

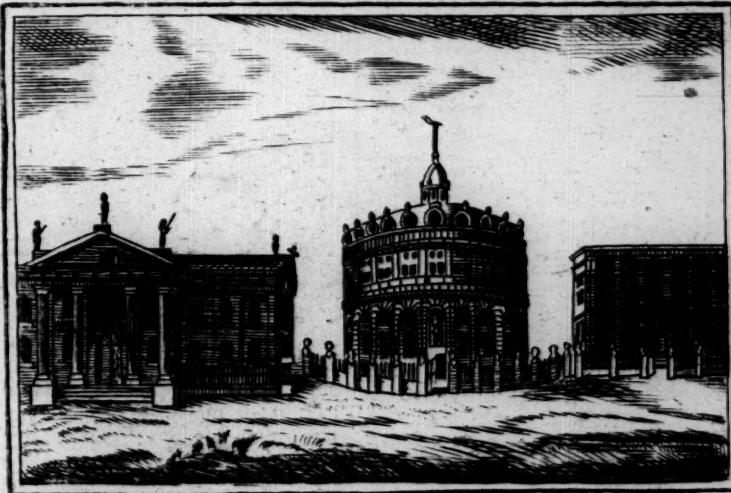
42 W. Med

ΟΜΗΡΟΥ
ΙΛΙΑΣ.
HOMERI
ILIAS
GRÆCE.

EDITIO ALTERA.

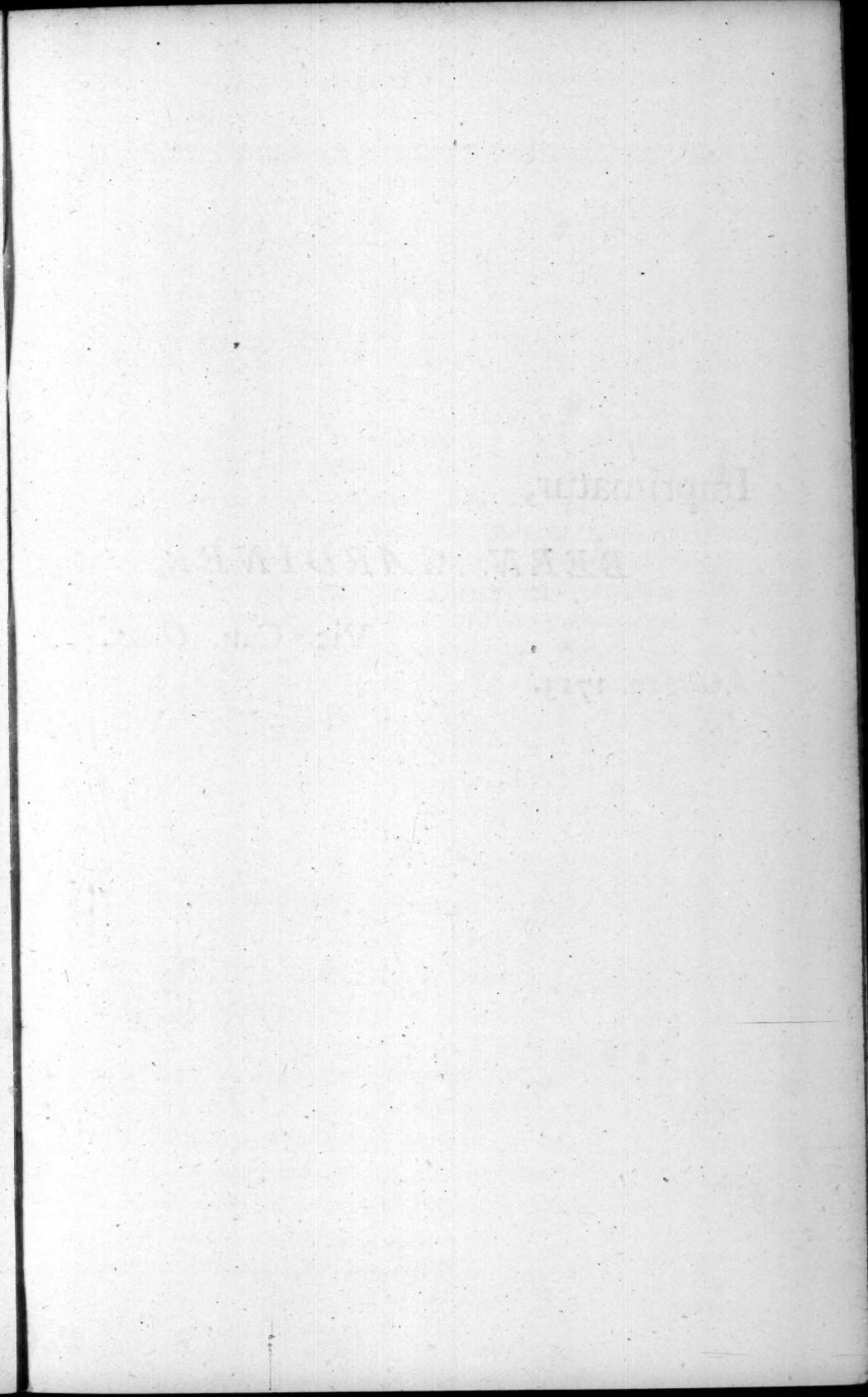

OXONII,
E THEATRO SHELDONIANO, 1772.

Impensis J. & J. Fletcher, Bibliop. Oxon.

Prostat apud J. Rivington, LOND. J. Ginger, WESTMONAST.
J. Pote, ETON. & J. Burdon, WINTON.

Imprimatur,

BERN. GARDINER,

Vice-Can. Oxon.

OCT. 19. 1713.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Xρύσης οὐρανού τοῦ Απόλλωνος παρεγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσαθμον τῆς Ελλήνων, βιβλίῳ μνημονίᾳ τὴν δυτικέρα αὐτῆς Χρυσοῦδας· οὐκ ἀπολαβὼν δέ, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὑδρεών ἄποδιωχθεῖς νέστο Αγαμέμνονος, ἀνέζατο τῷ Απόλλωνι καὶ τῆς Ελλήνων· λοιμῷ δὲ γενομένῳ, καὶ πολλῶν, ὡς εἰκὼν, διαφθειρομένων, ἐκκλινούσιν Αχιλλέως σωτήρα. Καλχαῖος δὲ μασσάφησας τὸν ἀλυπῇ αἴπαν, καὶ κελαύνουσιν Αχιλλέως ἐξιλάσκεται τὸ θέατρον, Αγαμέμνων δέργατεis μιλεῖχθι πρὸς τὸν Αχιλλέα, καὶ αὐτῷ τὸ γέρας ἀπαστεῖ, τὴν Βεροιΐδα· ὃ δέ δέργεται τοῖς Ελλησι. Θέπις δὲ τῷ ψυδεῖνος εἰς Ολυμπον ἀνελθοῦσα, μήτοιο τοῦτο τὸ Δίος, ὅπως τὸς Τρώων ἐπικρατεῖσθεντος τῆς Ελλήνων ποίησῃ. Ήρα δὲ γυναικαὶ τέτο, μιλεῖχθι πρὸς τὸν Δία, ἔως αὐτῆς μίλευσεν Ηφαίστος, οινοχόησας εἰς ἐκπόμπην χειρεῖσι· οἱ δὲ τὰ λοιπὰ τὴν ἱμέραν συωχηδέντες εἰς ὑπνον πρέπονται.

ΑΛΛΗ.

Αλφα λιτὰς Χρύση, λοιμὸν σρατῆ, ἔχθος ἀνάκτων.

MΗΝΙΝ ἀειδε, Θεὰ, Πηλιγιάδεω Αχιλῆος
Οὐλομήμην, η μυεῖ Αχαιοῖς ἄλγε ἐθῆκε.
Πολλὰς δὲ ιφθίμυς ψυχὰς αἴδε πεοίαψεν

Ηρώων, αὐτὰς δὲ ἐλάρισα τεῦχε χύνεστιν,

Οινοῖστε πᾶσι· (Δίος δέ τελέετο βαλή)

Ἐξ δὲ ταπρώτα Διοσκήτων ἐρίσαντε

Ατρέδης τε ἀναζ ἀνδρῶν, καὶ σίος Αχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ' σφῶε θεῶν ἔριδι χυνέηκε μάχεσθαι;

Λητᾶς καὶ Δίος μός. οὐδὲ βασιλῆι χολωθεῖς

Νέστον αὖτε σρατὸν ὥρσε κακὴν, ἀλέκοντο δὲ λαοί,

Ούνεκα τὸ Χρύσον ἥτιμηστὸν δέπτηρε
 Ατρείδης. ὁ γὰρ ἦλθε θόας ὅπερι νῆσος Αχαιῶν,
 Λυσόμηνός τε θύματρα, Φέρων τὸν ἀπερέοντι ἄποινα,
 Στέμμα τὸν ἔχων σὺν χερσὶν εὐηβόλος Απόλλωνος,
 Χρυσέων ἀνὰ σκῆπτρῳ· καὶ ἐλίσατο πάντας Αχαιούς,
 Ατρείδα δὲ μάλιστα, δύων κεσμήτορε λαῶν.

Ατρεῖδαί τε, καὶ ἄλλοι εὐκημημένοι Αχαιοί,
 Τμῆν μὲν θεοὶ δοίεν ὀλύμπια δώματα ἔχοντες
 Εκπέροτες Περάμοιο πόλιν, εὖ δὲ οἴκαδ' ικέσθαι.
 Παῖδα δέ μοι λύσασθε Φίλην, τὰ δὲ ἀποινα δέχεσθε,
 Αζόμηνοι Δίος γὰρ εὐηβόλον Απόλλωνα.

Εγώ δὲ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφῆμοι Αχαιοί,
 Αἰδεναδάκι θερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 Άλλ' οὐκ Ατρείδη Αχαιμένονος ἡνδᾶνε Θυμῷ,
 Άλλὰ κακῶς αἴφει, κρατερὸν δὲ ὅπερι μῦθον ἔτελλε.

Μήσε, γέρον, κοίλησιν εγὼ ποθεὶ τηνὸι κιχέσω
 Ηνῦν δηθύνοντ', ηὔθερον αἰδήσι ιόντε,
 Μὴ νῦν τοι τὸ χραίσμη σκῆπτρον, καὶ σέμμα θεοῖο.
 Τὴν δὲ εγὼ τὸ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἐπεισού.
 Ήμετέρων ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Αργεί τηλόθι πάτρης
 Ισὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντίοωσαν.
 Άλλ' ίθι, μή με ἐρεθίζε, σπάτερος ὡς καὶ νέησαι.

Ως ἔφατ'. ἔδειστέν δέ ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
 Βῆ δὲ ἀκέων ποθεὶ Σίνα τολυφλοίσθοιο θαλάσσης.
 Πολλὰ δὲ ἐπειτ' ἀπάνθετο κιῶν ἡραῖδ' ὁ γεραιός
 Απόλλωνις ἀνακτή, τὸν ἡγάκομος τέκε Λητώ.

Κλῦθι μεν, Αργυρότον, ὃς Χρύσον ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε ζαθένην, Τενέδοιό τε ίφι ἀνάστεις,
 Σμινθεδ' εἰποτε τοι χαερίεντ' ἐπὶ νηὸν ἐρεψα,
 Η εἰ δή ποτε τοι κατὰ τίσινα μηροὶ ἐκηρ
 Ταύρων, ηδὸν αἰγῶν, τόδε μοι κρητηνον εέλδωρ.
 Τίστειν Δαναοῖς ἐμὰ δάκρυα σοισι βέλεστιν.

Ως ἔφατ' εὐχόμηνος. Φέρων δὲ ἐκλινε Φοῖβος Απόλλων
 Βῆ δέ κατ' Οὐλύμπου οικείωντα χωρόμενος κῆρο,
 Τόσος ἀμειοσιν ἔχων ἀμφιρρεφέσα τε Φαρέτρην.

15

20

25

30

35

40

45

45

Εκλαγχαν

Εκλαγχαν δ' ἄρ' οἰςσι ἐπ' ἄμιν χωριδίοιο,
Αὐτὸς κινηθέντος. οὐδὲ τυχὴν ἔσεκάστ.
Εζετ' ἐπειτ ἀπόνευθε νεῶν, μῆδ' δὲ ίση ἔηκε.
Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένεται δρυμεροῖο Βιοῖο.
Οὐρῆς μὲν τῷρων πτώχετο, καὶ κινάς δρύγες.
Αὐτὰρ ἐπειτ αὐτοῖς Βέλος ἐχεπευκές ἐφίει,
Βάλλεις δὲ πυρὰς νεκύων καίοντο θαμεῖαι.
Εννημαρ μὲν ἀνὰ σρατὸν ὥχετο κῆλα Θεοῖο.
Τῇ δεκάτῃ δὲ ἀγορίσθε καλέσατο λαὸν Αχιλλέυς.
Τῷ γὰρ ἐπὶ Φρεσὶ θύμες θεὰ λευκάλενος Ήρη.
Κηδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ἡ τε θυτόκοντας ὄρατο.
Οἱ δὲ ἐπεὶ δύνη γέρεται, ὄμηγερεες τὸ εὔενοιο,
Τοῖοι δὲ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ἀκίντης Αχιλλέυς.

Ατρεῖδη, νῦν ἄμμιν παλιμπλαγχέντας οἴω
Αψίδανοσήσειν, εἴκεν θάνατον γε Φύγοιμεν.
Εἰ δὴ ὁρίς πόλεμός τε δάμας καὶ λοιμὸς Αχαιάς.
Αλλ' ἄյτε δῆ τινα μάντιν ἐρεισμεν, ηδὲ ιερῆα,
Η καὶ ὀνειροπόλον, (καὶ γάρ τὸ οὐαρός σκηνὸς εἶν)
Οσ καὶ εἴποι, οὐ, τι τοσον εχάσσετο Φοῖβος Απόλλων.
Εἴτ' ἄρ' οὐ εὔχωλης Ἐπιμεμφεῖ, εἴτ' ἐκατόμην.
Αἴκεν πως δένων κυίσης αἰγῶν τε τελείων
Βεβλεπαὶ ἀντιστοιχεῖς ήμιν ἀπὸ λοιγούν ἄμιναν.

Ητοι οὐδὲ εἰπών, κατ' ἄρ' ἐζετο. τοιοι δὲ ἀνέση
Κάλχας Θεορίδης οἰωνοπόλων οὐχ' ἄριστος,
Ος γῆδι τά τε ἔοντα, τά τε ἐσόμηνα, περό τε ἔοντα,
Καὶ τήσεος ἡγήσεται Αχαιῶν Ιλιου εἴσω,
Ην Διὸς μαντοπώλην, τὴν οἱ πάρε Φοῖβος Απόλλων
Ος σφίν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

Ω Αχιλεῦ, κέλεαί με, Διὸς Φίλε, μυθίστασθι
Μῆνιν Απόλλωνος εκστήσελέταιο ἀναιλος;
Τοιγάρετο εἴγων ἐρέω σὺ δέ σύνθεο, καί μοι ὄμοσον,
Η μέν μοι περόφρων ἐπεσιν καὶ χεροῖν αἴρεσαι.
Η γὰρ οἰοματικόνδρα χολωσεμεν, ὃς μερος πάντων
Αργείων κρατέει, καί οι πείθονται Αχαιοί.
Κρέσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χάσταξ ἀνδρὶ κέρη.

Εἰπε

Εἴπερ γάρ τε χάλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
Αλλὰ γε καὶ μετόποδεν ἔχει πότον, ὅφει τελέσαι,
Ἐν σηθεασι ἐστι. σὺ δὲ Φρέσια, εἰ με σαώσεις.

Τὸν δὲ ἀπαμεβόμενος ἀφεσέΦη πόδας ἀκίντις Αχιλλεύς.

Θαρρόσας μάλα, εἰπὲ θεοπρόπιον δέ, τι οἰδα.

Οὐ μὰ γὰρ Απόλλωνα Δῆτος Φίλου, ὡς τὸν, Κάλχαν,

Εὐχόμενος Δαναοῖς θεοπροπίας ἀναφαίνεις,

Οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ δῆτος χθονὶ δερκομένοιο,

Σοὶ κοίλης ωδὴν τῷντοι Βαρέας χεῖρας ἐποίει,

Συμπάντων Δαναῶν δέ δὲ τὴν Αγαρέμινονα ἐπηγ.

Ος νῦν τολλὸν ἀρχεῖος ἐνὶ σρατῷ εὐχεταὶ ἔναι.

Καὶ τότε δὴ θάρσοσε, καὶ ηὔδα μάντις ἀρνύμων.

Οὐτ' ἄρ' οὐ εὐχαλητὸς δητημεμφεται, δέ δὲ ἐκατόμενος.

Αλλ' ενεκὲν δέπτηρος, δὲν ητίμηστος Αγαρέμινον,

Οὐδὲ ἀπέλυσε θύματα, καὶ σὸν ἀποδέξατο ἀποινα.

Τένει δὲ τὸν λοιμοῖο Βαρέας χεῖρας ἀφέξει.

Οὐδὲν δέ γε τὸν λοιμοῖο Βαρέας χεῖρας ἀφέξει.

Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ Φίλῳ δόριμα εἰλικάπιδα κέρην

Απριάτινη, ἀναποινον, ἀγενή Θεορήνη ἐκατόμενη

Ἐς Χρύσην τότε κέν μιν ιλαστάριδος πεπίθοιμεν.

Ητοι δέν γε εἰπὼν κατέδρει εἴρετο! τοιοῦ δὲ αὐτοῦ

*for εἰρήτο
τῆτη φρωτ
ἔζοματ
τυπε for
εὐκατόμενος
διατριβή
της εἰκών*

Ηρως Ατρεσίδης εὐρυκρέειν Αγαρέμινον

Αχνύμενος. μήδεος δὲ μεγα Φρένες αἱμφιμέλαιναι

Πιμπλαντ', οὐτε δέ οι πορὶ λαμπετόσαντις εἴκτην,

Κάλχαντα τρώωτισα κάκιοσομενος ἀφεσεεπε.

Μάντις κακῶν, καὶ τῶντοι μοι τὸ κρήτινον εἴπας.

Αἵτι τε κάκιος εἰσὶ Φίλα Φρέσι μαντεύεσθαι.

Εθλὸν δέ δέ τι πω εἴπας εἴπας, δέ δὲ τελέσας.

Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖς θεοποπείων ἀγορεύεις,

Ως δὴ τᾶδε ενεκά σφιν Εκθεόλος ἀλγεα τεύχει,

Ούνει δέ γε κάρης Χρυσηΐδος ἀγλαί αἴποινα

Οὐχ εἴθελον δέξασθαι. εἶπε τολλὸν βέλομα αὐτῇ

Οἴκοι εἶχεν καὶ γάρ οἰα Κλυταιμνήστρης τρροβέβλα

Κλερόντης ἀλοχώς εἶπε καὶ εἴθεν εἰσὶ χερεύειν,

Οὐ δέμας, δέδε Φυὴν, εἴτε δέ Φρένας, εἴτε τι ἔργα.

115

Αλλα

Θέλει άλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι τάλιν, εἰ τούτῳ ἄμεινον.

Δοῦ βέλοι εγώ λαὸν σὸν ἔμμεναι, ηδὲ δόταλέσθαι.

Αὐτῷ εμοὶ γέρεσι αὐτίχῃ ἐποιάσαι, ὅφει μὴ οἶσι
οἵσιων Αργείων αἰγαράσος ἔως ἐπεὶ ποδὲ ἔοικε.

Λεύσατε γὰρ τόσα τάντες, οὐ μοι γέρεσι ἔρχεται ἀλλα.

120

Τὸν δὲ ἥμεβετε ἐπειπε ποδάρκης δίος Αχιλλεύς.

Ατρεΐδη κύδισε, φιλοκτεανώτατε τάλινοι,

Πῶς γάρ τοι δώσοις γέρας μεγάθυμοι Αχαιοί;

Οὐδέ τι πως ἴδμεν χωνιά κείτεντα τολλά. for ισαρμεν
μετανοεῖται ιδεατιν

Άλλὰ τὰ μὲν πολιών ἐχεπεφθόμεν, τὰ δέδασαν of ισηζε

Λαὸς δὲ σὺ ἐπεοίκε παλιλλούα τῶντος ἐπαγέρειν.

Άλλὰ σὺ μὲν νῦν τώδε θεῶν πρόσεις αὐτῷ Αχαιοί

Τειπλῆ τετραπλῆ τὸ διπτοιόμενον αἴ κε ποθεῖ Ζεὺς

Δῶσι πόλιν Τροίην εὔτείχεον ἐξαναπάζειν.

Τὸν δὲ ἀπαμεβόμενος προσφίτηρι κρειων Αγαμέρινον.

130

Μηδὲ γάτως, αγαθός περ εἴσιν, θεοκτελέ Αχιλλεύς,

Κλέπτει νόσον ἐπεὶ δὲ παρελεύσεται, ποδὲ με πείσοις.

Ηὲ θέλεις, οὐφρα αὐτὸς ἔχεις γέρας, αὐτῷ δὲ εἰς αὐτῶς

Ηδὲ δόμομενον; κέλεα δὲ με τίνδε διποδεναι;

Άλλ' εἰ μὲν δώσοις γέρας μεγάθυμοι Αχαιοί,

135

Αροτύλες κατὰ Θυμὸν, ὅπως αὐτάξιον ἔσαι

Εἰ δέ κε μὴ δώσωτον, εγώ δὲ κεν αὐτὸς ἐλωμαν

Η τεὸν, ηδὲ Αἴαντος ιών γέρας, ηδὲ Οδυσσῆος

Αἴσιος έλών· οὐ δέ κεν κεχολώσεται, οὐ κεν ἵκωμαι.

Άλλ' ητοι μὲν τοῦτο μεταφρασθέσθαι καὶ αὐτὸς.

140

Νῦν δὲ ἀγε νῆα μελανιναν ερύσομεν εἰς ἄλα διαν.

Ἐς δὲ ἕρετας ὄπιστηδες αἰγείρομεν, εἰς δὲ ἐκατόμηνην

Θείομεν, αὖ δὲ αὐτὴν Χρυσῆδα καλλιπάρηνον

Βίσομεν· εἰς δέ τις αρχὸς ἀνήρ βεληφόρος ἔσω.

Ηὲ Αἴας, ηδὲ Ιδομενεὺς, ηδὲ δίος Οδυσσεὺς,

145

Ηὲ σὺ Πηλεΐδη, τάντων σκηνηλότεττος ἀνδρῶν,

Οφρέ ήμιν Εκάεργον ιλάσσειν ιερὰ ρέζας.

Τὸν δὲ ἄρτιστοδρα ιδίων προσεφη πόδας ἀκὺς Αχιλλεύς.

Ο μοι ἀναιδέμην Πηλεύμην, κερδαλέοφρον,

Πῶς τις τοι πρόφρων ἐπεσιν πείσηται Αχαιῶν

150

Η δόδον

Η ὁδὸν ἐλθέμεναι, η ἀνδράσιν ἕφι μάχεσθαι;

Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ πηλυθον αἰχμητέων

Δεῦπρα μαχησμένος· ἐπεὶ δτι μοι αἴτιοι εἰσιν.

Οὐ γὰρ πώποτ ἐμὰς βέστηλασσαν, όδε μὲν ἵππος,

Οὐδέ ποτέν φθίη ερβάλακι βωτιανέρη

155

Καρπὸν ἐδηλήσαντ· ἐπεὶ μάλα τολλα μεταῆ

Οὔρεα τε σκιόεντα, θάλασσά τε πήχηεσα·

Αλλὰ σοι, ὡ μέγ' ἀναιδεῖς, ἄμι ἐστόμεθ· ὅφρα σὺ χάρης,

Τιμὴν δρυμένοι Μενελάω, σοι τε, κιωππα,

Πρὸς Τρώων τὸ δτι μετατρέπη, όδε ἀλεγίζεις.

160

Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀΦαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,

Ω, ἐπι τολλ' εμόγησα, δόσσαν δὲ μοι γές Αχαιῶν.

Οὐ μὲν σοι ποτε ἴστον ἔχω γέρας, διπτότ Αχαιοί.

Τρώων σκύπερσωστ εὐνειόμενον πολιεθρον.

Αλλὰ τὸ μὲν τολεῖον τολυστίκος τολέμοιο

165

Χεῖρες ἐμοὶ δέπεπτ· ἀτὰρ τὴν πόλε δασμὸς ἰκητα,

Σοὶ τὸ γέρας τολλὺ μεῖζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον τε Φίλον τε

Ερχομ' ἔχων ὅπλα πηας, ἐπὶ τὸν κεκάμεν τολεμίζων.

Νῦν δὲμ φθίων, ἐπεὶ τολλὺ Φέρτερόν εἰν

Οἶκαδ' ἴμεν σὺν τηνοι κορωνίσιν όδε σ' οἴω

170

Ειδάδ' ἀπίμος εὖν ἀΦένθ· Καὶ τολλον ἀφύγειν.

Τὸν δὲ γρείσετετ ἐπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,

Φεῦγε μάλ, εἴ τοι Θυρὸς ἐπεσυταγ· όδε σ' ἐγωγε

Λίστομον εἴναι ἐμέτο μέρεν· παρ' ἐμοιγε καὶ ἄλλοι,

Οἱ κέ με τιμήσοις· μάλιστα δὲ μητίστα Ζεύς.

175

Εχθρίσος δέ μοι ἐστὶ διόρεφέων βασιλήων.

Αἰσι γάρ τοι ἔρεις τε Φίλη, τολέμοι τε, μάχατε.

Εἰ μάλα καρτερός εἶσι, Θέος πά σοι τόγ' ἔδωκεν.

Οἶκαδ' ίών σὺν τηνοι τε σῆς καὶ σοις ἐτέροισι,

Μυρμιδόνεστιν ἄνασσε· σεθεν δὲ ἐγὼ σὺν ἀλεγίζω,

180

Οὐδὲ ὥθομει κοτέσυιος· ἀπειλήσω δέ τοι ἀδε,

Ως εἰμ ἀΦαιρέτη Χρυσῆδα Φοῖβος Απόλλων,

Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν τῇ τέμη καὶ ἐμοῖσις ἐτέροισι

Πέμψω· ἐγὼ δέ καὶ ἄγω Βρισοῦδα καλλιπάρον

Αὐτὸς ίών κλισίσαδε, τὰ σὸν γέρας ὅφρε εὑ εἰδῆς.

185

Οασον Φέρτερός είμι σέθεν, συγέη ἐ καὶ ἄλλος
Ισον ἔμοι Φάσχ, καὶ ὁμοιωθήμεναι αὐτὸν.

Ως Φάτο Πηλείων δ' ἄχος θύετ', τὸν δὲ οἱ πτοει
Στῆθεοιν λασίοις θάνατοικα μερμηρίζειν,
Η σύγε Φασχανον ὕπερ ερυσαίμενος ωδῷ μηρῷ,
Τάξ μὲν ανασήσειν, οὐδὲ Ατρείδην εναρίζοι.
Ηὲ χόλον πάσσειν, ἐργτύσεις τε Θυμόν.

Εως οὐ ταῦθ' ᾧμανε κατὰ Φρένα Κατὰ Θυμὸν,
Ελκετο δ' ἐκ χολεοῦ μέχα ζεφος· ἥλθε δὲ Αθήνη
Οὐρανόθεν τῷρο γὰρ ηκε Θεὰ λακωλενος Ηρη,
Αμφω ὁμῶς Θυμῷ Φιλέσσοτε, κηδομένη τε·
Στῇ δὲ ὅπιθεν, ζενθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα,
Οἴω Φαινομένη, τὸ δὲ ἄλλων γάτις ὄρατο.

Θάμνοις δὲ Αχιλλεὺς, μῆδ' δὲ ετράπετ· αὐτίκα δὲ έγνω
Παλλάδ' Αἰγαίουν δεινὼ δὲ οἱ οασε Φάνθεν.

Καὶ μιν Φωνήσας ἐπει περούσει τροσηύδα.

Τίπλ' αὐτ', Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἐιληλύθεις;
Η ἵνα ὕβριν ἴδῃ Αγαμέμνονος Ατρείδαο;
Αλλ' ἐκ τοι ἔρεω, τὸ δὲ μὲν τετελέαθαι οἷο,
Ης ὑπεροπλίησι τάχ' αὖ ποτε Θυμὸν ὀλέασῃ.

Τὸν δὲ αὐτέ τερούσσειπε Θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη.
Ηλθον ἐγὼ πάσσοι τεὸν μήνος, αἴκε τιθημ,
Οὐρανόθεν τῷρο δὲ μὲν ηκε Θεὰ λακωλενος Ηρη,
Αμφω ὁμῶς Θυμῷ Φιλέσσοτε, κηδομένη τε.
Αλλ' ἄγε ληγύ έριδος, μηδὲ ζεφος ἐλκεο χειρί.

Αλλ' ητοι ἐπεσιν μὲν ὀνειδίσον, ὡς ἐστατύ περ.

Οδὲ γὰρ οὔτερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον έσαι.

Καὶ ποτέ τοι τοσα παρεσταταὶ αὐλαὶ δῶρα,
Τεριος εἴνεκα τῆσδε· οὐ δὲ ιχεο, τείθεο δὲ ημῖν.

Τὴν δὲ παμεβόμενος πέσσεφη πόδας ἀκὺς Αχιλλέυς. 215
Χρὴ μὲν σφαιτερὸν γε, Θεὰ, ἐπος εἰρουσαται,
Καὶ μάλα περ Θυμῷ κεχολωμένον ὡς γὰρ ἀμενον.
Οσκε Θεοῖς Πτιπείθη], μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.

Η, καὶ ἐπ' ἀρχηρέη καπτη χέθε χειρα βαρεῖσσα.
Αψ δὲ εἰς καλεον ὡσε μεγα ζεφος, καὶ δὲ άπιθησε

Μύθω

Μύθω Αθλαντίς· η δ' Οὐλυμπόνδε Βεβήκε,
Δώματ' εἰς αἰγλόχοιο Δίος, μῆδαι μονας ἄλλας.
Πηλείδης δὲ ζωτίς ἀπαρτηροῖς ἐπέσασιν
Ατρείδην περισσέειπε, καὶ ωπα λῆγε χόλοιο.

Οινοβάρες, χιψὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δὲ ἐλάφου, 225
Οὔτε ποτ' εἰς τόλεμον ἄμα λαῷ Θωρηχθίων,
Οὔτε λόχονδ' οἴνα σὺν ἀριστήσιν Αχαιῶν
Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι μὴρ εἶδεται εἶναι.
Η πολὺ λώιόν εῖτι κατὰ σρατὸν εύρυν Αχαιῶν
Δῶρο διποιράνδα, ὅσις σέθεν ἀντίον εἴποι 230
Δημοσόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ γτιδανοῦσιν ἀνάστεις.
Η γδὲ ἀν., Ατρείδη, νῦν ὕστεται λαβησταί.

Αλλ' ἐκ τοι ερεώ, καὶ σπέτι μέγαν ὄρκον ὄμδυμα·
Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, το μεν γποιε Φύλλα ē οζες
Φύση, ἐπειδὴ περῶται τομὴν ἐν ὄρεσι λέλοιπεν,
Οὐδὲν ἀναθηλήσῃ· τοθεὶ γάρ ρά εἰ χαλκὸς ἐλεφέ
Φύλλά τε καὶ Φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν ὡς Αχαιῶν
Εν παλάμης Φορέζοι δικαστόλοι, οἵτε Θέμιστες
Πρὸς Δίος εἰρύαλαι· οὐ δέ τοι μέγας ἔστεται ὄρκος·
Η ποτ' Αχιλλῆς ποδὴν οἴγεται ψας Αχαιῶν 240
Συμπατεῖς· τοῖς δὲ γτι διώσεσαι ἀχυρύμχος περ
Χραιστρεῖν, εὗτ' ἀν τολλοὶ οὐφέ Εκταρος ἀνδροφόνοιο
Θυήσκοντες τοπίωσι· σὺ δὲ ἐνδαδῇ θυμὸν ἀρμύζεις
Χωρύμος, ὅτε ἄριστον Αχαιῶν ἔδει εἴσισις.

Ως Φάτο Πηλείδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη
Χρυσεῖοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἐξετο δὲ αὐτός·
Ατρείδης δὲ ἐτέρωθεν εἱμήνει. τοῖτο δὲ Νέσωρ
Ηδυεπής ἀνόρροτε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
Τῷ καὶ διτὸ γλώσσης μέλιτος γλυκιών ρέεν αὐδή.
Τῷ δὲ ἥδη δύο μεν γνεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
Εφθιαθ', οἵ οι πεσόσθεν ἄμα τραχίφεν ηδὲ ἐγήμοντο
Εν Πύλῳ ηγαθέη, μῆδη δὲ τριτάτεσιν ἀναστει.
Ος σφιν εὐφρενέων ἀγορήσατο, καὶ μετέσπειν.

Ω πότοι, η μέγα τείχος Αχαιῶν γαῖαν ἵκανε
Η κεν γηθήσῃ Πρίαμος, Πριάμοιο τε παιδες,

Αλλοι

Αλλοι τε Τρῶες μέγα κεν χεχαροίστο θυμῷ,
Εἰ σφῶν τάδε τάντα πυθοίστο μαρναμένοιν,
Οἱ τοῖς μὲν Βελῇ δαναῶν τοῖς δὲ εἰς μάχεσθαι.
Αλλὰ πήσθ. ἀμφω δὲ νεωτέρω εἴσον ἐμεῖο.
Ηδη γάρ ποτ' ἔγώ καὶ δρέσσοιν ἡπέρ ύμριν
Ανδράσιν ὥριλησι, καὶ ψυτέ μὲν γένεσθαι.
Οὐ γάρ πτονέος ἴδον αὐέρας, όδε ἴδωμα,
Οἶον Πειρίθου τε, Δρύαντά τε στοιμένα λαῶν,
Καινέα τ', Εξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον ΠολύΦημον,
Θητέα τ' Αἰγέαδης, Θητέακελον ἀθενάποισι. 260
Κάρησοι δὴ καῖνοι Θητίθεντον τράφεν αὐδρῶν
Κάρησοι μὲν ἔστι, καὶ καρτίσοις ἐμάχοντο
Φηροῖν ὄρεσκώσιστο, καὶ εκπαύλως διπλεσταγαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἔγώ μεθομίλεον ἐκ Πύλῳ ἐλθὼν,
Τηλόθεν ἐξ Απίνης γαίης καλέσαντο γὰρ αὐτοῖς. 270
Καὶ μαχόμην κατ' ἐμαυτὸν ἔγώ καίνοισι δ' ἀντίσι
Τῶν, οἱ νῦν Βροτοί εἰσιν Θητίθεντοι, μαχεοίστο.
Καὶ μὲν μεν Βελέων ξώιον, πειθούστο τε μύθῳ.
Αλλὰ τιθεσθε καὶ ύμρις, ἐπεὶ πείθεσθαι αμενον.
Μήτε οὐ τόνδ', αγαθός περ ἐών, διπλαίρεο κάρην,
Αλλ' ἂς οἱ πρῶται δύσσαι γέρας γῆς Αχαιῶν. 275
Μήτε σὺ, Πηλείδη, θέλεις εργάζειν Βασιλῆι
Αντίσιν ἐπεὶ ψυχής ὄμοις εμμορε τιμῆς
Σκηνῆχος Βασιλεὺς, ωτε Ζεὺς κύδος ἐδώκεν.
Εἰ δὲ σὺ καρτερός εἶσι, θέσα δέ σε γείνατο μῆτηρ,
Αλλ' οὐγε Φερτερός εἶσι, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ανάστι. 280
Ατρείδη, σὺ δέ παντε τεὸν μήρος αὐτῷρ ἔγωγε
Λίσσομι Αχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πτῶσιν
Ἐρκεσ Αχαιοῖσιν τελεῖ^τ πολέμοιο κακοῖο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος πτῶσε φη μέρισμαν Αγαμέμνων. 285
Ναὶ δὴ ποῦτά γε πτάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔστιπες.
Αλλ' ὅδ' ἀπὸρ εθέλει περὶ πτῶσιν εμμηναι ἀλλων.
Πάντων μὲν κρατέειν ἔθελι, πτῶτεσ δ' ανάστι,
Πᾶσοι δὲ σημαίνειν, αἵτινι πείσεσθαι δίω.
Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἷνεν ἔοντες, 290
Τεῦνεκός

Τάνεκά οι προθέστιν ὄνειδεα μυθήσασθ;

Τὸν δ' ἄρ' Σπαθόληδην ἡμεῖσθο δῖος Αχιλλεύς.

Η γάρ κεν δειλός τε καὶ βίδανος καλεοίμην,

Εἰ δῆ σοὶ πᾶν ἔργον Σπαθίζομαι, ὦ, θεὶ κεν εἴποις.

Αλλοισιν δὴ πειτέ Πλιτέλλεο, μὴ γὰρ ἐμοιγε

295

Σῆμαιν· & γάρ ἔγωγ ἔτι σοι πείσεαδ ὅιω.

Αλλο δέ τοι ἔρεω, σὺ δὲνί Φρεσὶ Βάλλεο σῆσαι·

Χερὸι μὲν ὅτι ἔγωγε μαχησομαι εἴνεκα κάρης,

Οὔτε σοὶ, ύπτε τῷ ἀλλῷ, ἐπεὶ μὲν αὐτόλεσθε γε δόντες·

Τῶν δὲ ἄλλων ἂ μοι εῖτι Θοῦ παρὰ τῇ μελανη,

300

Τῶν σοκ ἀντι Φέροις ἀνελῶν αἴκονος ἐμεῖο.

Εἰ δὲ γέ μὴν, πείρησαι, οὐα γνώστι καὶ οἵδε·

Αἴψα τοι αἴμα κελαίνον ἐρωμοςτερὶ δόρι.

Ως τώ γ' ἀντιβίοισι μαχεσαμένω ἐπεισοιν

Ανυῆτιν λῦσαν δὲν ἀγορὴν παρὰ τηνὶν Αχαιῶν.

305

Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆσος εἴσοις

Ηἱε σού τε Μενοιτιάδη καὶ οἵσις ἐταροισιν.

Ατρείδης δὲνάρα τῆν ἁστραδὲ προερνασεν,

Εσ δὲνέρετας ἐκελνεν εἰκοσιν, εἰς δὲνέκατόμηνην

Βῆσε Θεῶν ἀνὰ δὲ Χρυσῆδα καλλιπάρηον

310

Εἰσεν ἄγων εἰς δὲνάρχος ἔβη πολύμητις Ουδυασεύς.

Οι μὲν ἐπειτι ἀναβαντες ἐπέπλεον υγρὰ κέλεδε.

Λαὸς δὲ Ατρείδης διπολυμαίνεαδη ἀνωγεν.

Οι δὲ πατελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλλα λύματα ἔβαλλον.

315

Ερδον δὲ Απόλλωνι τελησασ εκατόμβας

Ταύρων ιδὲν αἴγων παρὰ Θεῖν ἄλλος ἀτρυγέτοιο.

Κνίση δὲν ψρανὸν ἵκεν ελιασομένη περι καπιῶ.

Ως οἱ μὲν ταὶ πενοντα κατὰ σρατὸν δὲνδ' Αγαμέρινων

Λῆγος ἔριδος, τὰὶ πρῶτον ἐπηπείληστος Αχλῆ.

Αλλ' οὐχ Ταλιψίσιον τε καὶ Εὐρύθατην προσέειπε,

320

Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ στρηρὸς Θερσίποντε.

Ερχεσθιν κλισίην Πηλείαδεων Αχιλῆς,

Χερός ἐλοιτ' ἀγέμενι Βρισηίδα καλλιπάρηον

Εἰ δέ κε μὴ δώμοιν, ἔγω δέ κεν αὐτὸς ελωμαι

Ελθὼν σὺν πλεόνεσσι τό οἱ Κρίτον ἔστη.

325

Ως

Ως εἰπὼν, τοσίαν, κρείτερὸν δὲ ὅππι μῆθαν ἔτελλε.
Τὰ δὲ ἀέκουτε βάτης αὐχά Φίν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο.

Μυρμιδόνων δὲ ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ικέδην.

Τὸν δὲ εὔρον αὐχά τε κλισίη καὶ νῆα μελαίνη

Ημένον. οὐδὲ ἄρα τώρεις ιδάν γῆθησεν Αχιλλεύς.

Τὰ μὲν ταρσούσαντε, καὶ αἰδομένων βασιλῆα,

Στήτητι, οὐδὲ τί μιν τροσεφάνεον, οὐδὲ ἐρέοντο.

Αὐτῷρ ὁ ἔγνω ἥπιν σὺν Φρεσὶ, Φώνησέν τε.

Χαίρετε κήρυκες, Δίος ἄγγελοι, ηδὲ καὶ ἀνδρῶν.

Αοσον ἵτε· οὐ ποιεῖς ἕπαιτοιο, ἀλλα Αγαμέμενων,

Ος σφῶι τροίες Βροτοῖδος εἴνεκα κέρης.

Αλλ' ἄγε, διογκὴς Πατρόκλεις, ἔχαγε κέρην,

Καὶ σφῶιν δος ἄγειν τὰ δὲ αὐτὰ μάρτυροι εἶσαν

Πρός τε θεῶν μακάρων, τοσές τε Θητῶν ἀνθρώπων,

Καὶ τρὸς οὐτοῦ Βασιλῆος ἀπίκενος, εἴποιε δὲ αὐτε

Χρείω ἐμεῖο γῆν) αἰκέα λοιχὸν ἀμινᾶμ

Τοῖς ἄλλοις. η γὰρ οὐρανοῖσι Φρεσὶ θύει,

Οὐδὲ τι οἶδε νοῦσοι ἄμα τρόσων καὶ οπίσων,

Οππως οἱ πάρα τηνοὶ σόσι μαχέοντο Αχαιοί.

Ως Φάτο. Πάτροκλος δὲ Φίλως ἐπεπειθεῖται φέρω,

Ἐκ δὲ ἔχαγε κλισίης Βροτοΐδα καλλιπάρον,

Δῶκε δὲ ἄγειν τὰ δὲ αὐτις ἵτης ταρά νῆας Αχαιῶν.

Η δὲ ἀέκωτ' ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτῷρ Αχιλλεύς

Δακρύσσεις, ἔταρων ἄφαρ ἔζεστο νόσφι λιαθεῖς,

Θιν' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς, ὄροσιν ἐπὶ οἰνοπα πόντον.

Πολλὰ δὲ μητρὶ Φίλῃ ἡρίσατο χεῖρας ὄρεγνύς.

Μῆτερ, ηπειρ μὲν ἔτεκες γε μινωτάδιον περ ἔοντας,

Τιμῆν πέρ μοι ὄφελλεν Ολύμπιος ἐγκυαλίζας

Ζεὺς οὐλισθεμέτης νῦν δὲ οὐδὲ με τυγχὼν ἔτισεν.

Η γάρ μ' Ατρείδης εὐρυκρέσιων Αγαμέμενων

Ητίμησεν ἐλῶν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς διπύρας.

Ως Φάτο δακρυχέαν. Τοῦ δὲ ἔκλινε πότινα μῆτηρ,

Ημένη ἐν Βενθεσσιν ἀλὸς ταράρι γέροντι.

Καρπαλίμεως δὲ ἀνέδυ ταλιῆς ἀλὸς, ηὗτος ὄμιχλη.

Καὶ ρέ ταράρι αὐτοῖο κατέζεστο δακρυχέοντο.

330

335

340

345

350

355

360

καρί

Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὄνόμαζε.

Τέκνου, τί κλαίεις; τί δέ σε Φρένας ἵκετο πένθος;
Εξάδα, μὴ κεῦτε νόσῳ, ἵνα εἰδομεν ἀμφω.

Τὴν δὲ Βαρυσενάχων πεφερητή πόδας ἄκὺς Αχιλλέus.

Οἴδα· τί τοι ταῦτ' εἰδύῃ πάντ' ἀγορεύω;

365

Ωιχόμενος ἐς Θῆρην ιερῆν τώλιν Ητείωνος,

Τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ πηγομέν εὐθάδε πάντας.

Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσαντο μετὰ σφίσιν ψεις Αχαιῶν,

Ἐκ δ' ἔλον Ατρεΐδη χρυσῆδα καλλιπάρην.

Χρύσης δ' αὐτῷ, ιερεὺς ἐκατέβολε Απόλλωνος,

370

Ηλέτε θοὰς Ἄπλι τῆς Αχαιῶν χαλκωχιτώνων,

Λυσόμηνος τε Θύγατρα, Φέρων τ' ἀπερειστούσην,

Στέμμα τ' ἔχων εν χερσὶν εκηβόλε Απόλλωνος,

Χρυσέω ἄνα σκηπτρῷ, καὶ ελίσαστο πάντας Αχαιῶν,

Ατρεΐδη δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν.

375

Ενθ' ἀλλοι μὲν πάντες ἐπελθημησον Αχαιοὶ,

Αἰδεισθαί θ' ιερῆα, καὶ αὐγλαὰ δέχθαι ἀποινα.

Αλλ' οὐκ Ατρεΐδη Αγαμέμνονι ηδανε Θυμῷ.

Αλλὰ κακῶς αὐτῷ, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῆδον ἔτελλε,

Χωρόμηνος δ' ὁ γέρων τώλιν ὥχετο· τοιο δ' Απόλλων

380

Εὐζαυρίς ηκεστεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλοις ήνεν.

Ηκε δ' ἐπ' Αργείκοις κακὸν βέλος· οἱ δέ νυν λαοὶ

Θυηροκον ἐπικοσύτεροι· τὰ δὲ ἐπώχετο κῆλα Θεοῖο.

Πάντη ἀνὰ σρατὸν εύρυν Αχαιῶν. ἀρμι δὲ μάντις

Εὖ εἰδὼς αὐγόρούς Θεοπροπίας Εκάτοι

538

Αὐτίκιν ἔγω πρῶτος κελόμην Θεὸν ιλάσκεσθαι·

Ατρείωνα δὲ ἐπειτα χόλος λάθεν· αἴψα δ' αναστο

Ηπείλησεν μῆδον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐσί.

Τὴν μὲν δὲ σὺν τῇ θοῇ ἐλίκωπες Αχαιοὶ

Ἐει· Χρύσην περπάσιν, ἄγεσι δὲ δῶρα ἀνακτή.

390

Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κῆρυκες ἀγονίες

Κέρην Βρισῆνος, τὴν μοι δάσσεν ψεις Αχαιῶν.

Αλλὰ συ, εἰ διώσοι γε πεντεχεο παιδὸς ἔησος,

Ελθεστ' Οὐλυμπίνδε Δία λίστη, ἐποτε δῆ τι

Η ἐπιδώντας κρατίην Δίος, ηδε καὶ ἔργω.

395

Πολλάκι

Πολλάχις γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκεστα
Εὔχομόντις, ὃτ' ἔφηδα κελανεφέι Κρονίωνι
Οἷς ἐν ἀθανάτοισιν ἀσκέα λοιρὸν ἀμιῶν,
Οπότε μὲν ἔωδησαν ὄλύμπιος ἡθελον ἄλλοι,
Ηρῆ τι, ἥδε Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Αθηνῆ.
Αλλὰ σὺ τὸν γέλθοσα, Θεὰ, υπελύσασα δεσμῶν,
Ωχένταγχερον καλέσασ' ἐς μάχρον Ολυμπον,
Θυνταρέων καλέσοι Θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαῖων· ὁ γὰρ αὐτεῖ βίης πατρὸς ἀμέτων.

Ος ρά παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων·
Τὸν καὶ υπεδδεισαν μάχαρες Θεοί, γάρ δέ τ' ἔδησαν.
Τῶν νῦν μὲν μνήσασα παρέζεο, καὶ λάβε γάνων,
Αἴ κέν πως εὐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν αἴρῃσα,
Τὰς δέ κατὰ πορύμνας τε καὶ ἄμφ' ἄλλα ἔλσας Αχαιάς
Κτενομένας, ἵνα πάντες ἐπαύρων^{τ)} Βασιλῆος,
Γνῶ δέ καὶ Ατρεΐδης εὐρυκρειῶν Αγαμέμνων
Ην ἄττις, ὃτι ἄρετον Αχαιῶν ὀδεν ἔτισε,

Τὸν δέ ήμεισθετές επειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέεσσα.

Ωμοί, τέχνουν ἐμὸν, πίνυ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκχεῖα;
Αἴθ' ὁφελεῖς παρὰ ηὐστίνιν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
Ηδης· ἐπεί νύ τοι αἴστα μίνυνθά περ, γάτε μάλα δῆν.
Νῦν δέ άμα τὸν ἀκύμορος καὶ οἰζυρὸς τερπὶ πάντων
Ἐπλεοτε σε κακῆιση τέκον ἐν μεγάροισι.

Τότε δέ τοι ἐρέεσσα ἐπος Διὸς τερπικεραύνω
Εἴμ' αὐτῇ τῷρος Ολυμπον ἀγαννιΦον, αἴκε πῆμ^{τ)}.

Αλλὰ σὺ μεν νῦν, ηγούσι παρέμφρος ἀκυπόροισι,
Μῆνι Αχαιοῖσιν, πολέμεις δέ διτοπάνεο πάμπαν.

Ζεὺς γάρ ἐπ' Ωκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆς
Χθιζός ἐσθι μετὰ δάκτυοι Θεοί δέ άμα πάντες ἐποντο.

Δωδεκάτη δέ τοι αἴθισ ελεύσε^{τ)} Οὐλυμπάνδε·
Καὶ τότε επειτα τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατεῖς δῶ,
Καὶ μιν γυνάσσομαι, καὶ μιν πείσεαδ ὅιω.

Ος ἄρα Φωνῆσας ἀπεβήσατο· τὸ δέ ελιπ' αἴτιος
Χωόμυνον κατὰ Θυμὸν, εὐζώνιον γυναικός,
Τὴν ρά βίης ἀσκούστος ἀπηύρων. Αὐτῷρ Οδυσσεὺς

400

405

410

415

520

425

430

Εξ

Εσ Χρυσην ἵκανεν, αγων ιερην ἐκατόμβην.

Οι δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυθευθέος ἀντὸς ἤκουντο,

Ισία μὲν σείλαντο, Θέσσαν δὲν τῇ μελάνη

Ισὸν δὲ ισοδόκη τελασσην, πεπτόνοισιν ύφεντες

Καρπαλίμας· τὴν δὲ εἰς ὄφρον παρέρυσαν ἑρετμοῖς, 435

Εκ δὲ εὐνᾶς ἔβαλον, κατὰ δὲ πευμηνοὶς ἔδησαν·

Εκ δὲ καὶ αὐτοὶ Βαΐνον Ἡπὲρ ρηγμῖνι θαλάσσης.

Εκ δὲ ἐκατόμβην Βῆσσαν ἐκηύλω Απόλλωνι.

Εκ δὲ Χρυσηὶς τὸς βῆ ποντοπόροιο.

Τὴν μὲν ἐπειτὴν ἐπὶ Βαμὸν αγων πολύμητις Οδυσσεὺς, 440

Πατρὶ Φίλῳ ἐν χεροὶ τίθ., καὶ μιν παροσέειπεν.

Ω Χρύση, παρό μ' ἐπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,

Παιδά τε σοὶ ἀχέμεν, Φοίβω Θ' ιερην ἐκατόμβην

Ρέζαυ ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἴλασσώμεθ' ἄνακτα,

Ος νῦν Αργείοισι πολύσονα κήδε' ἐΦῆκεν. 445

Ως εἴπαν, ἐν χεροὶ τίθ. ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρον

Παιδα Φίλην. τοὶ δὲ ἄκα Θεῶν κλειτην ἐκατόμβην

Εὔειης ἐσησαν εὑδητον τῷτε βαμόν.

Χερνίφαντο δὲ ἐπειά, καὶ ἀλοχύτας ἀνέλοντο.

Ταῦτον δὲ Χρύσης μεγάλη εὔχετο, χεῖρας ἀνασχάν.

Κλῦθι μεν, Αργυρότοξ, ος Χρύσης ἀμφιβέηκας,

Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδαιο τε ιφι ἀνάστεις.

Ηδη μὲν ποτὲ εμοστος πάρος ἐκλυεις εὐζαρύνοιο.

Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δὲ ιψαο λαὸν Αχαιῶν.

Ηδη ἔτι καὶ νῦν μοι τούτη θητηρήνον εέλδωρ,

Ηδη νῦν Δαναοῖσιν αἰκίεα λοιχὸν ἀμισων. 455

Ως ἐφατέ εὐχόριμος· Σ' δὲ ἐκλυε φοίβος Απόλλων.

Αὐτὲρ ἐπειρέει εὐζαντο, Εὶς ἀλοχύτας πορθάλοντο,

Αὖ ἐρυσαν μὲν πωτα, καὶ ἐσφαζαν, καὶ ἐδειράν,

Μηρες τὲ εὔετεμον, κατὰ τε κνισην σκάλυζαν,

Διπλυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δὲ ἀμοθέτησαν. 460

Καὶ εδέπειρι οἰδησις ὁ γέρων, ἐπὶ δὲ αἴδοπα οἴνον

Λεῖθε· νέοι δὲ παρ' αὐτον ἔχον πεμπάζολα χεροῖν.

Αὐτὲρ ἐπειρέει κατὰ μηρό σκάψη, καὶ πολάγχη ἐπασαντο,

Μίσυλλον τὸντα τὸντα, καὶ αἱμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν, 465

Ωπῆσαν

Copley Dingle / amandans / June 1833
Ωπησίν τε σειφραδέως, ερυγαντο τε πάντα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ παισανὸς ὡνύ, τετύκοντό τε δῖτη,
Δάινωτ· ὃδ' ἐπὶ θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔστη.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητός εἰς ἔρον ἔντο,

Κέρος μὲν κρητῆρας επεισέψαντο πόλιοι,

Νάμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, επιπράμψας δεπίεστιν.

Οι δὲ πανημέριοι μολπη Θεὸν ιλάσκοντο,

Καλὸν αἰδοντες παίνοντα κέρος Αχαιῶν,

Μέλποντες Εκάεργον ὁ δὲ Φρένα τέρπετ' ἀκύων.

Ημος δ' ἥλιος κατέδυ, Καὶ ἐπὶ κνέφας ἥλιθε,

Δῆ τότε κοιμήσαντο πάρα πευμνήσα τηός.

Ημος δ' ἥριγγενα Φάνη ροδοδάκτυλος ἥλιος,

Καὶ τότε επειτ' ἀνάγοντο μὲν στρατὸν εὑρὺν Αχαιῶν.

Τοῖσιν δ' ἵκμηνον ὅρον οἱ εκάεργος Απόλλων.

Οι δ' ίσὸν σήσαντ', ἀνά θ' ίσια λόκηα πέποσαν

Εν δ' αὐτοῖς πῆσεν μέσον ισίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα

Στείρη πορφύρεον μεγάλ' ίαχε, τηός ιώσοις.

Η δὲ θεεν κατέκυμα θλαπηνόσχου κέλεθε.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ρέσθυντο κατὰ στρατὸν εὑρὺν Αχαιῶν,

Νῆα μὲν σίγε μέλαιναν ἐπὶ ἥπεροιο ἔρυσαν

Τύφλη θῆτι Φαμάδοις, τῶο δὲ θρησκα μακρὰ τάννοσαν.

Αὐτοὶ δὲ σκιδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὁ μῆνις τησὶ παρημός ὠνυπόροισι

Διογμῆς Πηλέος ψὸς πόδας ἀκὺς Αχιλλέως,

Οὔτε ποτ' εἰς ἀγροῦν πωλέσκειο κυδιάνεραν,

Οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον γένεται πάλλα φθινύθεσκε φίλον κῆρ,

Αὗθι μήναν, ποθεσκε δὲ αὐτὴν τε πόλεμόν τε.

Αλλ' ὅτε δῆ ρέσκο τοῖο δυωδεκάτη γένεται κῆρ,

Καὶ τότε δῆ πωρὸς Ολυμπὸν ισεν Θεοὶ αἰεν ἔοντες

Παντες ἄμα, Ζεὺς δὲ πρῆξε. Θέτις δὲ τοιούτης ἐφετμέσων

Παιδὸς εἴτε, ἀλλ' ἦγε ανεδύσατο κῦμα θαλάσσης,

Ηερίη δὲ ανέβη μέγαν τρεχονταν, Οὐλυμπὸν τε

Εῦρεν δὲ εὐρύοπα Κρονίδην ἀτέρη μῆκον ἄλλων

Ακροτάτη κορυφῇ πωλυδερεσίδος Οὐλύμποιο.

Καὶ ρά πάροιτο αὐτῷ κατέζετο, Καὶ λάβε γέγυαν

500

Σκαλῆ.

Σκαιῆ δεξιτερῆ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλάσσου,
Λιασμόδην πεφούστε Δία Κρονίαν αἴνακτα.

Ζεῦ πάτερ, εἴπολε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὅμοιοι,
Η ἔπι, η̄ ἔργω, τόδε μοι κρήνην ἔέλδωρ.

Τίμησόν μοι ψὸν, ὃς ἀκυμορωπετος ἄλλων
Ἐπλετ· ἀπέρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων
Ητίμησεν ἐλῶν γδ̄ ἔχει γέρας αὐτὸς δύσπουρας.
Αλλὰ σὺ πέρ μιν πίσσον, Ολύμπιε, μητίετε Ζεῦ.
ΤόΦρα δ' ἐπὶ Τρώεσι τίθει κράτος, ὁΦρὸς ἀν Αχαιοῖ
Τίον ἐμὸν τίσωσιν, ὁφέλλωσίν τέ εἰ τιμῇ.

Ως Φάτο. τὴν δ' γὰς πεφούσεΦη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Αλλ' ἀκέων δὴν ήστ. Θέτις δ' ὡς ἥψαλο γύνων,
Ως ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ ἥρετο δεύτερον αἴδης.

Νημερτεῖς μὲν δή μοι πασόχεο, καὶ κατάνδυον,
Η δύσπειπ· ἐπεὶ γὰς τοι ἐπι δεος. ὁΦρὸς εὐ εἰδῶ
Οστον ἐγὼ μῆτ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεος είμι.

Τὴν δὲ μέγ' ὄχηγας προσέΦη νηφεληγερέτα Ζεύς.
Η δὴ λοίγα ἔργ', ὅτ' ἔμ' ἔχθοδοπησαὶ εΦησεις
Ηρη, ὅταν μὲν ερεθησιν ὀνειδέοισι επίεστι.
Η δὲ καὶ αὐτῶς μὲν αἰεὶ σὺ ἀθανάτοισι θεοῖσι
Νεκτεῖ, καὶ τέ με Φησὶ μάχη Τρώεσιν ἀρήγειν.
Αλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις δύσπιχε, μή σε νοήσῃ
Ηρη. ἐμοὶ δὲ κε πῶτα μελήσει) ὁΦρει τελήσω.

Εἰ δὲ ἄγε, τοι κεφαλῆ κατανδύσσομαι, ὁΦρει πεποιθης.
Τέτο γδ̄ ἔξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
Τέκμωρ. γὰς γὰρ ἐρὸν παλινσέχετον, γὰς δὲ ἀπαίηλαν,
Οὐδὲ ἀτελεύτητον γ', ο, τι κεφαλῆ κατανεύσω.

Η, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὁΦρύσι νεῦσε Κρονίαν.
Αμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο. μέγαν δὲ ἐλέλιξεν Ολύμπον.
Τῶ γ' ὡς βιλεύσαντε διετμαζεν. η μὲν ἐπειΓα
Εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγληντος Ολύμπου
Ζεὺς δὲ ἐν τῷρος δῶμα. θεοὶ δὲ μασ πάντες σύνεσσιν
Εξ ἐδέων, σφοδ πατρὸς σνατίον γδέ τις ἔτλη
Μετίνας ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἄντιος ἔστιν ἄπαντες.

505

510

515

520

525

530

535

Ως

Ως ὁ μὲν ἐνθε καθέζετ' ἐπὶ Θρόνῳ^τ όδε μιν Ήρη
Ηγούησεν, ιδοῦσ' ὅτι οἱ συμφρέσσαιο βελάς
Αργυρόπεζα Θέτις, Θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
Αὐτίκα κερτομίοισι δία Κρονίωνα ταρσηνύδα.

Τίς δ' αὖ τοι, δαλομετέα, Θεῶν συμφρέσσαιο βελάς; 540
Αἰεῖ τοι Φίλον ἐξὶν ἔμεν ἀπὸ νόσφιν ἐοντά
Κρυπτάδια Φρονέοντά δικαζέμεν· όδε πί πώ μοι
Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἐπος ὃ, τί νοῆσεις.

Τὴν δ' ἡμεῖσθετ' ἐπειτα πατήρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε.
Ηρη, μὴ δὴ τάντας εμὸς ὑπίελπεο μύθους 545
Εἰδῆσεν· χαλεποὶ τοι ἔσσοντ' ἀλόχω περ ἔσσοι.
Αλλ' ὃν μέν καὶ Πλευρὴς ἀκεβέμεν, γάτις ἐπειτα
Οὔτε Θεῶν πεότερος τόνυ 'ἔστε'^τ, γάτ' ἀνθρώπων
Οὐ δ' ἀν ἔγαν απίνδιθε Θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
Μήτι σὺ ταῦτα ἔκαστε διέρεο, μηδὲ μεταλλά.⁵⁵⁰

Τὸν δ' ἡμεῖσθετ' ἐπειτα Βοῶπις πότνια Ήρη.
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸ μῆδον ἔσπεις;
Καὶ λίγη σε πάρος γ' εἴτε εἰρομαῖ, εἴτε μεταλλῶ
Αλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζεαι αὐτὸν ἐγίληθα.
Νῦν δ' αἰγῶς δεῖδοικα κατε Φρένα, μὴ σε παρέπῃ 555
Αργυρόπεζα Θέτις, Θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
Ηερίν γὰρ σοὶ γε παρέζεται, καὶ λάβε γυναῖν.
Τῇ σ' οἷω κατανεῦσαι εἴτητυμον, ὡς Αχελῷα
Τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἕπει τηνοὶ Αχαλῶν.

Τινὸς δ' ἀπαρμενόμηνος ταρσέΦη νεφεληγερέτας Ζεύς. 560
Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν σίεαι, όδε σε λήθω.
Πρῆσαν δὲ ἔμπις εἴπη δύνησεαι, αλλ' ἀπὸ Θυμοῦ
Μᾶλλον ἐμοὶ εἴσεαι τὸ δέ τοι Εἰρίγιον ἔσαι.
Εἰ δ' εἴτω ταῦτα εἴτιν, ἐμοὶ μέλλει Φίλον εἴναι.
Αλλ' ἀκένοι καθῆσος, ἐμῷ δὲ ὑπίπειθεο μύθῳ.^τ
Μή νῦ τοι δὲ χραισμασιν ὅσοι Θεοὶ εἰστούσοι Ολύμπῳ,
Αστοι ίόντο, ὅπε κέν τοι αἴσπιτος χεῖρας ἐφείω.⁵⁶⁵

Ως ἔφατ^τ ἔδεισον δὲ Βοῶπις πότνια Ήρη,
Καὶ ρ' ἀκένοι καθῆσος, ὑπηγνάμψασι Φίλον κῆρ.
Ωχημοιν δὲ αὐτὸς δῶμα Δίος Θεοὶ ψευνίωνες.

Τοῖσιν δὲ Ηφαίστου κλυτοτέχνης ἥρχ' αὔγορεύεν,
Μῆτρὶ Φίλῃ ὑπήρχα Φέρων λευκωλένω Ήρῃ.

Η δὴ λοίγα τέρχεται πάδ' ἔστεται, όδ' εἶτ' ἀνεκτεῖ,
Εἰ δὴ σφῶν ἐνεκα θυγάτιον εὐριδαίνεται ὡδεῖ,
Ἐν δὲ Θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνεταιν όδε τι δαιτὸς
Εαθλῆς ἔστερος ἥδος, ἐπεὶ τὰ χεράνοντα νικᾷ.

Μῆτρὶ δὲ γένος τεθράφημι, καὶ αὐτῇ πέρ νοεσομή
Πατρὶ Φίλῳ ἐπήρχα Φέρεν Διὶ, ὁ φρεσὶ μὴ αὐτῷ
Νεκτένοι πατήρ, σὺν δὲ ἡμῖν δαιτα τεράζη.
Εἴπερ γάρ καὶ εὐθέληπον Ολύμπιος ἀσεροπητής
Εὖ ἐδέων συφελίζει. ο γάρ πολὺ Φέρετας εἴην.

Αλλὰ σὺ τούτῳ ἐπέεος κατέπλεοδος μαλακοῖσιν
Αὐτίκι ἐπειδὴν ίλας Ολύμπιος εορταῖς ἡμῖν.

Ως ἄρετέ φησι. Εἰς ἀναίξεις, δέπας ἀμφικύπελλον
Μῆτρὶ Φίλῃ εὐ χεροὶ πέθε. καὶ μιν προσέειπε.

Τέτλαθι, μῆτρε τέμη, καὶ ἀνάσχεο, κηδομήρη πέρ,
Μή σε, Φίλην πέρ εἴσοδει, σὺ ὁ φθελμοῖσιν ἴδωμαν
Θειομήρην τότε δὲ τι διωγσομένη, ἀχνύμηρης πέρ
Χραισμένην δέρχαλέος γύνα Ολύμπιος ἀντιφέρεσθαί.
Ηδη γάρ με, καὶ ἄλλοτε ἀλεξέμηνα μεμαστε,
Ρίψε, ποδὸς τεπογύων, δότο βηλῶς θεωσείσιο.

Πᾶν δὲ ήμαρ Φερόμην, ἄμα δὲ ήμελίω καταδύντι
Κάππεον εὐ Δημενώ, ὀλίγος δὲ τι θυμὸς εἴην.
Ενθά με σύντις ἄνδρες ἀφαρ κορίσαντο πεόντε.

Ως φάτο μείσησεν δὲ θεῖα λευκωλένως Ήρῃ
Μειδησοῦσι δέ, ταῖσδεσ ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.

Αὐταρὲ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ηδεῖνα πάτιν
Ωνοχόδη, γλυκὺν νέκταρ δότο χρυπῆρος ἀφύσισιν.

Ασθεσος δὲρ εὐνώρτο γέλως μακάρεος θεοῖσιν,
Ως ἴδον Ηφαίστου Διὸς δάματα ποιπνύοια.

Ως τότε μεν τερόπιν ήμαρ εἰς πέλιον καταδύτα
Δάινωτ, δέδ' ετι θυμὸς εδεύετο δαιτὸς εἴσοις,

Οὐ μὲν φόρμιγχος τεκμαλέος, οὐδὲ ἔχ' Απόλλων,
Μεσσίων θ', αὐτοιδον ἀμειβόμηνα όπι καλῇ.

Αὐταρὲ επεὶ κατέδι λαμπρὸν Φάος ηελίοιο,

605

οἱ

Οι μὲν κακέοις ἔβαινοικόνδε ἔκαστος,
Πηχεὶς ἔκάστῳ δῶμα ταῖςκλυτὸς αὐτοῖς φυγοῦσις
Ηφαιστὸς τοίστος εἰδῆμοις πραπίδεσσι.

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦν Ολύμπιος ἀξεροπυτός,
Εὐθὺς πάρος κοιμᾶται, ὅτε μὲν γλυκὺς ὕπνος ἵκανος· 610
Εὐθὺς καθέειδιν ἀναβάται τοῦδε δὲ, χρυσόθρονος Ήρα.

ΤΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ZEUS (ἐμέμενοι γὰρ τὸ Θέριδος ἵκεσίς) τῷ ἄλλων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων
ὑπνῷ χρλαζόντων, τοτὲ διθαλμῶν ποιέινδος πιμῆται τὸ τῆς Πηλέως,
Ονειρού Αχαμένινον πέμπει, κελεύων αὐτῷ ἐκβάλλειν πάντας τὰς Ελλίνας
εἰς τὸ μάχην, συμβελούσων αὐτῷ μηλαδή καὶ τὸ Αχέλεα παραγγελέσσαι. οἱ δὲ,
συνεισ τὸ σύναρι, τοῖς ἀριστεῦσιν αὐτὸς διηγεῖται καὶ τὸ τόπος εἰς ἐκκλησίαν ἀθροί-
σσας πάντας Ελλίνας, ὑπόπτας πρὸς αὐτὸς διακείμενος, μία τὸ ἥρεῖδαι τὸ
Αχέλεα ἐπιτιθέμενον αὐτῷ τῇ ἀρχῇ, προσπικεῖνδος τὸ πάνταν περά-
ζων, φεύγειν αὐτὸς εἰς τὰς πατεῖδας κελουΐ. οἱ δὲ, ἢ σωιέτες, ὅπερ τὸ
καθέλκειν τὰς ναῦς, καὶ εἰς τὰς πατεῖδας ἀπαλλάσσειν χωρίσσιν. Οδυσ-
σσεὺς δὲ, ὑποδεμένης αὐτῷ Αθηνᾶς, τὰς μὲν ἀρίστας πειθοῖ κατέχει, τῷ δὲ
σραπωτῶν πικρῶν καθάπτει· παύει δὲ καὶ Θερτίπην ἀμύνως πρὸς τὸ βασιλέα
σαστάζοντα· καὶ τὰς Ελλίνας μεῖναι, καὶ τὸ Ιλιον ἀλεῖν περιγρέπτη. συμβου-
λεύσαστος δὲ καὶ Νέσορος τὰ αὐτὰ, Αχαμένινον θύσας τῷ Διὶ, τὰς γέ-
ροντας ἑστᾶ, καὶ προτετάμενος τὰς Ελλίνας, ὅπερ τὸ πόλεμον ἐξάγει πάν-
τας. ἕτερος δέ δέστη ὁ κατάλογος τὴν τελείαν, ἐφ' ὃν τὸν οἶνον οἱ Ελλίνες, καὶ τὸ
ὑγειμένον αὐτῶν, καὶ τὸ Τρόσαν, καὶ τὸ ἐπικέραν.

ΑΛΛΗ,

Βῆται δὲ σύνεισον ἔχοι, ἀγεροντι καὶ τῆς ἀρετῆς.

AΛΛΟΙ μέν ρα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυνοῦ-
εῦδον ταῖνούχιοι, Δία δὲ σοὶ ἔχει νήδυμος ὕπνος.
Αλλ' οὐεις μερμηρίζει κατὰ Φρένα, ὡς Αχιλῆος
Τιμῆση, ὀλέσσῃ δὲ πολέας ἐπὶ τηνὸν Αχαιῶν.
Ηδὲ δέ οι κατὰ Θυρὰν ἀρίστη Φάινετο Βαλῆ,

Πέμψαι ἐπ' Ατρείδῃ Αχαρέμνονι ὅλον Ονειρον·
Καὶ μιν Φωνῆσαι ἐπει τῷρέντα παροπήδα

Βάσκ θι, γλε Ονειρε, Θοὰς ὅπλι νῆσος Αχαιῶν,
Ελθὼν ἐς κλισσὴν Αχαρέμνονος Ατρείδαο.

Πάντα μοι ἀτρεκέως ἀγορδύμεν, ὡς Ὁπτελλα.

Θωρῆσαι εἰ κέλσε χαρηκομόντας Αχαιώς

Πανουδίης νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εύρυάγγαν

Τρώων ἢ γάρ ἐτ ἀμφὶς Ολύμπια δώματ' ἔχοντες

Αθένατοι Φράζον). ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπιντας

Ηρη λιασομένη Τρώεστ δὲ κηδεί εφηπλα.

Ως Φάτο. Βῆ δ' αρ' Ονειρος, ἐπει τὸ μῆδον ἄκατε·
Καρπαλίμως δ' ἵκανε Θοὰς ἐπὶ νῆσος Αχαιῶν.

Βῆ δ' αρ' ἐπ' Ατρείδην Αχαρέμνονα· τὸν δὲ σκίχανεν

Εὔδοντ' εἰς κλισσὴν τῷρεν δὲ ἀμβρόσιος κέχυνθ' ὑπνος.

Στῇ δὲ πάρεπτε κεφαλῆς Νηληῶνος ἕστιον

Νέσορι, τὸν ρά μάλιστα γερόντων τῆς Αγαρέμνονων.

Τῷ μιν εἰσοιμένῳ παροσεφώνεε θεῖος Ονειρος.

Εὐδεις, Ατρέος γέ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο;

Οὐ χρὴ ταπινχιον εὐδειν βεληφόρον ἄνδρα,

Ω, λαοί τὸ θητετράφατη, καὶ τοσα μέμηλε,

Νῦν δὲ μέθεν ξώσεις ὥκα· Διός δὲ τοι αγγελός είμι,

Ος σεν, ἀνευθεν ἔστι, μέγα κηδεί), ηδὲ ελεαίρι.

Θωρῆσαι εἰ κέλευσε χαρηκομόντας Αχαιώς

Πανουδίης νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εύρυάγγαν

Τρώων ἢ γάρ ἐτ ἀμφὶς Ολύμπια δώματ' ἔχοντες

Αθένατοι Φράζον). ἐπέγναμψεν γάρ ἄπιντας

Ηρη λιασομένη Τρώεστ ἢ κηδεί εφηπλα.

Ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε Φρεσὶ, μηδὲ σε λιγή

Αἰρέσθω, εὗτ' ἀν σε μελίφρων ὑπνος ἀνή.

Ως αρα Φωνῆσαι ἀπεβήσθετο τὸν δὲ ἐλιτ' αὐτὸν

Τὰ Φρονέοντα ἀνὰ Θυμὸν, ἀρ' ἢ τελέεσδε ἔμειλλε.

Φῆ γάρ σου αἴρησεν. Πριάμος πόλιν ἡματι κένω,

Νήπιος δὲ τὰ ηδη, αρα Ζεὺς μηδέτο ἔρχα.

Θήσειν γάρ ἐτ ἔμειλεν επ' ἀλγεά τε σοναχάς τε

Τρώοι τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς υστίνας.

21

15

20

25

30

35

40

Εγένετο δὲ ὡς ὑπνός· Θέμις δέ μιν ἀμφέχυτ' ἀμφί·
Εγένετο δὲ ὄρθωθείς· μαλακὸν δὲ ἕνδυσε χατσάνη
Καλὸν, τηγάτεον περὶ δὲ αὐτὸν μέγα Βάλλετα Φᾶρος·
Ποσὶ δὲ ὑπαγένετο λιπαροῖσιν εὐηστοτο καλὰ πεδίλα·
Αμφὶ δὲ ἄρδενι ἀμοισιν Βάλλετα Ξύφων δέργαριλαν·
Εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώνον αὐθίτον αἰεῖ,
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ τὴν Αχαιῶν χαλκοχτάνα·
Ηῶς μὲν ρά Θέα τεραστεῖσαν μακρὸν Ολυμποῦ.
Ζλιά Φόως ἐρέζους καὶ ἄλλας αἰδενάτοισιν.

Αὐτὰρ ὁ κηρυκεας· λιχυθρόβοιο κέλανε·
Κηρύστειν ἀγορῆνδε καρηκομόσαντας Αχαιάς.
Οἱ μὲν σκήπτροισιν τοι δὲ πρεσβύτερον μάλιστα·
Βελλίῳ δὲ πατρῶτον μεγαθύμων ἴσε γερόντων
Νεισορέην τοῦτο τῇ Πυληνήσος Βασιλῆσσος.
Ταῦτα συγκαλέσας, ποκινὴν πράττετο βελλίν.

Κλῦτε, Φίλοι· Θεός μοι εἴπητον ἥλθει οὐερός
Αμβροσίην Διὸς γύναι· μάλιστα δὲ Νέσσον δίω
Εἰδός τε, μέγεθός τε, Φυῆν τὸν αὔγχιστον εἶχε.
Στῆ δὲ ὑπέρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῆντον ἔειπεν·
Εὔδεις, Ατρέος ψὲ δαιφρονος ιπποδαμοιο;
Οὐ χρὴ πανύχιον εὑδεῖν βαληφόρον ἄνδρα,

Ω, λαοί τὸ Πτιτετράφατο, καὶ τίσα μέμηλε.
Νῦν δὲ μέρεθεν ἔντες ὥκα· Διὸς δέ τοι αὐγελός εἴμι,
Οσ σεν, ἀνευθεν ἔσσι, μέγα κήδεται, ηδὲ ἐλεσίρη.

Θωρῆσαι σε κέλευσε καρηκομόσαντας Αχαιάς
Πανουσίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εύρισαγγαν
Τρώων· δὲ γάρ εἴτε ἀμφίς Ολύμπια δύματα ἔχοντες
Αἰδενάτοι Φράζονται· ἐπέγναμψεν γάρ ἀπαντας
Ηρη λιαγομένη· Τρώεσσι δὲ κήδεται Φῆτηται

Εκ διός. ἀλλὰ σὺ σῆτιν εἶχε Φρεσιν. Ως δὲ μὲν εἰπὼν
Ω, κατέποπτά μηνος, εμεὶς δὲ γλωκίς ὑπνος αὐγήσεν.
Αλλ' ἀγέτ, αἴκεν πως θωρῆσμεν ψας Αχαιῶν.
Πρῶτα δὲ ἔγων ἐπεστη πειροπομοι, οὐ θέμις εἴσι,
Καὶ Φεύγειν σὺν τητσὶ πολυκλήτη κέλευσται.
Τητσὶ δὲ ἄλλοθεν ἄλλος ἐργάζεται ἐπέεοτιν.

Ητι σύ', ὡς εἰπών, κατ' ἄρετον τοῖσι δ' ἀνέγη
Νέσωρ, ὃς ρα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἀμαδεύειος·
Ος σφιν εὐΦρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέσπειν.

Ω φίλοι, Αργείων ἡγήτορες ἥδε μέδοντες,
Εἴ μέν τις τὸν ὄντερον Αχαιῶν ἄλλος ἔνιστε,
Ψεῦδος καὶ Φάψιν, καὶ νοσΦιζοίμεθα μᾶλλον·
Νῦν δὲ οἶδεν, ὃς μέγ' ἄριστος ἐνὶ σρατῷ εὐχετεῖ ἔναν.
Αλλ' ἀγετ, αὐκέν πως θωρῆσμεν φυσ Αχαιῶν.

Ως ἄρα Φωνήσας, βαλῆς εὐηρχε νέεσθαι.
Οι δὲ ἐπινεησταν, ταέθοντο τε ποιμήν λαῶν
Σκηπτίχοις βασιλῆσε· ἐπεισεύκλο γέλασοι.
Ηὗτε ἔθνεα εἰσ· μελισσάων αδινασω,
Πέτρης δὲ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομένασων,
Βοτρυδόν γέ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Αἱ μέν τ' ἔνθα ἀλισ πεπονήσαται, αἱ δέ τε ἔνθα·

Ως γέ ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἀπό καὶ κλισσάων
Ηίσοντος περιπάροις βαθέμης εἰτιχώσαντο
Ιλαδὸν εἰς ἀγορῆν μῆδε σφισιν Οσα δεδῆ,
Οτρύνος ἵεναι, Δίος ἀγέλειος. οι δὲ ἀγέροντο·
Τετρήχος δὲ ἀγορῆς ταῦτα δὲ εἰσοναχίζετο γαῖα
Λαῶν ἴδονταν, ὄμαδος δὲ τοῦ ἐννέα δέ σφεας
Κήρυκες βούσαντες ἐρήτουν, ἕπτος ἀυτῆς
Σχοιάτ, ἀκέστεια δὲ διοτρεφέων βασιλήων.
Σπαδῆ δὲ ἔβετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας,

Πανοπίμηνος κλαγγῆς· αὐτὰ δὲ κρέιστον Αγαμέμνων
Εη, σκηπτίρον ἔχων τὸ μὲν Ηφαίστος κάμε τεύχων.
Ηφαίστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·

Αὐτῷρ ἄρα Ζεὺς δῶκε Διοκτέρῳ Αργειφόντῃ·
Ερμειας γέ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι ταλαχίππῳ.
Αὐτῷρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκε Ατρεῖς ποιμήν λαῶν
Ατρεὺς δὲ Θηόκων ἐλιπε τολύαρην Θυέσῃ·
Αὐτῷρ ὁ αὐτε Θυέσ Αγαμέμνων λεῖπε Φορίναη.
Πολλῆσις πόσοισι καὶ Αργεί παντὶ ἀγάστειν.
Τῷ σύρ έρεισάμνως, ἕπει περόεντα πεσσούδα.

Ω φίλοι, ἡρωες Δαναοι, θεράποντες Αργος,

80

85

90

95

100

105

110

Zeus

Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη σ्वέδησε βαρετή.
Σχέτλιος, ὃς πέιν μέν μοι ὑπέρχετο καὶ κατένυσεν
Ιλιον ἐκπέροσαντ' εὐτέχεον δόπονεοθαῖ.

Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βλεψούστο, καὶ με κελεύθ
Δυσκλέας Αργος ἵκεαδη, ἐπεὶ τὴν ἀλεστη λαὸν.

Οὕτω πτ. Διὶ μέλλει ὑπεριδνεῖ φίλον εἶναι,

Ος δῆ τολλάων τολίων κατέλυσε κάριμα,

Ηδὲ εἰπεὶ καὶ λύσθ τοι γὰρ κράτος εἴσι μέγιστον.

Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' εἴσι καὶ ἔστομοισι πυθέαδη,

Μάνψ ςτω τιόνδε τούνδε τε λαὸν Αχαιῶν

Απρηκτον τόλεμον πλεύσειν, γίδη μάχεαδη

Ανδράς παιροτέροιστος τέλος δ' ςτω τι πέφανται.

Εἰπερ γάρ καὶ ἐθελαμεν Αχαιοί τε, Τρώες τε,

Ορκια πιστὲ ταμόντες ἀριθμηθῆναν ἄμφω,

Τρώας μὲν λέξαδη, ἐφέσιος δοσοις ἔσασιν,

Ημεῖς δὲ εἰς δεκάδας Διακοσμηθῆμεν Αχαιοί,

Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεδες σινοχοεύειν,

Πολλάκ κεν δεκάδες δευοίστο οινοχόοιο.

Τόσον ἐγώ Φηρι τόλεας ἐμιδημα τας Αχαιῶν

Τρώων, οἱ νάεσπι κατὰ τούλοιν. ἀλλ' Ὀπίσσωροι

Πολλέων ςτο τολίων ἐγχέσταλοις ἄνδρες ἔσασιν,

Οἵ με μέγα τολάζοι, καὶ στοι εἴωστ' ἐθέλοντε

Ιλίοις ἐκπέρομην εύναιομδρον τολίεθρον.

Εννέα δῆ Βεβάσαισι Διὸς μεγάλας ἔνισατοι,

Καὶ δῆ δύρει στόηπε νεῶν, καὶ απάρτη λέλυνται.

Αἱ δέ πτ. ημέτεραι τ' ἀλοχοῖ, καὶ νήπια τέκνα,

Εἴα! σὺ μεγάροις ποτιδευμδηματ ἄμυνι δὲ ἐργον

Αὔτως ἀκράαντον, ςτοι εἴνεκα δεῦρ' ἴσθμεδα.

Αλλ' ἀγεατ, ὡς αὖ ἐγώ ἐπω, πειθώμεδε πάντες.

Φεύγωμεν σὺν τησι Φίλῃ εἰς πατείδα γαῖαν.

Οὐ γὰρ εἴτι Τροίην αἰρήσουμεν εύρυαγγαν.

Ως φάτε τοῖσι δὲ θυμὸν εἴνι σῆθεστι σέρινε

Πᾶσι μῇ τοληθήν, οσι τοις βελῆς επάκινοσιν.

Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης

Πόντος Ικαρίοιο, τὰ μεν τ' Εὔρος τε Νότος τε

125

128

125

130

135

140

145

Ωρορ,

Ωρορ, ἐπαίγας πατέρος Διός εκ νεφελάσσων.

Ως δ' ὅτε κινηθεὶς Σέφυρος Βαθὸς ληιος ἐλθὼν,

Λάζηρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τὸν πρῶτον αἰσχύνεσσιν

Ως τὸ πᾶν μέγεσθη κινήθη. τοὶ δὲ ἀλαλητῶν

Νῆσος ἐπεισεύσσιν ποδῶν δὲ υπένερθε κονῖη

150

Ισατ' αἰερομήδην τοὶ δὲ ἀλλάζοντο καλεοντο

Απλεδὴ τῶν, ηδὲ ἐλέπερνεν εἰς ἄλλα διαρ-

Ούρας τὸ ἔξεκάθαιρον. αὐτὴν δὲ φρεσὸν ἵκεν

Οικαδὲ ιεριδίων ταῦτα δὲ πρεσόν ερματίζειν τῶν.

Βιβίτε καν Αργείουν υπέρμορφα νόσους ἐτύχθη,

155

Εἰ μὴ Αἴθιωντιν Ηραὶ τῷρος μῆδον ἔειπεν.

Ω πότι, αἰγάλοχοιο Διός πέτος ἀγρυπτῶν;

Οὔτω δὴ οἰκόνδε, Φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν

Αργείου Φεύγοντας ἐπ' εύρεσαν νῦντα θαλάσσης;

Καδδέ καν εὐχαλητὴν Περιάριψ καὶ Τρωοὶ λίποιτε

160

Αργείου Ελένην, ησεὶς εἶνεκα τολκοὶ Αχαιῶν

Ἐν Τροΐη δότολοντο Φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵτης;

Αλλ' οὐδὲ νῦν μέτη λαὸν Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Σοῖς δὲ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτεν Φῶτας ἔκαστον,

Μηδὲ ἔα νῆσος ἄλλος ἐλπέτεν ἀμφιφελίσσας.

165

Ως ἔφατ· οὐδὲ ἀπῆδης δέσσι γλωσσῶπις Αἴθην·

Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπου καρῆνων αἴθασιν,

Καρπαλίμως δὲ ίκανε θάσος Σῆπτι νῆσος Αχαιῶν.

Εὗρεν ἔπειτ Οδυσσῆα Διὶ μῆτιν ἀπέλαυντο

Ἐστεότ· οὐδὲ νῆσος ἐνοσέλμοντο μελαίνης

Απλετ· ἐπεὶ μιν ἄχος κρεστίην καὶ θυμὸν ἴκανεν.

Αγχῷ δὲ ιερομήδην ταπεῖφη γλωσσῶπις Αἴθην.

Διογήνες Λαερτιάδη, τολυμείχασσε Οδυσσεῖ,

Οὔτω δὴ οἰκόνδε, Φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν,

Φεύγειν· εἰς νῆσοντας τολυκλήσιος πεσόντες;

170

Καδδέ καν εὐχαλητὴν Περιάριψ καὶ Τρωοὶ λίποιτε

Αργείου Ελένην, ησεὶς εἶνεκα τολκοὶ Αχαιῶν

Ἐν Τροΐη δότολοντο Φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵτης;

Αλλ' οὐδὲ νῦν μετεπέλασεν Αχαιῶν, μηδὲ τὸ έρώδιον

Τοῖς δὲ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτεν Φῶτας ἔκαστον

175

Μηδὲ

Μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν τῷ μοιρίσατο.

Ως Φάρ̄δος δὲ ξωνέηκε θεᾶς ὅπερ Φωνησόντος
Βῆ δὲ θέειν, δότο δὲ χλαιναν Βάλε· τὸ δὲ σκόμιον
Κήρυξ Εύρυζάτης Ιθακήτος, ὃς οἱ ὄπηδι.
Αὐτὸς δὲ Ατρεΐδεως Αγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν,
Δέξατο οἱ σκῆπτρον πατρώιον ἀφθιτὸν αἰέν·
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Αχαιῶν χαλκοχιτάνων.
Οντινα μὲν Βασιλῆα καὶ ἔποχον ἄνδρα κιχεῖ,
Τὸν δὲ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσσοσκε τῷ φυσάσει.

Δαιμόνι, καὶ σὲ ἔσικε, κακὸν ὁδός, δειδίστερος·
Αλλ' αὐτὸς τε καί θησ, Εἴ αλλαξ ιδρὺς λάθες·
Οὐ γάρ πω σάφα οἴδ', οἷος νόος Ατρεΐδαο·
Νῦν μὲν πειράται, τέχα δὲ ἵψει) γὰς Αχαιῶν.
Εν βελῃ δὲ καὶ πάντες ἀκάστομεν, οἷον ἔειπε·
Μήπι χολωσάμεθα. Καὶ ρέεη κακὸν γὰς Αχαιῶν.
Θυμὸς δὲ μέγας ἐσὶ διοτρεφέος Βασιλῆος·
Τιμὴ δὲ σὲ Διός ἐστι. Φιλεῖ δέ εἰ μητίεσται Ζεύς.

Οὐ δὲ αὖ δῆμες τὸν ἄνδρα ιδού, Βοόωντά τε ἐΦεύροι,
Τὸν σκῆπτρον ελάσσοσκεν, ὁμοκλήσσοσκε τε μύθῳ.

Δαιμόνι, ἀτρέμας θοσ, καὶ ἄλλων μῆδον ἀκεῖ,
Οἱ σέο Φέρτεροι εἰστούσοι δὲ ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκιστούσοι,
Οὔτε ποτὲ σὺ τολέμω ἐναρίθμιος, δε τούτην βελῃ.
Οὐ μέν πως πάντες Βασιλευσομεν ἐνθάδε Αχαιοί·
Οὐκ ἀγαθὸν πολυκιρισσεύη, εἴς κοίρανος ἐστι,
Εἰς Βασιλεὺς, ὡς ἔδωκε Κρόνος παῖς ἀγυκιλομήτεω
Σκῆπτρόν το, ηδὲ Θέρμισας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.

Οὐδὲ κοιρανέων διέπει σρασόν οἱ δὲ ἀγορήνδε
Αὐτὶς ἐπεωρεύοντο νεῶν ἀπὸ καὶ κλισιάν,
Ηχῇ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοισθοί θαλάσσης
Αἰγαλῶ μεγάλω βρέμεται, σμαραγγῆς δέ τε τῷσιν.
Άλλοι μὲν δὲ οἴσοντο, ἐρήτυθεν δὲ καί θεραπεῖ,
Θερότης δὲ τοι μάνος ἀμετροεπῆς ἐκολάσσει,
Οσ δὲ οἴσει Φρεσὶν ἥσιν ἀκοσμά τε πολλά τε ἥδη,
Μάνψ, ἀπὸρε κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναν Βασιλεὺσιν,
Άλλος δὲ τοι οἴσειτο γελοιον Αργείοισιν

Εμμέναις αὐτοῖς δὲ ἀντρὸς ταῦτα Ιλιον ἡλίθελον τοῦτον δέ τοι πάρι
Φολκὸς ἦν, χωλὸς δὲ ἕτερον πάδα, τὰ δὲ οἱ ὄψις
Κυρτὰ, ὅπερι σύνθος σπινοχωνότε οὐταῦρος ὑπερθεός
Φοῖος ἦν κεφαλὴν, θειὴ δὲ ἐπενήνοθε λάχην.
Εχθρίσος δὲ Αχιλῆι μάλιστι τῷ, ἥδε Οδυσσῆι· 220
Τὰ γὰρ νεκτέσσοκε. ποτ' αὖτις Αγαμέμνονος δίκη
Οὔτεα κεκληγεώς λέγε, ὀνείδεα· τῷ δὲ ἄρδε Αχαιοὶ^{τοι}
Εκπάγλως κοτέοντο, νεμέσι γηθεῖν τὸν θυμῷ.
Αὐτὰρ οἱ μακρὰ Βοῶν, Αγαμέμνονος νέκες μύθῳ.

Ατρεΐδη, τεοὶ δὲ αὐτὸς Ὀπιζέμφεα, τὴν χαρτίσσεις; 225
Πλεῖστοι τοι χαλκὺς κλισίας, τολλαῖ δὲ γυναικες
Εἰσὶν όντες κλισίτης ἐγαύρετοι, ἃς τοι Αχαιοὶ
Πρωτίσια δίδομεν, εὗτ' αὖτις πολιεύθρον ἐλαύνειν.
Η εἴτε καὶ χρυσὸς Ὀπιζέμφεα, ὃν κέ τις οἶστι
Τράχων ἵπποδάμαντις ἐξ Ιλίου φέρει πόνια, 230
Ον κεν ἐγὼ δῆμος αὐγάγω, η ἄλλος Αχαιῶν;
Ηὲ γυναικα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν Φιλότητι,
Ηντὶς αὐτὸς ἀπὸ νόσφι κατίσχει; ό μὲν ἔοισκεν,
Αρχὴν ἐόντες, μακρῶν Ὀπιζασκέμεν ψαὶ Αχαιῶν.
Ως πέποντες, μάκρη ἐλέγχε, Αχαιῶν, σόκη ἐτὸς Αχαιοὶ, 235
Οἴκαδέ περ σὸν ιητοῦ νεκρέμεθα· τόνδε δὲ ἐώμεν
Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ γέρας πεσεγέμεν, ὁφρεὶς ἴδηται
Η ρά τοι οἱ χημεῖς προστημάσιμεν, ηὲ καὶ σόκη
Ος καὶ τοῦ Αχιλῆα, εο μέγ' αμέμνονα Φάτη,
Ητίμησεν ἐλῶν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπύρας. 240
Αλλὰ μάλιστα Αχιλῆι χόλος Φρεστὸς, ἀλλὰ μεθήματο
Η γὰρ ἄν, Ατρεΐδη, μην ὑπετελε λαθῆσαι.

Ως Φάτο, νεκτέων Αγαμέμνονος ποιμήνα λαῶν
Θερσίτης· τῷ δὲ ὥκα παρίσατο δίος οδυσσεὺς,
Καύμιν ὑπόρρος ιδῶν χαλεπῶ ηνίπατε μύθῳ.
Θερσότις ἀκριτόμενος, λογύς περ ἐὸν ἀγορητής, 245

Ισχεο, μηδὲ ἐθελοῖς ὁῖς ἐριζέμενος βασιλεῦσιν.
Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο Φημὶς χερεύστερον βροτὸν ἄλλον
Εμμεναι, οὗτοι ἀμέτητοι Ατρεΐδης ὑπὲρ Ιλιον ἡλίθελον.
Τῷ, σόκη μὲν βασιλῆας, οὐταὶ δόμι οὐδὲν ἔχειν ἀγορεύεις, 250
Καὶ

Καὶ σφιν ὄνειδέα τε προφέροις, νόσοι τε φυλάσσοις.

Οὐδέ τί πω σάφεις ἴδρεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,

Η εῦ, ἡς κακῶς, νοσήσομεν ψεις Αχαιῶν.

Τῷ, νῦν Ατρεΐδῃ Αγαρέμενοι τοιμήν λαῶν

Ηρωες Δαναοῖς σὺ δὲ κερτομέσαν ἀγορεύεις.

Αλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ χειρεσθέντον ἔσται,

Εἴκ εἴτι σ' ἀΦράνοντος κικῆσσομεν, ὡς νῦ περ ὥδε,

Μηκέτ' ἔπειτ' Οδυσσῆι καρποῖς ἀμοισιν ἔπειται,

Μήδ' εἴτι Τιλεμάχοι πάτηρ κελλημήνος ἔτην,

Εἰ μὴ ἐγώ, σε λαβῶν, ἀπὸ μὲν Φίλα εἴμαστε δύσω,

Χλαινάν τ' ἡδε χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτῃ,

Αὐτὸν δὲ κλαιώντα Θοὰς ἐπὶ τῆς ἀΦροσῶ,

Πεπληγώς ἀγορῆθεν ἀείκεας ταλπηγῆσιν.

Ως ἂρ ἔΦη σκῆπτρο δὲ μετάφρενον ἡδε χειρῶν

Πλῆγεν ὁ δ' ἰδιώθη, Θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.

Σμωδίξ δ' αἰματόεσαι μεταφρένης ἐζυππανέη

Σκῆπτρος υπὸ χρυσές. ὁ δ' ἂρ ἔζητο, τάρῳσέν τε

Αλυήτας δ', αχρεῖον ἴδων, ἀπειρόχατο δάκρυ.

Οἱ δὲ τοι ἀχνύμενοι περ ἐπ' αὐτῷ ἦδυ γέλασαν

Ωδὲ δὲ τις ἔπεισκεν, ἴδων ἐς ταλπάνον ἄλλον.

Ω πόποι, ηδὶ μυρὶ Οδυσσεὺς ἐστλὰ ἔοργε,

Βελάς τ' ἐπάρχων ἀγαθας, τόλεμόν τε κορύστων

Νῦν δέ τὸ δῆ μέγ' αριστὸν ἐν Αργεστιν ἔρεξεν,

Ος τὸν λαβοτῆρα ἔπεισβόλον ἔσχε ἀγοράων.

Οὐ δὴ μιν πάλιν αὐθὶς ἀνήσυ Θυμός ἀγήνωρ

Νεκέσειν βασιλῆας ὄνειδέστοις ἔπειστιν.

Ως Φάσσαν η ταληθύς· αὐτὰ δ' ὁ πολιόρκος Οδυσσεὺς

Ἐη σκῆπτρον ἔχων· τῷδε δὲ γλαυκῶπις Αθήνη,

Ειδομένη κήρυκι, ποσπάν λαὸν ἀνώρι,

Ως ἄμα θ' οἱ τρῶτοι τε χειρῶντος τῆς Αχαιῶν

Μῆδον ἀκέσπαν, χειρὶ Φρασασίατο βαλῆν·

Ος σφιν ἐϋφρονέων ἀγοράστατο, χειρὶ μετέσπειν.

Ατρεΐδῃ, νῦν δῆ σε, ἄναξ, ἐθέλεστιν Αχαιοὶ

Πᾶσιν ἐλέγυχιστον Θέμενας μερόπεστος· βροτοῖστιν·

255

265

270

275

280

285

Οὐδὲ

Οὐδέ τοι ἔκτελέσοιν ωόροσιν, ἢνπερ ὑπέταν, οὐδέ ποτε
Ευθάδε τοι σείχοτες ἀπ' Αργεος ἴππούτην, οὐδέ ποτε τοῦ Ο
Γλιον ἐκπέροσητ εὔτεχεον διπούεσθαι.

Ως τε γὰρ ἡ παιδὸς νεαροὶ, χῆραί τε γυμνᾶσες,
Αλλῆλοισιν ὁδύρον¹⁾ σικόνδε νεεάδαι.

Η μὴν καὶ πόνος εἶνιν ἀνιηθένται νεεάδες.

Καὶ γὰρ τίς θ' ἔνα μῆνα μένων ἀπὸ τῆς ἀλόχοοι

Αχαλάαν ωδῇ τῇ πολυζύγῳ, ἢνπερ ἀελλαῖ

Χειμέρελαν εἰλεωσιν, ὀρινομένη τε Θάλασσα.

Ημῖν δὲ εἴνατος εῖνι πολιτροπέων ἐνιστότος

Ευθάδε μημνούτεοτ τῷ δὲ νεμεσίζομεν Αχαιῶν

Αχαλάαν ωδῇ τῇ πολυζύγῳ, ἢνπερ ἀελλαῖ

Αιράρον τοι δῆρον τε μένειν, κενέον τε νεεάδες.

ΤΛῆτε, φίλοι, Εἰ μένατ' ὅππι χρόνον ὄφρα δαῶμεν,

Εἰ ἐτέον Κάλχας μαντεύεται, ηὲ καὶ σόκι.

Εὗ γὰρ δὴ τότε ἴδμεν εἰνὶ Φρεσὶν, εἴτε δὲ πάντες

Μάρτυροι, τοι μὴ κῆρες ἔβαν θυνάτου Φέρετοι

Χθιζά τε Εἰ πεώιζε, ὅτ' εἰς Αὐλίδα τῆς Αχαιῶν

Ηζερεύοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωοῖ Φέρετοι,

Ημεῖς δὲ ἀμφὶ τῷ κρίσιν ιερὸς κατὰ Βαμβάς

Ερδομεν ἀθανάτοισι τελησάστας ἐκατόμβας,

Καλῇ ὑπὸ τολαπονίσω, ὅθεν ρέειν ἀγύλαὸν ὕδωρ.

Ευθ' ἐφάνη μέγα σῆμα, δράκων, ἐπὶ γῆται δαφοινὸς,

Σμερδαλέος, τὸν ράντος Ολύμπιος ἥκε Φοώσδε

Βαμβᾶς ὑπαίξας, τοσός ῥα τολαπονίσον ὄργσεν

Ευθα δὲ ἔσται σρόδοιο νεοσοὶ, τῆπτα τεκνα,

Οζω ἐπ' ἀκροτατῷ, πετάλοις τοσοπεπήστες,

Οκτώ· ἀτὰρ μῆτηρ ἐνάτη τῇ, ἡ τέκε τέκνα.

Ευθ' ὅχε σὺν ἐλεενὶ κατήθεις τετριγάστας.

Μῆτηρ δὲ ἀμφεποτάτο, ὁδυρομένη φίλα τέκνα.

Τὴν δὲ ἐλειξάμψι²⁾ πέρυζος λάβειν ἀμφιαχῦν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἐφαγε σρόδοιο, καὶ αὐτὸς,

Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅστερ ἐφηνε.

Λᾶαν γάρ μιν ἐθήκε Κρόνου πᾶσι ἀγκυλομήτεσ.

Ημεῖς δὲ εἰπότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη.

Ως

Ως

Ως γὰν δεινὰ τέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβαιον
Κάλχας δ' αὐτίχι ἔπειτα θεοποτέον ἀγέρδε.

Τίποτ' ἄγνευ ἐγίνεσθε, καρηκομόωντες Αχαιοί;
Ημῖν μὲν τὸ δέ φῆμε πέρας μέγα μητίεται Ζεὺς,
Οφίμον, ὀψιπλεζον, οὐν καλέος διποτ' ὀλεῖται.

Ως γάτος κατὰ τέκν' ἔφαγε σρυνθοῖο, καὶ αὐτίλι.
Οκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη γάνη, ηγέτη τέκνα.

Ως ἡμεῖς τοσαῦτ' ἔτεις τολεμίζομεν αὖθι,
Τῶι δεκάτῳ δὲ τόλιν αἴρησομεν εὐρυάγγαν..

Κεῖνός δ' ὡς ἀγέρδε· τὰ δὴ γὰν πάντα τελεῖται.

Αλλ' ἄγε, μοιμνετε πάντες εὐκυνῆμεν Αχαιοί
Αὐτῷ, εἰσόκεν ἄσυ μέγα Πειάδαιον ἐλωμεν.

Ως ἔφατ· Αργεῖοι δὲ μέγ' ἵαχον (ἀμφὶ δὲ γῆς
Σμερδαλέον κονάρησον ἀυσσάντων υπ' Αχαιῶν)

Μῆδον ἐπαινήσαντες Οδυσσῆος θείοιο.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέπειπε γερήνιος ἴπποτος Νέσωρ.

Ω πόποι, ηδὴ παισὶν εοικότες ἀγοράσαθε
Νηπιάχοις, οἵς επὶ μέλι τολεμήτια ἔργα.

Πάλι δὴ σωθείσαμε τε καὶ ὄρκια Βησσεταὶ γῆιν;
Εν πυρὶ δὴ βουλαύτε φύοιστο, μήδεα τ' ἀνδρῶν,
Σπονδάι τ' ἀκρητοι, καὶ δέξιαι, ηγέτεπι θρευ.

Αὔτως γάρ επέεστ' ερδαίνομεν, καὶ δέ τι μῆχος
Εύρεμδην δυνάμεσθα, τολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔοντες.

Ατρείδη, σὺ δέ εἴδ', ὡς τῷριν, ἔχων ἀσεμφέα βουλὴν,
Αρχεῖν Αργείοισι κατὰ κρατερέσσι ύσμίνας

Τάξδε δέ εα φθινύθειν, ἔνα καὶ δύο, τοι κεν Αχαιῶν
Νέσφιν βελεύωστ'. ἀνυστις δὲ σὺ εοσεῖ) αὐτῶν,

Πρὶν Αργος δέ ιέναι, πέιν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
Γνώμην εἴτε Φεῦδος ὑπόχεστις, ηὲ καὶ σύκι.

Φημὶ γάρ γεν κατανεῦσται ὑπερμήνεα Κροῖσων,
Ημᾶι τῷ, στέ νησοιν ἐπ' ἀκυπόροιφυ εἴσαινον

Αργεῖοι, Τρεαεστ Φόνον καὶ κῆρα Φέροντες,
Ασράπιων ἀπιδέξ, ἐναισίμηα σῆματα Φάίνων.

Τῶι, μή τις τῷριν ἐπειγεσθα οἰκόνδε νέεσθ,
Πρὶν τινα πὰρ Τρώων ἄλοχω κατακομηθῆνα,

355

Τίσιαδ

Τίκτω δ' Ελένης δρούραστό τε γονάρχας τε,
Εἰ δέ τις ἐκπούλεις τέθέλη ὀδόντει μεθαῖ,
Δπεδω ης τὸς εὐαγέλεως μελανῆς,
Οφρεις πρόσθις ἀλλαν θάνατον καὶ πότρον Πλάστη.
Ἄλλα, ἄνδρε, αὐτὸς τ' εὑρίσκεις, πρέπειος τ' ἄλλος. 360
Οὕτοι δύοβλητοι ἔποις ἔστεται, οὐδὲ τοι μητέποι.
Κρίν ἄνδρας κατὰ Φύλα, κατὰ Φύλας, Αγαρέμαν
Οι Φύλα Φρήγενσιν αρίγη, Φύλα δὲ Φύλας,
Εἰ δέ κεν ὡς ἔργης, καὶ τοι πενθαντας Αχαιοί,
Γνώσῃ ἐπειδὴ δι τηρεμόναν κακός, οὐ τέ νυ λαῖν, 365
Ηοῦσσις ἐδλός ἔποις κατοι σφέας γαρ μαχέοντο.
Γνώσαι δ', εἰ καὶ θεωρεσιν πόλιν σοις αλεπούδησι,
Η ἀνδρῶν κακοτην, καὶ αφράδην πλέρεοτο.

Τὸν δ' ἀπαρεισόριμος πεστερῆ κρέαν Αγαρέμαν.

Η μὰρ αὐτὸν ἀγορῇ πικᾶς, γέρον, ψας Αχαιού· 370
Αἱ γὰρ, ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αθηναῖς, καὶ Απόλλον,
Τοιότα δέκα μοι συρρέσσομεν εἰν Αχασσαν·
Τὰ καὶ τάχις ἡμίσετε πόλις Πριάμοιο ἀνάκτος,
Χερσὸν υφ' ιμετέρησιν αλέσσοι τε περιφορήν τε.
Αλλό μοι αἰγάλιχος Κρονίδης Ζεὺς ἀλγεῖ ἔδωκεν, 375
Οι με μετ' ἀπεγκέτες ἔριδας καὶ νείκεα βάσιδες·
Καὶ γὰρ ἔγαν Αχιλέας τε παρασάμενος ἔνεκα κάρης
Αντισίοις ἐπέεσσιν ἔγα δῆρχον χαλεπείνων.

Εἰ δέ ποτ' ἔστι γε μίαν βαλευσομεν, σοὶ εἴτε επειτα
Τρασσοίς ανάβλητοι κακὸς ἔστεται, δοῦ ηβαιόν. 380
Νῦν δὲ ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, οὐα διωταγορειν ἄργες·
Εὖ μέν τις δόρυ θηλάσθω, εὗ δὲ ἀσπίδα θεάσθω,
Εὖ δέ τις ἵππουσιν δεῖπνον δότω ἀκυπόδεσιν,
Εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἴδων, πολέμοιο μεδέδω·
Οι καὶ πανημέροις συγερῷ κρινόμενοι ἀργοί. 385

Οὐ γαρ παυσωλή γε μετέστεται, δοῦ ηβαιόν·
Εἰ μὴ τοῦ ἐλθόσαι Διοχετείνει μένος ἀνδρῶν.
Ιδράσσοις μέν τει τελαμών ἀμφὶς στήθεσσιν
Ασσίδος ἀμφιβρότης, τοῖς δὲ ἔργοις χεῖρα καμέται·
Ιδράσσοις δέ τει ἵππος εὐζύον ἀρμα τιτάνων. 390

Ον δέ καὶ ἔγωκ ἀπέστι. Τε μάχοις ἐθέλοντα γόνος
Μημαζένι τῷδε πιστὸς χρυσίστη, οὐδὲ ἐπειδὴ^{τούτοις}
Αρχιον εορταῖς Φυγέσιν χώνας ἥδοισιν.

Ως ἔφατ· Αργεῖος ἐμεγάλαχον, ὡς ὅτε κῆμα
Ακτῆ ἐφ' ἴψηλῆ, ὅτε χινήσι Νότος ἐλθῶν.
Προσβλῆτι σκοπελῷ. τὸ δὲ ωπὸν χύματα λέπτα
Παντοῖων ἀνέμων, ὅπερ εἴδε πέντε γύναις.
Αντανέτες δὲ ὄρεοντα, κεδαφέντες κατὰ πᾶσαν
Κάππησάν τε κατὰ κλισταῖς, καὶ δεῖπνον ἐλούτα
Ἄλλος δὲ ἄλλῳ ἕρεσε θεῶν αἰενεῦσταί τοις
Εὐχόμηνος Θάνατον γε Φυγέσι, καὶ μῶλον Αρπες.
Αὐταρ ὁ βών οἱρούσεν ἄναξ αἰδρῶν Αγαμέμνων
Πίονα, τεγετεπύρον, ὑπερμηνεῖ Κρονίων.
Κικλησκεν δὲ γέροντας αρισταῖς παναχαλαῖς.
Νέσορα μὲν τρωΐσε, καὶ ιδομενῆς ἄνακτα·

Αὐταρ ἐπειτά Αἴαντε δύων, καὶ Τυδέος μόνου.
Ἐκτον δὲ αὐτὸν Οδυσσῆα, διὶ μῆτριν ἀτάλαντον.
Αὐτόματος δέ οἱ ἥλθε Βοὺν ἀγαδὸς Μενέλαος.
Ηδὲ δέ κατὰ Θυμὸν ἀδελφεον, ὡς ἐπονέστο,
Βών δὲ τεισθόστο, καὶ ψλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοιοτ δὲ ἐπιδιχόμηνος μετέφη κρέον Αγαμέμνων.

Ζεῦ κύδισε, μέγιστε, κελαυνεῖτες, αἰθέρει νάικον,
Μὴ τῷριν ἐπ' ἥλειον δύνανται, καὶ ἐπὶ κνεφασ ἐλθεῖν.
Πρίν με κατὰ τῷρες Βαλεσσιν Πριάμοιο μέλαθρον
Αἴθαλόεν, τῷροισι δὲ πυρὸς διώνοι Θύρετρα.
Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα τῷσι σύδεσι δαιχαί
Χαλκῶν ρωγαλεον. πολέες δὲ ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
Πρίνεες εν κονιοῖσι ὥδας λαζοίατο γαιαν.

Ως ἔφατ· τὸ δέ αὐτὸν πώ οἱ επεκραταῖνε Κρονίων.
Αλλ' οὐγε δέκτο μὲν οἱρά, τόνον δὲ ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
Αὐταρ ἐπειτά εἰχαμό, καὶ ψλοχύτας τεσσάλοντο,
Αὖ ἔρυσον μὲν τρωτα, καὶ ἐσφαῖσαν, καὶ ἐδειραν,
Μηρύς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσηι σκάλυψαν.
Δίπλυχα τοισθόντες, ἐπ' αὐτῶν δὲ ἀμοδέτησαν.
Καὶ τὰ μὲν αἱ γῆνοιν αφύδνεσσι κατέκανον.

Σπλάγχνα

Σπλάγχνα δ' αἵρετο πειραντες, ὑπέρεχον ηφαιστοις.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' εκάπι, καὶ σπλάγχνον ἐπέσταυτο,
Μίσυλλον τὸν ἄρα τὸν ἄλλα, καὶ ἀμφὶ σβελοῖσιν ἐπειραν,

Ωπῆσιν τε πένθιμον τε πάντα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πωλεῖτο τόντο, τετύχοντο τε δάιτα,

Δάινιστ', τὸν δὲ τοῦ θυμὸς ἐδεῦτο δεῖπνος εἶσις.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πώσιος καὶ εδητός εἴη ἔρων ἔντο,

Τοῖς ἄρα μύθων προχειρήνοις ἵπποτα Νέσωρ.

Ατρεΐδη κύδιστε, αἴναξ ἀνδρῶν, Αγαμέμενον,

Μηκέτι νιῇ δῆθ' αὖθι λεγάμενοι, μηδὲ τι δηρὸν

Διμβαλλώμενοι ἔργουν, οὐδὲ θεοὺς εγκαλίζετε.

Αλλ' ἄγε, κηρύκεις μὲν Αχαιῶν χαλκοχυτῶνσιν

Λαὸν κηρύσσοντες αὔγερόντων κατοῖς ηγαστραῖς·

Ημεῖς δ' ἀδρόοις ὡδὲ κατὰ σρατὸν εύρυν Αχαιῶν

Ιρμεν, οὐφρά καὶ θᾶσσον ἐγείρομεν οὖσιν ἄρησ.

Ως ἔφατ· τὸν δὲ πάτιθησεν αἴναξ ἀνδρῶν Αγαμέμενον

Αὐτίκα κηρύκεως λιγυφθόγοισι κέλευσε

Κηρύσσειν πόλεμονδὲ καρηκορίωντας Αχαιάς.

Οι μὲν ἐκῆρυστον, τοὶ δὲ πρέποντο μάλιστα.

Θι δ' ἀμφὶ Ατρείωνα διοτρέφεες βασιλῆς

Θιῶν κηρίοντες μάλιστα γιλανκῶπις Αἴγανη,

Αἴγιδ' ἔχετο ἐρίτιμον, αὐγήρας, ἀθανάτιον τε.

Τῆς ἐκατὸν θύσιον παυχρύσεος πέρεθοντο,

Πάντες εὐπλεκεες, εκατόμβοιος δὲ ἔκαστο.

Σὺν τῷ πατρίσιον στίσασθαι λαὸν Αχαιῶν,

Οτρώστοις ιέναις ἐν τῷ φένος σάργεν ἔκαστο

Καρδίη ἀληκτον πολεμίζειν ηδὲ μάχεσθαι.

Τοῖσι δὲ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων θύμετος, ηὲ νέεσθαι

Εν τυσὶ γλαφυρῆσι φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν.

Ηὗτε πῦρ αἰδηλον ἐπιφλέγει ἀστετον ὕλην

Οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἔκαστεν δέ τε φάνεται αὐγή

Ως, τὴν ἐρχομένων, ἀπὸ χαλκοῦ θεαπεστοίο

· Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος ςρανὸν ἴκε.

Τῶν δὲ ὡς ὄρνιθων πετεύων ἐθύει πολλὰ,

Χίλιαν, ἢ γεφάνων, ἢ κύκνων δελιχοδέρων,

Ατίσιος

- Ασίω ἐν λειμῶνι, Καῦσρίς ἀμφὶ ρέεθρα,
 Ενθά καὶ ἐνθά ποτανταὶ ἀγαλλόμεναι πλεύγεσι,
 Κλαυγγῆδον περικαθίζονταν, σμαραγεῖ δὲ τε λειμῶν.
 Ως τὸ ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἀπὸ Κλιστάων
 Εἰς περιόδου περιχέοντο Σκαμάνδριον αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν 465
 Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν, αὐτῶν τε, καὶ ἵππων.
 Εἶναι δέ εἰ λειμῶνι Σκαμάνδριον ἀνθεμόειδε
 Μυρόι, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.
 Ήτέ μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
 Αἴτε κατὰ περιόδου ποιμνήιον ἡλάσκουν 470
 Ήρη δὲ εἰαρνή, ὅπε τε γλάγος ἄγγεια διέδ.
 Τοσοὶ δὲ πίτι Τρώεωτες καρηκομόωντες Αχαιοί
 Εν πεδίῳ ἴστεντο, Διερράμιτη μεμαῶτες.
 Τὸς δέ, ὡς αἰπέλια πλατέαις αἰγῶν αἰπόλοις ἄνδρες
 Ρῆτα Διακρινέωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν 475
 Ως στὸν ἡγεμόνες διεκόσμεον ἐνθά καὶ ἐνθά
 Τομίνιαδί ιέναι· μῆδε κρείσιαν Αχαρέμνων,
 Ομιματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὸς περπικεραίνω,
 Αρεὶ δὲ ζωτην, σέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
 Ήτέ βάσις ἀγέληφι μέγ' εὔχοχος ἐπλετο πάντων
 Ταῦρος, ὁ γάρ τε βόεωτι μεταπέπιδος ἀχρομένης 480
 Τοῖον δέ Ατρεσίδην Θῆκε Ζεὺς ἥματι κείνω
 Εκπρεπές δὲ πολλοῖσι καὶ εὔχοχον ἥρωεσιν.
 ΕΣΠΕΤΕ νῦν μοι, Μάσα, Ολύμπια δόματ' ἔχοσα,
 (Γιμῆις γὰρ θεάμενε, πάρεστε τε, ιἵτε τε πάντα)
 Ημεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκόμομεν, γάδε πιστεῖν 485
 Οἵπνις ἡγεμόνες Δακαῶν καὶ κείρανοι ποσει.
 Πληθὺν δέ σοι ἀντί εὐώ μυθησομεν, γάδε ὄνομην,
 Οὐδὲ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ σόματ' εἴεν,
 Φωνὴ δὲ ἀρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἡτορ σύνει,
 Εἰ μὴ Ολυμπίας Μάσα, Διὸς αἰγιόχοιο 490
 Θυματέρες, μητοιαδί, ὅσσιν ταῦτα Ιλιον ἥλθον.
 Αρχὺς αὖ τηῶν ἐρέω, τηᾶς τε περιπάσις.
 ΒΟΙΩΤΩΝ μὲν Πλευρέως καὶ Ληίτος ἥρχον,
 Αρχεσίλαος τε, Προδοτίων τε, Κλόνιός τε.
 E 495 OI

Οἱ δὲ τρίην ἐνέμοντο, καὶ Αὐλίδα πετρήσαντα,
Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε, πολύκητμόν τ' Επεινὸν,
Θέσπειαν, Γεραιάν τε, καὶ εὐρύχορον Μυκαλησόν.
Οἱ τὸν ἄμφορον ἐνέμοντο, καὶ Ειλέσπον, καὶ Ερυθράς.
Οἱ τὸν Ελεῶνα ἔχον, ἥδη Τλῆν, καὶ Πετεώνα,
Ωκαλένην, Μεδεῶνά τ' ἔυκτίμων πολιεύθρου,
Κάπας, Εὔτερον τε, πολυτεύρωνά τε Θίσθην.
Οἱ τε Κορώνειαν, καὶ τοιηνδέ Αλιάρτου.
Οἱ τε Πλάταιαν ἔχον, ἥδη οἱ Γλίασαν τὸν ἐνέμοντο.
Οἱ δὲ τηθῆσας ἔχον εὐκτίμων πολιεύθρου,
Ογχιτόν δέ, ιερὸν Ποσιδῶιον, αὐγλαὸν ἀλοσῆς.
Οἱ τε πολυεύφυλον Αρην ἔχον, οἱ τε Μίδειαν,
Νίσαν τε Ζαθένην, Αιγαῖδονά τὸν ἔχατοσαν.
Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστῃ
Κέροι βοιωτῶν ἐκατὸν καὶ ἑπτοντὸν Βαῖνον.

Οἱ δὲ Ασπληδόνα ναον, ἵδη Ορχομύλον Μινύειον.
Τῶν ἥρχον Ασκάλαφος, καὶ Ιάλιμνος, φέντος Αρηος,
Οὓς τέκεν Αινόχη δόμω Ακτορος Αζείδαο,
Παρθένος αἰδοῖη, Ταρεώιον εισαναβάσαι
Αρηι χράλερω, οὐ δέ οι παρελέγοτο λάθρη.
Τῶν δέ τετηκοντά γλαφυρὰ νέες ἐτίχωντο.

Αὐτὰρ Φωκήιων Σχεδίος καὶ Επίστροφος ἥρχον,
Τίεες Ιφίτις μεραρέας Ναυσολίδαο.
Οἱ Κυπάρισον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήσαντα,
Κρίασαν τε Ζαθένην, καὶ Δαυλίδα, καὶ Πανοπῆα.
Οἱ τὸν Ανιμάρειαν, καὶ Τάμπολιν ἀμφενέμοντο.
Οἱ τὸν ἄρα πάρ στόλον Κηφισιον διον ἐνειμον.
Οἱ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ὅπλη Κηφισιοῖο.
Τοῖς δὲ ἄμα τεσαράκοντα μέλαιναι τῆς ἐποντο.
Οἱ μὲν Φωκήιων σίχαις ἐσποντιν αμφιέποντες,
Βοιωτῶν δὲ ἐμπλῆκην ἐπ' αριστερὰ θωρήσαντο.

Λοκρῶν δὲ ἡγεμόνευεν Οἰλῆνος τεχίς Αἴας,
Μείαν, ἐπὶ τόσος γε, ὃσος Τελαμώνιος Αἴας,
Ἄλλα πολὺ μείσιν ὀλίγος μὲν ἐνν, λινοθώρηξ,
Εγχέη δὲ σκέκαστο Πανέλλευνας οἱ Αχαιές.

500

505

510

515

520

525

530

Οἱ

Οἱ Κυνόν τ' ἐνέμοντ', Οπένταί τε, Καλλιάρον τε,
Βησάν τε, Σκάρφην τε, καὶ Αὐγεῖας ἑρατεῖνας,
Τάρφην τε, Θρόνιον τε, Βοαχείας ἀμφὶ ρέεθρα.
Τῷ δ' ἄμα τεσαράκοντα μέλαινα γῆς ἔποντο
Λοχρῶν, οἱ νείκοι τερην ιερῆς Εὔβοιης.

535

Οἱ δὲ Εὔβοιαν ἔχον μήδε πνεύμης Αἴαντες,
Χαλκίδα τ', Ειρητρίαν τε, πολυνησίουλόν θ' Ισίαν,
Κήρυνθόν τ' ἐΦαλον, Δίς τ' αὖπο πολιεθρον.
Οἱ τε Κάρυστον ἔχον, ηδ' οἱ Στύρα ναιεπάσοκον
Τῶν δὲ αὐτὸν γηρεμόνευ Ελεφήνωρ, ὅζος Αρης,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων δέχος Αἴαντων.
Τῷ δ' ἄμ' Αἴαντες ἔποντο θοοί, ὅπιζεν κομιώνις,
Αἰχμηταὶ, μεριαῶτες ὀρεκτῆρι μελίηις
Θάρηκας ρήξειν δηίων ἀμφὶ σῆθεασ.
Τῷ δ' ἄμα τεσαράκοντα μέλαινα γῆς ἔποντο.

540

Οἱ δὲ αἱρέταις εἶχον εὐκτίμιουν πολιεθρον,
Δῆμον Ερεχθίως μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Αἴθηνη
Θρέψει Δίος θυγατέρη, (πέκε δὲ ζεύδωρος Αρερεχ)
Καδδὶ οὐ Αἴθηνης εἶσεν ἐών ἐν πονει τηώ.
Ευτάδε μὲν ταύροις καὶ ἀρνεσοῖς ιλάσον.)
Καῦρος Αἴθιναν, πεπελλομέλων ἐνισετῶν.
Τῶν δὲ αὐτὸν γηρεμόνευ μῆρος Πετεῶ Μενεάθευς.
Τῷδε γπως τις ὄμοιος θέτειχονιών θύρτ' αὐλὴ
Κοσμηταὶ ἵππας τε, καὶ αὐέρας ἀσπιδάτας.
Νέσωρ οἷος ἐρίζειν ὁ γὰρ περγμέσερος θεὺν.
Τῷ δ' ἄμα πεντήκοντα μέλαινα γῆς ἔποντο.

550

Αἴας δὲ οὐ Σαλαμῖνος ἦρεν διυκαιόδηκα γῆς,
Στῆσε δὲ γηραν, ἵνα Αἴθιναν ἴσεντο Φάλαργες.

Οἱ δὲ Αργος τ' εἶχον, Τίρωντε τε τειχόεσσαν,
Ερμιόνην, Ασίνην τε, Βαθὺν κατὰ κέλπον ἐχόστας,
Τροιζῆν, Ηίόνας τε, καὶ αμπελόεντ' Επίδαρον,
Οἱ τε εἶχον Αἴγιναν, Μάσητά τε, καὶροι Αχαίων
Τῶν δὲ αὐτὸν γηρεμόνευ Βοινὸν ἀγαθὸς Διομήδης,
Καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγαλλεττῷ Φίλος μῆρος.
Τοῖοι δὲ ἄμ' Εύρυαλος τρίποτες κίεν ισόθεος Φάρος,

555

560

Μηκισέως

Μηκισέως ψῆφος Ταλαιπονίδας ἄνακτος.

Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βόην ἀχαθὸς διορεήδης.

Ταῖς δ' ἄμφι σύδωκον τὰ μέλαναν υῆς ἐποντο.

Οἱ δὲ Μυκηναὶ εἶχον, εὔκτιμον πόλιεθρον,

ΑΦνεον τε Κόρενθον, εὔκτιμον τε Κλεωνᾶς,

Ορνεάς τ' ἐνέμοντο, Αραιθύρεν τ' ἐρατεινὴν,

Καὶ Σικυῶν, ὅθ' αὖτε Αδρητος περὶ ἐμβασίλουν.

Οἱ δὲ τηρητίνην τε, καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,

Πελλείνην τ' εἶχον, ἦδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο.

Αἴγιαλον τ' ἀνὰ τῶντα, καὶ ἀμφ' Ελίκην εὐρεῖαν.

Τῶν ἔκαστον τηῶν πρήχει κρειαν Αγαμέμενον

Αργείδης ἄμφι τῷ γε τολὺν τολεῖσοι καὶ σειροις

Λαοὶ ἐποντο· εν δὲ αὐτὸς ἐδύναστο κώροπα χαλκὸν,

Κυδίον, ὃπις πᾶσι μετέπειπεν πρώεσσαν

Οὔνεκ' ἄριστος ἦν, τολὺν δὲ τολεῖσις ἄγε λαός.

Οἱ δὲ εἶχον κοίλην Λακεδαιμονα κητώεσσαν,

Φάρην τε, Σπάρτην τε, πολυτερηρωνά τε Μέσην,

Βουσείας τ' ἐνέμοντο, καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς.

Οἱ δὲ Αμύκλας εἶχον, Ελος τ', ἐφαλον πόλιεθρον.

Οἱ τε Λάσαν εἶχον, ἥδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο.

Τῶν οἱ αδελφεῖς πρήχει βόην ἀχαθὸς Μεγέλας.

Εὐήκοντα νεῶν ἀπίστερχε δέ Θωρήσοντο.

Ἐν δὲ αὐτὸς κίεν ἦσι τεθυμίησι πεποιθῶς,

Οτρύνων πόλεμόνδε μάλιστα δὲ ιετο θυμῷ

Τίσασθαι Ελένης ὄρμηματά τε σοναχάς τε.

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο, οἱ Αρίην ἐρατεινὴν,

Καὶ Θρύον Αλέσσοι πόρον, καὶ εὔκλιτον Αἴπο,

Καὶ Κυπαρισσήντα, καὶ Αμφιζένειαν ἔνσειν,

Καὶ Πτελέον, καὶ Ελος, καὶ Δάριον, ἐνθάδε τε Μεσαὶ

Αντόμηναι Θάμυριν τὸ Θρηίκια παῦσαν ἀοιδῆς,

Οἰχαλίηθεν ίόντα παρ' Εύρυτα Οἰχαλίησ.

Στεῦτο γέδε εὐχάριθμος νικησέμεν, εἴπερ ἀν αὐτοῖς

Μούσαν ἀείδοιεν, κύρας Δίος αἰγιόχοιο.

Αἱ δὲ χολωστήματα πύρον θέσσαν αὐταρές ἀοιδῆν

Θεσπεσίην αφέλοντο, καὶ σκλέλαθον κιθαριστόν.

570

575

580

585

590

595

600

Τῶν

Τῶν αὐτὸν ἡγεμόνευε γέρηνος ἵπποτα Νέσωρ
Τῷ δὲ σκενήκεντα γλαφυραὶ νέες ἐσιχώντο.

Οἱ δὲ ἔχον Αρκαδίην, τῷ Κυλλήνης ὄρος αὐτὸν,
Αἰπόπον τῷδε τῷ μενον, ἵνα ἀνέρες ἀγχυπαχυταῖ.
Οἱ φενέον τὸν εὐέμοντο, καὶ Ορχομύλου πολύμηλον.
Ρίπην τε, Στρατήν τε, καὶ ἡνεμόσοσαν Ενίσσην,
Καὶ Τεγέην ἔχον, οἱ Μαντινένι ἐρατεῖται,
Στυμφηλόν τὸν ἔχον, καὶ Παρραστὴν εὐέμοντο.
Τῶν τῆρας Αγκαλίου πάσι χρέων Αχασπήνωρ
Εζήκονται νεῶν πολέες δὲ εἰν τῇ ἐκάσῃ

605

Αρκάδες ἄνδρες ἔβαντον, οἵτισάμφροι πολέμοιο.

Αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἄνδρῶν Αχασμέμνων
Νῆσος εὔστέλμος, περάνταν οἵτινα πόντον,
Ατρεύδης· ἐπεὶ δὲ σφι θαλάσσα ἔργα μεμήλε.

610

Οἱ δὲ ἄρα Βεπράσιον τε καὶ Ηλίδα δίαν ἔναντο,
Οασον ἐφ' Τρηνίην, καὶ Μύρσινος ἐχατόσωσι,
Πέτρη τὸν Ωλενίην, καὶ Αλεύτιον εὐτὸς ἔεργα.
Τῶν αὖ τεσαρες δέχοι ἔστιν, δέκα δὲ ἄνδρι ἐκάστω
Νῆσος ἐποντο Θοαῖ, πολέες δὲ ἔμβαντον Επειοί.
Τῶν μὲν ἄρα Αμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγούμενος,
Τίες, οἱ μὲν, Κτεάτη, οἱ δὲ, Εύρυτας Ακτορίωνος.
Τῶν δὲ Αμαρυγκείδης τῆρας κρατερὸς Διώρης·
Τῶν δὲ τετάρτων τῆρας Πολύζενος Θεοειδῆς,
Τίος Αγαθένεος Αύγηιάδαο ἄνακτος.

615

Οἱ δὲ σκι Δελιχίοιο, Εχινάων Φέιεράων
Νήσων, αἱ νάισσοι πέρην ἀλὸς, Ηλίδος ἄντας.
Τῶν αὐτὸν ἡγεμόνευε Μέγης, ἀπαλαντος Αρῆς,
Φυλείδης, ὃν τίκλε Διὶ Φίλος ἵπποτα Φυλεύς,
Οι πολε Δελιχίονδ' ἀπενάσσατο, πατεῖ χολωθείσ·
Τῷ δὲ ἄμα τεσαράκοντα μέλαιναν τῇσι ἐποντο

620

Αὐτὰρ Οδυσσεὺς τῆρε Κεφαλλῆνας μεγαλύμας,
Οἱ δὲ Ιθάκην ἔχον, καὶ Νήριτον εἶνοσί Φυλλον,
Καὶ Κροκύλεις εὐέμοντο, καὶ Αιγιλίπα τριγχεῖαν.
Οἱ τε Ζάκωντον ἔχον, τῆρος οἱ Σάμον ἀμφεγέμοντο.
Οἱ τὸ Ηπειρον ἔχον, τῆρος ἀντιπέραι εὐέμοντο.

625

640

635

Τῶν

Τῶν μὲν Οδυσσεὺς ἥρχε, Διὶ μῆτιν ἀπέλανθος·
Τῷ δ' ἄμα νῆες ἐποντὸς διάδεκα μιλοπόρηγοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας Ανδραιμονος υἱός·

Οἱ Πλευρῶν εὐέρουστο, καὶ Ωλενον, ἦδε Πυλήνην,
Χαλκίδα τὸν αγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήσαν. 640

Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος ψεύες ἥσυν,

Οὐδὲ ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἦν, θάνε τῇ ξανθὸς Μελέας. 645

Τῷ δ' ὅπῃ πάντα ἐπέπελτο ἀναστέμεν Αἰτωλοῖσι.

Τῷ δὲ ἄμα περαράκοντα μέλαναν νῆες ἐποντο.

Κρητῶν δὲ Ιδομενεὺς δερικλυτὸς ἡγεμόνευεν·

Οἱ Κιωσόν τὸν ἔχον, Γόρτυνά τε τειχίσεσσαν,

Λύκτου, Μίλητον τέ, Καργυνόεντα Λύκασον,

Φαισάν τε, Γύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιετασσας·

Αλλοι δέ, οἱ Κρήτεις ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.

Τῶν μὲν ἄρ' Ιδομενεὺς δερικλυτὸς ἡγεμόνευε,

Μηριόντης τὸν απάλαντος Ενιαλίων ἀνδρειφόνη·

Ταῦτα δὲ ὄγδακοντα μέλαναν νῆες ἐποντο.

Τληπόλεμος δὲ Ηρακλεόδης νῆας τε μεγαλεῖς

Εκ Ρόδου ἐνέει νῆας ἀγερ Ροδίων ἀγεράχων.

Οἱ Ρόδου ἀμφενέμοντο Διέτριχα κοσμηθέντες,

Δίνδου, Ιηλιαστῶν τε, καὶ δέρινοντα Κάρειρον

Τῶν μὲν Τληπόλεμος δερικλυτὸς ἡγεμόνευεν,

Οι τεκνα Αισυόχεια βίη Ηρακλητοῖς,

Τὴν ἀγετέεξη Εφύρης ποταμῷ δότο Σελλήνος,

Πέρσας ἀστα ποταμὸς διοτρεφέων αἰγῶν. 860

Τληπόλεμος δέ, ἐπεὶ δὲν τραφῇ ἐν μεζέρῳ εὔπηκτῷ,

Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο Φιλον μῆτραν κατέκτα

Ηδη γηρασκοντα λικύμενον, δέσιν Αρη. 655

Αἴψα δέ νῆας ἐπῆγε πολὺν δόγε λαὸν ἀγείρας,

Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι

Τίσσες, οὓαντα τε βίης Ηρακλητοῖς.

Αὐταρδόγε τοιούτος Ρόδου θέτεν ἀλώρηνος, ἀλγεα πάρων.

Τριχθά δέ ὠκηθεν καταφυλαδον, ηδὲ οὐδείληθεν

Εκ Διος, οὐδὲ θεοῖς καὶ ανθρώποισιν ἀνάστη.

Καὶ σφιν θεωρέοιν πλεῖτον κατέχεντες Κρονίων.

670

Nipheus

Νίρευς δ' αὖ Σύμηδεν ἄγεν τρεῖς νῆσοις,
Νίρευς Αγλαῖης Θ' υὸς Χαρόποιο τ' ἀνακτος.
Νίρευς, ὃς καλλιέσοις ἀνὴρ υπὸ Ιλιον ἥλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλέωνα.
Αλλ' ἀλαπαδίος ἐνν̄ πάχος δὲ οἱ εἴπετο λαός.

675

Οἱ δ' ἄρα Νίσυρον τ' ἔχον, Κράπαθόν τε, Κάσου τε,
Καὶ Κάνη Εύρυπόλοιο πόλιν, νήσος τε Καλυδνᾶς.
Τῶν δ' αὖ Φειδιππότε καὶ ΑντιφΘ. ηγησάθην,
Θεοσαλοῦ γέ μίνα Ηρακλείδοιο ἀνακτος.
Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώσαντο.

680

Νῦν δ' αὖ σὺν, ὅσοις τὸ Πελασγικὸν Αργος ἔναιον,
Οἱ τ' Αλον, οἱ τ' Αλόπινοι, οἱ τε Τρηχῖν ἐνέμοντο,
Οἱ τ' ἔχον Φθίνην, ἥδε Ελλάδα καλλιγύασκα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεσμένοι, οἱ Ελλίνες, καὶ Αχαιοί.
Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν δέχος Αχιλλεύς.
Αλλ' οὐγ' εἰς τολέμοιο δυσηχεος εμνώντο.

685

Οὐ γὰρ εἴη ὅσις σφιν Ήπεὶ στίχας ηγήσατο.
Κεῖτο γαρ εἰς νησούς ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς,
Κέρης χωρίδιος Βρισηΐδος ηγέμοιο.

690

Τὴν ἐκ Λυρηναῖς ἐξείλετο, πολλὰ μογήσαι,
Λυρηναῖον Διοπτρέποις, καὶ τάχεια Θήβης.
Καδδέ Μινήγ' ἔβαλεν, καὶ Επίστροφον, ἐγχειριώρας,
Τίεας Εύλευσιο Σεληπτάδοιο ἀνακτος.
Τῆς οὐρανοῦ κατέ αχεων, τάχα δ' ἀνισήσεις ἔμελλεν.

Οἱ δὲ ἔχον Φυλάκην, καὶ Πύρρασσον ἀνθεμόεντα,
Δῆμητρος τερμόν, ιτωνά τε μητέρει μῆλαν,
Αγγίαλόν τ' Αντρῶν, ἥδε Πτελεὸν λεχεποίεν.
Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος αρήιος ηγεμόνδε,
Ζωὸς ἐών· τότε δὲ ήδη εχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.
Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἀλοχος Φυλάκη ἐλέλεπτο,
Καὶ δόμος ημιελής· τὸ δὲ ἔκλανε Δάρδανος ἀνὴρ
Νήσος Ήπειρωτικοῖα πολὺ περίειν Αχαιῶν.
Οὐδὲ μὲν εἰδὲ οἱ ἀναρχοις ἔστει, πόθεον γε μὲν δέχον·
Αλλὰ σφέας κόσμυμε Ποδάρκης, ὅζος ΑρηΓ.,
Ιφίκλεις γέ μις πολυμῆλος Φυλακίδαο,

705

Αὐτοκαστίγματος

Αύτοκασίγυπτος μεγαθύμος Πρωτεσιλάς,
Οπλότερος γνωμή ὁ δ' ἄρα περιστέρος, καὶ δρέπων,
Ηρας Πρωτεσίλαος δέρησος· τὸ δέ τι λαοὶ
Δεύοντ' ἡγεμόνος, πόθεον δέ μιν ἐστλὸν ἔσθια.
Τῷ δ' ἄμα τεσαράκοντα μέλαιναν ὑῆς ἔποιο.

Οἱ δὲ Φεραὶ ἐνέμοιο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην,
Βοιβην, καὶ Γλαφυρὰς, καὶ εὐκπιρήμην Ιαωλκόν·
Τῶν πρὸς Αδμήτοιο Φίλος πάσις ἐνδέκα τῶν,
Εὔμηλος, τὸν ὑπὸ Αδμήτῳ τέκε δία γυναικῶν
Αλκηντις, Πελίασ θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.

710

Οἱ δ' ἄρα Μηδώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοιο,
Καὶ Μελίσσαν ἔχον, τὸν Ολιζῶνα τριχεῖαν· ασφενη
Τῶν δὲ φιλοκτήτης πρήξεν, τοῖς τούτοις εἰδὼς,
Επὶ τὰ νεῶν ἐρεταὶ δὲν ἐκάστη πεντήκοντα
Εμβέβασσεν, τοῖς τούτοις εἰδότες ἵψι μάχεσθαι.

715

Αλλ' ὁ μὲν ἐν τῇσι κατέρ οὐδεὶς πάσχων,
Λήμνων ἐν πραθένη, ὅθι μιν λίπον τῆς Αχαιῶν
Ελκεῖ μοχθίζοντα κακῶν ὀλοόφρονος ὕδρα.
Εντὸς δέ τοις τούτοις φιλοκτήτας ἄνακτος.
Αργεῖοις περὶ τησὶ φιλοκτήτας ἄνακτος.

720

Οὐδὲ μὲν δέ οἱ ἀναρχοὶ ἔσσαι, πόθεον γε μὲν δέχονται
Αλλὰ Μέδων κόσμησεν, Οἰλῆνος νόθος γένος,
Τόν ρέτεκεν Ρήνη ὑπὸ Οἰλῆνος ποτέρθω.

725

Οἱ δὲ ἔχον Τρίκκην, καὶ Ιθάμην κλωμακόσας,
Οἱ τὸν οἰχαλίην, πόλιν Εύρυτα οἰχαλιῆθος.
Τῶν αὐτὸς ἡγείσαθην Ασκληπιοῦ δύο παιδεῖ,
Ιητῆρος ἀγαθῶν, Ποδαλείριος ἥδε Μαχάων.
Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυρὰν νέες ἐστιχόωντο.

730

Οἱ τὸν Ορμύλιον, οἱ τε κρηνὴν Τπέρειαν,
Οἱ τὸν Ασέριον, Τιτάνοιό τε λόχα κάρηνα,
Τῶν πρὸς Εύρυπολος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς γόνος·
Τῷ δ' ἄμα τεσαράκοντα μέλαιναν ὑῆς ἔποιτο.

735

Οἱ δὲ Αργιοσαν ἔχον, καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ορθην, Ηλώνην τε, πόλιν τὸν Ολοοσόγονα λευκήν·
Τῶν αὐτὸς ἡγεμόνευε μενεπιόλεμος Πολυποίτης.

740

Tios

Τίος Περιθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.
 Τὸν δὲ οὐαῖον Περιθόω τέκετο κλυτὸς Ἰπποδάμεια,
 Ήμάλη τῷ ὅτε Φῆρας ἐπίστητο λαχυρήντας,
 Τὸν δὲ εἰκόνας τῶν ὡσεών, καὶ Αἰθίκεως τέλασγεν,
 Οὐκ οἶστος ἄμα τῷγε Λεοντεὺς, ὃς οὐρανός,
 Τίος ὑπερθύμοιο Κορώνης Καινείδας.
 Τοῖς δὲ ἄμα τεογαράκοντα μέλαιναν υῆς ἐποντο.

745

Γνεὺς δὲ σὺν Κυφῷ τῷγε δύω καὶ εἴκοσι υῆς.
 Τῷ δὲ Ενίννης ἐπούλῳ, μηνεπίλεμοι τε Περαιῶι,
 Οἱ τῷ δωδάνηι δυσχέιμερον οἰκοῦ ἔθεντο, 750
 Οἱ τῷ ἀμφὶ ιμερτὸν Τιταρητον ἔργον ἐνέμεντο,
 Οἱ δὲ Πίλαιον τερεῖς καλλιρροον ὕδωρ,
 Οὐδὲ τῷγε Πίλαιῷ συμμίσγεται ἀργυροδίη,
 Άλλα τέ μιν καθάπτεται Ἐπιπόρες, ηὗτος ἐλαῖον.
 Ορχαὶ γὰρ δεινοί, Στυγοῖς ὑδατοῖς, εἰσὶν ἀπορρώποι.

755

Μαγνήτων δὲ πρῆχε Πρόθοος, Τευθροδόνος γῆς,
 Οἱ τερεὶ Πίλαιν, καὶ Πηλίον εἰνοσίφυλλον
 Νάισκον τὸ μὲν Πρόθοος Θόος τῷγε μόνοις.
 Τῷ δὲ ἄμα τεογαράκοντα μέλαιναν υῆς ἐπούλῳ.

Οὗτοι ἀρέτηγενοις Δαναῶν καὶ κοιρανοῖς πόστοι. 760
 Τίς τὸν δὲ τὸν ἄριστον ἔην, σύ μοι ἐννεπε, Μέσω,
 Αὐτῶν, γὰρ οὐ πτων, οἱ ἀμέτηπειδησιν ἐποντο.
 Ιπποι μὲν μέγ' ἄριστοι εἴσαν Φηρητιάδας,
 Τὰς Εὔμηλος ἐλαύνε, ποδῶκεας, ὥριζες ὡς,
 Οτρίχας, οἰέτεας, σαφύλη ἔπειται νῶτον εἴσας. 765
 Τὰς εἰν Πιερίῃ Θρέψτης δέργυρότοξος Απόλλων,
 Αμφω Ιηλείας, Φόβον Αρπος Φορεύσας.
 Ανδρῶν δὲ αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴδας,
 Οφρά Αχιλέους μηνιεν, οἱ γὰρ τολὺ Φέρταλος πέν,
 Ιπποι Θ., οἱ Φορεεσκον αμύμονα Πηλείωνα.
 Άλλος δὲ μὲν ἐν υἷεστοι κορωνίστι ποιοπόροιστι
 Κεῖται, δόπομηνίστας Αγαμέμνονι, ποιμένοις λαῶν,
 Ατρεΐδῃ λαοὶ δέ τοι τῷρη τούμενοι θελάσης
 Διόσκοροι πέρποντο καὶ αἰγανέσσιν ιέντες,
 Τόξοισιν Θ.· Ιπποι δέ παρ' ἄρμασιν οἴστοις ἔκαστοι,

770

775

F

Λωτού

Λωτὸν ἐρεπλόμυροι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
Εσπεστιν ἄρρατα δὲ εὖ πεπυκαστημένα κεῖτο ἀνάκτων

Ἐν κλιστής· οἱ δὲ, δέρχον δέρηφιλον ποδεόντες,
Φοίτων ἔνθε καὶ ἔνθε κατὰ σρατὸν, καὶ δὲ ἐμάχοντο.

Οἱ δὲ ἄριστοι, ὡσέτε τῷρι τῇδεν πᾶσαι νέμοντο· 780
Γαῖα δὲ υπερσονάχιζε, Διὸς τε τερπικεραύνω

Χωομύρω, ὅτε τὸ αἷμα Τυφώει γαῖαν ἴμασγη
Εἰν Αρίμοις, ὅθι Φατὴ Τυφώεος ἐμικραῖ εὐνάς·

Ως ἄρα τῶν ὑπὸ τοσοῦτο μέγα τοναχίζετο γαῖα
Ἐρχομένων μάλα δὲ ὥκα διεπρηπον πεδίοιο. 785

Τρωστὸν δὲ ἀγέλειος ἡλθε τοδῆνεμος ὥκεα Ιρις,
Πάρ διὸς αἴγιοχοιο, σὺν ἀγέλειη ἀλεγεινῆ.

Οἱ δὲ ἀγορεῖς ἀγέρδουν ὅπει Πριάμοιο θύρησι.
Πάντες ὁμηρεέεις, πάντες νέοι, ἥδε γέροντες.

Αγχοῦ δὲ ισαμύρη, τερψέφη τοδας ὥκεα Ιρις· 790
Εισαλο δὲ Φθούγγῳ τῇ Πριάμοιο Πολίτῃ,

Ος Τρώων σκοτὸς ἵζε τοδωκεῖτο πεποιθὼς
Τύμβῳ ἐπ' ἀκροπάτῳ Αἰσυῆτο γέροντος,

Δέγμενος ὀππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖν Αχαιοῖ·
Τῷ μιν ἐσιαμύρη μετέφη πόδας ὥκεα Ιρις.

Ω γέρον, αἰσέτοι μῆδοι Φίλοι ἀχροῖοι εἰσιν,
Ος ποτὲ εἰρήνης τολέμειος δὲ αλιάσος ὄφωρεν.

Η μὲν δὴ μάλα τολλὰ μάχας εἰσηλυθον ἀνδρῶν,
Αλλ' ὅπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα.

Λίην γὰρ Φύλλοισιν ἐσικότες, ἡ Φαμάθοισιν, 800
Ερχοντες πεδίοιο, μαχησόμενοι τῷει ἀστού.

Εκτορ, οὐδὲ μάλιστ' ὑπετέλλομεν ἀδε γε φέξας
Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἀστού μέγα Πριάμος ἐπίκεροι·

Αλλη δὲ ἄλλων γλώσσα τολιποτερεων ἀνθράπων.
Τοῖσιν ἔκαστος αὐτῷ σημανέτω, οἰστι περ ἀρχή·

Τῶν δὲ ἐγγείαθω, κοσμησάμενος τολιπάτας. 805

Ος ἔφατ· Εκτωρ δὲ ἐπιθέας ἐπος ἡγούμενον,
Αἴψα δὲ ἐλυτὸν ἀγορὴν, ἐπὶ τευχεα δὲ ἐσεύοντο.

Πάσσοι δὲ ὥγηστο τούλαι, ἐκ δὲ ἔσυτο λαὸς,
Πεδοὶ θ', ἵππηστε τολὺς δὲ ὄφυμαγδός ὄφωροι. 810

Ετι δέ τις προπάρενθε πόλης αὔτεια κολώνη,
Εν πεδίῳ ἀπένθετε, περιδρομος ἔνθετο καὶ ἔνθετο τρεχωνεῖσιν
Τὴν ἥτοι ἄνδρες βασίειν κικλήσκυτον,
Αἴγανατοι δέ τε σῆμα πολυτοκάρθμοιο Μυρίνης.
Ενθα τότε Τρῶες τε διέκριθεν, ηδὲ επίκλετοι. 815

Τρωοὶ μὲν ἱγεμόνες μέγας κορυφαῖοιος Εκτῷρ ονταται γαλεανηλε
Πριαμίδης ἄμα τῷγε πολὺν πλεῖστον καὶ ἄριστον
Λαοὶ Θωρήσοντο, μεμαύτες εὐχέσθωτοι.

Δαρδανίων αὐτὸν ἦρχεν εὖς τὰς Αγχίσου
Αἰνείας, τὸν υπὸ Αγχίσου τέχε δί τοι Αφροδίτη 820

Ιδης ἐν κηποῖσι, θεα Βροτῶν εὐηθεῖσα.

Οὐκ οἶος ἄμα τῷγε δύων Αντίθεορος γέ,
Αρχίλοχος τ' Ακάμας τε, μάχης εῦ εἰδότε πάλοις.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἐνολον ὑπάγε πόδα νείσαντον Ιδης,
ΑΦνεῖοι, πίνοντες ὑδάρι μέλαν Αισιόποιο, 825

Τρῶες, τὸν δὲ τῆρα Λυκάονος ἀγύλαος γέος

Πάνδαρος, ὡς καὶ τοῖον Απόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δὲ Αδρησίειν τὸν εἶχαν, καὶ δῆμον Απαίσθ,

Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρεῖς ὄρθρον αἴποι,

Τῶν ἦρχ' Αδρητός τε, καὶ Αμφίος λινοθώρης,

Τις δύων Μέροπος Περχασίτις, ὃς τοῖς πάντων

Ηδες μαντοσώμας, γὰδε αὐτὸς παιδας εἰσοκεντατικός

Στείχειν εἰς πόλεμον Φεισηνορά τῶν δέ οι γάτι

Πειθέαθην κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

Οἱ δὲ ἄρα Περιώτηις Καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο, 835

Καὶ Σηνὸν καὶ Αἴσυδον ἔχον, καὶ διαν Αρίστην,

Τῶν αὐτὸν Τριτανίδης ἦρχ' Αστοις, ὄρχαμος ἄνδρῶν,

Αστος Τριτανίδης, οὐ Αρίστηθεν Φερον ιπποι

Αἴθανες, μεγάλοι, ποταμοῖς διπό Σελλήνετος.

Ιππόθοος δὲ τῷγε Φύλα Πελασγῶν εὐχεστιμώρων,

Τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβώλακα νικεταίσκον.

Τῶν ἦρχ' Ιππόθοος τε, Πύλαιος τὸν οὖσος Αρηος,

Τις δύων Λήθοιο Πελασγὺς τὸν ταριδα.

Αὐτῷρ Θρήνικας ἦγ' Ακάμας, καὶ Πέιρως ἦρως,

Οαγάς Ελλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς εέργη.

ΕὐΦῆμος

ΕὐΦῆμος

ΕὐΦημος δ' δέχεται Κικόνων τὴν αἰχμητάων,
Τίος Τροϊζένου διστρεφεος Κεάδαο.

Αὐτὰρ Πυράιχης ἀγε Παιόνας ἀγκυλοτόξεος,
Τηλόθεν εἶται Αμυδάνος, ἀπ' Αχίας εὗρη μεοντος,
Αχίας, καὶ κάλλισον ὑδώρ θητικιδιναταμ αἰτητος. 850

Παφλαζόνων δ' ἥγετο Πυλαμήρος λάσιον κῆρ,
Εἴτε Ενετῶν, ὅθεν ημιονῶν γέρος ἀχετεράων,
Οἱ ρά Κύτωρον ἔχον, καὶ Σηστημονίου μεφενέμοντο,
Αμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δάματ' ἔνσιον,
Κραμινάν τ', Αιγαλόν τε, καὶ οὐφιλὲς Ερυθίνος. 855

Αὐτὰρ Αλιζώνων ὁ Δίος καὶ Επίστροφος πῆρον,
Τηλόθεν εἶται Αλύβης, ὅθεν αἰργύρος ἐσὶ γνέθλη.

Μισῶν δὲ Χρόμης πῆρε, καὶ Ενυομος δίωνιστης
Αλλ' σύκοισιν ἐρύσατο κύρα μέλαιναν,
Αλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αιακίδαο
Εν ποταμῷ, ὅθι περ Τρωας κεραίεις καὶ ἄλλας. 860

Φόρκις αὖ Φρύγης πῆρε, Εἰ Ασκάνιος θεοειδῆς,
Τῇλ' εἶται Ασκανίης μέραταν δ' ιστινι μάχεσθαι.

Μήρσιν αὖ Μέοθλης τε καὶ Αντίφος ἥγησάδης,
Τίε Πυλαμήρεος, τὼ Γυγαῖη τέκε λίμνη. 865

Οἱ καὶ Μήροντος πόλεις Τυμώλω γεγαῖται.

Νάσης αὖ Καρῶν ἥγησατο Βαρβαροφάνων,
Οἱ Μίλητον ἔχον, Φειρῶν τὸν ὄρος ἀκριτοφύλλον,
Μαιάνδρας τε ρᾶς, Μικάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Τῶν μὲν ἄρ' Αμφίμαχος καὶ Νάσης ἥγησασθη,
Νάσης Αμφίμαχος τε, Νομίονος ἀγλαῖα τέκνα,
Ος καὶ χρυσὸν ἔχων τολεμόνδ' ἵεν ἥγετε κάρη,
Νήπιος· ἀδέ τοι τούτης ἐπίκρισε λυχόνον ὄλεθρον.
Αλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αιακίδαο
Εν ποταμῷ χρυσὸν δ' Αχιλεὺς σκομιστε δεῖφρων. 875

Σαρπηδῶν δ' πῆρε Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
Τηλόθεν σύκη Λυκίης, Ξάνθη δέπο διμέγετο.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Αλεξάνδρε πενταετοῦ Μηνέαν τις μονομαχέαν δὴ τῇ τὸ ὄλων
διαλύσει, ὅρκοι μίγνονται· εφ' ᾧ, τὸ νικήσαντα τὸ Ελένην λαβεῖν, καὶ
τὰ χρήματα αὐτῆς. Ήττηδέντα ἦ Αλέξανδρος Αφροδίτη ἀρπάζει, καὶ
εἰς τὸν ἴδιον δάλαμον ἀπαγαγοῦσα, μεταχαλεῖται δὲ τοῦ τείχος τὴν
Ελένην· οἱ δὲ, σωματίσαντες, εἰς ὑπὸν τέπεονται.

Α Λ Λ Η.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ελένης οἵοις μόδος ὔστιν ἀκοίταις.

Αττὶς ἐπὲι κόσμηθεν ἄμιν ἥγεμόνεστιν ἔκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τὸν οὐρανὸν, ὄρνιθες ὡς·
Ηὗτε περ κλαγγὴ γεραγῶν τάλεψ φρανόθι τῷ,
Αἴτ' ἐπὲι δὲν χειρῶνα φύζον, καὶ ἀθέσφαλον ὄμβρον,
Κλαγγῇ τάγε τέτον^τ) ἐπ' οὐκεανοῖο ρόσαν,
Ανδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρεσσαν.
Νέρλατ δὲν ἄρα τάγε κακὴν εριδα τροφέρονται.
Οι δὲν ἄρα ισταν στοχῇ μέντα πνέοντες Αχαιοί,
Εν γυμνῷ μεματεῖσιν ἀλέξεμεν ἀλλήλοισιν.
Εὗτοις κορυφῆσι Νότος κατέχθεν ὄμιχλην, πενταετοῦ 10
Ποιμεσιν ὅτι Φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
Τόσον τις τὸν επιλεύσατο, οὖν τὸν επὶ λᾶσαν ἵστιν.
Ως δέν τὸν ποσὶ κενίσαλος ὥρνυτ ἀελλῆς ερχομένων
Ερχομένων μάλα δὲν ὄκα διέπεποσον πεδίοιο.

Οι δὲν ὅτε δὲν χρεδόν ἥσων επ' ἀλλήλοισιν ὕοντες,
Τρωσὶν μὲν τρεμομάχεεν Αλέξανδρος θεοειδῆς,
Παρδαλέην ὡμοιον ἔχων, καὶ καμπύλα τόξα,
Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δέρε δύω κεκορυφμένα χαλκῶ
Πάλων, Αργείων τροκαλίζετο πάντας ἀρίστας
Αντίσιον μαχέσομεν εἰν αἰνῇ δῆιστητι.

20

Τὸν

Τὸν δ' ὃς ἐν σύνοψεν αἴρει Φίλος Μενέλαος,
 Ερχόμενον παροπάροιδεν ὄμοιλος, μάκρα βιβῶντα,
 Ως λέων ἔχαρη, μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας,
 Σύρων ἡ ἐλαφον κεραῖον, ἡ ἀργειον αὐγα,
 Πεντάσον²⁵ μάλα ράρ τε κατεθίδ, εἴπερ ἀν αὐτον
 Σενων²⁵) ταχεῖς τε κύνες, Θάλεροι τ' αἰχνοί.
 Ως ἔχαρη Μενέλαος, Αλέξανδρον θεοειδέα
 Οφθαλμοῖσιν ιδῶν· Φάτο γὰρ τίσασθ αλείτις.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὥχεων σων τεύχεσιν ἀλτο χαριζε.

Τὸν δ' ὃς ἐν σύνοψεν Αλέξανδρος θεοειδής
 Εν περιάχοισι φανέντα, κατεπλήγη Φίλον ητορ.
 Αψ δ' ἐπέρων εἰς ἐθνος ἔχαζετο, κηρ ἀλεείνων.
 Ως δ' ὅτε τις τε δράκοντα ιδῶν παλίνορος ἀπέη
 Οὔρεος ἐν Βῆσσης, ὥστε τε πρόμος ἐλλασθε γῆς,
 Αψ τ' αὐτεχώρησεν, ὥχρος τε μιν εἴλε παρετά.
 Ως αὐθίς καθ' ὄμιλον ἐδυ Τρώων ἀγρούχων
 Δείσις Ατρέος ψὸν Αλέξανδρος θεοειδής.³⁵

Τὸν δ' Εκτωρ νείκεσεν ιδῶν αἰχροῖς ἐπέεστι.
 Δύσταρε, εἶδος αἴρισε, γυμνιμανες, ηπεροπευτα,
 Αἴσθ' ὄφελές τ' ἄγονος τ' ἔμδυα, ἄγαμός τ' διπολέαται.⁴⁰
 Καύ κε τὸ βαλοίμην, καύ κεν πολὺ κέρδιον ηει,
 Η γάτω λάθην τ' ἔμδυα, καὶ ἐπόλιον ἀλλων.
 Ήπτα καυχαλόωσι καρηκομόωντες Αχαιοί,
 Φάντες αἴριστα περίμονι ἔμδυα, γνεκα καλὸν
 Εἶδος ἐπ· ἀλλ' σοι εἴτι Βίη Φρεσίν, οὐδὲ τις αλκή.⁴⁵
 Η πιοσδέ ἐῶν, ἐν ποντοπόροισι νέεσσα
 Πόντον ὅπτιπλάστας, ἐπάρχεις ἐρέπρας αὐγέρας,
 Μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι, γυμνᾶικ' εὐειδέ ανηγες
 Εξ Απίης γαῖης, νὺν ἀνδρῶν αἰχμητάων,
 Πατέρε τε σῶ μέγα τοῦμα, πόλης τε, παντί τε δῆμω,⁵⁰
 Δυσμήνεον μὲν χάρια, κατηφείν δέ σοι αὐτῷ;
 Οὐκ ἀν δὴ μείνεις δέρη Φίλον Μενέλαον;
 Γνοίης χ' οἷς Φωτὸς ἔχεις Θάλερὴν περιφέροιτιν.
 Οὐκ ἀν τοις χραισμη κιθαρίσ, τά τε δωρ' Αφροδίτης,
 Η τε κέρη, το τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγεῖται.⁵⁵

Αλλα

Αλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· η τέκεν ἥδη
Λάινον ἔστο γιτῶν, κακῶν ἐνεχόσα εύρυας.

Τὸν δὲ αὐτέ τεροσεείπεν Αλεξανδρῷ Θεοειδῆς.

Εκτῷ, ἐπεὶ με κατ' αἰσχον ἐνέκεστος, σδὸν πέραις αἰσχον,

Αἱρέται κρεδίη, πολεμεῖς ὡς, ἐσὶν ἀτειρῆς, 60

Οσ τ' εἰσιν Διὸς δέρος, ὑπὸ ἀνέρος, ὃς ρά τε τέχνη

Νήιον ἀκτάρμητον, ὀφέλας δὲ ἄνδρος ἐργάνην.

Ως τοι ἐνὶ σήθεοσιν ἀπάρεστος νῦν ἐσι.

Μή μοι δῶρο ἐργατὴ τρόφερε χρυσῆς Αφροδίτης·

Οὔτοι διπολῆλητ ἐσὶ Θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65

Οστά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δὲ σὸν ἀν τις ἔλοιτο.

Νῦν δὲ αὐτὸν μὲν εἴ με εὐθέλεις πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθ.

Αλλὰς μὲν καθίσσον Τρῶας καὶ πάντας Αχαιάς·

Αὐτῷρ εἰν μέσω καὶ δημίφιλον Μενέλαον

Συμβάλετ ἀμφὶ Ελένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθ. 70

Οπότερος δέ κε νικήσῃ, κρέοσαν τε θύμῳ,

Κτήματ' ἐλῶν εὖ πάντε, γυναικά τε, οἶκαδ' ἀγέσθω.

Οι δὲ ἄλλοι, φίλοι της καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,

Ναίοιτε Τροίην ἐργάλακα· τοι δέ νεέσθων

Αργος ἐσ ιππόσοτον, καὶ Αχαιΐδα καλλιγυνώνα.

Ως ἔφατ· Εκτῷρ δὲ αὐτὸν ἐχάρη μέγα, μῆδον ἀκόστους· 75

Καύρος εἰς μέσον ἴων. Τρώων ἀνεέργε Φάλαγγας,

Μέσας δέρος ἐλῶν· τοι δὲ ιδρισθησαν ἀπαντες.

Τῶ δὲ πεποζάζοντο καρηκομόντες Αχαιοὶ,

Ιοῖσιν τε τιτυρόμενοι, λόσεσθι τὸ βασιλον.

Αὐτῷρ ὁ μακρὸν ἀύσεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.

Ισχεσθ, Αργεῖοι, μὴ βάλλετε, κύρος Αχαιῶν.

Στεῦντε γάρ τι ἔπειν ἐρέειν κορυφαῖολος Εκτῷρ.

Ως ἔφατ· οἱ δὲ ἔρχοντο μάχης, ἀνεύ τούτου

Εαυμήνων. Εκτῷρ δέ μετ ἀμφοτέροισιν ἔστε.

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες, καὶ εὔκυμιδες Αχαιοὶ,

Μῆδον Αλεξανδροί, τὸν εἰνεκα νείκος ὄραιρεν.

Αλλὰς μὲν κέλει Τρῶας καὶ πάντας Αχαιάς

Τεύχεα κάλλι διποθέσας ὅπει χθονὶ πελυβοτέρη.

Αὐτὸν δὲ εἰς μέσω καὶ δημίφιλον Μενέλαον,

Οἰς

Οίος ἀμφ' Ελένη καὶ κτήμασι τῶσι μάχεσθ.

Οπιζότερος δέ κε γιγῆστη, χρεῖσαν τε γάρ ταῦ,

Κτήματ' ἐλῶν εὖ ταῖσι, γυναικά τε, οἰκαδὸν ἀγέσθω

Οἱ δὲ ἄλλοι φιλότητε καὶ ὄρκια ταῖσι τάμασιν.

Ως ἔφατ· οἱ δὲ ἄρα τάντοις ἀκλητοὶ ἐγένοντο σιωπῆ.

Τοῖσι δὲ οὐ μετέπειπε Βοὺν ἀγαθὸν Μενέλαος.

95

Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖον μάλιστον γὰρ ἄλλος ικάνος

Θυμὸν ἐμόν· Φρονεω ἡ Διάκρινθημίναν ἥδη

Αργεῖσσας καὶ Τρωαῖς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ τέποδε

Εἴνεκεν ἐμης ἔριδος, καὶ Αλεξάνδρες ἡνεκὲν δέχηται.

Ημέων δὲ ὅπποτέρω Θάνατος καὶ μοῖρα τέτυχε,

Τεθνάσκεις ἄλλοι δὲ Διάκρινθεστε ταχισταί.

100

Οἴστετε δὲ ἄριν, ἔτερον λευκόν, ἔτερην δὲ μέλαναν,

Γῇ τε καὶ Ηελίῳ· Διὶ δὲ ἡμεῖς οἰσομενοις ἄλλον.

Διχετε δὲ Πριάμοιο Βίην, δόφρον ὄρκια τάμνην

Αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ τάντοις ὑπερφίαλοι οὐ αἴπιστοι,

Μῆτις ὑπερβαστὴ διὸς ὄρκια δηλητοί.

Αἰσὶ δὲ ὅπλοτερῶν αὐτῶν Φρένες περέθοντο.

Οἷς δὲ ὁ γέρων μετέστη, ἀμα τροστῷ καὶ ὅπιστῳ

Λεύσσῃ, ὅπως ὦχι ἄριστος μετ' ἀμφοτέροισι γένη.

110

Ως ἔφατ· οἱ δὲ ἔχαρησαν Αχαιοί τε Τρῶες τε,

Ἐλπίμυροι παύσεσθ τοῖχον τολέμοιο.

Καί ᾧ ἵππος μὲν ἐρυζαν ἐπὶ σίχας, σκέ δὲ ἔβαν αὐτοῖς,

Τεύχεα τέ εὔεδυνοντο, τὰ μὲν κατέθεντο θῆται γαῖαν

Πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δὲ τὴν ἀμφὶς ἄρχεται.

115

Εκτωρ ἡ τεφτὶ ἄσυ δύω κήρυκας ἐπεμπε

Καρπαλίμως ἄρνας τε Φέρειν, Περιάρμόν τε καλέσαται.

Αὐτῷρος οὐ Ταλάνθυσιον τροτεῖ κρέισιν Αγαμέμνονι

Νῆσος ἐπὶ γλαφυρὰς ιένας, ἦδη ἄργον ἐκέλευεν

Οἰσέμηναν οὐ δὲ σόκον απίθηστο Αγαμέμνονοι δίω.

120

Ιρις δὲ αὐτῷ Ελένη λευκωλένω ἀγέλεος ἥλθεν,

Ειδομήν γαλόω, Αντίωρίδας δάμαρτι·

Τὴν Αντίωρίδης ἔτιχε κρέισιν Ελικάσων,

Λαοδίκην, Περιάρμοιο Θυγατρῶν ἔιδος ἄριστην

Τὴν δὲ εὑρὸν μεγάρων ηδὲ μέχαν ισὸν ψφαίνε,

125

Δίπλακα,

Δίπλακα, μαρμαρένη πολέας δ' σκέππισεν ἀέθλας
Τρώων Φ' ιπποδάμαν, καὶ Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Οὓς ἔθεν ἐνέκ τε παχον υπ' Αρπος παλαμάνων.
Αγχός δ' ισεμδήνη πεσσέφη πόδας ὥκει Ιρις.

Δεῦρ' ἦθι, νύμφα Φίλη, ἵνα θεσκελα ἔργα ἴδηαι
Τρώων Φ' ιπποδάμαν, καὶ Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Οἱ πεντέ επ' ἀλλήλοις Φέρον πολύδακρυν Αρπα
Εν πεδίῳ, ὄλοοι λιλαιόμενοι πολέμου
Οἱ δῆ τοῦ ἕατη σιγῇ (πολέμος ἢ πέπαντα)
Ασπίσιοι κεκλιμδήνοι, αὐτὸς δὲ ἔγχεια μακρὰ πέπηζεν.
Αὐτὰρ Αλέξανδρος καὶ δέσποι Φίλος Μεγέλαος
Μακρῆς ἔγχείτησι μαχησον) τοῖς σεοῖ
Τῷ δέ κε νικήσαντι Φίλη κεκλήση ἄκοινις.

Ως εἰπώσαι Θεὰ γλυκὺν ἴμερον ἐμβαλε Θυμῷ
Ανδρός τε προτέρου, καὶ ἄσεος, ἷδε τοκήων.
Αὐτίκα δὲ δέργυντος καλυψαμδήνη δρόντοις
Ορμᾶτ' εἰς Θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέετα·
Οὐκ οὖτ, ἄμα τῆτε Καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἐποντο·
Αἴθρη Πιτθῆος Θυγάτηρ, Κλυμένη τε Βοῶπις.
Αἴψα δὲ ἐπειθ' ίκανον ὅδι Σκαμαὶ τούλα τῆσαν.
Οἱ δὲ ἀμφὶ Πρίαμον, Καὶ Πάνθον, ἷδε Θυμοί τέ,
Λάμπου τε, Κλύτου Φ', Ικετάονά τ', οὗν Αρηθ.,
Οὐκαλέγων τε, καὶ Αντίλιωρ, πεπυμένω ἀμφω,
Εἴατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαμποῖς τούλησι·
Γῆραχι δῆ πολέμοιο πεπανμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
Εοθλοὶ, τεττίγεασιν ἐοικότες, οἵτε καθ' ὑλην
Δενδρεω ἐφεζόμενοι, ὅπα λειριόσεσαν ιεῖσι·
Τοῖσι ἄρα Τρώων τηγάτορες ἦντ επὶ τούργω.
Οἱ δὲ ὡς ἐν εἶδον Ελένην ἐπὶ τούργουν ιεσαν,
Ηκα τοὺς ἀλλήλας ἐπεια πειρέσεντ' αγόρδον.

Οὐ νέμεσις Τρώας, καὶ εὔκνημιδας Αχαιάς,
Τοιηδὲ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἀλγεια πάχειν·
Αἰνῶς ἀθανατοῖς Θεῖς εἰς ὄπα ἐοικεν.
Αλλὰ καὶ ὡς, τοιη περ ἐεῖστ', ἐν νησὶ νεέσθω,
Μηδὲ ημῖν, τεκέοσί τ', οπίσω πῆμα λιποῖο.

Ως ἀρ' ἔφαντ πρίαμος δὲ Ελένην ἐκαλέσας φωνῇ.
Δεῦρο τάροιδ' ἐλθόσα, φίλον τέκος, ἵζεν ἐμεῖο,
Οφραὶ ἴδης τρόπερόν τε πόσιν, πηγές τε, φίλας τε·
(Οὐπὶ μοι αὐτὴν ἔστι· θεοί νύ μοι αἴτοι εἰσιν,

Οἱ μοι ἐφώρμησαν τόλερον τολύδακρυν Αχαιῶν) 165

Ως μοι καὶ τὸνδ' ἄνδρα πελάριον ἐξονομηνής,

Οσις ὅδ' εστὶν Αχαιος, αὐτῷ ηὗτε, μεγας τε.

Ητοι μεν κεφαλῆ καὶ μεῖζονες ἄλλοι ἔστι·

Καλὸν δὲ τὸν εὐγὰν πάπω ιδον ὁ φθαλμοῖσιν,

Οὐδὲ τὸν γεραρόν βασιλῆς γὰρ ἄνδρι ἔοικε. 170

Τὸν δὲ Ελένη μύθοισιν ἀμέβειο, δία γυναικῶν.
Αἰδοῖος τέ μοι ἔστι, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε.

Ως ὁ φελευ θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὅππότε δεῦρο
Τίει σῶ ἐπόμην, θάλαμον, γυντός τε λιπύσα,
Παιδά τε τηλυγέτην, καὶ ὄμηλικίνην ἐρατεινήν.

Αλλὰ τὰ γένος ἐγένοντο τὸ καὶ κλαίσσα τέττην.

Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, οὐ μὲν αὐτέρεας ηδὲ μεταλλᾶς·

Οὗτος γέ, Ατρεΐδης εὐρυκρέιν Αγαμέμνων,

Αμφότερον, βασιλεὺς τὸν ἀγαθὸν, χρατερός τὸν αἰχμητής.

Δαῖης αὐτὸν ἐμος ἐσκε κιωνόπιδος, ἐπτοτὲν γε. 180

Ως φάτο τὸ δέ οἱ γέρεων ἡγάσατο, φώνησέν τε.

Οι μάκαρ Ατρεΐδη, μοιρηφρεῖς, ὀλβιόδαιμον·

Ηρά νύ τοι πολλοὶ δεδιήσατο κῆροι Αχαιῶν.

Ηδη καὶ φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσας.

Ενθα ἴδον τολεῖσθε φρύγες, ανέρας αἰολοπώλας, 185

Λαὸς Οτεῖνος, καὶ Μυγδόνος ἀντιθέσιο,

Οἵ τε τὸν εραταστόν περ ὄχθας Σαγγαρέιον.

Καὶ γὰρ ἐχῶν ὑπίκερος εἴσον, μετα τοῖσιν ἐλέχθην

Ηματι τῷ, ὅτε ἥλιον Αμαζόνες ἀντιανεραν.

Αλλ' εὖ δὲ τόσοι πόσαι, ὅσοι εἰλίκωπες Αχαιοί. 190

Δεύτερον αὐτὸν, οδυσσῆα ιδὼν, ἐρέειν οἱ γεραιός.

Εἰπὲ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, οσις ὅδ' εστί·

Μείων μεν κεφαλη Αγαμέμνονος Ατρεΐδαι,

Εὐρύτερος δὲ ὡμοισιν, ιδε σέρνοισιν ιδεσθαι.

Τεῦχεα μέν οι κατα τὸν καθενὶ ταχινοτείρην. 195

Αὐτὸς

Αὐτὸς δὲ, κτίλος ἡς, Ἐπιπολεῖται σίχαις ἀνδρῶν·
Αργείων μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμάλλω,
Ος τὸν οἶνον μετὰ πῶν διέρχεται αργυρίναν.

Τὸν δὲ ημέσεντον ἐπειδὴ Ελένη Δίος σκηνεζαῦ.

Οὗτος δὲ αὖ, Λαερτίαδης πολύμηνος Οδυσσεὺς,
Ος τρέψθη τὸν δῆμον Ιθάκης, μεσκαῆς περ ἔσπους,
Εἰδὼς παντοῖς τε δόλοις, καὶ μῆδεα πυκνά.

200

Τὴν δὲ αὐτὴν Αντίλαρη πεπιμένενος ἀντίον πῦδα.
Ω γυνά, η μάλα τοτε ἐπειδὴ πυμερτὲς ἔσπεις.

Ηδη γὰρ καὶ δεῦρο ποτὲ ηλιθεῖ δίος Οδυσσεὺς,
Σεῦ ἐνεὶ ἀγελέτης, σὺν δῖοῖς Φίλῳ Μενελάῳ·

205

Τὸς δὲ ἔγων εἰσένιαστα, καὶ εἰν μεγάροισι Φίλησι·
Αμφοτέρων δὲ Φίλην ἐδάνη, καὶ μῆδεα πυκνά·

Αλλ' ὅτε δῆτα Τρώεσσιν ἀγερομένοισι ἐμιχθεῖν,
Στάντων μὲν, Μενέλαος τοσέρεχεν εὑρεσις ὄμρος·

210

Αμφω δὲ εἰσομένω, γεραρώτερος γενεὶ Οδυσσεύς.
Αλλ' ὅτε δῆτα μῆδας καὶ μῆδεα πᾶσιν υφανον,

Ητοι μὲν Μενέλαος Ἐπιτροχάδην ἀγόρασε,
Παῖδες μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέστεροι· ἐπεὶ τὸ πολύμυθον·

215

Οὐδὲ ἀφαρμαρτοεπῆς, εἰ καὶ γένεις ὑπερος πέντε·
Αλλ' ὅτε δῆτα πολύμηνος ἀνατίξενος Οδυσσεὺς,

Σπόκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε, κατὰ χθονὸς ὄμρατα πήδει·
Σκῆπτρον δὲ τὸ ὄπιστο, τοτε πεφύκενες ἐνώμα,

Αλλ' αἰσθεμένος εἷχεσκεν, αἰδρὸς Φωτὶ ἐοικεῖ·

Φάιτης κανεὶς ζάκοτὸν τίνα ἐμιδραῖ, αἴφρονά δὲ αὐτῶς·

220

Αλλ' ὅτε δῆτα μεγάλην ἐκ σῆθεος ἦν,
Καὶ ἐπειδὴ νιφάδεσσιν ἐοικέται χειμερίησιν,

Οὐκ ἀντειπεῖ Οδυσσῆι γέρισσε Βροτος αἰλούρῳ·

Οὐ τότε γένος Οδυσσῆος ἀγαστάμεθα· εἰδος ἰδόντες.

Τὸ τρίτον αὖτ', Αἴαντα ιδῶν, ἐρέειν δὲ γεραιός.

225

Τίς τὸν δέδειν αἴλλος Αχαιός, ἀντηρητὸς τε, μέγας τε,
Εἴσοχος Αργείων κεφαλῆν, γένος εὑρεσις ὄμρος;

Τὸν δὲ Ελένη πανύπεπλος ἀμεβεστο, διὰ γυναικῶν.

Οὗτος δὲ Αἴας ἐσὶ τελώριος, ἔρχεται Αχαιῶν.

Ιδομένευς δὲ ἐτέρωθεν ενὶ Κρήτεω, θεός ἡς,

230

Επηκ.

Ετηκί· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἄγοι τύγερέθον^τ).

Πολλάκι μιν ξένισεν δῆμος Φιλος Μενέλαος

Οἶκω εν πρετέρῳ, ὅποτε Κρήτην ἤκοιτο.

Νῦν δ' ἄλλος μὲν πάντας ὄρῳ ἐλίκωπας Αχαιός,

Οὓς κεν εὐ γνώιν, καὶ τύνομα μυδησάμην·

Δοία δ' ς δύναμιν ιδεῖν κερμήτορε λαῶν,

Κάσορά θ' ίπποδάμων, καὶ πῦξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,

Αὐτοκαπγύντω, τῷ μοι μίσα γενέστο μῆτηρ.

Η δέχεται δὴν Λακεδαιμόνος ἐξ ἐργασινής;

Η δέντρο μὲν ἔποντο νέεστ' εὐτὶ ποντοπόρους,

Νῦν δ' αὐτὸν ἐθέλεστι μάχην καταδύμηναι ἀνδρῶν,

Αἴρεται δειδίτες, καὶ ὄνειδεα τόλλον, αἱ μοι ἐσίν;

Ως Φάτο τὸς δ' ἥδη κατέχεν Φυσίζος αὖταις

Εν Λακεδαιμόνοι αὐθί, Φίλη ἐνὶ πατρίδι γαῖῃ.

Κήρυκες δὲ ἀνὰ ἄστυ θεῶν Φέρον ὄρκια πισταὶ,

Αρνεῖνται, καὶ οἵοντο εὐφρονα, καρπὸν δέχεταις,

Ασκῶ εν αἰγαίοις Φέρε δὲ κρητῆρα Φασινὸν

Κήρυξ Ιδαῖος, οὐδὲ χεύσεια κύπελλα·

Ωτρινετε δὲ γέροντα παρειάμενος ἐπέεστιν.

Οροσο, Λαομεδοντιάδη καλέσοντι ἄριστοι

Τρώων θ' ίπποδάμων Εἰ Αχαιῶν καλκοχτώνων

Εἰ τεδίον καταβῆναι, ἵνα ὄρκια τισσὲ ταμῆται.

Αὐτῷρις Αλέξανδρος καὶ δῆμος Φιλος Μενέλαος

Μακρῆς ἐγχεῖτος μαχησοντ' ἀμφὶ γυναικί.

Τῷ δέ κε νικήσοντες γυνὴ καὶ κτήματ' ἔποιστο·

Οἱ δὲ ἄλλοι, Φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὲ ταμόντες,

Ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέων^τ)

Αργετος εἰς ιππόστον, καὶ Αχαιΐδα καλλιγύναικα.

Ως Φάτο ρίγητεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δὲ ταῖρος

Ιππάς ζευγιώμενας τῷ δὲ στρατεώς ὅπιδοντο.

Αν δὲ ἄρη εἴη Πρίανος, κατὰ δὲ ήντα τεῖνεν ὅπιστο·

Πάρη δὲ οἱ Αντίλιωρις τεκναλλέα βήσατο δίφρον·

Τῷ δέ οὐδὲ Σκαίων τεδίονδε ἔχον ἀκέας ιππάς.

Αλλ' ἔτε δῆρις ικονίο μὲν Τρώας καὶ Αχαιός.

Εἰς ιππῶν διπολάκτες ἐπὶ χθόνα τελυρότεροι,

235

240

245

250

255

260

265

Εξ

Σε μέσον Τρώων καὶ Αχαιῶν ἐπιχόσιο.

Ωρυλο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἀναζ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,

Αν δ' Οδυσσεὺς τολύμητις. ἀπέρ χήρυκες ἀγανοὶ

Ορκια τοισὲ δεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον

Μίσγον ἀτάρ Βασπλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χειρας ἔχειν. 270

Ατρείδης δὲ ἐρυσάμενος χείρεσι μάχαιραν,

Η οι πάρ ξίφεος μέγα καλεὸν αἰνέν ἀντο,

Αργῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτάρ ἔπειτα

Κήρυκες Τρώων Ε Αχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.

Τοῖσιν δ' Ατρείδης μεγάλ' ηὔχειο, χειρας ἀνασχών.

Ζεῦ πάτερ, ιδηθεν μεδέων, κύδισε, μέγιστε·

Ηέλιος θ', ος πάντ' ἐΦορᾶς, καὶ πάντ' ἐπικάκεις·

Καὶ Ποταμοὶ, καὶ Γαῖα· καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας

Ανθρώπους τίννυσθον, οὐ, τις καὶ ἐπίορκον ὄμοσῃ·

Τιμεῖς μάρτυροι ἐσε, Φυλάσσετε δὲ ὄρκια τοισά.

Εἰ μέν κεν Μενέλαον Αλέξανδρος καταπέφην,

Αὐτὸς ἔπειτα Ελένην ἔχετα Ε κτήματα πάντα,

Ημεῖς δὲ οὐ νήσοις νεώμεθα τονιστόροισιν·

Εἰ δέ καὶ Αλέξανδρον κτένη ξανθὸς Μενέλαος,

Τρῶας ἔπειτα Ελένης καὶ κτήματα πάντ' ἀποδῶναι,

Τιμὴν δὲ Αργείοις διποινέμεν, ηὖτιν' ἔσικεν,

Η τε καὶ ἐαγομένοισι μετ' αὐτῶντοις πέληπται.

Εἰ δὲ αὐτοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιο τε παῖδες

Τίνειν σοκ ἐθέλωσιν, Αλέξανδροιο τεοσόντος,

Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσομαι εἴνεκα τοινῆς,

Αῦθις μένων, ἐώς κε τέλος πολέμοιο κιχείω.

Η, Ε ἀπο σομάχεις αριῶν τάμει τηλεῖ χαλκᾶ,

Καὶ τές μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσταίροντας,

Θυμῷ δευομένεις· δόπο γὰρ μήδος ἐλέο χαλκός.

Οἶνον δὲ εἰς κρητῆρος ἀφυστάμνοις δεπίεστιν

Εκχεον, ηδὲ εὔχοντο θεοῖς αἰεγήνετησιν.

Ωδὲ δέ τις ἔπεισκεν Αχαιῶν τε, Τρώων τε.

Ζεῦ κύδισε, μέγιστε, καὶ ἀδανατοι Θεοὶ ἄλλοι,

Οππότεροις τρόποις ὑπὲρ ὄρκια πυρήνειαν,

Ωδὲ σφ' ἐγκεφαλος χαμάδις ρέοι, ὡς ὅδε οἶνος,

300

τῶν,

Διτῶν, καὶ τεκέων ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μηγεῖν.

Ως ἔφαν· ὁδὸί ἄρα πώ σφιν επεκράσαινε Κρονίων.

Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μὲν μῆτον ἔσπει.

Κέκλυτέ μεν, Τρώες, καὶ εὐκήμηδες Αχαιοί·

Ητοι εὐῶν εὖμι τεστὶ Ιλιον πνεμοεσταν

Αψί, ἐπεὶ ὅπως τλήσομεν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι

Μαρνάμενον φίλον ψὸν αρηΐφιλῷ Μενελάῳ.

Ζεὺς μέν περ τόχε νίδε, καὶ ἀδενάτοι θεοὶ ἄλλοι,

Οππότεροι θανάτοιο τέλος τεπρωμένον εἴνι.

Ηρα, καὶ εἰς δίφρον ἄρτας θέτεος φῶς·

Ἄν δ' αὖθεν αὐτοῖς, κατὰ δὴν τεῖνεν ὄπίσσω.

Πάρε δέ οἱ Αντίωχος τεκναλλέα βησαλοὶ δίφρον.

Τὰ μὲν αὖτε φύρροις τεστὶ Ιλιον διπάνεοντα.

Εκτῷρ δέ Πελάμοιο πάις καὶ διος Οδυσσεὺς

Χῶρον μὲν πεῶτον διεμέτρεον αὐτῷρ ἐπειτα

Κλῆρος εἰ κινέη χαλκηρεῖ πάλλον, ἐλόθες,

Οππότερος δῆ τρόποδεν ἀφετι χάλκεον εὔχθο.

Δεοὶ δὲ πρόσοντα, θεοῖσι δὲ χειρες ἀνέχον.

Ωδὲ δέ τις εἰποτεν Αχαιῶν τε, Τρώων τε.

Ζεῦ πάτερ, Ιδηθεν μεδέων, κύδισε, μέγατε,

Οππότερος ταῦτε ἔργα μετ' ἀμφοτεροῖσιν ἔτικε,

Τὸν δος διοφθύμην δύναη δόμον Αἴδος εἴσω.

Ημεῖν δὲ φίλοτητε οὐρανοῖς πτερὸν γνέαται.

Ως αὖτε ἔφαν· πάλλεν δὲ μέγας κερυττίολος Εκτῷρ,

Αψί ὁρῶν· Πάρειθο δέ θως εἰς κλῆρος ὄρχοσεν.

Οι μὲν ἐπειθεῖσον κατὰ σίχας, οὐδὲ εἰλαστῶ

Ιπποι ἀεροπάδες καὶ τοικίλα τεύχε ἔκειτο.

Αὐτὰρ οὐδὲ ἀμφ' ἀμοιοῖσιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ

Διος Αλεξανδρος, Ελένης, τώσις ηγκόμαιο.

Κηφισίδας μὲν τρέπεται τεῖνει κυήμησιν ἔτικε

Καλλας, δέρυρέοισιν θέτιο Φύροις αραρύσας·

Δεύτερον αὖ, Θάρηκας τερεὶ σύθεοσιν ἐδίψειν

Οἰο καστυγήτοιο Λυκάσον, ηρμοσε δὲ αὐτῷ·

Αμφὶ δὲ αὖτε ἀμοιοῖσιν βάλετο ξύφος δέρυρόηλον,

Χάλκεον αὐτῷρ ἐπειτα σώκος μέγα τε σιβαρόν τε·

305

310

315

320

325

330

335

Κρατὶ

Κρατὶ δὲπ' οὐθίμω κυνέην εὔτοκιον ἔθηκεν,
Ιππεύειν δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἐνεγεν.
Εἴλετο δὲ ἀλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν αρήρι.
Ως δὲ αὗτας Μενέλαος δέρζιος ἐντε ἔδυνεν.

Οι δὲπεὶ δὲν ἐκάτερθεν ὁμίλῳ Θωρῆθησαν,

349

Ἐς μέσον Τρῶων καὶ Αχαιῶν ἐτιχώσαντο,

Δεινὸν δερκόμενοι θάμβος δὲ ἔχειν εἰσορόωνταις,

Τρῶας δὲποδάμις, καὶ εὐκνήμιδας Αχαιός.

Καὶ ρέγγης σήτης Διάμετρητῷ ἐντε χάρῃ,

Σέκοντ' ἔγχειας, ἀλλήλοισι κοτέοντε.

345

Πρόσθε δὲ Αλεξανδρος τροΐδι δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ Βάλεν Ατρείδα κατ' ἀστίδα πάντοτε ἵσην.

Οὐδὲ ἕρριζεν χαλκὸν, ἀνεγράμφη δέ οἱ αἰχμῇ

Ασπίδι οὐ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὥρνυτο χαλκῷ

Ατρείδης Μενέλαος, ἐπεντάμερος Διὶ πατέρι.

350

Ζεῦ ἄνα, δος τίσιαδ, ὃ με τρόπερος κακὸν ἔοργε,

Διὸν Αλεξανδρον, καὶ ἐμης ταῦτα χεροὶ δάμασον,

Οφεύτις ἕρριγησι καὶ ὀψιγόνων ανθρώπων

Ξενοδόκον κακὰ ρέζαν, ὅκεν φιλότητα τοῦδειχη.

· Η ρά· καὶ ἀμπεπαλῶν τροΐδι δολιχόσκιον ἔγχος,

355

Καὶ Βάλε Πριαμίδα κατ' ἀστίδα πάντοτε ἵσην.

Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε Φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,

Καὶ Διὸς Θώρηκος τολυδιδάλῳ πρηρεισο.

Ανίκην δὲ παρὰ λαπάρην Διάμιτσε χτῶνα

Εὐχος· ὃ δὲπεὶ οὐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαναν.

360

Ατρείδης δὲ, ἔρυασάμενος κόρυτος Φάλον· ἀμφὶ δὲ ἀρέ αὐτῷ

Τριχῖσε τε καὶ τέραχθα Διάτρυφεν ἐκπεσε χειρός.

Ατρείδης δὲ ἔμωκεν, ιδὼν εἰς ζρανὸν εύρυν.

Ζεῦ πάτερ, κατισ σεῖο Θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.

365

Η τέ οὐφάμην τίσειδι Αλεξανδρον κακότηλος·

Νῦν δέ μοι ἐν χείρεως ἔάγω ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος

Ηίχθη παλάμηφιν ἐτάσιον, γεδὲ ἔσαλόν μιν.

Η; καὶ ἐπαίξας, κόρυτος λάβειν ιπποδασέσι,

Ἐλκε δὲ, ὑπηρέψας μετ' εὐκνήμιδας Αχαιός·

370

Αγχε

Αγχε δέ μιν τολύκεσσος ίματίς ἀπαλὴν ὥστὸν δειρὴν,
Ος οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχευς τέτταλο τριφαλέτης.
Καὶ νῦν κεν ἔμουσέν τε, καὶ ἀστετον ἡρετον κῦδος,
Εἰ μὴ ἄρ' ὅδυν ύσησε Δίος Θυγάτηρ Αφροδίτη,
Η οἱ ρῆταιν ιμάντα Βόδος ἴφι κτενεδύοιο.

355

Καὶ νῦν δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἀστετον χειρὶ παχεῖη.
Τὴν μὲν ἐπειδ' ἥρως μετ' ἔυκνήμιδας Αχαιες
Ρίψι, ὅπιδινήσας κομισαν δ' ἐριῆρες ἐπεῖρος.
Αὐτῷρ ὁ ἄψις ἐπόρετε, κατακτέμενα μενεάκινα
Εγχει χαλκέων τὸ δ' ἐγκρηποῦ Αφροδίτη
Ρέπα μάλι, ὡσε Θέος σκάλυψε δ' ἄρ' ηέρι πολλῆ,
Καδδ' εἴσ' σι θελάμιω εὐώδει, κηρώεται.

384

Αὐτὴν δ' αὖτ' Ελένην καλέσθηε. τὴν δ' ἐκίχανε
Πύργω εφ' ἵψηλῶν τερὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἥσαν
Χειρὶ δὲ νεκταρέων ἐαντὸν ἐπίναξε λαβέσσοι.
Γρῆ δέ μιν εἰκῆ παλαιήρει τροστεπεν
Ειροκέμω, η οι Λακεδαιμονι νασταώη
Ησκεν είρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε
Τῇ μιν εεισαμδύη τροστεφῶνε δις Αφροδίτη.

385

Δευρ' ίτι· Αλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νεεδαγ.
Κένος οὐδὲν θελάμιω, καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
Κάλλει τε σιλβῶν, καὶ εἴμασιν. ωδὲ κε Φάτης
Ανδρὶ μαχεσαγάμιμον τούτῳ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
Ερχεσθ', πὲ χοροῖο νέον λύγοντα καθίζειν.

390

Ως Φάτο· τῇ γ' ἄρα Θυμὸν ἐνὶ σηθεοτινού ὅρινε
Καὶ ρ' ὡς τὸν ἐνόσε Θεᾶς αθεκαλλέα δειρὴν,
Στίθεα δ' ιμερόσυτα, καὶ ὄμιστα μαρμαίροντα,
Θάμβοσέν τ' ἄρ' ἐπεῖτα, ἐπος τ' ἐφατ', σκ τ' ὄνόμαζε.

395

Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίει τῆπεροπεύειν;
Η πῆ με τροτερῷ παλιών εὗ ναομιδύαν
Αἶσις, η Φρυγίης, η Μηνοίης ἐρατεινῆς,
Εῖτις τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
Οὐκέτα δη τὸν δίον Αλέξανδρον Μενέλαον
Νικήσας ἐθέλεις συζερὴν ἐμὲ οἰκαδ' ἄγεαδη,
Τόνετα δη τὸν δέυτρο δολοφρονέων παρέτη;

400

405

Ησε

Ησο παρ' αὐτὸν ίζσα, Θεῶν δὲ διπέσειπε κελεύθυς·
Μηδὲ τι σοῖσι πόδεσιν ὑποσρέψειας Ολυμπον,
Αλλ' αἰνὲ περὶ κεῖνον οἴχυε, καὶ εἰ φύλασσε,
Εἰσάκε σ' ἡ ἀλοχον ποιήσεται, ἡ σύγε δέλην.

Κεῖσε δὲ ἐγὼν σύκε εἶμι (νεμεσητὸν δέ κεν εἴη)
Κείνε πορσωμέσσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὅπλασ
Πᾶσαν μαμίσσηνα· ἔχω δὲ ἄχε ἄκριτα θυμῷ.

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δις Αφροδίτη.
Μή μὲν ἔρεθε, χετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθέια,
Τὰς δὲ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἐκπαγύλ' ἐφίλησα·
Μέσαρι δὲ ἀμφοτέρων μητίσσομεν ἔχθεα λυχά,
Τρωαν καὶ Δαναῶν· σὺ δέ κεν κακὸν οἴτον ὅληα.

Ως εἴφατ· ἐδέσειν δὲ Ελένη Δίος ἐκγεγαγά.
Βῆ δὲ καταχρημένη ἑανῶ δρυῆν, Φαεινῶ,
Σιγῇ πάσας ἐπὶ Τρωαῖς λαθεν· πῆρε δὲ δάμεων.

Αἱ δὲ Ἀλεξανδροι δόμον πείκαλλε ἵκυτο,
Αμφίπολοι μὲν ἐπείσα Θώας οὗτος ἔργα τεάπυτο,
Η δὲ εἰς ὑψόροφον Ιάλαρον κίε δια γυναικῶν.
Τῇ δὲ ἄρα διφρον ἐλῶσα φιλομητίης Αφροδίτη,
Αυτή Αλεξανδροι Θεὰ κατέδηκε φέρεσσα·
Ενθα κάθιζε Ελένη κάρη Δίος αἰγάλοχοι,
Οασε πάλιν κλίνασα· ποιν δὲ ἤνιπαπε μύθῳ.

Ηλυῖες ἐκ πολέμου ὡς ὥφελες αὐτῷ ὀλέαδαι,
Ανδρὶ δαμεῖς κρατερῷ, δις ἐμὸς πρότερος πότις ἦν.
Η μὲν δὴ πειν γέ εὔχε δρητίφιλος Μενέλαος
Σῆ τε βίη, καὶ χερσὶ, καὶ εὐγχεῖ φέρτερος εἶναι·
Αλλ' οὐδὲ νῦν προκάλεσαι δρητίφιλον Μενέλαον
Εξαῦτις μαχέσασθε ἐναντίον· ἀλλά σ' ἐγω же
Πάντασθε κέλεματ, μηδὲ ξανθῶ Μενέλαω
Αντίσιον πόλεμον πολεμίζειν, ηδὲ μάχεαδα
Αφροδέως, μηπτως πάχει ὑπ' αὐτῷ διὰ δαμέσης.

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέσειπε.
Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὄνειδεσ θυμὸν ἐνιπλε·
Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Αθήνῃ·
Κεῖνον δὲ αὐτὶς ἐγώ πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ήμεῖν.

H

410

415

420

455

430

435

440

Αλλ'

Αλλ' ἄγε δὴ Φιλότης πραπέσομεν εὐηδέντε^ς
 Οὐ γάρ πώποτε μὲν ὡδὲ ἐρωτὸς Φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 Οὐδὲ στε σε πρότερον Λακεδαιμονος ἐξ ἐρατεύης
 Επλεον ἀρπάσεις εἰς ποντοπόροις νέεστι,
 Νήσω δὲ εἰς Κραναῆ τεμίζην Φιλότητι καὶ εὐηῇ,
 Ως σέο τὸν ἔραμψα, καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἱρεῖ.

445

Η ῥα, καὶ μέχε λέχοσδε κιάν· ἀμα δὲ πεπτές ἀκούτις.
 Τὰ μὲν ἀρ περ τερποῖς κατεύναθεν λεχέεσσιν.

Ατρείδης δὲ ἀν ὄμιλον ἐΦοιτεῖ θυρὶ ἑοικῶς,
 Εἴπεις εἰσαθρῆσσεν Αλέξανδρον Θεοειδέα
 Αλλ' ἂτις δύναστο Τρώων κλειτῶν τὸν Ἀπίκερων
 Δεῖχαι Αλέξανδρον τότε δρηφίλω Μενελάω.
 Οὐ μὲν γὰρ Φιλότητι γέγενθανον, εἴτις ἴδοιτο.
 Ισσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο καὶ μελαίνη.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέπειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Αχαμέμενων.

450

Κεκλυτε μεν Τρώες, καὶ Δάρδανοι, γὰρ Ἀπίκεροι.
 Νίκη μὲν δὴ Φαίνετε δρηφίλω Μενελάω.
 Τμεῖς δὲ Αργεῖην Ελένην, καὶ κτήματ' ἄμα αὐτῇ
 Εκδοτε· καὶ τιμὴν διπολινεμεν, ἥντιν ἑοικεν,
 Ή τε Σεργομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέλη).
 Ως ἔφατε Ατρείδης, ἐπὶ δὲ ἥνεον ἄλλοι Αχαιοί.

460

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Ε Δοξε τοῖς θεοῖς τὸν Ἰλιον ἀλῶναι· διὸ Αθηνᾶ μὲν Μενέλαον τοξεύθη
ναι ὑπὸ Πανδάρου παρεσκευάσε. Καὶ ἔτος συμβίθευτων τὸ ὄρκων,
Μαχέσσον μὲν ιαταὶ Μενέλαον· Αγαμέμνον ἢ ἀπελθόν, τὸ σταπλὸν παρεσφρε
σίς τὸ πόλεμον. Συμβολῆς ἢ γενομένης, πολλοὶ ἐκατέρωθεν ἀγαρῆν.

ΑΛΛΗ.

Δέλτα, θεῶν ἀγορὴ, ὄρκων χύτις, ἄρεος ἀρχή.

Ο Ι δὲ θεοὶ πάρ ζεὺς καθήμενοι προσώπω
χρυσέων σὺν δαπέδῳ, μὲν δὲ σφισι πότνια Ήρη
Νέκταρος ἐωνοχόδι· τοὶ ἢ χρυσέοις δεπάσεσ
Δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
Αὐτίκις ἐπειρρέπτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ήρην,

Κερτομίσις ἐπέεστι τοῦ θεοῦ οὐδὲν οὐρεύων.

Δοιαὶ μὲν Μενέλαῷ δρηγόνες εἰσὶ θεάσαι,
Ηρη τὸν Αργετήν, καὶ αλαλκεμήνης Αθηνή·
Αλλ' οὗτοι παύ νοσφί καθήμενοι εἰσορόωσαν
Τέρπεδον τῷ δὲ αὐτῷ Φιλομμετόης Αφροδίτη
Αἰεὶ παρμέμβλακε, καὶ αὐτὸς κῆρας ἀμυνή·
Καὶ νῦν ἐξεσπάσεν οἰόμδουν θενέεσθαι.

Αλλ' οὗτοι νίκη μὲν δρηγίφιλοι Μενέλαοι.

Ημέῖς δὲ Φραγώμεθ, ὅπως ἔσομεν πάδε ἔργων
Ηροῖς αὐτοῖς πόλεμόν τε κακοῦ καὶ Φύλοπιν αἰνῆν
Οργομεν, η Φιλότητα μετ' αὖθιστοις βαλανειν.
Εἰ δὲ αὕτως τόδε πάσι· Φίλον καὶ ηδὺ γένοιστο,
Ητοι μὲν οἰκεοίστο πόλις Πριάμοις εἶναι, Θεοῖς
Αὐτοῖς δὲ Αργετήν Ελένην Μενέλαος ἀγοίστο.

Ως ἐφαθ· αἴ δὲ πέμψαν, Αθηναῖς τε, καὶ Ήρη·

Πλησίας

Πλησίαν αἵγ' ηδην, κακὰ δὲ Τρώεων μεδέσθην.
Ήτοι Αθηναῖοι ἀκέων ήν, όδε τι εἴπε,
Σκυλομήν Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγειος ἦρε
Ήη δὲ σὺν ἔχαδε σῆθος χόλου, ἀλλὰ πεσούδα.

Αἰνότατε Κρονίδη, ποιον τὸν μῆτον ἔειπες;
Πῶς ἐθέλεις ἀλιον Θέανα τόνον, ἢδι ἀτέλεστον
Ιδρᾶθ', οὐ ιδρυσσα μόγω; καμέτης δέ μοι ἵπποι
Διὸν ἀγειρόση, Πριάμῳ κακὰ, τοῦτο τε παῖσιν.
Ερδ'. ἀτὰρ οὗτοι πάντες ἐπανέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὴν δὲ μέγ' ὁχθόπις προσέφη νεφεληγερέτε Ζεύς.

Δαιμονίη, τί νῦ σε Πριάμος, Πριάμοιο τε παιδεῖς

Τόσα κακὰ ρέζοντι, ὅτ' ἀστεροχές μίμεαίνεις

Ιλίας ἐξαλαπάζαν ἐντίμιουν πολειθρον;

Εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθεῖσι πώλας καὶ τέχεα μακροῖ,
Ωμὸν βεβράθοις Πριάμον, Πριάμοιο τε παιδεῖς,

Αλλας τε Τρώας. τοτε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

Ερχοντος εἰσελθεῖσι, μὴ ταῦτο γε νείκες ὄπιστοι

Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' αμφοτέροις γίνηται.

Άλλο δέ τοι ἔρεω, σὺ δὲ ἐνὶ Φρεσὶ Βάλλεο σῆριν

Οπόποτε κεν καὶ ἔγω μεμάστις πώλιν ἐξαλαπάζαν,

Τηλί εἰσελω, οὕτοι τοι Φίλοι ἀνέρες σκηνεύασσοι,

Μήπι διετρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μὲν εἴσομαι.

Καὶ γὰρ ἔγωσι δῶκα εἰκὼν, σέκοντί γε θυμῷ.

Αἱ γὰρ τοιούτα πολεῖσι τε καὶ πρεσβυτέροις ἀσερέονται

Ναιεπέσσοι πώλησι θητηχθονίων ανθρώπων,

Τάσιν μοι πέρι κῆρι τιεγκετο Ιλίος ίρη,

Καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς εὑμετέλιω Πελάμοιο.

Οὐ γάρ μοι πώτε βωμὸς ἐδεύετο δακτὸς εἴσοις,

Λοιπέστε, κινίστης τε τὸ γὰρ λάχομεν γέρεας ημεῖς.

Τὸν δὲ ἡμέραντος ἐπειπο Βωῶπις πότνια Ήρη.

Ήτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ Φίλαπταύ εἰσι πώλησι,

Αργεσ τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγγελα Μυκήνη.

Τὰς διέπεσσοι, ὅταν τοι ἀπέχθωνται πειραταῖς.

Τάσιν ετοι εγὼ προώθησαμαι, όδε μεγαίρω.

Εἶπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ σὺ εἴδεις διεπέρομαι,

55

Οὐκ

Οὐκ ἀνώ Φεούειστ', ἐπεὶ πολὺ Φέρτερός εἶστι.

Αλλὰ γρὴ καὶ ἐμὸν Θέριμνα πόνον σύκη ἀτέλεσον

Καὶ γὰρ εγὼ θεός εἰμι, γῆρας δὲ μοι ἐνθεν, ὅθεν σοι.

Καὶ με πεσεσθεῖτά τε τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,

Αμφότερον, γῆραι τε, καὶ γνέντα σὴν οὐδέκοιτις

60

Κέκλημεν τὸν δὲ πάστον μετ' αἴθανάποιν ἀνάστεις.

Αλλ' ἦτοι μὲν ταῦτ' ἵστασίσμενον ἀλλήλοισι,

Σοὶ μὲν εγὼ, σὸν δὲ ἐμοὶ δῆπε δὲ Φεούει θεοὶ ἄλλοι

Αἴθανάποι. σὸν δὲ θάσον Αἴθιναη Πητεῖλαι

Ελθεῖν εἰς Τρῶαν καὶ Αχαιῶν Φύλοπον αἰνὴν,

65

Πειράν θ', ὡς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντες Αχαιῶς

Αργεῖσι τῷρτεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσσουσι.

Ως ἔφατ': γέδε απίθησε πάτηρ αὐνδρῶν τε, θεῶν τε
Αὐτίκι Αἴθιναην ἐπεια περόσεντε τρεσοῦσα.

Αἴψα μάλ' εἰς σρατὸν ελθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Αχαιῶς, 70

Πειράν δὲ, ὡς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντες Αχαιῶς

Αργεῖσι τῷρτεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσσουσι.

Ως εἰπὼν, ὥτρισε πάρθε μεμαῖγαν Αἴθινην
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιο καρῆνων αἰζασσα.

Οἵον δὲ αἰσέρεις ἦκε Κρόνος πᾶσι ἀγκυλομήτεω,

75

Η ναύτης τέρας, ηὲ σρατῷ εὐρεῖ λαῶν,

Λαμπτὸν, γέδε τε πολλοὶ ἀπὸ αἰνιθῆρες ἴενται.

Τῷ εἰκῇ ηἱζεν δῆπε χθόνα Παλλὰς Αἴθηνη.

Καδδὸς θορὸς εἰς μέσον θάμβος δὲ ἔχεν εἰσφρόωντας

Τρῶας θ' ἵπποδάμενος, Εἴκηνήμιδας Αχαιῶς.

80

Οὐδὲ δέ τις ἔπεσκεν, ιδὼν εἰς πολησόν ἄλλον.

Η δὲ αὐτὶς τῷλεμος τε κακὸς, καὶ Φύλοποις αἰνὴ

Εστε. ή Φιλότητα μετ' αἱρούσοις τιθησι

Ζεὺς, ὃς ἀνθρώπων ταμίης τῷλεμοιο τέτυκται.

Ως ἄρα τις ἔπεσκεν Αχαιῶν τε Τρῶων τε.

85

Η δὲ, αὐδρὶ ικέλῃ, Τρῶαν κατεδύσεθ' ὄμιλον,

Λαοδόκω Αντίνοοίδη, κρατερῷ αἰχμητῷ,

Πάνδαρον ἀντίθεον διδημένη, εἴπεις έΦεύροις.

Εὗρε Λυκάονος μὲν, ἀμύνοντα τε, κρατερόν τε,

Εἰςκότ'. ἀμφὶ δὲ μιν κρατεραὶ σύχες ἀσπισέων

90

Λαῶν,

Λαῶν, οἵ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσχύλοιο ρόσαν.

Αγχός δ' ισχυρήν ἐπει πέροντες ταρσοῦδα.

Η ρά γύ μοι τι τιθοί, Λυκάονος γέ δαιφρον;

Τλαῖς κεν Μενελάος ὅπτηροεμεν ταχὺν ίον;

Πᾶσι δέ κε Τρώεσι χάριν καὶ κῦδος ἄροι,

Ἐκ τάντων ἡ μαλίσκη Αλεξάνδρω Βασιλῆς.

Τύ κεν δέ ταμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα Φέροι.

Αἶκεν ίδη Μενέλαον ἄρτιον, Ατρέος ύου,

Σῶ βέλει δρυπέντα, πυρῆς ὅπτειντ' ἀλεγενῆς.

Αλλ' ἄγ, οἰσευσθν Μενελάος κυδαλίριον.

Εὔχεο δ' Απόλλωνι Λυκηθμέι, κλυτοτόχω,

Αρηῶν τρωτογόνων ρέζειν κλειτὴν ἐκατομῆνη,

Οίκαδε νοσήσας ιερῆς εἰς ἄσυ Ζελέσης.

Ως Φάτ' Αἴθιωνή τῷ ἡ Φρένας ἀΦρον τεθέντες.

Αὐτίκ' εσύλα τόχον εὐζοον (ιχάλε αιγὸς

Αγρίας, οὐν ρά ποτ' αὐτος ταῦτα σέρνοιο τυχήσας,

Πετρης εκβαίνοντα δεδεγμένος σὺ ταρδοχῆσ,

Βεβλήκε πωρὸς σῆθος· ο δ' ὑπίος εμπεσε τέτρη.

Τύ κέρα σὶ κεφαλῆς ἐκκιδεκάδωρα πεφύκε.

Καὶ τῷ μὲν ἀσκήσας κεραυνόος πρᾶρ τέκτων,

Πᾶν δ' εὗ λείνας, χρυσένιν ἐπέθηκε κορώνην)

Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσταρέκος, τοτὶ γαῖη

Αγκλίνας τρόπεν δέ σικη χρέον ἐσθλοὶς εταῖροι,

Μῆ τωριν ἀναιχίσαν δέησις ηὗς Αχαιῶν,

Πρὶν Βλῆθα Μενελάον δέησιν, δέχεντον Αχαιῶν.

Αὐταρ ὁ σύλα τῶρα Φαρετρης· εκ δ' ελετ' ίον

Αβλητα, πέροντα, μελαινάων εφε διδυάων.

Αἴψα δ' ὅπτει νούρη κατεκόσμει τωκρὸν οἰσὸν,

Εὔχετο δ' Απόλλωνι Λυκηθμέι, κλυτοτόχω,

Αρηῶν τρωτογόνων ρέζειν κλειτὴν ἐκατομῆνη,

Οίκαδε νοσήσας ιερῆς εἰς ἄσυ Ζελέσης.

Ελκε δ' ὄμε γλυφίδας τε λαβὲν, καὶ νεῦρα βόεια.

Νούρην μεν μαζῶ πέλασεν, τόχῳ δέ σιδηρον.

Αὐταρ επειδὴ κυκλοτερές μέρος τόχον ἔτεινε,

Διγένες Βίος, νούρῃ δέ μεγ' ιαχειν, αλτα δ' οἰσος.

Οἰσελῆς,

Οζυσελῆς, καθ' ὄμιλον Πτηνίεως μενεάνων.

Οὐδὲ σέφεν, Μενέλαε, θεοὶ μάχαρες λελάθοντο
Αἴγανατοι τῷρων δὲ Δίος θυμότηρ αἰγελαῖν·

Η τοι, τῷρού τε σάτα, Βέλος ἐχεπεικὲς ἄμισεν.

Η δὲ τόσον μὲν εἴρεν διπὸς ζεῦς, ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς εἴρει μῆτραν, ὃς δέ τις λέξατο υπὲν. 130

Αὐτὴ δὲ αὐτὸν θύμεν, οὐδὲ ζωστῆρος ὄχλες.

Χρύσειοι σπένχον, καὶ διπλόος ηὔτεο Θώρηξ.

Εν δὲ επεισε ζωστῆρι αἱρρότι τοιχὸς οἰσος·

Διὰ μὲν αρ ζωστῆρος ἐλύτατο δαιδαλέοι, 135

Καὶ διὰ Θώρηκος τολυθαϊδάλε πρύτειο,

Μίτρης Φ', ην εἴροδι, ἔρυμα ζεῦς, ἔρχος ἀκόντων,

Η οἱ τολεῖσον ἔρυτο, διὰ τῷρο δε εἴσατο καὶ τῆς·

Ακρότατον δὲ αὖ οἰσος ἐπέχειψε ζεός Φωτός·

Αὐτίκα δὲ ἔρρεεν αἷμα κελανεφές εἰς ἀτελῆς. 140

Ως δὲ οτε τις τὸν έλεφαντα γυνὴ Φοίνικι μιῆνη

Μηνὸς, ηὲ Κάειρα, παρηγον ἔμμεναι ἵππων·

Κέττα δὲν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν πρόσωπο

Ιππῆς Φορέεν, Βατιλῆι δὲ κεῖται ἀλαλμα,

Αμφότερον, κόσμος Φ' ἵππῳ, ἐλατῆρι τε κῦδος·

Τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἷματι μηροὶ

Εὐφύεες, κυνῆματ', ηδὲ σφυρὰ κάλ' υπενεργε.

Ρίγησεν δὲ αὖ επειτα ἀναξ αὐτῶν Αγαμέμνων,

Ως εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον εἰς ἀτελῆς·

Ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς δέρνιφιλος Μενέλαος.

Ως δὲ οἶδεν νεῦρον τε, καὶ οὐκετὶ σκῆτος ἔοντας,

Αἴφορόν οἱ θυμὸς ἐνὶ σῆθεστιν ἀγέρθη.

Τοῖος δὲ βαρυτενάχων μετέφη κρείνων Αγαμέμνων,

Χειρὸς ἔχων Μενέλαον ἐπειγενάχοντο δὲ ταῖρος.

Φίλε καστυντε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι ἐπεμνον, 155

Οἵου τε φερῆσαις τῷρο Αχαϊῶν Τρώοι μάχεαδ.

Ως σ' ἔβαλον Τρώες, κατὰ δὲ ὄρκια πιστὲ τάπισαν.

Οὐ μέν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον, αἷμά τε δένων,

Σπονδαῖ τ' αἱρητοι, καὶ δεξιοὺς, ης ἐπέπιθμεν.

Εἰπερ γάρ τε καὶ αὐτὸς Ολύμπιος σύκ ετέλεσατεν, 160

Εκ τε καὶ ὄψὲ τελεῖ· σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισταν,
Σὺν σφῆσι καὶ φαλῆσι, γυναικὶ τε, καὶ τεκέεσσιν.

Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ Φρένα καὶ κατὰ Θυμὸν,
Εοյε^τ πηραρ, ὅταν ποτ' ὄλωλῃ Ιλιος ἵρη,

Καὶ Πειραιός, οὐ λαὸς εὑμελίω Πριάμοιο·
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης, υψίζυρος, αἰθέρει ναῖσιν,

Αὐτὸς ἀπιστέσσοις ἐρεμνὴν αἰγάλεα πᾶσι,

Τησδέ ἀπάτης κοτέων πάντας ἔοιε^τ σόκον ἀπέλεσε.

Αλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔοιε^τ, οὐ Μενέλαος,

Αἴκε Θάντης, καὶ μοῖραν ἀναπλήσις Βιότου·

Καὶ κεν ἐλέγχισος τολμοῦσιν Αργος ικούμην·

Αὐτίκα γὰρ μνήσονται Αχαιοὶ πατρίδος αἵμας,

Καδδέ κεν εὐχαληὴν Πριάμων καὶ Τρωτὸν λίποιμεν

Αργέτην Ελένην· σέο δὲ ὁσα πάσι ἀρρενῶν

Καιμάριαν εἰν Τροίη, ἀτελεύτητω ἀπέργων·

Καὶ κέ τις ὡδὸς ἐρέει Τρώων ὑπερίωρεοντων,

Τύμων ἀπιθρώσκων Μενελάος κυδαλίμοιο.

Αἴδε^τ γάτως ἐπι παῖς χόλον τελέσθη Αγαμέμνων.

Ως καὶ νῦν ἄλιον σρατὸν πηγαγεν εὐθάδη Αχαιῶν·

Καὶ δὴ ἔνη οἰκόνδε, Φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν,

Σὺν κεινῆσιν ημισὶ, λιπῶν ἀγαθὸν Μενέλαον.

Ως ποτὲ τις ἐρέει, τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.

Τὸν δὲ ἀπιθαρσούντων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.

Θάρος, μηδέ τί πω δειδίστε λαὸν Αχαιῶν·

Οὐκ εἰν καυρίῳ ὅτου πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιτεν

Ειρύοιτο Γωνῆρ τε παναιόλος, ηδὲ ὑπένερδεν

Ζωμά τε, καὶ μίτρη, τὸ χαλκῆς κάρμον ἄνδρες.

Τὸν δὲ ἀπαμετόμηνος προσέφη κρέιστον Αγαμέμνων.

Αἱ γὰρ δὴ γάτως ἔη, Φίλος οὐ Μενέλαος·

Ελκος δὲ ιητήρ Πτιμάσωτ^τ, ηδὲ ἀπιθήσ

Φάρμαχ^τ, αὐτὸν πάσησι μελανάνων ὄδυνάνων.

Η, καὶ Ταλδύβιον θέσιον κήρυκα προσπύδα.

Ταλδύβι, ὅτη πάχισι Μαχαονα δένρο κάλεσον

Φῶτ^τ, Ασκληπιόν τον ἀμύμονος ιητῆρος,

Οφρα ἴδη Μενέλαον δέρησον, δέρχον Αχαιῶν.

165

170

175

180

185

190

195

ΟΙ.

Ον τις οἰδεύσας ἔβαλεν, τότεν εὗ εἰδὼς,
Τρώων, ή Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.

Ως ἐφατ· γάρ ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκόσιας.

Βῆ δὲ ιέναι κατὰ λάσιν Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Παπλίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸ δὲ σύνοπτον

200

Εἶπεν· ἀμφὶ δὲ μιν κρατεραὶ σίχες ἀστιάων
Λαῶν, οἵ οἱ ἐπον Τερίκης ἐξ ἵπποβότου.

Αγχῷ δὲ ισάμφιος, ἐπειδὴ περέενται προσηνέδη.

Ορος, Ασκληπιάδης καλέσθι κρέιων Αγαμέμνων,

Οφρα ἱδης Μενέλαιον αρήιον, Ατρέος γον,

205

Ον τις οἰδεύσας ἔβαλεν, τότεν εὗ εἰδὼς,

Τρώων, ή Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.

Ως Φάτος τῷ δὲ ἄρα Θυμὸν ἐνὶ σύνθεσιν ὄρινε.

Βαν δὲ ιέναι καθ' ὄμιλον ἀνὰ σρατὸν εὐρὺν Αχαιῶν.

Αλλ' ὅτε δῆρ' ἵκανον ὅδι ξανθὸς Μενέλαιος

210

Βλήμφιος ην, τοῖς δὲ αὐτὸν αὐγηθέατ', οὓσοι αργεῖοι,

Κυκλόστ, οἱ δὲν μέσοισι παρίσπετο ισόθεος Φώς.

Αὐτίκα δὲν σκέψηρος δευτέρος εἴλκεν οἰστόν.

Τῷ δὲν εὐελκυμένῳ, πάλιν ἄγεν ὅζεες ὄγκος.

Λῦσε δέ οἱ ζωτῆρα παναιόλον, ήδην ὑπένερθε

215

Ζωρά τε, καὶ μίτρην, τὸ χαλκῆν κάμον ἄνδρες.

Αὐτὰρ ἐπειδὲν ἐλκος, ήδην ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,

Αἷμα σκρυπζόντας, ἐπ' ἄρ' ἡπια Φάρμακα εἰδὼς

Πάσοι, τά οἱ ποτὲ πατέι φίλα Φρονέων πόρε Χείρων,

Οφρα τοι ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαιον,

220

Τόφρα δὲν ἐπὶ Τρώων σίχες ἥλυθον ἀστιάων.

Οι δὲν αὐτὶς κατὰ τεύχες ἔδυν, μνήσκυτο δὲν χάρημις.

Ενθ' σὺν ἀν Βρίζοντα ιδοις Αγαμέμνονα δῖον,

Οὐδὲ καταπλωσοντ', γάρ σὺν εὐθέλοντα μάχεασαι.

Αλλὰ μάλα σπεύδονται μάχην εἰς κυδιάνειραν.

225

Ιππὺς μὲν γὰρ ἔασε, ή άρματα ποικίλα χαλκῶ.

Καὶ σὺν μὲν θεράπων ἀπένθετ' ἔχε φυσίσαντας

Εύρυμέδων, γος Πτολεμαίς Πειραιίδας.

Τῷ μάλα πολλ' ἐπέτελλε παριχέμεν, ὅππότε κέν μιν

Γυναῖκας λάθη κάματος πολέας Διάκονορχεύοιτα.

230

Αὐτὰρ

Αὐτῷρ ὁ περὸς ἐὰν ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν·
Καὶ ρὺς μὲν πιεύσοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπάλων,
Τὰς μάλα θερόπεδους, παρισέμπρος ἐπέεσσιν.

Αργεῖοι, μηπω τι μεθίετε Θερίδος ἀλκῆς·
Οὐ γάρ ἐπὶ Φεύδεστι πατήρ Ζεὺς ἔστε αἴραγός·
Αλλ᾽ οὔπερ πρότεροι τοῦτον ὄρκια δηλήσσομεν,
Τῶν ἡτοι αὐτῶν τερενα χρόα γῆπες ἔδονται·
Ημεῖς δὲ αὐτὸν ἀλόχοος τε Φίλας, καὶ νῆποι τέκνα
Ἄζομεν ἐν νήσοιν, ἐπὴν τοῖολιεθροῦ ἐλαμβεν.

Οὐσίνας αὖ μεθίειντας ἴδοι συγερός πολέμου,
Τὰς μάλα νεκτέοσκε χόλωποιν ἐπέεσσιν.

Αργεῖοι, ιόρωροι; ἐλεγχέεις, γὰρ νο σέβεσθε;
Τί φθεγγας ἔσητε τεφηπότες, ηὗτε νεβροί;
Αἴτιος ἐπεὶ οὖν ἐκαρπον πολέος πεδίοιο Θέσσαρι,
Εἰσεστος, γάρ ἄρα τις σφι μή; Φρεσὶ γέγνεται ἀλκή·
Ως ὑμεῖς ἔσητε τεφηπότες, γάρ με μάχεσθε.

Η μάρτυτε Τρῶας χρεδόν ἐλθέμεν, ἐνθά τε νῆσος
Ειρύατ εὑπέμυνοι, πολῆς ἐπὶ Εὐνὶ θαλάσσης,
Οφρα ἴδητ; αἴκινοις τοσεροχῇ χεῖρα Κρονίων;

Ως ρὺς ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν.
Ηλέτε δὲ ἐπὶ Κρήτεσι, κιών ἀνὰ χλαμὸν ἀνδρῶν.
Οἱ δὲ ἀμφὶ Ιδομένῃα δαιφρονα Θερήσοντο·
Ιδομενεὺς μὲν ἐν τοσομάχοις, οὐδὲ ἵκελθος ἀλκῆν.
Μηριόνης δὲ ἄρα οἱ πυράτας ὥτεσσε Φάλαγξα.
Τὰς δὲ ιδῶν γηγημονέν ἄναξ ἀνδρῶν Αχαιμέμενων,
Αὐτίκα δὲ Ιδομένηα παροπίδα μειλιχίοισιν.

Ιδομένεϊ, πάρει μὲν σὲ τία Δαναῶν ταχυπάλων,
Η μὲν δὲ τοῖολεμώ, ηδὲ ἀλλοίοις ἐπὶ ἔργῳ,
Ηδὲ ἐν δαιδότῳ, ὅτε πέρ τε γερεότον αἴθοτοι οἵνοι
Αργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆροι κέρωνται.

Εἴπερ γάρ τοι ἄλλοι γε οιαρηκομέωντες Αχαιοί
Δαναῶν πινωσιν, οὐδὲ τολεῖον δέποτε αἰεὶ^{τοι}
Εστιχ, ὡστερ ἐμοὶ, πίεσν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
Αλλ᾽ ὄρσος πολεμόνδ, οἷος πάρος εὐχεο τίνα.

Τὸν δὲ αὖ Ιδομενεὺς Κρήτον αἴγος σύντονον ηὔδα.

235

240

245

250

255

260

265

Ατρείδης

Ατρείδη, μάλα μέν τοι ἔγων ἐρίκρος ἐταῖρος
Εσομέν, ὡς τοπεῖτον ὑπέσιν, καὶ κατένδου.

Αλλ' ἀλλες ὄγριες καρηκομόωνταις Αχαιοῖς,
Οφρα πάχισα μαχάριες· ἐπεὶ σὺ γ' ὄρκι ἔχθσαι
Τρώεις· τοισιν δ' αὖ Θάνατος καὶ κῆδε ὄπιστα
Εοιτε', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσσοντο.

Ως ἔφατ'. Ατρείδης δὲ παρώχετο, γηθόσσως καὶ
Ηλθε δ' ἐπ' Αἰάντεοι, κιὰν ἀνὰ χλαμὸν ἀνδρῶν.

Τὰ δὲ κορυσάεθην ἄμα δὲ νέφος ἐπέπειο τελέων.

Ως δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπῆς εἴδεν νέφος αἰπόλος ἀντρ,

Ερχόμενον κατὰ πόντον τῷος Ζεφύρεοι ιαῆς,

Τῷ δέ τ', ἄνδρεν εόντι, μελάντερον, πῆτε πίστα,

Φάνετ', οἱον κατὰ πόντον, ἀρδ δὲ τε λαῖλαπα πολλάν.

Ρίζησέν τε ιδῶν, ὑπὸ τε πτέρος ἥλασε μῆλα.

Τοῖας ἄμι Αἰάντεοις αἰριθόων αἰγῆν

Δῆιον εἰς πόλεμον πυκνάκι μνυντο Φάλαγγες,

Κυάνεα, σάκεσιν τε καὶ εὐχεστ πεφρικῆα.

Καὶ τέσι μὲν γῆθησεν ιδῶν κρέισον Αγαμέμνων,

Καὶ σφεας Φωνήσας ἐπεια περέσεντα προσῆδα.

Αἰαντ', Αργείων ἥρητορε χαλκοχιτώνων,

Σφῶι μὲν, ό γδ εοίκ, ὀτρινέμεν εἵτε κελεύω.

Αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνάγετον ἴφι μάχεσθαι.

Αὶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αἴγιναι, καὶ Απόλλον,

Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ σηθεσι γένοιτο.

Τῷ κε τάχ' ἤμισαντε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος,

Χερσὶν ύφημετέρησιν ἀλάσσοι τε, περφορήμητε.

Ως εἰπὼν, σὺν μὲν λίπεν αἵτε, βῆ δὲ μετ' ἀλλες.

Ενθ' οὐγε Νέσορ' ἐτετμε, λυγὴν Πυλίων ἀγορητὴν,

Οὓς ἐτάρες σέλλοντα, καὶ ὀτριώντα μάχεσθαι,

Αμφὶ μέγαν Πελάγοντα, Αλάσορά τε, Χρόμιον τε,

Αἴμονά τε κρέοντα, βίσαντε τε ποιμήνα λαῶν.

Ιππῆσις μὲν πεῶται, σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφι,

Περές δ' ἔξοπιθεν σῆσεν, πολέας τε, καὶ ἐσθλοὺς,

Ερκος ἔμεν πολέμοιο κακοὺς δ' εἰς μέσον ἐλαστεύει,

Οφρα οὐσὶ ἐθέλων τις ἀναγκαῖη πολεμεῖται.

270

275

280

285

290

295

300

Ιππεῖσι

Ιππεῦσιν μὲν πεῶτ' ἐπετέλλετο· σὺν γὰρ ἀνών
Σφὸς ἵππος ἔχεμεν, μηδὲ κλονέεσθι ὄμιλω.

Μηδὲ τις ἴπποσύνη τε Καὶ ἡνορένθι τεποιθὼς,
Οἵος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεστι μάχεσθ,
Μηδὲν αναχωρέτω ἀλιπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
Ος δέ καὶ ἀνῆρ δόπον ὃν ὄχεων ἕτερος ἄρματ' ἔκη^τ·
Εγχέι δρεξάσθω ἐπεὶ πολὺ Φέρτερον γέτω.
Ωδὲ καὶ οἱ πρότεροι πολίας καὶ τείχες ἐπόρθουν,
Τόνδε νόον καὶ Θυμὸν ἐνὶ σῆθεσιν ἔχοντες.

Ως ὁ γέρων ὥτρυνε, πάλαι πολέμων εὗ εἰδὼς·
Καὶ τὸν μὲν γῆθησεν ιδῶν χρέιων Αγαμέμνων,
Καὶ μιν Φωνήσας ἐπειδα πορεύεται προσῆδα.

Ο ζέρον, εἴδ', ὡς Θυμὸς ἐνὶ σῆθεσι φίλοισιν,
Ως τοι γύναθ' ἐποίοι, Βίη δέ τοι ἐμπεδος εἴη.
Αλλά σε γῆρας τέρψῃ ὅμοιον ὡς ὄφελέν τις
Ανδρῶν ἄλλος ἔχει, σὺ δέ καροτέροισι μετεῖναι.

Τὸν δ' ἡμεῖσθιτ ἐπειτα γερήνιος ἴπποτα Νέσωρ.
Ατρείδη, μάλα μὲν καὶ ἔγων ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
Ως ἔμει, ὡς ὅτε δῖον Ερευθελίωνα κατεκταν·
Αλλὰ πτως ἄμα πάντας θεοὶ δόστιν ἀνθρώποισιν.
Εἰ τότε κῆρος ἔσαι, νῦν αὐτέ με γῆρας ικάνη.
Αλλὰ καὶ ὡς ἴππεῦσι μετέστομοι, ηδὲ κελεύσω
Βελῇ καὶ μύθοισι τὸ γάρ γέρας ἐνὶ γεροῦλων.
Αἰχμᾶς δ' αἰχμάσαστο νεώτεροι, οὕτερος ἐμέτο
Οπλότεροι γεγάσσοι, πεπιδασίν τε Βίηφι.

Ως ἔφατ'. Ατρείδης δέ παράχεσσο, γηθόσσως κῆρ.
Εὖρ' οὖν Πετέω Μενεάθηα πληζίπτου,
Εσπείτ'. ἀμφὶ δ' Αἴγιναιοι μῆτωρες ἀυτῆς.
Αὐτῷρ ὁ πολησίον εἰσῆκε πολύμητης Οδυσσεὺς,
Πάρ δέ, Κεφαλλίνων ἀμφὶ σίχες σὸν ἀλιπαδναῖ
Εξασσιν· καὶ γάρ πω σφιν ἀκάτετο λαὸς ἀυτῆς.
Αλλὰ νέον συνορεύομνα κίνυντο Φάλαγξες
Τρώων Φ' ἴπποδάμαιν, καὶ Αχαιῶν οἱ δὲ μήνοιες
Εξασσιν, ἀπότετε πόργος Αχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν,
Τρώων ὄρμήσει, καὶ ἀρξειαν πολέμοιο.

305

310

315

320

325

330

335

Τες

Τὸς δὲ ιδῶν νέκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
Καὶ σφέας Φωνῆς ἐπει τελεόντας τροπήδα.

Ωὐχὶ Πετεῶ, διοτρεφέος βασιλῆθ, 340
Καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
Τίπλε καὶ πλώσοντες αἴφεσθε, μίμνετε δὲ ἄλλας;
Σφῶν μὲν τὸ ἐπέοικε μῆτρα τρόποισιν ἔστας
Εσάμεν, ἷδε μάχης καυτειρῆς ἀντιβολῆσαι.

Πρώτῳ γὰρ οὐδὲ δαίτας ἀκαλέσθον ἐμέτο,
Οπότε δαίτα γέροσιν ἐφοπλίζομεν Αχαιοί.
Ενθα φίλ' ὅπλαλεα κρέα ἐδιμναῖ, ἷδε κύπελλα
Οἶνας τινέμενας μελιτέος, ὁφρὸς ἐθέλητον.
Νῦν δὲ φίλως χ' ὁρώτε, Εἰ δέκα πόργοι Αχαιῶν
Τμείων τροπόποιος μαχοίστα τηλεῖ καλκῶ.

Τὸν δὲ αὖτις ιδῶν τροσέφη τολύμητις οδυσσεύς.
Ατρεΐδη, ποῖον σε ἐπος φύγεν ἔρκος ὁδοντῶν; 350
Πῶς δὴ φίλης τολέμοιο μεθίμεν; ὅπποτε Αχαιοί
Τρωὸν ἐφ' ἵπποδάμαισιν ἐγείρομεν ὅταν ἄρηα,
Οψεαί, ἷν ἐθέληδα, καὶ αἷκεν τοι τῷ μεμήλη,
Τηλεμάχοιο φίλον τατέρα τρομάχοισι μιγήτε
Τρώων ἵπποδάμαισι σὺ δὲ ταῦτα ἀνεμώλια βάζεις. 355

Τὸν δὲ ὑπειδῆσις τροσέφη κρέιων Αγαμέμνων,
Ως γνῶ χωριδίου, πάλιν δὲ ὅγε λάζετο μῆδον.

Διογνής Λαερτιάδη, τολυμήχαν οδυσσεύ,
Οὔτε σε νεκέια τελεώσιον, γέτε κελεύω.
Οἶδα δὲ, ὡς τοι θυμὸς εὐνήστης σύθεος φίλοισιν 360
Ηπια δῆγεα οἰδε· τὰ γὰρ φρονέεις, αἱ τὸ γένος περ.
Αλλ' οἴτις πάντα δὲ πιθενὸν δρεσσόμεθ. εἴτε κακὸν νῦν
Εἴρητο· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν.

Ως εἰπὼν, σὺν μὲν λίπεν αὐτῷ, βῆ δὲ μετ' ἄλλας.
Εὗρε δὲ Τυδέος ψὸν, υπέρθυμον διομήδεα, 365
Εξιότεν θεοῖς ἵπποισι, καὶ ἄρματι κολλητοῖσι·
Πάρ δέ οἱ εἴηται Σθένελος Καπανῆιος ψός.
Καὶ μὲν τὸν νεκέσσετον ιδῶν κρέιων Αγαμέμνων,
Καὶ μιν Φωνῆς ἐπει τελεόντας τροπήδα,

Ω μοι, Τυδέος ψὲ δαιφρόνος, ἵπποδάμαιο,

370

τί

Τί πλώσεις; πί δ' ὄπικτείνεις πολέμοιο γεφύρας;
Οὐ μὲν Τυδεῖ γ' ἀδεὶ φίλοι τῶν πλωπάζεμεν ἦν,
Αλλὰ πολὺ τῷ φίλῳ ἐπέραν δῆμοις μάχεσθαι.
Ως Φασον, οἱ μην ἴδοντε πανεύμυμον καὶ γαρ ἔγαγε
Ηττοῦ, όδε ἴδον πέρι δ' ἄλλων Φασον μνεσθαι.

375

Ηττοι μὲν γαρ ἅπερ πολέμοις εἰσῆλθε Μικῆνας
Ξεῖνος, ἀμὲν αὐτὸν Πολιωνέτει λαὸν αγείρων,
Οἵ τοι τότε ἐσράπωντες ιερὰ τερπον Θηβῶν,
Καύρα μάλα λίσσοντο δόμουν κλειτάς ὑπικάρρας.
Οἱ δὲ ἕθελον δόμιμα, καὶ ἐπήνεον, ὡς σκέλουν
Αλλὰ Ζεὺς ἐτρεψε, τοῦδε σύρατε Φάνιον.
Οἱ δὲ ἐπεὶ τὸν ὥχοντα, ἵδε τῷρο ὁδὸς ἔγενοντο,
Ασωπὸνδ' οἴντο, Βαθύχοιον, λεχεποίην
Ενθ' αὐτὸν ἀγέλειν ἔπει τυδῆ σεῖλαι Αχαιοί.

380

Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κυρρόστο Καδμέανας
Δαινυρίδες κατέδῶμα βίντος Επεικλητῆς.
Ενθ' όδε, ξεῖνος περ ἐών, ἵππηλάται Τυδεὺς
Τάρβε, μένος ἐών πολέος μὲν Καδμέοισι
Αλλ' οὐδὲθεντες τοσκαλίζετο πάντα δὲ σύκα
Ρηγίδων· τοῖη δι θηρίοντος ἦν Αἴθιη.

390

Οἱ δὲ χολωστίμοις Κάδμεοι, κέντορες ἵππων,
Αψὲ οἱ ἀνερχομένει πονικὸν λόχον ἔστει, ἀγονεῖς
Κέρρας πεντήκοντα· δύο δὲ τριήταρες ἦσαν,
Μαίον Αίμονίδης, Ὑπιέκελος αἴτενάτοιν,
Τίος τὸν Αἴτοφόνοιο, μηρεπόλεμος Λικοφόνης.
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν αεικέα τοστοὺν εὑρίσκει
Πάντας επεφύ, ἐνα δὲ οἷον ἵδε οἰκεύδε νεεάδες·
Μαίον ἄρα τοσφένηκε, θεῶν περάσοι τιθήσας,
Τοῖος ἦν Τυδεὺς αἰτώλος· αλλὰ τὸν μὲν
Γένατο εἰο χέρετα μάχη, ἀγορῆ δέ τ' ἀριένω.

395

Ως Φάτο· τὸν δὲ τοι επεφύ πρατερὸς Διορκόδης,
Αἰδισθεῖς Βασιλῆς ἐνιπήν αἰδοσίαι.
Τὸν δὲ μὲν Καπανῆος ἀμερήσατο κυδαλίμοιο.

400

Ατρείδη, μὴ Ψεύδε, Ὑπιτέρμηνος σύφει εἴπειν
Ημεῖς τοι πατέρων μέγ' αριένοντες εὐχόμεν' εἴναι

405

Ημεῖς

Ημεῖς καὶ Θήσης ἕδος εἴλομεν ἐπίτατύλοιο,
Παιρότερον λαὸν ἀγαγόντ' ὅπος τεῖχος Αρειον,
Πειθόμενοι περάεσσι θεῶν, καὶ ζηνὸς δρωγῆ
Καῖνος δὲ σφετέρους ἀπαδαλίησιν σλοντο.
Τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἐνθεο πιμῆ.

Τὸν δ' ἄρ', ὥστερα ιδὼν, προσέφη κρατερὸς διομῆδης.

Τέττα, σπασῆ θο, ἔμει δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
Οὐ γὰρ ἔγα νεμεσῶ Αχαιέμενον, τόμλην λαῶν,
Οτειώνην μάχεσθαι ἔυκτήμιδας Αχαιῶς.
Τάτω μὲν γὰρ κῆδος ἀμὲν φέντε), ἕπεν Αχαιοὶ
Τρωαῖς δημόσωσιν, ἔλωσι τε Ιλιον ιρήν.

Τάτω δ' αὖ μέγα τενθός, Αχαιῶν δημοφέντων.

Αλλ' ἄγε δῆ, καὶ νῦν μεδάμεντα Θέριδας ἀλκῆς.

Η ρά· καὶ εὖ ὄχεων σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαμᾶξε.

Δεινὸν δὲ εἰράχε χαλκὸς ἐπὶ σῆθεσιν ἀνακίνθη.

Ορυκμύδης· τόσο κεν πελασίφρονά περ δέος ἔλεν.

Ως δὲ ὅτ' ἐν αἰγαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης

Ορυντ' ἐπιασύτερον, Ζεφύρες τοσκινήσαντο,

Ποντῷ μὲν τὰ πρῶτα κορύσε), αὐτὰρ ἔπειτε

Χέρσων ῥηγμύδην μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας

Κυρτὸν εὸν κορυφήτα, διποτίνδη δὲ ἀλὸς ἄχυτη.

Ως τὸτε ἐπιασύτεροι Δακῶν κίνητο Φάλαγξες

Ναλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἶσιν ἔκαστο,

Ηγεμόνων οἱ δὲ ἄλλοι ἀκὴν ἴσται· (οὐδὲ κε Φαιῆς

Τόσοις λαὸν ἐπειδή ἔχοντες ἐν σῆθεσιν αἰδήν)

Σιγῇ δειδίότες ομιλούτορες ἀμφὶ δὲ πᾶσι

Τεύχεα ποικίλη ἐλαύπτε, τὰ εἰρήκια ἐπιχώσαντο.

Τρωες δὲ, ὡς διεισ πολυπάμιμονος ἀνδρὸς σὺν αὐλῇ

Μυρίας ἐσήκασιν, ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν,

Αὔγχες μεμακία, ἀκέποιτον ὅπα αἴρεν.

Ως Τρωαῖς ἀλαλητὸς ἀνὰ σρατὸν εύρυν ὄραρε.

Οὐ γὰρ πάντων ην ὅμος Θρόος, οὐδὲν ταῦτα γῆρας,

Αλλὰ γλῶσσ' εμέμικτο, πολύκλητοι δὲ εσται ἀνδρες.

Ωρος δὲ τοῦ μὲν Αρης, τὸς δὲ γλωσσῶπις Αθῆνη,

Δεῖμός τ', οὐδὲ φόβος, καὶ Ερις ἀμοῖον μεμαῖα,

440

Αρεος

Αρεος ἀνδροφόνοιο καπιγρήτη, ἐτέρη τε,
Η τ' ὄλιγη μὲν πρῶτα κορυφεῖται, αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρωνῶ εἰσῆριζε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ Βάιν·
Η σφιν καὶ τότε νεκρὸς ὁμοίου ἐμβαλε μέσας,
Ερχομένη καθ' ὄμιλον, ὁφέλλεται σύνον ἀνδρῶν.

445

Οι δ' ὅτε δὲ ῥέεις χῶρον ἔνα ξυπιόντες ἵκονται,
Σύν ῥὲ ἔβαλον ρίνδας, σὺν δὲ γύχεια, καὶ μήτε ἀνδρῶν
Χαλκεοφωρῆκαν· ἀτὰρ ἀστίδες ὁμφαλόεσσα
Ἐπληντ' ἀλλήληστι· πολὺς δὲ ὄρυμαγδός ὄρώρι.
Ενθα δὲ ἀμὲν οἰμωγή τε καὶ εὐχαλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ολλύντων τε, Καὶ ὀλυμένων ῥέει δὲ αἷματι γαῖα.
Ως δὲ ὅτε χείμαρροι πόλαμοί, κατ' ὄρεσφι ρέοντες,
Ἐς μισγαγκεῖαν συμβάλλετον ὅβριμον ὕδωρ,
Κρενῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἐνισθε χαράδρη,
Τῶν δὲ τηγανόσε δεπον τὸν ψρεστιν ἐκλινε ποιμήν.
Ως τὸ μισγομένων γένετο ιαχῆ τε, Φόβος τε.

450

Πρῶτος δὲ Αντίλοχος Τρώων ἔλευ ἀνδρα κορυτῆν,
Εαθλὸν δὲ τεωμάχοισι, Θαλυσιάδην Εχέπωλον·
Τόν ῥὲ ἔβαλε πρῶτος κόρυφος Φάλον ιπποδασεῖν,
Ἐν δὲ μετώπῳ, πῆχε, τερησε δὲ αὔρ' ὄστον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκέη· τὸ δὲ σκότος οὐστ' ἐκάλυψεν
Ηριπε δέ, ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἐλαθε κρέσιν Ελεφῆνωρ
Χαλκωδονπάδης, μετατύμων δέχος Αβάντων·
Ἐλκε δὲ ὑπ' ἐκ Βελέων λελημένος, ὁφει ταχίστα
Τεύχεια συλήσειε· μίνια δέ οι γένετ' ὄρμη·

455

Νεκρὸν γάρ ῥὲ ἐρύσαντα ιδῶν μεγάθυμος Αγίνωρ,
Πλευρὰ, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀστίδος ἐξεφαντη,
Οὕτησε ξυστῷ χαλκήρει, λύσε δὲ γῆσα.
Ως τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὖτα δὲ ἔργον ἐτύχη
Αργαλέον Τρώων, καὶ Αχαιῶν οἱ δέ, λύκοι ὡς,
Αλλήλοις ἐπορχταν· ἀντὸς δὲ ἀνδρ' ἐδυνοπάλιζεν.
Ἐνθα δέ οις Ανθεμίανος γὸν Τελαμῶνος Αἴδης,
Ηίθεον, Θαλερὸν, Σιμοειστον, ὃν ποτε μήτηρ,
Ιδῆτεν κατιώσα, παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος

465

470

Ιείνατ,
475

Γείνατ', ἐπέίρα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπειτο, μῆλα ἴδεαζ·
 Τάχνεια μιν κάλεον Σιμοείσιον ἀδὲ τοκεῦσι
 Θρέπηρα φίλοις ἀπέδωκε μηνιαθάδιος δέ οι αἰών
 Επλεύθ', υπ' Αἴαντος μεγαθύμις δερὶ δαμάρπι.
 Πρῶτον γάρ νιν ιόντα βάλε σῆθος, 480
 Δεξιόν αὐλικρὺ δέ δι' ὧντος χάλκεον ἔγχος
 Ηλθεν· ο δέ σὺ κενίησι χαρμὸν πέσεν, αὔγειρος ὡς.
 Η ρά τ' ἐν ειαρδῷ ἐλεος μεγάλου πεφύκε,
 Λεῖ, ἀτὰρ τέ οι οὖσι ἐπ' ακροτάτη πεφύασι·
 Τὴν μέν θ' ἄρματοπιγὸς ἀντροῦ αἴθων σιδήρῳ
 Εξέταιμι, ὅφειται τοιούτην κάμψην τείχαλλεί διφρῷ,
 Η μέν τ' ἀζομένη κέντη ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
 Τοιον δέ Ανθεμίδην Σιμοείσιον ἔχεναελέν
 Αἴας διογκής· έ δ' Ανίφος αἰολοθάρης,
 Πριαμίδης καθ' ὄμιλον ἀκέντησεν οὖει δερή· 490
 Τε μὲν ἄμαρθ', ο δέ Λευκον, Οδυσσέος ἐθλὸν ἐτάρον,
 Βεβλήκη βεβωνα, νέκυν ἐτέρωτος ἐρύνται.
 Ήριπε δ' ἄμφ' αὐτα, νεκρὸς δέ οι ἐκπεσε χειρός.
 Τε δ' Οδυσσὸς μάλα θυμὸν διποταμένοιο χολώθη· 495
 Βῃ δέ Διά πεομάχων πεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
 Στῇ δέ μάλ' ἔγγος ἵων, καὶ ἀκόντησε δερὶ Φαιενῷ.
 Αμφὶ οι παπίγιας· υπὸ δέ Τρῶες κεκάδοντο,
 Ανδρὸς ἀκοντίσαντος· ο δέ σὺν ἄλιον βέλος ἤκεν,
 Άλλ' γον Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 Ος οι Αβιδόθεν ήλθε παρ' ἵππων ἀκειάων.
 Τόν δέ Οδυσσεὺς, ἐτάροιο χολωσάμενος, βάλε δερή 500
 Κόρον· η δέ ετέροιο Διά κροταφοίο πέρησεν
 Αίχμῃ χαλκεῖ· τὸ δέ σκότος οὖσ' ὄπαλυψε.
 Διπησεν δέ τε πεσῶν, ἀργέσησε δέ τεύχε ἐπ' αὐτῷ.
 Χώρησαν δέ υπὸ τε περόμαχοι, καὶ Φαιόδημος Εκτωρ· 505
 Αργεῖοι δέ μέγα ιαχον, ἐρύσαντο δέ νεκρές.
 Ιθυσαν δέ τολὺ περοτέρω· νεμέσησε δέ Απόλλων,
 Περγάμις ὄπικαλιδῶν· Τρώεστι δέ κέκλετ', αὔστα.
 Ορνυθ', ιππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμης
 Αργεῖοις· ἐπεὶ καὶ σφι λίθος ζεῖσ, ἀδὲ σίδηρος,510
 Χαλκὸν

Χαλκὸν ἀναχέειται ταμεσίχρονος Βαλλομόνοισιν.

Οὐ μὰν δὸν Αχιλλεὺς, Θεπίδος τῶν εὐκόμοιο,
Μάρνα^τ), ἀλλ' ἐπὶ τηνὶ χόλον θυμαλγέα πέσας.

Ως φάτ' δέπο τόλιος δενὸς Θεός· αὐτὰρ Αχαιός
Ωρφε Δίος θυμότητο καθίη Τριτογενεῖα,
Ερχομένη καθ' ὄμιλον, ὃς μεθίστητας ἴδοιτο.

515

Ενθ' Αμαρυγκεστὸν Διώρεα μοῦρο ἐπέδησε·
Χερμαδίω γῳ βλῆτο τῷδε σφυρὸν ὀκρυόνει
Κνημην δεξιτερήν· Βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγύος αὐδρῶν
Πέφρως Ιμβρασίδης, ὃς ἀρ' Αἰνόθεν εἰληλάθῃ.
Αἱροτέρω δὲ τέκουτε καὶ οἵσας λᾶς αναιδῆς
Αχρις απηλοίστεν· ὃ δὲ ὑπίοις ἐν κονίησι

520

Κάππεσεν, αἱμφω χεῖρε Φίλοις ἐπέροισι πετάσασι,
Θυμὸν δοποπείων ὃ δὲ ἐπέδραμεν, ὃς ῥὲ ἔβαλεν πέρ,
Πέφρως ζτα δὲ δερὶ παρὸ διμφαλόν ἐκ δὲ ἄρα πᾶσα
Χύντο χαρμῷ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅστ' ἐκάλυψε.
Τὸν δὲ Θόας Αιτωλὸς ἀπεσύμβρον βάλε δερὴ⁵²⁵
Στέρενον ὑπὲρ μαζῶν τάγμη δὲ ἐν πνεύμονι χαλκός·
Αγχίμολον δὲ οἱ ἥλιθε Θόας, ἐκ δὲ ὄμβριμον ἔγχος·
Βασάσιστο σέρυοι, ἐρύσαλο δὲ ξίφος ὅστις·

525

Τῷ δὲ γαστερα τύψε μέσικι, ἐκ δὲ αἰνιτο θυμόν·
Τεύχεα δὲ σοὶ ἀπέδυσε· τείσησον γῳ ἐταῖροι,
Θρῆκες ἀκρόκεμοι, δολίχ' ἔγκεα χερσὶν ἔχοντες,
Οἱ δὲ μέγαν πέρ ἔοντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγανὸν,
Ωσαν δέπο σφείων· ὃ δὲ χασάμενος πελεμίχη.
Ως τῷ γὲ ἐν κονίησι παρὸ ἀλλήλοισι τετάσθι,
Ητοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δὲ Επειῶν χαλκοχυτῶν,
Ηγεμόνες· πολλοὶ δὲ τείκτείνοντο καὶ ἄλλοι.

530

Ενθάδε καν δικέτι ἔργον ἀνήρ ὄνοστατο μετελθὼν,
Οσὶς ἔτ' ἄβλητος Σ ἀνάτατος δέσι χαλκῶ
Δινεύοι κατὰ μέσατον, ἄγοι δὲ εἰ Παλλὰς Αἴθιον,
Χειρὸς ελάττον, αὐτὰρ Βελέων ἀπερύκοι ἔργον.
Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Αχαιῶν ἡμάλι κείνω
Πρηγέεσ εἰν κονίησι παρὸ ἀλλήλοισι τεταντο.

535

540

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Διομήδης, Αθηνᾶς αὐτῷ συλλαμβανομένης, ἀριστεύς, καὶ πολλὲς ἀναιγεῖ τὸ πολεμίων. Τιτρόσκη ἐν Αφροδίτην κατὰ τὸ χειρός, καὶ Αρεῖ κατὰ τὴν κενταύρον. Αἰνεῖαν ἔχει, πληγέντα ὑπὸ αὐτῆς λιθῷ, Απόλλων διασώζει. Τηλπόλεμον ἔχει Σαρπιδόνην διασώζειται. Τῷ δὲ Αρέ τῷ Ζεῦς ἐπιπλήτῃ. Ιάται δὲ αὐτὸν Παιάνιον ὁ τὸν θεῶν ιατρός.

ΑΛΛΗ.

Εἰ, Βάλλε, Κυθέρεια, Αρηά τε, Τυδέος γός.

EΝΘ' αὖ Τυδείδη Διομήδει Παλλὰς Αθήνη
Δῶκε μήνος καὶ θάρρος, ἵνες ἐκδηλος μὲν πᾶσιν
Αργείοισι γένοισι, οἷδε κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
Δᾶμέ οἱ σὺν κόρυθός τε καὶ ασπίδος ἀκάματον πῦρ,
Ασέρ' ὅπωριναί εναλίγκιον, ὅσε μάλιστα
Λαμπρὸν παμφράνησι λελαγμένος οὐκεανοῖο.

Τοῖον οἱ πῦρ δίδειν ἀπὸ κρατος τε καὶ ὥμων.
Ωρσε δέ μιν κατὰ μέσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.

Ην δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνείος, ἀμύμων,
Ιρεὺς Ηφαίστου δύω δέ οἱ γέες ήσην,

Φηγεὺς, Ιδαιός τε, μάχης εὗ εἰδότε πάσους.

Τώοι, διπεκρινέντε, σιαντίον ὄρμητήσι.

Τὰ μὲν ἀφ' ἵπποιν, οἱ δὲ δότο χθονὸς ὥρνυτο πεζοίς.

Οι δὲ ὅτε δῆ γεδον ἥσσον ἐπ' ἀλλήλοισιν ιόντες,

Φηγεύς τοι προτερός περιδιδολιχόσκιον ἔγχος,

Τυδείδεω δὲ ὑπὲρ ὥμεν αὐτερὸν ἥλυτ' ἀκακή

Εγχεις, ἐδὲ ἔβαλ' αὐτὸν οἱ δὲ ὑστερος ὥρνυτο χαλκῶ

Τυδείδης, οἱ δὲ ἔχοις ἀλιον βέλος ἐκφυγε χειρός.

Αλλ' ἔβαλε σῆθος μεταμάζιον, ὥστε δὲ ἀφ' ἵππων

Ιδαιός δὲ ἀπίρσει, λιπὼν πεικαλέα δίφρου,

5

10

15

20

οὐδ'

Οὐδὲ ἔτλη πειθῆναι ἀδελφεῖς κλαμένοιο.

Οὐδὲ γὰρ ἔδει κεν. αὐτὸς ὑπεκφυγε κῆρα μέλαναν.

Αλλ' Ηφαίστος ἔρυτο, σύσωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,

Ως δὲ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος ἐπι.

Ιππός δὲ εὔλασας μεγαθύμος Τυδεός ψός,

Δῶκεν ἐτάριστην κατάγειν κοίλας ὅπλη νῆσος.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον τε Δάρυτος,

Τὸν μὲν ἀλιθάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεοφι,

Πᾶσιν ὁρίητη Θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Αἴθην

Χειρὸς ἐλύτος, ἐπέεις προσηῆδα Θύρον Αρηα.

Ἄρες, Άρες, Βροτολογε, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,

Οὐκ ἀν δῆ Τρῶας μὲν ἐάσαμεν καὶ Αχαιος

Μάρναντ, ὀπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὁρέζῃ;

Νῶι δὲ χαζάμεσθα, Δίος δὲ ἀλεώμεθα μῆνιν;

Ως εἰπόσαι, μάχης ἐνήγαγε Θύρον Αρηα.

Τὸν μὲν ἐπεῖτα καθέστεν ἐπ' ἥσιεν Σκαμάνδρῳ.

Τρῶας δὲ ἔκλιναν Δαναοί: ἔλε δὲ ἄνδρα ἔκαστος

Ηγεμόνων πεῶτος δὲ ἀναζ ἄνδρῶν Αγαμέμνων

Αρχὸν Αλιζώνων Οδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρῳ.

Πρώτῳ γὰρ σφέφεντι μεταφρένω σὺ δόρυ πῆγεν

Ωμῶν μεσηγὸς Άλα δὲ σῆθεσφιν ἔλαστε.

Δεπησεν δὲ πεσὼν, ἀράεητε δὲ τεύχε ἐπ' αὐτῷ.

Ιδομένευς δὲ ἄρα Φαιδον εὐήριτο, Μήνος ψὸν

Βάρος, ὃς εἰ Τάρης ἐριθώλακος εἰληλύθε.

Τὸν μὲν ἄρ το Ιδομενεὺς δερικλυτὸς ἔγχει μακρῷ

Νῦν, ἵππων Ἕπιθησόμενον, κατὰ δέξιὸν ὄμον.

Ηρίπε δὲ ἐξ ὄχεων, συγέρος δὲ ἄρα μιν σκότος ἔλε.

Τὸν μὲν ἄρ το Ιδομενῆς ἐσύλδουν Θεράπονες.

Τιον δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἷμονα Θήρης,

Ατρείδης Μενέλαος ἐλέγχει ὅγιεν,

Εαθλὸν Θηρητῆρα δίδαξε γὰρ Αρτεμις αὐτῇ

Βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει σύρεστιν ὑλη.

Αλλ' εἰς οἱ τότε γε χραισμὶ Αρτεμις ιοχέαμφα,

Οὐδὲ ἐκησολίαι, ησιν το πειν γέκεκασο.

Αλλά μιν Ατρείδης δερικλυτὸς Μενέλαος

29

30

35

40

45

50

55

Πρόθεν

Πρόδεν ἔθεν Φεύγοντα μετάφρενον γτασε δέρι
Ωμων μεσηγήν, Δική τί σήθεσφιν ἐλασεν.
Ηριπε δὲ πέλης, ἀράβησε δὲ τεύχε ἐπ' αὐτῷ.

Μηρίόνης δὲ φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος γὸν
Αρμονίδεω, ὃς χεροὶν ἀπίσυτο δαιδαλα πάντα
Τεύχειν ἔχοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Αἴθην.
Ος καὶ Αλεξάνδρω τεκτήνατο νῆσας ἐίσας,
Αρχεκάκης, αὐτοῖς κακὸν Τρώεστι γένοντο,
Οἱ τ' αὐτῷ ἐπεὶ γτι θεῶν ἐκθέσφατα ἥδη.

Τὸν μὲν Μηρίόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπλε διάκων,
Βεβλήκηδ γλυπτὸν κατὰ δέξιον ἡ δὲ Δική τοσ
Ανίκηρὺ κατὰ κύσιν ὑπ' ὄσεον ἥλυτ' ἀκακή
Γνὺξ δὲ ἐριπ' οἰμώζας, Θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε.

Πηδαίον δ' ἄρε ἐπεφνε Μέγης, Αντήνορος γὸν,
Ος ρα νόθος μὲν ἔην, πύκα δὲ ἐτρεφε δῖα Θεανῶ,
Ισσι Φίλοις τέκεατ, χαριζομένη πόσει ὡ.
Τὸν μὲν Φυλείτης διάρικλυτος, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Βεβλήκηδ κεφαλῆς κατὰ ἵνον ὅξει δέρι.
Ανίκηρὺ δὲ αὖ ὁδοντας ὑπὸ γλώσσαν τάμε χαλκός.
Ηριπε δὲν κονίη, ψυχρὸν δὲλε χαλκὸν ὁδοντιν.

Εὔρυπυλος δὲ Εὐαμονίδης τψήνορα δῖον,
Τίον ὑπερβύμις Δολοπίουνος, ὃς ρα Σκαμάνδρῳ
Αρητῷ ετέτυκτο, θεὸς δὲ ὡς πετο δῆμω.
Τὸν μὲν ἄρε Εὔρυπυλος, Εὐαμονος ἀγλαὸς γὸν,
Πρόδεν ἔθεν Φεύγοντα, μεταδρομάδης ἐλασ ἀμον,
Φαγγάνω αἴζας ἀπὸ δέξεσε χεῖρα Βαρεῖαν.
Αιματέσσα τῇ χείρ πεδίῳ τέσσε τὸν δὲ κατ' ὄσε
Ελλαβε τορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταίη.

Ως οἱ μὲν πονέοντα κατὰ κρατερὴν ὑσμίνιω.
Τιδεύδην δὲ σὸν ἀν γνοῖς ποτέροιστι μετει,
Νε καὶ Τρώεστι ὄμιλέοι, ἡ μετ' Αχαοῖς.
Θῦνε γάρ ἀμπεδίον, ποταμῷ πληθοντὶ ἐοικῶς,
Χειμάρρῳ, ὃς ἂντα ρέων ἐκέδασε γεφύρας.
Τὸν δὲ γτι ἄρ τε γέφυρα ἐεργυμένη ιχανόωσιν,
Οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴχδι ἀλωάων ἐριθηλεων,

60

65

70

75

80

85

90

ΕΛΦΟΥΤ'

Ελαζόντ' ἔχαπίνες, ὃτ' θάτιστην Δίος ἄμερος.

Πολλὰ δὲ υπὸ αὐτὸς ἔργα κατέτριψε καὶ αἰχμῶν

Ως υπὸ Τυδείδη πυκναῖ κλονέοντα Φάλαγγας

Τρώων· γένδ' ἄρα μην μίμηνον, πολεῖς περ ἐόντες.

Τὸν δὲ ὡς τὸν εὐόησε Λυκάονος αὐγλαὸς ψός

95

Θωάστ' ἀμπεδίον, περὶ τὴν κλονέοντα Φάλαγγας,

Αἴψ' ἐπὶ Τυδείδη ἐπιτάκινητο καρπίλα τόξα,

Καὶ βάλλεται παῖσσοια, τυχὴν κατὰ δέξιον ὄμον

Θάρηκος γύαλον· διὰ δὲ ἐπταῦτο τικρὸς οἶστος,

Αντικρὺ δὲ διέρχεται πλάσαστο δὲ αἵματι θάρης·

100

Τῷ δὲ ἐπὶ μακρὸν ἀυτε Λυκάονος αὐγλαὸς ψός.

Οργυθε, Τρώες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων

Βέβληται τῷ ἄριστος Αχαιῶν· τόδε εἰ Φρύμι

Δῆθ' ἀναχρήσαται κρατερὸν Βέλος, εἰ ἐτέον με

Φροτεν ἀνάξ, Δίος ψός, διπορνύμνον Λυκίηθεν.

105

Ως ἔφατο εὐχόμνος· τῷ δὲ τῷ Βέλος ἀκού δάμασεν,

Αλλ' ἀναχωρήσας, περὶ τὴν πυκνήν καὶ ὄχεοφιν

Εσῃ, καὶ Σθενελον περούφη, Καπανήιον ψόν.

Ορσεο, πέπον, Καπανηιάδη, κατεβούσεο δίφρε,

Οφρά μοι εἴ τις αὔμοιο ἐρύσατος τικρὸν οἶστον.

110

Ως ἄρ' εἴφη Σθενελος τῇ καθ' ἵππων ἀλτο χαρᾶζε.

Πάρ δε τοῖς, Βέλος ὡκὺ Διαμπέρες ἔχερνος ἄμα.

Δίμα δὲ αὐτηκόντες διὰ σρεπτοῦ χιτῶνος.

Δῆ τότε ἐπειτὴν πρατο Βολω ἀγαθὸς διομήδης.

Κλῦθε μοι, αἰγιόχοιο Δίος τέκος, αἰτευτῶν·

115

Εἴποτε μοι καὶ πάτερ Φίλα Ορονεύσα παρέστη

Δηίων εν πολέμῳ, νῦν αὐτὸν ἐμὲ Φίλε, Αἴθην·

Δος δέ τε μὲν αὐδρα ἐλένην, καὶ εἰς ὄρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,

Ος μὲν ἔβαλε Θάρηκος, καὶ επεύχεται, τόδε με φοῖ

Δηρὸν εἰ ὄψεαδει λαμπρὸν Φάσος ηλιόιο.

120

Ως ἔφατο εὐχόμνος· τῷ δὲ ἐκλυε Παλλὰς Αἴθην,

Γῆρα δὲ ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεντες·

Αγχος δὲ ισαριθή, ἐπεισ τοφρόεντα περούμδα.

Θαρρῶν νῦν, Διόμενδες, ἐπὶ τρώεστο μάχεσθ.

Ἐν γαρ τοι σήθεστο μήνος πετρώσιον ἥκα

125

Ατρομεν,

Ατρομον, οῖον ἔχεσκε τακεσταλος ἵπποτις Τυδίν.

Αχλιώ δ' αὐ τοι απ' οφθαλμῶν ἐλον, η πέιν επῆγεν,

Οφρ' εῦ γνωστης, ημὲν θεὸν, ηδὲ καὶ αὐδρα.

Τῷ νῦν, αἷκε θεὸς πειράματος ἐντάσθηκεν.

Μηδὶ σύ γ' αἴσαντοισι θεοῖς αντικρὺ μάχεσθαι

130

Τοῖς ἄλλοις· απὸρεῖκε Διός Θυρόστηρ Αφροδίτη

Ελθησ' εἰς τολέμεον, πέντε χιλιόμετραν οὔτε χαλκᾶ.

Η μὲν ἀρ', ὡς εἶπεν, απέβη γλαυκῶπις Αἴθιον.

Τυδείδης δ', ἔχαντις ιαν, τεφράχοισιν ἐμίχθη,

Καὶ πέιν περ Θυρῶν μεμαῖς Τρώεσσι μάχεσθαι

135

Δὴ τότε μιν τρις τοσον ελεν μήνος, ὥσε λεόντες,

Ον ρά τε ποιμην ἀγρῷ εἰς εἰροπόκεις οἵσαις

Χρωστῇ μέν τ' αὐλῆς υπεράλιμον, εἰδὲ δαμάσῃ

Τὰ μεν τε φένος ἀρσενεν ἐπειπα δέ τ' εἰς τροπομάχοις,

Αλλὰ κατὰ εἰδῆμας δύε^τ), τὰ δὲ έρημα Φοβεῖται,

140

Αἱ μέν τ' αγχιττοναὶ εἰς αλλήλοις κέχειν^τ),

Αὐτὰρ οἱ ἐμμεμαῖς Βαλέντης εἰς αλλέται αὐλῆς.

Ως μεμαῖς Τρώεσσι μήτη κρατερὸς Διομήδης.

Ενθ' ἔλεν Ασύνον καὶ Τυπενοσα ποιμήνα λαῶν.

Τὸν μὲν υπὲρ μαζοῖο Βαλέων χαλκήρει δορὶ,

145

Τὸν δὲ ἔτερον ξιφοῖς μεγάλῳ κληνίδᾳ παρ' ἄμον

Πλῆγῃ· απὸ δὲ αὐχένος ἄμον εέργασθεν, ηδὲ απὸ νάτε.

Τὸς μὲν εἴστ, οἱ δὲ Αἴαντα μετάχειτο, Εἰς Πολύειδον,

Τίεας Εύρυδάμαντος, ὀνειροπλοιο γέροντος^θ.

Τοῖς δούλοις ερχομένεις οἱ γέρων σκλέψυατ' ὄνειράς,

150

Αλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης εἰςενέργει.

Βῆ δὲ μή Ξάνθον τε, Θόσωνα τε, Φάινοπος καὶ,

Αιμφω τηλυγέτω· οἱ δὲ ἔτεροτο γύραι λυγέω.

Τίον δὲ τέκετ' αὐλον Πτολεμαῖς κτεατεοι λιπεάδῃ.

Εινθ' οὐγε τὸς εὐαρίζε, φίλον δὲ εἴδαντο θυμὸν

155

Αιμφοτέροις πατερὶ δὲ γόνου καὶ κηδεα λυγέα

Λεῖπτ, επεὶ δὲ ζώοντες μάχης εκνοσθούστε

Δέξατο· χηρώσας δὲ διὰ κτηνον δατέοντο.

Ενθ' οὐδὲ διφρεύσονται, Εχθρονά τε, Χρόμειον τε.

160

Ω5

Ως τὸ λέων ἐν βροτῷ θορῷ εἶπε αὐχένα σέμεν
Πόρηνος, ηὲ βοὸς, ξύλοχον κατέβοσκορυφάων
Ως τὰς ἀμφοτέρες εἶπε πῶν Τιδέος γῆς
Βῆσε κακῶς ἀεκοῦσις, ἐπειτα δὲ τάχε εσύλα
Ιππους δ' οἰς ἑτάροις δίδε μετὰ νῆας ἐλαύνειν.

165

Τὸν δὲ ιδεν Αἰνέας ἀλαπάζοντα σίχας ἀνδρῶν
Βῆ δὲ οἱ μεν αὖ τε μάχῃσι, καὶ αὐτὰ κλόνον ἐγχειάσαι,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, ἐπτε εφεύροι.
Εὗρε Λυκάονος γὰρ ἀμύμονά τε, κρατερόν τε
Σπῆ τὴν ταρρόδαν αὐτοῖς, ἐπει τέ μιν ἀντίον γῆδα.

170

Πάνδαρε, πᾶς τοι τόχον, ιδε πλεόνετες οἴσται,
Καὶ κλέος; ὡς τοι ερίζεται ἐνθάδε γένηρ,
Οὐδέ τις σὺ Λυκίη σέο γένεται εἴναι ἀμένινον.
Αλλ' ἄγε, τῷδε εφεσ αὐτῷ Βελος, Διὶ χειρες ἀνασχῶν,
Οσις οὐδὲ κρατεῖ, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας· ἐπει πολλῶν τε καὶ ἑστῶν γεννάτες ἐλυσεν.
Εἰ μή τις Θεός εστι, κοτεωσάμενος Τρώεστιν,
Ιρῶν μηνίσας· χαλεπῇ τὴν θεόν επι μηνισ.

175

Τὸν δὲ αὐτε ταρροσείπε Λυκάονος ἀγύλαος γῆς.

Αἰνέα, Τρῶων Βεληφόρε χαλκοχιτῶνων,
Τιδέοι μιν ἔγωγε δαιφρονι πάντα εἴσοκω,
Ασπίδι γυνώσκων, αὐλώπιδι τε τρυφαλέη,
Ιππεις τοι εισορόων σάφα δὲ σόκον οἰδ', εἰ θεός εστιν.
Εἰ δὲ γένηρ, οὐ φημι, δαιφρων Τιδέος γῆς,
Οὐχ ὅγε ανδρεῖ θεός τάδε μαίνεται, αλλά τις ἄγγει

185

Εσηκούσατων, νεφέλην εἰλυμένος ὥμετος,
Ος τάτα Βέλος ἀκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλη.

Ηδη γάρ οι ἐφῆκα Βέλος. καὶ μιν βάλον ὕμετον
Δεξιὸν, ἀντικρὺ, διὰ θώρηκος γνάλοιο.

Καὶ μιν ἔγωγε εφάμην Αἰδωνῆι τροιάψειν,
Εμπηκε δὲ σόκον ἐδάμασσα· θεός νύ τις εἰσι κοτήεις.

190

Ιπποι δὲ ταρρεασι, καὶ ἄρματα, τοι επεβαίνου.

Αλλά πά, ἐν μεγάροις Λυκάονος, ἔνδεκα διφοροι

Καλοὶ, τρωτοπογεῖς, νεοτύλιχεες· ἀμφὶ δὲ πεπλοι
Πέπλαι· ωσδέ δέ σφιν ἐκάστῳ διζυγεις ιπποι

195

Εσαστιν,

Εξεστιν, καὶ λόγικὸν ἐρεψθόμενοι, καὶ ὀλύρας.

Η μὲν μοι μάλα τολλὰ γέρων αἰχμῆτα Λυκάων
Ἐρχομένων ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ τοιητῶισιν.

Ιπποῖσιν μὲν ἔκελεν καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῖτε
Αρχεύειν Τρώεσι κατὰ κρατερὰς υγρίνας.

Αλλ' ἐγὼ καὶ πιθόμην, (πήδ' αὖ τολλὰ κέρδιον πήνεν)

209

Ιππων Φειδόμενος, μηδ μοι δενοίστε Φορβῆς,
Ανδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἐδμεναὶ ἀδόλι.

Ως λεπτον· αὐτὰρ τεξθός ἐς Ιλιον εἰλήλεθα,
Τόξοισιν αἴσιωσι· τὰ δέ μὲν σύκη ἀρέτηλον ὄνηστιν.

205

Ηδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήσασιν ἐφῆκα,

Τυδείδη τε, Καὶ Ατρέδη· ἐκ δ' ἀμφοτέροις

Ατρεκὲς αἷμα· ἔσενα βαλλάν, πρυείρα δὲ μᾶλλον.

Τῷρα κακῇ αἰση ἀπὸ παστάλις αγκύλα τόξα

Ημαῖς τῷ ἐλόμενοι, ὅτε Ιλιον εἰς ἐρατεινὴν

210

Ηγεόμενην Τρώεσι, Φέρων χάριν Εκτορὶ δίω.

Εἰ δέ κε νοσήσω, καὶ ἐσόψιμοις ὁφθαλμοῖς

Πατρίδ' ἐμένην, ἄλοχόν τε, καὶ ὑψερεφέσ μέχε δῶμα,

Αὐτικὴ ἐπειτ' ἀπὸ ἐμέτο κάρη ταρποὶ ἀλλότριος Φως,

Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα Φαεινῷ ἐν πυρὶ θέτην,

215

Χερσὸς Δικαλάσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπτιδεῖ.

Τὸν δ' αὐτὸν Αἰνείας Τρώων ἀγέστητον ηῦδα.

Μηδ' ὅτας ἀγόρευε· πάρος δ' ἐγώ ἔστει) ἄλλως,

Πρίν γ' ἢππη νὰ τῷδε ἀνδρὶ σὺν ἵπποισι Καὶ ὁχετφίν

220

Αἰνείων ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.

Αλλ' ἄγ, ἐμῶν ὄχέων ἢππενσέο, ὁφρα ἴδηαι,

Οἵοι Τρώοις ἵπποι, ἢππισάμενοι πεδίοιο

Κρατπά μάλιστα καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἥδε φέβεαζ.

Τὼ καὶ νῶι πόλινδε σκιωτετον, εἴπερ ἀν αὐτε

Ζεὺς ἢππη Τυδείδη διομήδει κύδος ὀρεζη.

225

Αλλ' ἄγε, νῦν μάτια καὶ ἡνία σιγαλόεντα

Δέξας· ἐγὼ δὲ ἵππων δοπενσόμα, ὁφρα μάχωμα.

Νέ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσασιν δὲ μοὶ ἵπποι.

Τὸν δὲ αὐτὸν ταροσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς γός.

Αἰγέα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχῃς ἡνία, Καὶ τεὸν ἵππω.

230

Μᾶλλον υφ' ήνιούχω τινάδότι παρπάλιν ἄρμα
Οἰστεν, εἴπερ ἀν αὐτε Φεβάρεθα Τυδεός ψίν
Μὴ τὰ μὲν δέσποινε ματήσετον, ὃδ' ἐθέλητον
Εκφερεμεν πολέμοιο, τεὸν Θόρυβον ποθέοντε·
Νῦν δὲ ἐπαιχῆσας μεγαθύμος Τυδεός ψίν,
Αὐτώ τε κτενή, τῷ ελάση μάνυχας ἵππως.
Αλλὰ σύ γ' αὐτος ἔλαυνε τέ ἄρματα, καὶ τεὸν ἵππω,
Τόνδε δὲ τυγάν θῆτοντα δεδεζομα τοῖξι δέρι.

Ως ἄρα Φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποκίλα βάντες,
Εμμεμαῶτ' θῆτι Τυδείδη ἔχον ἀκέας ἵππως.
Τας δὲ ιδε Σθένελος, Καπανῆιος αγύλαος ψίν,
Αἴψα δὲ Τυδείδην ἔπεια πλερένια προσῆδα.

Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῶ πεχαρισμένος θυμῷ,
Ανδρὸς ὄρος κρατερῷ θῆτι σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
Ιν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὃ μὲν, τοῖςων εὖ εἰδὼς,
Πάνδαρος, ψίν δὲ αὐτε Λυκάονος εὐχεταὶ εἶναι·
Αἰγείας δὲ ψίν μεγαλήτορος Αγχίσαο
Εὔχεται ἐκεγεγάμεν, μήτηρ δὲ οἱ εἰς Αφροδίτη.
Αλλ' αὖτε δή, χαζάμεθ' εφ' ἵππων μηδὲ μοι τέτω
Θινει διὰ προμάχων, μήπως φίλοι ητορ ὀλέσηται.

Τὸν δὲ ἄρ, παύδρα ιδῶν, προσέφη κρατερὸς Διομῆδης.
Μῆτι Φοβενδ' αγόρευ', ἐπεὶ δέ σε πεισέμεν οἴω.
Οὐ γάρ μοι γνωστον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
Οὐδὲ καταπλώσειν· εἴτι μοι μένος ἐμπεδον ἐστιν.
Οκνέια δὲ ἵππων ἐπειπομένειν ἀλλὰ καὶ αὗτως
Αντίον εἴρι αὐτῶν τρεῖν μὲν δὲ εἴς Παλλὰς Αθηνέ.
Τέτω δὲ τάλιν αὐτις διποισετον ἀκέες ἵπποι
Αμφα ἀφ' ήμεινων, εἰ γὰν ἔπερός γε Φύγησιν.
Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ ἐνὶ Φρεσὶ Βάλλεο σῆσαι
Αἴκεν μοι πολύθελος Αθήνη κῦδος ὄρεζη
Αμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τέσδε μὲν ἀκέας ἵππως
Αὐτῷ ἐρικακέσιν, εἴξ αἴτυγος ήνια τείνας,
Αἰνείασ δὲ ἐπαιχῆσαι μεμνημόνος ἵππων,
Ἐκ δὲ ελάση Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Αχαιές.
Τῆς γάρ τοι γνέης, ης Τρώαι περ εύρυσπες Ζεὺς

235

240

245

250

255

260

265

Δῶχ'

- Δῶχ' ός ποινὴν Γαστρούδεος· ἔνεκ' αὔριστη
Ιππων, ὅσοις ἔστιν οὐτός ήταν, γέλιον τε.
Τῆς φυγῆς ἐκλεψεν ἀναζήτησεν Αγγίστη,
Λάθρῳ Λαομέδοντας, ὥστε χων θύλεος ἵππους.
Τῷ οἱ εὖ ἐγένοντο σὺν μεγαροῦ φύεθλης· 270
Τοὺς μὲν τεσταρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλος Φάτη.
Τῷ δὲ δύ' Αἰνεῖα δῶχεν, μῆτωρε Φόβοιο.
Εἰ τέτω κε λάθοιμεν, αραιμέθε καὶ κλέος ἐφθάν.
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πόροις ἀλλήλοις ἀγόρευον.
Τῷ δὲ ταχ' ἐγγύθεν ηλθού, ἐλαύνοντ' ἀκεδες ἵππους. 275
Τὸν πρότερος περισσεύπει Λυκάονος ἀγλαὸς ψός.
Καρπερόθυμε, δαΐφρον, ἀγανάκτη Τυδεός ψὲ,
Η μάλα σ' εἰς Βέλος ἀκνὰ δαμάσατο, πικρὸς διστός.
Νῦν αὐτὸν ἐγχέι πειρόσματ, αἴκε τόχοιμι.
Η ράς δὲ ἡ ἀμπεπαλῶν πόροις δολιχόσκοιν ἔυχος, 280
Καὶ βαλε Τυδείδας κατ' αστίδα· τῆς δὲ Διξι πόρο.
Αἰχμὴ χαλκείη πλαμύη Θάρηκι πελάσθη.
Τῷ δὲ οὐτί μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς ψός.
Βέβλημα κενεῶνα Διαμπερές· ὃδε σ' οἴω
Διρὸν ἐτὸν ἀνοχήσεαδ· εμοὶ δὲ μέγ' εὔχος ἔδωκες 285
Τὸν δέ, εἰς παρέκσια, περιέφη χρατερὸς Διομήδης.
Ημίροτες, ύδρ' ἔτυχες αἴταρος εἰς μεν σφωϊ γ' οἴω
Πρίν γ' ἀποπάσσεαται, πορίν γ' ή ἔτερόν γε πεσόντες
Αἴματος ἄστα Αρης, παλαύεινον πολεμισθεί.
Ως Φάρμηθ, προέηκε Βέλος δὲ ιθιανεν Αἴγινη 290
Πίνα παρ' ὄφθαλμὸν, λευκοὺς δὲ ἐπέρηστεν ὁδόντας.
Τοῖς δὲ αἴταρον γλῶσσαν παριμνὴν τάμε χαλκὲς αἰτεοῦται.
Αἰχμὴ δὲ ἐξέχυθη πλεύνειατον ἀνθερεῶνα.
Ηριπε δὲ εὖ ὄχεων, ἀράβησε δὲ τούχε επ' αὐτῷ
Αἰόλα, παμφανόωντα παρέτρεσαν δέ οἱ ἵπποι 295
Οκώποδες· τοῖς δὲ αὐτοῖς λύθη ψυχὴ τε, μήνις τε,
Αἰνεῖας δὲ ἐπόργσε σὺν αστίδι, δερί τε μακρῷ,
Δείσιας μήπως οἱ ἐρυσσάστο νεκρὸν Αχαιοί.
Αμφὶ δὲ αὐτῷ Βασίνε, λέων ὡς, αλκὴ πεποιθώς.
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔχε, καὶ αστίδα πάντοτες ἴσην, 300
Τοὺς

Τὸν κτάμψαι μεματῶς, ὅσις τῇ γ' αυτίον ἐλθος.
 Σμερδαλέα ιάχων ὁ δὲ χεριάδιον λάθε χειρὶ³⁰⁵
 Τυδεόης, μέχα ἔργου, ὃς δύο γ' ἄνδρε Φέροιεν,
 Οἷος νῦν Βροτοί εἰσ'. οἱ δέ μιν ρέα ταῦλλε καὶ οἴος.
 Τῷ Βάλεν Αἰνεῖα κατ' ισχίον, εὐθάδε τε μηρὸς
 Ισχίω συνέρφε³¹⁰). κοτύλης δὲ τέ μιν καλέσοι.
 Θλάσσε δὲ οἱ κοτύλην, ταῦρος δ' ἀμφα ρῆξε τένοντε.
 Ωσε δ' ἀπὸ ρίνον τεχχὺς λίθος. αὐτὰρ οὐ γέρως
 Εσῃ, γάντις ἐριπών, καὶ ἐρειστο χειρὶ παχεῖη
 Γαῖας, ἀμφὶ δὲ οὔσε κελανὴ νῦν σκάλυψε.
 Καὶ νῦν κεν εὐθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἄνδραν Αἰνεῖας,
 Εἰ μὴ ἀρ' οὖν νόμος Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη,
 Μῆτηρ, η μιν ὑπὸ Αγγήση τέκε βικολέοντι.
 Αμφὶ δὲ ἐον Φίλον ψὸν ἐχεύατο πήχεε λευκῶ.
 Πρόδετε δὲ οἱ πέπλοιο Φαενοῦ πλύγμ' σκάλυψεν,³¹⁵
 Ερκες ἐμεν Βελέων, μήτις Δαναῶν τεχυπώλων,
 Χαλκὸν σὺν σῆθεσι βαλάν, ἀπὸ Θυμὸν ἐλοιτο.
 Η μὲν ἐον Φίλον ψὸν ὑπερέφερεν τολεμοιο.
 Οὐδὲν καπανῆνος ἐλήθετο σινθεσιῶν
 Τάων, ἀς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.³²⁰
 Άλλ' οὐε σὺν μὲν ἐοὺς ηρύκακε μάνυκχας ἵππος
 Νόσφιν ἀπὸ Φλοίσθε, εἴς ἀντηγος ηγία τένας.
 Αἰνεῖο δ', ἐπαιζας, καλλίτριχας ἵππος
 Εξέλασε Τρώων, μετ' εὔκηνίδας Αχαιές.
 Δῶκε δὲ Δηϊπόλω, ἐτάρῳ Φίλῳ, οὐ τεῖ πάσους
 Τίεν ὄμηλικίνης, οἵτι οἱ Φρεσιν ἄρτια ηδή,³²⁵
 Νησίν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμενος αὐτὰρ οὐ γέρως
 οὐν ἵππων ἐπβαῖς, ἐλαβ' ηγία στυγαλόεντα.
 Αἴψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππος
 Εμμεμαάς ὁ δὲ Κύπριν ἐπώχετο τηλεῖ χαλκῷ,³³⁰
 Γιγγάσκων οἵτις ἀναλκισ ἐνι γέος, όδε θεάων
 Τάων, αἵτις ἄνδραν τολεμον κατακοιρανέσσον,
 Οὗτ' αρ' Αἴγιναι, εἴτε τολοίπορθος Επιώ.
 Άλλ' οὐε δῆ ρ' σκίχανε, τολὺν καθ' ὄμηλον ὀπάζων,³³⁵
 Εὐθ' ἐπορέσσαρκος μεγαθύμος Τυδέος ψὸς

Αλρην ὅτασε χειρα, μετάλιθος ὅξει χαλκῶ,
Αβληχρήν· εἴθαρ Ἰδέου χρόος ἀντεύρησεν
Αμεροσίς διὰ τέπλας, ὃν οἱ Χάριτες κάρμον αὐτῷ,
Πρυμὸν τὸντερ Θέναρος· ρέε δὲ αἰμοροτον θεοῖο,
Ιχώρ, οὗσα περ τε ρέδι μακάρεσσα Θεοῖσιν.
Οὐ γὰρ στὸν ἔδαστο, καὶ τίναςτοι αἴθοπα οἶνον.
Τόνεκ ἀναίμονες εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
Η δὲ μέχειά κακῶν δότο ἔοι κακόβαλεν ίόν.
Καὶ τὸν μὲν μετὰ χεροὺν ἐρύσσετο Φοῖβος Απόλλων
Κιανέν νεφέλην, μῆτις Δαναῶν παχυπάλων,
Χαλκὸν ἐνὶ σύνθεσι βαλάν, σκηνὴν θυμὸν εληταῖ.
Τῇ δὲ πάρον αὖσε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.

Εἶκε, Διὸς θύρατερ, πολέμιος, καὶ δημιοτῆτος.
Η τοιχὸς ἄλις, ὅτι γυμνῶντος ἀνάλκιδας ἡπεροπένεις;
Εἰ δὲ σὺ γέτε εἰς τόλεμον τωλήσεας, ἥτε τοῦσι
Ριγήσειν τόλεμόν γε, καὶ εἰς τοῦτον ταῦτα.

Ως ἔφαθ· ηδὲ ἀλύστος ἀπεβησθεὶς τέρετο δὲ αἰνῶς.
Τὴν μὲν ἄρδειρις ἐλύσαι τοδῆνεμος ἔχαγύ ὄμιλος,
Αχθομάρην ὁδύνησι· μελαίνετο δὲ χρὼς καλόν.
Εὔρεν ἐπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερα Θέρον Αρηα
Ημίνον· πέρι δὲ ἔγγος ἐκεκλιτο καὶ ταχέι ἵππω.
Η δέ, γυνὴ ἐριπύσσα, καπηρήτοιο Φίλοιο,
Πολλὰ λιασομένη, χρυσάμπυκας ἤτεν ἵππους.

Φίλε κατίγυπτ, εκκόμισαι τέ με, δοσ δέ μοι ἵππους,
Οφρὲς οὐρανὸν ἴκωματι, ἵνα ἀθενάτων ἔδος εσί.
Λίνη ἀχθομάρην ἐλκεις, οὐ με βροτὸς ὅτασεν ἀνήρ
Τυδεόδης, ὃς νῦν γε καὶ ἀν Διὶ πατεῖ μάχοισι.

Ως φάτο τῇ δὲ Αρηὶς δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
Η δὲ εἰς διφρον ἔβανεν ἀκηχεμάρη Φίλον ἥτορ.
Πάρ δέ οἱ Ιρις ἔβανε, Καὶ ἡνία λάζετο χεροῖ,
Μάστιξεν δὲ ἐλάσσαν τὸν δὲ σοκὸν ἀκοντε τετέμην
Αἴψα δὲ ἐπειθ' ἰκοντο θεῶν ἔδος, αἵπατο οὐρανόν,
Ενθα ἵππος ἔησε τοδῆνεμος ἀκέα Ιρις,
Δύσοιστος ἐξ ὄχεων πολλὰ δὲ αἰμοροτον Βάλεν εἰδαρ.
Η δὲ γνάνσι τοίσι διώνης διὶ Αφροδίτη,

Μητρὸς

340

345

350

355

360

365

370

Μητρὸς ἐης· οὐδὲ αὔκας ἐλάχητα διηγείτερον τοιούτοις
Χειρὶ τε μην κατέρρεεν, ἔπειτα τὸ φθορᾶ, οὐκ τὸ οἰκορράχε.

Τις νῦ σε τοιαῦτον ἔρεξε, Φίλον τέκνον, ἡρακλίναν
Μαρφίδιαν, ὥστε πι κακὸν ρέζωσιν συωπῆ;

Τὴν δὲ ἥμερον ἔπειτα Φίλομην δοῦλον Αφροδίτην. 375
Οὐτά με τιδεος γέος, ὑπέρθυρος διορήδης,
Οὐκέτι ἔγω φίλον γέον υπερέφερον τολέμαιο.
Αἰνέαν, ὃς ἐμοὶ τῶνταν τολύ φίλτατος ἐστι.
Οὐ γὰρ ἔτι Τράκην καὶ Αχαιῶν φύλοπος αὐτῷ,
Αλλ' ἥδη Δαναοί γένονται αὐτανάτοις μάχον. 380

Τὴν δὲ ἥμερον ἔπειτα Διάνη, δία θεασσι.
Τέτλαθι, τέκνον ἔρδον, καὶ ἀνάσχεσ, κυδόμενη περ.
Πολλοὶ γάρ δέ τλῆμεν Ολυμπια δύμαστι ἔχοντες
Εἴς ἀνδρῶν, χαλεπέστατος ἀλλήλαισι τιθέντες.
Τλῆ μεν Αρης, ὅτε μην οὗτος, κρατερὸς τὸ Εφιάλτην, 385
Παιδεῖς Αλωῆς, δῆσται κρατερῷ εὐτὸν δεσμῷ.
Χαλκέω δὲ σὺ κεράμῳ δέδεο τριπλάσια μῆνα.
Καί νῦ κεν εὐθ' απολοιτο Αρης, οὗτος τολέμαιο,
Εἰς μὴ μητρὶ, τεῖναλλής Νερίσοια,
Ερμέαρ εὐτρυγγελεν· οὐδὲ εὐεκλεψεν Αρης 390
Νοῆ τειρομενον· χαλεπός δέ εἰ δεσμὸς εδάμενα.

Τλῆ δὲ Ήρη, ὅτε μην κρατερὸς πάντας Διμιτρύσανος,
Δεξιτερὸν κατὰ μαζού, οἵστιν τριγλώσσην
Βεβλήσει· τάτε κεν μην ἀντίκεσον λαΐσειν ἀλλού.
Τλῆ δὲ Αἰδης τοῖσι πελώριος ὄχις οἴσον, 395
Εὗτέ μιν αὖτος αὐτῷ, γέος Διος αἰγαλόχοο,
Εν τούτῳ σὺν νεκύεστι βαλὼν, ὁδιστητην ἔδωκεν.
Αὐτὰρ οὐ βῆτος δώματα Διος καὶ μακρὸν Ολυμπον,

Κηρ αἰχέων, ὁδιέμοι πεπιρρύθι· αὐτὰρ οἵστοις
Ωμῷα σὺν στέφαρῷ ἡληλατο, κατέδε δέ θυμόν.
Τλῆ δὲ ἐπὶ Παικην ὁδιστήφαται Φάρμακα πάσσων,
Ηκέσσετ· καὶ μὲν γάρ πι καταθυμός γένεται ἐτέτυκτο.
Σχέτλιος, οὐριμοεργὸς, ὃς τούτοις ὅδετος αἰουλα ρέζων,
Οι τόποισιν ἔκτιδε θεάς, οἱ Ολυμπον ἔχοσι.
Σοὶ δὲ ἐπὶ τόπον ἀνῆκε δέσθε γλαυκῶπις Αἴθην. 405

Νήπιος, ὃδε τὸ γ' οὐδὲ κατὰ Φρέγα Τυδεός ηδέ,
Οτὶ μάλ' εἰ δηναστός, οὐδὲ αἴθανάτοις μάχοιτο
Οὐδὲ τί μιν παιδεῖς τοτὲ γέναστι παππάζοιν,
Ελθόντ' ἐκ πολέμου, καὶ αὖτης δηιστῆτος.

Τῷ νῦν Τυδείδῃ, εἰ καὶ μάλα καρτερός εἴτι,

Φραζέδω, μηδὲ τίς οἱ αμέντων τέοι μάχη;

Μὴ δὴν Αἰγαλεία πείθοντα Αδριστήν

Εξ ὑπνού μόών Θίλες οικῆτας εγέρη,

Κερίδιον ποθένοις πόσιν, τὸν ἀριστὸν Αχαιῶν,

Ιφθίμη ἄλοχος Διομέδεος ἵπποδάμοιο.

Η ρά, καὶ αἱμοφοτέρησιν ἀπ' ἵχῳρος χειρὸς διμόργην.

Αλέτεο χεῖρ, ὅδύνα τέ δὲ κατηπίσσαντο Βαρεῖσα.

Αἱ δὲ αὐτὸν εἰσορόωσαν, Αἴγυναί τε, καὶ Ήρη,

Κερτομοίοις ἐπέσσας Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.

Τοῖσι δὲ μίθων ἥρχε θεὰ γλαυκῶπις Αἴγυνη.

Ζεῦ πάτερ, οὐ ρά τί μοι πεχολώσεα, οὐ, τί κεν ἔπω;

Η μάλα δη τινὰ Κύπρις Αχαιάδων ἀνεῖσα

Τρωσὶν ἀμέτερέσθ, σὺν νῦν ἔκπαγλος Φίλησε,

Τῶν τινὰ καρρέζσας Αχαιάδων εὔπεπλων,

Πρὸς ξευστὴν περόνη καταμύζασθα χεῖρα ἀραιήν.

Οὐ Φάτο μετόποντες ἐπὶ πατήρος ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Καύρα καλεσάμηνος περσέφη ξευστὴν Αφροδίτην.

Οὐ τοι, τέκνον, ἐμὸν, δέδοται πολεμῆσαι ἔργα.

Αλλὰ σύ γ' ἴμερόντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,

Ταῦτα δὲ Αρηὶ θῶ, καὶ Αθήνη, πάντα μελήσει.

Οὐ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοις ἀγύροινον.

Αἰνέα δὲ ἐπόρεσε Βοὴν ἀγαθὸς Διομέδης,

Γιγνώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπέρερχε χειρας Απόλλων.

Αλλ' οὐδὲ ἀρέθετο θεὸν μέγαν ἀρέθετο, ἵτο δὲ αἰεὶ

Αἰνέαν κτείναν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσσει.

Τρὶς μὲν ἔπειτε ἐπόρεσε, κατακτάμηναι μενεάίνων,

Τρὶς δέ οὐδὲν φέλεισθε Φαενὴν αποίδε Απόλλων.

Αλλ' οὐτε δὴ τὸ τέταρτον ἔπειστο, δάμισον ἵσος,

Δεῖνα δὲ ὄμοκλήσας, περσέφη εἰσερχός Απόλλων.

Φρέσκεο, Τυδείδη, καὶ χαῖξον μηδὲ θεοῖσιν

Ισ' ἔθελε Φρονέειν· ἐπεὶ δὲ τὸ Φῦλον ὁμοῖον
Αθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τὸν αὐτόν.

Ως φάτο· Τιδείης δὲ ἀνεχάζεται τυφὸν ὅποσα,
Μῆνιν ἀλθαύμαντος ἐκατηβόλεις Απόλλων.

Αἰνέαν δὲ ἀπάτερθεν ὄμιλος θῆκεν Απόλλων, 443
Περγάμῳ εἰνὶ ιερῷ, ὃς οἱ τῷος γένετο.

Ἔτοι τὸν λητώ τε, καὶ Αρτεμις ἴσχεαμερα,
Εν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε, κύδαινον τε.
Αὐτὰρ ὁ ἐιδώλον τεῦχος ἀρχιρότοξος Απόλλων,
Αὐτῷ τὸ Αἴνεια ἵκελον, καὶ τευχεσι τοῖον· 450
Αμφὶ δὲ ἄρδειδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Αχαιοί
Δῆμοις ἀλλήλων ἀμφὶ σῆθεστι βοείας
Αστίδας εὐκύκλεις, λαιονιά τε πελεόεντα.
Δὴ τότε θύρον Αρηα πορσηνίδα φοῖβος Απόλλων.

Ἄρες, Αρες, Βροτολοιζε, μιαφόνε, τειχεσπλῆτε, 455
Οὐκ ἀν δῆ τονδὲ ἄνδρα μάχης ἐρύγαιο μετελθῶν,
Τιδείην, ὃς νῦν γε καὶ ἀν Διὶ πατεῖ μάχοιο;
Κύπριδα μὲν πρῶτον χρεὸν ἔτασε χεῖρ ἐπὶ καρπῷ.
Αὐτὰρ ἐπειτα αὐτῷ μοι ἐπέστη, δάμνονι ἴστος.

Ως εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ· 460
Τρῶαν δὲ σίχας ὄλος Αρης ὠτρισε μετελθῶν,
Ειδόμενος Ακάμαντι θῶ, πρυτανὶ Θρηκῶν
Τίστις δὲ πριαμοιο διοτρέφεεις χέλσεν.

Ως καὶ Πριάμοιο, διοτρέφεος βασιλῆος,
Ἐσ τί ἔτι κλένεαδε βάσογετε λαὸν Αχαιοῖς; 465
Η εισόκεν ἀμφὶ πόληστι εὑρισκοτῆσι μάχων);
Κεῖται ἀντὶ, ὃντις ἴστον ἐτίσμεν Εκτορὶ δῖω,
Αἰνέας, ποσ μεγαλήτορος Αυγχίστο.
Αλλ' ἀγετ, σκι φλοιοσοιο σπάσσεμεν ἐδλὸν ἐταῖρον.

Ως εἰπὼν, ὠτρισε μένος, καὶ θυμὸν ἐκάστη.
Ενθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλα νεύκεσεν Εκτορὰ δῖον.

Εκτορ, πῆδη τοι μένος, οἶχε), ὃ περὶ ἔχεσκες;
Φῆς πτο ἀτερ λαῶν πόλιν εὔέμεν, ηδὲ ἐπικύρων,
Οἶος, σὺν γαμβροῖσι, καπιγυπτοῖσι τε σοῖσι·
Τῶν νῦν ἔτιν ἐγὼ ιδέειν δύναμι, οὐδὲ νοῆσαι,

475
Αλλά

Αλλὰ καταπώσας, κινέσ ὡς ἀμφὶ λέοντα·
Ημεῖς δὲ αὖ μαχόμεαδ', οἵπερ τὸ επίκυρον ἔνεμεν·
Καὶ γὰρ ἐγὼν, επίκυρος ἐών, μάλα τηλόθεν ἦκω·

Τηλέγνω Λυκίη, Ξάνθω ἐπὶ σινήντι,
Ενθ' ἄλοχόν τε φίλους ἔλιπον, καὶ τῆπιον ψόν, 480

Καδὲ κτήματα πολλὰ, τὰ τὸ ἔλατον, ὅσκον ὅπιδετής·

Αλλὰ καὶ ὡς Λυκίας ὀτρώσα, καὶ μερούς αὐτὸς
Ανδρὶ μαχέσαστας ἀτὰρ τὸ ποιμανὸν συντάσθε τοῖον,
Οἴον καὶ Φέροις Αχαιοῖς, οὐ κανένας.

Τύνη δὲ ἐστηκας, ἀτὰρ ἐδίπλωστος κελεύεις

Λαοῖσιν μικρέμενον, καὶ ἀμισθέμενον ὥρεσσον·

Μήπως, ὡς ἀψιστος λίγος ἀλόντε πανάχρε,

Ανδράσι δυσμενέεσσιν ἐλαρός καὶ κύρμα γένησθε·

Οἱ δὲ ταχές σκηνέσσιν εὖ ναομενέους πόλιν ὑμέν.

Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ημέρας, 490

Αρχες λιαζομένων τηλεκλητῶν γένεται

Νωλεμέως ἔχεμεν, κρατερὴν δὲ δυνάσθεας συνιπίῃ.

Ως Φάτο Σαρπηδών· δάκε δὲ οὐ Φρένας Εκτορι μῆδος·

Αὐτίκα δὲ ὅχεων σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαμᾶξε·

Πάλλων δὲ ὅχεα δύρα, κατὰ σρατὸν ὥχετο τάντη, 495

Οτριών μαχέσασθε ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.

Οἱ δὲ ἐλειχθυσαν, καὶ ἐναντίοις ἔσαν Αχαιῶν.

Αργεῖοι δὲ ὑπέμεναν αολλέες, δὲ δὲ φόβησθεν.

Ως δὲ ἄχνας ἀνέμος Φορέδης ιερὰς κατὰλωάς,

Ανδρῶν λικμάνων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ

Κρίνει επειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε, καὶ ἄχνας·

Αἱ δὲ τασσολόκαλινον αχυρμιαί ὡς τοῦ Αχαιοῦ

Λόκοι ὑπερθε γένοντο κονιασάλω, ὃν ἂν δὲ αὐτῶν

Ούρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων

Αὐτὸν δέ τιμοσγομένων ὑπὸ δὲ ἐσρεφον ηνιοχῆς.

Οἱ δὲ μένος χειρῶν ιδὺς Φέρον ἀμφὶ δὲ νύκτα

Θάρος Αρης ἐκάλυψε μάχη, Τρώεσσιν ἀρίγυαν,

Παντοστ. εποιχόμενος δὲ εκραισανεν εφετμας

Φοίβος Απόλλωνος γρυπούρα, οὐ μιν ἀνώρα

Τρωὸν θυμὸν ἔγειρα, ἐπεὶ τοι Παλλάδης Αἴγινη

510

Οἰχομένην

Οίχομενην· ή γάρ ρα τέλεν Δαναῶν ἀργυῶν.

Αὐτὸς δὲ Αἰνεῖαν μάλα τύπος ἐξ ἀδύτου

Ηκε, καὶ ἐν σῆφεστι μήνος Βάλε ποιμένι λαῶν.

Αἰνεῖας δὲ ἔπειροις μεθίστετο· τοὶ δὲ ἔχαρησαν,

Ως εἶδον ζών τε καὶ ἀρτεμέα πεσσούντα,

Καὶ μένος ἑωθὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν ὅτοι·

515

Οὐ γὰρ ἔα τόνος ἄλλος, ὃν Αργυρότοξος ἔγειρεν,

Αρης τε Βροτολογγός, Ερις τὸν ἄμολον μεμάγα.

Ταῦτα δὲ Αἴανθες δύω, καὶ Οδυσσεὺς, καὶ Διομήδης,

Ωτσυνον Δαναῶς τολεμεῖσθεν οἱ τοῦ καὶ αὐτοὶ

520

Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδειπίσαν, ότε ἴωκας,

Αλλ' ἔμενον, νεφέλησιν ἐσικτέτες, ἀστε Κρονίων,

Νηνεμίης, ἔσησεν ἐπ' ἀκροπόλαισιν ὄρεσιν,

Ατρέμας, ὁ φέρεται μήνος Βορέαο, καὶ ἄλλων

Ζαχρεῶν ἀνέμων, οἵτε νεφελα σκιόεντες

525

Πνοησιν λιγυρῆς Δισκιδινᾶτιν ἀεντες·

Ως Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον, ὃδ' ἐφέβοντο.

Ατρείδης δὲ ἀν' ὄμιλον ἐφοίτε, τολλὰ κελεύσαν.

Ω φίλοι, Ανέρες ἐστε, καὶ ἄλκιμον ἥτορ ἐλεούτε,

Αλλήλους τὸν αἰδεῖσθαι κατὰ κρατερὰς ιστίνας.

530

Αἰδομένων τὸν ἀνδρῶν τολεοντος οὖσι, καὶ τεφαντο.

Φευγόντων δὲ τοῦτον πλέος ὄρον^τ), όπετις ἀλκή.

Η, καὶ ἀκόντιστε δερή Θώως· Βάλε δέ τούμον ἄνδρα,

Αἰνεῖαν ἑταρον μεγαθύμια, Δηϊκόσαντα.

Περγασίδην, ὃν Τρώες ὄμως Πριάμοιο τέκεστι

535

Τίου, ἐπεὶ Θόος ἐστε μὲν τορώτοις μάχεσθαι·

Τόν ρα κατ' ἀστίδα δερή Βάλε κρείων Αγαμέμενων·

Η δὲ σὸν ἔγχος ἔρυτο, οὐδὲ τοσὶ τοῦτο χαλκὸς,

Νεικίρη δὲν γαστρὶ Διὸς Ζωτῆρος ἐλαστε·

Δέπησεν δέ τεσσαν, αρρεῖσθαι δέ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

540

Ενθέντε αὐτὸν Αἰνεῖας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστας,

Τίε Διοκλῆς, Κρήτωνά τε, ορσίλοχον τε·

Τῶν ρα πατήρ μὲν ἐνακεν ἔυκλημένη ἐνὶ Φηρῇ,

ΑΦυεῖος Βίοτοιο· γένος δὲν σὺ ποταμοῖο·

Αλφεῖος, ὃς εὐρὺν ρέει Πυλίσιων Διὸς γαῖας·

545

Ος

Ος τέκετ' Ορσίλοχον, τολέεσσ' ἀνδρεσιν ἄνακτα·

Ορσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικὲ Διοκλῆς μεγάθυμον·

Εκ δὲ Διοκλῆς διδυμάσοντε παιδεῖ ψυέδην,

Κρήθων, Ορσίλοχός τε, μάχης εὗ εἰδότε πάσους.

Τὸ μὲν ἄρ', ιβήσαντε, μελανάσσων ὅπῃ τηνῶν

550

Ιλιον εἰς εὔπωλον ἀμ' Αργείωντι ἐπέσθην,

Τιμὴν Ατρεΐδης, Αγαμεμνονίης Μενελάω.

Αρνυμένων τὸ δ' αὐτὸν τέλος θενάτοιο καλυψεν.

Οἵω τώγε λέσσης δύσα όρεος κορυφῆσιν·

Ετραφέτης ὑπὸ μητρὶ, Βάθέτης πάρφεστιν ὑλῆς.

555

Τὸ μὲν ἄρ' ἀρπάζουντε Βόας, καὶ ίφια μῆλα,

Στεθυμὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφα καὶ αὐτὰ

Ανδρῶν ἐν παλάμησι κατεκτεθεν ὥστε καλκῶ·

Τοίω τὰ χείρεσιν ὑπ' Αἰνέαδο δαμάστε

Καππεστής, ἐλάτησιν ἐοικότες ὑψηλῆς·

560

Τὸ δὲ πεσόντ' ἐλέησε θόνη αγαθὸς Μενέλαος·

Βῆ δὲ Διάς τορομάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι καλκῶ,

Σείων ἐγχέτην· δ' ὁ ὄτρυνεν μήρος Αρης,

Τὰ Φρονέων, ἵνα χερσὸν ὑπ' Αἰνέαδο δαμέτη.

Τὸν δὲ ἴδεν Αντίλοχος, μεγαθύμος Νέσορος γός·

565

Βῆ δὲ Διάς τορομάχων πέρι γόδε πομένι λαῶν,

Μή τι πάθη, μεγα δέ σφας διποσφήλειτε πόνοο.

Τὸ μὲν δῆ χειρας τε, καὶ ἐγχεα ὥσυόεντα,

Αντίον ἀλλήλων ἐχετίς μεμαῶτε μάχεδα.

Αντίλοχος δὲ μάλ' ἀγχι παρίσει πομένι λ. αῶ

570

Αἰνέας δ' ἐμείνε, Θόος περ ἐών πλεμμισῆς,

Ως εὖδεν δύνα φῶτε περ ἀλλήλοισι μένοντε..

Οἱ δὲ ἐπεὶ δύν νεκρὸς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Αχαιῶν,

Τὸ μὲν ἄρα δειλῶ Βαλέτης ἐν χεροὶς ἐταίρων·

Αὐτὰ δὲ στρεφέντε, μετὰ τράγοισι μαχεδην.

Ενθα Πυλαιμένεα ἐλέπτι, ατάλαντον Αρης,

575

Αρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπισέων.

Τὸν μὲν ἄρ' Ατρεΐδης δορικλυτὸς Μενέλαος

Εσεότ' ἐγχει νῦν κατὰ κλῆδα τυχῆσας.

Αντίλοχος δὲ Μύδωνα βαλλόμον, θεράποντα

580

Εσθλὸν,

Εσθλὸν, Ατυμνιάδην, (ο δ' ὑπέρερφε μώνυχας ἵππος)
Χερμάδιω, ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρρεν χειρῶν
Ηνία λόγκ' ἐλέφαντα χαμψὶ πίσσην ἐν κονίησιν.

Αντίλοχος δ' ἄρεταις ξίφος ἥλαστος κόρογκων.
Αὐτὰρ σὺν αὐθαίραινων εὐεργεστοῖς ἐκπεστε δίφρες 585
Κύμβαχος ἐν κονίησιν, ὅππι βρεχμόν τε καὶ ὄμπας,
Δηθὲν μάλιστηκτή, τύχε γὰρ Φαμάθοιο Βαθεῖας,
Οφρ' ἵππῳ ταλῆζαντες χαμψὶ Βάλον ἐν κονίησι.

Ταῦτα δ' ἴματα· Αντίλοχος, μετὰ δὲ σρατὸν ἥλαστος Αχαιῶν.

Τοὺς δὲ Εκλαρψίους κατὰ σίχας, ὥριο δὲ ἐπ' αὐτὸς 590
Κεκληγάρως ἄμα δὲ Τρώων εἰποντο Φάλαγγες
Καρτεράς· πρήξε δὲ ἄρα σφίν Αρης, καὶ πότνιος Ενυώ.
Η μὲν ἔχεστα κυδομὸν ἀναισθέα σῆματητος·

Αρης δὲ σὺν ταλάμησι πελώριον ἔγχος σύναρτο.
Φοῖτε δὲ ἄλλοις μὲν τρόπῳ Εκτορος, ἄλλοτε διαμένειν.
Τὸν δὲ ιδῶν ρίγησε Βοην ἀγαθὸς Διομήδης.
Ως δὲ ὁτὲ ἀπάλαμνος, ίῶν τολέος τεδίοιο,
Στήμη ἐπ' ἀκυρῷ τολαμῷ ἄλλας τερόεοντι,
Αφρῷ μορμύρουντα ιδῶν, ἀνά τε ἔδραις ὀπίσσω.
Ως τότε Τυδείδης ἀνεχάγετο, ἐπει τε λᾶ.

Ω Φίλοι, οἵον δὲ Θαυμάζομεν Εκτορα δῖον
Αἰχμητήν τε ἔμδραυ, καὶ Θαργαλέον τολεμεισήν;
Τῷ δὲ αἰεὶ πάρα εἴς γε Θεῶν, ὃς λοιγὸν αμύνεται.
Καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Αρης, Βροτῶν ἀνδρὶ εοικώς.
Αλλὰ τορὸς Τρώων τετραμύμενοι αἰεν ὀπίσσω
Εἰκετε, μηδὲ Θεοῖς μενεανέμενοι ἴφε μάχεσθαν.

Ως ἄρεταις Τρώες δὲ μάλα φεδον ἥλιθον αὐτῶν.
Ενθ' Εκτωρ δύο Φώτε κατέκλανεν, εἰδότε χάρμης,
Εἰν εἴνι δ. Φρῷος εόντε, Μενέαθην, Αγγίαλον τε.

Τῷ δὲ τεσσάρος ἐλέσε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Στῆ δὲ, μάλιστηκτής ίῶν, καὶ ἀκέντησε δόρι Φασινῶ,
Καὶ Βάλεν Αμφιον, Σελάγγης γὸν, ὃς ρέει Παισῶ
Ναῖε, πολυκτημων. τολυλήιος· ἀλλὰ εἰ μοῖρα
Ηγύ ἐπικερήσσοντα μὲν Πρίαμόν τε, Καὶ ηγα.
Τόν τοι κατὰ Λωσῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,

615
Νεταίρη

Νεικέρη δὲν γαστὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχθο.

Δέπητεν δὲν πετών ὁ δὲν ἐπέδραμε Φαιδίμος Αἴας
Τεύχεα συλήσων. Τρῶες δὲν ἐπι δέρατ' ἔχουσαν
Οὔεα, παμφανόων τα· σίκες δὲν ἀνεδέξατο τοτά.

Αὐτὸς δὲν λάζις τεσσάς, σὴν νεκρὸν χαλκεον ἔγχος
Εστάσσετ· διδ' αρ' ἐτ' ἄλλα διωήσατο τεύχεα καλὰ
Ωμοῖν ἀφελέσσαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεστ.

Δεῦσε δὲν οὐγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
Οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφεζασσεων, ἔγχες ἔχουσες,
Οἱ εὖ, μέχσαν περ ἔστιν, καὶ ἸΦθιμον, καὶ ἀγανὸν,
Ωσαν διτὸ σφειων ὁ δὲν χαστάμψος τελεμίχθη.

Ως οἱ μὲν τονεόντο κατὰ κρατερὴν ίστηνται.

Τληπόλεμον δὲν Ηρακλείδην, ηῦν τε, μέγαν τε,
Ορσεν ἐπ' ἀνιδέω Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
Οἱ δὲν δῆ χρεδὸν ησαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ίόντες,
Τίος Θ', γωνός τε Δίος νεφεληρέτεο,

Τὸν καὶ Τληπόλεμος τρότερος τρόπος μῆθον ἔειπε.

Σαρπηδόν, Λυκίων Βεληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
Πτώσειν, εὐθαδὲν εόντι μάχης ἀδαίμονι Φωτί;
Ψευδόμψοι δὲ σε Φασὶ Δίος γόνον αἰγιόχοιο
Εἶνας, ἐπεὶ τωλλὸν κείνων ἀπίδεσσει ἀνδρῶν,
Οἱ Δίος εὐεγήμοντο, ὅπτε τροτέρων ἀνθρώπων.

Αλλ' οἵον πνα Φασὶ Βίην Ηχακλητήν
Εἶνας, ἐμὸν πατέρα, Θρασυμέμνονα, Θυμολέοντα;
Οἱ πολε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχον ππων Λαομέδοντος,
Εξ οἴης οὐσι τησσαὶ, καὶ ἀνδράσι ταυτοτέροισιν,
Ιλίος εὐαλαπάζε τολιν, χηρώσε δὲν ἀγγάσ.
Σοὶ δὲ κακὸς μὲν Θυμός, διποφθινύθετο δὲν λαοί·
Οὐδέ τέ σε Τρώεσσιν οἰομψι ἀλκαρ ἐσεδαί,
Ελθόντ' εκ Λυκίης, διδ' εἰ μάλα καρτερός εστ,
Αλλ' υπ' εμὸ δημητέητα πύλας Αΐδαο τερήστειν.

Τὸν δὲν αὐ Σαρπηδῶν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ηῦδα.

Τληπόλεμο, ητοι κείνων ἀπώλεσεν Ιλιον ιρήν,

Ανέρος αφραδίησιν ἀγανὰ Λαομέδοντος,

Οἱ ρά μιν εῦ ἔρχαντα κακῷ ηνίπαπε μῆθω,

650

Οὐδ'

Οὐδὲ πέδωχος ππας, ὃν εἶνεκα τηλόθεν πλάτε.
Σοὶ δὲ ἔγα τετάσθε Φυρί Φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
Εξ ἐμέθεν τεῦχεσθ, ἐμῶ δὲ τὸν δερὶ μαρύσσε
Εὔχος ἐμοὶ δώσειν, Φυχὴν δὲ Αἰδί κλυτοπώλω.

Ως Φάτο Σαρπηδὼν ὁ δὲ ανέχετο μείλινον ἔγχος 655

Τληπόλεμος, καὶ τὸ μὲν ὄμαρτη δύρατα μακρὰ

Ἐκ χειρῶν πιζανὸν οἱ μὲν βαλεν αὐχένα μέσον

Σαρπηδὼν, αἰχμὴ δὲ Δλαμπερὲς πλῆ αλεγενή:

Τὸν δὲ κατ' ὄφθαλμῶν ἐρεβενηνή νὺξ ἐκάλυψε.

Τληπόλεμος δὲ ἄρα μηρὸν ἀστερέον ἔγχει μακρῶ 660

Βεβλῆκε: αἰχμὴ δὲ διεστιτο μακρώστα,

Οσέω ἔγχριμφθεῖσα: πατήρ δὲ τε λοιγὸν ἀμινεν.

Οἱ μὲν ἄροτρον Σαρπηδὼν δῖοι ἐτάροι

Εξεφερον πολέμοιο: βάρυνε δὲ μην δόρυ μακρὸν

Ελκόρδμον τὸ μὲν τῆτις ἐπεφράστατ, ὃδὲ ἐνοχε

Μηρὺς ἐξερύσσει δόρυ μείλινον, ὅφε Ἀπεβάσι,

Σπευδόντων τοῖον γὰρ ἔχον τόνον ἀμφιεπολε.

Τληπόλεμον δὲ ἐτέρωθεν εὔκνημος Αχαιοὶ

Εξεφερον τολέμοιο. νόησε δὲ δῖος Οδυσσεὺς,

Τληπόλεμα Θυμὸν ἔχων μαψιησε δὲ οἱ Φίλοι τοπ.

Μερικῆριζε δὲ ἐπειτα κατὰ Φρένα καὶ κατὰ Θυμὸν,

Η τροπέρω δῖος γὰρ ἐργυδόποιο διώκοι,

Η ὥρε τῶν τλεόνων Λυκίων ἀπὸ Θυμὸν ἐλοιστο-

Οὐδὲ ἄροτρον μεγαλήτορι μόροτον ἦν

ΙΦθιμον δῖος γὰρ διποκτάμεν ὥστε χαλκῶ. 675

Τῷ ρᾳ κατὰ τληθὺν Λυκίων τράπε Θυμὸν Αθηνῆ.

Ενθ' ὡγε Κοίρανον εἴλεν, Αλάσσορά τε, Χρόμιον τε,

Αλκανδρόν θ', Αλιόν τε, Νοήμονά τε, Πρύτανίν τε.

Καὶ νῦ καὶ ἐπι τλεόνας Λυκίων κτένε δῖος Οδυσσεὺς,

Εἰ μὴ ἄροτρον νόησε μέγας περιθαίλος Εκτωρ.

Βῆ δὲ Δλα τρομάχων κεκορυθμός αἴθοπτος χαλκῶ,

Δεκτα Φέρων Δαναοῖστος χαρη δὲ ἄρα οἱ τροπούτε

Σαρπηδὼν δῖος γὰς, ἔπος δὲ ὀλοφυδὸν ἔσειπε.

Πριαμοῖδη, μὴ δῆ με ἐλωρ Δαναοῖστιν ἐάσονς

Κεῖνατ, ἀλλ' ἐπάμυνον ἐπειτά με καὶ λίποι αἰών

685

Εν

Εγ τόλδι ύμετέρην ἐπεὶ σοὶ ἀρ' ἔμελλον ἔγωγε,
Νοσήσας οἰκόνδε, Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Εὐφερενέειν ἀλοχόν τε Φίλην, καὶ νήπιον ὕστον.

Ως Φάτο· τόνδι ἔτι παρούσῃ ηρυθαίολος Εκταρ,

Αλλὰ παρηῆνεν, λελιμμένος, ὁ Φρα τάχιστος

690

Ωσατ' Αργείς, πολεών δ' ἀπὸ Θυμὸν ἐλοιτο.

Οἱ μὲν ἀρ' αὐτίθεον Σαρπηδόνα δῖος ἐταῖροι

Εἰσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Δίος πεικαλλέι Φρυγῶ.

Ἐκ δ' ἄρα οἱ μηρῷ δόρυ μείλινον ὡς Θύραις

ΙΦθίμος Πελάγων, ὃς οἱ Φίλοις ἦν ἐταῖρος.

695

Τὸν δ' ἐλιπε Ψυχὴ, καπὲ δ' ὁ φθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.

Αὗτις δ' ἀμπιωάθη, ποὺ δὲ ποιὴ Βορέασ

Ζώγρες Πτιπνέασκοι κακῶς κακαφηότα βυμόν.

Αργεῖοι δ' ὑπ' Αρῆι καὶ Εκτορὶ χαλκοκορυζῆ

Οὔτε ποιε παρούσηποντο μελαινᾶν ὅπλη ηῶν,

700

Οὔτε ποτ' ἀνθιφέροντο μάχην ἀλλ' αἰὲν ὅπλος

Χάζουθ', ὡς ἐπύθοντο μὲν Τρώεσσιν Αρης.

Ενθα τίνα πέωτον, τίνα δ' ὕστετον ἐξενάριζεν

Εκτωρ τε Πριάμοιο πάις, καὶ χάλκεος Αρης;

Αντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πληγεπον Ορέστην,

705

Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οινόμασόν τε,

Οινοπίδην θ' Ελενον, καὶ Ορέσβειον αἰολομίτρην.

Ος δὲ ἐν τῇ ναΐσκῃ, μέγας πλάγτοιο μεμηλὼς,

Λίμνη κεκλιμένος Κυψιασίδης πάρ δέ οι ἄλλοι

Νάϊον Βοιωτοί, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.

710

Τὰς δ' ὡς ὅν εὐόησε θεὰ λευκώλενος Ήρη

Αργείς ολέκοντας ἐνὶ κρατερῆ θυμίνη,

Αὐτίχ' Αἴγαναίν ἐπεια πλερούσα παρούσηδα.

Ω πόποι, αἰγιόχοιο Δίος τέκος Ατριτώνη,

Η δὲ ἄλιον τὸ μῆδον ὑπέσημεν Μενελάων,

715

Ιλιον σκηπέργαντ' εὐτέχεον δύπνεεωδῆ,

Εἰ δὲ πανεύεσθε εἰσομενοί θλον Αρης.

Αλλ' ἀγε δῆ, καὶ νῦν μεδάμεντα Θάριδος ἀλκῆς.

Ως ἔφατ': γάδ' ἀπίδησε θεὰ γλαυκῶπις Αἴγηη.

Η μὲν ἐποιχομένη χεισίμπυκας ἔντεντος πάπτες

720

Ηρη,

Ηρη, περέσθια θέα, Θηγάντηρ μεγάλοιο Κρόναιο.
 Ήση δ' αμφ' ὄχεεστι θωῖς βάλε καμπύλα κύκλα,
 Χάλκεα, ἀστάκινηα, σιδηρέως αἰχοντι αμφίσ·
 Τῶν ἦτοι χρυσέη ἴτυς, ἀφθίλος· αὐτὰρ ὑπερθεν
 Χάλκε· ἐπισωτρά προσπειρρότα, θάυμα ἰδεάται
 Πλῆμναι δ' ἀργύρις εἰσὶ τελείδρομοι αμφοτέρωθεν.
 Δίφρος δὲ χρυσεοῖσι· ἐπιρυρέοισιν ἵματιν
 Εντεταταῖς δοιάς δὲ περιόδομοι ἀντυγέες εἰσι·
 Τέ δὲ εἴς αργύρεος ρύμος πέλευ, αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 Δῆσε χρυσεον καλὺς ζυγὸν, τὸν δὲ λέπιδον
 Κάλ' ἔβαλε, χρύσος· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἥψατεν Ηρη
 Ιππάς ὄκυποδας, μεματῷ ἔριδος, καὶ αὐτῆς.

725

Αὐτὰρ Αθηναῖ, κάρη Δίος αἰγιόχοιο,
 Πέπλον μὲν κατέχειν εανον πατρὸς ἐπ' ἀδή,
 Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ τοιόποιο καὶ κάμε χερσίν·
 Η δὲ χτῶν ἀνδύοις Δίος νεφεληγερεταῖ,
 Τεύχεσιν ἐς τόλεμον Θωράστετο δακρύσεντα.
 Αμφὶ δὲ ἄρ' ἄμοισιν βάλεται αἰγίδα θυσανέεσσαν,
 Δεινήν, ἣν πέρι μὲν πάντη φόβος ἐσεφάνωτο.
 Εν δὲ Ερις, ἐν δὲ Αλκῇ, ἐν δὲ χρυσεοῖσι τακῇ,
 Εν δέ τε Γοργεύτη φαλῇ δεινοῖο πελώρῳ,

735

Δεινή τε, σμερδοῦ τε, Δίος τέρας αἰγιόχοιο.
 Κρατὶ δὲ ἐπ' αμφίφαλον κιψένην θέτο, τετραφάληρον,
 Χρυσέην, ἐκατὸν τόλεων πρυλέεστος ἀρρώγεν.

Ἐσ δὲ ὄχεα φλόγεα τοσὶ βῆστοι λάζετο δὲ ἔγχος
 Βερῆν, μέγας, στοαρὸν, τῷ δίκρυντοι σίχας ἀνδρῶν
 Ηρώων, τοῖσιν τε κοτέαστε) ὀδρυμοπάτηη.
 Ηρη δὲ μάσιν θωῖς ἐπεμάκεται ἄρ' ιππάς.

745

Αὐτόματο) ἐπύλαι μύκον ὄρανς, ἀς ἔχον οὐραῖ,
 Τῆς ἀπίτετραπταὶ μέγας οὐρανός, οὐλυμπός τε,
 Η μὲν ἀνακλίναι πυκνὸν νέφος, ἥδη ἀπίθεναι.

750

Τῇ ρᾳ δὲ αὐτάνων κεντρίνεκεας ἔχον ιππάς
 Εὖρον δὲ Κρονίωνα, θεῶν ἀτερ ἡμένον ἄλλων,
 Ακροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος οὐλύμποιο.
 Ενθα δὲ πάπεις στρασαὶ θέα λευκώλενος Ηρη

755

Ζῆν

Ζηνύ ύπατον Κρονίδην ἔχετο, καὶ πεσεῖτε.

Ζεῦ πάτερ, καὶ νεμεσίζῃ Αρδ τάδε καρτερὰ ἔργα;
Οσατίον τε, καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Αχαιῶν

Μάρψ, ἀτὰρ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δὲ ἄχος· οἱ δὲ ἔκηλοι
Τέρπον^τ, Κύπεις τέ, καὶ ἀργυρότοξος Απόλλων,

Αφρονα τύπον ἀνένθε, ὃς γάτινα οἶδε Θέριστε.

Ζεῦ πάτερ, ηρά τί μοι κεχολάσεαι, αἴκεν Αρηα
Λυχνῶς πεπληγοῖα μάχης ἔχαποδίωμαι;

Τὴν δὲ ἀπαμειβόμδος προσέφη νεφεληγέρετε Ζεύς.

Ἄχει μάν, οἱ ἐπορούν Αἴγαναιν ἀγελέτην,

Η εἰ μάλιστ' ἔιωθε κακῆς ὁδῶντοι πελάζειν.

Ως ἔφατ· δέπτιπτος θέα λευκάλενος Ηρη.

Μάτιζεν δὲ ἵππος· τῷ δὲ σὸν ἄκοντε πεπεάθην

Μεσηγὺς γαίης τε, οὐδὲν διπλούσιος.

Οαγον δὲ περοειδὲς ἀνήρ ἴδεν ὁ Φαλμοῖον,

Ημδονος σὺν σκοπῇ, λεύσαντι εἰπὲ οἰνοπα πόντου,

Τόσον ὁ πτερώσκος θέων οὐγχέες ἵπποι.

Αλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἤζον, ποταμῶ τε ρέοντε,

Η, καὶ ρόας Σιμόσις συμβάλλετον ἴδε Σκάμανδρος^τ,

Ενθ' ἵππος ἔησε θέα λευκάλενος Ηρη,

Λύσαστ' εἰς ὁχεῶν· πέρι δὲ πέρα πολὺν ἔχειε.

Τοῖσιν δὲ ἀμβροσίην Σιμόσις ανέτειλε νέμεοδζ.

Αἱ δὲ βάτης τρήγωσι πελειάσιν ιθμαθ' ὄμοισι,

Ανδράσιν Αργείοισιν ἀλεξέμδναι μεμαῖσι.

Αλλ' ὅτε δὴ ρίχανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἀεριστοι

Εξεσαν, ἀμφὶ βίην διομήδεος ἵπποδάμοιο

Εἰλόμδνοι, λείστην ἐπικότες ἀμοφάγοισιν,

Η συστι κάπροισιν, τε τε φένος σὸν ἀλαπαδνόν·

Ενθα σαστ' ηὔσε θέα λευκάλενος Ηρη,

Στέντορει εἰσαμδήν μεγαλήτορει, χαλκεοφάνω,

Οσ πόσιν αὐδῆσαν, ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Αἰδίας, Αργείοι, κακὸν ἐλέγχεια, εἶδος ἀγντοί·

Οφρα μὲν εἰς πόλεμον παλέσκετο διος Αχιλλεὺς,

Οὐδέποτε Τρωεῖς περὶ πολάσιν Δαρδανίαν

Οἰχυεσκον· καίνα γὰρ ἐδεῖσταν οὐρίειν οὐχ^τ.

760

765

770

775

780

785

790

Νῦν δ', ἔκαθεν πόλιος, κοίλης ἐπὶ μυσὶ μάχονται.

Ως εἰπώστ, ὥτῳ μένος χ' Θυμὸν ἔκαστον.
Τυδείδη δ' ἐπρύτε θεὰ γλαυκῶπις Αθηνῆ.

Εὗρε δὲ τὸν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὅχεσφιν
Ελκος ἀναψύχοντα, τὸ μὲν Βάλε Πανδαρος ἴω·
Ιδρὼς γάρ μὲν ἔτερεν ὑπὸ τολατέος τελαμῶνος
Ασπίδος εὐκύκλως τῷ τέρετο, κάμνε δὲ χεῖρα.
Αν δ' ἕχων τελαμῶνα, κελανεφὲς αὖτις ἀπεμόργων.
Ιππεῖς δὲ θεὰ Ζυγὴ πήσατο, Φώνησέν τε.

Η ὀλίγον οἱ παιδαὶ εἰκότα γενέαλο Τυδεύς.
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἐν δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
Καὶ ρ' ὅτε πέρ μιν ἔγω τολεμίζειν σὺν εἴσοδον,
Οὐδὲ σκπαφάσειν, ὅτε τὸ ηλυθέ νοσφὸν Αχαιῶν

Αγέλος ἐς Θῆβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας.

Δάινυθάδι μὲν ἄνωγον ἐνὶ μεταρχοῖσιν ἐκκλον·
Αὐτὰρ ὁ Θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν, ὡς τὸ πάρος πέρ,
Κέρρες Καδμείων τερπαλίζετο, πάντα δὲ εὐκά
Ρηϊδίων· τοιηὶ οἱ ἔγων Ἐπιτάρροθος ἦν.

Σοὶ δῆτοι μὲν ἔγω πέρα θ' ἵστημαι, ηδὲ Φυλάω,
Καὶ σε τροφρονέως κελομαὶ Τρώεσι μάχεαδα
Αλλά σεν ἡ κάμαλος τολυχίῃ γῆρας δεδίκειν,
Η νύ σέ πα δέος ἕρξις ἀκήρους· καὶ σύ γ' ἐπειπα
Τυδεός ἔκγονός εστι δαΐφρονος, Οινέδαο.

Τὴν δὲ απαμειβόμενον τροφέην κρατερὸς Διομῆδης.

Γινώσκω σε, θεὰ, Ζύγατερ Διὸς αἰγιόχοι·

Τῷ τοι τροφρονέως ἔρεω ἐπος, φέδεν Ἐπικεύσω.

Οὔτε τί με δέος ἕρξις ἀκήρους, φέτε τις ὄκνος·

Αλλ' ἔτι σῶν μεμνημένης Θεοῖς ἀνίκρυ μάχεαδα

Τοῖς ἄλλοις· απαρέ εἴκε, Διὸς Ζυγατηρ, Αφροδίτη

Ελήησ' ἐς πλεμον· τὴν γ' ὑπάμενον ὅζει χαλκω.

Τένετα τὸν αὐτὸς τὸν ἀναχάλωμα, ηδὲ Εἰς ἄλλας

Αργείας σκέλους αλήματα ἐντάσθε πάντας·

Γινώσκω γὰρ Αργα μάχην ἀνακοινεούσα.

Τὸν δὲ ἥμετερον ἐπειπα θεὰ γλαυκῶπις Αθηνῆ.

795

800

805

810

815

820

825

Τυδείδη

Τυδείδη Διομῆδες, ἐμῶ κεχαρισμένε Θυμῷ,
Μήτε σύ γ' Αρεά τόνδε π δεῖδι, μηδὲ τιν' ἄλλον
Αθενάτων τοῖν τοι ἐγὼν Πτιταρρόθός εἰμι.
Αλλ' αὐγ', ἐπ' Αρῆ περιτρέψας μάνυχας ἵππος·
Τύφον δὲ χρεῖμν, μηδὲ τοῦ Θύρον Αρηα
Τάτου, μανόμενον, τοκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσειλλον·
Ος πεάνη μὲν ἐμοὶ τε, καὶ Ήρη σεῦτ' αγορεύων
Τρωσὶ μαχῆσεται, ἀταρ Αργειοῖσιν αρῆταιν.
Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσιν ὄμιλει, τὸ δὲ λελαστεῖ.

Ως Φαριλύρη. Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὡςε χαμᾶξε, 535
Χειρὶ πάλιν ἐρύσσετο· οὐ δ' ἄρτος μηματέως διπόργετε·
Η δὲ εἰς δίφρον ἔσαιε πιραὶ Διομῆδεα δῖον
Εμμεμαῖα θεά· μέγα δὲ ἔβραχε Φίγανος αἴγων
Βριθοσών· δεινὺς δὲ αὔγεν θεὸν, ἀνδρα τὸ ἄριστον.
Λάζετο δὲ μάσιχα καὶ ηνία Παλλὰς Αθήνη· 840
Αὐτικὸν ἐπ' Αρῆ περιτρέψας μάνυχας ἵππος.
Η τοι οὐ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάρετεν,
Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστον, οφθοίσις αγγλαῖον γόνον·
Τὸν μὲν Αρην ἐνάριξε μιασθόνος· αὐταρ Αθήνη
Δῦν' Αἰδος κινέν, μηδὲν ίδοι οὗρόμος Αρης. 845
Ως δὲ ίδε Βροτολογίγος Αρης Διομῆδεα δῖον,
Η τοι οὐ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔσασε
Κεῖδη, ὅθι περιτον κτείνων ἔσαινυτο Θυμὸν,
Αὐταρ οὐ βῆρος ιδίας Διομῆδες ἵπποδάμιο.
Οι δὲ ὅτε δὴ χρεῖον ησαν ἐπ' ἄλληλοις ιόντες, 850
Πρόσθεν Αρης ὠρέζαθ' ὑπὲρ ζυγὸν, ηνία θεὸν ἵππων,
Εγχεῖ χαλκείω, μιρακλὸς απὸ Θυμὸν οἰλεσταρ·
Καὶ τὸ γέ χειρὶ λαβόσαι θεὰ γλωσσῶπις Αθήνη,]
Ωσεν ύπ' εἰς δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.
Δεύτερος αὐθὶ ωριαῖτο Βοην ἀγαθὸς Διομῆδης 855
Εγχεῖ χαλκείω ἐπέρεσε δὲ Παλλὰς Αθήνη
Νειατὸν εἰς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μιτρέων·
Τῇ δέ μιν δτα τυχῶν, Διὰ δὲ γέροντα καλὸν ἔδεσθεν·
Εκ δέ δέρη μασάσιν αὐτισ· οὐ δὲ εορταχεῖ χάλκεος Αρης,
Οσογε τὸν εννεάγχιλος οὐ πτιταχον η δικαζηλοι 860

Ανέρες ἐν τολέμαι, ἔριδα ἔωσίγοντες Αρης.

Τὸς δ' ἄρ' ἵππος πεόμος εἶλεν Αχαιές τε, Τρῶάς τε,
Δεῖσαντας τὸν ἔβραχ' Αρης, ἀτος τολέμοιο.

Οἴη δ' ὡς νεφέων ἐρεβεννὴ Φαίνεται ἀήρ,

Καύματος εἴς αὐτόμοιο δυσκέος ὄρυμάριο.

Τοῖος Τυδείδη Διομήδει χάλκεος Αρης

Φαίνεθ', ὅμος νεφέεσσιν ίών εἰς φρεγὸν εύρω.

Καρπαλίμως δ' ἵκανε Θεῶν ἕδος, αἴπανθι Ολυμπον.

Πάρ' δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο, Θυμὸν ἀχεύων,
Δεῖξεν δ' ἀμερότονος αἷμα, καταρρέον εἴς ὀτελῆς,

Καὶ ρόλοφυρόμενος ἐπεια περόεντα προσκύδα.

Ζεῦς πάτερ, καὶ νεμεσίῃ, ὅρῶν τάδε καρπερὰ ἔργα;

Αἵει τοιά ρίγυσα θεοὶ τελμότες είμεν

Αλλήλων ιότην, χάριν δ' ἄνδρεστι Φέροντες.

Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἀφρονα κάρην,

Οὐλομάριν, ἢτις αὖν αἴσουλα ἔργα μέμηλεν.

Αλλοι μὲν γὰρ τάντες, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ολύμπῳ,

Σοὶ τὸ Πητεῖδον), καὶ δεδιμήμεσθα ἔκαστος.

Ταύτης δ' οὐτέ επει τροπισάλλεα, οὐτέ τι ἔργω.

Αλλ' ἀνίστι, ἐπει αὐτος ἐγένετο τῶνδις αἰδηλον.

Η νῦν Τυδέος ζὺς, ὑπέρθυμον Διομήδεα,

Μαργαίνεν αὐτένκεν ἐπ' αἴθανάτοις θεοῖσι.

Κύπειδα μὲν τωρῶν χεδὸν οὐτατε χεῖρ' ὅππι καρπῷ.

Αὐτάρ επειτ' αὐτῷ μοι επέσατο, δάμονις ίστις.

Αλλα μ' ὑπῆνεικαν ταχέες τώδες· ητέ κε δηρὸν

Αὐτῷ τῷματ' ἔπαιχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσιν.

Η κεν ζὼς ἀμενίως ἔστι χαλκεῖο τυπῆσι.

Τὸν δ' ἄρ', ἵππορα ιδῶν, τροσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.

Μήτι μοι, ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.

Ἐχθρίσος δέ μοι εἶδι Θεῶν, οἱ Ολυμπον ἔχεστιν.

Αἵεις γάρ τοι ἔρις τε Φίλη, τόλεμοις τε, μάχαι τε.

Μητρός τοι μήνος ἐστὶν αἴσχειον, σύκη Πητεικτὸν,

Ηοὺς· τὰς μὲν ἐγώ πτερδῇ δάμιτη μέπεσασιν

Τῷ σ' οἴω κείμεις τάδε πάρχειν ἐννοήσομεν.

Αλλ' οὐ μάγι σ' ἔτι δηρὸν αὐτέζομεν αἴλυτε ἔχοντα.

865

870

875

880

885

890

895

Εκ

Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔστι, ἐμοὶ δέ σε γένατο μήτηρ.

Εἰ δέ τις εἴχει ἄλλος γε θεῶν γένος ὡδὸν αἰδηλος.

Καὶ κεν δῆ πάλαι θῆθα σύνεργος Οὐρανιώνων.

Ως Φάτο· καὶ Παιηόν' ἀνώγει ἵησασθ.

Τῷ δὲ ἐπὶ Παιηῶν ὁδῶν Φάτα Φάρμακα πάσαν, 980

Ηκέσσατ· ότι μὲν γάρ τι κατέθνητος γένετο.

Ως δὲ ὅτι ὅπος γάλα λαβὴν ἐπεγύριψες σκέπτησεν,

Τυχὸν ἔον, μάλα δὲ ὥκα τεῖχε φεταγκ χυκόων·

Ως ἄρα καρπαλίμως ἴησατο Θύρον Αρηα.

Τὸν δὲ Ηθη λάσσεν, χαρίεντα δὲ εἴμαστε ἔστε·

Πάρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο, κύδει γαίων·

Αἱ δὲ αὐθίς περὶ δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,

Ηρῃ τὸν Αργετόν, καὶ ἀλαλκομενήσις Αθηέη,

Παύσασαν βροτολοιγὸν Αρην ἀνδροκτασίαν.

905

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ΤΩΝ Θεῶν δύσαντων τὸ μάχης, οἱ Ελλῖνες πολλὸς ἀναιρεῦσι τὴν Τρώων. Ελένης ἢ συμβλεύσαντος, Εκτωρ εἰς τὸ πόλιν ἀγειστὶ καὶ τῇ μητρὶ Εγάλῃ κελεύειν εὔχεται τῷ Αδηνᾶ, καὶ ὑποχέδαι αὐτῇ δύσκοι βοῶν Συσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην δύσητε τῆς μάχης. Τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, Γλαῦκος καὶ Διομήδης αναγνωρίσαντες φίλιαν πατρίκιην, διαλλέασουσι τὰ ὅπλα ἀλλήλοις. Εκτωρ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ Εγάλῃ, καὶ τῇ γυναικὶ Αγθρομάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Αλεξάνδρῳ εἰς τὸν τάλεμον ἔξηστιν.

ΑΛΛΗ.

Ζῆτα δὲ ἀρ' Ανθρομάχης καὶ Εκτωρς ἵζεσθεντο.

Τρώων δὲ οἰωνῇ καὶ Αχαιῶν φύλοπις αἰνή.
Πολλὰ δὲ ἀρ' ἔντει καὶ ἐνθέντος μάχη πεδίοιο,
Αλλήλων ἴθωμένων χαλκίρεα δέρε,
Μεσηγγὺς Σιμόεντος, οὐδὲ Ξάνθοιο ρόσαν.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἔρχος Αχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε Φάλαγγας, Φόως δὲ ἐτάροισιν ἐθήκεν,
Ανδραί Βαλάων, ὃς ἀριστος ἐνὶ Θρήκεοις τέτυκτο,
Τίον Εὔστώρ, Ακάμαντ', ἣν τε, μέρον τε.

Τόν δὲ ἔβαλε πρῶτος κύρυτος Φάλον ἵπποδασέμην,
Εν δὲ μετάπω ῥῆξε, πέρησε δὲ ἀρ' ὅσεον ἔστω
Αίχμὴ χαλκέη· τὸν δὲ σκότος οἵστις σκάλυψεν.

Αξυλον δὲ ἀρ' ἐπέφυε Βοὺν ἀγαθὸς Διομήδης,
Τελθρανίδης, ὃς ἔναιεν εὐχήμενη ἐν Αρίστῃ,
Αφετος Βιότοιο, Φίλος δὲ τὴν ἀνθρώποιοι·
Πάντας δὲ φιλέεσκεν, ὃδω ἐπι οἰκία καίων.

5

10

15

Αλλά

Αλλά οι γάτις τῶν γε τότε πρήστε λυχεῖον ὄλεθρον,
Πρόσθεν υπαντίασας ἀλλ' ἄμφω Θυμὸν ἀπηύρα,
Αὐτὸν, καὶ Θεράποντα Καλήσιον, ὃς φὰ τόθ' ἵππων
Εσκεν υφενίοχος· τῷ δὲ ἄμφω γαῖαν ἐδύτης.

Δρῆσον δὲ Εύρυαλος, καὶ Οφέλιον, ἐξενάριζε.
Βῆ δέ μετ' Αἴσσουν, καὶ Πήδασον, τοις πόλεις νῦμΦη
Νῆσις Ασαρβαρέη τέκνοις αμύμονις βγκολίανι.
Βγκολίανι δὲ ην μηδέν αἷσσος Λασμέδοντος,
Πρεσβύτατος γηραιῆς σκότιον δέ εἰ γέναλο μήτηρ.
Πομαίνων δὲ επ' οἶσι μίηη Φιλότην καὶ εὐηῆ.
Η δὲ πασκυασαμένη διδυμάσοντες γέναλο παῖδες.
Καὶ μὲν τὴν ύπελυσε μήδος καὶ Φαιδίμα γῆρα
Μηκιστίαδης, Εἰς αὖταν τούτης εσύλα.
Αγύαλον δὲ αὖτε ἐπεφυέ μηνεπόλεμος Πολυπότης.
Πιδύτης δὲ Οδυσσῆς Περικάσιον ἐξενάριζεν

Εγχεῖ χαλκεῖων. Τεῦκρος δὲ Αρετάονα δῖον.
Αντίλοχος δὲ Αἴλυρον σύρατο δερὶ Φαιενῶ
Νεορίδης Ελατον δέ αναξ ἀνδρῶν Αχαρέμνων.
Νάκε δέ Σατνιόεντος ἐυρρέται παρ' ὄχθας
Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δὲ εἰλε Ληΐτος ἥρως
Φύγοντες. Εύρυπολος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριζεν.

Αδρητον δὲ αὖτε Βοὺν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ζωὸν ἔλλον. ἵππων γάρ οἱ ατυχόμενοι ποιεῖσθαι,
Οὕτω εἰνὶ Βλαφύρετε μυρικίνω, αγκύλον ἄριστα
Αξαντὸν ἐν πρώτῳ ρύμῳ, αὐτῷ μὲν ἐβότης
Προς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ατυχόμενοι Φοβέοντο.
Αὐτὸς δὲ σκότῳ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
Πρίωντος εὐ κονίησιν Ἄπις σόμα· παρὰ δέ οἱ ἐστι
Ατρείδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
Αδρητος δὲ αὖτε λαβὼν ἐλλιόστετο γάνων.

Ζώγρος, Ατρέος γέ σον δὲ αἴγια δέξαι αἴσια
Πολλὰ δὲ εὐ αἴφνεις πατρὸς κειμῆλια κεῖται,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκυμητός τε σίδηρος·
Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατήρ αἴπερεστοι αἴσια,
Αἴκεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθωτ' ὅππι μησὸν Αχαιῶν.

20

25

30

35

40

45

50

Ως

Ως φάτο τῷ δ' ἄρα Θυμὸν ἐνὶ σῆθεσιν ἔπειθε.
Καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θόας ὅππὶ νῆσος Αχαιῶν
Δώσειν ὡς Θεράποντι καταζέμεν· ἀλλ' Αχαμέμηνων
Αντίον ἥλθε Θέαν, καὶ, ὄμοκλήσους, ἔπος ηῦδα.

Ω πέπον, ὡς Μενέλαος, τὴν δὲ σὺ κηδέας αὐτῶς
Ανδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστος τεποίηται κατὰ οἶκον
Πρὸς Τρώων· τῷ μῆτις ὑπεκφύγοις αἰτιών ὄλεθρον,
Χεῖράς θ' ἡμετέρας· μηδ' ὄντινα γαστέρι μῆτηρ,
Κερον ἔοντα, Φέροι, μηδ' ὡς Φύγοις· ἀλλ' ἄμα πάντες
Ιλίου ἐξαπολοίατ', ακηδεσοι, Καὶ ἄφαντοι.

Ως εἰπὼν, ἔτρεψεν ἀδελφεῖς Φρένες ἥρως,
Αἴσιμα παρεπτών· ὁ δὲ δόπος ἔθεν ὕστοτο χιτρὸν
Ηρών Αδρητον· τὸ δὲ κρέαν Αχαμέμηνων
Οὔτα κατὰ λαπάρην ὄδ' ἀνετράπετ· Ατρεΐδης δὲ
Δᾶλος ἐν σῆθεσι βασις ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
Νέσωρ δὲ Αργείοισιν σκέκλειο, μακρὸν αὖσις.

Ω φίλοι, ἥρωες, Δαναοί, Θεράποντες Αργος,
Μῆτις νῦν ἐνάρων Ὁπίβαλλόμηνος, μετόπισθε
Μιμνέτω, ὡς κεν ταλεῖσε Φέρων ὅππὶ νῆσος ἵκη·
Αλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἐκηλοι
Νεκρὸς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνεῖσις.

Ως εἰπὼν, ὀτρυνει μήνος καὶ Θυμὸν ἐκάτη.
Ενθάδε κεν αὐτες Τρώες ἀρριφίλων τούτοις Αχαιῶν
Ιλιον εἰσαγένησαν, ἀναλκέντοι δαμόντες,
Εἰ μὴ ἀρέ Αἰνεία τε Καὶ Εκτορει εἰπε παραστές
Πριαμίδης Ελενος, οιωνοπόλων ὥχ' ἄριστος.

Αἰνεία τε, καὶ Εκτορ, ἐπεὶ τόνος ὑμρι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων εγκέκλιτο, ὄνειροις
Πᾶσαν επιθιώ ἐστε, μάχεσθαι τε, Φρονέειν τε
Στῆγην αὐτούς, καὶ λαὸν ερυσάκετε τῷρο πυλάων,
Πάντη ἐποιχόμηνοι, τῷριν αὐτὸν ἐν χεροῖ γυναικῶν
Φεύγοντας πεσέειν, δημοιοι δὲ χάρμα γνέαδι.
Αὐτὰρ ἐπεί κε Φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσις,
Ημεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ, αὐτοὶ μήνοντες,
Καὶ μαλα τερρόμενοι περ ἀναγκάτη γένεται.

55

60

65

70

75

80

85

Εκτορ,

Εκτῷ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπὲ δὲ ἔπειτα
 Μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ ηδὲ ξυνάγγσα γεραιᾶς,
 Νηὸν Αθηναῖς γλαυκῶποδος, ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Οἴχαστα κληῆδι Θύρας ἱεροῦ δόμοιο,
 Πεπλον, ὃς οἱ δοκεῖ χαριζέσσεται ηδὲ μέγιστος
 Εἶναι εἰνὶ μεγάροις, καὶ οἱ πόλει Φίλατος αὐτῇ,
 Θεῖναι Αθηναῖς ἐπὶ γένασιν ἡγκόμοιο.
 Καὶ οἱ τασσέαδευκα δυσκαΐδενα βῆσσοι εἰνὶ νηῶ,
 Ήνις, ἡκέσας, ιεροδυέμεν, αἷξεν ἐλεηση
 Αἴσυτε, καὶ Τινάων ἀλόχους, καὶ νηπίας τέκνα.
 Αἴκεν Τυδέος ψὸν διπόδη Ιλίας ιρῆς,
 Αγριον αἰχμητῶν, κρατερὸν μητώρα φόβοιο.
 Οὐ δὴ ἐγὼ κάρισον Αχαιῶν Φημὶ γνέαδαν.
 Οὐδὲ Αχιλῆα ποθ' ὥδε γέρεισμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 Ονπέρ Φασι θεᾶς ἐξέμεναν ἀλλ' οὐδὲ λίην
 Μαίνεται, οὐδὲ τίς οἱ δύναται μένος ισοφαρίζειν.

Ως ἔφαθ'. Εκτῷρ δὲ τι καπιγμήτῳ ἀπίθησεν.
 Αὔτικα δὲ ἐξ ὄχεων σὺν τούχεσιν ἀλτο καμᾶξε.
 Πάλλων δὲ σέα δύρα, κατὰ σρατὸν ὠχέτο πάντη,
 Οτρύνων μαχέσσαδε. ἔγειρε δὲ Φύλοπον αἰνήν.
 Οι δὲ ἐλειχθησαν, καὶ ἐναντίοις ἔσαν Αχαιῶν.
 Αργεῖοι δὲ τασσέαρησαν, λῆξαν δὲ Φόνοιο.
 Φὰν δέ τιν' ἀδεινάτων ἐξ ὄρανθες ἀσερόεντο
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ως ἐλειχθεν.
 Εκτῷρ δὲ τρώεσσιν σκένελετο, μακρὸν ἀύσας.

Τρωεὶς ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοι τὸ ἐπίκιρροι,
 Αινέρες ἐστὲ, Φίλαι, μηνίσαο δὲ θέριδος ἀλκῆς.
 Οφρὲ ἀν ἐγὼ Βεία ποτὲ Ιλιον, ηδὲ γερεσπον
 Εἰπω βελύστησ, καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισι,
 Δαιμοσιν ἀρήσαδευκα, τασσέαδευκα δὲ ἐκατόμενας.

Ως ἄρα Φωνῆσας, ἀπεῖθι κορυθαίολος Εκτῷρ.
 Αμφὶ δὲ μιν σφυρὰ πόπλει καὶ αὐχένα δέρμα κελαινὸν,
 Αυτοῦ, ηδὲ τυμάτη θέεν, ἀποίδος ὄμφαλοεσσης.
 Γλαῦκος δὲ Ιππολόχοιο πάισ, καὶ Τυδέος ψὸς,
 Εσ μέσου ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεδος.

οι δ' ὅτε δὴ χρεδὸν ἥσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ιόντες,
Τὸν πρότερον περισσεῖπε Βοὺν ἀγαθὸς Διομῆδης.

Τίς δὴ σύ εἶστι, Φέρισε, καταθητῶν ἀνθρώπων;
Οὐ μὲν γάρ ποτε ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
Τὸ περίν απαρτὸν τινὸν γε πολὺ περιβεβηκας ἀπάντων 125
Σῶν Θάρος, ὃτε ἐφέδον δολιχόσκοιον ἔγχος ἔμενας.

Δυσκέων δέ τε παιδες ἐμῶν μένδε αἰνίσσονται.

Εἰ δὲ τις ἀθανάτων γε κατ' ἔρανθην εἰλήλεθας,

Οὐκ ἀν ἔγωγε Θεοῖσιν ἐπερανιοῖσι μαχοίμην.

Οὐδὲ γὰρ δέδε Δρύαντος φύος, κρατερὸς Λυκόοργος,

130

Δὴν γὰρ, ὃς φέρει Θεοῖσιν ἐπερανιοῖσιν ἕριζεν.

Ος ποτε μανομένοιο Διώνυσοιο πιθίας

Σεῦε κατ' ἥγανθεον Νυασῆιον αἵ δ' ἄμα πᾶσα

Θύματα χαμαὶ κατέχευσαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκόργυς

Θεινόμενα βεπλῆγεις Διώνυσος δὲ φοηθεὶς 135

Δύσεδ' ἀλὸς κατὰ κύμα· Θέτις δὲ ὑπεδέξατο κόλπῳ

Διειδότα· κρατερὸς γὰρ ἔχει τρόμος, ἀνδρὸς ὄμοκλῆ.

Τὰ μὲν ἔπειτα ὁδύσσειτο Θεοὶ φέρεις Ζώνης,

Καὶ μην τοφλὸν ἔγινε Κρόνος παῖς· δέδ' ἄρ' ἔτι δὴν

Ην, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπύχθετο πᾶσι Θεοῖσιν.

140

Οὐδὲν ἀν ἔγώ μακάρεως Θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθ.

Εἰ δὲ τις εἶσι Βροτῶν, οἱ ἀράρης καρπὸν ἔδοσιν,

Ασον Ἰθ', ᾧς καν θαυμον ὀλέθρει πείραθ' ἵκημαι.

Τὸν δὲ αὐτὸν Ιππολόχοιο περισσύδα Φαίδιμος φύος.

Τυδείδη μεγάθυμε, τίνι γνεῦν ἐρεσίνεις;

145

Οἴη περ Φύλλων γνεῦη, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Φύλλα τὰ μὲν τὸν αὐτερος χαμαδίς χέρι, ἀλλα δέ θ' ὑλη.

Τηλεθόωσι Φύδ, ἔαρος δὲ ἐπιτίγνυται ἄρη.

Ος ἀνδρῶν γνεῦη, η μὲν Φύδ, η δὲ διπλῆγε.

Εἰ δὲ ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαίμονας, ὅφει εὖ εἰδῆς

150

Ημετέρην γνεῦν, (πολλοὶ δέ μιν ἀνδρες ἴστοιν)

Εσι πόλις Εφύρη, μυχῷ Αργεος ιπποβότοιο.

Ενθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιστος γένεται ἀνδρῶν,

Σίσυφος Αιολίδης· οὐδὲν ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' γόν

Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν αμύμονα Βελλεροφόντων.

155

Τῷ

Τῷ δὲ Θεοὶ κάλλος τε, καὶ ἡνορένη ἐργατεινή,
Ωποισιν αὐτέρα οἱ Προίτος κακός ἐμήσατο Θυμῷ.
Ος δὲ ἐκ δῆρες ἐλασεγε, ἐπεὶ τολὺ Φέρτερος ἦν
Αργείων· Ζευς γάρ οἱ υπὸ σκηνῆρως ἐδάμασε.

Τῷ δὲ γυνὴ Προίτης ἐπεμήνατο, δῖ Αντεια,
Κρυπταδίη Φιλότηπη μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν
Πεῖθ', ἀγαθὰ Φρονέοντα, δαιφρονα Βελλεροφόντης,
Η δὲ Φύσαρμη Προίτον Βασιλῆα προσκύδα.

Τε θνάτης, ὡς Προῖτ', η κάκτανε Βελλεροφόντης,
Ος μὲν ἔθελεν Φιλότηπη μιγήμεναι σύντονος.

Ως Φάτω τὸν δὲ ἄναιμα χόλος λάβειν, σινον ἄκεστε.
Κτεναὶ μέν δὲ ἀλέσινε, σεβάσατο γὰρ τούτης Θυμῷ,
Πέμπε δέ μιν Λυκίνειδε· πέρεν δὲ σύγε σκύπατι λυγεῖ,
Γράψας εὖ πίνακι πίκτῳ Θυμοφθόρα πολλά.

Δεῖγμα δὲ ἡνώμενος πενθερῶν, οὐ φρέσκοις τοπολοιστο.
Αὐτὰρ οἱ βῆται Λυκίνην δεῶν υπὸ ἀμύμονι πομπῇ.

Αλλὰ ὅτε δῆλον οὐκέτι οὐδὲν τε ρέοντα,
Προφρονέως μιν τὸν ἀναζητεῖν Λυκίνης εὔρεται.

Εννημαρτίνιοι τε, Εἰς σύνεα βῆτος ιέροισσεν.

Αλλὰ ὅτε δέ δεκάτη εφάνη ροδοδάκτυλος ηώς,
Καὶ τότε μιν ἐρέσινε, καὶ ἥτε σῆμα ιδεάδα,

Ο, τί ρά οἱ γαμβροῖο πόθῳ Προίτοιο Φέροιτο.

Αὐτὰρ ἡ πεισθή σῆμα κακον παρεδέξατο γαμβρόν,
Πρώτον μέν ρά Χίμαιραν ἀμαίμακέτην σκελευσε

Πεφύμεν· η δὲ αρέην Θεῖον γήρος, καὶ δὲν θρώπων.

Πρόσθε λέων, ὅπιδεν δὲ δράκων, μέσην δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν διποπνεύστα πυρὸς μήρος αἰγαλεοντο.

Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν περιεστι τοιθόσας.

Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσατο κυδαλίμοισι·

Καρύστην δὲ τὴν γε μάχην Φάτο δύμηνας ἀνδρῶν.

Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνεν Αμαζόνας ἀνδρανεῖρας.

Τῷ δὲ αρέτηνεν πυκνὸν δόλον ἄλλον οὐφανεῖ.

Κρίνας σκηνής Λυκίνης εὔρεται Φάτος αρίστας,

Εἰσε λόχου τοῦ δὲ τὸ πάλιν οἰκόνδε νέοντα·

Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμαντον Βελλεροφόντης.

160

165

170

175

180

185

190

Αλλ.

Αλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεῶν γόνον ἦν ἔοντα,
Αὐτῷ μιν κατέρικε, δίδε δ' ὅγε θυγατέρα ἦν,
Δῶκε δέ οἱ πινῆς βασιλῆδος ἥμιου πάσης.

Καὶ μήν οἱ λύκιοι τέμπους τάμον εἶζοχον ἄλλων,
Καλὸν Φυζαλῆς, καὶ ἀρέρης, ὅφρα νέμοιτο.

Η δὲ ἐτεκε τρία τεκνά δαιφρονις Βελλεροφόντη,
Ισανδρόν τε, καὶ Ιππόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν.

Λαοδάμειη μὲν παρελέγαλο μητέτερα Ζεύς.

Η δὲ ἐτεκε αντίθεον Σαρπηδόνα, χαλκοκερυστήν.

Αλλ' ὅτε δὴ κακένος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσι,

Ητοι οἱ καππαδίου τὸ Αλῆιον οἶος ἀλάτο,

Ον θυμὸν κατέδων, τάστον ἀνθρώπων ἀλεένων.

Ισανδρον δέ οἱ γὸν Αρῆς, ἀτος πολέμοιο,

Μαρνάμινον Σολύμοιος κατέκτανε κυδαλίμοιοι.

Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσῆνος Αρτεμις ἔκτα.

Ιππόλοχος δέ μὲν ἐτίκτε, καὶ σὺν τῷ Φηρὶ φύεθαι.

Πέμπε δέ μὲν Τροίην, καὶ μοις μάλα πολλ' ἐπέτελλεν,

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ υπέροχον ἐμμήναι ἄλλων,

Μηδὲ γένος πατέρων αἰχμαλέμεν, οἱ μέγ' ἀριστοί.

Εν τῇ ΕΦύρῃ ἐγένοντο, καὶ σὺν Λυκίῃ εὔρεται.

Ταῦτης τοι γενεῆς τε καὶ αἴματος ἔυχομαι εἶναι.

Ως Φάτο γῆθησεν δὲ Βοὺν ἀγαθὸς Διομήδης.

Εγχος μὲν κατέπιξεν ὅπτι χθονὶ ταύλινοτείρη.

Αὐτὰρ οἱ μειλιχίοις ταφοτύδα τοιμένα λαῶν.

Η ρά νῦ μοι ξεῖνος πατερῶιός ἔστι παλαιός.

Οινέντος γάρ πολεῖ διος ἀμύμονα Βελλεροφόντην

Ξεῖνος σὺν μεγάροισιν, εἰσιθστιν ἥματ' ἐρύζας.

Οι δέ καὶ ἀλλήλοισι τῷρον ξεῖνησι καλά.

Οινέντος μὲν ζωῆρα δίδει Φοίνικι Φαεινὸν,

Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπτας, ἀμφικύπελλον.

Καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ίσων σὺν δώματος ἐμοῖσι.

Τυδέα δὲ μέμνημαι, ἐπει μὲν ἔτι τυγχὸν ἔοντα

Καλλιφό, ἔτι δὲ Θηβαῖον ἀπώλετο λαὸς Αχαιῶν.

Τῶν τοῦ σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος Φίλος Αργεῖ μέστω

Είμι, σὺ δὲ ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τὸ δῆμον ἰκανεῖ.

195

200

205

210

215

220

225

Εγχος

Εγχεσοι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθε, καὶ δί' ὄμιλοι.
Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες, χλευτοί τὸ Δέτικρον,
Κτένειν, ὃν καὶ Θεός γε πάρη, καὶ ποσὶ κιχέω.
Πολλοὶ δ' αὖ σοι Αχαιοὶ, ἐναπέρμεν, ὃν καὶ διώησα.
Τέλχεα δ' ἀλλήλοις ἐπιμέτφορεν, ὅφες καὶ οἵδε
Γνῶσιν, ὅπις ζεῦνος πατρῶιος εὐχόμεθ' εἴναι.

Ως ἄρα Φωνῆσαιε, καθ' ἵππων ἀζαντε,
Χεῖρας τὸν ἀλλήλων λαβέτω, καὶ πιστώσειο.
Ενθ' αὐτεὶ Γλαύκω Κρονίδης Φρένες εὔέλετο Ζεὺς,
Ος τῷς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχεα ἀμεῖβε,
Χρύσεα χαλκείων, ἐπατόμβοις ψυχεαβοίων.

Ειπτωρ δ' ὡς Σκαλάς τε τούλας καὶ Φηγὸν ἵκανεν,
Αμφ' ἄρα μιν Τρώων ἀλοχοὶ Θέου, γὰρ διγυατεῖς,
Ειρόμεναι παιδάς τε, κατιγυττάς τε, ἔτας τε,
Καὶ τόσιας· οὐδὲ ἐπειτα Θεοῖς εὐχεδαῖ αἰνῶι
Πάσας εἴσεις· πολλησι δὲ κῆδε ἐφῆπλο.

Αλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον πείναττέ ἵκανε,
Ξεῖηστος αἰδέσσηστο τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Πεντήκοντα εὐεσπερ θάλαμοι ξεσοῖο λίθοιο,
Πλήσιον ἀλλήλων δεδμημένοις ἐνθα δὲ παιδεῖς
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μητῆς ἀλόχοισι·
Κυράων δὲ ετέρωθεν ἐναντοῖς ἐνδοθεν αὐλῆς
Δώδεκα εἴσων τέγεοι θάλαμοι ξεσοῖο λίθοιο,
Πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοις ἐνθα δὲ γαμβροὶ
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοῖης ἀλόχοισιν.

Ἐνθά δέ οἱ ἡπόδωρος ἐναντίη ἥλιθε μήτηρ,
Λαοδίκην ἐσάγγοσα, Θυγατρῶν εἶδος αρίστην.
Ἐν τῷ ἄρα οἱ Φῦ χειρὶ, ἐπεις τὸν ἐφατ', ἐκ τοῦ ὄνομαζε.

Τέκνουν, πίπτε λιπῶν τούλεμον Θραοὺν εἰληλαθας;

Η μάλα δὴ τείρεσοι δυσώνυμοι φεις Αχαιῶν,
Μαρνάριδοις τεῖαι ἄντοι; σὲ δὲ ενθάδε θορός ἀνηκεν
Ελθόντες ἐξ ἀκροῦς πολιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν;
Αλλὰ μέν, ὅφες κέ τοι μελιττέα οἴνον ψυκίω,
Ος απέστης Διὶ πατέρι, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
Πρωτον οὐειτα δέ καὶ αὐτὸς ὄντοςει, αἴκε πίστα.

Ανδρὲ

255

230
235

240

245

250

260

Ανδρὶ ἦ κεκμητῷ μήνος μέγας οἶγος ἀέρες,
Ως τιμὴ κεκμηκαί, ἀμισθῶν οἴσπιν ἔτηπι,
Τίλι δὲ ἡμεῖστετέ πέπτεται μέγας κερυφάιολος Εὐτωρ.

Μή μοι οἶνον ἄστερε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,

Μή μ' ἀπογυψῆς, μένεος δὲ ἀλκῆς τε λάθωμα.

Χεροὶ δὲ ἀνίποισι Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον

Ἄζομας ὃδε πή εἰτι κελανεφέι Κρονίωνι

Αἴμαλι καὶ λύθρῳ πεπαλαγυμένον εὔχετάσσει.

Αλλὰ σὺ μὲν περὶ τηὸν Αθλεῖον ἀγελεῖται

Ερχεος σὺν θυέσιν, ἀδλίσσονται γεραῖς.

Πέπλον δέ, ὅσις τοι χαρέσσετος ηδὲ μέγιστος

Εστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλος αὐτῇ,

Τὸν δὲς Αθλεῖον ὅπτι γύναιον ηγέρμοιο.

Καὶ οἱ παροχέας, δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ τηῷ,

Ηνις, ἥκεσσει, ιερούσεμεν, αἴκινος ἐλεήσῃ

Αἴνυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπιοι τεκνα.

Αἴκεν Τυδέος ψὸν διπόδην Ιλιοῖς ιῆται,

Αχειον αἰχμητῶν, κρατερὸν μήτωρα φέσοιο.

Αλλὰ σὺ μὲν περὶ τηὸν Αἴθιναίσις ἀγελεῖται

Ερχεος ἐγὼ ἦ Πάριν μετελεύσθημαι, ὅφρα καλέσω,

Αἴκινος ἐθέληστος εἰπόντος ἀκεφέμεν. ὡς κέν οι αὖτις

Γαῖα χάνοις μέρος γάρ μιν Ολύμπιος ἐτρεφε πῆμα

Τρωσί τε, καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖο τε παῖσι.

Εἰ κενόν γε ἴδαιμι κατελθόντ' αἰδος εἴσω,

Φάμη κεν Φρέν' ἀτέρπταις οἰζύος σκλελαθέσθαι.

Ως ἔφαθ'. ή ἦ μολύσαι ποτὲ μέγαρ', αἱμφιόλοισι

Κέκλετο· ταῦ δὲ ἄρα ἀόλλοισι κατὰ ἄσυ γεραῖς.

Αὐτὴ δὲς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,

Ενθ' ἔστιν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν

Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Αλέξανδρος Θεοειδῆς

Ηγαγε Σιδονίθεν, ὅπτιπλῶς εὑρέα πόντον,

Τὴν ὁδὸν, ἣν Ελένην περ ἀντύγαγεν εὐπατέρεσιν.

Τῶν ἐν' ἀειραμέτι Εκάστη, Φέρε δῶρον Αἴθην,

Ος κάλλισος ἐνὶ ποικίλμασιν, ηδὲ μέγιστος.

Αἰσήρ δὲ ὡς ἀπέλαμπεν ἐκεῖτο ἦ νέαστος σόλλων.

265

270

275

280

285

290

295

Βῆ δ' ἵέναι, πολλαὶ δὲ μετεστεύοντο γεραιά·

Αἱ δ' ὅτε γηὸν ἵκανον Αθήνης, ἐν τόλῳ ἄκρῃ,

Τῆς Θύρας ᾧζε Θεανὰ καλλιπάρησ,

Κιαστής, ἀλοχος Αυτίνορος ἵπποδάμοιο·

Τὴν γὰρ Τρῶες ἔτηκαν Αθίναῖς ἴερεσαν.

300

Αἱ δ' ὄλολυγῇ πᾶσαι Αθήνη χεῖρας ἀνέχουν.

Η δ' ἄρα πέπλον ἐλύσα Θεανὰ καλλιπάρησ,

Θῆκεν Αθηνάς εἰπὶ γύνασιν ἡγκόμοιο·

Εὐχομένη δ' ἥρατο Δίος κέρη μεγάλοιο,

Πότνι Αθίναῖ, ἐρυπίπολι, δῖα θεάων,

305

Ἄζον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἷδε καὶ αὐτὸν

Πρηνέα δῶς τεσσεριν Σκαιῶν τεσσάροι. Τε πυλάων·

Οφρά τοις αὐτικαῖς νῦν δυοκαΐδεκα βύσι εἰνὶ νηῶ,

Ηνις, ἡκέσας, ιερεύσσομεν, αἴκι ἐλεήσης

Ασύ τε, καὶ Τρώων ἀλόχος, καὶ νήπια τέκνα.

310

Ως ἔφατ' εὐχομένη Ἰππαλάς Αθήνη.

Ως αἱ μέν ρεῦχοντο Δίος κέρη μεγάλοι.

Εκτῷρ δὲ τεσσεράς δάματ' Αλεξάνδροιο Βεβήκης

Καλὰ, ταῖς ἀντὸς ἔτευχε σὺν ἀνδράσιν, οἱ τότε ἀριτσοι·

Ησαν εἰνὶ Τροιῇ ἐριβάλλακι τέκτονες ἀνδρες·

Οἱ οἱ ἐποίησαν θαλάμου, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν,

Εγγύθι τε Πριάμοιο, καὶ Εκτορος, σὺν τόλῳ ἄκρῃ.

Ενθ' Εκτῷρ εἰσῆλθε Διὸς Φίλος· εἰν δ' ἄρα χειρὶ

Εὐχος ἔχει δεκάπιχυ· τάροιτε δὲ λαμπετο δύρος

Αἰχμὴ χαλκεῖ, πέρι δὲ χρύσεος θέε πορκης.

Τὸν δὲ εὑρεῖν θαλάμων τείκαλλέα τούχε εποντα,

Ασπίδα, καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τοῦ ἀφόωντα·

Αργεῖη δὲ Ελένη μετ' ἄρα διμῆτοι γυναικῶν·

Ησο, καὶ ἀμφιπόλοισι τείκιλυτα ἔργα κελευε.

Τὸν δὲ Εκτῷρ νείκεσεν, ιδὼν, αἰχροῖς ἐπέεστι.

325

Δαιμόνι, τὸ μὲν καλὰ χόλον τὸν δὲ θεό Θυμῷ.

Λαοὶ μὲν Φθινύθεστι, τῷει πόλιν, αἴπο τε τεῖχος,

Μαρνάμδροι σέο δὲ εἴνεκ αὔτῃ τε, τούτοις τε,

Ασυ τοῦ ἀμφιδέδηε σὺ δὲ ἀν μαχέσαι καὶ ἄλλῳ.

Βίτνά πει μετιέντε ιδοις συγερε πολέμοιο.

330

Αλλ.

Αλλ' ἄντα, μὴ τάχα ἄσυ πυρὸς δῆμοιο Θέρη^τ).

Τὸν δὲ αὐτὲς περιβεβαίπεν Αλεξανδρος θεοσιόν.

Εκτῷρ, ἐπεὶ μὲ κατ' αἰσχον σκύλεσσις, όδ' ὑπὲρ αἰσχον
Τάνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σωθεο, καί μεν ἀκόσον
Οὕτι ἐγὼ Τρώων τοσον χόλω, όδὲ νεμέσοι,
Ημην εν Θαλάμῳ, ἔθελον δὲ ἀχεῖ προτραπέαδην.
Νῦν δὲ με παρεπούστοις ἀλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
Ωρμηστος τολεμον δοκει δὲ μοι ὡδὲ καὶ αὐτῶ
Δώσιον ἔσεσθαι νίκη δὲ ἐπαμείβεται ἄνδρας.

Αλλ' ἄγε νῦν ὅπιμενον, αρήια τούχεα δίσα.

Η Ἡ, ἐγὼ γέ μέτεμις κιχήσεσθαι δέ σ' ὅιο.

Ως φάτο· τὸ δὲ στις περιστέφη κορυθαίολ^Θ Εκτῷρ.
Τὸν δὲ Ελέητη μήδοις περιστήδα μειλιχίοισι.

Δᾶσερ ἐμεῖο, κινὸς κακομηχάνη, ὀκρυοέσσης,

Ως μὲν οφελέηται τῷ, ὅτε με πεῶτον τεκε μήτηρ,

Οίχεσθαι προφέρεται κακὴ ἀνέμοιο Θύελλα

Εἰς ὄρος, η εἰς κύμα πολυφλοιόσβοιο Θαλάσσης.

Ενθάδε με κῦμα διπέρσε, πάρος τάδε ἐρχετο γνέσθαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γέ ὡδὲ Θεοὶ κακὰ τεκμηραντο,

Ανδρὸς ἔπειτα οὐφελλον ἀμένονος εἴναι ἀκοίτις,

Ος δὲ γέ νέμεσίν τε, καὶ αἰχεα πόλλα ἀνθρώπων.

Τάτῳ δὲ στις αρ νῦν Φρένες εμπεδοι, στις αρ ὁπίστω

Εσονται τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι οἵω.

Αλλ' ἄγε νῦν, εἰσελθε, καὶ ἐζεο τῷδε ἐπὶ δίφρω,

Δᾶσερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος Φρένες ἀμφιβέβηκεν,

Εἴνεκ ἐμεῖο κινὸς, καὶ Αλεξανδρος εὔκατης.

Οἶσιν ἐπι Ζεὺς Θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὁπίστω

Ανθρώπων πελώμετος ἀοίδιμοι εσομδίοισι.

Τὴν δὲ ἥμείσεται ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Εκτῷρ.

Μή με κάθιζε, Ελέηη, φιλέσσον περ, όδὲ με πίσσεις.

Ηδη γάρ μοι Θυμὸς ἐπέσσυ), οὐφρ' επαμισάω

Τρώεστ, οἱ μέγι ἐμεῖο ποθητοὶ ἀπεόντες ἔχεστιν.

Αλλὰ σύ γέ ὄρυνθε τάτου, ἐπεγγέθω γέ καὶ αὐτὸς,

Ως κέν μὲν ποθετει πόλιος καταμάργητη εόντα.

Καὶ γέ ἐγὼν οἰκόνδε ἐλεύσομαι, οὐφρ' αὖ ἴδωμαι

335

340

345

350

355

360

365

Οικητός

Οικηάς τ', ἄλοχόν τε φίλων, καὶ νήπιον γὸν.

Οὐ γάρ τ' οἰδ', εἰ ἔτι σφιν υπότροπος ἵζομαι αὖτις,
Η ἥδη μὲν πό χεροὶ θεοὶ δαμώσων Αχαιῶν.

Ως ἄρα Φωνῆς ἀπέθη κορυφαῖος Εκτωρ.

Αἴψα δὲ πειθίκανε δόμος εὐναυτάντας,

Οὐδὲν εὑρίσκομάχην λαβούσαντον εὐ μεγάροισιν.

Αλλὰ ποὺς σὺν τῷασθι καὶ ἀμφιπόλω εὔπεπλω

Πύργων ἐφεισῆκε, γούσσα τε, μυρομένη τε.

Εκτωρ δέ, ὡς σύκη ἐνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιν,

Εἴη ἐπ' ἀδονὶαν, μῆτρα δὲ δμωῆσιν εἴπεν.

370

375

Εἰδίσῃς, μοι, δμωαὶ, τημέτεα μυθήσαθε.

Πηδεῖ οὐδὲν Ανδρομάχη λαβούσαντος σὴ μεγάροιο;

Ηὲ πηδεῖ γαλόσαν, ηὲ εἰνατέρων εὔπεπλων;

Ηὲς Αθηναῖς ἵζοιχε^τ), εὐθέτε περ ἄλλα

Τρωαὶ εὔπλοκαμοι δεινὴν θεὸν ιλάσκον);

380

Τὸν δὲ αὐτὸν ὄτρηρὴ ταμίη τῷος μῆδον εἴπεν.

Εκτωρ, ἐπεὶ μάλιστας ἀληθέα μυθήσαθε,

Οὔτε πηδεῖ γαλόσαν, οὐδὲ εἰνατέρων εὔπεπλων,

Οὔτε οὐδὲ Αθηναῖς ἵζοιχε^τ), εὐθέτε περ ἄλλα

Τρωαὶ εὔπλοκαμοι δεινὴν θεὸν ιλάσκον).

385

Αλλὰ σῆπε πύργον ἐθεὶ μέραν Ιλίου, ὧντες ἄκοστε

Τείρεαθλοι Τρωαῖς, μέγα δὲ κράτος εἶναι Αχαιῶν.

Η μὲν δῆ τὸρος τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,

Μανιομένη εἰκῆς· Φέρει δὲ ἄμα τῷασθι τιθίη.

Ηρα γυνὴ ταμίη ὁ δὲ ἀπέσαυτο δάμαλος Εκτωρ

390

Τηγανίας αὐτὴν ὁδὸν αὖτις, εὐκλιμένας κατὰ ἄγγας.

Εὗτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἀσυν-

Σκαίας, (τῇ γὰρ ἐμελλε διεξίεναι πεδίονδε)

Εινθὲ ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίον ήλθε θέσσοι,

Ανδρομάχη, Θυγάτηρ μεγαλύτορος Ηετίωνος.

Ηετίων, οἱ διανειπολάκιοι οὐλησαγη,

Θήση τηπλακίη, Κιλίκεος ἀνδρεασιν ἀνάστων

Ταῦ περ δῆ Θυγάτηρ ἔχειθ Εκτωρι χαλκοκορυστῆ.

Η οἱ ἐπειτὴντησ, ἄμα δὲ ἀμφιπόλος κιεν αὐτῆ,

Παῖδες ἐπὶ κόλπον ἔχεστ ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτως,

395

400

Εκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀσέρι καλῶ.
Τόν ρ̄ Εκτῷρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτῷρ οἱ ἄλλοι
Αἰσιάνακτ̄· οἵος γδ̄ ἐρύετο Ιλιον Εκτῷρ.

Ητοι ὁ μὲν μείδησεν ἴδων ἐς παιδὰ σιωπῆ
Ανδρομάχη δέ οἱ ἀγχὶ παρίστητο δακρυχέσσα, 405
Εν τ̄ ἄρᾳ οἱ φῦ χειρὶ, ἐπος τ̄ ἔφατ̄, σκηνὴν

Δαιμόνει, Φθίσθ σε τὸ σὸν μένος, καὶ δέ εὖ ἐλεσσίρεις
Παιδὰ τε μηπιάχου, καὶ ἐμ' ἄμμορον, η τάχα χηρη
Σεῦ ἔσσμοι τάχα γάρ σε κατακτανέοντι Αχαιοῖ,
Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
Σεῦ ἀφαμαρτύσῃ χθόνα δύμηνα· καὶ γδ̄ εἶτ̄ ἄλλη
Εραὶ Θαλπωρῇ, επεὶ ἀν σύζε τότμον ἐπίσσην,
Αλλ' ἄχε· καὶ δέ μοι εἴτ̄ πατήρ καὶ τότνια μῆτηρ.
Ητοι γάρ πατέρ' ἄρμὸν ἀπέκτανε δῖος Αχιλλεύς,
Εκ δέ τόλιν τάρσεν Κιλίκων εὗ ναιετάσταν, 415
Θητῶν ιψίπυλον· κάτα δέ ἔκτανεν Νετίκωνα,

Οὐδέ μιν εὔνενάριζε· σεβάσασθο γδ̄ τόγε θυμῷ·
Αλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
Ηδέπι σῆμι ἔχεεν τάρει ἢ πλείστας ἐφύτοισεν
Νύμφαι Ορεστάδες, καραντίναι δίος αἰγιόχοι. 420

Οἱ δέ μοι επὶ λα καστίγνητο ἐσαν εἰν μεγάροισιν,
Οἱ μὲν πάντες ιώ κιον ἥμαλις αἴδος εἰσω·
Πάντας γδ̄ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς,
Βρούν ἐπ' εἰλιπόδεαστ, καὶ ἀρρώνης σίεστι.

Μητέρα δέ, η Βασίλειν τηπτλάκω ύληεσγι.
Τὴν επεὶ ἄρ δεῦρ πηγαγ' ἀμ' ἄλλοισι κτεάτεσιν,
Αψήσγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπέρεστι ἀποινα·
Πατρὸς δέ εἰν μεγάροισι βάλ Αρτεμις ιοχέαρα.

Εκτορ, ἀτὰρ σὺ μοι εἰσὶ πατήρ, καὶ τότνια μῆτηρ,
Ηδὲ καστίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παραχοίτης. 430
Αλλ' ἄχε, νῦν ἐλέσαιρε, καὶ αὐτῷ μίμην ἐπὶ τύργῳ,
Μὴ παιδὸς ὄρφανικὸν θετῆς, χήρεων τε γυναικα·

Λαὸν ἢ σῆστον παρέ ἐρινεὸν, εὐθα μάλιστα
Αιματός εἴτι τόλισ, καὶ επιδρομον ἐπλέιο τεῖχος.
Τρίς γάρ τηγ' ἐλθόντες ἐπεργήσανθ' οἱ ἄριστοι,

Αμφ'

Αμφ' Αἰαντε δύω, καὶ ἀγακλυτὸν Ιδεμβρῆ,
Ηδ' ἀμφ' Αργείδας, καὶ Τυδέος ἀλκιμον ὕστον.

Ηπε τίς σφιν ἔνιστε Θεοπροπίων εὖ εἰδὼς,
Η νυ καὶ αὐτῶν Θυμὸς ἐποτεωθῆ, καὶ ἀνάγκη.

Τὴν δ' αὐτε προσέειπε μέγας κορυθαιόλος Εκτωρ. 400
Η καὶ ἔμοι τάδε πάντα μέλι, γυναικί ἀλλὰ μάλισταν ἄνων

Αἰδεμονα Τρώας, καὶ Τρώαδας ἐλκεσιπέπλους,
Αἴκε, κακὸς ὁς, νοσφιν ἀλυσκάζω τούλεμοιο.

Οὐδέ με Θυμὸς ἄναστε, ἐπεὶ μάδον ἐμμύρηας ἐσθλὸς,
Αἰεὶ καὶ πρώτην μετὰ Τρώεων μάχεσθαι,

Αργύριμφος πατρός τε μέχρι κλέος, ηδ' ἔμον αἰτοῦ.

Εὐ μὲν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ Φρένα καὶ κατὰ Θυμὸν,
Εοτεὶς ἥμαρ, ὅτ' ἂν ποτὲ δλώλῃ Ιλίος ἴση,

Καὶ Πριάμος, οὐ λαὸς ἐμμελίω Πρελαμοιο.

Αλλ' ό μοι Τρώων πόστον μέλι ἀλγος ὀπίστω,

Οὐτ' αὐτῆς Εκάλης, ἔτε Πριάμοιο ἄνακτος,

Οὔτε καπηγήτων, οἱ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλὸς

Ἐν κανίζοι πέσσοιν ὑπὲν ἀνδράσι δυσμήνεσσιν,

Οσον σεῖς· ὅτε κεν τις Αχαιῶν χαλκοχρυτῶνων
Δακρύσσεσσαν ἄγητο, ἐλεύθερον ἥμαρ δοπύρας.

Καὶ κεν ἐν Αργεῖ εἴστας πρὸς ἄλλης ιστὸν ὑΦαίνοις,

Καὶ κεν γένερος Φορέοις Μεσητῆδος, η Τυπερέης,

Πόλλα δεκαζομένη χραλερὴ δ' ὀπτικείστετ ἀνάγκη

Καὶ ποτέ τις ἐπητοῖν, ιδῶν κάτα δάκρυ χέντον.

Εκτωρος ηδὲ γυνῆ, οἱ ἀριστεύσκε μάχεσθαι

Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ιλίον ἀμφεμάχοντο.

Ως ποτέ τις ἐρέψεις σοὶ δ' αὖ νέον έσεις ἀλγος

Χήτει τοιδεὶς ανδρὸς, ἀμιάντιν δέλιον ἥμαρ.

Αλλά με τεθνεώτα χυτὴ κάτα γαῖα καλύπτοι,

Πρίν γέτε σῆς τε Βοῆς, στρέψθε τούτην θέσθαι.

Ως εἰπὼν, ό τωνδος ὁρέζατο Φαιδίμος Εκτωρ.

Αψὲ δ' ὁ πάτης, πρὸς κόλπον εὐχώνοιο τιθῆντος

Εκλινθεὶς ίάχων, πατρὸς Φίλος σὺν ἀπυχθεῖς,

Ταρθῆσας χαλκέν τε, ιδεὶ λόφον ἵπποχαίτης,

Δεινὸν ἀπὲν ἀκροτάτης κόρυθος νέύοντας νοῆτας.

445

450

455

460

465

470
ΕΚ

Εκ δέ γέλασε ταπίρ τε Φίλος, καὶ τότινα μῆτηρ.
Αὐτίκ' δὲτὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο Φαιδίμος Εκτωρ,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ὅπερ χθονὶ ταμφανώσαν
Αὐτὰρ οὐχὶ ὃν Φίλον γένεται κύσε, τῷλέ τε χερσὶν,
Εἶπεν επενδάμενος Διὶ τῷ, ἀλλοισί τε Θεοῖσι.

475

Ζεῦ, ἀλλοι τε Θεοὶ, δόγε δῆ καὶ τόνδε γνέαδ
Παιδὸν, ὡς καὶ ἔγω περ, ἀριπρεπέα Τρώεσιν,
Ωδὲ βίην τὸν ἄγαθὸν, καὶ Ιλίας ἴφι ἀνάστην.
Καὶ ποτέ τις εἰποι, Πατρὸς δὲ οὐτε τολλὸν ἀμείνων,
Εκ τολέμεις ἀνιοντας Φέροι δὲναρα Βροτόντα,

480

Κτίνας δῆμον ἀνδρα, χαρέτ δὲ Φρένα μῆτηρ.

Ως εἰπὼν, ἀλόχοο Φίλης ἐν χερσὶν ἐθηκε
Παιδὸν οὐκ ηδὲ αἴρα μιν κηδεῖ δέξαλο κόλπῳ,
Δακρυόεν γελάσσοισι πόσις δὲλέησος νοήσας,
Χειρὶ τέ μιν κατέρεζεν, ἐπος τὸν ἐφατ', ἐκ τὸνόμαζε.

485

Δαιμονίη, μή μοι τι λίγης ακαχίζεο θυμῷ.
Οὐ γάρ τις μὲν πάπας αὐταν ἀνηδεῖσι προϊάψῃ.
Μοῖραν δὲ τινά Φημι πεφυγμένον ἐμμεναὶ ἀνδρῶν,
Οὐ κακὸν, φέδε μὲν εὐθλὸν, ἐπὴν ταπεῖτα γένεται.

Αλλ' εἰς οἷκον ιστα, τὰ σαυτῆς ἔργα κομιζε,
Ισόν τ', ἥλακατί τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἐργον ἐποίχεσθαι τολέμεος δὲ ἀνδρεος μελήσῃ
Πάσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοι Ιλίω ἐγγεγάσσοι.

490

Ως ἄρα Φανήτας, κόρυθ' εἴλετο Φαιδίμος Εκτωρ
Ιππεριν ἀλόχοος ἢ Φίλη οἰκόνδε Βεβήκδ,
Εντροπαλιζομένη, δακρεὸν κάτα δάκρυ χέσσα.
Αἴψα δὲ επειθ' οκανε δόμος εὖ ναιετεοντας

495

Εκτορος ἀνδροφόνοο κικῆσαλο δὲνδοθει τολλᾶς
Αμφιπόλες, τῆσι δὲ γόον πάσησιν ἐνωρσεν.
Αἱ μὲν ἔτι ζώον γόον Εκτορα ὡς σὺν οἷκῳ.
Οὐ γάρ μιν ἔτι ἐφαντο τοστροπον σκη τολέμεοο

500

Ιζεδαι, προφυγόντα μήρος μηδὲ χειρας Αχαιῶν.
Οὐδὲ Πάρις δῆθυνεν εὖ οψηλοῖσι δόμοισιν.

Αλλ' οὐχὶ επει κατέδι χλυτὰ τεύχεα, τοικίλα χαλκᾶ,
Σενατ' επειτ' ἀνὰ ἄσυ, ποσὶ κραυπνοισι τεποιθώς.

505

525

Ως δ' ὅτε τις στοὺς ἵππος, ἀκοσῆγας ἐπὶ Φάτνη,
Δεσμὸν διτορῆγας, θεῖδ πεδίοιο κροαίνων.

Εἰωθὼς λειχὴς ἔυρρεος τοῖσι μοῖροιο,
Κυδίων ὑψὲ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ωμοῖς αἴσαν^τ). ὁ δὲ αὐλαῖηΦι τεποιῶας,
Ρίμφα εἰ γῦνα Φέρει μετά τὴν θεα Κανόμον ἵππων.
Ως ψος Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμιον ἄκρης,
Τεύχεσι ταμφαίνων, ὡς ἥλεκτωρ, ἔβεβήκει,
Καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες Φέρουν· αὐτὰ δὲ πεπιτα
Εκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὐτὸρ δὲ πεπιτα
Στρέψεως ἐκ χώρης, οὗτος οὐδὲριζε γυναικί.
Τὸν τρότερος τροστεπεν Αλέξανδρος θεοειδῆς.

Ηθεῖ, η μάλα δῆ σε καὶ ἐσύμενον κατερίκα,
Δηθύνων, καὶ δὲ ἥλθον ἐναίσιμον, ὡς σκέλενες.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος τροστεΦη κορυθαίολος Εκτωρ. 520
Δαιμόνι, σὸν ἄν τις τοι ἀνήρ, ὃς ἐγαίστημος ἐστι,
Ἐργον ἀλημόσει μάχης, ἐπεὶ ἀλκιμός ἐστι.
Αλλὰ ἐκῶν μεθίεις τε, καὶ σὸν ἐθέλεις· τὸ δὲ ἐμὸν κῆρ
Αχαϊ^τ) ἐν Θυμῷ, οὐδὲ πέρ σεθεν αὔχει ἀκόν
Πρὸς Τρώων, οἱ ἔχεσι τολὺν πόνον εἰνεκα στο.
Αλλ' οὐμεν τὰ δὲ ὅπιδεν ἀρεασόμεδ^τ, αὔχει ποδὶ Ζεὺς
Δώῃ, ἐπιφρενίοισι θεοῖς αἰενχρέτησι
Κρητῆρα σήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
Εκ Τροΐης ἐλάστανθες εὔκητμιδας Αχαιός.

510

515

525

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Ελέντις συμβολίσατος, Εκτῷρ προκαλεῖται τὸν Ελλήνων τὸν ἀεισον εἰς μονομαχίαν. Εγένεται δὲ ἀνασάντων, ἐλαχεῖν Αἴας ὁ Τελαμώνιος. Καὶ γενναίως αὐτὸς αἰγανισταμένος διαλύσσει κύρικες, ἔσπειρες γενομένης. Τῷ δὲ ξένῳ τὸς νεκρὸς ανελόμενοι θάψιστ, καὶ τεῖχος οἱ Ελλήνες κατασκευάζουσιν, ἐφ' ὃν ὁ Ποσειδῶν ὑγανάκτησε. Ζεὺς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα ἐκ αἰστα τὴν μελλοντῶν δείχνυσιν.

ΑΛΛΗ.

Ητα δ' Αἴας πολέμῳ μόνῳ μόνος Εκοσει δίσ.

Ως εἰπὼν, πυλέων ἐχέαστο Φαίδημος Εκτῷρ.
Τῷ δὲ ἄμφι Αλέξανδρος καὶ ἀδελφός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
Αμφότεροι μέμασσαν πολεμίζειν ηδὲ μάχεσθαι.
Ως δὲ Θεὸς ναῦτησιν εελδομήνοισιν ἔδωκεν
Οὔρον, ἐπὶν χειραμωσιν ἐυζέσπος ἐλάτησι
Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δὲ τῷ γῆρᾳ λέλιν⁵).
Ως ἄρα τῷ Τρώεστι εελδομήνοισιν Φανήτην.
Ενθ' ἐλέπιεν, οὐ μὲν γὸν Αργείδοσι αἴνακ^Θ,
Αργη ναυετάσσοντα, Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
Γενιατ' Αργείδοσι, καὶ φιλομέδεσσι βοῶπις.
Εκτῷρ δὲ Ήιονῆα βαλλεῖ ἔγχεις ὀζύσεντι,
Αὐχέν, ὑπὸ σεφάνης ἐυχάλκῳ λύσε δὲ γῆρα.
Γλαῦκος δὲ ιππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ιφίνοον βάλε δέρι, κατὰ κρατερὴν υσμίνικην,
Δεξιάδην, ἵππων θιάλμυρον ἀκείαν,
Ωμον δὲ ξένην ἵππων χαμάδις τέσσε· λύντο δὲ γῆρα.
Τέτης δὲ ὡς δινένθησε Θεὰ γλαυκῶπις Αἴγινη
Αργείσσις ὀλέκοντας, ἐνὶ κρατερῇ υσμίνῃ,
Βηραὶ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰχδασα
Ιλιον εἰς ἱρήν· τῇ δὲ αὐτίος ὥρνυτ² Απόλλων,

5

10

15

15

20

Περγάμις

Περγάμος ἐκκαλιδῶν, Τρώεως δὲ βόλετο νίκην.
Αλλήλοισι δὲ τῷτε συναντέσθην ὡςδὴ Φηγῶ.

Τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς γῆς, Απόλλων.

Τίππε σὺ δ' αὖ μεμαῖψα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
Ηλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25
Η ἴνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἔτεραλκέα νίκην.

Δῶς; ἐπεὶ οὐτοις Τρῶας διπολλυμένος ἐλεσίρεις.

Αλλ' εἴ μοι τι πάθοιο, τόκεν τολὺν κέρδους εἶη.

Νῦν μὲν πάστωμεν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα

Σύμερον· υἱερον αὐτες μαχήσοντ', εἰσάκε τέκμωρ

Ιλίας εὑρωσιν· ἐπεὶ ὡς Φίλον ἐπλετο θυμῷ

Τμῆιν ἀδενάτησι, θεαπραθέειν τόδε ἄστι.

Τὸν δὲ αὐτὸν προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη.

Οδὸς εἶσα, Εκάεργε· τὰ δὲ φρονέστα καὶ αὐτὴ

Ηλθον ἀπ' Οὐλύμποιο, μὲν Τρῶας, οὐδὲ Αχαιάς.

Αλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;

Τὴν δὲ αὐτες προσέειπεν ἄναξ, Διὸς γῆς, Απόλλων.

Εκτορὸς ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ιπποδάμοιο,

Ην τινά πτε Δαναῶν προκαλέσεις οἰόθεν οἶος

Αντίσιον μαχέσασθαι, εν αἰνῇ δηιοτῆτι.

Οι δὲ καὶ αγαστάμενοι χαλκοκήριστες Αχαιοί

Οἵον ἐπόρειαν πολεμίζειν Εκτορὶ σίδη.

Ως εἶφατ· όδος απέθησε θεὰ γλαυκῶπις Αθηνύ.

Τῶν δὲ Ελευνος, Πριάμοιο Φίλος πᾶς, σύνθετο θυμῷ

Βελὴν, ἡ ρά θεοῖσιν ἐφήνδανε μηδίσωσι.

Στῆ δὲ πάρ' Εκτορὶών, καὶ μην πρὸς μῆθον εἴπεν.

Εκτορ, ψέ Πριάμοιο, Δεῖ μητὶν αἰτάλαντε,

Η ρά νῦ μοί τι πάθοι; κασίγνητος δέ τοι εἰμί.

Αλλὰς μὲν καθάσιον Τρῶας, καὶ πάντας Αχαιάς·

Αὐτὸς δὲ προκαλέσας Αχαιῶν ὅσις ἀριστος,

Αντίσιον μαχέσομεν εν αἰνῇ δηιοτῆτι.

Οὐ γάρ πά τοι μοῖρα θενέν, καὶ πότμον ὑπιστεῖν.

Ως γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἀκεσσα θεῶν αἰτιζενετάσσων.

Ως εἶφαθ· Εκτορ δὲ αὗτ' ἔχαρη μέρος, μῆθον ἀκέσσος·

Καὶ ρέεις μέσογον ἵων, Τρῶαν ἀνεέργει Φάλαγγας,

55

Μέσος

Μέσας δερὸς ἐλῶν· τοὶ δὲ ιδριώθησαν ἀπαντες.

Καδὸς Ἀχαιμέμενων ἔσεν εὔκνήμιδας Αχαιός·

Καδὸς ἄρα Αθηναῖς τε, καὶ ἀργυρότοξος Απόλλων,

Εζέοθην, ὅρνιστην ἐοικότες αἰγυπιοῖσι,

Φηγῷ εὐφύηλῃ πατέρος Δίος αὐγλόχοιο,

60

Ανδράσι περπόλιμοι. τῇ δὲ σίχεις ἔστο πυκναῖ,

Ασπίσι, καὶ κορύθεοι, καὶ ἔγχεοι τε φρικῆαι.

Οἷς δὲ ξεφύροιο ἐχεύατο τῶντον ἐπὶ Φρίξῃ,

Ορυμαθέοιο νεον, μελάνῃ δὲ τε τῶντος τοστὸν αὐτῆς·

Τοῖαι αὖτε σίχεις εἴσατ' Αχαιῶν τε, Τρώων τε,

65

Ἐν τεσδιώ. Εκτῷρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔστε.

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες, καὶ εὔκνήμιδες Αχαιοί,

Οφρὲ ἐπώ τὰ με Θυρὸς ἐνὶ σηθεωτ κελεύθ.

Ορκία μὲν Κρονίδης υψίζυρος σὸν ἐτέλεωσεν,

Αλλὰ κακὰ Φρονέων τεκμαίρει) ἀμφοτέροισιν

70

Εἰσάκεν ἡ ὑμεῖς Τροίην εὐπυρυζον ἐλῆτε,

Η αὐτοὶ παρὰ τηνὶ δαμέσετε τῶντοπόροισιν.

Τμῆι μὲν γὰρ ἔστιν ἀριστῆς Παναχαιῶν,

Τῶν νῦν ὄντινα Θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθ ἀνώγει,

Δεῦρ' ἵτω ἐκ τῶντων, τῷρομος ἐμμήματι Εκτορὶ δίκῃ.

75

Ωδὲ δὲ μυθέοματι, Ζεὺς δὲ ἄμμι ὅπτιμάρτυρος ἐνώ,

Εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖγος ἐλη τενάκει χαλκῶ,

Τεύχεα συλήσας, Φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,

Σῶμα δὲ οἰκαδὸν δόμῳραι πάλιν, ὅφρα τῷρος με

Τρῶες καὶ Τρώων ἀλοχοι λελάχωσι ταενόντα.

80

Εἰ δέ καὶ ἔγω τὴν ἐλα, δῶν δὲ μοι εὐχος Απόλλων,

Τεύχεα συλήσας, οἵσω ποτὶ Ιλιον ἴρην,

Καὶ κρεμόω ποτὶ τὴν Απόλλωνος ἐκάτοιο.

Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐαγέλμας διποδώσω,

Οφρά εἰ παρχύσωσι καρηκομόσωντες Αχαιοί,

85

Σῆμα τέ οἱ χεύσωσιν ἐπὶ τλατεῖ Ελληπόντιω.

Καὶ ποτὲ τις ἐπησι καὶ ὄφιζόνων ἀνθρώπων,

Νηὶ τολυκλήϊδι τλέων ἐπὶ οἴνοπα τῶντον.

Ανδρὸς μὲν τοδε σῆμα πάλαι κατατεθνητος,

Ον ποτὲ ἀρισενοντει κατέκτανε Φαίδημος Εκτῷρ.

90

Ως

Ως ποτέ τις ἐρέθ: τὸ δὲ ἔμδυν κλέος ὅποτ' ὀλέστα.

Ως ἕφαθ: οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐχένοντο σιωπῆ.
Αἰδεόθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δὲ υποδέχθαι.

Οὐψὴ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστη, Εἰ μετέειπε,
Νείκη ὄνειδίζων, μέγα δὲ σοναχίζετο Θυμῶ.

Ω, μοι ἀπειλητῆρες, Αχαιΐδες, ὥκετ Αχαιοί·
Η μὲν δὴ λώση πάδε γέ ἔστε) αἰνόθεν αἰνῶς,

Εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Εκτόρος ἀντίος εἴσιν.

Αλλ' ὑρεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γῆπα ψρούσθε,
Ημρυοὶ αὖθις ἔκαστοι ἀκέραιοι, ἀκλεῖς αὗτως.
Τῶδε δὲ ἔγαντις αὐτὸς Θωρηζομάς αὐτὰρ ὑπερθεν
Νίκης τείρατο ἔχον) εἰν αἴθανάτοισι θεοῖσιν.

Ως ἄρα Φωνῆσας καλεδύσατο τεύχα καλά.
Ενθάδε τε τοι, Μενέλαε, Φάνη βιότοιο τελευτὴ
Εκτόρος εὐν παλάμησιν, ἐπεὶ τολὺν Φέρτερος ἦν
Εἰ μὴ ἀναιγάνεις ελον βασιλῆς Αχαιῶν
Αὐτὸς τὸν Ατρεΐδης, εὐρυκρέιων Αγαμέμνων,
Δεξιτερῆς ἔλε χειρός, ἐπος τὸν ἕφατ, ἐκ τὸνόμαζεν.

Αφράνεις, Μενέλαε διοπτρεφέτες δέ τι σε χρὴ
Ταύτης αἴφροσύνης ἄνα δὲ ἴχεο, κηδομῆρός περ,
Μηδὲ ἔθελ εἰς ἔριδος σεῦ ἀμενονις φωτὶ μάχεσθαι,
Εκτοροι Πριαμίδη, τὸν τε συγένεος καὶ ἄλλοι
Καὶ δὲ Αχιλλεὺς τέτω γε μάχῃ σὺν κυδιανέρη
Ερριγ ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμένων.
Αλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ, ἵων μὲν εἴθνος ἐταίρων
Τέτω δὲ τορόμονος ἄλλον ἀνασήστιν Αχαιοί.
Εἴπερ ἀδειής τὸν εἶναι, καὶ εἰ μόθις εἰς ἀκόρυτος,
Φημι μιν ἀστασίως γόνου κάμψειν, αἷκε Φύγης:
Δηγίς σὺ τολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.

Ος εἰπὼν ταρέπειτεν αἰδελ φειδεῖς Φρένας ἥρως,
Αἴσιμα παρειπών· οἱ δὲ ἐπειδέτο. Τοῦ μεν ἐπειτα
Γηθόσουνος θεράποντες ἀπὸ ὄμων τεύχε ἐλοντα.
Νέσωρ δὲ Αργείοισιν ἀνίστητο, καὶ μετέειπεν.

Ω πόποι, η μέγα τανθρός Αχαιΐδα γῆπαν ικάνη·
Η κε μέγοιμαζειε γέρων ιππηλάτα Πηλεὺς,

95

100

105

110

115

120

125

Βαθλὸς

Εωθλὸς Μυρμιδόνων βαληφόρος, ἢ δ' ἀγορητής.
 Ος ποτέ μὲν εἰρόμενος, μέγ' ἐγῆθεν ω̄ τὴν σίκαν,
 Πάντων Αργείων ἔρεων γνενητε, τόκον τε·
 Τὰς νῦν εἰ τοίσαστας υφ' Εκτορὶ πάντας ἀλέσοι,
 Πολλά κεν ἀδενάταισι φίλας ἄνα χεῖρας φέναι,
 Θυμὸν δέσπο μελέων δῆναι δόμον Αἴδος εἴσω.
 Αἶ δὲ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αδηναί, καὶ Απολλον,
 Ηβᾶμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὄχυρος Κελάδονι μάχοντο
 Αγρόμηνος Πύλιος τε, καὶ Αρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 Φειας πάρ τε τέχεστην, Ιαρδάνης ἀμφὶ ρέεθρα.
 Τοῖσι δ' Ερδητελίων περίμοσ ιησθε, ιοτέος φάς,
 Τεύχε ἔχων ἄμοιστον Αρηΐθεοιο ἀνακτος.
 Δίς Αρηΐθεος, τὸ επίκλησιν Κορωνῆτης
 Ανδρες κίκλησκον, καλλίζωντε τε γυναικες,
 Οὔνεκ' αὐτὸς τοῖσισ μαχέσκετο, δύρι τε μαχρῶ,
 Αλλὰ σιδηρέτη κορύνη ρήχυστης Φάλαγγας.
 Τὸν Λυκόορος ἐπεφυε δόλω, εἴτι κράτει γε,
 Στενιωπῶ ἐν ὁδῷ, ὅτ' αὐτὸς τοῖς κορύνῃ οἱ ὄλεθρον
 Χερζίσμε σιδηρέτη πένην δὲ Λυκόορος ψευθῆται
 Δύρι μέσον περόμησεν οἱ διῆπλιος γάδες ἐρείσθη.
 Τεύχεα τὸ ἔξενάριζο, τέοι πάρε χάλκεος Αρης.
 Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπειτ' ἐφόρδ μὲν μώλον Αρηος.
 Αύταρ ἐπεὶ Λυκόορος τὸν μεγάροισιν ἐγήρα,
 Δῶκε δὲ Ερδητελίων, Φίλω Θεράπονη, Φορηναῖ,
 Τῷ ὅγε τεύχε ἔχων, πόρκαλιζετο πάντας ἀριστες.
 Οἱ δὲ μάλιστημενοι, καὶ ἐδέσδιστε, όδε τις ἔτλη.
 Αλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμιζειν
 Θάρσει ω̄ γνενητες τενάτετος ἔσκον ἀπάντων,
 Καὶ μαχόμενοι οἱ ἔγω, δῶκεν δὲ μοι εὐχος Αθηνη.
 Τὸν δὲ μῆκισον οἱ κάρησιν κταίνον ανδρες.
 Πολλοὶ γάρ τις ἔκειτο παρίσορος ἐνθα καὶ ἐνθα.
 Εἴθ' ὡς ησάωμι, βίη δέ μοι ἐμπεδος εἴη,
 Τῷ κε τάχις ἀντῆσε μάχης κορυθάιολος Εκτωρ.
 Τμέων δὲ οὐπέρ ἔστιν ἀριστῆς Παναχαιῶν,
 Οὐδὲ οἱ προφρονέως μέματ' Εκτωρος ἀγτίον ἐλθεῖν.

Ως νέκεος ὁ γέρων· οἱ δὲ ἐνέα τάντες ἀνέστεν.
 Όρτο τολὺ τρώτος μεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέρουν·
 Τῷ δὲ περὶ Τυδείδης ὥρτο κρατερὸς Διοφῆδης·
 Τοῖσι δὲ ἐπ' Αἴαντες, Θεριν Ἀπτεράχοι αλκήν·
 Τοῖσι δὲ ἐπ' Ιδομένες, καὶ ὅπαν Ιδομένης·
 Μηρόνης, ἀτάλαντος Επιαλίων ἀνδρεφόντη·
 Τοῖσι δὲ ἐπ' Εύρυπυλο, Εὐαιρονος ἀγλαὸς ύρος·
 Αν δὲ Θόας Ανδραιμονίδης, καὶ διος Οδυσσεύς.
 Πάντες ἀρ' οὐγέθελον τολεμίζειν Εκτορὶ δικῷ.
 Τοῖσι δὲ αὐτοῖς μετεπεπειρόντος ιππόται Νέστωρ.

165

170

Κλήρων τοῦ πεπάλαχθε Διομήπερες, ὃς καὶ λάχησιν·
 Οὗτος γὰρ δὴ ὀντος εὔκυνηριδας Αχαιών·
 Καὶ δὲ αὐτὸς ὣν Θυμὸν ὄνεισται, αἷκε φύγης
 Δηῆς ἐκ τολέμονος, καὶ σύνης δημοτῆτος.

Ως ἔφαθ· οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἔκαστοι,
 Εν δὲ ἔβαλον κινέη Αχαμέμνονος Ατρεΐδαιος.
 Λαοὶ δὲ ηρήσαντο, θεοῖσι δὲ χειρας ανερχον·
 Ωδὲ δέ τις ἐπεσκεν, ιδὼν εἰς ψευδὸν εύρυν.

175

Ζεῦ πάπερ, ή Αἴανθε λαχεῖν, ή Τυδέος ύρον,
 Ή αὐτὸν Βασιλῆα πολυχρύσονο Μυκήνης.

180

Ως ἀρ' ἔφαν πάλλεν δὲ γερμίνοις ιππόται Νέστωρ·
 Εκ δὲ ἔθορε κλῆρος κινέης, οὐ αρ' ηθελον αὐτοῖς,
 Αἴαντος κήρυξ δὲ, Φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπίντη,
 Δεῖξεν δὲ ταῖσιν αριστήσαν Αχαιῶν.
 Οι δὲ γινώσκοντες ἀπίλεψαντο ἔκαστοι.

185

Αλλ' ὅτε δῆ τὸν ἵκανε, Φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπίντη.
 Οι μην Ὀπίγεράφας κινέη Βάλε Φαιδρὸς Αἴας,
 Ήτοι ταέρχετε χεῖρ· οὐδὲ ἔριβαλεν, ἀγχι παρεχεῖσθαι·
 Γνῶ δέ, κληρος σῆμα ιδὼν, γιθησεὶς ἡ Θυμῷ.
 Τὸν μὲν πάρ ποδὲν χαράδης Βάλε, Φώνησέν τε.

190

Ω φίλοι, ήτοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δέ καὶ αὐτὸς
 Θυμῷ· ἐπεὶ δοκεων νικησόμεν Εκτορα δίον.
 Αλλ' ἀμετ', οὐφρ' ἀν' ἐγὼ τολεμητὰ τεύχεα δύω,
 Τοφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 Σιγῇ ἐφ' ὑμέσιν, ἵνα μὴ Τρῶες γε πάνθεν·).

195

HE

Μὲ καὶ ἀμφοτέρην, ἐπεὶ γὰρ δεῖδιμεν ἔμπης.

Οὐ γάρ τίς με βίη γε ἔκων ἀέκοντα δίηται,

Οὐδὲ τὸ αἰδρέμ· ἐπεὶ γέρες ἐμὲ νηΐδα γέγετος

Ελπίματι εὐταλαμίνιοι γέμεσθε, τραφέμεν τε.

Ως ἔφαθ· οἱ δὲ εὔχοντο Δῖον Κρονίους ἄνακτος.

Ωδὲ δέ τις εἴπεσκεν, ιδῶν εἰς θρανὸν εύρυν.

Ζεῦ πάτερ, Ιδηθεν μεδέαν, κύδισε, μέμετε,
Δὸς νίκην Αἴαν· Εἰ αὐγλαὸν εὔχος αρεθαῖ·

Εἰ δὲ καὶ Εκτόρα περ φιλέεις, καὶ κύδια αὐτῷ,
Ιστη ἀμφοτέροισι βίην καὶ κύδος ὅπιστον.

Ως ἀρ' ἔφαν. Αἴας δὲ κορύστετο νάροπι χαλκῷ.

Αὐτὰρ επειδὴ πάντα τὰς χροὶς ἔσται τεύχη,

Σεύσας ἔπειθ', οἵος τε πελώριος ἔρχεται Αρης.

Ος τὸν πόλον μόνονδε μετ' ανέρας, οὔτε Κρονίου

Θυμοβόρῳ ἔρειδῳ μήνει ξυνέκει μάχεσθαι

Τοῖος ἀρ' Αἴας ὥρτο πελώριος, ἔρχος Αχαλῶν,

Μεσιδίου Βλοσυροῖς προσώποις· νέρθε δὲ ποστὶν

Ηίε μακρὰ βίσας, περιδάνιον δολιχόσκιον ἔγγος.

Τὸν δέ καὶ Αργεῖοι μεγύς ἔγγονον εισορόωντες·

Τρώας δὲ πρόμος αἷνος πατήλυτε γῆρας ἔκαστον.

Εκτορὶ τὸν αὐτῷ Θυμός εὐτὸν σηθεσται πάτασεν·

Αλλ' ἔπως ἔτι εἴχεν πατητέοντα, γέρες ἀναδύναι

Αψι λαῶν εἰς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσατο χάρμη.

Αἴας δὲ ἔγγύθεν πῆλθε, Φέρων στίκος, ἡγέτε πυργον,

Χάλκεον, επιλαβόσαν, ὃ οἱ Τυχίοις κάρμε τεύχων,

Σκυτοτόμων ὅχι ἀρίστος, τὴν δὲ οἰκίαν ναίσκων·

Ος οἱ ἐποίησεν στίκος αἰόλον, επιλαβόσαν,

Ταύρων Γατρέφεων, ἐπεὶ δὲ σύδονον πῆλασε χαλκόν.

Τὸ πέρσε οὐρνοια Φέρων Τελαμώνιος Αἴας

Στῆρα μαζί Εκτόρος ἔγγονος, απειλήσας δὲ προσπίδα.

Εκτόρ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴτεαι οἰόθεν οἷος,

Οἷος καὶ Δαναοῖσιν αριστεῖς μετέστησε,

Καὶ μετ' Αχιλλῆα ριζήνορε, Θυμολέοντα.

Αλλ' οὐ μὲν εὐ νήσας κορωνίστι, ποντοπόροισι,

Καὶ τὸν οὐρνιώτας Αγαμέμνονα, ποιμένι λαῶν·

200

205

210

215

220

225

230

Ημέρα

Ημεῖς δὲ εἰμὲν τοῖοι, οἱ ἀν σέθεν ἀντίσταμεν,
Καὶ πολέεσ. ἀλλ' ἄρχε μάχης, ηδὲ πολέμου.

Τὸν δὲ αὐτὲ προσεπειπε μέγας κορυφαῖος Εκτωρ.

Αἴαν διογμές, Τελαμώνε, κούρανε λαῶν,

Μῆτί μεν, πήτε παιδὸς ἀΦανρός, πειρῆτις,

Νέ γυναικός, η σὸν οἶδεν πολεμῆτα ἔρχος.

Αὐτὰρ ἔγαν εῦ οἶδα μάχας τ', ἀνδροκτονίας τε.

Οἰδὲ ὅτι δέξια, οἰδὲ ἐπ' ἀριστερὰ ναρηῆσα βῶν

Αζαλέην, τό μοι εἴτι πελαύρινον πολεμίζειν.

Οἶδα δὲ εἰς σπλήνην δῆτα μέλπεδαι Αριή.

Οἶδα δὲ παῖδας μόθον ἵππων ἀκειαν.

Αλλ' εἰς γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν, τοιάτον ἔοντα,

Λάθρη ὀπιπλέοντος, ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἷκε τύχοιμι.

Ηραὶ καὶ ἀμπεπαλῶν περιδόλοιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος, ἐπίπλαστον,

Ακρόπατον κατὰ χαλκὸν, ὃς σύδοος ην ἐπ' αὐτῷ.

Εξ δὲ Διὸς πολύχατος ηλθε δαίδων χαλκὸς ἀτειρός.

Εν τῇ δὲ εἰδοματηρίνῳ θέτο. Δεύτερος αὖτε.

Αἴας διογμῆς περιδόλοιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλε Πριαμίδα κατ' αστίδα πάντοσε ἴσην.

Διὰ μὲν ἀστίδος ηλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,

Καὶ Διὸς θώρηκος πολυδιδάλος ηρῆρειο.

Αγίκηρὺ δὲ παραὶ λαπάρην Διάμηνος γιτῶνα

Εγχος. ὁ δὲ εκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαναν.

Τὼ δὲ σκασασμένα δολίχ' ἔγχεα χερούν, ἄμ' ἀμφω

Σινέρ' ἔπεσον, λείτσιν ἐσικότες ὄμοφαγοισιν,

Η σοσὶ κάπροισιν, τὰ τε φένος σοκ ἀλαπαδόν.

Πριαμίδης μὲν ἐπεῖτα μέσον σάκος γάπασε δύρι.

Οὐδὲ ἐροῦσεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφη δέ οι αἰχμῆ.

Αἴας δὲ αστίδα νῦν ἐπάλμησος. ηδὲ Διὸς πρὸ

Ηλυθεν ἔγχει τυφέλιξε δέ μιν μεμάστα.

Τημόδην δὲ αὐχέν' ἐπηλθε πέλαν δὲ συγκήκτεν αἷμα.

Αλλ' εδώς αἰπέληγε μάχης κορυφαῖος Εκτωρ.

Αλλ' ἀναχασάμφης λίθον ἐίλετο χειρὶ παχεῖ.

Κέιμφον εὐ πεδίῳ, μέλαγα, τρυχύν τε, μέγαν τε.

235

240

245

250

255

260

265

Τῷ

Τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σύκος, ἐπίασσεν,
 Μέσογον ἐπομφάλιον· τεθῆκησεν δὲ ἄρα χαλκός.
 Δεύτερος αὖτε Αἴας, τολὺ μέγαν λάσαν σιέρας,
 Ήκ' ἀπίδινησας, ἐπέρεισε δὲ ἵν απίλεθρον.
 Εἶσαν δὲ αὐτοὶ ἔτεῖσε, βαλάνω μυλοεσδεῖ τετρῶν.
 270
 Βλάψει δέ οἱ φίλα γένεσθε· οὐδὲ πλιός εὔτελεν οὐδην.
 Αστιδὲ ἐγχριμφετέσι· τὸν δὲ αὐτὸν ὥρθωσεν Απόδλων.
 Καὶ νῦν κε δὴ ξιφέεσσαν αὐτοσχέδον ἔταιζοντο,
 Εἰ μὴ κήρυκες, Δίος ἄγγελοι ἦδε καὶ ἀκόρων,
 Ηλθον, οὐ μὲν Τρώων, οὐδὲ Αχαιῶν χαλκοχτίναν,
 275
 Ταλθύβιος τε, καὶ Ιδαῖος, τεπνυμένων ἄμφων.
 Μέσος δὲ ἀμφοτέρων σκῆπτρα χέδον· εἴπε τε μῆδον
 Κύριον Ιδαῖον, πεπνυμένα μιδεανίδας.
 Μηκέτι, πᾶντες φίλων, τολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον
 Αμφοτέρων γὰρ σφῶν φίλοι νεφεληγερέτε Ζεύς.
 280
 Αμφω δὲ αἰχμητά τόγε δὴ καὶ ιδμεν ἀπαίτες.
 Νῦν δὲ ἥδη τελέθητε αὐταδὸν καὶ νυκτὶ πθέθατε.
 Τὸν δέ, απαμειβόμενος, πεισθεφη τελαμώνιος Αἴας.
 Ιδαῖον, Εκτορα πάντα κελδεύετε μιδησαθαί.
 Αὐτὸς γάρ χάρην προκαλεόσατο τάντας ἀρίστας.
 285
 Αρχέτων αὐταρ εὐγά μάλα πείσομα, εἴπερ αὐτὸν θεόν.
 Τὸν δέ αὐτε τροσσεῖτε μέχεται κορυφαίοντο Εκτωρ.
 Αἴαν, ἐπει τοι δῶκες Θεὸς μέγεθός τε, βίην τε,
 Καὶ πιντάνι τέρει δὲ εὐχὴ Αχαιῶν φέρτατός εστι.
 Νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηιοτῆτος,
 290
 Σῆμερον ύπερον αὗτε μακρούμεθ', εἰσόκε δάμεν
 Αμφε πλακίνη, δῶμα δὲ ἐπέροιτο γε νίκην.
 Νῦν δὲ ἥδη τελέθητε αὐταδὸν καὶ νυκτὶ πιθέθατε.
 Ως οὐ τούτη Φρήνης τάντας ποδὰ τηνοὶ Αχαιες,
 Σάς τε μάλιστα εἴται, καὶ εἴταιρας, οἵ τοι εἴσοι.
 295
 Αὐταρ εὐγά κατὰ ἄστι μέχεται Πριάμοιο ἄνακτον.
 Τρώας εὐφρανέω, καὶ Τρώιδας ἐλκεσιπέπλας,
 Αἴτε μοι εὐχέριμην Θεῖον δύσιν) αὐγῶνα.
 Δῶρα δὲ αὐτὸν ἀλλήλοισι τεθιντα δώρομεν ἄμφω,
 Οφει τις ἀδειπνησιν Αχαιῶν τε, Τρώων τε
 300
 Η μὲν

Η μὲν ἐμαρνάσθη τρίδος τῷ δὲ Θυμόβοροι.

Η δὲ αὐτὸν Φιλότης διέτραγεν αἴρθησεντε.

Ως ἄρα Φωνῆσις, δῶκε ζεφερόντος αρρυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε Φέρων, οὐκ εὐτητώ τελαμων.

Αἴας δὲ ζωσῆρα σίδος Φοίνικι Φαεινόν.

Τὼ δὲ Διψακρινθέντε, οὐ μὲν μῆλαὶ λαὸν Αχαιῶν
Ηἱ, οὐδὲ τρίαν ὄμαδον κίε. τοὶ δὲ ἐχάρησαν,

Ως εἶδον ζώον τε καὶ αρτεμέα τρυπούντα,
Αἴαντος ταροφυζόντα μήνος, καὶ χεῖρας αἰσπλεύσ-

Καὶ ρήγον ποτὲ ἄσυ, φέλποντες σύν εἶναι.

Αἴαντ' αὐτὸν ἔτερωθεν εὐκυνήσθες Αχαιοὶ
Εἰς Αχαμέμνονα δῖον αὔγον, κεχαρησθε νίκη.

Οἱ δὲ ὅτε δὴ κλισιόντων Ατρείδαο γένοντο,
Τοῖσι δὲ βενίεροισιν ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων

Αρσενα, πενθετηρον, υπερμήνει Κρονίων.

Τὸν δέρον, ἀμφὶ θέσην, καὶ μιν διέχευαν ἀπαντα,
Μίσυλλόν τ' αἵρετησαμένως, τεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Οπῆσον τε τῷ Φραδέως, ἐρύσαντο τε πάντα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ταῦταντο πόνο, τετύκοντό τε δαιτα,
Δάινυτ', οὐδὲ τι Θυμὸς ἐδένετο δαιτὸς εἴσοις.

Νάτοισι δὲ Αἴαντα διλεκέεσσι γέραιρεν

Ηρως Ατρείδης, εὐρυχρείων Αγαμέμνων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόσοις καὶ ἐδητοῖς εἷς ἐρον ἔντο,

Τοῖσι οἱ γέρων τάμπρωτος οὐφαίνειν ἥρχετο μῆτιν

Νέσωρ, καὶ τῷροθεν αριστη Φαίνετο βλῆ

Ος σφιν εὐφρονέων ἀγορῆσαίο, καὶ μετεῖπεν.

Ατρείδη τε, καὶ ἄλλοι δρειῆσ Παναχαιῶν,

Πολλοὶ γὰρ τεθνάσι καρηκομόσωντες Αχαιοὶ,

Τῶν νῦν αἷμα κελανὸν, εὐρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον,

Εσκέδασ οὖσ Αρης, Ψυχαὶ δὲ Αἰδοσσὸς κατῆλθον.

Τῶ σε χρὴ τλεμον μὲν ἄμφοι πάνουτε Αχαιῶν,

Αὐτοὶ δὲ αχρόμνοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρός.

Βασὶ καὶ ημιονοισιν ἀτὰρ κατεκήμεν αὐτὺς

Τυτθόν διποπρὸ νεῶν, ὡς καὶ οὐσέα παισιν ἔκαστος

Οἴκαδ ἄγη, ὅταν αὗτε γεώργεδε πατρίδα γαῖαν.

305

310

315

320

325

330

Τύμπον

335

Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὶ ἔνα χεύομεν, ἐξαγαγόντες,

Ακρίτον, σὺν τεσσάρῳ ποτὶ δ' αὐτὸν δέμομεν ὥκα

Πύρυξ οὐφηλός, ἀλλαριηῶν τε, καὶ αὐτῶν·

Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλαις πιησομεν εὖ αἴραμάς,

Οφρὰ δὲ αὐτάνων ιππιλασίῃ ὁδὸς εἴη.

340

Ἐκποθετεῖν δὲ βασιλέαν ὄρυζομεν ἐγγύθι πέφρου,

Η καὶ πάπας καὶ λαὸν ερικακοῖ αἱμαφίσ εἰσα,

Μή ποτε ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγεράχων.

Ως ἔφαθ· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.

Τρώων αὗτὴ αγορὴ γενέτη Ιλίς ἐν πολεῖ ἀκρη,

345

Δεινὴ, τετρυχῆ, τεῦχος Πριάμοιο Θύρησι·

Τοῖσιν δὲ Αντηνῷρ πεπνυμένος προχειροβλέπειν.

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ηδὲ Ὀπίκεροι,
Οφρὲ πάντα με θυμὸς ἐνι σῆθεσι κελδύ.

Δεῦτε ἀγετέ, Αργεῖην Ελένην, καὶ κτήμαθ' αἱρεῖ αὐτῇ,

350

Δώρομεν Ατρεΐδῃσιν ἀγενίν νῦν δὲ ὄρκια πιστά

Ψευσόμενοι μαχόμεσθα· τῷ δὲ νῦν τι κέρδιον ημῖν

Ελπομενοι σκτελεσθαί, ἵνα μὴ ρέζομεν ἀδε.

Ητοι διὸς ὡς εἰπὼν κατέπειτα οὐκέτο· τοῖσι δὲ ἀνέση

Διος Αλεξανδρος, Ελένης ποτις ηγκόμοιο,

355

Ος μιν ἀμειβόμενος ἐπειδειρόεντα πεφούσα.

Αντηνορ, σὺ μὲν σύκη ἔτεις Φίλα ταῦτα ἀγορεύεις.

Οἰδα καὶ ἄλλον μῦθον, ἀμεινονα τεθέ, νοῆσαι·

Εἰ δὲ ἐτεον δῆ τοτον διπλοῦς ἀγορεύεις,

Εξ ἄρα δῆ τοι ἐπειδα θεοὶ Φρένας ὀλεσαν αὐτοί.

360

Αὐταρ εὐγά Τρώεσι μεθ' ιπποδάμοις ἀγορεύεισθαι.

Αντικρὺ δὲ διπλοφῆμι, γυναικα μὲν σύκη διπλόστω.

Κτήματα δέ, ὡς ἀγόμην εἰς Αργεος ημέτερον δῶ,

Πάντα ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτεις οἰκοδεν ἄλλα Ὀπίκερα.

Ητοι διὸς ὡς εἰπὼν κατέπειτα οὐκέτο· τοῖσι δὲ ἀνέση

365

Δάρδανοίδης Πριάμος, θέοφιν μῆτωρ ἀτάλαντος,

Ος σφιν, εὖφρονεων, ἀγορησαί, καὶ μετεσπε.

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ηδὲ Ὀπίκεροι,

Οφρὲ πάντα με θυμὸς ἐνι σῆθεσι κελδύ.

Νῦν μὲν δόρπον ἐλεοδε κατὰ σρατὸν ὡς τοπάρος περ,

370

Καὶ

Καὶ Φυλακῆς μῆτραδε, καὶ ἐργάζοθε ἔκαστος.
 Ήῶθεν δὲ Ιδαῖος ἵτω καίλας ἐπὶ νῆσος
 Εἰπέμεν Αχαιέων, Αχαρέμνονος καὶ Μενελάου,
 Μῆδον Αλεξάνδροι, τὰς εἰνεκα νεκτὸν ὄρωρε:
 Καὶ δὲ τόδε εἰπέμνημα τακτινὸν ἔπος, αὐτὴν ἐθέλωσι
 Παύσανδρος πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόχε νεκρὸς
 Κήρυμεν ὑπερον αὐτε μαχητόμεν,
 Αμφε Δλακρίνη, δῶν δὲ ἐτέροισι γε νίκην.

Ως ἔφαθ· οἱ δὲ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ηδὲ ἐπίθυμον.
 Δόρπον ἐπειθ' ἐλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεστιν.

Ηῶθεν δὲ Ιδαῖος ἔβη καίλας ἐπὶ νῆσος.
 Τὰς δὲ εὗρεν ἀγροῦ Δαναῶν, Θεράποντας Αρηνος,
 Νηὶ παρα παρίκην Αχαρέμνονος αὐτῷρ ὁ τοῖσι,
 Στὰς ἐν μέσοισιν, μετεφώνεεν ἡ πότα μήρυν.

Ατρεῖδαί τε, καὶ ἄλλοι εὔκημπτοις Αχαιοῖ,
 Ηνώρη Πρίαρος τε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί,
 Εἰπεῖν, αὐτέ περ υμιρι Φίλον καὶ ηδὺ γλύκοτο,
 Μῆδον Αλεξάνδροι, τὰς εἰνεκα νεκτὸν ὄρωρε.
 Κτήματα μὲν, ὃς Αλεξάνδρος καίλης ἐνὶ νησοῖν
 Ηγάγετο Τροίωνδ, (ὡς ταρίν ὀφελλ ἀπολέαδ)
 Πάντες ἐθέλει δόμενα, καὶ ἐτί οὐκοτεν αὖτε πειθένον.
 Κτεριδίνη δὲ ἄλοχον Μενελάου καδαλίμοιο
 Οὐ φησιν δώσειν ἡ μιν Τρῶες γε κέλον).
 Καὶ τοῦτον ἡ νηώγεον εἰπεῖν ἔπος, αὐτὴν ἐθέλητε
 Παύσανδρος πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόχε νεκρὸς
 Κήρυμεν ὑπερον αὐτε μαχητόμεν,
 Αμφε Δλακρίνη, δῶν δὲ ἐτέροισι γε νίκην.

Ως ἔφαθ· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκίνην ἐγένοντο σταπῆ.
 Οὐφε τοῦ δὴ μετεείπε βασίν ἀγαθὸς Διομήδεος.

Μητέ ἄρ τις νῦν κτήματ' Αλεξάνδροιο δεχέατω,
 Μῆδος Ελένιαν γνωτὸν τοῦτο καὶ ὃς μάλα νήπιος ἐστιν,
 Ως ηδη Τροίωσιν ὀλέθρον τείρατε ἐφῆπται.

Ως ἔφαθ· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἐπίστροφοι καὶ Αχαιοῖ,
 Μῆδον ἀγαστάμψοι Διομήδεος ιπποδάμοιο.

Καὶ τότε ἄρ τοι Ιδαῖον πεφεσθείην Αχαρέμνον.

R 405
Idai,

Ιδαι, ητοι μῦθον Αχαιῶν αὐτὸς ἀκάστος,
Ως τοι ὥστε κρίνων). ἐμοὶ δὲ Πηλανδάνδε γέτως.

Αμφὶ δὲ νεκροῖσιν, κατακημένεν γὰς μεγαῖσιν.
Οὐ γάρ τις Φειδὼν νεκύαν κατατείνειώταν

Γίνεται, ἐπεὶ κε θάνατοι, πυρὸς μειλιοτέμενος ὄντα.
Ορκία δὲ Ζεὺς ἵστω, ἐρίγδεσπτος πόσις Ήρης.

Ως εἰπών, τὸ σκῆπτρον ἀνεγχεῖτε πᾶσι Θεοῖσιν
Αὐτορρού δὲ Ιδαιος ἔβη ποτὶ Ιλιον ἱρήν.

Οἱ δὲ εἰτε εἰς αἰγορῇ Τρῶες, καὶ Δαρδανίωνες,

Πάντες ὁμηρεέες, τοπιδέγυμψοι ὅπποτ' αὐτὸν εἴλιος
Ιδαιος. οὐ δ' αρέτηλος, καὶ αὐγελίην ἀπέσπει,

Στὰς ἐν μέσοισιν· τοι δὲ ὀπλίζοντο μελλόντα,
Αμφότερον, νέκυας τὸν αὐγέμενον, ἔτερος δὲ μεθ' ὄλην.

Αργεῖοι δὲ ἐτέρωθεν ἐνοστελμων δόπον ημῶν
Οτρυνον, νέκυας τὸν αὐγέμενον, ἔτερος δὲ μεθ' ὄλην.

Ηέλιος μὲν ἐπειτα νέον τερσέβαλλεν δρόσρος,

Εἴτε ἀκαλαρρέτασ Βαθυρρός Ωκεανοῖο

Οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δὲ ητερον αἰλῆλουσιν.

Ενταξιαγωναί χαλεπῶς ποτὲ αὐδρα ἔκαστον.

Αλλ' ὑδατινά νίζετες ἀπὸ Βρότον αἰρατούστε,

Δάκρυα Θερμὰ χέοντες, ἀμαζανῶν ἐπάστρων

Οὐδὲ εἴτε κλαίειν Περιάμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῆι

Νεκρὸς τυρκαιῆς ἐπενήνεον, αὐχνύμνοις κῆροι.

Εν δὲ τῷρι τῷρισταῖς, ἔβαν ποτὶ Ιλιον ἴσλε.

Ως δὲ αὐτῶς ἐτέρωθεν ἐνκυημέδες Αχαιοι

Νεκρὸς τυρκαιῆς ἐπενήνεον, αὐχνύμνοις κῆροι.

Εν δὲ τῷρι τῷρισταῖς, ἔβαν κοίλας ἐπὶ ημᾶς.

Ημος δὲ γάρ πω τὰς, ἔτι δὲ αὐτοῖς τελύκη νῦν,

Τῆμος ἀρέτηλος αὐτῶν ἔχετο λαὸς Αχαιῶν.

Τύρεον δὲ αὐτῷ αὐτῶν ἔνα τοίσον, ἔταγαγόντες,

Αχρίτον, ἐκ τεσσάρων ποτὶ δὲ αὐτὸν τετράχος ἐδειμαν,

Πύργος θεοῦ γῆπλας, εἶλαρ ημῶν τε, καὶ αὐτῶν.

Εν δὲ αὐτοῖς πόλας ἐνεπόίεον εὖ αραρύσις,

Οφρα δὲ αὐτῶν ἰππηλασμή ὁδός εἴη.

Ἐκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφον ὅρυξαν,

410

415

420

425

430

435

440

Εὐρεῖαν

Εύρειαν, μεγάλην ἐν δὲ σκόλοπας κατέπιγαν.
Ως οἱ μὲν πονέοντο καρυκομόωντες Αχαιοί.

Οἱ δὲ Θεοὶ, πάρ την καθήμενοι ἀσεροποτῆ,
Θηεῦντο μέγα ἔργον Αχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Τοῖσι δὲ μύθῳ πρχε Ποσειδάνων ἐνασίχθων.

Ζεὺς πάτερ, η̄ φά τις ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπέρονα γῆναν,
Οστις ἔτ' ἀδανάτοισι νόσῳ καὶ μῆλον ἐνίψει;
Οὐχ ὄρασ δ', ὅτι αὐτές καρυκομόωντες Αχαιοί
Τεῖχος ἐτείχισαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τῷ Φρον
Ηλαστιν, όδε Θεοῖσι δόσαν κλειτάς εἰκατόμβιας;
Ταῦθ' ἦτοι κλέος ἔστη, ὅπου τὸ Πτικίδνα^{την} ηώς
Τὰ δὲ Πτιλήσουνται, οὐ, τὸ ἐγώ καὶ Φοῖβος Απόλλων
Ηρώ Λαομέδοντι τολίοισαν αἴθλησαν.

Τὸν δὲ, μέγ' ὥχθοντος, προσέφη νεφεληγερέττο Ζεύς.
Ω πόποι, Εννοσιγαί ειρυσθεντες, οἷον ἔειπες;
Αλλος καν τις τότο θεῶν δεῖστες νόμισα,
Οσ σέο τολλὸν αἰφανρότερος χειράς τε, μήνος τε
Σον δῆ τοι κλέος ἔστη, ὅπου τὸ Πτικίδνα^{την} ηώς.
Αργεὶ μὰν, ὅτ' αὖτε καρυκομόωντες Αχαιοί
Οὐχιώνται σὺν τηνὶ φίλην ἐς πατρίδα γῆναν,
Τεῖχος αναρρίζας, τὸ μὲν εἰς ἄλα τῶν κατάχναι.
Αὗτις δὲ πονα μεγάλην Φαμάθοισι καλύψα,
Ως καν τοι μέγα τεῖχος αμαλδώπται Αχαιῶν.

Ως οἱ μὲν τοιαῦται τοῖς αἰλῆλος ἀγόρευον
Δύσατο δὲ νέλιος, τετέλεσσο δὲ ἔργον Αχαιῶν
Βεφόνεον δὲ κατὰ κλιτίας, καὶ δόρπον ελον.ο.
Νῆσις δὲ εἰς Λίμνιον παρεσταγαν, οἷνεν ἀγρού,
Πολλαῖ, τὰς προέκην Ιησονίδης Εὔηκος,
Τόν δὲ τεχθεὶς Τίτανη^{την} Ιησονη, ποιημένη λαῶν.
Χωρὶς δὲ Ατρείδης, Αγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δῶκεν Ιησονίδης αγέμεν μεθυ, χίλια μέτρα.
Εὐθεν ἄρ' οινίζοντο καρυκομόωντες Αχαιοί,
Αλλοι μὲν χαλκῶν, αλλοι δὲ αἴθρων σιδηρῶν,
Αλλοι δὲ ρινῶν, αλλοι δὲ αὐτοῖσι βόεων,
Αλλοι δὲ ανθραπόδεσι· τιθέντο δὲ δάκτα θάλεαν.

475
Παντζήροι

Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρρυσομόσαντες Αχαιοὶ⁴⁸⁰
 Δάινιστο, Τρῶες δὲ κατὰ πίσλιν, ἢδι Πτικύροι·
 Παννύχιοι δέ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς,
 Σμερδαλέα κτυπέων τὸς δὲ χλωρὸν δέος ἥρδι·
 Οἶκον δὲ σκηνῶν χαμάδις χέον, ὃδε τις ἔτλη
 Πρὶν πίσσειν, τῷριν λένθανος ὑπερμενεῖ Κρονίαν.
 Κοιμήσοντ' ἄρα ἔπειτα, καὶ ὑπνῷ δᾶρον ἐλοντο.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Θ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ZEΤΣ ἀπαγορεύσας τοῖς δεοῖς μιδετέρῳ βοηθεῖ τὸ στρατουμάτων,
 ὅπῃ τὸ Ιδην κατέρχεται⁴⁹⁰ καὶ πρότερον θούν μαχομένης τῆς Ελληνος,
 ἐλάττονας τὸ Τρώων καθίστοιν. Ήραν δὲ καὶ Αδηνάν ὅπῃ βοΐθειαν τοῖς Ελλην-
 οιν ἐξίστας ἐπέδειν Ιησού, Διὸς καλεόντος. Εστέργας δὲ γενομένης, Εκταρ-
 θεματηγόροντεν ἐν τῷ πεδίῳ, ὡςε στρατοπεδεύεται, καὶ πῦρ δι' ὅλης τη-
 τος καίειν.

ΑΛΛΗ.

Θῦτα, θεῶν ἀγρόν, Τρώων πρότοις, Εκτορες εὐχόθ.

HΩΣ μὲν κροκόπεπλος ἐκιδνατο τῶσαν ἐπ' αἰαν.
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέρανος,
 Αιροτάτη καρυφῇ πολύθειραδος Οὐλύμποιο.
 Αὗτος δέ σφι ἀγόρευε, θεοὶ δὲ ἄμα τῶντες ἄκουον.

Κέκλυτέ μεν, τῶντες τε θεοὶ, τῶσαύ τε θεαίναν,
 Οφρὲ πέπω τά με θυμὸς ἐνὶ σύθεσι κελδίδι.
 Μῆτέ τις ἔνι ηλεσα θεὸς τούτη, μῆτέ τις ἄρον
 Πειράτων Λακερόντι ἐμὸν ἐπος· ἀλλ' ἄμα τῶντες
 Αἴνεται, οφρα τάχιστη τελευτήσω τάδε ἔργα.
 Οὐ δὲ τούτων απανεύθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω

5

ΕΛΦΟΝΤ,

10

Ελθοντ', ή Τρέωσιν αρηγερεν, ή Δακαιοῖσι,
 πληγεὶς ό καπά κέρμον ελόσις¹⁾ Οὐλυμπίονδε.
 Η μιν ἐλῶν ρίψω εἰς Τάρταρον περόεντα, φλογήν
 τῆλε μάλ', ἦχοι Βάθισον ωτὸν χθονός εἴτι βερεθροι,
 Εντας σιδηρειά γε πύλας, καὶ χάλκεος θόδος,
 Τόσον ἐνερθ' αἴδεω, ὃσην ὄρανός εἰς δότο γαῖης.
 Γνώσετ' ἔπειθ, ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρησος ἀπόντων.
 Εἰ δ' ἄγε, πειρήσουδε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες.
 Σειρὴν χειρέμην εἰς ὄρανόθεν πρεμάσαντες,
 Πάντες δ' ἐξάπλεδε θεοί, πᾶσαν τε θεαναν.
 Αλλ' οὐκ ἀν ἐρύσαιτ' εἰς ὄρανόθεν πεδίονδε
 Ζηνὸν ὑπατὸν μητῷορ, όδ' εἰ μάλλὰ πολλὰ κάμοιτε.
 Αλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πεόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσαμαι,
 Αὐτῇ κεν γαῖη ἐρύσαιμι, αὐτῇ τε θελάσσῃ.
 Σειρὴν μέν κεν ἔπειτε πεῖτε τοῖς ρίον Οὐλύμπῳ
 Δησαίμεν· τὰ δέ καὶ αὐτέ μετήρος πάντας γρύοιτο.
 Τόσον ἐγὼ πέρι τ' εἰμὶ θεῶν, πέρι τ' εἴμι ἀνθρώπων.
 Ως ἐφαθ²⁾· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκήνι ἐχίρεντο παπῆ,
 Μῆδον ἀχασαμδροι· μάλα γὰρ οὐ πρατερώς αἰγόρευεν.
 Οψὲ δὲ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αἴθηνη.
 Ω πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπατε κρεονίων,
 Εῦ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, οὐ, τοι θένος οὐκ ἐπιεικτόν.
 Αλλ' ἐμπης Δαναῶν ὄλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
 Οἱ κεν δὴ κακὸν οἴτον ἀναπλησάντες ἐλῶν³⁾.
 Αλλ' οὗτοι πολέμοι μὲν ἀφεζόμεθ', εἰ δὲ κελδεῖς,
 Βελλίω δ' Αργείοις ωτοθησόμεθ', ητις ὄνηστ.
 Ως μὴ πάντες ὄλων⁴⁾, ὀδυσσαμδροιο τεῖσο.
 Τὴν δέ, ὑπηρειόστας, πεοσέφη νεφεληγέρετα Ζεύς.
 Θάρσος, Τριτοχένεια, Φίλον τέκεσ· ό νύ τι θυμῷ
 Πρόφρονι μυθεόμενι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.
 Ως εἰπών, ὑπ' ὄχεοφι πινύσκειο χαλκόποδ' ἵππω,
 οκυπέτα, χρυσένοιν ἐθείρησιν κομέσσει·
 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδωε πεῖται χεοῖ· γένιο δὲ ιμάσθλην
 Χρυσέμην, εὐτυκίον, εἵ δὲ ὑπηρέστηστο δίφρα.
 Μάστιξ δὲ ἐλάσσαν· τὰ δὲ ἐκ ἀκούτε πετεθῆν
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45

Μεσηγής γάις τε, καὶ ὑραγὸς ἀσέροντος.

Ιδην δὲ ἵκανεν, πλυπίδακα, μητέρα Θηρῶν,

Γάργαρον, εὗθε δέ οἱ πέμψος, Βαμός τε θύκεις.

Ενθ' ἵππος ἐγένετο πατὴρ ἀνδρῶν τε, Θεῶν τε,

Δύσας εἶδε όχεων κατὰ δῆμα ταξιδὸν ἔχεν.

Αὐτὸς δὲ εἰν κορυφῇσι καθέζετο, κύδει γάιων,

Εισορόσιν Τρώων τε τόλιν, καὶ νῆας Αχαιῶν.

Οι δὲ ἄρα δεῖπνον ἔλοντο καρηκομόσιες Αχαιοί·

Ρίμφα κατὰ κλισίσις ἀπὸ δὲ αὐτῆς Θωρήσοντο.

Τρῶες δὲ αὖτε ἐτέρῳ θεῷ πόλιν ὀπλίζοντο

Παυρότεροι μεμασαν ἢ καὶ ὡς θυμῖν μάχεσθαι,

Χρεοῖς αναγκαῖον, τῷρο τε ταῖσιν, Καὶ τῷρο γυναικῶν.

Πᾶσην δὲ ἀγρυπνιστο τάλας σὺν δὲ ἔστι το λαός,

Πεζοῖς Φέρα, ἵπποις τε τολίνος δὲ ὀρυμαγδός ὄραρδ.

Οι δὲ ὅτε δῆρες χῶρον ἔνειχαντες ἵκοντο,

Συνέργειαν τίνεις, σὺν δὲ εὐχεστα, καὶ μήνες ἀνδρῶν

Χαλκεοθωράκων ἀτέρ αποθέσις ὄμφαλος αγαρ.

Ἐπληγῇ ἀλλῆλοις τολίνος δὲ ὀρυμαγδός ὄραρδ.

Ενθα δὲ αὖτε οἵρων γένεται τελεν ἀνδρῶν,

Ολιωτῶν τε, καὶ ὄλλυμάρων ρέες δὲ αἴματι γαία.

Οφρα μὲν ηῶς ην, καὶ ἀερέστοις ιερὸν ἥμαρ,

Τέφρα μάλα ἀμφοτέρων Βέλε τῆπλετο, πόπλε δὲ λαός.

Ημος δὲ ηέλιος μέσον ψρανὸν ἀμφιβεβήκει,

Καὶ τότε δῆρι χρύσεια πατήρ ετίτανε ταΐλανται·

Εν δὲ ἕττον δύο κῆρε τανηλεγέος Θανάτοιο,

Τρώων Φέρα ἵπποις πάπιοι χθονὶ ταξιδύσοτέροι.

Ελκε δὲ, μέσοις λαβεόντες δέπει αἴστοις ημαρ Αχαιῶν.

Αἱ μὲν Αχαιῶν υῆρες δῆπι χθονὶ ταξιδύσοτέροι.

Εγέοδην, Τρώων δὲ, τῷρος ψρανὸν εύριν ἀερέστον.

Αὐτὸς δὲ εἶδε Ιδην μεγάλα ἔκτυπε, δαίμονον δὲ

Ηκε σέλας μὲν λαὸν Αχαιῶν οἱ δὲ ιδόντες

Θάμησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἔλεν.

Ενθ' ἔτι ιδομενεὺς τλῆ μιμνεῖν, καὶ δὲ Αγαμέμνων,

Οὔτε δύο Αἴαντες μενέτων, Θεράποντες Αρηος·

Νέσωρ δὲ οῖς ἐμιμνεῖ Γερήνιος, ψρος Αχαιῶν

80

Οὔτε

Οὐτὶ ἔκῶν, ἀλλ᾽ ἵππος ἐτέρετο, τὸ βάλεν ἴω
Δῖος Αλέξανδρος, Ελευητὸς πόσις ἡγκόμοιο,
Ακριν κακκορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
Κρανέω ἐμπεύθασι, μάλιστα δὲ καίριον ἐσιν.
Αλγήσας δὲ ἀνέπαλτο, βέλος δὲ εἰς ἐγκέφαλον διῆ.

85

Σὺν δὲ ἵππος ἐπέραξε, κυλινδόμην περὶ χαλκῶν.
Οφρὸς δὲ γέρων ἵπποι περιποίησε απέτεμε
Φαγγάνων αἴστων, τόφρος Εκτόρος ἀκέες ἵπποι
Ηλίθου αὖτε ιωχρούν, Θρασὺν ηνίοχον Φορέοντες
Εκτόρα· καὶ νῦντεν ἐνθὲ ὁ γέρων ἀπὸ Θυρὸν ὄλεστεν,
Εἰ μὴ ἄρδεν νόησε Βούνη αγαθὸς Διομήδης.
Σμερδαλέον δὲ ἐβόησεν, ἐποτριών οδυσσία.

90

Διογῆνες Λαερίσιαδη, πλυμήχανος οδυσσεῖ,
Πῆ Φθύγεις, μῆνις νῶτα βαλῶν, κακὸς ᾧς, σὺ ὄμιλως;
Μήτις τοι Φθύγουν μεταφρένεν ἐν δόρυ πῆχη.
Αλλὰ μέν, ὅφρα γέροντος απώσσεν ἄγριον ἄνθρα.

95

Ως ἔφατ· φέδε εορτάζει τολύτλας δῖος οδυσσεῖ,
Αλλὰ παρῆγεν κοίλας Ἄπεις νῆσος Αχαιῶν.
Τυδείδης δέ, αὐτὸς περ ἔαν, προμάχοισιν ἐμίχθη.
Στῇ δὲ πρόσθιτον Νηληιάδαο γέροντος,
Καί μιν Φωνῆσας ἔπεια περέσηλα προσηύδα.

100

Ω γέρον, οὐ μάλα δῆ σε νέοι τερψοι μαχηταῖ·
Σὴ ἢ βίη λέλυ), χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ὀπάζει·
Ηπεδανὸς δέ νῦ τοι Θεράπων, Βραδέες δέ τοι ἵπποι.
Αλλ᾽ αὐγή, ἐμῶν ὥχεων Ἀπτείσεο, ὅφρα ἴδημ,
Οἷος Τράιος ἵπποι, Ἀπτείσεμνος πεδίοιο
Κραπινὰ μάλ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν, ηδὲ φέβεδός·
Οὓς ποτ᾽ απὸ Αἰνείαν ἐλόμεν, μῆταρα φόβοιο.

105

Τάτω μὲν Θεράποντε κομείτων· τώδε ἢ νῦν
Τρωτὸν ἐφ' ἵπποδάμοις Ἰδιώμεν, ὅφρα καὶ Εκτώρ
Εἶστετα, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται σὺ παλάμησον.

110

Ως ἔφατ· φέδε ἀπίθησε Γερήνιος ἵππότα Νέσω.
Νεζορέας μὲν ἔπειθε ἵππος Θεράποντε κομείτην
Ιφθιμοι, Σθένελός τε, καὶ Εύρυμέδων αγαπήνωρ.
Τὰ δὲ εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεως ἄρματα βίττια.

115

Νέσωρ

Νέσωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ήντα σπυγαλόεντα,
 Μάστην δ' ἵππος· τάχα δ' Ἐκτορος ἄγχι γένοντο.
 Τὸς δ' Ἰδὺς μεμαῶτος ἀκόνιστε Τιδέος φος.
 Καὶ τὸ μὲν ρὸς αἴφαμαρτεν· ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
 Τὸν ὑπερθύμονα Θηβαῖς, Ηνιοπᾶ,
 120
 Ἰππῶν ηνὶ εχοντα, Βαίλε σῆθος πεθάνει μαζόν·
 Ήριπε δ' εὖ ὄχεων· ὑπεράσπουν δέ οἱ ἵπποι
 Οχύποδες· τὸς δ' αὐτοῦ λύθη ψυχή τε, μένος τε.
 Εκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε Φρένας ἡνίοχοι·
 Τὸν μὲν ἐπειτ' εἶσες, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρος,
 Κεῖσθαι· ὃ δ' ἡνίοχον μέτεπε Θρασὺν, 125
 Ιππω σλέαθην σημαντορος· αἴνα γὰρ εὗρεν
 Ιφιτόδην Αρχεπίλεμον Θρασὺν, ἐν ρῷ τοῦ ἵππου
 Οχυπόδων ἐπείσθη, διδός δέ οἱ ἥντα χερόν.
 Ενθά κε λοιγὸς ἔην, 130
 Εἰ αμηχανα ἔργα γένοντο·
 Καὶ νῦ κε σηκασθεν κατὰ Ιλιον, ηὔτε ἄρνες,
 Εἰ μὴ ἄρ' οὖν γόνος πατήρ αὐδρῶν τε, Θεσσαλον τε·
 Βροντῆσσι δ' ἄρα δεινὸν, αἴφην αργῆτε χερανὸν,
 Καδδῆ πρόσθι ἵππων Διομήδεος κακομάζε·
 Δεινὴ δὲ Φλὸς ἀρτο Θεσσαλονικού·
 135
 Τὰ δ' ἵππων δειπαντε καταπήγτην ὑπ' ὄχεσφιν·
 Νέσωρα δ' ἐκ χειρῶν Φύγειν ηνία σπυγαλόεντα·
 Δεῖσε δ' οὐ γὰρ Θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσσέειπε.
 Τιδέον, ἄγε δ' αὐτε φέρονδ' ἔχε μάνυχας ἵππος.
 140
 Ή δὲ γινώσκεις, ὅτι σὸν Διός ςχ ἐπειτ' αἰλκή;
 Νῦν μὲν γὰρ τατῷ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει
 Σήμερον· σερον αὐτε καὶ ήμιν, αἴκιν εἴθεληται,
 Δώσθι· αὐτῷ δέ κεν εἴτε Διός νόον ειρύσαι,
 Οὐδὲ μάλισθος· ἐπειὴ πολὺ φέρετος εἰσι.
 Τὸν δ' ἡμεῖσθετ εἴπειτα Βοὺν ἀγαθὸς Διομήδης.
 145
 Ναὶ δὴ τῶντά γε τάντα, γέρεν, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Άλλὰ τοδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ Θυμὸν ικανή·
 Εκτῷρ γάρ πολε Φήσι, σὸν Τρώεσσ' αἰγαρδίων·
 Τιδέοντος υπ' ἐμείο φοβούμενος ἔκειτο ητας.
 Ως ποτ' ἀπειλήσθι· τότε μαρχάνοι εἰρεῖται χθῶν.
 150
 Τού

Τὸν δὲ ημεῖον εἶπε τότε Γερήνιος ἵππότα Νέσωρ.

Οὐ μοι, Τυδεός γέ με δαιφρονός, οἷον εἴπεις;
Εἴπερ γάρ σ' Εκτώρ γε κακὸν καὶ ἀναλκιδα φίσι,
Αλλ' ὃ πείσθητο^{το} Τρώες, καὶ Δαρδανικανες,
Καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπισάων,
Τάνταν δὲ κονιγος βάλεις θαλεράς τῷ χρυσίτασ.¹⁵⁵

Ως ἀρά Φωνῆος, Φύγαδ^{το} ετράπει μάνυχας ἵππος,
Αῦτις αὖτις ιωχμόν^{το} ἐπὶ τῷ Τρώεις τε καὶ Εκτώρ
Ηχῇ θεωρεοι βόλεια συνόειται χέοντο.
Τῷ δὲ πακρὸν αὔσος μεγας κορυφαίολος Εκτώρ.¹⁶⁰

Τυδείδη, πέρι μὲν σε τίου Δαναοὶ ταχύπωλοι
Εδρη τε, κρέαστιν τε, ίδεις τολέοις δέπτεστο.
Νῦν δέ σ' ατιμησθος γυναικὸς αἵρεται τοτέτετο.
Ἐρρε, κακὴ γλαύη, ἐπεὶ τούτη, εἴγαντος ἐμεοι,
Πύργων ημετέρων ὅπισσεα, τούτῃ γυναικας
Ἄχεις ἐν ημεστοι πάρος τοι δαίμονα δῶσα.¹⁶⁵

Ως Φάτο· Τυδείδης δὲ Αἰανδίκα μερμηρίζει,
Ιππος τε σρεψα, καὶ σκαπτίσιον μαχεσταδ.
Τρίς δὲ ἀρ' ἀπ' Ιδαιων ὁρέων κτυπει μητίεται Ζεὺς,
Τρίς μὲν μερμηρίζει κατὰ Φρένα, καὶ κατὰ Θυμόν.¹⁷⁰
Σημα πίθεις Τρώεστι, μάχης ετεραλκέα νίκην.
Εκτώρ δὲ Τρώεστιν σκέκλετο, μακρὸν αὔσοις.

Τρώες, καὶ λύκοι, καὶ Δαρδανοι τογχημαχητα,
Ανέρες εἶσε, φίλοι, μηνοιδε δὲ θύριδος αλκης.
Γινώσκω δὲ, ὅτι μοι τοσφρων κατένειτε Κρονίων
Νίκην, Εἰ μέγα κῦδος, αταρ Δαναοῖσι γε πῆμα.¹⁷⁵
Νήποις, οἱ ἀρά δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο,
Αβλήχρ, ζδενόσωρα, ταῦτα μήρος ἀμοιρέρυζ.
Ιπποι δὲ ρέα τάφρον ὅπερθορέον^{το} ὄρυκτιν.
Αλλ' ὅτε κεν δὴ ημεστοι ὅπις γλαφυρῆς γύρωματ,
Μηνημοσύνη τις ἐπειτα τυρὸς δήσιος γνέθω,
Ως τυρὶ ημας ἐνιπέησω, κιένω δὲ καὶ αὐτὸς
Αργέας τῷ χρᾷ ημοιν, αποζημίψεις τῷ καπνῷ.

Ως εἰπών, ιπποιοι σκέκλετο, Φωνησεν τε.
Ξάνθε τε, καὶ σὸν Πόδαργε, Εἰ Αἴθων, Λάμπε τε δίε,¹⁸⁵

Νῦν μοι τὸν κομιδὴν δότοτίνετον, ἵν μάλα πολὺν
Αιδρομάχη, Θυγάτηρ μεγαλήτορος Ηετίωνος,
Τηνὶ πάρ τεστέροισι, μελίφρονα τυρὸν, ἐθήκεν,
Οἶνόν τε εὐχερσόσατα πεῖν, ὅτε Θυμός ανάγει,
Η ἐμοί, ὃσπερ εἴδι Θαλερὸς πόσις εὐχόμει εἶναι.
Αλλ' ἐΦομαρτεῖτον, Εἰς τούτους, ὁ φρεατίας λάβωμεν
Αστίδα Νεστορέν, τὸν νῦν κλέος ψρανὸν ἵκε,
Πᾶσαν χρυσέην ἔμιναι, κανόνας τε, καὶ αὐτὸν.
Αὐτὰρ ἀπ' ἄμοινν Διομῆδες ἵπποδάμοιο,
Δαιδαλεον Θώρηκα, τὸν Ηφαίστος κάρμε τεύχων.
Εἰ τάτω κεῖ λαβούμεν εὐλπίμην ἀν Αχαιών
Αὐτονυχεὶς ηῶν θέτιζησμεν αἰκεσίαν.

Ως ἐφατ' εὐχόμενος νεμέσος δὲ πότνια Ήρη
Σείουτο δὲ εἰνὶ Θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ολυμπον.
Καὶ ἡ Ποσειδάνων, μέγαν θεὸν, ἀντίον ηῦδα
Ως πόποι, Ενοστύγαι εύρυστενες, ἐδε νοσι περ
Ολυμπίων Δαναῶν ὀλοφύρε^τ) ἐν Φρεσὶ Θυμός.
Οἱ δὲ τοι εἰς Ελικην τε, καὶ Αἰγας, δῶρ' ανάγυστο
Πολλά τε, καὶ χαρίεντες· σὸν δὲ σφισι βλέπο νίκην.
Εἴπερ γάρ καὶ ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοί,
Τρῶας ἀπώσπαδαι, καὶ ἐρυκέμεν εύρυσπα Ζῆν,
Αὐτῷ καὶ ἐνθ' ἀκάχοιστο καθήμει^τ οἵσις ἐν Ιδη.

Τὴν δὲ μέγ' ὄχθήσαις πεσούσῃ κρέαν Ενοστήθων.
Ηρη ἀπίστεπες, πωσὶν τὸ μῆδον ἔειπες;
Οὐκ ἀν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι
Ημέας τὸς ἀλλάξ, ἐπεὶ πολὺ Φέρτατός ἐστιν.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πεσούσαις ἀλλάξις ἀγέρσιον.
Τῶν δὲ οὖσιν ἐκ τηῶν δότο τούργα τάφρος εεργε,
Πλῆθεν ὄμως ἵππων τε, καὶ ανδρῶν ἀστισσῶν
Εἰλομβών εἴλει δὲ θῶν ατάλαυλος Αρη^τ
Εκτωρ Περλαρείδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος εδώκε.
Καύ νοι κεν ἐπηγειν πυρὶ κηλέω νῆσος ἔισις,
Εἰ μὴ θέτε Φρεσὶ θῆκ^τ Αχαιμέμνονι πότνια Ήρη,
Αὐτῷ ποιπνύσσειτο, θῶντος ὀτεῦναι Αχαιών.
Βῆ δέ, ιέναι πορφύρα τε κλισίας καὶ νῆσος Αχαιῶν,

Πορφύρεον μέγα Φάρος ἔχων ἐν χειρὶ παχέτη
 Στῇ δὲ ἐπ' Οδυσῆος μεγακήτῃ τῇ μελαίνῃ,
 Η ῥὸν μεσατῶν ἔσκε, γεγωνέμεν αὐτοπέρωσε,
 Η μὲν ἐπ' Αἴαντος κλισῆς ΤΕΛΑΜΩΝΙΑΔΑΙΟ,
 Ηδὲ ἐπ' Αχιλῆος τοῖς ῥῷ ἔσχατοι μῆται εἴσισι
 Είρυσαν, ἡνορεψαν τοῖσισι, καὶ κάρτεις χειρῶν.
 Ήτεν δὲ Διεπεύποι, Δαναοῖσι γεγωνώς.

Αἰδὼς, Αργεῖοι, κάκιον ἐλέγχεσ, εἶδος ἀγητοῖς

Πῆ ἔσαν εὐχωλαῖ, ὅτε δὴ Φαμὲν εἶναι σύρισοι,

Ας ὅποτε ἐν Λήμνῳ κενεαυχέεσ πήγοράσθε,

Εθόντες κρέα τολλὰ Βοῶν ὄρθοκρατράν,

Πίνοντες κρητῆρας ΠΗΓΕΦΕΑΣ οἴνοο;

Τρώων αἰνθέκατον τε, διηκοσίων τε, ἔκαστος

Στήσεωθεντέν τολέμων νῦν δὲ γένος ἀγριοῖς είμεν

Εκτορος ὃς τάχα μῆτας ἐνιπρήσος πυρὶ κηλέων.

Ζεῦ πάτερ, οὐδὲ πώ τοι ἡδη ὑπερμενέων Βασιλήων

Τῆδε ἀτη ἀστος; καὶ μιν μέχε κῦδος ἀπῆρας;

Οὐ μὲν δὴ ποτέ Φῆμι, τεὸν τούκαλλέα βωμέν

Νηὶ τολυκληδὶ παρελθέμεν, ἐνθαδὲ ἔρρων

Αλλ' ἐπὶ τᾶσσι Βοῶν δημίους καὶ μυριὶ ἔκησα,

Ιερόνος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπίζαν.

Αλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνον ἐέλδωρ

Αὐτὸς δὲ πέρ εὔσον ὑπεκφυγέειν Καλύπτη,

Μηδέ τοι Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Αχαιοῖς.

Ως Φάτο τὸν δὲ πιπτὸν ὀλοφύρατο δακρυχέοντα

Νεῦστε δέ οι λαὸν ἐμμήκη, γέδε διπολέαδη.

Αὐτίκα δὲ αἰετὸν ἥκε, τελειόπτον τοτείλων,

Νεῖρὸν ἔχοντα ὄνυχεστι, τέκεσ ἐλάφοιο τοχέτης.

Πάρο δὲ Δίος βωμῷ τούκαλλει κάβεσσας νεῖρὸν,

Ενθα Πονομφαιά τλινὶ ρέζεοκον Αχαιοῖς.

Οι δὲ ὡς δύνατον, ὅτε δέ τοι Δίος ηλυθεν ὅρνις,

Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δέ κάρμης.

Ενθ' γάτις τορότερος Δαναῶν, τολλῶν πέρ εόντων,

Εὔχατο, Τυδείδας πέρις, σχέμεν ὠκέας ἵππος,

Τάφρος τὸν ἐξελάσσον, καὶ ἐναντίον μαχέσαντα.

225

230

235

240

245

250

255

Αλλά

Αλλὰ πλὺν πεῖτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κερυστήν,
Φραδμονίδην Αγέλασον· ο μὲν Φύγαδες ἐπειπεν ἵππος.

Τῷ δὲ μεταπρεφθέντι, μεταφρένω εν δόρυ πῆγεν,
Ωμῶν μεσηγγὺς, Δλέα δὲ σηθεσφίν ελασεν

Ηρίπε δὲ ἐξ ὥχεων, αράθησε δὲ τεύχε επί αὐτῷ.

Τὸν δὲ μέτ' Ατρεῖδα, Αγαμέμνων καὶ Μενέλαος.

Τοῖσι δὲ επί Αἴαντες, Θύρειν επειμενοι ἀλκην

Τοῖσι δὲ επί Ιδομένευς, καὶ ὅπαν Ιδομένης.

Μηρίονης, ἀτάλαντος Ενυαλίω ἀνδρεσφόντη.

Τοῖσι δὲ επί Εύρυπολος, Εύαμμονος ἀγλαος μός.

Τεῦχρος δὲ ἐνατος ἥλιτε, παλιντονα τόσα πταινων.

Στῇ δὲ ἄρτι πάντοις σάκει Τελαμωνιάδαο.

Ενθ' Αἴας μὲν ὑπερέφερεν σάκες αὐτὰρ οὐ γέρως

Παπίγνας, επεὶ ἄρτι τινος οἰσεύσας ἐν ὄμιλῳ

Βεβλήκη, ο μὲν αὐτὶς τεσσαραν απὸ θυμὸν ὄλεσεν.

Αὐτὰρ ο αὐτὶς ιὰν, πάις ὡς ιστὸν μητέρα, δύσκεν

Εἰς Αἴανθος· ο δέ μιν σάκει κρύπτασκε Φαενῶ.

Ενθα τίνα πρώτον Τρώων ἔλε Τεῦχρος ἀμύμαν;

Ορσίλοχον μὲν πέπτα, καὶ Ορμενον, ἢ δὲ Οφελέσην,

Δαιτορά τε, Χρόμιον τε, καὶ αντίθεον Λυκοφόντη,

Καὶ Πολυαμονίδην Αμοπαονα, καὶ Μελάνιππον,

Πάντας ἐπιστυρεψε πέλασε χθονι πλυνθείρη.

Τὸν δὲ ιδῶν, γῆθητεν ἀνάζ ανδρῶν Αγαμέμνων,

Τόντο πρετερῷ Τρώων ὀλέκοντα Φάλαγξα.

Στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ιὰν, καὶ μιν προς μῆτον εειπε.

Τεῦχρε, Φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνε, κοίρανε λαῶν,

Βάλλ' οὐτως, αἴκεν τι Φώσ Δαναοῖσι γίγης,

Πατρί τε σῷ Τελαμώνη, ο στέρεφε τυτθὸν εόντα,

Καὶ σε, νῦν περ εόντα, κομίσατο ὡς εἰς οἰκω.

Τὸν, καὶ τηλόθε εόντα, εὔκλετης ἐπίθησον.

Σοῦ δὲ οὐγὰ εὔερεω, ως καὶ τετελεσμόνον εῖσαι.

Αἴκεν μοι δῶν Ζεὺς αἰγιοχος, καὶ Αἴγινη,

Ιλίος εὔαλαπαῖα εὔκτιμενον πολειθρον,

Πρώτω τοι μετ' εμε τρεσσοῖσιν εν χερὶ θήσω

Η τοῖποδ, καὶ δύω ἵππος αὐτοῖσιν ὥχεσφιν,

260

265

270

275

280

285

290

He

Ἡ γυναιχ', ἡ κεν τοι ὄμὸν λέχος εἰσαναβάίνων.

Τὸν δ', ἀπαμεῖομενος. παροτεΦώνες Τεῦχρος ἀμύμαν.

Ατρεΐδη κύδισε, τι με απεύδοντα καὶ αὐτὸν

Οτρύνεις; ἐ μὲν τοι, ὅση διώμησι γε ταρέζ,

Πανομαγ. ἀλλ' εἴς ἐ ποτὶ Ιλιον ἀστιμεθ' αὐτος, 295

Εκ δὲ τοῦσιοις δεδεγμένος ἄνδρας ἔναιρω:

Οκτὼ δὴ προέηκα ταπουχλωχίνας οἰς 85.

Πάντες δὲν χροὶ πῆχθεν αρηθόων αἰγῶν.

Τάττον δὲ διώμημον βαλεειν κύνα λιοστηρα.

Η δὲ, καὶ ἄλλον οἰσὸν διπὸν νιδρῆφιν ἵαλεν

Εκτορος ἀνίκρῳ, βαλεειν δέ εἴστο θυμός.

Καὶ δὲ μέν ρ' ἀφάμαρθ. ὁ δὲ ἀμύμονα Γοργυθίανα,

Τίον ἐνν Πριάμοιο, κατὰ σῆθος βάλεν ίω.

(Τόν ρ' εἴς Αἰσύμηθεν ὀπιομέμη τέκε μήτυρα.

Καλὴ Κασιάνειρα, δέμας εἰκῆ θεῖστι), 305

Μῆκαν δὲν ἀσ, ετέρωσε κάρη βάλεν, πτὲν κῆπω

Καρπῶ βριθομέρη, νοτιησι τε ειαρινησ.

Ως ετέρωσ ημισε κάρη πῆλης βαριθέν.

Τεῦχρος δὲ ἄλλον οἰσὸν διπὸν νιδρῆφιν ἵαλεν

Εκτορος ἀνίκρῳ, βαλεειν δέ εἴστο θυμός.

Αλλ' ὅγε καὶ τοθ' ἀμαρτε· παρεσφηλεν γδὲ Απόλλων.

Αλλ' Αρχεπόλεμον, Θρασὺν Εκτορος ηνιοχῆα,

Ιέμενον πόλεμόνδε, βάλε σῆθος ποθεὶ μαζόν.

Ηριπε δὲν ὄχεων, ὑπεράσπον δέ οι ἵπποι

Οκύποδες. δὲ δὲ αὐδὶ λύθη φυχῆ τε, μένος τε.

Εκτορα δὲν αἰνὸν ἄχος τύκασε Φρέιας ηνιόχοο.

Τὸν μὲν ἐπειτ' εἴαστε, καὶ ἄχνυμενος περ ἐτάριχ.

Κεβριόνην δὲν σκέλεστεν αδελφεον, ἐγγυς ἐόντα,

Ιππων ἥνι ἐλεῖν. ὁ δὲ αρρ σὸν απίθησεν ακάστας.

Αὐτὸς δὲν σκ διφροι χαμαγ. θόρε παμφανόσωντος,

Σμερδαλέα ιάχων ὁ δὲ κεριάδιον λάβε κειρί.

Βῆ δὲν ιδὺς τεῦχρος, βαλεειν δέ εἴ θυμὸς ἀνωγεν.

Ητοι ὁ μὲν φαρετρης ἐζείλετο πικρὸν οἰσὸν,

Θῆκε δὲ πι νιδρῆ. τὸν δὲ αὖ κορυθαίολος Εκτωρ

Αὖ ἐρύοντα, παρ ὄμον, οὗτοι κλητὶ διπέρερχ

325

Αὐχένα

Αὐχένα τε, σηθός τε, μάλιστε δὲ καιρίον ἔστι,

Τῇ ρέπται μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀχρίσεντο·

Ρήγη δέ οἱ νεύρην νάρκησε δὲ χειρὶ Ἄππι καρπῷ·

Στῇ δὲ γυνὴ εὐτὰν, τόσου δέ οἱ ἐκπεσός χειρός.

Αἴσος δ' οὐκ ἀμέληκος καστυγῆτο πεγόντος.

Αλλὰ θέων αἰβίσῃ, καὶ οἱ σύνεις ἀμφεκάλυψε.

Τὸν μὲν ἐπειδὴ παραδίπτε δύσι εἵρηρες ἑταῖροι,

Μηκισεὺς, Εχίοιο πάις, καὶ δίος Αλάσωρ,

Νῆας Ἄππι γλαφυρὰς φερετίης βαρέα σενάχοντε.

Αψιδὸντος τρέψασθι Ολύμπιος ἐν μήρος αἴροτεν.

Οι δὲ ιδὺς τάφροιο βαθέτης ὥσπει Αχαιάς·

Εκτῷρ δὲ ἐν τρέψασθι καί, φένει βλεμμέσιναν.

Ως δὲ στὶς τέ κύων σὺνσις ἀγρίς, ηὲ λέοντος,

Απῆται κατόπιθε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθὼς,

Ιχία τε, γλυπτός τε, ἐλιαγόμηνον τε δοκεῖ·

Ως Εκτῷρ ὥπιζε καρηκομάσσαντας Αχαιάς,

Αἰεν δόποκτένων τὸ ὅπισταν οἱ δὲ ἐφέσοντο.

Αὐτῷρ ἐπεὶ Διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν

Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρωῶν τῶν χερούν.

Οἱ μὲν δὴ τῷριν ηνυσὶν ἐρητύσοντο μήρουνες·

Αλλήλοισι τε κεκλόμηνοι, καὶ τῶσι θεοῖσι

Χεῖρας ἀνίσχοντες. μέρσαλέ εὐχετώντο ἔκαστος.

Εκτῷρ δὲ ἀμφιπεριεράφα καλλίτεχνας ἵππους,

Γοργὺς ὄμμαστ ἔχων, ηδὲ βροτολογεῖς Αρηός.

Τετράδεστρος εἵλεστος θεὰ λοικώλενος Ήρη·

Αἴψα δὲ Αθηναίην ἐπειδὴ τὸ ρόεντα ταχοπύδα.

Ω πόπι, αἰγάλοχοιο Δίος τέκνος, ὡκετὶ νῶι

Ολλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμενός, υἱότειον περ;

Οἱ κεν δὴ κακὸν οἴτον ἀναπλήσσοντες ὅλωντεν

Ανθρὸς ἐνὸς ρίπῃ· οὐδὲ μεσίνετον ὀκέτη ἀνεκτῶς

Εκτῷρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔορχε.

Τὴν δὲ αὐτέ ταχοπεύτε θεὰ γλαυκῶπις Αἴψη.

Καὶ λίην γά τος γε μήρος Θυμόν τὸ ὄλεστε,

Χεροῖν υπ' Αργείων φθίμηνος ἐν παρεΐδι γαίη·

Αλλὰ πατὴρ ἔμὸς Φρεσὶ μάνει^τ) σὺν ἀγαθῆσι,

335.

340.

345.

350.

355.

360.

Σχέτλιος,

Σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρὸς ἐμῶν μῆνεων ἀπέρωεύς·

Οὐδὲ τι τῶν μέμνηται, οἱ οἱ μᾶλα πολλάκις γοῦ
Τειρόμενον σώσοκον ὑπ' Εὔρυθνος ἀεθλῶν.

Ητοι οἱ μὲν κλαίεσκε τῷρος ψευδόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Τῷ ἐπαλεξησόσαι αἴτ' ξρανόθεν τῷροιαλλεν.

365

Εἰ γὰρ ἔγώ τάδε ηδὲ οὐνι Φρεσὶ τομιαλίμησι,

Εὗτέ μιν εἰς Αἴδαο πολάρταο τορτέμεψεν,

Εξ Ερέσεις ἄζοντα κιῶνα συγερεῖ Αἴδαο,

Οὐκ αν υπεξέφυγε Στυγὸς ὑδατος αἰπὰ ρέεθρα.

Νῦν δὲ ἐμὲ μὲν συγέδι, Θέτιδος δὲ ἔχηντος βυλᾶς,

370

Η οἱ γνατὸς ἔκνατε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γνείσ,

Λιαστομήτη τιμῆσι Αχιλῆα πολίπορθον.

Ἐρει μάν, οἵτινες Φίλην Γλαυκώπιδα ἔιπη.

Αλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶιν ἐπέντυε μάνυχας ἵππους,

Οφρὶ ἀν ἔγώ, καταδῦσα Δίος δόμον αἰγιόχοιο,

375

Τεύχεσιν ἐς πόλεμον Θωρῆομεν, οφρὰ ιδωματι.

Εἰ νῶι Πριάμοιο πάις κερυταιόλος Εκτωρ

Γηθῆσθ, τορφανέσται ἀνὰ πόλεμοιο γεφύρας.

Η τις καὶ Τρώων κερέδη κύνας ηδὲ οἰωνὺς

Δημιὼν καὶ σάρκεστι, τεστὸν ἐπὶ νηστὸν Αχαιῶν.

380

Ως εφατ· οὐδὲ ἀπίγησε θεά λευκάλενος Ήρη.

Η μὲν ἐποιχομένη χρυσούμπικας ἔντυεν ἵππυς

Ηρη, τορέσθα θεά, θυγατηρ μεγάλοιο Κρονοῖο.

Αὐτὰρ Αἴηναι, κέρη Δίος αἰγιόχοιο.

Πέπλον μὲν κατέχενεν ἐσκὸν πατέρος ἐπ' οὐδὲ,

385

Ποικίλον, οὐν ῥ αὐτὴ τοιήσετο, καὶ κάμε χερσίν.

Η δέ χιτῶν ἐνδῦσα Δίος νεφέληγερεταο,

Τεύχεσιν ἐς πόλεμον Θωρῆατο δακρύσεναι.

Εε δι' ὄχεα φλόγεα ποιει Βησσετο λάζετο δι' ἔγχος

Βρεθὲν, μέχε, στοιχὸν, τῷ δάμησις στίχας ἀνδρῶν

390

Ηρώων, τοῖσιν τε κοτίσεται οἴδημοπάτη.

Ηρη δὲ μάτιτο θῶσ επεμαίετ ἄρι ἵππυς.

Αὐτόματη δὲ πύλαι μύκον Οὐρανὸν, ἀστέχον Ωρα,

Τῆς θητείας μέγας Οὐρανὸς, Οὐλυμπός τε,

Η μὲν ἀνακλίνατ τοκεινὸν νέφος, ηδὲ θητεῖναι.

395

Τῇ

Τῇ ρᾳ δι' αὐτῶν πεντελέκεδες ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ιδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χώσατ' αὐτὸν.

Ιριν δὲ ὅτρισε γρυπότερον, ἀγγελεῖσαν.

Βάσκη θι, Ιρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδέα αὐτίς
Ερχεσθ. καὶ γὰρ σπινθόμετε πόλεμονδε.

Ωδὲ γὰρ ἔχερεω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσαι.

Γυάσω μὲν σφῶν οὐφ' ἄρμασιν ἄκεας ἵππος.

Αὐτὰς δὲ σκήψει βαλεῖα, κάτα θ' ἄρματα αἰχνῶ.

Οὐδέ κεν ἐς δεκάτας πεπελλομένας σύναιτας

Ελκεῖ ἀπαλθῆσεδον, αἷς κεν μάρπιτοι κείμηνος.

Οφρὲ εἰδῆς Γλαυκῶπις, ὅτι ἀνὴρ πατρὶ μάχησε.

Ηρη δὲ γάτι τόσον νεμεσίζομεν, γάδε χολεύμα.

Αἱς γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλάνη, οὐ, τί νοῆσω.

Ως ἔφατ· ὥρτο δὲ Ιρις ἀελόπος, ἀγγελέεσσα.

Βῃ δὲ κατ' Ιδαίαν ὁρέων ἐς μακρὸν Ολυμπον.

Πρώτης δὲ πύλησι πελυπίνχος Οὐλύμπου

Αντομένη κατέρικε. Διὸς δὲ σφ' ἔννεπε μῆθον.

Πῆ μέματον; τί σφῶν ἐνὶ φρεσὶ μάνε^τ πτορ;

Οὐκ ἔσσα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Αργείοισιν.

Σεδε γὰρ ἡπείλησε Κρόνος παῖς, εἰ τελέει περ,

Γυάστεν μὲν σφῶν οὐφ' ἄρμασιν ἄκεας ἵππος,

Αὐτὰς δὲ σκήψει βαλεῖα, κάτα θ' ἄρματα αἰχνῶν.

Οὐδέ κεν ἐς δεκάτας πεπελλομένας σύναιτας

Ελκεῖ ἀπαλθῆσεδον, αἷς κεν μάρπιτοι κείμηνος.

Οφρὲ εἰδῆς, Γλαυκῶπι, ὅτι ἀνὴρ πατρὶ μάχησε.

Ηρη δὲ γάτι τόσον νεμεσίζει, γάδε χολεύτας.

Αἱς γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλάνη, οὐ, τί νοῆση.

Αλλὰ σύγι αἰνοτάτη, κύνον ἀδδεῖς, εἰ ἔτεον γέ

Τολμήσεις Διὸς ἀντα τελώριον ἔγχος αἰερα.

Η μὲν αὐτὸς εἰπεῖσται, ἀπέβη πόδας ἄκεα Ιρις.

Αὐτῷ Αθηναίην Ηρη περισσός μῆθον εειπεν.

Ω πόποι, αἰχιόχοισι Διὸς τέκος, ψετέτε γάγηε

Νῶιν ἐω Διὸς αὐταί Βροτῶν ἔνεκεν πολεμίζειν.

Τῶν ἀλλοις μὲν διοφθίσθω, ἄλλοις δὲ Βιώτω,

Οι κε τύχηι κείνος δὲ τὰ ἀ φρονέων ἐνὶ Θυμῷ,

430

Τρωΐ

Τρωότε καὶ Δαναῶν δικαιέτω, ὡς ἔπεικες.

Ως ἄρε τοι Φωνήσοσε, τάλιν τρέπε μάνυχας ἵππους.
Τῆσιν δὲ οὐραὶ μὲν λῦσσεν καλλίγριχας ἵππος·

Καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ἐπ' ἀμβροσίησι κάπησιν.

Αρματαὶ δὲ ἔκλιναι τοφές σινώπια παμφενόωνται.

435

Αὐτῷ δὲ χρυσέοισιν ἕπτα κλισμοῖσι κάθιζον

Μίγδα ἄλλοισι θεοῖσι, Φίλον τελημάνα γῆτο.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ιδηθεν ἐντροχον ἄρμα καὶ ἵππους

Οὐλυμπόνδε δίωκε, θεῶν δὲ ἐξίκετο θώκες.

Τῷ δὲ καὶ ἵππος μὲν λῦσε κλυτὸς Εννοσύγανθος,

440

Αρματαὶ δὲ ἀμβωμοῖσι τίθε, κατὰ λίτα πετάσας.

Αὐτὸς δὲ χρύσεοιν ἕπτα θρόνον εύρυοπα Ζεὺς

Εζεῖτο τῷ δὲ ὑπὸ ποσὶ μέγας πελεμίζεται Ολύμπος.

Αἱ δὲ οἷαι Διὸς ἀμφὶς Αἴθηναί τε καὶ Ήρη

Ηδίη, ὃδε τι μιν τοφεφώνευ, ὃδε ἐρεοντο.

445

Αὐτὰρ ὁ ἔγων ἥσιν ἐνὶ Φρεσὶ, Φάνησέν τε.

Τι φθεῖτω τετίθατον, Αἴθηναί τε καὶ Ήρη;

Οὐ μὲν δὴν κάμετόν γε μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ

Ολύμπου Τρώας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεατο.

Πάντως, οἷον ἐμόν γε μάρος καὶ χειρες ἄσπιτοι,

450

Οὐκ ἀν με τρέψειν ὅσοι θεοί εἰστον ἐν Ολύμπῳ.

Σφῶν δὲ περί περ τρόμος ἔλλαβε Φαίδημα γῦνα,

Πρὶν πόλεμον τ' ἴδεεν, τολέμοιο τε μέρμερε ἔργα.

Ωδὲ γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τελεστμένον ἔσται.

Οὐκ ἀν ἐφ' ὑμετέρων ὄχεων, τωληγένει κεραυνῶν,

455

Αὐτὸς δὲς Ολύμπου ἰκεδον, ἵν' ἀδενάτων ἔδος ἔστιν.

Ως ἐφαθῇ· αἱ δὲ ἐπέμυξαν Αἴθηναί τε καὶ Ήρη.

Πλησίους αὖτις ἥθην, κακὰ δὲ Τρώεσι μεδεάθην.

Ητι τοι Αἴθηναί ἀκέων ἥν, ὃδε τι εἴπε,

Σκυζομένη Διῖ πατρῖ· χολος δὲ μιν ἄγριος ἥρδ.

460

Ηρη δὲ σὸν ἐχασὲ σηθος χόλον, ἀλλὰ τεσσοῦδα.

Αἰνότατε Κρονίδη, τοῖον τὸν μῆνθον ἔειπες;

Εὖ νυ καὶ ημεῖς ἴδμεν, ὃ τοι οὐενος σὸν ἐπιεικτόν.

Αλλ' ἐμπηλ Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,

Οἵ κεν δὴ κακὸν οῖτον ἀναπλήσιαίσι σὸλωνται.

465

Αλλ'

Αλλ' ητοι πολέμος μὲν ἀφεζόμενος, εἰ σὺ κελεύεις
Βελὴν δὲ Αργείοις ὕστερον μεθ', ητις ὄντος,
Ως μὴ πάντες ὅλωνται, ὁδυσταμένοιο θεοῖο.

Τὴν δὲ, ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.

Ηές δὴ καὶ μᾶλλον υπερμένα Κρονίαν
Οψεαί, αἴκ' ἐθέλησα, Βοῶπις πόνια Ήρη,
Ολιώτ Αργείων τολύν σρατὸν αἰχμητάων.

470

Οὐ γὰρ πέιν πολέμος διποπάστεται ὅβριμος Εκτωρ,
Πρὸν ὥρθαι τῷδε ταῦφι ποδάκεα Πηλείωνα,
Ηματι τῷ, ὅτι ἀν οἱ μὲν ἐπὶ περιμνησι μάχων),
Στένης ἐν αἰνοτάτῳ, τῷδε Πατροκλοιο πεσόντος.
Ως γὰρ θεοφατόν ἐστι. σέθεν δὲ ἔγω σοκ ἀλεγήσω
Χωμένης, βόδ' εἴ κε τὰ νέατα πέιραθ' ικημα
Γάιης Σὲ πόντοιο, ἵν' Ιαπετός τε, Κρόνος τε,

475

Ημύροι, γάτ' αὐγῆς υπερίονος ήλιοιο
Τέρποντ' εἵτε ἀνέμοισι. Βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίσ.
Οὐδὲν δὲν θέτεις ἀφίκημα ἀλωμένη, γά τε σεν ἔγωγε
Σκυζομένης ἀλέγω, επεὶ γέ σεο κιώτερον ἄλλο.

480

Ως Φάτο· τὸ δὲ τοσούτη φερετή λευκώλενος Ήρη.
Εν δὲ περ ἀκεανῷ λαμπρὸν Φάος ήλιοιο,
Ελκον νύκτε μέλαιναι ἐπὶ γειδώρον ἄρρενα.
Τρωσὶν μέν ρ' ἀέκουσιν ἐδύ Φάος· αὐτῷ Αχαιοῖς
Αστατίη, τριλλισος ἐπήλυτε νῦν ἐρεθεννή.

485

Τρώων δὲ αὐτὸν ἀγορὴν ποιήσοι Φαίδημος Εκτωρ,
Νόσφι νεῶν ἀγαγῶν, ποταμῷ ἐπὶ διμήντη,
Ἐν καθαρῷ, οὗδι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
Εξ ἵππων δὲ διποβάντες ἐπὶ χθόνα, μῆδον ἄκον,
Τόν ρ' Εκτωρ ἀγορεύει, Διὶ Φίλος· ἐν δὲ ἄρα χειρὶ¹
Εγχος ἔχεινδεκάπιχυ παροιδε δὲ λάμπειο δύρος
Αἰχμῇ χαλκέῃ, τέρει γάρ χρύσεος θέει πόρκης.
Τῷ δέ γέρειστιμενος ἐπειδειρόεντα προσημένα.

490

Κέκλιτέ μεν, Τρώες, καὶ Δάρδανοι, γάδεροις
Νῦν ἐφάμην, ηῆσας τὸ ὄλεσσας, καὶ πάντας Αχαιός,
Αψὲ διπονοσῆσεν πατὴν Ιλιον ἡμέροεσσαν.
Αλλὰ τῷριν κνέφας ἥλθε, τὸ τῦν ἐστίστε μάλιστα

495

500
Αργείας,

Αργείος, καὶ τῆς ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Αλλ' ὅτοι νῦν μὲν τειθώμεθα νυκτὶ μελάνῃ,

Δόρπα τὸ ἐφοπλισόμεθ· αὐτὰρ καλλίτριχας ἵππος

Λύσαθ ὑπὲξ ὁχέων, παρὰ δὲ σφισ Βάλλετ' ἐδωδήν.

Ἐκ τόλιος δὲ ἀναδεθεί βόσις καὶ ἴφια μῆλα

505

Καρπαλίμως· οἶνον δέ μελίθρονα οἰνίζεσθε,

Σῖτόν τὸ σκέ μετάρων ἐπι δὲ ξύλα τολλὰ λέγεσθε,

Ως καὶ πανύχιοι, μέσθ ηγετούμετς.

Καίωμεν πυρα πολλὰ, σέλας δὲ εἰς χρανὸν ἵκη.

Μῆπως ἐπὶ τούτῳ καρποκομόσινες Αχαιοί·

510

Φεύγειν ὄρμήσων^τ) ἐπ' εύρεα νῶτα θαλάσσης.

Μὴ μὰν ἀστερέτη γε νεῶν Ὑπιβαῖνεν ἔκηλος·

Αλλ' ὡς τις τάχτων γε Βέλος καὶ οἰκεῖ πέση,

Βλήμενος η̄ ιῶ, η̄ ἔγχεις οἰνούεντι,

Νηὸς Ὑπιθρωσκῶν· οὐα τις σύγενος καὶ ἄλλος

515

Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι Φέρεν τολυδάκουν ἄρης.

Κήρυκες δὲ ἀνὰ ἄσυ Διὶ Φίλοι αἴγελλόντων,

Παιδας τρωθῆσας, τολιοκροτάφες τε γέροντας

Λέγαδεις τεῖσι ἄσυ, Θεοδικήτων ἐπὶ πόργων·

Θηλύτερα δὲ γυναικες ἐνὶ μετάροισιν ἐκάστη

520

Πῦρ μεγα καιόντων· Φυλακὴ δὲ τις ἐμπεδος ἐσω,

Μὴ λόχος εἰσέλθης πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.

Ωδὲσσω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω-

Μῦθος δὲ, ὃς μὲν νῦν ὑγιῆς, εἰρημόνος εσω,

Τόνδης ηγετούμετς μεθ' ἵπποδάμοισι αἴγορεύσω.

525

Εὔχομαι, ἐλπόμενος, Διὶ τῷ, ἄλλοισιν τε Θεοῖσιν,

Εἵελάσαν ἐνθένδε κύνας κυρεως· Φορήτες,

Οὓς κῆρες Φορέσσι μελανάνων ἐπὶ νηῶν.

Αλλ' ὅτοι ἐπὶ νυκτὶ Φυλάζομεν ήμέας αὐτάς·

Πρῶι δὲ ὑπὸ ηοῖσι, σὺν τεύχεσι θωρηχθεῖσες,

530

Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν οὖν ἄρης.

Εἰσηγει, αἴκε μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς διομήδης

Παρ νηῶν τεῖχος ἀπώσε^τ), η̄ καὶ ἔγω τὸν

Χαλκῶν δῆμονας, ἐναρα Βροτούντα Φέρωμεν.

Αὔριον ην ἀρετὴν Λιανίσσεται, αἴκινον ἔγχος

535

Μείνη

Μένη ἐπερχόμενον ἀλλ' ἐν περιποισιν, οἵω,
Κένεται γνηθεῖς, πολέες δὲ ἀμφὶ αὐτὸν ἑταῖροι,
Νελίχ ανιόντος εἰς αὔγελον. Αἱ γὰρ ἔγων ὡς
Εἴην αἰθανάτος καὶ αὐγῆρας πρατεῖς πάντες,
Τιούμην δ', ὡς τιετ' Αἴγυναί καὶ Απόλλων,
Ως τὸν ἥμερην ηδὲ κακὸν Φέρει Αργείοισιν.

540

Ως Εκταρ όγόρδι· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελαδῆσσεν.
Οἱ δὲ ιπποις μὲν λύσσῃ τῷ συγγενεῖ ιδρώονται,
Δῆσαν δὲ ιμάντεσι παρὰ ἄρμασιν οἴσιν ἔκαστος.
Ἐκ τούτων δὲ ἀξαντο Βόας καὶ ιφία μῆλα
Καρπαλίμως· οὗνον δὲ μελιφροναί σινίζουται,
Στιτόν τοις μεγάρων ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντα.
Ερδον δὲ Αἰανάτοισι τελησαστας ἑκατόμβας.
Κνίσκην δὲ σκεπάζεις ἀνεμοις Φέροντον θραύνοντα.
Κιδειαν· τῆς δὲ τοις μάκαρες δατέοντο,
Οὐδὲ θελόν μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ιλιος ἵρη,
Καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς εὑμελίων Πριάμοιο.

545

Οι δέ, μέγας Φρονέοντες, ἐπὶ πολέμῳ γεφύρη
Εἴατο παντύχοις πυρὶ δέ σφις καίετο πολλά.
Ως δὲ ὅτε ἐν θρανῷ ἄστρα Φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
Φαίνεται δριπεπτέα, ὅτε τοις ἐπλεστοις οὐδὲν,
Ἐκ τοῦ φανον πᾶσαι σκοπιαί, καὶ τοράνοντες ἄκροι,
Καὶ νάπαι· θρανόθεν δὲ ἀρέτη περράγη ἀστετος αἰδήρη,
Πάντα δέ τοις εἰδεται ἄστρα· γέγηθε δέ τε Φρένα ποιμήν.
Τόσα, μεσηγὺν νεῶν, ηδὲ Ξάνθοιο ρόσαν,
Τρώων καιόντων πυρὶ Φαίνετο Ιλιοθι τοέρ.
Χίλια δέ τοις πεδίῳ πυρὶ καίετο· πυρὶ δέ εκάστῳ.
Εἴατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
Ιπποι δέ, καὶ λόγικὸν ἐρεπλόμενοι καὶ ὀλύρας,
Εσαότες πυρὶ ὄχεσφιν, εὐθρόνον ηῶ μίμηνον.

555

560

565

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Α Γαμέμυονος συμβολίσαντος τοῖς Ελληνοφεύεν, ἵστα^ρ τὴν ἐναντίαν διπλαινόμενος γνώμην Διομήδης καὶ Νέστος. Συμβολίσαντος δὲ Νέστορος, πρὸς Αχελέα πάμπον^ρ πέσσεται. Καὶ μετέπειτα αὐτοῖς ἀντίπειται Αχιλλεύς. Οἱ δὲ ἀπαγγέλλουσι, καὶ μέτα τῶν εἰς ὑπὸν τρέπονται.

Α Δ Δ Η.

Εξεσίν δὲ Αχιλλῆς ἀπειθέος ἐστιν Ιωνα

Ω Σοὶ μὲν Τρῶες Φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Αχαιῶν Θεοπεστὶς ἔχει φύξα, φόβος χριόεντος ἐταίρη· Πένθει δὲ ἀτλήτων βεβολήσατο πάντες ἄριστοι.

Ως δὲ ἄνεμοις δύο πόντον ὄρινετον ἵχθυνόντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῶν τε Θρήνηδεν ἄντον,
Ελθόντες ἔχαπίνης ἄμυνος δὲ τε κῦμα κελαινὸν
Κοριθύε^τ, τολλὸν δὲ παρεξ ἄλλα Φύκες ἔχουσαιν
Ως ἐδαιζετο θυμὸς ἐνὶ σύθεσιν Αχαιῶν.

Απρέσιδης δέ, ἀχεῖ μεγάλων βεβλημένος ἥταρ.

Φοίτα, κηρύκεως λιγοφθόργονοις κελεύων

Κλήδην εἰς ἀγορὴν κινητόρκειν ἄνδρα ἔκαστον.

Μηδὲ Βοῶν αὐτὸς δὲ μέτι πεπάγοις πονεῖτο.

Ιζον δὲ εἰνὶ ἀγορῇ τηττοτες· αὐτὸν δὲ Αγαρέμνην

Ισατο δακρυχεων, ὡσεις κρήνη μελάνυδρος,

Η τε κατ' αἰγάλιπος πέτρης διοφερὸν χάδιον^τ

Ως ὁ Βαρυσενάχων ἐπειργείσατο μετηύδα.

Ω Φίλοι, Αργείων ἡγεμόδες, ἥδε μέδοντες,

Ζεύς με μέχει Κρονίδης αὐτῷ σκέδοντες Βαρεάτην

Σχέτλιος, ὃς πρὸν μέν μοις ὑπέρχετο, καὶ κατένευσεν

Ιλιον σκηπέροσιντ εὔτερον δότοντεαταν.

5

30

15

20

Νῦν

Νῦν δὲ κακὴν ἀπότιλον βγλεύσατο, καί με κελεύθ
Δυσκλέα, Αργος ἵκεδχ, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσσα λαόν.

Οὕτω πά τι Διὶ μέλλον ὑπερμηνεῖ Φίλον εἴνας,

Ος δῆ τολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,

Ηδὲ τοιούτῳ λύσῃς τὸν κράτος εἰς μέγιστον.

25

Αλλ' ἀγεθ', ὡς ἂν ἔγων εἴπω, τωιθώμεθα πάντες.

Φεύγωμεν σὸν νησὶ Φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν

Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εύρυαγγαν.

Ως ἔφαθ': οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγέρονται σωπῆ.

Δὴ δὲ ἀνεῳ ποτε τελεότερος ψευδος Αχαιῶν.

30

Οψὲ δὲ δῆ μετέειπε Βοὸν ἀγαθὸς Διομήδης.

Ατρέοδη, σοὶ τῷραται μαχήσομεν ἀφραδέοντι,

Η. Θέμις εἶνι, ἀναξ, ἀγορῆ σοι δὲ μὴ τι χολωθῆ.

Αλκὴν μὲν μοι τῷραται ὄνειδος εἰς Δαναοῖς,

Φὰς εἶμεν ἀπόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα

Ισοις Αργετῶν ἥμεν νεοι, ηδὲ γέροντες.

35

Σοὶ δὲ Διάνδιχα δῶκε Κρόνος πάις ἀγκυλομήτεο.

Σκῆπτρον μὲν τοι δῶκε τετμῆθα περὶ πάντων.

Αλκὴν δ' εἰς τοι δῶκεν, οὐ, τε κράτος εἰς μέγιστον.

Δαιμόνι, γάτω πά τι μάλα ἐλπεῖς γαῖας Αχαιῶν

40

Απόλεμος τὸν ἔρδυμα, καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις;

Εἰ δέ τοι αὖτις θυμὸς επεστητευ, ὡςει θεοῖς,

Ἐρχεο· πάρ τοι ὁδος, οἵτε δέ τοι ἀγχι θαλάσσης

Εστεσ', αἵ τοι ἐποιει Μυκήνητει μάλα τολλά.

Αλλ' ἄλλοι μηνέσοι καρηκομόωντες Αχαιοί,

45

Εἰσόκε περ Τροίην Διάπερσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ,

Φοργόντων σὺν νησὶ Φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν

Νῶι δ', ἔγω, Σθένελός τε, μαχητόμεθ', εἰσόκε τέκμαρ

Ιλίας εὔρωμεν· σὺν γὰρ θεῶν εἰλήλαθρεν.

Ως ἔφαθ': οἱ δ' ἄρα τάντας ὅπιαχον γαῖας Αχαιῶν,

50

Μῦθον ἀγαστόμενοι Διομήδεος ιπποδάρεοι.

Τοῖσι δ' ανισάμενος μετεφώνεεν ιππότα Νέσωρ.

Τυδείοδη, τῷρι μὲν τῷλέμῳ εἰνὶ κρατερός εστ,

Καὶ βγλῆ μετὰ τάντας ὄμηλικας ἐπλόι ἄριστος.

Οὗτοι τοι τὸ μῆθον ὄνοστετη, οἵσοι Αχαιοί,

55

Οὐδὲ

Οὐδὲ τάλιν ἐρέει· ἀπέρ τε τέλος ἵκε μύθων.

Η μὴν καὶ νέος εστί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάτερ εἴης

Οπλότερος γνωμῆφιν· ἀπέρ πεπυμένα βάζεις

Αργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.

Αλλ' αὐτοῦ, ἐγὼν, ὃς σειο γεραιτερος εὔχομαι εἶναι,

Εἰπεῖν, καὶ τάντα δίδομαι· όδε κέ τις μοι

Μῦθον ἀπιμήσῃ, όδε κρείων Αγαμέμνων.

ΑΦΡΙΤΩΡ, αἴθερις, αἰνεσίος εἰνι σκένως,

Ος τολέμεις ἐραταὶ ὅπιδημιώς, ὁκριόεντος.

Αλλ' οὗτοι νῦν μὲν τειχάμεθα νυκτὶ μελαίνη,

Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεοθα· Φυλακτῆρες δὲ ἔκαστοι

Λεξάσθων ὡδῷ τάφρον ὄρυκτιν, τείχεος ἐκτός.

Κέροισι μὲν τῶντ' ὅπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἐπεῖται,

Ατρέδη, σὺ μὲν ἄρχει· σὺ γὰρ βασιλεύτατος εστι.

Δάινυ δῆτα γέραστιν ἔοικε τοι, ωταὶ ἀεικές.

Πλειά τοι οὖν κλισίαι, τὸν νῆες Αχαιῶν

Ημάτιαι Θρήκηδεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγγει.

Πᾶσαι τοι ἔσθι ὕσσοδεξίη, τολέεσαι δὲ ἀνάστης.

Πολλῶν δὲ ἀχρομήνων, τῶν τείσεα, ὃς κεν ἀρίστην

Βιλὴν βιλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὸν τάντας Αχαιῶν.

Εσθλῆς, καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆιος ἐγγύθι τῷν

Καίσοις τυρά τολλά. τίς ἀν τάδε γηθήσει;

Νῦν δὲ οὐδὲν ταχρόνιον στρατὸν, ηὲ σιωπή,

Ος ἐφαῖ· οἱ δὲ ἄρδα δέ μάλα μὲν κλύουν, οὐδὲν ὅπιθοντο.

Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὸν τεύχεσιν ἔστενοντο,

Αμφὶ τε Νεσορίδην Θρασυμήδεα, πομένα λαῶν,

Ηδὲ ἀμφὶ Ασκάλαφον, καὶ Ιάλμενον, γαῖας Αρηος,

Αμφὶ τε Μηριόνην, ΑΦαρῆα τε Δηϊπυρόν τε,

Ηδὲ ἀμφὶ Κρέοντος γῆν, Λικομήδεα δῖον.

Ἐπὶ δὲσσαν ἥγεμόνες φυλάκων· ἔκαστον δὲ ἔκάστω

Κέροι ἀμένεσιχον, δολίχ' ἔγχεα χεροῖν ἔχοντες·

Καδὲ μέσον τάφρος καὶ τείχεος ἴζουν ιόντες·

Ενθα δὲ τῷρ κῆντο, τίθεντο δὲ δόρπον ἔκαστο.

Ατρείδης δὲ γέροντας πολλέας πήγεν Αχαιῶν

Ἐς κλισίου, ὡδῷ δὲ σφι τίθε μενοεικέα δῆτα·

60

65

70

75

80

85

90

οι

Οι δ' ἐπ' ὄντειαν ἔτοιμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος Εἰς ἐδητόος εἶ, ἔρον ἔντο,
 Τοῖς οἱ γέρων πάμπεπτος οὐφαίνειν πρχτο μῆτιν
 Νεῖσθρ, καὶ τὸ πρόσθεν ἀρίστη Φάγετο βύλη.
 Ος σφίν εὐφρονεσσιν ἀγορημοῖσι, καὶ μετέσπειν.

95

Ατρειδή, κύδισε, αἴναξ ἀνδρῶν, Αχέμεμνον,
 Εν σοὶ μὲν λῆσσα, σέο δὲ ἀρκόμενη ψυκτα πολλῶν
 Λαῶν εἰσὶ ἄναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
 Σκῆπτρόν τ', ἥδη Θεμιστες, ἵνα σφίσι βαλσηθά.
 Τῷ σε χρὴ πέρι μὲν Φάδαται ἔπος, οὐδὲ ἐπικάστη,
 Κορηνους δὲ καὶ ἄλλων, ὅπου πνὰ θυμὸς ἀνώγη
 Εἰπεν εἰς ἀγαθόν σέο δὲ εἶναι), οὐ, τίς κεν ἀρχῇ
 Αὐτὰρ ἔγων ἔρεω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἀρετα.
 Οὐ γάρ τις νοον ἄλλος ἀμένονα τύδε νοίσῃ,
 Οὐδὲν ἔγων νοέω, ημέν πάλαι, ηδὲ ἔτι καὶ νῦν,
 Εξέτι δέ, ὅπε, διογμὲς, Βρισηΐδα κάρην
 Χωρένει Αχιλῆος ἔθης κλιστήθεν ἀπόρρει.
 Οὔτις καθ' ἡμέτερον γε νόον μάλα γάρ τοι ἔγωγε
 Πόλλ' ἀπεμυθεόμην σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορε θυμῷ
 Εἰχας, ἀνδρα Φέρισον, ὃν ἀθάνατοι περ ἔτισον,
 Ηπιμηκοῖς ἐλῶν καὶ ἔχεις γέρεος. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 Φραιζάμεσθ, ὡς κέν μιν αρεστάμδυος πεπίθοιμεν
 Δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεοςί τε μειλιχίοισι.

110

Τὸν δὲ αὐτε προσέειπεν αἴναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.
 Ω γέρον, τίς Ψεῦδος ἐμᾶς ἀτας κατέλεξας.

115

Δαστίμην, δέδ' αὐτὸς ανάνομας ἀντί νυ πολλῶν
 Λαῶν ἐσὶν ἀνήρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι Φιλήση.
 Ως νῦν τύτον ἔτισε, δάμασος δὲ λαὸν Αχαιῶν.

Αλλ' ἐπεὶ ἀδασίμην, Φρεσὶ λαμψαλέοτι πθήσας,
 Αψὲ δέλεω ἀρέσομη, δόμενα τ' ἀπερείσι ἀποινα.

120

Τμῆι δὲ πάντεως πρέστητα δῶρο ὄνομήνω.

Επὶ δέ πύρες τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 Αἴθωνας δὲ λεβητας ἐσέκοι, δώδεκα δὲ πτήνες

Πτηγες, ἀθλοφόρες, οἱ ἀεθλια ποστὶν ἀρούτο.

Οὐ κεν ἀλήιος ἐση ἀνήρ, ὡς τόσα γένοισι,

125

Οὐδέ

Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 Οσά μοι ἡνίκανθο ἀεθλια μάνυχες ἵπποι·
 Δώσω δὲ ἐπὶ τὰ γυναικας ἀμέμονας, ἥργ' εἰδύας,
 Λεοβίδας, ἃς, ὅτε Λεοντον ἔγκλιμενη ἔλεν αὐτὸς,
 Εὔελόμην, αἷς κάλλις ενίκων Φύλα γυναικῶν.
130
 Τὰς μὲν οἱ δώσω· μὲν δὲ ἔστε¹⁾ ήν τότε ἀπηύρων
 Κύρην Βρισοῖς· καὶ ἐπὶ μέρησιν ὄρκους ὄμολμεν,
 Μῆποτε τὸ εὐνῆς ὅπερημενα, ηδὲ μιγῆνα,
 Η, Θερις ἀνθάπων πέλει ἀνδρῶν ηδὲ γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέστε²⁾. εἰ δέ κεν αὖτε
135
 Ασυ μέγα Πριάμοιο Θεοὶ δῶσωστε ἀλαπάζαι,
 Νῆστος ἀλις χρυσός καὶ χαλκός τητοίσθω,
 Εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Αχαιοῖς,
 Τρωΐδας δὲ γυναικας ἐσκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 Λί κε μετ' Αργείην Ελένην κάλλιστην ἔωστι.
140
 Εἰ δέ κεν Αργος ικοίμεθ' Αχαικὸν, οὐ θαρρέορης,
 Γαμβρός κεν μοι ἔστι τίσω δὲ μιν Ἰσον Ορέστη,
 Οσ μοι τηλύγελος τρέφε³⁾, Θαλή, ἐνὶ τολλῷ.
 Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ Θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτω,
 Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ιφιάναστα.
145
 Τάσσων, ην καὶ ἐθέληστι, Φίλην, ἀνάειδον ἀγέσθω
 Πρὸς οἴκον Πυλῆνος· ἔγω δὲ ὁ πέτριμείλια δώσω
 Πολλὰ μάλ', οἵστις πεπονιώτερος τις εἴη ἐπέδωκε Θυγατρί.
 Επὶ τὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πολιεθρα,
 Καρδαμύλην, Ενόπην τε, καὶ Ιρήν ποιήεσσαν,
150
 Φηράς τε ζαθέας, ηδὲ Ανθειαν Βαθύλαιμον,
 Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πύδασον ἀμπελόεσσαν.
 Πᾶσης δὲ γυγήσ αλὸς νέα⁴⁾ Πύλας ἡμαδόευτος
 Εν δὲ ἀνδρες ναιόστι πλύροβεν, πλυνθεῖσαι,
 Οἵ κε ἐδωτίησι, Θεὸν ὡς, τιμήσοτο,
155
 Καὶ οἱ ταῦτα σκήπτρῷ λιπαρὰς τελέσσοι Θέμιστος.
 Ταῦτα κε οἱ τελεσταμι μεταλλύζαντι χόλοιο.
 Δηηθήτω· Αἴδης τοι ἀμέλιχος, ηδὲ ἀδάμασσος·
 Τόνεκα καὶ κε Βρατοῖσι Θεῶν ἔχθισος ἀπάντων.
 Καὶ μοι ταῦτα, οἵσον βασιλεύτερός είμι,
160
ηδὲ

Ηδ' ὄσαν γέμει τροφίμεσσερος εὐχομαι εἶναι.

Τὸν δὲ μητέρητον ἐπεῖτα Γερήνιος ἵπποτος Νέσωρ.

Ατρείδη, κυδίσε αὖτε ἀνδρῶν Αχαίμεμνον,

Δωρὰ μὲν σύκη ἔτ' ὄνοςα δίδοις Αχελλῆι ἄνακτοι.

Αλλ' αὔγετε, κλητὸς ὁ τριώμεν, οἱ καὶ τάχισται

ΕΛΦΑΣ' εἰς κλισίου Πηληιάδεω Αχιλῆος.

Εἰ δ' αὔγε, τοῦτον ἀν ἔγων ὅπιόφορα, οἱ δὲ πεπέσθων.

Φοῖνες μὲν πεπάτισται, Διὶ Φίλος, ηγησάθω.

Αὐταρ ἐπειταῖ Αἴας τε μέγας, καὶ διὸς Οδυσσεύς.

Κηρύκων δὲ Οδίος τε καὶ Εύρυθμος ἄμιντος ἐπέσθων.

Φέρτε δὲ χεροὺς ὕδωρ, εὐφημησούτε τε κέλεαθε,

Οφρα Διὶ Κρονίδῃ αρηστούμεθ', αὐτὴν ἐλεήσῃ.

Ως Φάτο· τοῖσι δὲ τῶσιν εἰδόται μῆδον ἔσπεν.

Αὐτίκα κῆρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χειρας ἔχουσαν

Κέρος δὲ κρητῆρας ἐπεισέβαντο πότοιο.

Νωμησαν δὲ ἄρα τᾶτιν, ἐπερχάμενοι δεπάεσσιν.

Αὐταρ ἐπεὶ πείσαντ', ἐπιόν θ', οὐν τῆδε Θυμὸς,

Ορμῶντος καὶ κλισίου Αχαίμεμνονος Ατρείδαο.

Τοῖσι δὲ πόλλον ἐπέτελλε Γερήνιος ἵπποτος Νέσωρ.

Δευδίλλων εἰς ἔκαστον, Οδυσσῆι δὲ μάλισται,

Πειρᾶν, ὡς πεπίθαντον ἀμύμονα Πηλείανα.

Τὰ δὲ βάτην αὐτῷ Θῆνα τολυφλοίσθοιο Ιαλάσης,

Πολλὰ μάλιστα εὐχομένα γαπόχω Ευνοογύαίω,

Ρηδίως πεπίθεντι μεγάλας Φρένας Αιακίδαο.

Μυρμιδόνων δὲ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ικεάδην.

Τὸν δὲ εὗρον Φρένα τεπόμλιον Φόρμιγγι λιγέτη,

Καλῇ, διδαλέη, ἐπὶ δὲ φρυγύρεος ζυγὸς ηγεῖν.

Τὴν ἀρέτην δὲ συναρψαν, τῷ οὐλιν Ηετίωνος ὄλεσσας.

Τῇ δέ οὐρανῷ ἐτερπεν, ἀειδε δὲ ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

Πάτροκλος δέ οἱ οἰος ἐνευτίος ήτο σιωπῆ,

Δέγυμην Αιακίδην, ὅποτε ληξεῖν ἀείδουν.

Τῷ δὲ βάτην περιτέρω, ηγέτη δὲ διὸς Οδυσσεύς.

Στὰν δὲ πρόοδον αὐτοῖο ταφὰν δὲ αὐτόρροστεν Αχελλεὺς,

Αὐτῇ σὺν Φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος, ἐνθα Ιασσασεν.

Ως δὲ αὐτῶς Πάτροκλος, ἐπεὶ οὐδὲ Φῶτας, ἀνέση.

Τὰ,

195

190

185

180

175

170

Τῷ, καὶ δεκτήμος, προσέφε πόδας ἀκὺς Αχιλλεύς.

Χαίρετον, η Φίλοι αὐδρες ικάνετον η τι μάλα χρεώ,
Οἱ μοι, σκυζομένω πέρ, Αχαιῶν Φιλατεῖοι ἐσον.

Ως ἄρα Φωνῆσσι, προτέρω ἀγε δῖος Αχιλλεύς.

Εἶσεν δὲν κλισμοῖσι, τάπησι τε προφύρεσσιν.

200

Αἴνα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἐγγυς ἔοντα.

Μετόνα δὴ κρητῆρα, Μενοίτις γε, καθίστε,

Ζωρότερον δὲ κέραιρε, δέπτας δὲν τυνον ἐκάστω.

Οἱ γὰρ Φίλτατοι αὐδρες ἐμῶ ὑπέσοι μελάθρω.

Ως Φάτο Πάτροκλος δὲ Φίλω επεπειθετ' ἐτάρω. 205

Αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέχε κάββαλον σὺ πυρὸς αὐγῆ,

Ἐν δὲν ἄρα νῶτον ἐθηκεν δῖος καὶ πίσονος αἰρεσ,

Ἐν δὲ σοὸς σιδοιο ῥάχην τεθαλην αἰλοιφῇ.

Τῷ δὲν ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δὲν ἄρα δῖος Αχιλλεύς.

Καὶ τὰ μὲν εὖ μίσυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειρε. 210

Πῦρ δὲ Μενοίτιαδης δᾶσεν μέγα, ισόθεος φῶς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κάτε πῦρ ἐκάη, καὶ Φλὸς ἐμαράνθη,

Ανθρακίνην σορέοτες, ὀβελὸς εφύπερθε τάνυστε.

Πάσοτε δὲν ἀλλος θείοιο, κρατούτασιν ἐπαέρεις.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ρῶπητησε, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἐχρύσε,

215

Πάτροκλος μὲν σῖτον ἐλῶν ἐπένεμε τραπέζη,

Καλοῖσι σὺ κανέσισιν ἀτὰρ κρέα νῦμεν Αχιλλεύς.

Αὐτὸς δὲν ἀντίον ἴζεν Οδυσσῆος θείοιο,

Τοίχη τῷ ἑτεροιο θείοιο δὲ θύση αἰνῶι

Πάτροκλον, ὃν ἐτάρον ὁ δὲν πυρὶ Βάλλε Θυηλάς.

220

Οἱ δὲν ἐπ' ὄνειδος ἐτοίμα προκείμενα κεῖρας ιαλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εὗτο,

Νεῦσ' Αἴας Φοίνικης νόησε δὲ θείος Οδυσσεύς.

Πλησιόμυνος δὲν οἰνοιο δέπτας, διδεκτ' Αχιλῆα.

Χαῖρ, Αχιλεῦ, διπτὸς μὲν εἴσους σὺν ὅπιδεσ,

225

Ημὲν εὐν κλιστὴ Αγαμέμνονος Ατρεΐδα,

Ηδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν πάρα γὰρ μηροεικέα πολλὰ

Δάινυαθ'. ἀλλ' ἡ διπτὸς ἐπιφράττε έργα μέμηλεν

Αλλὰ λίγη μέγα πῆμα, διοτρφεσ, εἰσορόωντες,

Δεῖδημεν εὐ δοῖ δὲ, σωστέμεν, η διτολέσθ

230

Nicas

Νῆσος ἔυαγέλματος, εἰ μὴ σύγε μύσεαν αἰλεῖν.

Εγγὺς γὰρ τηῶν καὶ τεγχεος αὐλῶν ἐθέντο

Τρωες ὑπέρθυμοι, πιλεκλειστοί τ' ἀπίκυροι,

Κηάριμνοι πυρὰ πολλὰ κατὰς φρεστὸν, ἀδὲ ἔτι φασὶν

Σχηκεσφ', ἀλλ' εἴ τινος μελανήστη πεσεύδαν.

Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης σύδεξα σῆματα φασίν

Αστράπῃ. Εκτῷρ δὲ μέγα φένει βλεμματάν

Μάνεται σκληρύλων, τόισιν δὲ τοῖς τίδι

Ανέρεσι, ὅδε θεός· κρατερὴ δέ ἐστι λύσα τέρατα.

Αράται δὲ τεχίσας φασίμνοντας διὰτ

Στενταῖ γὰρ τηῶν διπολέψειν ἄκρα κόρυμβα,

Αὐτάς τ' ἐμπρόστεν μαλερῷ πυρὸς, αὐτέρ Αχαιῶν

Διώστεν τῷδε τῷριν ἀτυχομένας ἡστὸν κατέν.

Ταῦτας αἰνῶς δεῖδοικα κατὰς Φρένα, μηδὲ οἱ ἀπειλᾶς

Εκτελέσωσι θεοί· τιμῆν δὲ μηδὲν εἴη

Φθίσαντας σὺν Τροίη, εἰς Αργεος ἵπποβούτῳ.

Αλλ' ἄντα, εἰ μερονάς γε, καὶ σύφε περ, ταῦς Αχαιῶν

Τερομήνις ἐρύειται ὑπὸ Τρωών ὄρυμαγοδό.

Αὐτῶν τοι μετόποθ' ἄχος εἶσε²). ὥδε τι μῆχος

Ρεχθέντος κακοῦ, ἐντὸς εὑρεῖν ἀλλὰ πολὺ περὶν

Φεράζειν, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεύθετος κακὸν ἥρασε.

Ω τέπον, η μὲν σοὶ γε πατήρ ἐπέτελλετο Πηλεὺς

Ηματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ φθίνεις Αγαρέμενον πέμπε.

Τέκνον ἐμὸν, καρτος μὲν Αἴγυαστι τε καὶ Ήρῃ

Δώσαστ, αἴτιον εἰδελωσι· σὺ δὲ μεγαλύτορα Θυμὸν

Ισχειν εὐ σύθεσσος· Φιλοφροσύνη γὰρ αἰμάτων.

Ληγέριμνα διέριδος κακομηχάνις, ὅφρα σε μᾶλλον
Τίσωστ' Αργείων ἥραν νέοι, ἥδε γέροντες.

Ως ἐπέτελλ' ο γέρων σὺ δὲ λύθεας· αλλ' ἔτι καὶ τοῦ

Παῖς, οὐδὲ δέ χόλον Συμαλέας· σοὶ δὲ Αγαρέμενων

Αἵτια δίκρα δίδωσι μεταλλάχανη χόλοιο.

Εἰ δέ, σοὶ μὲν μεν ἄκιστον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέγω

Οσαί τοι σὺ κλιστίσουν ὑπέρεχετο δῶρος Αγαρέμενων

Ἐπὶ ἀπύρες τείποδας, δέκα δὲ χρυσοῖς τάλαντας,

Αἴθωνας δὲ λέβητας ἔεικοτι, δώδικα διέπτως

235

240

545

250

255

260

265

Πηγάς,

Πηγὺς, ἀθλοφόρυς, οἱ ἀεθλια τοσσὶν ἄροντα.

Οὐ κεν ἀλήιος εἴη ἀνὴρ ὁ τόσα γέμειτο,

Οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτέρου χρυσοῦ,

Οσ πάντας μερινονος ἵπποις ἀεθλια τοσσὶν ἄροντα.

Δώσο δὲ εἰπται γυναικας ἀμύμονας, ἔργον εἰδίφας,

270

Λεοβίδας, ἀς, ὅτε Λέσβον εὐχημένην ἔλει αὐτὸς,

Εὔξελεβ, αἵ τότε κάλλας σύνικων Φύλα γυναικῶν.

Τὰς μέν τοι δώσο μὲν δὲ ἔστεται, ἣν τότε ἀπήρετο

Κάρην Βρίσην· χὺ θέτι μέγαν ὄρχον ὄμεῖται,

Μῆπολε τὸ εὐνῆς Ὄπισθημένη, ηδὲ μηγῆναι,

275

Η, Θέμις εἶν, ἀναζ, ητ' ἀνδρῶν, ἡτε γυναικῶν.

Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέστε^τ. εἰ δέ κεν αὐτε

Ασυ μέγα Πριάμοιο Θεοί δώσο ἀλαπάζαι,

Νῆας ἄλις χρυσὸς χαλκὸς τηῆσαιδαι

Εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεδε ληῆδ Αχαιοί.

280

Τρωιάδας δὲ γυναικας εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθ.

Αἱ κε μετ' Αργετίνη Βλέπην κάλλισην ἔωσιν.

Εἰ δέ κεν Αργος ικοίμεβ Αχαικὸν, ξέπερ αρόσης,

Γαμβρός κέν οι εοισ^τ τίσθ δέ σε ἴστον Ορέστη,

Ος οι τηλύχειος τρέφε^τ θαλίη ενί τωλλή.

285

Τρεῖς δέ οι εἰσὶ Θύγατρες ενί μεγάρῳ ευπήκτω,

Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ιφιάνασσα.

Τάων, ἣν κ' ἔθεληδα, Φίλην, ανάεδον ἀγεσθ

Πρὸς οίκον Πηλῆος· οἱ δὲ αὐτὸς ὄπιστείλια δώσ

Πολλὰ μάλ, δοσ' ψπω τις εῇ ἐπέδωκε θυγατερί.

290

Επίτα δέ τοι δώσο εὐ ναιούμηνα τολιεθρα,

Καρδαμύλην, Ενόπην τε, Καὶ Ιρήν τοικεσταν,

Φηράς τε ζαδέας, ηδὲ Αιθηαν Βαδύλειμου,

Καλήν τ' Αἴπειαν, χὺ Πήδασον ἀμπελόεστα.

Πᾶσην δὲ ἔγγυς ἀλὸς θέα^τ Πύλας ημαδόεντος.

295

Εν δὲ ἀνδρες νάκτοι τολιφρηνες, τολιυθετα,

Οι κέ σε δωτίμοι, Θεὸν ὡς, τιμήσθοι,

Καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρω λίπαρας τελέσθοι θέμιστας.

Ταῦτα κέ τοι τελέσθε μεταλλήσαντι χολοιο.

Εἰ δέ τοι Ατρεΐδης μὲν απήχθειο πυρόθι μᾶλλον,

300

Αὐτος,

Αύτας, καὶ δύο δάρει σὺ δ' ἄλλος πέρ Παναχαιός
Τειρομένες ἐλέαιρε καπά στρατον, οἴ σε, Θεὸν ὡς,
Τίσθος· οὐ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.

Νῦν γάρ χ' Εκτόρ' ἔλοισι, ἐπεὶ δὲν μάλα τοις οὐεδόν εἰλέη,
Ἄσσαν ἔχων ὀλόνη ἐπεὶ ἔτινα Φησίν ὄμοιον
Οἱ ἐμεναι Δαναῶν, οὓς εὐθάδε νῆσος ἔνεικαν.

Τὸν δὲ, ἀπαμειβόμενος, πεσσέφη πόδας ἀκὺς Αχιλλεύς.

Διογήνες λαερνίαδη, τολυμήχαν' Οδυσσεύ,

Χρὴ μὲν δὴ τὸ μῆδον ἀπιλεγέως διπειπεῖν,

Ητα πέρ δὴ Φρονέω τε, καὶ ὡς τελεσμένον ἔσαι,

Ως μὲν μοι τρύζητε παρημένοι ἄλλοθεν ἄλλο.

Εχθρὸς γάρ μοι καῖνος ὄμως αἴσασι τούλησιν,

Ος χ' ἔτερον μὲν καθῆται εἰνὶ Φρεστίν, ἄλλο δὲ Βάζη.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἀριστα-

Οὐπέ μέ γ' Ατρεΐδην Αγαμέμνονα τειστέμεν οἴω,

Οὐτέ αὖτος Δαναός· ἐπεὶ σύντοιχος τοις χάρισ θεόν

Μάρνασθ δημίοισι μετ' αὐτούρασι ναλεμένες αἰεῖ.

Ιον μοῖρα μήροντι, καὶ εἰ μάλα τις τολεμίζοις

Εν δὲ ιῇ τιμῆ ήμεν κακός, ηδὲ καὶ ἐσθλός.

Κατταῖν ὄμως, οὐ, τὸν αὔργυρον αὐτῷ, οὐ, τε τολλὰ ἐσργώσ.

Οὐδὲ τι μοι τείσαι, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,

Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν ωδειβαλόμενος τολεμίζειν.

Ως δὲ οὐνις ἀπετητις νεοαστοῖς ταχφέρησι

Μάζεκι, ἐπεὶ κε λάθησι, κακῶς δὲ ἄρα οἱ πέλες αὐτῷ

Ως καὶ ἐγὼ τολλὰς μὲν αὐτοὺς νύκτας οἴων,

Ηματα δὲ αἰματόντες διεπρησον τολεμίζων,

Αυδράσι μαρνάμενοι, δάρων ἔνεκα σφετεράσιν.

Δώδεκα δὲ σὺν τησὶ τολεισ ἀλάπτεις αὐτούρωπων,

Περὸς δὲ ἐνδεκά, Φημι, καπά Τροίην ἐρίσωλον

Τάσιν ἐκ πασέων κειμηλισ τολλὰ δὲ εσθλά

Εξελόμην, καὶ πάντα Φέρων Αγαμέμνονοι δόσκον

Ατρεΐδη οὐ δὲ οπισθε μήρων ωδα τησὶ θοῆσι,

Δεξάμενος, οὐδὲ πᾶρα δασισκετο, τολλὰ δὲ ἐχεσκευ.

Αλλα δὲ ἀριστήσαι δίδε γέρα, καὶ βασιλεῦσι

Τάσι μὲν ἐμπεδα κεῖται, ἐμεδ δὲ ἀπο μέντα Αχαιῶν

Εἰλετ'

305

310

315

320

325

330

335

Εἶλετ· ἔχει δ' ἄλοχον Θυμαρέα, τῇ παιγνίῳ
Τερπέωθω. Τί δὲ δεῖ πολεμιζέμναμι Τρώεσιν
Αργέσις; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν εὐτάδ' ἀγέρας
Ατρεΐδης; οὐδὲ Ελένης ἐνεκ' ἥγκθροιο;

Η μὲνος Φιλέστρος ἄλοχος μερόπων ἀνθρώπων
Ατρεΐδας; ἐπεὶ οὖτις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἔχει φρων,
Τὴν αὐτὴν Φιλέστρην κηδεται· ὡς καὶ εγὼ τὴν
Εκ Θυμῆς Φίλεον, δερικτητῶν περ ἐθογεν.

Νῦν δὲ επεὶ σὺ χειρῶν γέρεας εἴλετο, καὶ μὲν ἀπάτησε,
Μή μεν τειράτω εὖ εἰδότος· γάδε με τεισθ.

Αλλ', Οδυσσεῦ, σὺν σοί τε, καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι,
Φραζέωθω νήεσιν ἀλεξέμνυμα δῆιον τῷρ.

Η μὲν δὴ μάλα τολλὰ πονηστο νόσφιν ἐμεῖο.

Καὶ δὴ τεῖχος ἐδείμε, καὶ ἥλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
Εύρειαν, μεράλιην, εὐ δὲ σκόλοπας κατέπικεν.

Αλλ' γάδ' ὡς διώατη μένος Εκτόρος ἀνδροφόνου
Ιχθειν. ὅφει δὲ εὐγὼ μετ' Αχαιοῖσιν πολεμιζόν,
Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην δύτο τείχεος ὄρυμεν Εκτώρ.
Αλλ' οἵσον εἰς Σκαίας τε τούλας καὶ Φηγὸν ἵκανεν.

Εντάπιον τούτον ἐμιμνε, μόγις δέ μεν ἐκφυγεν ὁρμήν.

Νῦν δὲ επεὶ τούτος ἐθέλω πολεμιζεῖν Εκτόρι οἴσι,

Αὔριον, οἴσαι Διῖς ρέξας καὶ πᾶσι Θεοῖσι,

Νηήσοις εὖ νῆας επην ἀλαδὲ τεφερύσω,

Οψέας, τὴν ἐθήληθα, καὶ αἴκεν τοι τὰ μεμήλη,

Ηρι μάλ' ἐλλήσσοντον ἐπ' ιχθύοντες πολεζούσι

Νῆας ἐμὰς, εὐ δὲ ἀνδρας ἐρεασέμνυμα μεματας.

Εἰ δέ κεν εὐπλοίην δῶν κλυτὸς Εινοσίγαιος,

Ηματί κεν τριτάτῳ φθίην ἐρίζωλον ἵκειμην.

Ετι δέ μοι μολλὰ τολλὰ, τὰ καλλιπον, ἐνθάδε ἐρρών.

Αλλον δὲ ἐνθένδε χρυσὸν, καὶ χαλκὸν ἐριθρὸν,

Ηδὲ γυναικας εὐζώνυς, πολιον τε σιδηρον,

Ἄξονας, ἀστρον γε. Γέρας δέ μοι, οστεορ ἐδωκεν,

Αὐτὸς ἐφιθρίζων ἐλετο κρείων Αγαμέμνων

Ατρεΐδης· τῷ πάντι ἀγοράσμεν, ὡς Ὀπιττέλλω,

Αμφαδόν· ὅφει καὶ ἄλλοι Ὀπισκύωνται Αχαιοι,

340

345

350

355

360

365

370

Εἴτινά πά Δαναῶν ἔτι ἐλπεται ἐζαπάτησεν,

Αἱὲν ἀναιδέσῃ ἐπειρθός· όδ' ἀν ἐροιγε

ΤΕΤΛΑῖ, κώνεός περ ἔσων, εἰς ὅπει ιδέσῃ.

Οὐδέ τί οι βολὰς συμφράσομεν, όδε μὲν ἔργον.

Ἐκ γὰρ δῆ μὲν ἀπέπτοτε λίτην· όδ' ἀν ἐτ αὐτις

Ἐζαπάθοιτ ἐπέεστιν, ἀλις δέ οις ἀλλὰ ἐκηλού

Ερρέτω· ἐκ γάρ οι φρένας ἐβλετο μητίεστα Ζεύς.

Εχθρὰ δέ μοι τὰ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσην·

Οὐδὲ εἰ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσαι δοῖη,

Νατά τέ οι νῦν ἔστι, καὶ εἰ ποθεν ἄλλα γένοιτο·

Οὐδὲ οὐσ' εἰς ορχομενὸν πολινίσεται, όδε οὐσι Θήσας

Αἰγυπτίας, οὐδὲ πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα καται,

Αἱ δέ εκαπόμπυλοι εἰσι, διηκόσιοι δέ αὖτε εκάστην·

Ανέρες ἐγοιχνεῦτι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσθιν·

Οὐδὲ εἰ μοι τόσα δοῖη, οὐσα φάραεθός τε κόνις τε·

Οὐδέ καν ὡς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσοις Αγαμέμνων,

Πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμενα θυμαλγεῖς λάθην.

Κάρην δέ καὶ γαμέω Αγαμέμνονος Ατρεΐδας,

Οὐδὲ εἰ χρυσέτη Αφροδίτη κάλλος ἐρίζοι,

Ἐργα δέ Αἴγυπτη γλαυκώπιδει ισοφαρίζοι,

Οὐδέ μιν ὡς γαμέω ὁ δέ Αχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,

Οσις οἱ τέ επεοίκε, καὶ οὐσα βασιλεύτερος ἔστιν.

Ην γὰρ δῆ με σώσοι θεοί, καὶ σίκαδικωματι,

Πηλεὺς θήν μοι ἐπειτα γυναικα γαμέεσται αὐτός.

Πολλαὶ Αχαιΐδες εἰσὶν αὖτε Ελλάδα τε, φθίην τε,

Κύρου αριστέων, οἵ τε πολιεύθρα ρύουνται·

Τάσιν δέ καὶ ἐθέλομε, φίλην ποιοσομένοις.

Ενδέ δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπεάσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ,

Γῆμαντι μνησίν ἀλοχον, εἰκῆντις ἀκοιτιν,

Κτήματι τέρπεδος, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς.

Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχὴς ἀντάξιον, όδε οὐσα φασίν

Ιλιον ἐκτήδος, εὗ ναϊόμενον πολιεύθρον,

Τοπίν τε εἰρήνης, περίν ἐλθεῖν πας Αχαιῶν·

Οὐδὲ οὐσα λαίνος όδος ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργα

Φοίσεις Απόλλενος, πιθεῖς τε περιγένεση·

375

380

385

390

395

400

405

Ληγίσι

Ληγεῖ μὲν γάρ τε Βόες, καὶ ἕφια μῆλα,
 Κτητοὶ δὲ τείποδές τε, καὶ ἵππων ἔνδεικα κάρβινα.
 Ανδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν γέτε λεῖτη,
 Οὐδὲ ἐλεῖτη, ἐπεὶ ἄρδεν καὶ ἀμέτηφεν ἐρχος ὁδούτων.
 Μήτηρ γάρ τέ μέ Φησὶ θεὰ, Θετις ἀργυρόπελα,
 Διχταδίας κῆρας Φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε. 410
 Εἰ μέν καὶ αὖθις μήρων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμα,
 Ωλετο μέν μοι νόσος, ἀτέρι κλέος ἀφθίσιον ἔσαι.
 Εἰ δέ κεν οίκαδ' ἴκαμαν Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ωλετο μοι κλέος ἐσθλὸν. Όπτι δηρὸν δέ μοι αἰών
 Εσεταῖ, γέδε κέ μ' ᾧκα τέλος θανάτοιο κιχέτη. 413
 Καὶ δ' αὖ τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ τῷ θραμμῆσαιμεν
 Οίκαδ' ἀποπλεῖσιν ἐπεὶ γένεται δῆτε τέκμωρ
 Ιλίῳ αἴπεινης· μάλα γὰρ ἔθεν εύρυοπα Ζεὺς
 Χεῖρα ἐν τοστερέοχε, τεθαρροκαστὶ δὲ λαοῖ. 420
 Άλλ' ὑμεῖς μὲν ιονίες ἀριστεωσιν Αχαιῶν
 Αγελίνην διόφασθε, (τὸ γὰρ γέρας ἐσὶ γερόντων)
 Οφρ' ἄλλην Φραζῶν^τ) εὐτὸς μῆτιν ἀμείνω,
 Η κέ σφιν νῆσος τε σόη, καὶ λαον Αχαιῶν
 Νησοῖν ἐπι γλαφυρῆς· ἐπεὶ δὲ σφισιν ἥδε γέτοίμη,
 Ήν νῦν ἐφράσαντο εμεδ' ἀπομηνίσαντ^θ. 425
 Φοινίξ δ' αὐτὶ παρ' ἄμμιν μήρων κατακειμηθήτω,
 Οφρα μοι σὺ νήσος Φίλην ἐς πατρίδ' ἐπηταῖ
 Αὔριον, γὰν ἐθέλησον ἀνάγακη δ' εἵτι μην ἄξω.
 Ως ἐφαθ^τ. οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκεὶ ἐγένοντο σιωπῆ,
 Μῆδον ἀγαστάμμοις· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέσπεν. 430
 Οψὲ γέ δὴ μετεισπε γέρων ἵππηλάτε φοινίξ,
 Δάκρυ ἀναπρήγας, πέρι γάρ διε νησοῖν Αχαιῶν.
 Εἰ μὲν δὴ νόσον γε μέ Φρεσὶ, Φαίδιμον Αχιλλεόν,
 Βάλλεαμ, γέδε τι πάμπαν ἀμισθενινησοὶ θοῖσι
 Πῦρ ἐθέλεις αἰδηλον· ἐπεὶ χόλος ἐμπεσε θυμῷ. 435
 Πῶς ἀν ἐπειτ' ἀπὸ σεο, Φίλον τέκος, αὖθις λιποίμην
 Οἶος; σοὶ δέ μ' ἐπειπε γέρων ἵππηλάτε Πηλεὺς
 Ηματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Αγαρέμηνον πέμπε
 Νηπιον, γέπω εἰδόθ' ὄμοιά πολέμωι, 440
 Οὐδὲ

οὐδὲ ἀγορέων, ἵνα τὸ ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθωσι.
 Τάνεκά με πεφέντε, διδασκεμένα τάδε πάντα,
 Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμλυται, πρητηρά τε ἔργων.
 Ως ἂν ἐπειτὴν δότο σέο, Φίλον τεκος, σοὶ ἐθέλοιμι:
 Λείπεσθ', δοῦλον μοι ἵστοσειν θεός αὐτὸς,
 Γῆρας δοτούσοις, θύσειν νέον ηβάνοντας.

445

Οἰνοὶ ότε περιποτον λίπον Ελλάδα καλλιγυνίακα,
 Φεύγων νείκεα πατρὸς Αμιστέρος Ορμηίδας,
 Ος μοι παῖδας πάρει χώστο καλλιχόμοιο,
 Τὴν αὐτὸς Φιλέεσκε, ατιμάζεσκε δὲ ἀκοιτιν,
 Μητέρ' εμήν· η δὲ αἰενὶ ἐμὲ λιασέσκετο γύνων,
 Παλλακίδι περιμητναῖ, ἵνε εχθρεες γέροντας.
 Τῇ πιθόμην, καὶ ἐρεῖται πατὴρ δὲ εμὸς αὐτίκ' οἰδεῖς,
 Πολλὰ κατηράτο, συγερᾶς δὲ ἐπεκεκλετεῖ Εριννύς,
 Μητρὶς γεννασιν εἶσιν ἐφέασεδαι Φίλον γὸν,

450

Εξ ἐμέδεν γεγανέται· θεοὶ δὲ ἐτέλεσον ἐπαρὰς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος, καὶ ἐπεινὴ Περσεφόνεια.
 Ενθὲν ἐμοὶ ὅκετι πάμπαν ἐργητεῖται οὐ φρεσὶ θυμὸς,
 Πατρὸς χωρικόοιο, κατὰ μέγαρει σραφᾶσθ.
 Η μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς εόντες
 Αὐτῷ λιασόμενοι κατερήτυνον οὐ μεγάροισι
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδες ἀλικας βόες
 Εοφαζον, πολλοὶ δὲ σύνεις ἰστελέθουντες αλοιφῇ
 Εύομενοι πενύοντα οὐδὲ φλογὸς Ηφαίστοιο.

455

Πολλὸν δὲ σὺ περάμενον μέθι πίνετο τοῦ γέροντος.
 Εινάνυχες δέ μοι ἀμφὶ αὐτῶν πολλὰ νύκτας ἱανον.
 Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι Φύλακας ἔχον δοῦλε ποτὲ εσθῆ
 Πύρ, ἔτερον μὲν ὑπὲν ἀιθέσον εὐερκέος αὐλῆς,
 Άλλο δὲ σὺ περοδόμω, περοδέν Θαλάμοοι θυράων.
 Άλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπίλυδε νῦν ἐρεβεννη,
 Καὶ τὸν ἔγω, Θαλάμοοι θύρας πυκνῶς ἀραρύας
 Ρίζας, ἐγγέλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίσιον αὐλῆς
 Ρεῖα, λαθὼν Φύλακάς τὸν ἄνδρας, διωάστε γυναικας.
 Φεῦγον ἐπειτὴν ἀπάνθετε, δι' Ελλάδος εύρυχόροοιο,
 Φθίνη δὲ εἰκόνην ἐριβάλακα, μητέρα μῆλων,

460

465

475

ες

Εσ Πηλήσ αναχθεί: ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ με φίλησ', ὥστε τε πατὴρ δι παιδα φιλήσῃ
Μάνον, πηλύγετον, πολλοῖσιν ἤπειροις.

Καὶ μὲν φυγεῖσιν ἔφηκε, πολὺν δὲ μοι ἀπασε λαόν.
Ναῖον δὲ εὐχατίλη φεύγεις, Δολόπεοσιν ἀνάσσων.

Καὶ σε τοστον ἔθηκα, Θεοῖς Ἐπισκέλ' Αχιλλεό,

Ἐκ θυμὸς Φιλέων ἐπεὶ σὺ εἰδέλεσκες ἄμ' ἄλλῳ
Οὗτ' εἶς δαῖτ' οἴναν, γάτ' ἐν μεγάροισι πάσαδε,

Πρίν γ' ὅτε δῆ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γάναστι καθίσσω,
Οψὲ τὸν ἄσταμι προταμών, καὶ οἴναν Ἐπισκύων.

Πολλάκις μοι κατεδίστας ἐπὶ σύνθεσι γέτωνα,
Οἶνος, διπολύζων ἐν νηπίῃ ἀλεγενῆ.

Ως ἐπὶ σοι μάλα πόλλ' ἐπαΐσον, Καὶ πλλ' ἐμόγησα,
Τὰ Φρονέων, ὃ μοι γάτι Θεοὶ γάνον εἶχετελεον

Εἴ τε μεν διπολύζων ἀλεγενῆ, Επισκέλ' Αχιλλεό, 490
Ποιῶμεν, ἵνα μοι ποτ' αἰεικέα λοιγὸν ἀμιλήσω.

Αλλ', Αχιλλεό, δάμασον θυμὸν μέγαν· όδε τί σε γένη
Νηλεὺς ἡτορ ἔχειν· δριποὶ δέ τε καὶ Θεοὶ αὐτοὶ,

Τῶν περ καὶ μέζων αἵρετη, τιμή τε, βίη τε.

Καὶ μεν σὸν θυέεσθι, καὶ εὐχαλῆς ἀγαῆσι, 495

Λοισθή τε, κνίσαη τε, προστραπῶσ' αὐθρωποι
Λιασόμηνοι, ὅτε κέν τις υπερβήη, καὶ ἀμάρτη

Καὶ γάρ τε λιτού εἰσι Δίος κέρας μηγάλοιο,
Χωλαῖ τε, ρυσαῖ τε. παραβλῶπες τὸ οφθαλμῶ

Αἴ ρε τε καὶ μετόποθ' Ατης ἀλεγύσοι κιδώσαι.

Η δὲ Ατη σθεναρή τε, καὶ δρόπιτος· γνέκα πάσας
Πολλὸν ὑπεκροθέδε, Φεγανδὲ τε, πᾶσαν ἐπ' αἷσαν

Ελάπιτος· αὖτε δὲ εἴπακέονται ὅπισσω.

Ος μεν τὸν αἰδεσέ^{τη}) κέρας Δίος, ἀστον ιστας,
Τόνδε μέγ' ἄντσαν, καὶ τὸ ἔκλυνον εὐχαρίστοιο·

Ος δέ καὶ αἰνίηται, καὶ τε σερέως διποτίη,
Λιασονται δέ αὖτα ταῖ γε Δία Χρονίωνα κιδώσαι,

Τῷ Ατην ἄμ' ἐπειδή, ἵνα βλαφθεὶς διποτίη.

Αλλ' Αχιλλεό, πόρε καὶ σὺ Δίος κέρησιν ἐπειδή
Τιμὴν, η τὸ ἄλλων περ Ἐπιγνώμητο Φρένας ἐσθλῶν.

480

485

490

495

500

505

510

Ei

Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα Φέροι, τὰ δὲ ὄπισθεν ἀνωμάλου
Αγρεῖσις, ἀλλ᾽ αὖτις Ὀπίζαφελῶς χαλεπάνει,
Οὐκ ἀν ἔγωγέ σε, μῆνιν διπέρην φαινεῖ, κελοίμην
Αργεύσιν ἀμισθέματι, χατεξοι περ ἐμπτις.

Νῦν δὲ ἄμα τὸν αὐτίκα πολλὰ δίδοι, τὰ δὲ ὄπισθεν ὑπέσηι. 515
Ανδρας δὲ λιστεοδαμής Ὀπίζπροεηκεν ἀρίστης,

Κρινάμημάθι κατὰ λαὸν Αχαικὸν, οἵ τε σοὶ αὐτῷ
Φίλταλοι Αργείων τὸ μὲν σύ γε μῦθον ἐλέγχησι,
Μηδὲ πόδας τῷριν δὲ τοις νεμεασητὸν κεχολῶσιν.

Οὕτω καὶ τὸν πρόσθεν ἐπευθυνεθεα κλέα αὐτράν
Ηρώων, στέ καν τὸν Ὀπίζαφελος χόλος ἵκοι,
Δωρητοί τε πέλοντο, παρεφρήτοι τὸν ἐπέεσσι.
Μέμημηματι τόδε ἔργον ἔγα τούτας, τοις νέον γε,
Ως τοῦ σὺ δὲ ὑμῖν ἔρεω πάντεος φίλοισι.

Κυρῆτες τὸν ἐμάχοντο, καὶ Αἴτωλοὶ μενεχάρμεμα,
Αἱρφὶ τόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλες ἐνάριζον
Αἴτωλοὶ μὲν, ἀμισθόμενοι Καλυδῶνος ἐραννης.
Κυρῆτες δὲ, Διεπραθέειν μεμαῶτες σφρη.

Καὶ γὰρ τοῖσι κακον ἔργον Θρονος Αρτεμις ὄρος,
Χωσομήμη, οἱ οἵ τοις θελύσια γυνῶν ἀλωῆς 530
Οἰνεὺς ρέεις ἄλλοι δὲ Θεοὶ δαίμονες ἐκατόμβατι.
Οἵ δὲ σοκοὶ ερρέειν διὸς κάρη μεγάλοιο,
Η λάθετ, η σοκοὶ ενόσησεν αἰάστατο δῆ μέγα Θυμῶ.
Η δὲ χρωσταμήμη, διὸν γένος, ιοχέαιρα,
Ωρογενεῖς πλάνην σῦν, ἄγριον, αργιόδοντα,
Ος κακὰ πόλλα ἔρδεσκεν, ἐθων Οἰνηὸς ἀλωῆν.

Πολλὰ δὲ ὅγε προθέλυμα καμαὶ Βάλε δένδρεα μακρὰ
Αὐτῆσιν ρίζησι, καὶ αὐτοῖς ἀνθεστι μήλων.

Τὸν δὲ τὸν Οἰνηὸς ἀπέκτενεν Μελεαγρος,
Πολλέων σὺν πολίων θηρύτορας αὐτρας ἀγείρας 540
Καὶ κιώνας ὡς μὲν γάρ καὶ ἐδάμην παύροις Βροτοῖσι:
Τόσος ἦν, πολλὰς ἃ τωρῆς ἐπέβηστ ἀλεγεινῆς.
Η δὲ αἱρφὶ αἴτη Θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὔτη,
Αἱρφὶ σὺν κεφαλῇ, Εἰ δέρματι λαχνηνήι,
Κυρῆτων τε μεσηγὺ, καὶ Αἴτωλῶν μεγαθύμων.

Οφρα

Οφρα μὲν ὅ γε Μελέαρχος αργίφιλος πολέμησε,
Τόφρα δὲ Κάρητεας κακῶς ποτε χόδ' ἐδιώσαντο
Τείχεος ἔκτοθεν μίμην, τολέες περ ἔοντες.

Αλλ' ὅτε δὴ Μελέαρχον ἕδυ χόλος, ὃσε καὶ ἄλλων
Οἰδάνης εἰς σύβεσσι νόον, τάκη περ Φρονεόντων.

Ητοι ὁ, μητρὶ Φίλῃ Αλθαίη χωρόμενος κῆρ,
Κατο ταρὰ μητῆρ ἀλόχω, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
Κέρη Μαρπίσης καλλισφύρῳ, Εὐλαΐης,

Ιδεώ Φ', ὃς κάρτισος ὅπτιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν,
Τῶν τότε καί τα ἄνακτος ἐναντίου ἐλέτο τόσον

Φοίβος Απόλλωνος, καλλισφύρῳ εἶναι νῦμφης.

Τὴν δὲ τότε εἰς μεγάροισι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
Αλκιονῆη καλέεσκον ἐπάνυμον, γνεκτὸς αὐτῆς

Μήτηρ, Αλκιονός τολυπενθέος οἵτον ἔχσα,

Κλᾶι, ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοίβος Απόλλων.

Τῇ σογε παρκατέλεκτο, χόλον Θυμαλγέα πέσαν,

Εὖ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ηρα θεοῖσι

Πόλλ' ἀχέστηράτο, καπιγύρτοιο Φόνοιο.

Πολλὰ δὲ καὶ γαλαν πολυφόρθην χερσὶν ἀλοία,

Κικλήσκοσ Αἴδην, καὶ ἐπανὴν Περσεφόνειαν,

Πρόχυν καθεζόμενόν, (δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι)

Παιδὶ δόμεν θανατον τὸ δὲ περφοῖτις Εριννὺς

Εκλιεν εὖ Ερέβενσφιν, ἀμείλιχον ἥτορ ἔχσα.

Τῶν δὲ ταχὶ ἀμφὶ ταύλας ὄμαδος καὶ δύπος ὄρώρ,

Πύργων βαλλομένων τὸ δὲ ελλίσοντο γέροντες

Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ιερῆς ἀρίστας,

Εὐελθεντὸς καὶ ἀμύνατος ταυρόμηνοι μέχε δῶρον.

Οπόδι ποστον τεδίον Καλαθῶνος έρσινης,

Ενθά μιν ἥνωγον τέμνος τείκασλλες ἐλέαθα,

Πευτηκοντόγυνον τὰ μὲν πρειου, σινοπέδοιο,

Ημιον δὲ, Φιλὸν ἀρστικ τεδίοιο ταμέαδη.

Πολλὰ δὲ μιν λιτακενε χέρων ιππηλάτῃ Οινεὺς,

Οὐδὲ ἐπειβεβαίας ιψηρεφέος θαλάμοιο,

Σείων κολλητὰς σανιδας, γνύμενος γάρ.

Πολλὰ δὲ τάκη καπίγυρτος, καὶ πότνια μήτηρ,

550

555

560

565

570

575

580

Ελλίσοντο

Ελλίσονθ. ὁ δὲ μᾶλλον ἀνάνεος πολλὰ δὲ ἔταιροι,

Οἱ οἱ κεδύστατοι καὶ φίλωντοι τῶν ἀπόστων

Αλλ' ὃδ' ὡς τὸ Θυμὸν εὐθέως ἐπεῖθον

Πρίν γ' ὅτε δῆ θάλαμος πόκα βάλλειο, τοι δῆτι πόνηγων

Βασινού Κρήτες, καὶ ἐνεπρηφθον μέχε αὖτις.

585

Καὶ τότε δῆ Μελεαζηρον εὐζωνος παράγκειτις

Λίσαγετ ὀδυρομήν, καὶ οἱ κατέλεξεν ἀπαντε

Κῆδε, σσ' αὐθρώποις πέλε, τὸ αὖτις ἀλώη.

Ανδρας μὲν κτένυσοι, πόλιν δὲ τε πῦρ αμάθιστοι.

Τέκνα δέ τ' ἄλλοι αὔγυστοι, Βαθυζώνες τε γοναικοις.

590

Τὸ δὲ ὄρινετο Θυμὸς ἀκέσοτος κακὰ ἔργοι.

Βῆ δὲ ιέναι, χροὶ δὲ ἐντεῖσθαι παμφανόωνται.

Ως ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμισεν κακὸν ἥμαρ,

Εἴχεις ὡς Θυμῷ τῷ δὲ ὄπικετι δῶρος ἐπέλεσαν

Πάλλα τε, καὶ χαρίενται κακὸν δὲ ημινε καὶ αὐτοῖς.

595

Αλλὰ σὺ μηδεὶς πάλλα νόοι Φρεσὶ, μηδὲ σε δάμιαν

Ενταῦθα τρέψεις, Φίλος κακίου δέ κεν εἴη

Νηυσὶν καισαρεγνησιν ἀμισθέμεν ἀλλ' ἐπὶ δώροις

Ερχέοις. Ιον γαρ σε τὴν πίστην Αχαιοῖ.

Εἰ δέ καὶ ἄτερ δώρων πόλεμον Φθισιώρος δύνης,

570

Οὐκ εἴθι ὅμως τιμῆς ἔσειται, πόλεμον περὶ ἀλαλκῶν.

Τὸν δὲ, ἀπαμεῖβομενος, περιστέφη ποδας ὥκης Αχιλλεύς.

Φοινὶς ἄπλα, γερασὶ διοτρέφεις, ἔτι με ταῦτης

Χρεὼ πιμῆς. Φρονέω τὸ πετιμηθόδη διὸς αἰση,

Η μὲν εἶδι πάρα ηνοῦς κορωνίσιν, εἰσὶν αὐτηὶς

604

Εν σηθεσις μήρη, καί μοι Φίλα γένατ' ὄφωρη.

Αλλα δέ τοι ἔρεω, σὺ δὲ ἐνὶ Φρεσὶ βάλλεο σῆσις.

Μή μοι σύγχρι Θυμὸν, ὀδυρόμηθος καὶ ἀχεύων,

Ατρειδὴς οὐρανοῖς Φέρων χάριν ὅδε τι σε χρή

Τὸν Φιλέεν, οὐα μή μοι ἀπέχθηται Φιλέοντι.

610

Καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸ κήδειν, οὐ κέ με κήδη.

Ιον ἐμοὶ Βασίλευε, καὶ ημινοι μείρεο τιμῆς

Οὐτοὶ δὲ ἀγέλεσοι, σὺ δὲ αὐτός τι λέγεο μίμνων

Εὐηὴ εὐηὴ μαλακῆ ἀμα δὲ ιοῖς Φαινορόμηθοι

Φραστόμεθ, η κε νεσμειδὲς ἐφ ημέτερ, η κε μήρωμεν.

615

Η, καὶ Πατρόκλω ὅγεπον ὁφρύστη νεῦστε σιωπῆ,
Φοίνικι σορεσμή τωνκινον λέχος, ὁφρα τάχισα
Εκ κλισίν νόσοιο μεδοῖστο. Τοῖσι δ' ἄρα Αἴας
Αντίθεος Τελαμωνιάδης μέτα μύθον εἶπε.

Διονύσης Λαερτιάδη, πολυμηχάνη Οδυσσεύ,
Ιομεν· καὶ γάρ μου δοκεῖ μύθοιο τελευτή
Τῇδε γέδω κρανέεσθε απαγγεῖλαι δὲ τάχισα
Χρὴ μύθον Δαναοῖσι, καὶ σὺν αὐτῷ περ ἔοντας,
Οἱ πτυνιῶν ἕα^τ ποιδεύμνοις αὐτῷ Αχιλλεὺς
Αγριον ἐν σῆθεος θέτο μεγαλήτορα Θυμὸν,

Σχέτλιος, όδε μετατρέπε^τ φιλότητος ἐταίρων,
Τῆς, ηδί μιν ταρὰ νηστίν ετίσμεν εὔχοχον ἄλλων

Νηλής. καὶ μὲν τίς τε καστιγώτοι φόνοιο

Ποιην, ηδί τοι ταῖδος ἐδέξατο τεθνεώτος.

Καὶ ρό μὲν ἐν δήμῳ μέντοι αὐτῷ, πόλλ' ἀποτίους,

Τῇ δέ τ' ἐρητίε^τ κραδῆ καὶ Θυμὸς ἀγήνωρ,

Ποιην δεξαμένος σοὶ δὲ ἄλληκτον τε, κακόν τε,

Θυμὸν ἐνὶ σῆθεος θεοὶ θεούν, εἰνεκα κέρης

Οἵης· τοῦ δὲ τοι επίλα ταριχόμεν εὔχοχος ἀρίστας,

Αλλά τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δὲ ίλαον ἐνθεο Θυμὸν,

Αἰδεσαγαί δὲ μέλαθρον τασσωρόφιοι δέ τοι εἰμὲν

Πληγήνος σκή Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι εὔχοχον ἄλλων

Κῆδισοι τέμενα, καὶ φιλτάσι, ὥστοι Αχαιοί.

Τὸν δὲ ἀπαμειβομένος, πεσσέφη πύδας ἀκὺς Αχιλλεύς.

Αἴαν διονύσης, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,

Πάντα τι μοι κατὰ Θυμὸν εἴσιοιο μυθήσασθαι·

Αλλά μοι οιδάνε^τ κραδῆ χόλω, ὅπποτ' ἐκείνε

Μυήσομαι, ὃς μὲν ασύφηλον ἐν Αργείοισιν ἐρεζεν

Ατρεΐδης, ὡσεὶ τινὶ ἀτίμητον μετανάστην.

Αλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγελίων διπέφασθε·

Οὐ γὰρ τοῖν τωλέμοιο μεδίσομαι αἰματόεντος,

Πρίν γένον Πριάμοιο δαΐφρονας, Εκτορα δῖον,

Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆσις ἵκεσθαι,

Κτενοντ' Αργείας, κατὰ τε σμύζαν τυρὶ νῆσας.

Αμφὶ δέ τοι τῇ μῆ κλισίῃ καὶ νῆσι μελαίνη

620

625

630

635

640

645

650

Εκτορα

Εκτορα καὶ μεμαῶσα μάχης οὐχισεός ὅτε.

Ως ἐφαθ· οἱ δὲ ἔκαστος ἑλῶν δέπας ἀμφικύπελλον,
Σπέσσαντες, παρὰ τῆς ἵσσαν πάλιν ἥρχε δ' Οδυσσεῖς.

Πάτροκλος δὲ ἐτάροντι, ἵδε δριωπήσι, κέλσος

Φοίνικι σόρεσμι τωκινὸν λέχος ὅτις ταχιστός.

Αἱ δὲ Ἐπιπεθόμματα σόρεσαν λέχος, ὡς ἀκέλευστο,
Κάεσι τε, ῥῆγός τε, λινοίσι τε λεπτοῖς ἄστον.

Ενθὲ ὁ γέρων κατέλεκτο, καὶ τῷ δῖαν ἐμιμνεύ.

Αὐτῷρι Αχιλλεὺς εῦδε μυχῷ κλισθῆς ἐϋπήκτε.

Τῶν δὲ ἄρα παρκατέλεκτο γυνὴ, τὸ Λεσβότεν ἦρε,

Φόρβαντος Θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρηνος.

Πατροκλος δὲ ἐτέρωθεν ἐλέγατο· πάρ δὲ ἄρα καὶ τῷ

Ιφισ εὐζώνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Αχιλλεὺς,

Σκύρον ἑλῶν αἰπεῖν, Ευսῆος τολοίεθρον.

Οἱ δὲ ὅτε δὴ κλισθῆσιν ἐν Ατρείδαιο φύουστο,

Τὸς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις γένει Αχαιῶν

Δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασεδόν, ἐκ τοῦ ἐρέοντο·

Πρῶτος δὲ ἐξερεεῖνεν ἀνάξ ἀνδρῶν Αγαμέμενων.

Εἴπ' ἄγε μέν, ὡς πολύναιν Οδυσσεῦ, μέχει κύδος Αχαιῶν,

Η δὲ ἐθέλει τῆσσαν ἀμυνέμενα δῆσον πῦρ;

Η ἀπειπε, χόλος δὲ τοῦ ἔχει μεγαλήτορα Θυμόν;

Τὸν δὲ αὐτε τροσεῖπε τολύτλας δῖος Οδυσσεύς.

Ατρείδη, κύδισε ανάξ ἀνδρῶν, Αγαμέμενον,

Κένος γένει ἐθέλει στέσαται χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον

Πιμπλάνει^τ μήνεος· σὲ δὲ ἀναίνεται, ἵδε σὺ δῶρα.

Αὐτὸν σε Φράγεσθαι ἀμὲν Αργείοισιν ἄνωσεν,

Οππας κέν τῆσσα τε σύνης, καὶ λαὸν Αχαιῶν·

Αὐτὸς δὲ πειλησεν, ἀμὲν οἵτις Φαινομένη^τ Φει,

Νῆσος εὔστέλμυς ἀλαδὸς ἐλκέμεν ἀμφιελίσας·

Καὶ δὲ ἀν τοῖς ἄλλοισιν ἐφη παραμυθόσαθαι,

Οίκαδὲ Ἐπιπλέκειν ἐπεὶ ὅκετε δῆσε τέκμωρ

Ιλίος αἰπεῖνης· μάλα γὰρ ἐθεν εὐρύοπε Ζεὺς

Χεῖρα εἶην ὑπερέσχε, τεθρόντας δὲ λαοῖς.

Ως ἐφαθ· εἰσὶ καὶ οἵδε ταῦτα εἰπέμεν, οἵ μοι ἐπείθο,

Αἴας, καὶ κήρυκε δύσι, πεπυμένω ἀμφω·

655

660

665

670

675

680

685

Φοίνικ

Φοῖνιξ δὲ αὐτὸς ὁ γέρων κατελέξατο ὡς γὰρ ἀνώρδ,
Οφρὰ οἱ ἐν τῆσσατ φίλην ἐσ πατέριδες ἐπηγμ
Αὔριον, ἣν ἐθέλησον ἀνάγκη δεῖτι μιν ἄξει.

Ως ἔφαθ· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σωπῆ,
Μῦθον ἀγαστάρδηνοι μάλα γὰρ κράτερῶς ἀγόρευσε. 690
Δὴ δὲ ἀνέων ἥσαι τητηγότες γῆς Αχαιῶν
Οψὲ γέ δὲ μετέειπε Βολεὺς ἀγαθὸς Διομήδης.

Ατρίδη, κύδισε ἀναξ ἀνδρῶν, Αγαμέμνον,
Μὴ ὄφελες λιαστεῖσθαι ἀριύμονα Πηλείωνα,
Μυρία δῶρα διδάξε· ὁ δὲ ἀγήνωρ ἐσὶ καὶ ἄλλως,
Νῦν δὲ αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίησιν στῆκας. 695
Αλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἐάσασμεν, η κεν ἵησιν,
Η κε μένη τότε δὲ αὐτει μαχήσει, ὅππότε κέν μιν
Θυμὸς ἐνι τῆσσατιν ἀνώγη, καὶ δεὸς ὄρση.
Αλλ' ἄγειτ', ὡς ἀν ἐγὼν ἐπίω, τειθάμεδα τάντες. 700

Νῦν μὲν κοιμησαθε, τεταρτόμηνοι φίλον γῆρας
Σίτης καὶ οἴνοιο τὸ γὰρ, μένος ἐσὶ, καὶ ἀλική.
Αὐτὰρ ἐπει κε Φανῇ καλῇ ροδοδάκτυλος ἤώς,
Καρπαλίμως πρὸ νεῶν εχεμεν λάσον τε καὶ ἵππους,
Οτεωῶν καὶ δὲ αὐτὸς ἐνι πρώτοισι μάχεαδα. 705

Ως ἔφαθ· οἱ δὲ ἄρα τάντες ἐπήνεσαν βασιλῆς,
Μῦθον ἀγαστάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
Καὶ τότε δὴ πτεύσαντες ἔβαι κλισιώδες ἐκάστος.
Ενθα δὲ σκομιήσαντο, Εὕπον δῶρον ἐλογτο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Α Γαμέμνων ἀγρυπνίσσας ἀνίστη τὰς δεῖσις τῆς Ελλήνων, αὐτός τε, καὶ Μενέλαος· καὶ δὴ τὸ τάφρον συμβολιστάμενοι, πέμπουσι καλασκεπταίς τὸ τῆς Τρώων στρατόπεδον, Οδυσσέας καὶ Διομίδην· οἱ δόλωντα μὲν, συναγτίσαντες, ἀναιχνεῖσθαι. Πιθόμηνοι δὲ παρ' αὐτῷ, Ρησόν τινα βασιλέα καὶ Θράκας παρεῖναι, ἐνδά τε ἐγρατοπεδένταίλο, καὶ ἐπελθόντες δολόφονος τῷ Ρησόν, καὶ τὴν ἔταιρων πνᾶς, καὶ τὰς ἵππους αὐτοῦ ἀπελάσαντες, εἰς τὸν ναύσαθμον παρεγγένονται.

ΑΛΛΗ.

Καππα δ' ἀπ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἥλυθον ἄνδρες.

Α Λλοι μὲν τῷδε τηνοῦν ἀριστῆς Παναχαιῶν
Εῦδον ταννύχοι, μαλακῶν δεδμημένοι ύπνῳ.
Αλλ' οὐκ Ατρεΐδην Αγαμέμνονα, τοιμένα λαῶν,
Τηνος ἔχε γλυκερὸς, τολλὰ Φρεσὶν ὄρμαίνοντα.

Ως δ' ὅτ' ἀν ασράπῃ τούσις Ηρης ἡγκόμοιο,
Τεύχων ἡ τολυν ὅμερον ἀθεσφατον, ηὲ χάλαζαν,
Η νιφετού, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυγεν ἀρρρας,
Ηέ ποθι τολέμοιο μέγα σόρα τευκεδανοῖο.
Ως πυκίν, ςν σηθεσιν ἀνεσονάχιζ' Αγαμέμνων,
Νειόθεν ἐκ κραδίης τρομέοντο δέ οι Φρένες ἔντος.

Ητοι ὅτ' ἐς τεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσει,
Θαύμαζεν τυρὰ τολλὰ, τὰ καίετο Ιλιόθι τρὸς,
Αύλῶν, συρίγων τὸν ενοπήν, ὄμαδόν τὸν ἀνθρώπων.
Αὐτὰρ ὅτ' ἐς τῆς πνᾶς τε ἴδοι καὶ λαὸν Αχαιῶν,
Πολλας ἐκ κεφαλῆς τροφελύμνος ἐλκετο χάιτας
Τψόθ' ἔοντι διη μέγα δὲ ἔσενε κυδάλιμον κῆρ.

Ηδὲ δέ οι κατὰ θυμὸν ἀρίστη Φαίκετο Βελή,
Νέσορ' ἐπι τρωτον Νηλίον ελθέμεν ἀνδρῶν,
Εἴτινά οι σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήνατο,
Ητις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι φύοιτο.

5

10

15

20

Ορθοθεῖς

Ορθωθεὶς δὲ ἔνδυνε τῷ εὐθεῷ χιτῶνα,
Ποσὶ δὲ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδησάτο καλὰ πέδιλα.
Αμφὶ δὲ ἐπειτα δαφνὸν ἔεσατο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδίσκενές εἶλετο δὲ ἔγχος.
Ως δὲ αὕτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· όδε γὰρ αὐτῷ 25
Τπνος ὅπερι Βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
Αργεῖος, τοὶ δὴ ἔθει εἰνέκα τελὺν ἐφ' ὑγρὴν
Ηλιθον ἐς Τροίην, τόλεμον Θρασὸν ὄρμασινούτες,
Παρδαλέη μὲν πεπτα μεταφρένον εὐρὺ κάλυψε
Παικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ σεφάνῳ κεφαλῆθιν δέρας
Θήκατο καλκεῦν· δόρυ δὲ ἐίλετο χειρὶ παχεῖ. 30
Βῆ δὲ μεν ἀντίστων ὃν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων
Αργείων ἡνασε, Θεὸς δὲ ὁ ἀστεριστός.
Τὸν δὲ εὑρὸντος τιθύμενον ἔντει καλὰ,
Νηὶ τοῦτο τρύμνη· τῷ δὲ ἀστάσιος γένεται ελθών. 35
Τὸν τερεγρος τροφεστε Βοὺν ἀγαθὸς Μενέλαος.
Τιθύτως, ηθεῖε, κερύσσει; ή τινέταιρων
Οτρεώτες Τρωεωτιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μολις αἰνῶς
Δεῖδα, μὴ οὐτις τοι ὑπόχηπτι τόδε ἔργον,
Ανδρας δυσμήνεας σκοπιαζέμεν, οἷος ἐπελθὼν
Νύκτα δὲ ἀμβροσίην· μάλα τις Θρασουάρδιος ἔστι. 40
Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος τροσέθη κρείων Αγαμέμνων.
Χρεὼ Βλλῆς ἐμὲ καὶ σὲ, διογρέφεις οἱ Μενέλαι,
Κερδαλέης, ητις κεν ἐγύασε; ηδὲ σπάσο
Αργεῖος καὶ νῆας· ἐπεὶ διὸς ἐτράπετο Φρήν.
Εκτορέοις ἀρά μᾶλλον ἐπὶ Φρένα Θῆχις ἵεροσιν 45
Οὐ γάρ πω ιδόμενην, διὸς ἐκλυνον αἰδησαντος,
Ανδρὲνα τοσαδέ μέρμερέν· οὐδὲ ηματι μητίσσασας,
Οοστούρωρ ἔρρεξε διὶ φίλος γῆς Αχαιῶν,
Αὔτως, ότε θεᾶς γῆς φίλος, ότε θεῖος.
Εργα δὲ ἔρεξ, σοτε φημὶ μελησέμεν Αργείοισι 50
Δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μησατ' Αχαιός.
Αλλ' οὐδὲ νῦν, Αἴαντα καὶ ιδομενῆς καλεσον,
Ρίμφα θέων ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δὲ ἐπὶ Νεσορε διον
Είμι, καὶ ὀγρινέω ἀντηρίδην· αἴκινέτελησιν

ΕΛΦΕΝ ἐς Φυλάκων ιερὸν τέλος, ἵδι Ἐπιτέλας.

Κέντας γάρ κε μάλιστα πυθοίστο τοιοῦ γὰρ γῆς

Σημαῖνες Φυλάκεων, καὶ Ιδόμενος ὄποιων,

Μηρίοντος τοῖσιν γάρ επεγράπορεν γε μάλιστα.

Τὸν δὲ ημένετεν ἐπειτα βοὺν αγαθὸς Μενέλαος.

Πῶς γάρ μοι μύθῳ Ἐπιτέλας; ἵδε καλόντες;

Αὖθις μήνα μετὰ τοῖσι, δεδευμένος, εἰσόκεν ἐλθῆς;

Ηὲ θέω μετά σ' αὐτοῖς, ἐπεὶ εὗ τοῖς Ἐπιτέλαις;

Τὸν δὲ αὐτεῖς προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμενον.

Αὖθις μήνεν, μή πως αἴβροταξορευν αλλήλοις;

65

Ἐρχομένων πολλαὶ γάρ αὐτὰ στρατὸν ειστο κέλευθοι.

Φθέγγεο δέ, ἥτεν ἵηθα, καὶ ἐχεπυρόφεα ἀναχθεῖ,

Πατρόθεν ἐκ γηνῆς ὄνομαζων ἀνδρὸς ἔκαστον,

Πάντας κυδαῖκων μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ

Ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς περ πονεώμεθες ἀδέπτου ἀμμις

70

Ζεὺς ἐπι γενομένοισιν οὐδὲ κακότητα βαρεῖαν.

Ως εἰπὼν, ἀκεπέμπεν ἀδελφεὸν, εὗ Ἐπιτέλας.

Αὐταρ ἡ βῆρος οὐδὲ Νέσορα, ποιμένα λαῶν.

Τὸν δὲ εὑρεν παρά τε κλισθή Εὐηὴ μελάνη,

Εὐηὴ εἰς μαλακῆ πολλὰ δὲ εἴτε ποικίλη ἔκειτο,

75

Αποτις, καὶ σύν δέρε, Φασενή τε τρυφάλεισι

Πάρ δὲ ζωσῆρ κατο παναίολος, ὡς ἡρός γεραῖος

Ζώννυθ, ὅτε εἰς πόλεμον Φιστήνορα θωρησοῖο,

Λαὸν σύγων ἐπεὶ καὶ μὲν ἐπέτρεπε γῆραι λυχῶν.

Ορθωθεὶς δὲ ἀρέπει αὐγκῶν, κεφαλὴν ἐπαειρας,

80

Ατρεῖδην περσέειπε, καὶ ἐξερεεύνετο μύθῳ.

Τίς δέ τα κατὰ νησὶς αὐτὰ στρατὸν ἔρχεται οἶος,

Νύκτα δὲ ὁρφναῖτην, ὅτε θεοὶ εὔδεστοι βροτοὶ σέλλοι;

Ηὲ τινὲς ἐργάνων διζημένος, ητινὲς ἐταίρων;

Φθέγγεο, μηδὲ ακέων ἐπέμψει ἔρχεο τίπτε δέ σε χρέω;

85

Τὸν δὲ ημένετεν ἐπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμενον.

Ω Νέσορ Νηλαῖσθη, μέγα κύδος Αχαιῶν,

Εἴσει την Ατρεῖδην Αγαμέμενον, τὸν πάντων

Ζεὺς σύνεκτη πόνοισι θλαυτηρές, εἰσοις ἀγτιὴ

Ἐν σύθεσι μένη, καὶ μοι Φίλα γένεται ὄφωρη.

90

Πλάζομεν

Πλάζομεν ὁδόν, ἐπεὶ καὶ μοι ἐπ' ὄμριστην τῆδεμος ὑπόσ.
Ιζάνε, ἀλλὰ μέλιται πάλεμος καὶ κῆδε Αχαιῶν.

Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δεῖδια, τὸδέ μοι ἥτα
Εμπεδον, ἀλλ' ἀλαλυκτημένην κραδίην δέ μοι ἔχω
Στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέσθ δὲ υπὸ Φαιδρεας γῆτα.

Αλλ' εἴ τι δραμεῖς, ἐπεὶ τὸδέ σε γέγονος ικάνον,
Δεῦρ' εἰς τὸν Φύλακας καταβέσσομεν, ἀφρα ιδαμενη,
Μὴ τοι μὲν καρμάτω αἰδημότες, ηδὲ καὶ ψυχα,
Κοιμήσων), ἀτὰρ Φύλακης ἐπι πάργην λαΐθων).
Δυσμήνεες δὲ ἄνδρες σχεδὸν εἴσα). τὸδέ τι ιδμεν,
Μή πως καὶ Δῆλος μάκτη μενονήτωσι μάχεσθ.

Τὸν δὲ οὐμέβετε ἐπειτα Γερήνιας ἵππότης Νέσωρ.
Ατρεύδη, καύδισε ἄναξ αὐδρῶν, Αχαρεμίνον,
Οὐ θέω Εκταρι ταύτην κομψατε μητέται Ζεὺς
Εκτελέσον, ὅπει πάντην ἔελπε). αλλά μην οἷσα
Κήδεστι μοχθήσειν καὶ πλείσουν, εἴκεν Αχιλλεὺς
Ἐκ χόλου αρραλέοιο μετασρέψῃ Φίλον ἥτο.

Σοὶ δὲ μάλιστα φέρει ἔγω· ποτὶ δὲ αὖ καὶ ἔγειρομεν αἱλλας,
Ημὲν Τυδεύδην δεσμιλυτὸν, ηδὲ Οδυσσα,
Ηδὲ Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φιλέες ἄλκιμον ίόν.

Αλλ' εἴπις καὶ τύσδε μεταχόμενος καλέσετε,
Αντίθεον τὸν Αἴαντα, Εἰ ιδαμενη ἄνακτα·
Τῶν καὶ νῆσον ἔστιν ἐκαστέτω, τὸδέ μάλιστα φύγεις.
Αλλά, Φίλοι περ ἔστατα καὶ αἰδοῖον, Μενέλαον
Νεκέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσει, τὸδέ Πτικεύσω,
Ως εὖδή, σοὶ δὲ οἷσα επέτρεψεν πονέσσει.
Νῦν δὲ φέλεν κατὰ ταύτας αριστᾶς πονέσσει
Πιοτόμενος· γέρεια καὶ μάκτη μενεταρ σοκέτ' αὐγετός.

Τὸν δὲ αὗτα περισσεύπτειν ἄναξ αὐδρῶν Αχαρεμίνον.
Ω γέρον, ἄλλοτε μέν τοι καὶ αἰτιασθαι ἄκωγα·
Πολλάκι γάρ μεθίστε, καὶ τούτοις εἴθελι πονέσσει,
Οὐτὸντος εἴκων, τοτὲ αἴθρειδηντος κόστοι,
Αλλ' εμὲ τὸν εἰσορόσων, καὶ εμὴν πολιδέχμενος ἄρμήν.
Νῦν δὲ ἐμέο περιτερος μάλιστα φέλετο, καί μοι ἐπέση.
Τὸν μὲν ἔγω περιεκτα καλημένατ, τὸν τοι μεταλλάς.

95

100

105

110

115

120

125

Αλλ'

Αλλ' ιομεγ̄ καίνες τὸ κιχησόμεθα περὶ τούτου
Εν Φυλάκεως· οὐα γάρ σφιν ἐπέΦραδον ἡγερέεθαι.

Τὸν δὲ ημεῖσθετ' ἔπειτα Γερήνιος ἵπποτα Νέσωρ.
Οὗτος εἴτις εἶτι νεμεσήσει), οὐδὲ ἀπιθήσει
Αργείων, ὅτε κέν τιν ἐποτεύνῃ, καὶ ἀνάγη.

Ως εἰπών, ἐνδιψει περὶ σῆμας χιτῶνα,
Ποσὶ δὲ ὑπαγε λίπαροῖσιν ἐδηστό καλὰ πεδίλα,
Αμφὶ δὲ αρά χλαιναν περονήστο Φοινικόεσσαν,
Διπλῆν, ἐκταδίην· γλη δὲ ἐπενήνοδε λάχην.
Εἴλετο δὲ ἀλκιμον ἔγχος, ἀκαχιδίον δέει χαλκῶ.

Βῆ δὲ ιένας κατὰ νῆας Αχαιῶν χαλκοχιτάνων
Πρῶτον ἔπειτα Οδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
Ἐκτὸς ἀνέγειρε Γερήνιος ἵπποτα Νέσωρ
Φεγγάριμον· τὸν δὲ αἴφα περὶ Φρένας ἥλυθ' ιωὴ,
Εκ δὲ ἥλθε κλιστής, καὶ σφεας πρὸς μῆδον ἔειπε.

Τίθι δέ τοι κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἵοι ἀλαζόε,
Νύκτα δὲ ἀμβροσίην; ὅτι δῆ χρεῖα τόσον ἵκε;

Τὸν δὲ ημεῖσθετ' ἔπειτα Γερήνιος ἵπποτα Νέσωρ.
Διογῆνες Λαερνιάδη, πολυμήχανον Οδυστεῦ,
Μὴ νεμέσου τοιον γαρ ἄχος Βεβίηκεν Αχαιάς.
Αλλ' ἐπειδή, οφει καὶ ἀλλον ἐγέιρομεν, οὐ τὸν ἔπεισμε
Βελᾶς βελάσσειν, η τούτοις μάχεθαι.

Ως φάβ· οὐδὲ κλιστήνδε κιῶν πολύμηνος Οδυσσεὺς,
Ποικίλον ἀμφ' ὠμοῖσι σκήνες θέτε, Βῆ δὲ μετ' αὐτός.
Βαν δὲ ἐπὶ Τυδεόδην διορέιδεα· τὸν δὲ εὐίχανον
Εκτὸς ἀπὸ κλιστῆς σὺν τούτοις ἀμφὶ δὲ ἑταῖροι
Εὔδρυν ὑπὸ κρασίν δὲ ἔχον ἀστίδας· ἔγχεα δέ σφιν
Ορθὸς ἐπὶ σιυρωτῆρος ἐλήλατο· τῇλε δὲ χαλκὸς
Λάμφ· ὡς αἱρετὴ πατέρος Διός· αὐτῷ δέ τοιούτῳ
Εὔδρυν· τοσὸν δὲ ἔσρωτο ρίγον Βοὸς ἀγραύλοιο.

Αὐτὰρ ὑπὸ κράτερος τάπις τετάνυστο Φαεινός.
Τὸν παρεῖταις ἀνέγειρε Γερήνιος ἵπποτα Νέσωρ,
Λαζ ποδὶ κινήσας, ὅτρισμέ τε, νείκεστε τὸν ἄντιν.

Εγρεο, Τυδεός γέ· τι πάνυχον ὑπνον ἀωτεῖς;
Οὐκ αἰτεῖς, ὡς Τρῶες ἐπὶ Θρωσμῷ πεδίοιο

Εἰσα)

Εἴδει) ἄγχι νεῶν, ἀλίγος δὲ ἔτι χῶρος ἐρύκει;

Ως Φάθ. ὁ δὲ ὑπνοιο μάλα κραυπνῶς ἀνόρθετε,
Καὶ μιν, Φωνῆσας ἐπεια πλερέναι, προσηύδα.

Σχέτλιός εστι, γεραιέ σὺ μὲν τώντις ὅποτε λήγεις.
Οὐ νῦ καὶ ἄλλοι εστι νεώτεροι ψεις Αχαιῶν,
Οἵ κεν ἐπειλα ἔκαστον ἐγέρειαν Βασιλήων,
Πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δὲ ἀμίχανός εστι, γεραιέ.

Τὸν δὲ αὐτεις τερσέειπε Γερήνιος ἵπποτα Νεῖαρ.

Ναὶ δὴ τῶντά γε τάντα, Φίλος, κατὰ μοῖραν εἴπεις.

Εἰσὶν μὲν μοι τῶντες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοί

Καὶ τολέεις, τὰ κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειν.

Αλλὰ μάλα μεγάλῃ χρειᾳ Βεβίηκεν Αχαιάς.

Νῦν γὰρ δὴ τάντεσσιν ἐπὶ ξυρῷ ἴστι) ἀκμῆς.

Η μάλα λυχέος ὄλεθρῳ Αχαιοῖς, ηὲ βιῶναι.

Αλλ' οὐδὲ νῦν, Αἰαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος γὸν,

Ανησκον, σὺ γάρ εστι νεώτερος· εἴ μι δελεάρεις.

Ως Φάθ. ὁ δὲ ἀμφ' ὠμοισιν εἴσατο δέρμα λέοντος

Αἴθωνος, μεγάλου, ποδηνεκές· εἴλετο δὲ εγχος.

Βῆ δὲ ίέναι, σὺν δὲ ἐνθεν ἀνασήσας ἄγεν ἥρως.

Οἱ δὲ ὅτε δὴ Φυλάκεωσιν ἐν ἀγεομέροισι γένοντο,

Οὐδὲ μὲν εὔδοντας Φυλάκων ηγήτορας εὗρον·

Αλλ' ἐγενορτί σὺν τούχεσιν εἴσατο τάντες.

Ως οὐκέτι κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται τὸν αὐλῆ,

Θηρὸς ἀκόσοντες κρατερόΦρονος, ὃς τε καθ' ὑλην

Ἐρχητη δὲ ὄρεσφι· πολὺς δὲ ὄρυμαγδός ἐπ' αὐτῷ

Ανδρῶν οὐδὲ κινῶν, ἀπό τέ σφισιν ὑπνος ὄλωλεν·

Ως τὸν ηδύμοσ ὑπνος ἀπὸ Βλεφάροιν ὄλωλι,

Νύκτα Φυλασσομέροισι κακήν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ

Τετράφαθ, ὅποτε ἐπι Τρώων ἀίσιεν ιόντων.

Τὰς δὲ γέρων γῆγοσιν ιδῶν, θέρσωνε τε μύθω,

Καὶ σφεας, Φωνῆσας ἐπεια πλερέναι, προσηύδα.

Οὕτω νῦν, Φίλα τέκνα, Φυλάσσειε· μήδε τιν' ὑπνος

Αἰρείτω, μὴ χάρμα θρώμεθα δυσμένεσσιν.

Ως εἰπὼν, τάφροι διέσαυτο τοι δὲ ἀμέ ἐπουτα

Αργέαν Βασιλῆς, οσσι κεκλήσατο Βελήνη.

165

170

175

180

185

190

195

τοῖς

τοῖς δ' ἄμα Μηριόπες, καὶ Νέσορος ἀγλαὸς γῆς,
Ηίσσων αὐτῷ γῇ κάλεον σομηρηπάσσαθα.
Τάφον δὲ ἐκδιαβέσστες ὄρυξτον, ἑδρίσαντο
Εν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύον διεφάνετο χῶρον
Πιπλόντων ὅτεν αὖτις ἀπετράπετο θρίμος Εκταρ,
Ολλὺς Αργεῖς· ὅτε δὴ τέρπις νῦν τὰ πάλυφεν.
Ενθα κατέζόριμοι, ἐπεὶ ἀλλήλοισι τοῖς Φανοκον
Τοῖσι δὲ μύθων πρόχει Γερήνιος ἵπποτα Νέσωρ.

200

Ω Φίλοι, τούτοις ἀντὶ τοπεῖσθαι δέ τις πάτε.

Θυμῷ τολμήντη μὲν Τρῶας μεγαθύμος
Ελθεῖν; εἴτινά περ σῆμαν ἔλοις ἐρχετόσαντα.
Η τινά περ καὶ Φῆριν τοῖς Τρώεσσι τάύθοιο,
Αστά τε μητιόσι μετὰ σφίσιν ἢ μεμάσσον
Αὖθις μένειν ταρσῷ τηνοσὶν ἀπόπροφεν, ἢν τάλινδε
Αψί αναχωρήσοντι, ἐπεὶ δαμάσσοντο γ' Αχαιές.
Ταῦτα καὶ πάντα τάύθεντα, καὶ αψί εἰς ημέας ἐλθοι
Ασκηθῆς, μέντος καὶ οἱ πατεράνιον κλέος ἐστι
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόστις ἔστεται ἐδλῆται.
Οοσοι γαρ γένεστιν Πτηκρατέσσιν ἄριστοι,
Τῶν πάντων οἱ ἔκαστοι διν δώσκοντι μέλαιναν.
Θῆλις, πατέρηνον τῇ μὲν κτέραις ψέμεν ὁμοῖον
Αἰεὶ δὲν δαίτησι καὶ εἰλαπίνησι ταρέσται.

205

Ως ἔφαθ: οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν εὐθύνοντο σιωπῆ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέπειπε Βοὺν αγαθὸς Διομήδης.

215

Νέσορ, ἐμὲ ὄτενδη κραδίη καὶ Θυμὸς ἀγήνωρ
Ανδρῶν δυσμήμεων δύναμις σρατον, ἐγγὺς ἐόντα,
Τρῶων ἀλλ' εἴτις μοι ἀντὶ ἄμ' ἐπιτο καὶ ἄλλος,
Μᾶλλον Θαλπωρὴ καὶ Θαροπλεώτερον ἔσται.
Σύν τέ δύν ἐρχομένω, καὶ τε τοσὶ ὃς ἐνόησεν,
Οππως κέρδος ἐη: μῆνος δὲν ἐπέρ τι νοήσῃ,
Αλλά τε οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὲ δέ τε μῆτις.

220

Ως ἔφαθ: οἱ δὲ ἔθελον Διομήδει πολλοὶ ἐπεδαμαντί^{της}
Ηθελέτης Αἴσατε δύω, θεράποντες Αρηος·
Ηθελε Μηριόπης μάλα δὲ ηθελε Νέσορος γῆς.
Ηθελε δὲ Ατρείδης διρικλυτὸς Μενέλαος·

225

230

Ηθελε

Ηθελε δ' ὁ τλήμων Οδυσσεὺς καταδῦναι ὄμιλον
Τρώων αἱὲ γάρ οἱ ἐνὶ Φρεσὸς Θυμὸς ἐτόλμα.

Τοῖος δὲ καὶ μετέπειπεν ἀνάξ αὐτῶν Αχαμέμενων.

Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένῃ Θυμῷ,
Τῶν μὲν δὴ ἔπειρον γ' αἰρῆσαι, ὃν καὶ ἐθέληθα,
Φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεράσωτι γε πολλοῖς·
Μηδὲ σύ γε, αἰδόμηνος σῆτος Φρεσὸς, τὸν μὲν ἄρετον
Καλλέπειν, σὺ δὲ χείρον ὄπασεαι, αἰδοῖ εἴκων,
Ἐς γνεῦν ὄρόσων, μηδὲ εἰ βασιλεύτερος ἐστιν.

Ως ἔφατ'. ἐδέστην δὲ τῷ ξανθῷ Μενελάῳ.
Τοῖος δὲ αὐτὸς μετέπειπε βοὴν ἀγαθὸς Διορύδης.

Εἰ μὲν δὴ ἔπειρον γε κελεύετε μὲν αὐτὸν ἐλέθαη,
Πῶς ἀντίτετεν Οδυσσῆος ἐγὼ Θέοιο λαθούμενοι,
Οὐ πέρι μὲν τοσούφρων κραδίη, καὶ Θυμὸς ἀγηγνωρ
Εν πάντεσι πόνοισι, Φιλέε δέ εἰ Παλλὰς Αἴγινη;
Τέττα δὲ εἰσπομένοιο, καὶ σκηνὴς αἰδομένοιο
Αμφω νοσήσαιμεν· ἐπεὶ τῷρι οἵδε νοῆσεν.

Τὸν δὲ αὐτές τοισι πολύτλας δῖος Οδυσσεύς.
Τυδείδη, μητὸς ἄρ με μάλα σίνεε, μητέ τι νείκη·
Εἰδόσι γάρ τοι πάντα μετ' Αργείοις ἀγοράζεις.
Αλλ' οὐμεν μάλα γαντζὸν ἀνεπη, ἐγγύθι δὲ ηώς.
Αγρα δέ δὴ προσέεηκε παρώχηκεν δὲ τῷρεν νυχί^τ
Τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δὲ τοι μοῖρα λέλειπλα.

Ως εἰπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δενοῖσιν ἐδύτω.
Τυδείδη μὲν δῶκε μενεπόλεμος Θρασυμήδης
Φάσχαινον ἀμφικες (τὸ δὲ εὸν τῷρα τησὶ λέλειπλο)
Καὶ σάκος ἀμφὶ δέ οἱ κυνέλιν κεφαλῆφιν ἐθηκε
Ταυρεῖν, ἀφαλόν τε, καὶ ἀλοφον ἥτε καταΐτυχ
Κεκλητο). ρίνεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰγῆν.

Μηριόντος δὲ Οδυσσῆος δίδε βίον, ηδὲ Φαρέτειν,
Καὶ ξίφος ἀμφὶ δέ οἱ κυνέλιν κεφαλῆφιν ἐθηκε,
Ρινγὸν ποιητῶν πολέσιν δὲ ἔντασθεν ιμᾶσιν
Εντεῖχε το σερεῶς· ἔκποθε δὲ λάκοι οὐδόντες
Αργιόδοντος ύπος θαμέες ἔχον ἐνθα καὶ ἐνθα,
Εὖ καὶ σπιζαμένως μέσην δὲ ἐν τῷλοι ἀρήρε.

Τήν ρά ποτ' ἐξ Ελεῶνος Αμιάτορος Ορμηίδασ
Εζέλετ' Αὐτόλυκος, τωκινὸν δόμον αὐλιτορήσις.
Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρία Αμφιδάμαντι.
Αμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξενήιον εἴναι.
Αὐτέρ ο Μηριόνη δῶκεν ὡς ταῖον Φορῆναι.
Δὴ τοτ' Οδυσσῆος τύκασεν κάρη αμφιλεθεῖσαι.
Τώ δ' ἐπεὶ θν ὅπλοισιν ἐνὶ δενοῖσιν ἐδύτη,
Βάν ρ' ιέναι, λιπέτης δὲ κατ' αὐτόθι τάντας ἀρίστας.
Τοῖσι δὲ δεξὶον ηκεν ἔρωδίον ἐγγὺς ὁδοίο
Παλλὰς Αθηναῖ· τοὶ δ' σοὶ ίδον ὁ φθαλμοῖσι,
Νύκτε δι' ὄρφναίμην. ἀλλὰ κλάγχαντ^Θ ακοσαν.
Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ^Θ Οδυσσεῖς, ηράτο δ' Αθηνη.

270

275

Κλῦθι μεν, αἰγλόχοι Διὸς τέκος, ητέ μοι αἰεὶ²⁸⁰
Ἐν πάντεσσι τόνοισι παρέισασι, ἃδε σε λήθω
Κινύρι^Θ. νῦν αὐτε μάλιστα με Φίλε, Αθηνη.
Διὸς δὲ τάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας αφικέσθαι,
Ρέζαντες μέχε ἔργου, οὐ κεν Τρώεσσι μελήσῃ.

Δεύτερος αὐτὸν ηράτο βοὴν αγαθὸς Διομήδης.
Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ατρευτῶν,
Σπεῖο μοι, ὡς στε πατρὶ ἀμ' ἐστε Τυδεΐ διώ²⁸⁵
Ες Θῆβας, στε τε τῷ Αχαιῶν ἄγελ^Θ ηδί.
Τὸς δ' ἄρ' ἐπ' Ασωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Αχαιάς.
Αὐτέρ ο μειλίχιον μῆθον Φέρε Καδμέτοισι:
Κεῖστ· ἀπὸρ ἀψ' ἀπὸν μάλα μέρμερα μήστοιο ἔργα.
Σὺν σοὶ, δια θέα, στε οι τρόΦραστα παρέσης.
Ως νῦν μοι ἐθέλεσσι ταρίσασι, καύ με Φύλασε.
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ οὔτις Βον ἦνιν, εύρυμέτωπον,
Αδηῆτης, τὴν τόπω τοῦτο γογγαῖεν αὐτῷ.
Τήν τοι ἐγὼ ρέζω, χρυσὸν κέρασιν τεθίχενας.

280

285

290

Ως ἔφαν εὐχόμυροι: τῇ δ' ἐκλυε Παλλὰς Αθηνη.²⁹⁵
Οι δ' ἐπεὶ ηρήσαντο Διὸς κέρη μεγάλοιο,
Βάν ρ' ιμεν, ὡσε λέοντε δύω, Άλισ νύκτα μέλανταν,
Αν Φόνον, ἀν νέκυας, Άλισ τ' ἔντεα, Εἰ μέλαν αἷμα.

Οὐδὲ μὲν ὃδε Τρῶας αγήνορας εἴασεν Εκτωρ
Εύδειν, ἀλλ' ἀμυδίς κικλήσκετο πάντας ἀρίστας,

300

ΟΑΙΩΣ

Οασοι ἔσαν Τρώων ιγνήτορες, ηδὲ μέδοντες·

Τός σύγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἥρτιώτο βλάψη.

Τίς κέν μοι τόδε ἔργου ὑποχόμβιος τελέσειε
Δάρω ἐπὶ μεγάλῳ; μιαδὸς δέ οἱ ἄρχιος ἔσαι·
Δῶσω γὰρ δίφρον τε, δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
Οἵ κεν ἀριστεύωσι θόης ἐπὶ νησίον Αχαιῶν·

305

Οσις κεν τλαῖη, οἱ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
Νηῶν ἀκυπόρων χρέδον ἐλθέμεν, ἔκ τε ποθέαται,
Ηὲ Φυλάσσοντας νῆες θοαὶ, ὡς τοπάρος περ,
Η ἥδη, χέρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες,
Φύξιν βλαδύτισι μῆτρι σφίσιν, γδὲ ἐθέλεσσι·
Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.

310

Ως ἔφαθ· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
Ην δέ τις ἐν Τρώεσσι δόλων, Εὔρηδος γῆς,
Κήρυκος Θέοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος,
Οι δῆ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδῶντος·
Αὐτῷρ ὁ μάνος ἔην μὲν πέντε κατιγνήτησιν·
Οι ρά τότε Τρωσίν τε καὶ Εκτορει εἴπε παρασάσ.

315

Εκτορε, ἐμὶστρόνδι καρδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Νηῶν ἀκυπόρων χρέδον ἐλθέμεν, ἔκ τε ποθέατο.
Αλλ' ἄγε, μοι το σκῆπτρον ανάρχεο, καί μοι ὄμοσαο,
Η μὲν σου ἵππους τε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ,
Δωσέμεν, οἱ Φορέσσιν αρμύμονα Πηλείωνα·
Σοὶ δὲ ἔγω γάρ τις ἄλιος σκητὸς ἐσομεν, γδὲ διπὸ δίδυς·
Τόφρα γὰρ εἰς σρατὸν εἴμι Δαμπερές, ὅφρ' αὐτὸν ἴκωμεν
Νῆτη Αγαμεμνονένη, ὅθι πτώ μελλότιν ἀριστοι
Βελας βελεύειν, ηὲ Φελυγέμεν, ηὲ μάχεσθαι.

325

Ως Φάθ· οἱ δὲ ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε, καί οἱ ὄμοσε·
Ισω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐριγδόπος πόστις Ήρης,
Μή μὲν τοῖς ἵπποισιν αὐτῷ ἐποχήσεται ἀλλά
Τρώων ἀλλά σε Φηρὶ Δαμπερές ἀγλαΐεισθαι.

330

Ως Φάτο· καί ρ' ἐπίορκον ἀπώμοσε· τὸ δὲ ὄρθυνεν.
Αὐτίκα δὲ αὖθις ὄμοισιν ἐβάλλετο καρπύλα τόξα·
Εοσατο δὲ ἐκτοσθεν ρίνὸν πολιοῖο λύκοιο·
Κρατὶ δὲ ἐπὶ κτιδέην κυνέην ἐλε δὲ ὄχην ἄκοντα·

335

Βῆ

Βῆ δὲ οἴνα ποτὶ νῆσος διπλὸς σρατός· ἐδίδετο τοιούτοις
Ελθῶν σὺν νηῶν ἀψί Εκτορὶ μῆθον ἀποίσειν.

Αλλ' ὅτε δὴ ρέππων τε καὶ ἄνδρῶν κάλλιφ' ὄρειλον,
Βῆ ρέαν ὁδὸν μεμαώς· τον δὲ Φράσιτο τροπούντα
Διογήνης Οδυσσεὺς, Διομήδεα δὲ τροσέειπεν.

Οὐτός τοι, Διομήδεα, διπλὸς σρατός ἔρχεται ἀνήρ,
Οὐκ οἶδ', η νῆσοις Πίσκοπος ἡμετέρησιν,

Η τινα συλλήσων νέκυών κατατεθνεώτων.

Αλλ' ἑώμεν μιν πέωτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
Τυλίγον· ἐπειπεῖ δέ καὶ αὐτὸν ἐπαίζεντες ἑλοίμεν
Καρπαλίμως· εἰ δὲ ἀμμεις παραφθαίσοις πόδεσιν,
Αἰεί μιν ποτὶ νῆσος διπλὸς σρατόφιν τροπειλεῖν,
Εγχει ἐπαίσσων, μή πως τροπή ἀσυ ἀλύζῃ.

Ως ἄρα Φωνήσαυτε, παρεξ ὁδὸς σὺ νεκύεσι
Κλινθήτην· οὐ δέ τοι ὥστα παρέδραμεν αὐτοδίησιν.

Αλλ' ὅτε δὴ ρέαπέντι, οὔσον τὸ Πτίστρα τέλον·
Ημισόνων, αἷς γάρ τε Βοῶν τροφερεῖσεραι εἰσιν

Ελκέμημα τενοῖο Βαθέτης πηκτὸν ἄροτρον·

Τὰ μὲν ἐπεδεσμέτην· οὐ δέ τοι εἴη, δεπον ἀκόσια.
Ελπετο γῳ κατὰ Θυμὸν διπορέψοντας ἐταίρους

Εκ Τρώων οἴνα, πάλιν Εκτορῷ οὐριάντος.

Αλλ' ὅτε δὴ ρέαπεσαν διρηνέκεις, η καὶ ἐλασσον,
Γνῶ ρέανδρας δηίεις· λαγήφρα δὲ γνατὸν συώμα
Φολγέμημα· τοι δέ αἴψα διώκειν ὠρμῆγησαν.

Ως δέ ὅτε καρχαρόδουλε δύω κύνεις, εἰδότε Θήρης,
Η κεμάδ', ηὲ λαγών, ἐπειζετον ἐμμήνεις αἵεν

Χῶρον ἀν' ίλιένθι, οὐ δέ τε τροφέησι μεμηκάς.

Ως τὸν Τυδείδης, ηδὲ τολοίτορθος Οδυσσεὺς,

Λαχεῖ διποτμῆσαντε, διώκετον ἐμμήνεις αἵεν,

Αλλ' ὅτε δὴ πάχεμελλε μιγόσεας Φυλάκεασιν,
Φεύγων εἰς νῆσος, τότε δὴ μήτερ έμβαλ· Αἴγιη

Τυδείδη, οὐα μή τις Αχαιῶν χαλκοχιτώνων

Φεύγει· ἐπαίζαμμος Βαλέειν· οὐ δέ δεύτερος ἔλθῃ.

Δορὶ δὲ ἐπαίσσων, τροσέφη κρατερὸς Διομήδης.

Ηὲ μέν, ηὲ σε δερὶ κιχήσσομαι· οὐδὲ σὲ φημι

340

345

355

360

365

370

Δηρὸν

Δηρὸν ἐμῆς διτὸ χειρὸς ἀλύχεν αἰπὺν ὄλεθρον.

Η ῥα, καὶ ἔγχος αὐθῆντος ἐκὸν δὲ πράττει φωτός.
Δεύτερον δὲ ὑπὲρ ὁμονοίου εὔζος δέρπος ἀκακῆ
Εὐ γαῖη ἐπάγῃ ὁ δὲ ἄρ' ἐστι, τάρπησέν τε,
Βαμβακῶν, ἄραβος δὲ Διὸς σύρια γάνετο ὁδόντων,
Χλωρὸς ὑπαὶ δέκις τὰ δὲ αὐθημαίνοντε κιχήτις,
Χειρῶν δὲ ἀψάθην ὁ δὲ δακρύσας ἐπος ηῦδα.

Ζωχεῖται, αὐτὰρ ἐγών ἐμὲ λύσομαι· ἐστι γὰρ ἔνδον
Χαλκὸς τε, χρυσὸς τε, τολύκημητος τε σίδηρος·
Τῶν καὶ ὕμιν χαρίσατο πατὴρ ἀπερέοις ἀποινα,
Εἴκεν ἐμεὶς ζωὸν πεπύθοιτο· ἐπὶ μησὶν Αχαιῶν.

Τὸν δὲ ἀπαμεβόρενος, παροσέφη τολάμητις Οδυσσεύς.
Θάρσος, μηδέ τι τοι δείνατος καταδύμιος ἐστι·
Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, Σε αἰτοκέως καταλεξον·
Πῇ δὲ τῶς ἐπὶ νῆσος ἀπὸ σρατὸς ἔρχεσθαι οἶος,
Νῦντος δὲ ὁρθυαῖν, στέτε θρόνος βροτοὶ ἄλλοι;
Η τινα συλησαν νεκύων κατεργαθειώτων;
Η σ' Εκτῷ παροέηκε Διεσκοπιαδη καὶ εἰπε·
Νῆσος ἐπὶ γλαφυροῖς; ή σαντὸν Θυμὸς ἀνῆκε;

Τὸν δὲ ἡμεῖστον ἐπειδὴ Δόλων, ταῦτα δὲ εἰρεμε γῆγα.
Πολλῆσιν μέταποι παρεκ νόον ἔγαγεν Εκτῷ,
Ος μοι Πηλείωνος ἀγανὸς μάνυχας ἵππος
Δωσέμενας κατένευσε, καὶ ἀριστα ποικίλα χαλκῶ.
Ηνῶνδε μέτιοντα, θοὸν Διὸς νῦντα μέλαιναν,
Ανδρῶν δυσμενέων χεδὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πιθέαδε,
Ηὲ Φυλάσσοντος νῆσοι θοαὶ, ὡς τοπάρος περ,
Η ἥδη, χείρεσσιν ὑφεὶς πετέρητος δαμέντες,
Φύγοντε μὲν σφίσιν, οὐδὲ εθέλοιτε
Νῦντα Φυλασσέμενα, καμάτω ἀδηπότες αἰνῶ.

Τὸν δὲ ὅπιμειδῆσας, προσέφη τολύμητις Οδυσσεύς.
Η ῥά νῦν τοι μεγάλων δώρων ἐπεικάστο Θυμὸς.
Ιππῶν Αἰακίδαο δαιφρονος οἱ δὲ ἀλεγενοὶ
Ανδράσι γε θυητοῖσι δαμημενοι, ηδὲ ὄχεεσδ
Αλλωγέ, η Αχιλῆ, τὸν αἰτενάτη τέκε μήτηρ.
Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ αἰτοκέως καταλεξον·

375

380

385

390

395

400

405

Πε

Πάνταν, δένρο κιών, λίπες Εκταρα, τωιμήρα λαῶν;
Πάνταν δέ οι ἔντει κέπη αρῆσ; τωδέ οι ἵπποι;

Πάντας δ' αἵ τ' ἄλλων Τρῶων Φυλακάρι τε, Καὶ εὐνά;

Αστά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ή μεμάσσουν.

Αὗθι μένειν τῷδε τηνούν ἀπόροθεν, πὴ πολινδὲ

Αψί ἀναχωρησόσιν, ἐπεὶ δαμασαντό γ' Αχαιάς;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Εύμηδεος ἥρος.

Τοιγάρι ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀπεκένεως καταλέξω.

Εκταρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι Βουληφόροι εἰσί,

Βουλᾶς Βουλᾶδει θέσιν τῷδε τῷματι Ιλίου,

Νόσφιν ἀπὸ Φλοίσβων Φυλακᾶς δ' αἷς ἔρεα, ἥρως,

Οὔτις κεκριμένη ρύεται στρατὸν, τὸδε Φυλάσσει.

Οσαμι γὰρ Τρῶων πυρὸς εχάρατ, οἵσιν ἀνάγκη,

Οἱ δ' ἐγγυόρθασι, Φυλασσεμενά τε κέλον¹⁾

Αληθοῖσιν απέρι αὖτε πολύκλητοι ἐπίκεροι

Εὔδουσι. Τρωσι γὰρ Ἐπιτραπέουσι Φυλάσσειν.

Οὐ γάρ σφιν παιδεῖς χρέον εἴσαι, τὸδε γυναικες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς.

Πάνταν γὰρ τὸν Τρώεσι μεμιγμένοις ἵπποδάμοισιν

Εὔδουστ; ή ἀπάντε; δίειπέ μοι, ὅφρα δασίω.

Τὸν δ' ημένετετέτελα Δόλων Εύμηδεος ἥρος.

Τοὶ γὰρ ἐγώ καὶ ταῦτα μάλ' ἀπεκένεως καταλέξω.

Πρὸς μὲν ἀλιοὺς Κάρες, καὶ Παιόνες ἀγκυλότοξοι,

Καὶ Λέλεγες, Καυκανες, δῖοι τε Πελασγοί·

Πρὸς Θύμιδης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοὶ τὸν ἀγέρωχοι,

Καὶ Φρυγες ἵπποδάμοι, καὶ Μήνες ἵπποκορυταγ

Αλλὰ τίν εἰμε ταῦτα διεζέρεεδε ἔκσεσ;

Εἰ γάρ δὴ μέμαλον Τρῶων καταδύναται ὄμιλον,

Θρηίκες οἵδες ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔχαλοις ἄλλων.

Ἐν δέ σφιν Ρῆσος Βασιλεὺς, πάτης Ηιονῆος.

Τάχις δὲ καλλίσσους ἵππους ἴδον, τὸδε μεγίστους

Λευκότεροι χίονος, θέσιν δὲ ἀνέμοισιν ὄμοιοι.

Αρμα δέ οι χρυσῶ τε καὶ ἀργύρω εὗ ποσκηταί·

Τάχις δὲ καὶ χρυσεῖα, πελώρια, θεῦμα ἰδεῖθαι,

Ηλυθ' ἔχων πὲ μὲν ἔτι καταθυητοῖσιν ἔσικεν

410

415

420

425

430

435

440

Ανδρεασιν

Ανδρεστιν Φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτωις θεοῖσιν.

Αλλ' ἐμὲ νῦν μὲν τησοὶ πελάσυετον ὥκυπόροισιν,

Η ἐμὲ δῆσαντες, λίπτετ' αὐτόθι, τηλεῖ δέσμῳ,

Οφρά κεν ἔλθητον, καὶ τειρηθῆτον ἐμεῖο,

Ηὲ κατ' αἰγαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ηὲ καὶ ὅκι.

Τὸν δὲ ἄρ, τοσδραὶς ιδῶν, τροσσεψιν κρατερὸς Διομήδης.

Μὴ δῆ μοι Φύζην γε, Δόλων, ἐμβάλλεο Θυμῷ,

Εαθλὰ περ ἀγείλας, ἐπεὶ ἵκε χεῖρας ἐς ἀμάς·

Εἰ μὲν γάρ κε σε νῦν δοτολύσομεν, ηὲ μεθῶμεν,

Η τε καὶ υἱερὸν εἴδας θοὰς ἐπὶ τῆς Αχαιῶν,

Ηὲ διοπλεύσων, ηὲ σναντίσιον τολεμίζων·

Εἰ δέ καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ μαρτίσαις ἀπὸ Θυμὸν ὀλέσῃς,

Οὐκ ἔτι ἐπειτα σὺ τῷμα ποτὲ ἔσεας Αργείοισιν.

Η καὶ ὁ μὲν μιν ἐμελλε, γρείς χειρὶ παχεῖῃ

Αψάμενος, λίστεωδε· ὁ δὲ αὐχένα μέσον ἐλασσε,

Φασγάνω αἰγᾶς, ἀπὸ δὲ ἀμφῷ κέρος τενούτε·

Φθεγγομένων δὲ ἄρα τούτης γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.

Τοῦ δὲ ἀπὸ μὲν κτισέων κινέην κεφαλῆφιν ελοντο,

Καὶ λυκέων, καὶ τοῦτα παλίντονα, καὶ δόρυ μακρόν·

Καὶ τέ γε Αθηναῖη λητίτιδι δῖος Οδυσσευς

Γύψος ἀνέχεδε χειρὶ, καὶ εὐχόρδην ἐπος ηὔδαι.

Χαῖρε, Θεα, τοῖσδεσι· σὲ γὰρ τρώτιν ἐν Ολύμπῳ

Πάντων ἀθανάτων Ἐπιβωσύμεθ· ἀλλὰ καὶ αὐτις

Πέμψουν ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππος τε, καὶ εὐνάς.

Ως ἀρέφωντοςεν καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψός αέρας,

Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην δέελον δι' ἐπ τῷ σῆμα τοῦ ἔθηκε,

Συμμάρφας δόνακας, μυρίκης τοῦ ἐριθηλέας ὅλης,

Μὴ λάθοι αὐτις ιόντε θοὴν διὰ τοῦτα μέλαναν,

Τὰ δὲ βάτια τροτέρω, διὰ τοῦτα δὲ μέλαναν αἴρα·

Αἴρα δὲ ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος οἶζον ιόντες.

Οι δὲ εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες ἔντει δέ σφιν

Καλὰ πάρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,

Τρισοιχέτη πάρα δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι·

Ρησος δὲ εὐ μεσῷ εὑδε· παντὸς δὲ ἀκέες ἵπποι,

Εξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης, ίμᾶς δέδεκτο.

445

450

455

460

465

470

475

ΤΟΥ

Τὸν δὲ Οδυσσέας, προπάρεστεν ὕδων, Διομήδει δέξεν.

Οὐτός τοι, Διόμηδες, αὖτε, ότου δέ τοι ἵπποι,
Οὓς νῶιν πάνοκτε Δάλων, ὃν ἐπέφυκεν πρεσσ.

Αλλ' αγε δή, πρόφερε κρατερὸν μέρος· όδε πίστε χρή
Εξέμεναν μέλεον σὺν τεύχεσιν, αλλὰ λαβέ ἵππος.
Νέ σύ γ' ἄνδρας ἄναιρε, μελήσοστιν δέ μοις ἵπποι.

Ως Φάτο· τῷ δὲ βιτκευσθε μένος γλαυκῶπις Αἴθιη·
Κτεῖνε δὲ Πτιστροφάδην· τῇ δὲ σύνος ὥρνυτ ἀεικῆς

Ἄστρις Τεινομένων· ἐρυθαίνετο δὲ αἷμα· γαῖα.

Ως δὲ λέων μῆλοισιν ασημάντοιον ἐπελθών,

Αἴγεσιν, ηδὲ οἰεσι, κακὰ Φρονέων, ἐνορύσῃ·

Ως μὲν Θρηκίας ἄνδρας ἐπώχειο Τιδεός ψός,

Οφρα διώδει ἐπεψυνεν ἀτέρ τολύμητις Οδυσσέας,

Οὐλίνα Τιδείδης ἄστρις πλήγειε παρεῖστες,

Τέρδης Οδυσσέας μετοπισθε λαβὼν ποδὸς ἐζερύσασκε,

Τὰ Φρονέων κατὰ Θυμὸν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι

Ρεῖα διέλθοιεν, μηδὲ προμεοίατο Θυμῷ

Νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀγέσοις γὰρ εἶτ' αὐτῶν.

Αλλ' οὔτε δὲ βασιλῆα κικῆσατο Τιδεός ψός,

Τὸν τριγκαδέκατον μελιηδέα Θυμὸν ἀπήρα,

Αδμαίνοντες κακὸν γὰρ ὅναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη

Τὴν νύκταν, οἰνάδιο πάις, διὰ μῆτιν Αἴθιης.

Τόφρα δὲ ἄρδε τλήμων Οδυσσέας λύε μάνυχας ἵππος,

Σὺν δὲ ηπεὶν ιμᾶσι, Κέργαλανεν ὄμιλος,

Τόχως ἵππλήσασν, ἐπεὶ καὶ μάτηγα Φασινέω

Ποικίλας ἐκ διφρού νομοστε χεροὶν ἐλεσθα.

Ροίζοντες δὲ ἄρα, προσάσκων Διομήδει δίω.

Αὐταρὲς δὲ μερμήριζε μένων, οὐδὲ τι κύντερον ἔρδοι·

Ηδὲ διφρού ελῶν, οὐδὲ ποικίλα τεύχε ἔχεστο,

Ρυμεῖς ἐζερύοι, ηδὲ εκφέροι, ὑψόστοις·

Ηδὲ τῇ πλεόνων Θρηκῶν ἀπό Θυμὸν ἔλοιτο.

Εας δὲ ταῦθα ὡδμαίνε κατὰ Φρένα, τόφρα δὲ Αἴθιη·

Εγγύθεν ιστεμενη προσέφη Διομήδεα δίον.

Νόστα δὲ μηῆση, μεγαθύμου Τιδεός ψὲ,

Νῆπας ἐπὶ γλαφυρὰς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης,

480

485

490

495

500

505

510
Μή

Μή πά τις καὶ Τρῶας ἔγειρησιν θέος ἄλλος.

Ως Φάες· οὐδὲ ἔπειρηκε θεᾶς ὅπα Φωνησίους·
Καρπαλίμως δὲ ἵππων ἐπεβηστο· κατέθε δὲ Οδυσσεὺς
Τόξω· τοὶ δὲ ἐπέτεντο θεᾶς ἀπὸ τῆς Αχαιῶν.

Οὐδὲ ἀλαοσκοπήν εἶχε δέργυρότοξος Απόλλων,

Ως ἴδιος Αθηναῖν μετὰ Τυδεός ψὸν ἐπεσσεύ-

Τῇ κατέθεων Τρώων κατεδυσθεὶς πετλιῶν

Ωρσεν δὲ Θρηκῶν Βαληφόρον Ιπποκόωντα,

Ρησσός ανεψιοὺς ἐθλόν ὁ δὲ ἔξι ὕπνος ἀνορύσους,

Ως ἴδε χειρον ἔρημον, ὅπερ ἔσποντιν ὥκεες ἵπποι,

Ανδρεας τὸν ἀσπαιροντας σὺν δέργαλένσι Φοινῆσιν,

Ωμωζέν τὸν ἄριττα, Φίλον τὸν ὄνομακεν ἐταῖρον

Τρώων δὲ κλαυγγή τῷ καὶ ἀσπετος ὄπτο κυδούμος

Θισόντων ἄμυδος· θηεῦντο δὲ μέρμερῃ ἔργα,

Οος ἄνδρες ρέζαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ τῆς.

Οι δὲ ὅτε δὴ ρίγανον, ὅθι σκηπὸν Εκτόρος ἔκταν,

Ενθ' Οδυσσεὺς μὲν ἔριζε, Διὶ Φίλος, ὥκεις ἵππος·

Τυδείδης δὲ χαραζεὶς θορὼν ἔναρξε Βροτόεντα

Εν χερεώς Οδυσσῆι τίθει· ἐπεβηστο δὲ ἵππων·

Μάτιζεν δὲ ἵππους τῷ δὲ σὸν ἄκοντες πετεσθη

Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ Φίλον ἐπλετετο θυμῷ.

Νέσωρ δὲ πεῶπος κτύπον ἀει, Φάνησέν τε

Ως Φίλοι, Αργείων ἡγήτορες, ηδὲ μέδοντες,

Ψεύσθρητο, ή ἔτυμον ἔρεα; κέλει δὲ με θυμός·

Ιππων μὲν ἀκυποδον αἱμφὶ κτύπος χαταβάλλει·

Αἰ δὲ Οδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης

Ωδὲ ἄφαρ σκηνὴ Τρώων ἐλασαίατο μάνυχας ἵπποι.

Αλλ' αὖτις δεῖδοικα κατὰ Φρένα, μή τι πάθωσιν

Αργείων οἱ ἄριστοι τῶν Τρώων ὄρυμα γεδεύσαντες.

Οὕπω πᾶν εἴρητο ἔπος, οὐδὲ ἄριττον αὐτοί.

Καὶ ροὶ οἱ μὲν κατέβησσιν ἐπὶ χθόνας· τοὶ δὲ χαρέντες

Δεξιῇ ἡστάζοντες, ἐπεσσί τε μειλιχίοισι.

Πρώτος δὲ ἔρεενε Γερήνιος ιππότας Νέσωρ.

Εἴπ' ἄγε μὲν, ὡς πολύαιν Οδυσσεὺς, μέγα κῦδος Αχαιῶν,

Οππως τύσδε ἵπποις λάβεισον καταδύντες ὄμιλον

545

A a

Τρώων;

Τρώων; ή τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσαι;
Αἰνας ἀκτίνεατην ἐοικότες ἡλίοιο.

Αἰεὶ μὲν Τρώεως ἐπιμίσγομεν, όδέ τι φημί
Μιρυάζειν παρὰ νησὶ, γέρων πέρ ἐών πολεμισθῆς.
Αλλ' ἔπω τοίς ἵπποις ἴδον, όδίς σνόησα.
Αλλά τιν' ὑμρ' ὅταν δόμηναι θεὸν ἀνιάσαντα.
Αμφοτέρω γάρ σφῶι φίλετι νεφεληγερέτε Ζεὺς,
Κέρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Αἴγινη.

550

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς.

Ω Νέσορ Νηλιαίδη, μέγα κῦδος Αχαιῶν,

555

Ρέπα θεός γ' ἐθέλων καὶ αμείνονας, ηὲ περ οὐδέ,
Ιπποῖς διώρησαντ', ἐπειδὴ πολὺ Φέρτερός εἴνι.

Ιπποῖς δ' οὐδὲ, γέραις, νεύλυδες, οὓς ἐρείνεις,

Θρήικιοι· τὸ δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης

Εκτανε, πάρ δ' ἐτάρξεις δυοκαίδεκα, πάντας ἀρίστους.

560

Τὸν τρισκαλέδεκατον σκοτὸν ἐλόμεν εὐγύνθι νηῶν,

Τόν ρα διοπῆρα σρατῷ ἐμμυρει ἡμετεροιο

Εκτῷ τε περιέηκε, καὶ ἄλλοι Τρώες ἀγανοί.

Ως εἰπὼν, τάφροι δίλλασε μάνυχας ἵπποις,

Καγχαλόων ἄμα δ' ἄλλοι ἵσαν χαίροντες Αχαιοί,

565

Οἱ δ' ὅτε Τυδείδεω κλισίην ἐντυκτον ἰκοντο,

Ιπποῖς μὲν κατέδησαν ἐύτμητοισιν ἴμᾶσι

Φάτνη ἐφ' ἵππειν, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποις

Εσσεταιν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.

Νηὶ δ' εὐνὶ πεύμνη ἐναρα βροτόεντα Δόλωνος

570

Θῆκ Οδυσσεὺς, οὐφρὶ ύρον ἐτοιμασαίατ' Αἴγινη.

Αὐτοὶ δ' ἴδρῳ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση

Εσβάντες, κυήμας τε, ιδε λόφον, ἀμφί τε μυράς.

Αὐτῷρ ἐπειδὴ σφιν κῦμα θαλάσσης ἴδρῳ πολλὸν

Νίψεν δόπον χραιτὸς, καὶ ἀνεψυχθειν φίλον ἥπορ,

575

Εε ρ' ἀσαμίνθες βάντες ἐυζέσας λάσσαντο.

Τῶ δὲ λοεσαμενω, καὶ ἀλεψαμένω λίπ' ἐλαιῶ,

Δείπνω ἐφίζαντις δόπον ἢ κρυπτῆρος Αἴγινη

Πλέον ἀφυασάμενοι, λεῖσον μελιηδέα οἴνον.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Λ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Α Γαμέμνων, αὐτὸς τε ὁ πλισάμενος, καὶ τὰς ἄλλας καθοπλίτας Ελλήνας,
ἔξαγεις δὲ τὸ πόλεμον. Εκτῷρ Ἰ, Δίος κελεύσατος, ἀναχωρεῖ τῆς
μάχης, ἔνος Αγαμέμνων ὅπῃ τὸν ναύσαδμον διατάξεται. Μετὰ τῶντα
Οδυσσέας, κυκλωπαμένων αὐτὸν τὴν Τρώαν, ἀμμίες¹ αὐτὸς, Αἴαντος καὶ
Μενελάου βοῶποισταν αὐτῷ. Τιτεύσκονται μέν τοι τὴν Ελλήνων οἱ ἄρι-
στοι· Αγαμέμνων μὲν ὥστε Κόσων, Οδυσσέας δὲ ὑπὸ Σώκου· ὥστε Ἰ Αλε-
ξανδρεῖς τοξεύονται Διορίδης, καὶ Εὔρυπλος, καὶ Μαχάων· ὃν ἐπανίγναται
σὺ Νέσος θεασύμβολος Αχιλλέας, άλφεπέμπτος² Πάτροκλος μαθησόμενος,
τίς εἴη ὁ τετρωμένος. Ο δὲ ἀφικόμενος, καὶ μαζῶν Μαχάονα τίνει,
παρὰ τὴν Νέσορος περιτρέπεται, ἢ τὸ Αχιλλέα πεῖσαι συμμαχῆσαι τοῖς
Ελληνοῖς, ἢ αὐτὸς γένεται λαβὼν τὴν παντεύχειν τὸν Αχιλλέας, ἔξελθεν εἰς
μάχην. Επανεγχύμενος Ἰ, πεινήχαν Εύρυπλον, κορίστας εἰς τὰς ναῦς,
δεραπεύει.

ΑΛΛΗ.

Λίμνεδα δ' αἰετῆς Δαναῶν βάλον Εκβρος ἄνδρες.

Η ΩΣ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανᾶς Τιθωνοῖο
Ωρυνθ,³ ἢν' ἀδενάτοις Φάως Φέροις, ἢδε Βροτοῖσι⁴
Ζευς δ' Εριδα προίαλλε θοὰς ἐπὶ νῆσος Αχαιῶν
Αρχαλέην, πολέμοιο πέρας μετὰ χερσὸν ἔχοσαν.
Στῇ δὲ πρὸς Οδυσσῆος μεγακήτει τηνὶ μελαίνη,
Ηρὸν μεσατάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν αμφοτερώστε,
Η μὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνίδαδο,
Ηδὲ ἐπ' Αχιλλῆος· τοι δὲ ἔρχαται νῆσος εἴσοις
Εἴρυσιν, ἡνορέη πίσινοι, καὶ κάρτει χειρῶν.
Ενθα σύστησε θεὰ μέγα τε, δεινόν τε,
Ορθὶ Αχαιοῖσιν, μέγα δὲ τὸ θένος ἔμβαλ· ἐκάστῳ
Καρδη,⁵ ἀλληκτον πολεμίζειν, ἢδε μάχεσθαι.
Τοῖσι δὲ ἀφαρ πολεμος γλυκίων φύεται, ηὲ νέεσσα
Εν νησὶ γλαφυρῆσι Φίλην εἰς πατείδα γαῖαν.
Ατρείδης δὲ ἐβόησεν, ιδε τὸν νυναθάγεν αἴνωγεν

Αργυρεύς.

Αργείως· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νάρωπι τάχαλκόν.

Κυμηῖδας μὲν πέωπτε τερὶ κυνῆμησιν ἔθηκε

Καλὰς, αἴρυντεσιν ΠτισΦυρίους αἴραργας·

Δάστερον αὖ, Θάρηκα τερὶ στήθεσιν ἐδώμε,

Τὸν πότε οἱ Κινύρης δῶκε ζευγίου εἶναι·

Πεύθετο γὰρ Κυπροῦδε μέγα κλέος, σύνει τοι Αχεαῖοι

Ἐς Τροίην μήεστιν ἀναπλάσσεσθαι ἐμελλον

Τάνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆι.

Ταῦ δ' ἦτοι δέκα οἵμοι ἔστιν μέλανος κυάνοιο,

Δάσδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ ἕποις καστιτέροιο·

Κυάνεις δὲ δράκοντες ὀρφερέχατο ποτὶ δερῆν

Τρεῖς, ἐκάπερ θεῖοισιν ἐοικότες, ἀς τε Κρονίων

Ἐν νέφει σύριζε, τέρας μεράπων ἀνθρώπων.

Αμφὶ δὲ ἄριστοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἥλοι

Χρύσεοις πάμφελγον· ἀτὰρ τερὶ κελεὸν ἦν

Αργύρεον, χρυσέοισιν ἀστρηρεογινά ἀρηρός.

Αν δὲ ἔλετο ἀμφιβρότην, τολυδαιδαλον, ἀστίδα Θύρην,

Καλὴν, ἣν πέρι μεν κύκλοι δέκα χάλκεοις ἦσαν,

Ἐν δέ οἱ ὄρφαλοὶ ἦσαν ἔεικοις καστιτέροιο

Λεύκοι, ἐν δέ μέσοισιν ἔλιος μέλανος κυάνοιο.

Τῇ δὲ περὶ Γοργὸν βλοσσωραπις ἐσεφάνωτο,

Δεινὸν δέρκομέν, τερὶ δὲ Δέιμός τε, Φόβος τε

Τῆς δὲ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ

Κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν

Τρεῖς ἀμφιεφέες, εὺος αὐχένος ἐκπεφυῖαν.

Κρατὶ δὲ ἐπ' ἀμφιφαλον κινέντη θέτο, τετραφάληρον,

Ιππεριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἐνδιεν.

Εἴλετο δὲ ἄλκιμα δέρε δύω, κεκορυφιδύα χαλκῶι,

Οὔτε· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν χρανὸν ἐστω

Λάμπτ· ὅπι δὲ γεδεπησαν Αθηναῖτε καὶ Μηρη,

Τιμωτερι βασιλῆα τολυχρύσοιο Μυκήνης.

Ηνίοχω μὲν ἐπειτε ἐώ ἐπετελλεν ἔκαστος

Ιππους εῦ κατέ κάστρον ἐρυχέμεν αὐθ' ὅπι τάφρω·

Αὐτοὶ δὲ πευλέες σὺν τεύχεσι θωρηχάνετες

Ρώντ· ασθενος δὲ βοὴ γένεται ἡδί ταρό.

20

25

30

35

40

45

50

Φαῖνεν

Φθὰν δὲ, μεδ' ιππίων ἐπὶ τῷ Φρεω καστρυφέντες
Ιππῖν δ' ὀλίγον μετεκάθησαν εὐ νοεισθίαν
Ωρε ταχὺν Κρονίδης, κατὰ δὲ οὐβάθεν ἥκεν ἔσρας
Αἴματι μυδαλέας εἰς αἰθέρος, ἥντες ἔμελλε
Πολλὰς ιφθίμις κεφαλὰς Αἰδί τροιάψεν.

55

Τρώες δὲ αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ Θραισμῶν τεθέντοι,
Εκτορά τὸν ἀμφὶ μέγαν, καὶ αἵματον Πελιδάμαντα,
Αίγαλαν Φ', ὃς Τρωτός, Θεός ἄντις, τίστο θύμων
Τρεῖς τὸν Αντηνορίδας, Πόλυζον, καὶ Λυγήνοντα δῖον,
Ηίδεον τὸν Ακαμαντ', Μῆτείσελον ἀδενάτοντιν.

56

Εκτωρ δὲ ἐν τρώστοις Φέρ' αἰσθίδα τάντοτε ἴσην.
Οἷος δὲ ἐκ νέφεων ἀναφαίνεται φλιος αἰσηρός,
Παριφαίνων, τότε δὲ αὐτοῖς ἐδύ νέφεα σκιόεντα.
Ως Εκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ τρώστοις Φάνεσκεν,
Αλλόδε δὲ ἐν πυράστοις, κελεύων τὰς δὲ ἄρα χαλκῶν
Λάμψην, ὡς τε περιπλήκτη πετρὸς Δίος αἰγάλοχοιο.

65

Οἱ δὲ, ὡς ἀμητῆρες ἐναντίοις ἀλλήλοισιν
Ογυμὸν ἐλαίνωσιν, αὐδρὸς μάκαρος κατὰ ἄρεβραν
Πυρῶν, καὶ κριθῶν, ταὶ δὲ δράγυματα ταρφέα τοῖσιν.
Ως Τρώες καὶ Αχαιοὶ ἐπὶ ἀλλήλοισι θυρόντες
Δήκνυνται δὲ ἔτεροι μενάονται ὀλοστοί Φόβοιο.

70

Ισας δὲ ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχονται οἱ δὲ, λύκοι ὡς,
Θῦνον. Ερις δὲ ἄρα ἔχαιρε τολύδονος εἰσορόωσι.
Οἵ γάρ ταί Θεῶν περετόγυχανε μαρναμένοισιν
Ωἱ δὲ ἄλλοι τοισιν περισσαν Θεοὶ, ἀλλὰ ἔκηλοι

75

Οἴσιν ἐνὶ μετάροισι καθάπτατο, ἥκις ἐκάειν
Δώματα καλα τίτυκτο, κατὰ πλύχας Οὐλύμπιο.
Πάντες δὲ ἥτισσαντο κελεύσεφέα Κρονίωνα,
Οὔνεκ' ἄρα Τρώεσιν ἐβολετο κύδος ὄρεζα.
Τῶν μὲν ἄρα τοισιν ἀλέγουσι πετρός ὁ δὲ, νέσφι λιαντεῖς,
Τῶν ἀλλων ἀπάνθεθε καθέλετο, κύδει γαίων,
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν, καὶ τῆς Αχαιῶν,
Χαλκὺ τε περιπλήκτη, ὀλλαγτας τοισιν ἀλλυρίχεις τε.

80

Οφρα μὲν ἥως ἦν, καὶ ἀείζετο ιερὸν ἥμαρ,
Τόφρα μάλιστας ἀμφοτέρων βέλες ἥπιετο, τοιπότε δὲ λάος.

85

Ημος

Ήμος δὲ δρυτόμος περ αὐτῷ ὥπλισατο δόρπου
 Οὔρεος ἐν βῆστησιν, επεὶ τὸ σκορέασατο χείρας
 Ταμινῶν δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἵκετο Θυμὸν,
 Σίτη τε γλυκεροῖο τερι Φρένας ἴμερος αἵρετ.
 Τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ρήγαντο Φάλαγγας, 90
 Κεκλόμενοι ἐπέροισι κατὰ σίχας· εἰκὸν δὲ Αγαμέμενων
 Πρῶτος ὄρχτος ἐλε δὲ ἄνδρας Βινύρα, τασιμήτα λαῶν,
 Αὐτὸν, επειτα δὲ ἑταῖρον, Οἰλῆμα ταλῆτιππον.
 Ήτοι οὐκέτι ἵππων κατεπάλμηνος ἀντίος ἔστι
 Τὸν δὲ ἴθυς μεμάῶτα μετώπιον ὅξει δέρι 95
 Νῦν δὲ δεφάτη δόρυ οἱ χέθε χαλκοβάρεια,
 Άλλὰ δὲ αὐτῆς ἡλθε, καὶ ὅστες ἐγκέφαλος δὲ
 Ενδον ἄπαις πεπάλακτο δάμασε δὲ μιν μεμάῶτα.
 Καὶ τὸν μὲν λίπεν αὖθις ἀνάζ ἄνδρων Αγαμέμενων
 Στήθοι παραφύσιονται, επεὶ τερίδυσε χτῶνας. 100
 Αὐτέρος δὲ Βῆρ, Ισσον τε καὶ Ανίφον εἴγαντιζων,
 Τις δύων Πριάμοιο, νόθον καὶ γυπτον, ἀμφω
 Εἰν ἐνὶ δίφρῳ εόντας· οἱ μὲν νόθος ἱνούχδεν,
 Ανίφος αὖ παρέβασκε τεῖχαλυτός· ὡς ποτὲ Αχιλλεὺς
 Ιδεις ἐν κυνησίοις δίδῃ μόσχοισι λύγοισι, 105
 Ποιεισάνοντ' ἐπ' ὄεστι λαβῶν, καὶ ἐλυσεν διποίνων.
 Τῶν τέτε γέ Ατρείδης εὑρυκρέτεν Αγαμέμενων
 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζῶν κατὰ σῆτος Βάλε δέρι.
 Ανίφον αὖ παρὸς τοῦ ἐλασε δίφρ., σὺ δὲ ἐβαλ ἵππων.
 Σπερχόμενος δὲ πάτο τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά, 110
 Γιωσκων καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ τησσαὶ θόησιν
 Εἶδεν, ὅτεξεν ιδεις ἀλλαγεν τόδιας ἀκίντης Αχιλλεύς.
 Ως γέ λέων ἐλάφοιο ταχέοις ηῆπα τέκνα
 Ρηιδίως ξωάετε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοσιν,
 Ελθῶν εἰς εὐτήν, ἀπαλόν τε σφ' ἡτορ ἀπηύρα. 115
 Η δέ, εἴπερ τε τάχησι μάλα χέδον, καὶ δύναται σφιν
 Χρηστοεν· αὐτῶι γάρ μεν υπὸ τρόμος αἷνος ικάνος·
 Καρπαλίμως δὲ τοῦτο οὐδὲ δρυμὰ ποκνὰ καὶ ὑλην,
 Σπεύδετο, ισρώκαστο πραταιος θυρὸς οὐφ' ὄρμης.
 Ως ἄρα τοῖς ζτις διώκει χρασμῆσαν ὄλεθρον 120
 Τρωῶν,

Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τῶν Ἀργείοις φέροντο.

Αὐτῷρ ὁ Πείστηνδρόν τε, Καὶ ιππόλοχον μήνεχάρμην,

Τίεας Αντιμάχου δαΐφρονος, ὃς τὸ μάλιστα,

Χρυσὸν Αλεξάνδρου δέδευμένος, αὐγλαὰ δώρα,

Οὐκ εἴσαχθεὶς Ελένην δόμῳνα κανθῶ Μενέλαῳ,

125

Τὸ περ μὴ δύο τωιδε λάβειν κρέαν Αγαμέμνων

Εἰν εὐτὸν διφρῷ εόντας, δῆμος δὲ ἔχον ἀκέας ιππεῖς

Εκ γάρ σφεας χειρῶν φύζον ηνία σιγαλόεντα·

Τὰ δὲ κυκηθῆται· ὁ δὲ ἐναντίον ὥρτο, λέων ὡς,

Ατρείδης· τὰ δὲ αὖτ' εἰς διφρῷ γυναχεδην.

130

Ζώχει, Ατρέος γέ, σὺ δὲ αὖτις δέξαμεν αἴποινα·

Πολλὰ δὲν εν Αντιμάχου δόμοις κειμήλια καὶ),

Χαλκές τε, χρυσός τε, τωλύχμητός τε σίδηρος·

Τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ αὐτέρεστι αἴποινα,

Εἰ γάρ ζωγράς πεπόθοις ἐπὶ νησίν Αχαιῶν.

135

Ως τώτερος κλαίοντες πεσταδῆταις βασιλῆα

Μειλίχιοις ἐπέεσσιν ἀμείλικτον δὲ ὅπ' ἄκραν.

Εἰ μὲν δὴ Αντιμάχου δαΐφρονος γέες ἐστον,

Ος ποτὲ εὐτὸν Τρώων ἀγορῆ Μενέλαον ἀνωγεῖν,

Αγελίην ἐλθόντα, σὺν ἀνιθέᾳ Οδυσσῆι,

140

Αὗτοι κατακτεῖναι, μηδὲν εἴρεμεν αὐτῷ εἰς Αχαιές·

Νῦν μὲν δὲ τὸ πατρὸς αἰγκάστη τίστε λάθην.

Η, καὶ Πείστηνδρον μὲν αὐτῷ ιππων ὡσε χαραῖζε,

Δεύτερον βαλὼν πέρος σηθῶς ὁ δύπλιος ψόδος ἐρειδητη·

Ιππόλοχος δὲ απόρροε, τὸν αὐτὸν εἴνενάριζε,

145

Χειρας ἀπὸ ξίφει τριπέτας, ἀπὸ τοῦ αὐχένα κόψας·

Ολμον δὲν ἔστινε κυλίνδεαν δὲ ὄμιλος.

Τὸς μὲν ἔστος· ὁ δὲ, ὅθι πλεῖστη κλονέοντο Φάλαγγες,

Τῇ δὲ ἐνόροτο, ἀμαρτίας δὲν αὐλοῖς εὔκημίδες Αχαιοί.

Περὶοὶ μὲν πεζοῖς ὅλενον φέροντας ἀνάγκη,

150

Ιππεῖς δὲ ιππηας, (ὑπὸ δὲ σφιστον ὥρτο κονίη

Ἐκ πεδίων, τῶν ὥρταν ἐρίγοδποι πόδες ιππων)

Χαλκῶν δηιώσιες· απέριν κρέαν Αγαμέμνων

Αἰεν δοποκτείνων ἐπετείνει, Αργείοισι κελδύων.

Ως δὲ στε πῦρ αἰδηλον εν αἴγυλω εμπέσῃ ὕλη,

155

Πάντη τ' εἰλυφέων ἄπειρος φέρει, οἱ δὲ τε θάμνοι
Πρόρριζοι ταῖσθιστι ἐπεγένδυναι πυρὸς ὄρμῃ·
Ως αἱ ὑπ' Ατρείδῃ Αγαμέμνονε ταῖσθι μάρτιναι
Τρώων Φεγγούνται, πολλοὶ δὲ ἐρωτήσεις ἔπιποι
Κεῖν ὥχεια κροτάλιζον αἷκα πολέμοιο γεφύρας,
Ηνιόχος ποθεόντες ἀμύμονας· οἱ δὲ ἐπὶ γαῖα
Κείστο, γύπεοιν πολὺν φίλτεροι, η̄ αλόχοισι.

Εκτορα δὲ ἐκ βελέσαι ύπαγε Ζεύς, ἐκ τε κονίης,
Ἐκ τε αὐδροῦ τεστίης, ἐκ θείου σματος, ἐκ τε κιδούμης·

Ατρείδης δὲ ἐπετο, τριθεάνοντος καλδίσιαν. 163

Οι δὲ παρ' ίλιοι σῆμα πιλαιῶν Δαρδανίδαιοι,

Μέσογοι καππαδίοι παρ' ἐρινέοντος ἐστόμονται,

Ιέμφοι πολέων· οἱ δὲ κεκληρυός ἔστετ' αἵει

Ατρείδης, λύθρῳ δὲ ἐπαλάσσετο χεῖρας αἴσπικες.

Αλλ' ὅτε δὴ Σκαλάς τε πόλις καὶ Φηγὸν ἵκοντο,

Ειπέτερος δὴ ιἴσαντο, καὶ αἰλιάλιξ αἰνεμίμονοι.

Οι δὲ ἐτί καρμέασον πεδίον Φοβεόντο, βόεις ἀσ,

Ασε λέων ἐφόβησε, μολὼν ἐν νυκτὶς ἀμολγῶν,

Πάσσας· τῇ δὲ τοῦτον αἴπις ὀλεθρος·

Τῆς δὲ αὐχένες ἔστε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσις

Πρῶτον· ἐπειτα δὲ θεία μάρτια καὶ σύκατα πάντα λαφύροι.

Ως τούτη Ατρείδης ἐφεπειρείσαντον Αγαμέμνονα,

Αἰεν δότοκτέναν τοῦ ὀπίστοιον οἱ δὲ ἐφέβοντο.

Πολλοὶ δὲ προνεῖς τε καὶ ὕπαιποι ἐκπεσοντος ἔπιποι

Ατρείδεων ὑπο χεροῖς πέρι πέρα τῷδε ἔγχει θῦεν.

Αλλ' ὅτε δὴ τούτης ἐμελλει ὑπο τούτοις αἴπιν τε τεῖχος

Ιεζαδημ, τότε δὴ πατήρ αὐδρῶν τε θεῶν τε

Ιδης ἐν κορυφῆς καθέζετο ποιησατης,

Οὔρεσσοντεν καταβάσις· εὗχε δὲ σεροπὺν μετὰ χερούν·

Ιεν δὲ ὄτρων χρυσόπλερον, αγγελέεσταν.

Βάσκ ιδι, ιρι ταχεῖα, τὸν Εκτορι μῆδον ἐνιστε·

Οφρὶ αὖ μέν κεν ὄρας Αγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,

Θισσοντεν εν προμαχοῖσι, εναριοντα στάχας αὐδρῶν,

Τόφρα ἀναχωρεῖσι, τὸν δὲ ἄλλον λαὸν ἀνώχθω

Μάρνασδ δῆιοισι κατέ κρατερὴν ὑγρίμην

190

Αιτάρ

Αὐτὰρ ἐπεί κ', ή δεὶ τοπεῖς, ή βλήμαρος ἵω,
Εἰς ἵππους ἄλε^τ), τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίζω
Κτείνειν, εἰσόκε νῆσος ἐνασέλμες ἀφίκηται,
Δύη τ' ἡέλιος, Κεῖται κνέφας ιερὸν ἐλθη.

Ως ἔφατ· δέ απίδησε τοδιώμεμος ὥκεα Ιρις.
Βῆ δὲ κατ' Ιδαίων ὄρεων εἰς Ιλιον ίριεύ.

195

Εὗρ' ύπον Πριάμοιο δαιφρονος, Εκτορα δῖον,
Επιστότ' ἐν θεῖ πτυσι καὶ ἄρματι κολλητοῖσιν.

Αγχός δέ ιστεμένη τροσέφη τόδας ὥκεα Ιρις.

Εκτορ, μὲ Πλεάρμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζεύς με πατήρ τροσέκη τεῦν τάδε μιδήσας.

200

Οφρ' ἀν μέν κεν ὄρας Αγαμέμνονα, τοιμήνα λαῶν,
Θωύοντ' ἐν τρομάχοισιν, ἐνσύρονται σίχαις ἀνδρῶν,
Τοφρ' ὑπόσκη μάχης, τὸν δὲ ἄλλον λαὸν ἀνωχθεί,
Μάρνας δῆμοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

205

Αὐτὰρ ἐπεί κ', ή δεὶ τοπεῖς, ή βλήμαρος ἵω,
Εἰς ἵππους ἄλε^τ), τότε τοι κράτος ἐγγυαλίζω
Κτείνειν, εἰσόκε νῆσος ἐνασέλμες ἀφίκηται,
Δύη τ' ἡέλιος, καὶ ἐπι κνέφας ιερὸν ἐλθη.

Η μὲν ἄρ' ὡς εἰπώστη πόδας ὥκεα Ιρις.
Εκταρδός δέ ἐξ ὄχεων σὺν τύχεσιν ἄλτο χαμάζε,
Πάλλων δέ ὄχεα δύρα, κατὰ γρατὸν ὥχετο παυτη,
Οτεύνων μαχέσας. ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
Οἱ δέ ελελίχθυσαν, καὶ ἐναντίοις ἐσεν Αχαιῶν.
Αργεῖοι δέ ἐτερωθεὶς ἐκαρτύναντο Φάλαγgas.

210

Αργύρη δὲ μάχη σὺν δ' ἀντίοις ἐν δέ Αγαμέμνονος
Πρώτος ὄργος. Ἐθελεν δὲ πολὺ τρομάχεας ἀπάντων.

215

Εσσετε νῦν μοι, Μάσαι, Ολύμπια δώματ' ἔχοσμη,
Οσις δῆ τρῶτος Αγαμέμνονος ἀντίος ἥλθεν,
Η αὐτῶν Τρώων, ηὲ κλειτῶν Ὀλυκέρων.

220

Ιφιδάμας Αντίωροίδης, ηύς τε, μέγας τε,
Ος τράψη ἐν Θράκῃ ἐριβάλλακι, μητέρι μῆλων
Κιασευς τὸν γένεθλεύθεντος δόμοισι ἐνι τοτέ θόνον ἔσντε
Μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρησον.

Αὐτὰρ ἐπεί οὐ ηὔσης ἐρικυδέος ἔχετο μέτρον,

225

Β β

Αὐτῷ

Αὐτῷ μιν κατέριχε δίδε δ' ὅγε Θυγατέρα τῇ.

Γῆμας δ', ὃν Θαλάμοιο μὲν κλέος ἔκειται Αχαιῶν,
Σὺν δυοκαΐδεκα τησσαὶ κορωνίσιν, αἵ τοι ἐπούτο.

Τὰς μὲν ἔπειτα εἰς Περικληπή λίπε τῆς εἴσας.

Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐών, εἰς Ιλιον εἰληλάθε.

Ος ρόι τότε Ατρεΐδεω Αγαμέμνονος ἀντίος ἥλθεν.

Οι δ' ὅτε δὴ χρεὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ιόντες,

Ατρεΐδης μὲν αμαρτεῖ, ωδὴ δὲ οἱ ἐτράπετες εὔχοις.

Ιφιδάμας δὲ κατὰ Σάντην, Θάρηκος ἐνερθε,

Νῦν ἔπι δ' αὐτὸς ἔρεισε, Βαρετὴ χειρὶ ταΐθησας.

Οὐδὲ εἶτα Ζωστῆρα παναίδολον, αἷλα τολὺ τῷριν

Αργύρῳ ἀνταμένη, μόλιβδος ὡς, ἐτράπετες αἰχμῆ.

Καὶ τότε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείαν Αγαμέμνων

Ελκὲ ἐπί οἱ, μερμαὼς, ὡσε λίστης ἐκ δ' ἄρα χειρὸς

Σπάσατο τὸν δ' ἄρρενα τῷλης αὐχένα, λῦσε δὲ γῆρας.

Ως δὲ μὲν αὖθις πεσῶν κοιμηστατο χάλκεον υπονού,

Οικτρὸς, ἀπό μητῆς ἀλόχοος, αἰσοῖσιν ἀρρήγων,

Κυριδίης, ἷς εἴτε χάριν ἴδε, πολλὰ δὲ ἕδωκε.

Πρεσβύτερος εἰκατὸν βῆσ δώκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέση,

Αἴγας ὄμοις καὶ οἰς, τέ οἱ ἀστετε ποιμαίνοντο.

Δὴ τότε γέ Ατρεΐδης Αγαμέμνων εἶγενάριζε.

Βῆ δὲ Φέρων αὐτὸν Αχαιῶν τεύχεα καλά.

Τὸν δὲ ὡς εἴνε νέοησε Κόων, αριδέικετος ἀνδρῶν,

Πρεσβυτύρης Αντηνορίδης, κρατερὸν ράε πενθεῖς

Οφθαλμὸς ἐκάλυψε, καστιγνητοιο πεσόντο.

Στῆ δὲ εὐραῖς σὺν δέρῃ, λαθὼν Αγαμέμνωνα δῖον.

Νῦν δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσον, αἰγκανός ἐνερθεν.

Αντικρὺ δὲ διέρχε φαενώδερος ἀκακή.

Ρίγμον τὸν δέρεται ἀνατολῶν Αγαμέμνων.

Αλλ' οὐδὲς ἀπέληγε μάχης, ηδὲ τῷολέμοιο.

Αλλ' ἐπύργος Κόωνι, ἔχων ἀνεμοτρέφες εὔχοις.

Ητοι ὁ Ιφιδάμαντα καστιγνητον καὶ ὀπατρον

Ελκε ποδὸς μερμαὼς, Εἰ αὐτὸς τάντας ἀρίστες.

Τὸν δὲ, ἐλκοντ αὐτὸν, υπ' ἀσπίδος ὄμφαλοεστης,

Οὐτησε ξυστῶ χαλκῆρει, λῦσε δὲ γῆρας.

230

235

240

245

250

255

260

Τοῦ

Τοῦ δὲ π' Ιφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε ωδῆς.

Εἰθ' Αντίνοος ἡγε, ὑπ' Ατρεΐδῃ βασιλῆι

Πότμον ἀναπλήσαντες, ἐδίκαιοι δόμον Αἴδος ἔσω.

Αὐτὰρ ὁ τὸν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο σύχας ἀνδρῶν,

Εγχεῖ τ', ἀδρι τε, μεγάλοιστι τε χερμαδίοισιν.

265

Οφρά οἱ αἷμα ἔτι Θερμὸν ἀνήνοθεν εἶχεν ὀτελῆς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐπέστρεψε, πώταλο δὲ αἷμα,

Οὔτεναι ὁδύναι δύνοντι μέρῳ Ατρεΐδαο.

Ως δὲ ὅταν ὁδίνεσσαν ἔχῃ Βέλος ὅδυ γυμνᾶκα,

Δριμὺν, τό, τε προτείστι μογοσόκοις Εἰλένθημα.

270

Ηρης θυγατέρες, τικρὰς ὁδύνας ἔχουσαι·

Ως δέ τοι ὁδύναι δύνοντι μένος Ατρεΐδαο.

Ες δίφρον δὲ ηνόρθσε, καὶ ηνιόχω ἐπέτελλε

Νηστίν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· πήθετο γὰρ καὶ

Ηὔτεν δὲ Διαπτύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς.

275

Ω φίλοι, Αργείων, πυγήτορες, ηδὲ μέδοντες,

Τυρῆις μὲν νῦν ηνοστίν ἀμιθέτε πυλοπόροισι

Φύλοπιν αργαλέην, ἐπεὶ σόκι ἐμὲ μητίελα Ζεὺς

Εἴσατε Τρωεστι πάνημέριον πολεμίζειν.

Ως ἔφαθ· ηνιόχος δὲ ιμασεν καλλίτριχας ἵππος
Νῆπος ἐπὶ γλαφυρός· τῷ δὲ σόκι ἀκούει πετέθην.

280

Αφρεον δὲ σῆθεα· ράινοντο δὲ νέρθε κονίη,

Τειρόμηνον βασιλῆα μάχης ἀπανδέε Φέροντε.

Εκτῷρ δὲ, ως ἐνόηστο Αγαμέμνονα νόσφι κιόντα,

Τρωστι τε, καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀνσας.

285

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι αὐχμαχηταῖ,

Ανέρες ἐσε, φίλοι, μηνσασθε δὲ θυρίδος ἀλκῆς.

Οἴχετ' ἀνὴρ ὥρισος, ἐμοὶ δὲ μέγε εὐχος ἐδώκε

Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ίδιος ἐλαύνετε μάνυχας ἵππος

Ιφθίμων Δαναῶν, οὐν ὑπέρτερον εὐχος ἀρηθε.

290

Ως εἰπὼν, ὀτριψε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστ.

Ως δὲ ὅτε πάτις Θηρητὴρ κώσας αργιόδοντας

Σεύη ἐπ' αὐχοτέρῳ σοῦ καπρίω, ηὲ λέοντι·

Ως ἐπ' Αχαιοῖσιν σεῦε Τρωας μεγαθύμος

Εκτῷρ Πριαμίδης, Βροτολογγῷ ίος Αρι.

295

Αὖτε

Αὐτὸς δὲ ἐν τρώοισι μέγα Φρονέων ἔβεβήκει.

Ἐν δὲ ἐπεστίσμινη, ὑπεράει ἵστις σέλλη,

Η τε καθαλλομένη ισειδέα πόντον ὄρινθ.

Εντει τίνα τρώον, τίνα δὲ υἱοτον ἔχενσιρίζειν

Ἐκτὼρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κύδος ἔδωκεν;

Ασταιον μὲν τρώει, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Οπίτην,

Καὶ δόλοπα Κλυτίδην, καὶ Οφέλιον, ἢδι Αγέλασιν,

Αἴσουμνόν τον, Ωρόν τε, καὶ Ιππόνοον μηνεχάρμητον

Τὰς ἀρχὴν γέμονας Δαναῶν ἔλευ αὐτῷ ἐπειπε

Πληθύν· ὡς ὁπότε Ζεφύρος νέφεα συφελίζει.

Αργέσαο Νότοιο Βαθέτη λαίλαπτ τύπλων

Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δὲ ἄχυτη

Σκίδνα^τ), εἰς ἀνέμοιο τολυπλάγκτοιο ιωῆς·

Ως ἄρα πυκνὰ καρῆται οὐρανῷ Εκτορὶ δάμνατο λαῶν.

Ενθά κε λοιξὸς ἦν, καὶ ἀμύχαντα ἔργα γένοντο,

Καὶ νῦ κεν σὺ νήσος τείσον Φούργοντες Αχαιοῖ,

Εἰ μὴ Τυδείδη διομῆδει κέκλετ Οδυσσεύς.

Τυδείδη, τί παθόντε λελάσμεθα Θάριδος ἀλκῆς;

Αλλ' ἄγε δένρο, πέπον, παρ' εμοῖσαστο δῆτον ἐλεγχος

Εστεται, εἴ κεν νῆσοι ἔλη κορυφαῖοις Εκτὼρ.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος τροσέφη κρατερὸς Διομῆδης.

Ητοι ἐγὼ μήνεω, καὶ τλήσματα ἀλλὰ μίνιαδε

Ημέων ἔστε^τ) ἥδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς

Τρωγίν δῆθελαι δεναι κράτος, ηὲ περ ἥμιν.

Η, καὶ Θυμᾶσιον μὲν αφ' ἵππων ὡσε χαμᾶζε,

Δερὶ βαλὰν κατὰ μαζον ἀριστον αὐτῷ Οδυσσεὺς

Αντιθεον θεράποντα Μολίονα τοιο ἄνακλος.

Τὰς μὲν ἐπειτὴν εἴσασται, ἐπεὶ τολέμεις ἀπέπαυσται.

Τὰ δὲ ἀν' ὄμιλον ιόντε κυδούμεον, ὡς ὅτε κάπρω

Ἐν κυσὶ θηρόπτησι μέγα Φρονέοντε τείσοιν

Ως ὄλεκον Τρώας παλινορμήσω αὐτῷ Αχαιοῖ

Ασπασίως Φούργοντες, ἀνέπιεν, Εκτορα δῖον.

Ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε, Εἰς ἀνέρε δήμεις ἀρίστω,

Τις δύο Μέροπος Περικωσίς, ὃς τερὶ πάντων

Ηδεε μαντοούνας, οὐδὲ ἐξ αἰδας ἔσοκε

308

305

310

315

320

325

330

Στέγχειν

Στείχειν εἰς τόλεμον Φθισκύρος· τῷ δῆ οἱ γάται
Πενθέαδην· κήρες γὰρ ἄγον μέλανος Θανάτου.

Τὸς μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς Διομήδης,

Θυμᾶς καὶ Ψυχῆς κεκαδῶν, κλυτὴ τεύχε ἀπηύρα·
Ιππόδαμον δὲ Οδυσσεὺς καὶ Γπέροχον ἔχεν αρίζεν.

Εὐθά σφιν κατὰ ἵστα μάχην ἐτάνυσε Κρονίων,
Εξ Ιδης καθορῶν οἱ δὲ ἀλλήλας ἐνάριζον.

Ητοι Τυδέος ψος Αγαστροφον γέτασε δύρι

Πανονίδην γῆρας, κατ' ισχίον δὲ γάρ οἱ ἵπποι

Εγγὺς ἔσται τοφυγεῖν ἀσσοτοῦ μέγα Θυμῶν

Τὸς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνθετος ἔχεν αὐτῷρος οὐ πεζός

Θύνει Διὶ τῷρομάχων, εἴως Φίλον ὥλεσε Θυμόν.

Εκτῷρος δὲ δόκινον νόμονε κατέστιχας, ὥρτος δὲ ἐπ' αὐτὸς
Κεκληγάς, ἄμιστος δὲ Τρώων ἐποίος Φάλαγξες.

Τὸν δὲ ιδῶν ρίζησι Βοὺν ἀγαθὸς Διομήδης,

Αἴψα δὲ Οδηστῆς τροσεφώνεεν, εγγὺς ἔστι.

Νῶιν δὲ τοῦτο πῆμα κυλίνδεται, δέριμος Εκτῷρος

Αλλ' ἄγε δῆ, σέωμεν, Εἰς ἀλεξάμεστα μήνοντες.

Η ρά, Εἰς ἀμπεπικλῶν τροΐδες δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ Βάλεντος δὲ ἀφάμαρτε, πινακόμενος κεφαλῆφιν

Ακρον κακόρυθτος τολάγχθη δὲ δόπος χαλκέφι χαλκὸς,

Οὐδὲ μετο χρόα καλόν ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια

Τρίπλυχος, αὐλῶπις, τινὲς οἱ πόρες φοῖβος Απόλλων.

Εκτῷρος δὲ ἀκέπελεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δὲ ὄμιλων.

Στῆ δὲ γυνὴ ἐριπῶν, καὶ ερέστατο χειρὶ παχέσιν

Γάιντος αμφὶ δὲ σοσε κελαινὴν γύνη σκάλυψεν.

Οφρα δὲ Τυδείδης μὲν δύσρελος ὠχετείρων,

Τῆλε Διὶ τῷρομάχων, ὅθι οἱ κατασείσατο γαῖντος.

Τόφρος Εκτῷρος ἀμπινυτο, καὶ αὖτε εἰς δίφρον δρύσας,

Εἵσελαστος εἰς τοληγύν, καὶ ἀλεύσατο κῆρα μέλαιναν.

Δερεὶ δὲ επαίσαν, τροσεφῇ κρατερὸς Διομήδης.

Εξ αὖτε γάτης έφυγες θεάντον, κύον· ἥτε τοι ἄγχος

Ηλάθε κακόν· γάτης αὐτέστι οὐρασατο φοῖβος Απόλλων,

Ω, μέλλεις εὔχεαδας, ἵων εἰς δάπτον ἀκόντων.

Η Θύρη στρέψαν γε καὶ ὑπερον ἀνίσσολήσας,

335

340

345

355

360

165

ΕΙΤΥ

Εἴπε τις καὶ ἔμοιγε Θεῶν Πτηταέρροδός εἶται
Νῦν αὖτε ἀλλαξ ἐπάστομοι, οὐ κεκιχεία.

Η, καὶ Παιονίδης δέρικλυτὸν ἔχενάριζεν.
Αὐτὰρ Αλέξανδρος, Ελένης παύσις οὐκόμοιο,
Τιθέοιη ἐπι τοῦτα πταίνειο, παιμῆνι λαῶν,
Στήλῃ κεκλιμένος, ἀνδροχμῆτω ὅππι τύμβῳ
Ιλου Δαρδανίδας, παλαιῖς δημογέροντος.

370

Ητοι οἱ μὲν Θάρηκα Αγαστρόφεις ἴφθιμοιο
Αἴνυτ' ἀπο σῆφεσφι παναίδολον, ἀσίδα τ' ἄμων,
Καὶ κόρυθε βριαρήν οἱ δὲ τοῦτο πῆχυς ἀνείλυε,
Καὶ βάλεν (εἰδὲ μιν ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρός)
Ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδὸς· οὐδὲ δὲ ἀμπερὲς ίος
Εν γαίᾳ κατεπικτεῖ οἱ δὲ μάλα ιδὲν γελάσας,
Εκ λόχῳ ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμυνος ἐπος ηῦδα.

375

Βέβλησι, εἰδὲ ἄλιον βέλος ἐκφυγεν ὡς ὄφελόν τοι,
Νέφατον εἰς κενεῶνα βαλὼν, σὺ θυμὸν ἐλέαδας·
Οὔτω κεν καὶ τρωες ἀνέπνιδουν κακότητος,
Οἵ τέ σε πεφρίκαστ, λέονθις ὡς μηκάδες αἰγεῖς.

380

Τὸν δὲ, τὸ περίσσους, πεσεφη κρατερὸς διομήδης.
Τοῦτο ταῦτη, κέρα ἀγλαὲ, παρθενοπῖπη·
Εἰ μὲν δὲ αὐτίσιον σὺν τούτησι πειρηθέσης,
Οὐκ ἄν τοι χραιμηστι βίος, καὶ παρφεες ίοι·
Νῦν δέ, μέταπυράψας παρσὸν ποδὸς, εὐχεστι αὐτῶς.
Οὐκ ἀλέγω, ὥστε γε γυνὴ βάλοι, η πάις αἴφρων·
Καφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος, οὐτιδανοῖο.
Ητέλλως υπὲμετο, καὶ εἰ καὶ ὀλίγον περ ἐπαύρη,
Οὖν βέλος πέλε), καὶ ἀκήριον αἴφα τιθησι·
Ταῦτε δὲ, γυναικὸς μέν ταίμιδρυφοῖ εἰσι παρεσά,
Παιδες δὲ δραμικοί· οἱ δὲ ταῖμαλη γαῖαν ἐρεύθων
Πύθε). οἰωνοὶ δὲ πέρι πλεες, η γυναικες.

385

Ως φάτο· τοῦ δὲ οδυσσεὺς δέρικλυτος, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Εση προδότ· οἱ δὲ, ὅπιαδε καθεζόμενοι, βέλος ἀκὺ^θ
Εκ ποδὸς εἷλκ· οδύνη δὲ οὐδὲ κροὸς ηλθὸς ἀλεγεινή.
Εσ διφρον δὲ ἀνόρρετε, καὶ ηνιόχῳ επέτελλε
Νηυσὶν ὅππι γλαφυρῆσιν ἐλασσύμεν· ηχθετο γὰρ κηρ.

390

395

400

οἰωνη

Οιώδη δ' Οδυσσεὺς δέρικλυτος, ὅδε τις αὐτῷ
Αργείων παρέμενεν, ἐπεὶ Φόβος ἔλλαβε τάντας.
Οχθήσους δ' ἄρα εἴπε τῷρες ὃν μεταλήπορε Θυμόν.

Ωμοι, ἐγὼ τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἷκε φέβωμαι,
Πληγὴν παρέητας· τὸ δὲ ρίζαν, αἷκεν ἀλών
Μῆνος· σὺν δ' ἄλλας Δαναὶς ἐΦόβησε Κρονίων.
Αλλὰ τί μοι πῶτα Φίλος διελέχατο Θυμός;
Οἶδα γὰρ, ὦ, τί κακοὶ μὲν ἀποίχονται τολέμοιο·
Οι δὲ κ' ἀριστεύσας μάχη ἔνι, τούτῳ μάλα χρεῶ
Επείμηνα κρατήρας, ητ' ἔβλητ', ητ' ἔβαλ' ἄλλον.

Εως ὁ ταῦθ' ἄρματινε κατὰ Φρένα, καὶ κατὰ Θυμὸν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἥλυθον ἀστισάων.
Ελσαν δ' ἐν μεσοῖσι, μὲν σφίσι τῷρια τιθέντες.
Ως δ' ὅτε κάπειον ἄμφι κύνες, θαλεροί τ' αἰχνοί,
Σεύονται, ὃ δέ τ' εἰπι Βαθέτης ὃκη ξυλόχοιο,
Θηγῶν λαβούν ὁδόντα μετὰ γλαυπῆσι γένυστιν.
Αμφὶ δέ τ' αἴσασον· ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὁδόντων
Γίνεται· οἱ δὲ μέρουσιν ἄφαρ, δεινόν περ ἔονται
Ως φὰ τὸτε ἄμφ' Οδυσσα, Διὶ Φίλον, εοσεύοντα
Τρωες· ὁ δὲ πεῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
Οὔτασεν, ὡμον ὑπερθεν, ἐπαλμήνος ὅξει δέρι·
Αὐτὰρ ἐπειτα Θώσαν, καὶ Εννομον ἐξενάριξε,
Χεροδάμαντα δ' ἐπειτα, καθ' ἵππων αἰχνατα
Δερὶ, κατὰ τρόπημην, ὑπ' ἀστίδος ὄμφαλοεστης,
Νῦζεν· ὁ δὲν κονίησι πεσὼν, ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Τὰς μὲν ἔσασ· ὁ δ' ἄρ' Ιππασίδην Χάροπ' ἔτατε δουρὲ,
Αὐτακασίγμητον εὐηγμένος Σώκοιο·

Τῶς δὲν ἐπαλεξήσων Σώκος κίεν, ιούθεος Φέος·
Στῇ δὲ μάλιστας ἔγγος ἴαν, καὶ μιν τῷρος μῆθον ἔειπεν.

Ω Οδυσσεύ πολύσινε, δόλων ἀτ', ηδὲ πόνοιο,
Σῆμερον ἡ δοιοῖσιν ἐπείχεαν Ιππασίδησι,
Τοιώδη ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τούχε ἀπέρρεας,
Η κεν ἐριώ τῶδε δουρὲ τυπεις ἀπὸ Θυμὸν ὀλέασταις.

Ως εἰπὼν, ἔτησε κατ' ἀστίδα τάντοσε ισην·
Διὰ μὲν ἀστίδος ἥλθε Φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,

Καὶ

καὶ Δίξι Θάρηκος τολυδαμάλου ἡρῆρεισον.
Πάντα δὲ τὸ ταλαύρων χρόνα ἔρχεται τὸ πέπλον
Παλλὰς Αθηναῖς μιχθημένον εὐκαστον Φωτός.
Γνῶ δὲ Οδυσσεὺς, ὃ οἱ θεοὶ βέλος κατακαίριον ἤλθεν
Αὐτὸν δὲ αναχωρήσας, Σῶκον ταρὸς μῆδον ἔπειτεν.

Α δεῖλ', οὐ μάλα δῆ σε κιχάνειαν αἰπὸς ὄλεθρος.
Ητοι μὲν ρέμι ἐπανσας ἐπὶ Τρώεστι μάχεσθαι,
Τοὶ δὲ ἐγὼ ἐνθάδε Φημὶ Φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
Ημαῖς τῷ δὲ ἕαγεσθαι ἐμὲ δὲ τὸ δοῦρον δαμάστα,
Σύνχος ἐμοὶ δάστεν, Ψυχὴν δὲ Αἰδί κλυτοπάλω.

Η· καὶ οὐ μὲν Φύγαδ' αὐτοῖς τοσορέψας ἐβεβήκει·
Τῷ δὲ μελαστρεφέθεντι μεταφρένει τὸ δόρυ τοῦτον,
Ωμῶν μεσοτηγάνης, διὰ δὲ σηθεοφιν ἐλαστε·
Δάσκησεν δὲ πεσών οὐ δὲ ἐπεύχατο δῖος Οδυσσεὺς.

Ω Σῶχ', Ιππίστος γε δαῖΦρονος, ιπποδάμοιο,
Φθῆ σε τέλος Θανάτου κεχηρύλικον, καὶ δὲ υπάλυχας,
Α δεῖλ', καὶ μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ τότινα μῆτερ
Οὐαὶ καθαρήσθαι Θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
Ωμησάκτη ἐρύγουσι, τέρες περφέ πυκνὰ βαλόντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ θάνω, κλειτάσσι με δῖοι Αχαιοί.

Ως εἰπὼν, Σάπιον δαῖΦρονος ὄβριμον ἔγκλη
Εὖω τε χρόος εἴλκε, Καὶ αἰσθίδος ὄμφαλοεσσης·
Αἴμα δὲ οἱ, απαθέντος, ἀνέσαντο, καὶ δὲ θυμόν.
Τρώες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ίδον αἷμα Οδυσσεός,
Κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἐποσταγ·
Αὐτὰρ οὐ εὔποισαν ἀνεχάζετο, αὐτὲς δὲ ἐταίρες·
Τετις μὲν ἐπειτὴ ηὔσεν, οἶσαν κεφαλὴν χάδε Φωτός,
Τετις δὲ αἰενὶς ιάχοντος αἵρηφιλος Μενέλαος·
Αἴψα δὲ αἴστοις ταρσοσφάνεεν ἐγγύτες ἐόντα.

Αἴαν διογήνεις, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Αμφί μέν Οδυσσῆς ταλαστίΦρονος ἔχεται αὐτὴ,
Τῷ ικελῃ, ὡς εἴ εἰ βιώσατο μάνον ἐόντα
Τρώες, διτοτμῆταντες ἐνὶ κρατερῇ υστρίνῃ.
Αλλ' οὐμεν καθ' ὄμιλον αἰλέξεμεναν γῆς ἄμεινον
Δεῖδω, μή τι παθήσιν ἐνὶ Τρώεστι μονωθεῖς,

400

445

450

455

460

465

470

ΕΘΛΩΣ

Εωθλὸς ἔών μεράλη δὲ ποθὴ Δαναῶν γίγνεται.

Ως εἶπάν, ὁ μὲν ἥρχ, ὁ δὲ ἄμφι ἐστέτο ιούθεος φῶς.

Εὔρεν ἐπειτ̄ Οδυσῆα, Διὶ Φίλον· ἀμφὶ δὲ ἄρδεντες

Τρῶες ἐπούθ, ὡσεὶ τε δαΦοινοὶ Θῶες ὄρεσΦοιν

Αμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τέ έβαλ' αὐτῷ

475

Ιω απαγένεται τέ μέν τέ ηλιοῦ πόδεσσι

Φευγαν, ὅφελος αἴμα λιαρὸν, καὶ γένεται ὄρώρη.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε δαμάσασθαι ἀκὺς οἰστος,

Ομοφάγοις μιν Θῶες ἐν ψρεοῖς δαρδάπτεσσιν,

Ἐν νέμεις σκιερῷ ἐπι τε λινὸν ἤρευε δαίμων

480

Σίντην. Θῶες μέν τε διετρεοσιν, αὐτὰρ ὁ δάπτει.

Ως ρὰ τότ' ἀμφ' Οδυσῆα δαιφρονα τοικιλομήτην

Τρῶες ἐπον, πολλοί τε, καὶ ἀλκιμοί· αὐτὰρ οὐκέτι προειδεῖ.

Αἰσαν ὡς ἔγχει ἀμισθετοὶ τηλεεῖς θραύσει.

Αἴας δὲ ἐγγύθει ηλθε, Φέρων σάκος, ηὔτε πύργου.

485

Στῇ δὲ περέξ. Τρῶες δὲ διετρεοσιν ἀλλιδίς ἀλλιδί.

Ητοι τὸν Μενέλαος ἀρηῖος ἔχαγ' ὄμιλος,

Χειρὸς ἔχων, εἴως θεραπίων χρεὸν ηλασεν ἵππος.

Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμησθαι εἰλε Δόρυκλον

Πριαμίδην, νόθον ύστον ἐπειτα δὲ Πάνδοκον γένεται.

490

Ούτα δὲ Λύσανδρον, καὶ Πύρασον, ηδὲ Πυλάρτην.

Ως δὲ ὁπότε πληθῶν ποταμὸς πεδίονδε κάτεσσι

Χειμάρρος κατέρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,

Πολλὰς δὲ δρῦς ἀγαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας

Εσφέρεται, πολλὸν δὲ τέ αὐθιστητὸν εἰς ἄλλα βάλλει.

495

Ως ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε Φαιόδημος Αἴας,

Δαιζῶν ἵππος τε, καὶ ἀνέρας· οὐδὲ πω Εκτώρ

Πεύθεται, ἐπει τὰ μάχης επ' αριστερὰ μάρνατο πάσιν,

Οχήμεις πάρ τοπομοῖο Σκαμανδρού, τῇ δὲ μάλιστα

Ανδρῶν πίπτε κάρπασα, Βοὴ δὲ ασθεστοὶ ὄρώρι,

500

Νέστορά τέ ἀμφὶ μέγαν, καὶ αρηῖον Ιδομενῆ.

Εκτώρ μὲν μὲν τοῖσιν ὄμιλοι, μέρμερα δέ ζων

Εγχεῖ θ', ἵπποσύνη τε· νέων δὲ ἀλάπτει φάλαγγας.

Οὐδὲν πω κάζειτο κελεύθου δῖοι Αχαιοί,

Εἰ μὴ Αλέξανδρος, Ελένης πόσις ηὔκομοιο;

505

Πάντεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
Ῥώ τε γυλάχνι Βαλὸν κατὰ δέξιὸν ὥμεον.
Τῷ ρά τε σεισθείσαι μένεα πνεούσες Αχαιοὶ,
Μῆπως μιν, τολέμοιο μετακλινθέντος, ἔλοιεν.
Αὐτίκα δὲ ιδομένευς αφεσεφάνεε Νέσσα δῖον.

515

Ω Νέσσα Νηληιάδη, μέγα κῦδος Αχαιῶν,
Αχεῖ, σῶν ὄχεων ὘πιζήσος· πάρ δὲ Μαχάον
Βανέτω· εἰς τῆς δὲ τάχις ἔχε μάνυχας ἵππος.
Ιητός γὰρ ἀνὴρ τολλῶν αντάξιος ἄλλων,
Ιᾶς τὸν σκτάμνειν, ἐπὶ τῷ πατέρᾳ Φάρμακα πάσειν.

551

Ως ἔφατ· γάρ δὲ πιθησε Γερήνιος ἵπποτε Νέσσωρ.
Αὐτίκα δὲ ὃν ὄχεων ἐπεβήσετο, πάρ δὲ Μαχάον
Βαῖν· Ασκληπιὸς γῆς, ἀμύμονος ἵππορος.
Μάστιχεν δὲ ἵππους· τὰ δὲ σόκλα ἀκούει πετέσθια
Νῆσος ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ Φίλον ἐπλετο θυμῷ.
Κεβρίοντος δὲ Τρῶας ὁρμομένης ἐνόησεν,
Εκτορὶ ταρβεῖσας, καί μιν τὸν μῆθον ἔειπεν.

520

Εκτορ, νοοὶ μὲν συντάσσομεν Δαναοῖσιν,
Ἐρχατιὴν τολέμοιο δυστήχεος· οἱ δὲ δῆλοι
Τρῶες φρίνονται ὘πιζητοί· ἵπποι τε, Καὶ αὐτοί.
Αἴσας γένεται Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων.
Εὔρὺ γάρ ἀμφ' ὕμνοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
Κεῖται ἵππος τε καὶ ἄρμα ἴδυνομεν, ἐνθα μαλισσε
Ιππῆς πεζοῖ τε, κακὴν ἔριδα τροβαλόντες,
Αλλήλοις ὀλέκχοντες δὲ τοὺς δέσποτος ὄραρεν.

525

Ως ἄρα Φωνήσας, ἴμασεν καλλιτριχας ἵππος
Μάστιχι λιγυρῇ τοῖ δῆλοι, ταλγῆτης αἰονίες,
Ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μὲν Τρῶας καὶ Αχαιός,
Στείροντες νέκυας τε, καὶ αστίδας· αἴματι δὲ ἄλλων
Νέρθεν ἄπας τετάλακτο, καὶ ἀντυγέτες, αἷς τεί δίφρον, 535
Ασ ἄρ' αὐτὸν ἵπποις ὄπλεων ραβάμιγγες ἐβαλλον,
Αἴ τ' απὸ Ὀπισσώτρων ὁ δὲ ιετο δῦνας ὄμιλον
Ανδρόμενον, ῥήγαντε μετάλιμενος· εὐ δὲ κυδομὸν
Ηκε κακὸν Δαναοῖσιν, μίνωδε δὲ χάρετο δούρος.
Αὐτὰρ οὗτος τὸν ἄλλων ἐπεπλεύσατο σίχας ανδρῶν

530

535

540

Εγγέτη

Εγχεῖ τ', ἀσρί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
Αἴαντος δ' ἀλέσσει μάχην Τελαμωνιάδα.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἰανθὸν ψύχυσος ἐν Φόβον ὥρτε
Στῇ δὲ παφῶν, ὅπιδεν δὲ βάλεν σάκος ἐπίτελον.
Τρέατε δὲ παπίνας ἐφ ὄμιλο, θηρὶ εοικώ,
Εντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνον γεννός ἀμείβων.

Ως δ' αἴθωντα λέοντα βοῶν διπό μεσαύλοιο

Εαγεύοντο κύνες τε, καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται,

Οἵτε μιν σύκη εἴωσι βοῶν ἐκ παρ ἐλέαδαι,

Πάνυυχοι ἐχέργασοντες· οὐ δέ, κρειῶν ἔρετίζων,

Ιθύδ, ἀλλ' ετι πηγασό· Θαμεες γὰρ ἀκοντες

Αντίοι αἴσαγοι θρασιάων διπό χειρῶν,

Καιόμενοι τε δετῆ, τάς τε τρεῖς, ἐσγύμνος περ.

Ηῶθεν δὲ διπό νόσφιν ἐβη τετιηότη θυμῷ.

Ως Αἴας πότε πάπο Τρώων τετιημόνος ητορ

Ηίε, πόλλα δέκαντο πέρι γάρ διε νησον Αχαιῶν.

Ως δ' ὅτε ὕνος πάρ' ἄρουραν ιὼν εἰησοντο παῖδες

Νωθής, οὐδὲ πολλὰ τοῖς ρόπαλ' αμφὶς εἴην,

Κείρδ τ' εἰσελθών βαδὺ ληιον οἱ δέ τε παιδες

Τύπλοσιν ροπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν,

Σπεδῆ τ' ἐχήλασαν. ἐπέτι τ' ἐκορέσατο Φορβῆς.

Ως τότε πεπιτ' Αἴαντα μέραν, Τελαμώνιον γόνον,

Τρώες ὑπέρθυμοι, τηλέκλειτοι τ' ἐπίκιφοι,

Νύσσοντες ξυστοῖ μέσον σάκος, αἰὲν ἐποντα.

Αἴας δὲ ἄλλοτε μὲν μηνοσύκετο Θύριδος ἀλκῆς,

Αὗτης ιπαστρεφθείσ, καὶ ἐρητύοισκε Φάλαγγας

Τρώων ιπποδάμαιων· οὐδὲ δέ τρωπάσκετο Φεύγειν,

Πάντας δὲ περιεργε γένος ἔπι τῆς ὁδεύειν.

Αὐτὸς δέ Τρώων καὶ Αχαιῶν θῦνε μεσηγὺ

Ιππεύμενος τὰ δέ δέρα θρασιάων από χειρῶν,

Αλλὰ μὲν ἐν σάκει μεγάλω πάγεν, ὄρμενα πρόσωσι,

Πολλὰ δέ καὶ μεσηγὺ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπανεῖν,

Εν γάιν ἵσσεντα, λιλαιόμενα χρόος ἀσημη.

Τὸν δ' ὡς ἐν εὐόνητο Εὐάιμονος ἀγλαὸς γόνος,

Εύρυπνος, πυκνοῖσι βιαζόμενον βελέεστι,

545

550

555

560

565

570

575

ΣΤΡ

Στῇ ρᾳ παρ' αὐτὸν ἵων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ Φαετῶ.

Καὶ βάλε φανταδὴν Αποσίνα, τοιμένα λαῶν,
Ηπαρ ὥστε πεπάπιδων, εἴθαρ δὲ ύπο γύνατ' ἔλυσεν.

Εὐρύπυλος δὲ ἐπόρχοε, καὶ αἰνυτο τεύχε ἀπ' ὄμιων.

Τὸν δὲ ὡς ἐν ἐνόσειν Αλεξανδρὸς Θεοερῆς

Τεύχε ἀπανύμενον Αποσίνος, αὐτίκα τοῦτον

Εἶλκεν ἐπ' Εὐρυπύλων, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἰσῶ
Δεξιόν· σκλάδη δὲ δόναξ, ἐβάρυε δὲ μηρόν.

Αὖ δὲ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κηρὸς ἀλεσίνων,

Ηὔσεν δὲ Διαπόντιον, Δαναοῖσι γεγωνάς.

580

Ω φίλοι, Αργείων ἡγήταρες. ηδὲ μέδοντες,

Στῆτ τελειχθεῖσες, καὶ αμισθέτε τηλεῖς ἡμαρ

Αἰανθ', ὃς βελεεστὶ βιάζεται· όδε εἰ Φημὶ

Φευγάειτο· εἰς τολέμοιο δυσηχεος· ἀλλὰ μάλιστα

Ισπαθ' αμφ' Αἰαντα μέχοι, Τελαμώνιον γόν.

Ως εἴφατε Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν

Πλησίοις ἔησαν, σάκε ὄμοιοι κλίναντες,

Δέρατος ἀναχόμενοι· τῷ δὲ αὐτίος ἥλυσεν Αἴας.

Στῇ δὲ μεταστρεφθεῖσι, ἐπεὶ ἔκειτο ἔθνος ἐταίρων.

Ως οι μεν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοι

590

Νήσορα δὲ εἰς τολέμοιο Φερον Νηλίαν ἵπποι

Ιδρῶσι· πγον δὲ Μαχάσονα, τοιμήνα λαῶν.

Τὸν δὲ ιδῶν ἐνόσει τοδάρκης δῖος Αχιλλεὺς·

Εἰσήκη γὰρ ἐπὶ τρύμην μεχακήτει νῆι,

Εἰσπόρων τόνον αἰπῦν, ιωκά τε δακρυόσασαν.

Αἴψα δὲ ἑταῖρον εὖν Πατροκλῆα τεφσόεσπε,

Φθεγχάμενος τῷδε τῷος. ο δέ κλισθθεν, ἀκόστας,

Εκμολεν, ἵσσις Αρτῃ· κακοῖ δέρα οι πέλευ ἀρχῆ

Τὸν πορτέρος τεφσόεσπε Μενοιτίς ἀλκιμος γός.

Τίπε με κικλήσκεις, Αχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἐμεῖο; 605

Τόν δὲ, ἀπαμειβόμενος, τεροσέφη πόδας ὥκης Αχιλλεύς.

Διε Μενοιτίδη, τῷ μῷ κεχαρισμένε Θυρῶ,

Νῦν δέω τερὶ γύνατ' ἐμὰ σῆσεδς Αχαιες

Λιοσομένυς· γρειν γὰρ ικάνει) σοι εἴ τ' ἀνεκτός.

Αλλ' οὐδὲ νῦν, Πάτροκλε, Διὶ φίλε, Νέστορ' ἐρειο,

600

605

Οντίνα

Ουτινα τῦτον ἄγε βεβλημάδιν ἐκ τολέμεος.

Ητοι μὲν τὰ γ' ὅπισθε μαχάσαι πάντα εἰσίκε

Τῷ Ασκληπιαδῷ, ἀτὰρ σόκον ἴδον ὅμιματε φωτός.

Ιπποι γάρ με ταρῆξα, τρόσας μεμαγγεῖ.

Ως φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλω επεπείθετο ἔταιρο· 615
Βῆ δὲ θέειν ωδά τε κλισίας, καὶ νῆας Αχαιῶν.

Οἱ δὲ ὅτε δὴ κλισίην Νηληιαδέων ἀφίκοντο,

Αὐτοὶ μέν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνας ταύλυνθότεραν.

Ιπποις δὲ Εύρυμέδων Θεράπων λύε τοῦ γέροντος

Εὖ όχέων. οἱ δὲ ἴδων ἀπεψύχοντο χιτώνων, 620

Στάντε ποτὶ ποιην ωδὴν θίν ἄλλος αὐτὰρ ἐπειπεῖ

Εἰς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖς καθίζονται.

Τοῖσι δὲ τεῦχες κυκεῖν εὔπλόκαμος Εκαρηδή,

Τὴν ἄρετέ σκηνήνεον γέρων, ὅτε πέρσεν Αχιλλεὺς,

Θυματέρη Αρσινόη μεγάλητορος, ἦν οἱ Αχαιοὶ 625

Εὔελον, γνηκα Βελῆ αριστεύσοντες ἀπάντων.

Η σφῶν τρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν,

Καλὴν, κυανόπεζαν, εὔζουν αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ.

Χαλκεοῖς κάνεον ὅππι τοῦ, κρόμιον, πότω σήφον,

Ηδὲ μέλι χλωρὸν πᾶρ δὲ ἀλφίτα ιεροῦ ἀκτίνη.

Πᾶρ δὲ δέπτας τεθικαλλές, ὁ οἰκοθεν τῷ οἱ γεραῖς,

Χρυσέοις ἥλοισι πεπαρμένον. Σαταὶ δὲ αὐτῷ

Τέσαρες ἔσται, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἔκαστον

Χρύσειαν νεμέσαντο, δύοις δὲ ταῦτα πυθμένες ἤσταν.

Αλλος μὲν μογέων διποκινήσασκε τράπεζης,

Πλεῖον ἔοντος Νέσωρ δὲ ὁ γέρων ἀμοιητὶ σείρεν

Ἐν τῷ ράσφι κυκηστοῦ γυνῇ, εἰκῆς θεῖσιν,

Οἴνῳ Πραμνείᾳ, Ὅππι δὲ αἴγειον κνῆ τυρὸν

Κνῆτι χαλκεοῖ, ἐπὶ δὲ ἀλφίτα λόβικα πάλυνε

Πινέρμημα δὲ ἐκέλσεν, ἐπειρρὼν ὡπλιστες κυκεῖς, 640

Τῷ δὲ ἐπεὶ τὸν πίνοντας ἀφέτιν πολυκαγκέα δίψαν,

Μύθαισιν τέρποντο, τοσὶς ἀλλήλαις συνέποντες.

Πάτροκλος δὲ Θύρησιν ἐφίσσετο, ιούθεος φῶς.

Τὸν δὲ ἴδων οἱ γεραῖοι ἀπὸ Θρόνος ὥρτο Φαεινῶν,

Εἰς δὲ ἄγε χειρὸς εἶλαν, κατὰ δὲ ἐδρεάσασθαι ἀναγεῖ.

645

Πάτροκλος

Πάτροκλος δ' ἔτερωθεν ἀναίνετο, εἴπε τε μῦθον.

Οὐχὶ ἕδος ἐσὶ, γεραιὲ διοτρεφὲς, ςδὲ με πεῖσαι.
 Αἰδοῖος, νεμεσητὸς, ὁ με πεῖσηκε πυθέαμαι,
 Οὐλικός τῶν ἄγεις Βεβλημήμον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 Γινώσκω· ὄρόω δὲ Μαχάονα, ποιέντα λαῶν.
 Νῦν δὲ, ἔπος ἐρέων, πάλιν ἄγελος εἴμι Αχιλῆς·
 Εὖ δὲ σὺ οἵδια, γεραιὲ διοτρεφὲς, οἷος ἀκεῖνος
 Δενὸς ἀνήρ· τάχα καν καὶ ἀναίνον αἰπούστο.

Τὸν δὲ ημέρετέ ἔπειτα Γερήνιος ἵπποτα Νέσωρ.
 Τίπλε τ' ἄρδενδε Αχιλεὺς ὄλοφύρεται γὰς Αχαιῶν,
 Οστοὶ δῆ βελέεσσι Βεβλῆα);; ςδὲ τι οἶδε
 Πένθεδες ὄστον ὄρωρε κατὰ σρατόν; οἱ δὲ ἀριστοί^ς
 Εν πυσὶν κέα) Βεβλημένοι, ὑτάριδοι τε.
 Βέβλη;) μὲν ὁ Τυδείδης, χρατερὸς Διομήδης·
 Οὐτασαγ δὲ Οδυσσεὺς δερεκλυτὸς, ηδὲ Αχαρέμυνων
 Βεβλητού δὲ καὶ Εύρυπυλος κατὰ μηρὸν οἰστῶν
 Τῶν δὲ ἄλλον ἐγὼ νέον ἡλικιον ἐκ τολέμοιο,
 Ιῷ ἀποὺ νούρης Βεβλημένον· αὐτὰρ Αχιλλός.
 Εοթλὸς ἐών, Δαναῶν καὶ κῆδε), ςδὲ ἐλεσιρός.

Η μέντοι, εἰσόκη δὲ τῆς Θοαὶ ἄγκη θαλασσῆς.
 Αργείων αἰκητή, πυρὸς δημοσο Θέρων),
 Αὐτοὶ τε κτενώμενοι ὅπισχεροι; ς δὲ ἐμὴ ἵσ
 Εδ', οἵ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γνωμηποῖσι μέλεσσιν.
 Εἰδ' ὡς ιέωνται, Βίη δέ μοι ἐμπεδός εἴη,
 Ως επότ Ηλείουσι καὶ ήμιν νεῖκος ἐπύχθη
 Αμφὶ βοηλαστήν, ὅτε ἐγὼ κτάνοντι Ιτυμονῆς
 Εοթλὸν, Γπειροχίδην, δις ἐν Ηλιδὶ ναιετάσκε.
 Ρύσι ἐλαυνόμενος· ὁ δὲ ἀμιών ἥστι βόσαγιν,
 Εβλητὸν ἐν τρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀκοντί,
 Καδδὲ ἐπεσεν λαοὶ δὲ τελετεον αγροιωταί
 Ληῆδα δὲ εἰκ πεδίοις συνελάσαμεν ἥλιδα τολλιὲ,
 Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πάντα οἰῶν,
 Τόσα συῶν ουβόστεια, τόσοις αἰπόλια τολατέ αἰγῶν,
 Ιππους δὲ ξανθᾶς ἐκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 Πάσους θηλέας· πολλῆσι δὲ τῶλοι ύπηροι·

650

655

660

665

670

675

680

Καὶ

Καὶ τὰ μὲν ἥλαιομεθαὶ Πύλον Νηλῆιον εἴσω,
Εννύχιοι τροπὴ ἄσυ γεγένθε δὲ Φρένα Νηλεὺς,
Οὔνεκά μοι τύχε τολλὰ νέω πόλεμονδε κιόντι.

Κήρυκες δὲ ἐλίγαινον, ἀμφὶ οἵ Φαινομένηφι
Τέσι ἵμεν, οἷσι χρεῖος ἐφείλετ' ἐν Ηλιδὶ δίη.

685

Οἱ δὲ σωαχρόμενοι Πυλίσιν πρῆτορες ἄνδρες
Δαιτρούσιν τολέσιν γὰρ Επειοὶ χρεῖος ὁφειλον·
Ως ημεῖς παῦροι κεκακαμένοι εἰν Πύλῳ ἥμεν.

ΕΛΦΑΝ γάρ εἰς ἔκάκωσε βίη Ηρακληῖη,
Τῶν τροτερών ἐπέων κάτα δὲ ἐκτραφεῖν οὔσοις ἀριστοῖς.

690

Δώδεκα γάρ Νηλῆος ἀμύμονες γέεες ἥμεν,
Τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δὲ ἄλλοι τάνιες ὅλουντο.

Ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Επειοὶ χαλκοχίτωνες,
Ημέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.

Ἐκ δὲ γέρων ἀγέλην τε Βοῶν, καὶ πῶν μέγ' οἰῶν
Εἴλετο, κρινάμενος γε τριηστού, ηδὲ γομῆσ.

695

Καὶ γὰρ τῷ χρεῖθι μέγ' ὁφείλετ' ἐν Ηλιδὶ δίη,
Τεαγαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,

Ελφόντες μετ' ἀεθλα· τερὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
Θεύσεας· τὸν δὲ αὐθι· ἀναξ ἄνδρων Αὐγεῖας

700

Κάρχεδε· τὸν δὲ ἐλατῆρ' αφίδ ακαχήμενον ἵππων.
Τῶν οἱ γέρων ἐπέων κεχολωμένοι, ηδὴ καὶ ἔργων,
Εξέλετ' ἀστετα πολλά· τὰ δὲ ἄλλα εἰς δῆμον ἐδώκε
Δαιτρούσιν, μή τίς οἱ ἀτέμβομενος κίοι ἴστι.

Ημεῖς μὲν τὰ ἔκαστα διέπομεν, ἀμφὶ τε ἄσυ
Ερδομεν ιρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἥματι τάνιες

705

Ηλθον ὄμῶς αὐτοῖς τε τολεῖς καὶ μάνυχες ἵπποι
Πασαγυδίη· μετὰ δὲ σφι Μολίσνε θωρήσοντο,

Παιδὸν ἔτ' ἔοντ', ἔπω μάλα εἰδότε θύριδος ἀλκῆς.
Εσι δέ τις Θρυσσατα τόλις, αἰπεῖα κολάνη,

710

Τηλῆς ἐπ' Αλφεῖω, νεάτη Πύλῳ ἥμαθόεντος
Τίλι ἀμφεράποντο, Διφράσση μεμαῶτες·

Αλλ' ὅτε πάν πεδίον μετεκίσθον, ἀμμὶ δὲ Αἴθηνη
Αγγελος ἡλθε θέσος ἀπ' Ολύμπῳ θωρήσεθαι,

Εννυχος, εὖ δέ ἀσκοντα Πύλον κάτα λαον ἀγειρευ,

715

Αλλὰ

Αλλὰ μάλ' εστιμένες τολεμίζειν ὅδε με Νηλεὺς
Εἴς Θωρήσεαδ· ἀπέκρυψεν δὲ μοι ἵππος·

Οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν τολεμῆσα ἔργα·

Αλλὰ καὶ ὡς ἵππευσι μετέπερπον ἡμετέροις·

Καὶ τελέσος πέρ εὖν, ἐπεὶ ὡς αὐγε νεκρός Αθήνη.

Εἳς δέ τις τοταμὸς Μινυῆς, εἰς ἄλλα βάλλων,

Εγγύθεν Αρίνης, ὅθι μέναρεν ἦν δῖαν

Ιππῆσες Πυλίων, τὰ δὲ ἐπέρρεεν ἔθνεα τελέων.

Ενθεν πασιδίη σὺν τύχεσος Θωρηχθεῖτες,

Ενδεος ικόμεαδ' οἱερὸν ρόον ΑΛΦΕΙΟΪ·

Ενθα διὶ ρέζαντες ὑπερμενεῖ ιερὰ καλὰ,

Ταῦρον δὲ Αλφειῶ, ταῦρον δὲ Ποσειδάσων,

Αὐτὰρ Αθηναί γλαυκώπιδι βλὺν ἀγελάτην·

Δόρπον ἐπειδ' ἐλόμεαδα κατὰ σρατὸν σὺ τελέεσαι,

Καὶ κατεκομεῖθημεν εὐ τεστιν οἵσιν ἔκαστο·

Αμφὶ ρόας τολαμοῖο ἀτὰρ μεχάθυμοι Επειοὶ·

Αμφίσαντο δὲ, ἃν Διεπραθέειν μεμαῶτες·

Αλλὰ σφιν τροπάροιδε φάμη μέγα ἔργου Αργος·

Εὗτε γὰρ ηέλιος Φαεθῶν ταπερεχεδε γάστης,

Συμφερόμεαδα μάχη, διὶ τ' εὐχόμενοι, καὶ Αθήνη.

Αλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Επειῶν ἐπλετο νεκρός.

Πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμιστα δὲ μάνυχας ἵππους,

Μέλιον αἰχμητῶν γαμβρὸς δὲ τὴν Αὔγειαο,

Πρεσβυτάτων δὲ θύγατρος ἄλιξ, ξανθὴν Αγαμήδην,

Η τόσα Φάρμακα ἥδη, ὅσα τρέφει εὑρεῖται χθῶν.

Τὸν μὲν ἐγὼ τροπούνται βάλον καλυκτεῖ δερί·

Ηριπε δὲ εὐ κονίποντιν ἐγὼ δὲ εἰς δίφρον ὄρσας.

Στῆν ρά μετὰ τρομάχοισιν ἀτὰρ μεχάθυμοι Επειοὶ·

Ετροιν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα τεσσάτα,

Ηγεμόνιν ἵππηων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεαδα.

Αὐτὰρ ἐγὼν σύνορκοι, κελαινῇ λαίλαπι ἵσος,

Πεντήκοντα δὲ ελον δίφρους δύο δὲ ἀμφὶς ἔκαστον

Φῶτες ὁδᾶς ἔλον δύδας, ἐμῷ ὑπὲ δουρὶ δαμέντες.

Καὶ νῦ κεν Ακτορίωνε Μολίονε ταῖδ' ἀλάπιξα,

Εἰ μή σφωε πατήρ εὐρυκρείων Ενοσίχθων

720

725

730

735

740

745

750

Εκ

Ἐκ τολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἡρεὶ πολλῇ·

Ενδεῖ Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγκυάλιξ·

Τόφρα γὰρ ὅν ἐπίμεσθα δὶ αἰσιδέος πεδίοιο,

Κτενούτες τὸν αὐτὸν, ἄνα τὸν ἔντεα καλὰ λέγοντες,

Οφρὲ Πτήνι βιβπεσίου πολυπόρου βῆσαι μεν ἵππους,

755

Πέτρης τὸν ολενίης, καὶ Αλησίς, ἐνθα Κολώνη

Κέκλη· ὅθεν αὐτὶς ἀπέτρεψε λαὸν Αἴθηνη.

Ενθα ἀνδρα κλείνεις τούμπαν λίπον αὐτὰρ Αχαιοίς

Αψὶ διπό βιβπρασίου Πύλονδ' ἔχον ἀκέας ἵππος·

Πάντες δὲ εὔχετόντος θεῶν Διὶ, Νέσορί τὸν ἀνδρῶν.

760

Ως δέον, εἴποτε ἔνη γε μετ' αὐτράσιν αὐτὰρ Αχιλλεὺς

Οἵος τὸ δρεπῆς δότοντος· ἥτε μιν οἴω

Πολλὰ μετακλαύσεως, ἐπεὶ καὶ ἀπὸ λαὸς ὅλη·

Ως πέπον, ηδὲ μὲν σοὶ γε Μενοίτιος ὡδὸς ἐπέτελλεν

Ηματί τῷ, ὅτε σὸν φένης Αγαμέμενον τοέμπε·

765

Νῶι δέ τὸν ἔνδον ἔσοντες, ἐγὼ δὲ οὐδεὶς Οδυσσεὺς,

Πάντα μάλισταν μεγάροις ἡκάμενεν, ὡς ἐπέτελλε·

Πηλῆς δὲ ικόμεσθα δόμους εὖ ναιετάσθιας,

Λαὸν ἀγείροντες κατ' Αχαιῶνα τολυβότεραν.

Ενδεῖ δὲ εἴπειθεντες Μενοίτιον εὑρομενον ἔνδον,

775

Ηδὲ σε, πάρε δὲ Αχιλῆα γέρων δὲ ιππηλάστα Πηλεὺς

Πίονα μηρὶ εκηε Βοὸς Διὶ περπικεραύνω,

Αὐλῆς δὲν χόρτῳ ἔχει τὸ χρύσειον ἀλεισον,

Σπένδων αἰδοποιοῖσιν επὶ αἰδομήνοισι ιεροῖσι.

Σφῶι μὲν ἀμφὶ Βοὸς ἐπετον κρέα, νῶι δὲ εἴπειτο

775

Στῆμεν εὐτὸν προθύροισι ταφῶν δὲ αὐτούσιν Αχιλλεύς,

Εσ δὲ ἄγε, χειρὸς ἐλῶν, κατὰ δὲ έδριάσασθα ἀνάγε,

Ζείνια τὸν εὖ παρέθηκεν, ἀτε ζείνοισι θέμις εἶνι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητός, ηδὲ τοτῆτος,

Ηρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμιν ἀμέν επεωδός·

780

Σφῶι δὲ μάλισταν ηθέλετον, τῷ δὲ αμφω πόλιστετελλον.

Γηλεὺς μὲν ὡς παιδὶ γέρων επέτελλε Αχιλῆι

Αἰεν αριστεύειν, καὶ ὑπέροχον ἐμμήνας ἀλλων·

Σοὶ δὲ αὐτὸν ὡδὸς επέτελλε Μενοίτιος, Ακτορος γός·

Τέκνον ἐμὸν, γηνεὴ μὲν ὑπέρτερος εἶνι Αχιλλεὺς,

785

Πρεσβύτερος δὲ σὺ ἔσαι· Βίη δὲ ὅτε πολλὸν ἀμείνων.

Αλλ' εὖ οἱ φᾶθαι πυκινὸν ἐπος, ηδὲ τασθέαζ,

Καὶ οἱ ομιλίαινεν ὁ δὲ τάξις^τ εἰς ἄγαθόν περ.

Ως ἐπότελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λιθεαὶ ἀλλ' εἴπεις Εὐν
Ταῦτ' ἐποιεῖς Αχιλῆι δαΐφρονι, αἷκε πίδη^τ.

790

Τίς δὲ οἶδ', εἴ κεν οἱ, σὺν δάμονι, θυμὸν ὀρέιναι,
Παρεπῶν; ἀγαθὴ δὲ τῷδει φασίς ἐστιν ἐτάίρου.

Εἰ δὲ τίνα Φρεσίν ησι θεοπροπίων ἀλεείνδ,

Καὶ τινά οἱ πάρ Σηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,

Αλλά σέ περ προέτω· ἄμα δὲ ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
Μυρμιδόνων, αἷκεν τι Φώντας Δαναοῖσιν γρύναι·

795

Καὶ τοι τούχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθ,

Αἷκε σε τῷ ἵσκοντες δοτούχων^τ πολέμοιο

Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δὲ ἀργίοις ψεις Αχαιῶν

Τειρόμηνοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀναπνεύσις πολέμοιο.

800

Ρέπα δέ καὶ ἀκμῆτες κεκμηότες ἀνδρας αὐτῇ

Ωστιάδε προτὶ ἀτυ, νεῶν ἀπω, καὶ κλισιάων..

Ως φάτο· τῷ δὲ ἄρα θυμὸν ἐν σῆθεσιν ὄρινε·

Βῆ δὲ θέειν τῷδει τῆς ἐπ' Αιακίδην Αχιλῆα.

Αλλ' οὔτε δῆ κατὰ τῆς Οδυσσῆος θείοιο

805

Ιὔτε θέων Πάτροκλος, ίνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε

Ηην, τῇ δὴ καὶ σφι θέων ἐτετύχαστο βαρμοί·

Ενθά οἱ Εύρύπυλος βεβλημένος αντιβόλησε,

Διογῆντος Εὐαμρονίδης, κατὰ μηρὸν διέστω,

Σκάζων δὲ πολέμου· κατὰ δὲ νόην ρέεν ιδρῶς

810

Ωμῶν καὶ κεφαλῆς, διπὸ δὲ ἐλκεος ἀργυαλέοιο

Αἴμα μέλαινα κελάρυζε· νόος γε μὲν ἐμπεδός ἦν.

Τὸν δὲ ιδῶν ὄκτετερε Μενοίτις ἀλκιμος ψός,

Καὶ ρόλοφυρόμην^τ, ἐπειδε περοέντε προσηύδα.

Α δειλοὶ, Δαναῶν ἡγήτορες, ηδὲ μέδοιλες

815

Ως ἄρ' ἐμέλλετε τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἵτης

Αστειν ἐν Τροΐῃ παχέας κιώνας αἱρέτι δημιῶ;

Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, Διοτρεφες Εύρύπυλος πρως,

Η ρέετι που χήσσον πελώριον Εκτόρον Αχαιοί;

Η ηδη φέτισοντα ωτὸν αὐτὸν, δέρι δαμάζετες;

820

Τὸν

Τὸν δ' αὐτὸν Εύρύπυλος πεπυμόνος ἀντίον ηὔδα.
Οὐκέτι, διογχὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Αχαιῶν
Εσεταῖ, ἀλλ' ἐν νηστὶ μελαίνησιν πεσεονταῖ.

Οἱ μὲν γὰρ δὲ τάντες, ὅσοι πάρος ἡσαν ἄριστοι,
Ἐν νησιν κέα) Βεβλημόνοι, ἄταρμοί τε,

825

Χερσὶν ὑπὸ Τρώων· τῷ καὶ θένος ὄρνυται αἰέν.

Αλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σπίσσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
Μηρὸς δὲ ἔκτειν δίσὸν ἀπὸ αὐτῷ δὲ αἷμα κελαιὸν
Νίζε, ὑδατὶ λιαρῷ ἐπὶ δὴπα Φάρμακα τάσσε,
Εφθατὰ, τέ σε τερτὶ Φασὶν Αχιλῆος δεδιδάχθας.

830

Οὐ Χείρων ἐδίδαξε, δίκαιοταλος Κενταύρων.

Ιητροὶ μὲν γὰρ, Παδαλέριοις, ἥδε Μαχάδαι,
Τὸν μὲν ἐνὶ κλιστῆσιν δίομοι ἐλκος ἔχοντες,
Χρηζόντες καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἵτηρος,
Κεῖθαν· ο δὲ σὺ τεδίω Τρώων μῆνδις ὁὖν ἄρησ.

835

Τὸν δὲ αὗτε προσεειπε Μεγοιτίς ἄλκιμος ἥρος.
Πῶς τ' αἵρεσι τάδε ἔργα; τί ρέζομεν, Εύρύπυλος ἥρως;
Ερχομένη, ὅφε Αχιλῆη δαιφρονι μῦθον ἀνίστω,
Οὐ Νέσωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὐρος Αχαιῶν.
Αλλ' ὃδ' ᾔστερ στοι μεθῆσω τειρομόρυοι.

840

Η, καὶ ταῦτα σέρνοι λαβὼν ἄγε τοιμόνε λαῶν
Ἐς κλιστῆν· Θεράπων ἡδὸν ὑπέχειδε Βοείας.

Ενθά μιν ἔκτενυσας, εκ μηρῷ τάμνε μαχαίρῃ
Οὖν βέλος τείπευκές· απὸ αὐτῷ δὲ αἷμα κελαιὸν
Νίζε, ὑδατὶ λιαρῷ ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε τοικρὺν
Χερσὶ διατρίψας, ὁδωηφατον, ἢ οἱ ἀπίστους
Εχει ὁδύνας· τὸν μὲν ἐλκος ἐπέργετο, πώσατο δὲ αἷμα.

845

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Αποδέκτες οἱ Τρῶες τὸ ἵππων, διεβάνεσθο τὴν τάφρον, καὶ τοι ἀπασχόλουσθοι φανέντων οἰωνεῖς καὶ εἰς πέντε τάξεις Διγραφέντες, περιβάλλεσθο τῷ τείχῳ τῆς Ελλήνων. Ενδιὰ Σαρπιδῶν ἐπαλέξην κατασθῇ. Εκταεὶς ἢ λίθῳ βαλὼν τὰς σύλας, ἐπέβη ταῖς γυναις, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

ΑΛΛΗ.

Μῦ, Τρώων, παλάμησον κατίστε τεῖχον Αχαιῶν.

ΩΣ ὁ μὲν ἐν κλισίσι Μενοιτίς ἀλκιμος γῆς
Ιᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον. Οἱ δὲ ἐμάχοντα
Αργεῖοι καὶ Τρῶες ὄμιλαδόν, όδὸς ἀρέτην
Τάφρος ἔτι οχύστεν Δαναῶν, καὶ τεῖχος ὑπερθεν
Εὔρυ, τὸ ποιησαντο νεῶν ὑπερ· ἀμφὶ δὲ τάφρον
Ηλαστιν, όδὲ Θεοῖσι δόσσιν κλειστὰς ἐκατόμβας,
Οφρά σφιν νῆσος τε Φοῖας καὶ ληίδα τολλήν
Εντὸς ἔχον ρύσιτο. Θεῶν δὲ σέκητι τέτυκτο
Αθανάτων, τῷ καὶ στι τωλὺν χρόνον ἐμπεδον ἦν.

Οφρά μὲν Εκταρ ζώσ ἔην, καὶ μένι Αχιλλεὺς,
Καὶ Πελάμοιο ἀνακτος ἀπόρθητος πόλις ἐπλε,
Τόφρα ἢ ἐ μέγα τεῖχος Αχαιῶν ἐμπεδον ἦν.
Αύταρ ἐπεὶ κάτε μὲν Τρώων θάνον δοσοι ἀφίσαι,
Πολλοὶ δὲ Αργεῖων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ ἐλίποντο,
Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτω ἐνιαυτῷ,
Αργεῖοι δὲ σὺν θυσὶ φίλιων ἐς πατρίδα ἔβησαν
Δη τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Απέλλων
Τεῖχος ἀμαλδύναμ, ποταμῶν μήνος εἰσαγαγόντες,
Οσοις ἀπ' Ιδαιῶν ὄρεων ἀλαδε τροφέστι,
Ρῆσσος Φ', Επλάπορος τε, Κάρησός τε, Ρόδιός τε,

5

10

15

20

Γρήγορος

Γρηγόριος τε, καὶ Αἰσηπός, δῖος τε Σκάμανδρος,
Καὶ Σιρόεις, ὃς πολλὰ βοάγει λα καὶ τρυφάλια
Κάππεσον ἐν κοίται, καὶ ἡμιθέαν ψύχος ἀνδρῶν.
Τῶν πάντων ὄμοσε σόματ' ἔτραπε Φοῖβος Απόλλων,
Εννήμαρ δὲ τεῖχος ἵδι ρόουν ὑε δ' ἄρα Ζεὺς
Σωεχεῖς, ὅφρα καὶ θᾶσον ἀλίπλοα τέχεια θέμι.
Αὐτὸς δὲ Ευνοούμανος, ἔχων χείρεσι τρίσιαν,
Ηγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμέλια κύμασι πέμπε
Φιτρῶν καὶ λάου, τὰ θέσαν μοιζέοντες Αχαιοί·
Λεια δὲ εποίησεν παρ' ἀγάρροον Ελλήσποντον.

Αὗτις δὲ ηἱόνα μεγάλην φαμάδροισι κάλυψε,
Τεῖχος ἀμαλδώνας ποταμὸς δὲ ἔτρεψε νέεσθαι
Καὶ ρόουν, ἥπερ περιθεν ἴεν καλλιέρροον ὕδωρ.

Ως αὖτις ἔμελλον ὅπισθε Ποσειδῶν καὶ Απόλλων
Θησέμηναγ· τότε δὲ ἀμφὶ μάχῃ, ἐνοπῇ τε δεδήδη
Τεῖχος ἐνδιητον, κανάχιζε ἢ δέρατα πόργων
Βαλλόμεν· Αργεῖοι δέ, Δίος μάστιγι δαμάντες,
Νησοὺν ὅπερι γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ισχανόωντο,
Εκτορὰ δειδίτες, κρατερὸν μῆτωρα Φόβοιο·
Αὐτῷριστος, ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ίος ἀέλλῳ.

Ως δὲ ὅταν ἐν τε κινέασι καὶ ἀνδρασι θυρότητοι
Κάππιοις, ἥε λέων στρέφει), θενεῖ Βλεμεσίνων.

Οι δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτὸς δέτυναντες,
Αντίοις ἰσεν), καὶ ἀκοντίζοι θαμείας

Αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· οὐδὲ δὲ πόλει κυδάλιμον κῆρ
Ταρσῖ, ὃδε φοβεῖται· ἀγυνορίη δέ μιν ἔκτε·

Ταρφέα τε στρέφει), σίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
Οπη τὸ ιδύση, τῇ τὸ ἔκκσοι σίχεις ἀνδρῶν·

Ως. Εκτῷρι ἀν' ὄμιλον ἵαν εἰλίσει, ἐταίρος

Τάφρον εποτριών θλαβανέμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι

Τόλμων ὀκύποδες· μάλα ἢ χρεμέτιζον, ἐπ' ἄκρω

Χείλες ἐφεζεότες· ἀπὸ γοῦ δειδιστετο ταφρος

Εύρει, οὐτ' αρέ υπερθορεειν χεδόν, οὔτε περησοι

Ρηιδίη· κρημνοὶ γοῦ ἐπιρριφεεις πεισι πᾶσαι

Εσαιον αμφοτέρωθεν· υπερθεν δέ σκολόπεοστι

25

30

35

40

45

50

55
Οξεσιν

Οζέσιν πήρες, σὺν ἐπεσσεν φέσ Αχαιῶν
Πυκνὸς, καὶ μεγάλος, δῆιων ἀνδρῶν ἀλεωρίν.
Ενθ' ἔτεν ρεις ἵππος ἔυτροχον ἄρμα τιταίνων
Εσβάσῃ πεζοὶ ἢ μηρούνεον, εἰ τελέσοι.

Δὴ τότε Πελυδάμας Θρασὺν Εκτορα ἐπε παρεξάσ.

60

Εκτορ τ', οὐδὲ ἄλλοι Τρώων ἄγοι, οὐδὲ Πτικύρων,
Αφραδέως Διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὥκεας ἵππους.
Η δὲ μάλιστραλέη περάαν σκόλοπες γῦνας αὐτῇ
Οζέες ἐπεσσιν, ποτὶ δὲ αὐτὸς τεῖχος Αχαιῶν.
Ενθ' ἔπως ἐσὶν καταβήμεναι, γέδε μάχεσθαι

65

Ιππεῦσι σείνος γὰρ, οὐδὲ τρώσεθαι οἴω.

Εἰ μὲν γῦνα δὴ πάγκυν κακὰ Φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺς οὐτερέμετης· Τρώεωτις ἢ βέλετ' ἀργύειν,
Η τ' ἀντίνειαν ἐθέλοιμι· Κατίκα τόπο τούτῳ γνέαδει,
Νωνύμινς διπολέσθαι απ' Αργεος ἐνθάδε Αχαιός.

70

Εἰ δέ καὶ παρέψεις, παλίωντις δὲ γένηται

Εκ νηῶν, καὶ τάφροις ἐνιπλήξωμεν ὄρυκτη,
Οὐκέτι ἐπειτοίσιας γέδε ἀγέλον διπονέεσθαι

Αψορροὺς ποτὶ ἀσυ, ἐλιχθέντων τούτοις Αχαιῶν.

Αλλ' αγεθ', ως ἀντίνειαν ἐπω, πειθώμεθα πάντες.

75

Ιππεῦσι μὲν θεράποντες ἐρυκόντων Πτίτι τάφροι.

Αὐτοὶ δὲ πευλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,

Εκτορι πάντες ἐπάμεθ' ἀολλέες· αυτῷρι Αχαιοὶ

Οὐ μηρούστι, εἰ δή σφιν ὀλέθροι τείροτε ἐΦῆπλα.

Ος Φάτο Πελυδάμας. ἀδεὶ δὲ Εκτορι μῆθος ἀπήμων.

80

Αὐτίκα δὲ ἐξ ὅχεων σὺν τούτοις ἀλετο χαμᾶξε.

Οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρώεις ἐφ' ιππων ἡγερέθουτο,

Αλλ' διπονάντες ὄρυσσον, ἐπεὶς ἴδον Εκτορα δῖον.

Ηνιόχῳ μὲν ἐπειτα εἴη ἐπέτελλεν ἔκαστος,

Ιππεῦσι εὖ κατὰς κέρσμον ἐρυκέμεν αὐτῷ Πτίτι τάφροι.

85

Οι δέ Διατάχεις, σφέας αὐτὸς δέρτωνάντες,

Πέντεχα κοσμηθέντες, ἀμέτημόνεστιν ἐποντο.

Οι μὲν ἀμέτημοι Εκτορ' ισαν, καὶ ἀμύμονες Πελυδάμαντι.

Οι πλεῖστοι καὶ ἀριστοὶ ἔσαν· μέμασσαν δὲ μάλιστα

Τεῖχος ῥήξαμφοι κείλης Πτίτι τησι μάχεσθαι.

90

Κα'

Καὶ σφιν Κεβρίοντις τρίτος ἐπέτο πὰρ δὲ ἄρδεσφιν
Αλλον, Κεβρίονα χερέονα, κάλλιπεν Εκτωρ.

Τῶν δὲ ἔτερων Πάρις ἦρχε, καὶ Αλκαθοος, καὶ Αγήνωρ.
Τῶν δὲ τρίτων Ελενος, καὶ Δημόφοβος θεοειδῆς,

Τις δύων Πριάμουο τρίτος δὲ ἦν Αιτος ἥρως,
Αιτος Τρακίδης, ὃν Αρίστην Φέρον ἵπποι

Αἴθωνες, μεγάλοι, τοταμῆς ἀπὸ Σελλήνετος.

Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐν τάσις Αυγχίσιο

Αιγέας· ἀμα τῷ γε δύων Αυτίλωρος γέ,

Αρχίλοχός τε, Ακάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάους.

Σαρτηδῶν δὲ ἡγήσαται ἀγαλλεῖτῶν Ἐπικέρων,

Πρὸς δὲ ἑλετο Γλαῦκον, καὶ ἀρήιον Αιεροπάτιον·

Οι γάρ εοι εἰσαῦτο θλαχρίδον εἶναι ἀριστοι

Τῶν ἀλλων μετά γ' αὐτὸν ὁ δὲ ἑπρεπε οὐδὲ τάντων.

Οι δὲ ἐπεὶ ἀλλήλες ἄραρον τυκτῆσι Βόεοι,

Βάν γε ἴθὺς Δαναῶν λελημένοι, οὐδὲ τ' ἐφαντο

Σχήσεατ', ἀλλ' ἐν τησὶ μελαίνησιν τεσεῖθαι.

Ενθ' ἀλλοι Τρῶες, τηλέκλητοι τ' Ἐπικέρων.

Βελῆ Πελυδάμαντος ἀμαρμήτοιο πίθοιο·

Αλλ' ἔχ Τρακίδης ἔθελ Αιτος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

Αὗθι λιπεῖν ἵπποις τε, καὶ ἱνίοχον Θεράποντα,

Αλλὰ σὺν αὐτοῖσιν τέλαστεν ηγεσι Θοῆσι,

Νήπιος, οὐδὲ ἄρετελλε, κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,

Ιπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμηνος τῷδε τῶν,

Αψι διπονοσήσειν τοπὶ Ιλιον ἡγεμόσαται·

Πρόσθεν γάρ μην μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν

Εὐχεῖ Ιδομεύης ἀγαυῆ, Δακαλίδαο.

Εἰσαῦτο γάρ τῶν ἐπ' ἀριστερὰ, τῇ περ Αχαιοὶ

Ἐκ τεδίς νίσοντο σὺν ἵπποισιν, καὶ ὄχεσφι·

Τῇ δὲ ἵπποις τε καὶ ἄρμα διήλαστεν, οὐδὲ τύλησιν

Εὑρίσκειν λιμένας σανίδας, καὶ μακρὸν ὄχην·

Αλλ' ἀναπεπλαμήνας ἔχον ἀνέρες, ἐστιν ἐταίρων

Ἐκ τολέμεις φέρουνται σαύσειαν μῆνας.

Τῇ δὲ ἴθὺς Φρονέων ἵπποις ἔχει τοι δὲ ἄμετοντο

Οζέα κεκλήγοντες· ἐφαντο γὰρ ἔκετ' Αχαιοίς

95

100

105

110

115

120

125

Σχήσεα,

Σχήσεας, ἀλλ' ἐν τησὶ μελαίνησιν πεσεῖσθ, Νῆποις ἐν δὲ τούλησι δύνανται εὐρον ἀρίστας, Τίας ὑπερθύμικος Λαπτίδαν αἰχμητάων Τὸν μὲν, Πειριθόου γὰρ, κρατερὸν Πολυποίτην, Τὸν δὲ, Λεοντῆα, Βροτολογιῶν Ιον Αρτοῦ.

130

Τὰ μὲν ἄρα πεποιήσθε τοιλάων ὑψηλάων Εξεσιν· ως ὅτε τε δρὺες ὑψεστον ὑψηλάρειν, Αἴ τ' ἄνεμον μίμηντος καὶ νετὸν ἥματα πάντα, Ρίζησιν μεχέλησι δίλησκεεστ' ἀραιῆμα.

Ως ἄρα τὰ, χεύρεσι τεποιθότες, ἵδε Βίηφι, Μίμηνον ἐπερχόμενον μέγαν Ασιον, δόδε φέβοντε. Οι δὲ ιδὺς περι τεῖχος εὑδημητον, Βόας αὖτας Τύφος ἀναδόμενοι, ἔκιον μεγάλων ἀλαλητῶν, Ασιον ἀμφὶ ἀγακτα, καὶ Ιαμενὸν, καὶ Ορέστην, Απάδην τ' Ακάμαντα, Θώωνά τε, Οινομάσον τε.

135

Οι δὲ τοι εἶως μὲν ἐγκυμίδας Αχαιός Ωρνον, ἐνδον ἐούλες, ἀμιώδες τερὶ τηῶν Αὔταρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσυμένους σύνοπτον Τρῶας, ἀπὸ Δαναῶν γένετο ιαχή τε, Φόβος τε, Εκ δὲ τὰς αἰχαντής, τοιλάων πεσεῖσθε μαχέσαντην, Αγροτέροισι σύεσιν ἐσικότε· τῷ τ' ἐν ορεσιν Αιδρῶν ἵδε κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ιόντα, Δοχμώ τ' αἰσαντε, τερὶ σφίτιν ἀγνυτον ὑλην, Πρύμνην σκτάμνοντες, ὑπάρ δέ τε κόμπος ὁδόντων Γίνεται, εἰσόκε τίς τε Βαλάων ἐκ Θυμὸν ἐληλαῖ·

140

Ως τὸ κόμπον χαλκὸς ἐπὶ σήδεσφι Φαενὸς, Αντέων Βαλλομένων μάλα γαρ κρατερῶς ἐμάχοντο, Λαοῖσιν καθύπερθε τεποιθότες, ἵδε Βίηφιν.

Οι δὲ ἄρα χερμαδίοισιν εὑδημητῶν ἀπὸ πύργων Βοέλλον, αμιωόμενοι σφῶν τὸ αὐτῶν, καὶ κλιστάων, Νηῶν τὸ ἀκυπόρων· ηφάδες δὲ, πίπτον ἐραζεῖ,

145

Ας τὸ ἄνεμος ζάης, νέφεα σκιόεντα δονήσεις, Ταρφείας κατέχειν ἐπὶ χθονὶ τοιλυθοτερη· Ως τὸ ἐκ χειρῶν Βέλε ἐρρέον, ημὲν Αχαιῶν, Ηδὲ ἐκ Τρώων· κόρυθες δὲ ἀμφὶ αὐτον ἀττειν,

150

Βαλλόμεναι

Βαλλόμεναι μυλάκεστ, καὶ ἀποίδες ὄμφαλόεσσα.

Δῆρα τὸν ὄμβριόν τε, καὶ ὡς πεπλήγετο μηρὸς

Αστος Τραχιόδης, καὶ ἀλασῆσις ἐπος ηὔδε.

Ζεῦ πάτερ, οὐρανὸν καὶ σὺ Φιλοψύλλης ἐπέτυχο

Πάγχυ μάλ· εἰς τὸν δέγωγον ἐΦάρμιον ἥρωας Αχαιῶν

165

Σχήσειν ἡμέτερον γε μήνος, καὶ χειρας αἴστης·

Οἱ δὲ ὥστε σφήκες μέσον αἰόλοις, ηὲ μέλιοσα,

Οικία ποίουν^τ) ὁδῷ ἐπι ταῖπαλοεσσῃ,

Οὐδὲ διπολεπτον κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μήνοντες

Ανδρας θυρητῆρας, ἀμύνονται περὶ τέκνων

170

Ως οἱ γ' σὺν ἐθέλεσι ταῦλαν, καὶ δύνεοι,

Χάσασθα, πείν γ' ηὲ καπεκτάμεν, ηὲ ἀλενα.

Ως ἔφατ· ὅδε Δίος τεῖχε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων

Εκτορὶ γάρ οἱ Θυμὸς ἐβέλετο κῦδος ὄρεζα.

Αλλοι δὲ ἀμφ' ἄλλησι μάχῃσι ἐμάχοντο τάῦλησιν.

175

Αργαλέον δέ με τιθτα, θεὸν ὃς, πάντ' ἀγορεῦσαγ

Πάντη γάρ τερι τεῖχος ὄρώρι θεσπιδαὶς τῷρ

Λαίνον· Αργεῖοι δέ, καὶ ἀχιμύμοι περ, ἀνάγκη

Νηῶν ἡμιωνοτο· Θεοὶ δὲ ἀναχείστο Θυμῷ

Πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι, μάχης ὑπηρέροδοι ησαν.

180

Σὺν δὲ ἔβαλον λαπίθα τόλεμον καὶ διηστῆτα.

Ενθ' αὖ Πειρίθοος ψός, κρατερὸς Πολυπούτης,

Δεύτεροι βάλεν Δάμασον, κισσῆς Δέικα χαλκοπαρής·

Οὐδὲ ἄρα χαλκεῖν κόρυς ἔχεδεν, ἀλλὰ διὰ τρό

Αιχμὴ χαλκείν ρῆξ ὄστον· ἔγκεφαλος δέ.

185

Ενδον ἀπας ππαλακτο· δάμασε δέ μιν μεμαῶτα.

Αὐτὰρ ἐπειπε Πύλωνα καὶ Ορμήνον ἐξενάριξεν.

Τιὸν δὲ Αντιμάχοιο Λεοντόδης, ὅζος Αρης,

Ιππόμαχον βάλε δέρι, κατὰ ζωσῆρα τυχήσεις.

Αὗτις δὲ σκολεοῖο ἐρυσαμβυκος ξιφος οὖν,

190

Αντιφάτης μὲν πεῶτον, ἐπαΐζας δὲ ὄμιλος,

Πλῆξεν αὐτοχεδίην· οὐδὲ ἄρρενος ὕπλιος καθὼς ἐρεάθη.

Αὐτὰρ ἐπειπε Μένωνα, καὶ Ιαμβὸν, καὶ Ορέστην,

Πάντας ἐπιποτέρες, τελασε χθονὶ ταύλιβοτείρη

Οφροὶ στοῦν σκάριζον ἀπ' ἔντεια μαρμαίροντα,

195

Ε ε

τόφρ

Τόφροι οἱ Πελυδάμαντι χὲ Εκτορὶ κύροι ἔποντο,
Οἱ τλεῖσι χὲ ἀριστοὶ ἔσταν μέμασιν δὲ μάλιστα
Τεῖχος τε ρῆσαι, χὲ ἐνπρῆσαι ταυρὶ νῆας.

Οἱ δὲ ἔτι μερμήριζον, ἐφεπότες τῷδε τάφρῳ.
Ορνις γὰρ σφιν επῆλθε περησέμεναι μεμασιν,

Αἰετὸς ὑψηπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
Φοινήεντα δράκοντα Φέρων ὄνυχεστ, τέλωρον,

Ζώον, ἔτι απαίροντα χὲ ἅπω ληθετο χαρμῆς.
Κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ σῆθος, τῷδε δειρὴν,

Ιδνῶθεις ὅπιστος ὁ δὲ δόπος ἔθεν οὐκε χαμᾶζε,
Αλυπότοις ὁδύησι, μέσω δὲ ἐνὶ κάββαλ ὄμιλω.

Αὐτὸς δὲ κλάγγας πέτελο πνοῆστ ἀνέμοιο.
Τρώες δὲ ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν

Κέρμουν ἐν μέσοισι, Δίος τέρας αἰγυόχοιο.
Δὴ τότε Πελυδάμας Θραοὺν Εκτορὰ εἶπε τῷδεσσι.

Εκτορ, ἀεὶ μὲν πώς μοι ὑπιπλήστεις ἀγορηστον
Ἐσθλὰ Φραζομένων ἐπεὶ όδε μὲν όδε ἔοικεν,

Δῆμον ἔοντα, παρεξ ἀγορούμεν, ότ' ἐνὶ Βελῆ,
Οὔτε ποτὲ ἐν τολέμω, σὸν δὲ κράτος αἰὲν δεῖξεν.

Νῦν δὲ αὐτὸν ἐχερέω, ὡς μοι δοκεῖ εἴναι ἀριστον
Μὴ δομεν Δαναοῖς μαχησόμενοι περὶ νηῶν

Οδὲ γὰρ σκτελέεσθαι διομού, εἰ ἐτεόν γε
Τρωὸν ὁδὸν ορνις επῆλθε περησέμεναι μεμασιν,

Αἰετὸς ὑψηπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
Φοινήεντα δράκοντα Φέρων ὄνυχεστ, τέλωρον,

Ζώον ἄφαρ δὲ ἀφέντε, τάρος Φίλα οικοὶ ικεάδη,
Οὐδὲ ἐτέλεος Φέρων δόμεναι τεκέεστιν ἔοισιν.

Ως ήμεις, εἴπερ τε πύλας χὲ τεῖχος Αχαιῶν
Ρηγόμεθα θένει μεγάλω, εἴχωσι δὲ Αχαιοί,

Οὐ κόσμω τῷδε ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κελευθεροί
Πολλὰς γὰρ Τρώων καταλέπθομεν, ός κεν Αχαιοί

Χαλκῶ διώσκοτιν, ἀμισόμενοι τορὶ νηῶν.
Οδέ χατσκρίνατο Θεοπρόπος, δις σάφα Θυμῷ

Εἰδέτη τεράων, καί οἱ τειδοίατο λαοί.
Τὸν δὲ ἄρ', υπόδρα ίδαν, προσέφη κορυθαιόλος Εκτωρ.

Πελυγάμα,

Πελυδάμα, σὺ μὲν τόκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα τεῦτ' ἀγορεύεις.
Οἴδα καὶ ἄλλον μῆτον, ἀμένονα ταῦθε, νοῆσαι.

Εἰ δὲ τοῖς δητὸς πατροῖς ἀγορεύεις,
Εἰς αὖτα δὴ τοι ἐπειπα θεοὶ Φρένας ὠλεσσιν αὐτοῖς.

Ος κελεαγ ζωὶς μὲν ἐριγδέπιο λαθεάθαι
Βελέων, αἵ τε μοις αὐτοῖς ὑπέρχετο, καὶ κατένδοσε.

235

Τύνη δὲ οἰωνοῖσι τανυπλερύζεσι κελεύεις
Πενθεόδαι. τὸ δὲ μετατρέπομεν, τὸ δὲ αἰτεγίζω,

Εἴτ' ὅπερ δέξιοι ἴωσι, τῷρος ἡῶ τὸ ἡέλιον τε,
Εἴτ' ἐπ' αἰριστερα τοίχε, ποτὶ ζεφον πέρβενισα.

240

Ημεῖς δὲ μεγάλοιο Δίος πειθώμεθα βελῆν,
Ος τῶν Θυητοῖς καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάστη.

Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεαθαι τερὶ πάτρης.
Τιμή σὺ δειδοκαῖς τολέμον καὶ δηιοτῆτα;

Εἴπερ γάρ τὸ ἄλλοι γε τεθικτενώμεθα τάντες
Νηυστὸν ἐπ' Αργείων, σοὶ δὲ δέος εἰς δυτολέθαι.

245

Οὐ γάρ τοι κραδίη μηδεδήιος, τὸ δὲ μαχήμων.
Εἰ δὲ σὺ δηιοτῆτος αφέεις, τὸ τοιούτον

Παρφάμυλος ἐπέεσσιν δυτορέψεις τολέμοιο,
Αὐτίκιν ἐμῶ ὑπὸ δερὶ τοπεις ἀπὸ Θυμὸν ὀλέσσεις.

250

Ως ἄρα Φωνῆσις ἥγησατο τοι δὲ ἀμὲν ἐποντο,
Ηχῇ Θεωτεοῖ. Ὅπερ ἢ Ζεὺς τερπικέραυνος

Ωροντ απ' Ιδαῖων ὄρεων ἀνέμοιο Θυελλαν,
Η ρίθις τηῶν κονιην Φέρεν· αὐτὰρ Αχαιῶν

Θελήσε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Εκτορὶ κῦδος ὅπαζε,
Τοῦ περ δητεράεσσι τοπει. Θότες, ἡδη Βιηφι,

Ρήγνυθαι μέχε τεῖχος Αχαιῶν ταιειντιζον.

Κρόσας μὲν πύργων ἔριουν, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
Στήλας τε τεσθλῆτας ἐμόχλεον, αἱς ἀρ' Αχαιοὶ

Πρώτας ἐν γαίᾳ θέσαν, ἐμμέμα ἔχματα πύργων.

260

Ταῖς οἴγαῖς ἔριουν, ἐλπόντο δὲ τεῖχος Αχαιῶν
Γῆγεν. τὸ δέ νυ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθες.

Αλλ' οὐγε ρίνοισι Βοῶν Φράξαντες ἐπάλξεις,

Βάλλον απ' αὐτάων δῆσσις ὑπὸ τεῖχος ιόντας.

Αιμφοτέρω δὲ Αἰαντε κελεύθιοντ' ἐπὶ πύργων

267

Πάντοτε Φοιτήτης, μένθοι ὄτρύνοντες Αχαιῶν:
Αλλον μειδιχίοις, ἄλλον τερεοῖς ἐπέεστι
Νέκεον, ὅντα πάγκυ μάχης μεθίεντες ἔδοεν.

Ω Φίλοι Αργείων, ὃς ἔζοχος, ὃς μεσῆτες,
Οσε χερειότερος· ἐπεὶ δύπιλοι τάντοις ὄμοιοις
Ανέρες καὶ τολέμεων νῦν ἐπλεγο ἥρυγον ἀπιστοῖς
Καὶ δ' αὐτοὶ τοῦτο πάντα γνώσκετε, μήτις ὅπιστοι
Τετράφθιτοι τοποὶ νῆσοι, ὁμοκλητῆρος ἀκάνθων
Αλλὰ τρόσων ἕσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεοθε,
Αἴκεν Ζεὺς δώματον Ολυμπίοις ἀσεροπυτήσι
Νείκος, ἀπωταρμένες δῆμοις περτί αὖν δίεσθ.

Ως τώρα τροβοῶντες μάχην ὠτριων Αχαιῶν.
Τῶν δὲ, ὡσει νιφάδες χιόνος πίπτουσι θαμειαῖ
Ηματι χειμερίων, ὅτε τὸ ὄρετο μητίεται Ζεὺς
Νιφέμεν ἀνθρώποισι, πφανσκόμηνος τὰ ἀκῆλα,
Κοιμήσας δὲ αὔρεμψ κέδες ἐμπεδού, ὁφρα καλύπτῃ
Τύφλων ὄρέων κορυφὰς, καὶ τρώοντας ἀκρες,
Καὶ πεδία λωτεῦντα, καὶ ανδρῶν πίστας ἥρυται.
Καὶ τὸ εὐφέρας ἀλὸς τολμῆς κεχυταὶ, λιμέσιν τε, οὐδὲ ἀκτᾶς.
Κῦμα δὲ μην τροπτλάζον ἐρύκει), ἄλλα τε πάντα
Ειλύσαται καθύπερθ', ὅτε ἐπιτρέπεται Δίος ὄμβρος.
Ως τὸ ἀμφοτέρωσε λίθοι τωτωντο θαμειαῖ,
Αἱ μὲν ἄρ' εἰς Τρῶας, αἱ δὲ εἰς Τρώων εἰς Αχαιάς
Βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος τὸ ἐπάντα πάντας ὄρώρω.
Οὐδὲν πω τούτε γε Τρῷες καὶ Φαιόδημος Εκτωρ
Τεῖχος ἐρρήγαντο τούλας καὶ μακρὸν ὄχλα,
Εἰ μὴ ἄρ' οὖν εὖν Σαρπιδόνα μητίεται Ζεὺς
Οργεν ἐπ' Αργείων, λέοντος βροτὸν ἐλιξιν.
Αὐτίκα δὲ απίδα μὲν τρόμον ἔχειο ταντοσει ἴστε,
Καλὴν, χαλκέιην, ἐξηλατον, ην ἄρα χαλκεὺς
Ηλαστεν, ἐντοθεν δὲ Βοείας ράψε θαμειαῖ
Χρυσέτεις ράβδοισι δικενέσιν τερὶ κυκλον.
Την ἄρ' οὐγε τρόμον χόμηνος, δύο δῆμοις τινάσσων,
Βῆροι μεν, ὡσει λέων ὁρεοτρόφος, ὃς ἐπισθίης
Δηρὸν ἦν κρεῶν, κέλει) δέ εἰ θυμὸς αγγήωρ,

Μηλων

Μῆλων πειρήσουνται, καὶ εἰς τηλίκον δόρυν ἐλθεῖν

Εἴπερ γάρ καὶ εὑρίσκοι περὶ αὐτούφι βιώτορας σύνδροις,

Σὺν χοινὶ καὶ δύρεως Φυλάσσονται περὶ μῆλα,

Οὐ ρά τὸ ἀπέργτος μέμοντος συνθρούσιο θέωνται·

Αλλ' οὐδὲ ηγράψει μεταλλήμνος, ηὲ καὶ αὐτὸς

305

Εβλητὸν σὺν περιστοῖς· θόης δέποτε χειρὸς ἀκοντίς

Ως ρά τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνει· Θυμὸς ἀνῆκε

Τεῖχος ἐπαίζει, οὐδέ τε ρήγανδες ἐπάλξεις.

Αὐτίκα δὲ Γλαῦκον περισέφη, παῖδες Ιππολόχοιο.

Γλαῦκε, τίνη δὴ νῦν τελετήμεσθα μάλιστε

310

Εδρῇ τε, κρέασίν τε, ιδὲ πολειοῖς δεπάεσσιν,

Εν Λυκίῃ, πάντες δέ, θεάς αὐτῆς, εἰσόραστι,

Καὶ τέμνος νεφόμενος θεος μέγα Ξάνθοιο παῖδες ὄχις,

Καλὸν, Φυταλίης καὶ αρέρης πυροφόροιο;

Τῶν νῦν χρὴ Λυκίοισι μετὰ περιστοῖς ἔντας

315

Εζέμεν, ηδὲ μάχης κακοπειρῆς ἀνισοληπταῖς,

Οφρά τις ὡδὸντη Λυκίων πόνα θωρηκτάσιν.

Οὐ μάν αὐλειεῖς Λυκίην κατακοιρανέοσιν

Ημέτεροι Βασιλῆς, ἐδεστέ τονα μῆλα,

Οἶνον τὸ ἔχαστον, μελιηδεῖς ἀλλ' αὖτα καὶ τοῖς

320

Εσθλῇ, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ περιστοῖς μάχονται.

Ω πέπον, εἰ μὲν γὰρ πολέμου πέρι τούτοις Φυγόντες,

Αἰς δὴ μέλλοντες αὐγῆρα τὸ ἀθανάτοις τε

Εορτᾶς, γέτε καὶ αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχοιμεν,

Οὔτε κέ σε σέλλοιμι μάχην εἰς καδιάνειραν

325

Νῦν δέ, ἐμπτησθεὶς καὶ πέρισσοις Ἰανάτοιο

Μυρίαι, ἀς στὸν εἴσι Φυγὴν Βροτὸν, ὃδ' ὑπαλύξαι,

Ιομεν, ηὲ τῷ εὐχός ὁρέζομεν, ηὲ τις ἥμεν.

Ως ἔφατ· ὃδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετε, ὃδ' ἀπίθησε.

Τὸ δὲ ιδὺς Βίτιης, Λυκίων μέγας ἔθνος ἀγονεῖ,

330

Τὸς δὲ ιδῶν ρίζηστος πότερον Μενεοθεύς.

Τὸ γόδη προς πύργου ἵσταν κακότυτα Φέροντες.

Πάπιην δὲ αὖτα πύργου Αχαιῶν, εἴτιν' ιδούσι

Ηγεμόνων, ὅστις οἱ αρέντες ἐτάροιστι αἰμίνας·

Εἰς δὲ ἐνόστος Αἰαντεῖς δύνα, πολέμεις ἀκορήτα,

335

Εσαότας.

Εξεότας, Τεῦχρόν τε νέον κλισίηθεν ιόντας,
Εγγύθεν ἀλλ' ἄπως οἱ ἔννι βάσκοντι γεγυωτέν.
Τοας γὰρ κτύπος πεντέ αὐτῇ δὲ γέρανὸν ἴκε,
Βελλομέναι σακέαν τε, καὶ ἵπποκόμιαν τριφαλεῖων.
Καὶ πυλέων πάσας γὰρ ἐπώχαστο τῷ δὲ κατ' αὐτὸς
Ισαύρης πειρῶντο βίῃ ρήγαντες ἐσελθεῖν.
Αἴψα δὲ ἐπ' Αἰαντα προΐ κύρικα Θωάτι.

Ερχεο, διε Θωάτι, θέου Αἰαντε κάλεσαντον.
Αμφοτέρω μὲν μᾶλλον ὁ γάρ καὶ ὅχ' ἄριστον ἀπάντων
Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῷδε τετεύχεις αἴτιος ὀλεθρός.
Ωδὲ γὰν ἔβρισαν Δυκίων ἀγορ, οἱ τοπάρος περ
Ζαχρησίς τελέθεστι κατὰ κρατερὰς ὑστρίνας.
Εἰ δέ σφιν καὶ καῖθι πόνος Εὐνέκος ὄρορεν,
Αλλά περοὶος ἵτω Τελαμώνιος ἀλκιμός Αἴας,
Καὶ οἱ Τεῦχρος ἄμφ' ἐστέσθω, τόζων εὖ εἰδώς.

Ως ἔφατ· γδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίγησεν αἰάτος.
Βῆ δὲ θέου παρὰ τεῖχος Αχαϊῶν χαλκοχιτώνων.
Στῆ δὲ παρ' Αἰαντεσι κιῶν, εἴδερ δὲ προσῆδα.
Αἴαντι, Αργείων ηγήτορε χαλκοχιτώνων,
Ηνώρη Πετεῶ διοτρεφέος Φίλος γῆς
Κεῖστι μεν, ὅφρα πόνοιο μίνιατέ περ ἀντιάσοντον.
Αμφοτέρω μὲν μᾶλλον ὁ γάρ καὶ ὅχ' ἄριστον ἀπάντων
Εἴη, ἐπεὶ τάχα καῖθι τελεύτηται αἴτιος ὀλεθρός.
Ωδὲ γὰρ ἔβρισαν Δυκίων ἀγορ, οἱ τοπάρος περ
Ζαχρησίς τελέθεστι κατὰ κρατερὰς ὑστρίνας.
Εἰ δὲ Εὐνέκος σύντιστε περ πόλεμος καὶ νέκος ὄρορεν
Αλλά περοὶος ἵτω Τελαμώνιος ἀλκιμός Αἴας,
Καὶ οἱ Τεῦχροι ἄμφ' ἐστέσθω, τόζων εὖ εἰδώς.

Ως ἔφατ· γδ' ἀπίγησε μέροις Τελαμώνιος Αἴας.
Αὐτίχι Οἰλιάδην ἔπειτα περοσῆτε προσῆδα.
Αἴαν, σφῶι μὲν αἴδι, σὺ καὶ κρατερὸς Δυκομῆδης,
Εξεότες Δαναίς ὀτρωῖστον ἴφι μάχεσθ.
Αὐτάρεγά κεῖστι εἶμι, καὶ ἀντίος πολέμου
Αἴψα δὲ ἐλεύσομαι αὐτῖς, ἐπίλι εὖ τοῖς ἐπαρισσώ.
Ως ἄρα Φωνῆσας, ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,

Καὶ

Καὶ οἱ Τεῦχρος ἄμ' ἔταιροις. καὶ ὅπιτροις
Τοῖς δὲ ἄμας Πανδίκων Τεῦχρος Φέρε καρπύλα τόξα.
Εὗτε Μενεσθίος μεγαθύμος πάρυγον ἵκανο,
Τείχεος ἐντὸς ιόντες, ἐπειγομέροισι δὲ ἵκανον.

Οἱ δὲ ἐπ' ἐπάλξεις Βαῖνον, ἐφεμνῆ λαίλαπι ἵσοι, 375
Ιφθίμοις Λυκίων ἡγήτορες, ποδὲ μέδοντες.

Σὺν δὲ ἐβάλοντο μάχεας ἐναντίον, ὥρτο δὲ ἀυτῇ.
Αἴας δὲ πρῶτος τελαμώνιος ἀνδρα κατέκλιε,

Σαρπηδόνιος ἐτάρον, Επικλῆα μεγάθυμον, 380
Μαρμάρω ὄχρισεντι βαλάν, ὃρα τείχεος ἐντὸς

Κείτο μεχας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· όδε κέ μιν ῥέα
Χείρεσιν ἀμφοτέρησιν ἀντρ Φέροι, όδε μάλι ἥβων,

Οἷοι νῦν Βροτοί εἰστο· οἱ δὲ ἄρειψον ἐμβαλλάσσεσας·
Θλάσσε δὲ τετράφαλον κύνεν, σὺν δὲ ὁσέῃ ἄραζε

Πάντ' ἄμυνδις κεφαλῆς· οἱ δὲ ἄρει, αρνεῖται τῷ εοικών, 345
Καππεροῦ φύλλῳ πάρυγα, λίπε δὲ ὁσέα Θυμός.

Τεῦχρος δὲ Γλαύκον, κρατερὸν παῖδι Ιππολόχοιο,
Ιῶ, επεισύμβρον, Βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,

Η, ὃ ἴδε γυμνωθέντα Βραχίονα· πᾶντες δὲ χάρημις.
Αψ δὲ ἀπὸ τείχεος ἀλλο λαζῶν, ἵνα μῆτις Αχαιῶν 390
Βλήμμον ἀθρήσει, Εὐχετόωτε ἐπέεσαι.

Σαρπηδόντι δὲ ἄχος γένετο Γλαύκη ἀπόντος,
Αὐτίκιν ἐπειτ' ἐνόησεν, ὅμως δὲ λήθεο χάρημις,

Αλλ' ὅγε Θεορίδην Αλκιμάνα δερὶ τυχησας 395
Νυξ, ἐκ δὲ ἐστασεν ἐγχος· οἱ δὲ ἐστόμενος πέσε δερὶ

Πρηνῆς, ἀμφὶ δὲ οἱ Βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
Σαρπηδὼν δὲ ἄρειψον ἐλῶν χεροὶ σβαρῆσιν,

Ελχ, η δὲ ἐστο πᾶσα Άλαμπερές· αὐτῷρ ὑπερθεν
Τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσαι δὲ θῆκε κέλευθον

Τὸν δὲ Αἴας καὶ Τεῦχρος, ὁμαρτήσαντο, οἱ μὲν ίῶ
Βεβλήκη τελαμῶνα περὶ σκήτεσφι Φασινὸν 400

Αστίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμισε
Παιδὸς εῖδε, μὴ τηνοῦν ἐπὶ πάρυμνος δαμέσῃ.

Αἴας δὲ ἀστίδα νῦν εἶπεν ἐπάλμενος· οὐ δὲ Άλαμπρὸ
Ηλυθεν ἐγχέη, συφέλιξε δέ μιν μεμαῖτα· 405

Χάρησεν δ' ἄρε τυπὸν ἐπάλξιος, καὶ δ' ὅγε πάμποι
Χάζετ', ἐπεὶ οἱ Θύμος εἴλπετο κῦδις αἰρέας.
Κέκλετο δ' ἀντιθέοισι ἐλιξάριμος Λυκίοισι.

Ω Λύκιοι, τί δ' ἄρε ἀδε μεδίτε Θύριδος ἀλισῆς;
Αρραλέον δὲ μοι ἔστι, καὶ ἴφθιμον περ ἔοντι,
Μένω ρήγαριμώ, Θέαδη πάρει τηνοι κέλευθον.
Αλλ' ἐφομαρτέτε πλεόνων δὲ τοι ἕρζον ἀμενον.

Ως ἔφατ· οἱ δὲ ἄνακτος ἵστοδεσταντες ὅμοιλην,
Μᾶλλον ἐπέβρισαι βεληφόρον ἀμφὶ ἄνακτο.

Αργεῖοι δ' ἐπέρωθεν σκαρτιώαντο φέλαγχος
Τεῖχος ἔντοσθεν, μέγα δὲ σφι τοι φάνετο ἔργον.

Οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδιώαντο
Τεῖχος ρήγαριμος Θέσθαι πάρει τηνοι κέλευθον.

Οὔτε ποτε αἰχμητὴ Δαναοὶ Λυκίας ἐδύναντο
Τεῖχος ἀψι ωσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρώτα τέλασθεν.

Αλλ' ὡς τὸ ἀμφὶ χροιο δύναντο ἀνέρε πλειάσθαι,
Μέτρ' εὐ χερσὶν ἔχοντες, Πλιθύρα ἐν ἀρύρῃ,

Ω τὸ ὄλιγον ἐνι χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἵοντος

Ως ἄρα σὺν δισεργον ἐπάλξιες. οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτέων
Δῆται ἀλλήλων ἀμφὶ σύντοι βούταις

Λαπίδας, εὐκύκλως, λασπιά τε περόενται.

Πολλοὶ δὲ ἀτάξοντο κατὰ χρόαν τηλεῖ χαλκῶ,

Ημὲν ὅτα σφεφθέντι μετάφρενος γυρινωθεῖν

Μαρναμένων, πολλοὶ δὲ Διεριπέρες ἀστίδος αὐτῆς.

Πάντη δὲ πάρυγοι καὶ ἐπάλξιες αἰρατι Φωτῶν

Ερράδατ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ Τρώων καὶ Αχαιῶν.

Αλλ' ἔδη ὡς ἐδύναντο Φόβον ποιησει Αχαιῶν

Αλλ' ἔχον, ωσε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληγήν,

Ητε σεθμὸν ἔχονται καὶ εἵριον, ἀμφὶς ἀνέλικον

Ιοιζοστο, οὐα παισὶν αεικέα μισθον ἄρητο.

Ως μὲν τὸ ἐπὶ ἵσα μάχη πεπτο, τοτόλεμός τε

Πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Εκτορι δῶκε

Πριαμίδη, οἱ πεῶτος ἐσῆλατο τεῖχος Αχαιῶν

Ηὔσεν δὲ Διεπρύσιον, Τρώεσσα γεγωνώσ.

Ορνυθί, ιππόδαμοι Τρώεσσα, ρήγησθε δὲ τεῖχος

416

415

426

425

430

435

440

Αργεῖον,

Αργείων, καὶ τησσάρην ἐνίστε Θεοπόδας τῷρε.

Ως Φάτη εποτειώνων· οἱ δὲ χρονὶς πάντες ἄκουον,

Ιθυσσεν δέ επὶ τεῖχος ἀστέες· οἱ μὲν ἐπειτα

Κροατάων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δέρατ' ἔχοντες.

Εκταρ δὲ αἴρατζας λᾶσαν Φέρεν, ὃς ρά πυλάων

Εισήκει τεφάδεν, πευμὸς, πυχὺς, αὐτὰρ ὑπερθεν

Οὕς εἴη· τὸ δὲ καὶ δύνατερ δῆμος αρίστων

Ρηγδίων ἐπ' ἀμαζαναν αἵτ' ἀδεός ὀχλίσειν,

Οἷοι νῦν Βροτοί εἰσι· οὐδὲ μην ρέα ταύτῃ καὶ οἶοι·

Τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔγηκε Κρόνος πάντις ἀγκυλομητεών.

Ως δὲ ὅτε τοιμὴν ρέαν Φέρει πόκον ἀρσενὸς οἶος,

Χειρὶ λαβῶν επέρη, ὀλίγον δὲ μην ἄχθος ἐπείγε·

Ως Εκταρ ιδὺς σανίδων Φέρε λᾶσαν αἰράτας,

Αἴ ρα πύλας ἐργατο πύκα στορχῶς ἀραρίας,

Δικλίδας, ὑψηλάς· δοῖοι δὲ ἐνποθεν ὄχης

Εἶχον ἐπικυριοῖς, μία δὲ κλητὶς ἐπαρηρέ.

Στῇ δὲ μάλιστην ἵππον, καὶ ἐρεστάμνος Βάλε μέσας,

Εὖ Διαβάς, ἵππα μή οἱ ἀφαιρότερον Βέλος εἴη·

Ρῆξε δὲ αἴρατζας Θαύρος πέσε δὲ λίθος εἴσω·

Βριθούνη, μέγα δὲ αἴρει τούτας μύκον· τὸ δὲ αἴρει ὄχης

Ερχεθέτης, σανίδες δὲ δέτματαν αλλοις αλλι·

Λάσος τοιαὶ ριπτις. οἱ δὲ αἴρεισθε Φάιδημος Εκταρ,

Νυκτὶ θοῆς αἰτάλαντος ὑπώπται· λόμπη δὲ χαλκῶ

Σμερδαλέων, τὸ εἴσοδον τοῖς χροῖς· δοῖα δὲ χεροὶ·

Δέρη ἔχεν. Οὐκ ἀν τίς μην ἐρυκάκοι ἀντιβολήσονται,

Νόσφι θεῶν, ὅτε ἐσπλαστο πύλας· τούρι δὲ οὔσε δεδήδη·

Κέκλετο δὲ τρέωσαν ελιξάμνῳ καθ' ὄμιλον,

Τεῖχος ὑπερβαίνειν τοι δὲ ὀπένοντι τοι. Ιθοντο·

Αὐτίκα δὲ οἱ μὲν τεῖχος ὑπερβαγαν· οἱ δὲ κατ' αὐτὰς

Ποιητὰς ἐσέχωστο πύλας· Δαναοὶ δὲ ἐφόβηθεν

Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δὲ ἀλίσσεις ἐτύχη.

445

450

455

460

465

470

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Ποσειδῶν νικαμένος ἐλεῖσθν τὸς Ελληνας, ὁμοῖται Κάλχαντ, καὶ ἀμφοτέρους τὸς Αἴαντας παρορμᾶ, ἐπιταῦ ἢ καὶ τὸς ἄλλος. Μετὰ ταῦτα Ιστινέντος δεισεύτ, καὶ σύνορεῖ Οδρυνέα, καὶ πινας ἄλλος. Πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἀγαρύνται. Τιτζώσκονται δὲ Δηϊφορός καὶ Ελενός. Τὸς δὲ ὑπικόντων συναγαγὼν Εκτορ, ἐπάγει τοῖς πολεμίοις· καὶ μεγάλος ἀμφοτέρωντεν ἀγαρύνται.

ΑΛΛΗ.

Νότιον, Ποσειδάων Δαναοῖς χρόνος ὥπασε λάθρη.

Ζεῦς δὲ ἐπὲ τὸν Τρῶας τε καὶ Εκτορα νυκτὶ πέλασε,
Τὸς μὲν ἔα πολὺ τῆστον πόνον τὸν ἔχεμεν, καὶ οἵδιον,
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν σογε Φαεινά,
Νόσφιν ἐφ' ιπποπόλων Θρηκῶν καθοράμψος αἷμα,
Μυσῶν τὸν ἀγχεμάχων, καὶ ἀγανῶν Ιππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, αἴσιων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
Εἰς Τροίην δὲ πάμπον ἔτι τρέπεν σογε Φαεινώ·
Οὐ γὰρ ὅγει ἀθανάτων τίνει εέλπειο οὐ κατὰ θυμὸν
Ελέθοντ, ή Τρώοσιν ἀρργύεμεν, ή Δαναοῖσιν.

Οὐδὲ ἀλασκοπήν εἶχε κρείων Ενοσίχθων.
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἥσον πολόλεμόν τε, μάχην τε,
Τψὲ ἐπ' ακροτάτης κορυφῆς Σάρμας ὑληεστης,
Θρηικίνης· εὑθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσι μὲν Ιδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Αχαιῶν.

Ενθ' ἀρέσκει τοις ἄλλος εὔστητον, ἐλέσαιρε δὲ Αχαιός
Τρωοῖν δαμναμένος, Διὶ δὲ κρατερώς σνεμέσα.
Αὐτίκα δὲ εὖρος καλεσθήσατο παιπαλόεντος,
Κρημπὰ ποι τροβεῖσάς· τρέμε δὲ ψρεα μακρὰ καὶ ὄλη
Ποσειδίν υπ' αθανάτοισι Ποσειδάωνος ιόντος.
Τρὶς μὲν ὄρεζετο τοις, τὸ δὲ τέτρατον, ἵκειο τέκμαρ,

20

Αὐτῶ

Αιγάς· συθάδε οἱ κλυτὰ δάματα βένθεσι λίμνης,
Χρύσεα, μαρμαίροντα τετράχατα, ἄφθιτα αἰὲν.
Εὐθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χάλκεποδίππω,
Ωκυπέτει, χρυσέησιν ἐθέρησιν κομόσωντε.

Χρυσὸν δ' αὐτος ἔδινε πᾶντα χρόνον δ' ἵματλην
Χρυσέην, εὗται τον, ἐξ δ' ἐπεβήσετο διφρόν.

25

Βῆ δ' ἐλάσαν ἐπὶ κύματι· ἀταλλε δὲ κῆτε ὑπ' αὐτῷ
Πάντοτεν ἐκ κολύμβην, γδ' ἡγνοίσεν ἄνακτα.

Γηγοσύνη δὲ θάλασσα δίδυστο τοι δ' ἐπέτοντο

Ρίμφαι μάλι, γδ' ὑπένεργε θλαίνετο χάλκεον ἀζων.
Τον δ' εἰς Αχαιῶν νῆας εὐσκαρφμοις φέρον ἵπποι.

30

Εἳ δέ τι σπέσις εὐρὺ βαθέης βένθεσι λίμνης,

Μεσηγγὺς Τενέδοιο, καὶ ίμβρος παταλοέσσης.

Εὐθ' ἵππος ἐγησε Ποσειδάων σνοσίχθων,

Λύσας εὖ ὄχεαν, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ

35

Εδμηναρ ἀμφὶ γέ ποι πέδας εἴσαλε χρυσέας,

Αρρήκτες, ἀλύτους, ὄφρ' ἐμπεδον αὐθὶ μένοιεν

Νοσησαντα ἄνακτα· οὐδὲ εἰς σρατὸν ὥχετ' Αχαιῶν.

Τρώεις δὲ φλογὶ ίσοι ἀσλέεις, ηὲ θυέλλη,

Εκτορει Πελαμίδῃ ἀμοτον μεμαῶτες ἐποῦ,

40

Αἴρομοι, αιίαχοι· ἐλποῦτο δὲ νῆας Αχαιῶν

Αἴρησεν, κτενεύειν δὲ παρ' αὐτῷ πάντας Αχαιύς.

Αλλὰ Ποσειδάων γαιόχος, σννοσίγαιο,

Αργεῖς ὥτεσε, βαθέης εὖ ἀλὸς ἐλθὼν,

Εισαύληνος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνὴν

45

Αἴαντε περώτοις περσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ.

Αἴαντε, σφῷ μὲν καὶ σιώσεις λαὸν Αχαιῶν,

Αλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.

Αλλῃ μὲν γδ' ἔγωγ' ἐ δεῖδια χειρας ἀπίτης

Τρώων, οἱ μέρα τεῖχος ὑπερκατεβησαν ὁμίλῳ.

50

Εὔσον γδ' ἀπαντας εὐκνήμιδες Αχαιοί·

Τῇ δὲ δη αἰνόταλον πειθεῖδια, μῆτι πάθωμεν,

Η, ρ' οὐδὲ λυσάδης, φλογὶ εἴκελος, ιημονεύδ

Εκτωρ, ὃς διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος πάις εἴναι.

Σφῶν δ' ὡδὲ θεῶν τις σὺν φρεσὶ ποιήσετε,

55

Αὐτῶ

Αὐτῶν θέσπιμεναι κρατερῶς, Εἰ ἀνωγέμεν ἄλλος·
Τῷ καὶ καὶ εἰσύμενόν περ ερώντας ἀπὸ τηῶν
Ωκυπόρων, εἰ καί μιν Ολύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.

Η, καὶ σκηπτανίω γαιόχος Ευνοτίγυαος
Αμφοτέρω κεκοπώς ταλῆσεν μήδεος κρατεροῖο,
Για δὲ ἐθηκεν ἐλαφρὰ, τόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
Αὐτὸς δέ, ὡς ἵρης ἀκύπτερος ὥρτο πέτεσθ,
Οσ ρέ τ' απ' αγιλίπος τέτεντος τεθειμῆκες ἀρθεῖς
Ορμήσος πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
Ως ἀπὸ τῆς ηὔξης Ποσειδάων ἀνοσίχθω.

Τοῖν δὲ ἔγνω τρόσθεν οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
Αἴψα δὲ ἄρ' Αἴαντα τρόσθε φη τελαμώνιον οὗον.

Αἴαν, ἐπει τις νῦν θεῶν, δι Ολυμπου ἔχοι.
Μάντει εἰδόμενος κέλεται παρὰ τησὶ μάχεθαι,
Οὐδ' οὐδε Κάλχας ἐσὶ, θεοπότος οιωνιστης·
Ιχνια γὰρ μετόπισθε ταδῶν ἦδε κυνηγάων
Τεττές ἔγνων ἀπιόντος ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ.
Καὶ δὲ ἐμοὶ αὐτῷ Θυμὸς ἐνὶ σήθεως φίλοιπ
Μᾶλλον ἐφορμάτη τολεμεῖσεν, ἦδε μάχεσθαι·
Μαρμάωσι δὲνερθε πόδες, καὶ χεῖρες ὑπερθεν.

Τὸν δὲ ἀπαμεβόμενος τρόσθε φη τελαμώνος Αἴας.
Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ τοιεὶ δέρατι χεῖρες ἄσπιοι
Μαρμάωσιν, καί μοι μήδος ὥρορε· νερθε δὲ ποσὶν
Εοσυμοι ἀμφοτέροιστοι μενονίων δε καὶ οῖος
Εκτορί Πριαμίδη ἀριστον μεμαῶτι μάχεσθαι.

Ως οι μὲν τοιαῖτα τοεσ ἄλλήλους αγόρευον,
Χάρην γνήσιων, τὴν σφιν θεὸς ἐμβαλε Θυμῷ.
Τόφρα δὲ σὸν ὅπιθεν Γαιόχος ὥρσεν Αχαιες,
Οι ταρὰ τησὶ θοησιν ἀνέψυχον φίλον ἤτορ·
Τῶν ρέ αὖτα τ' ἀργαλέω καρμάτω φίλα γῆρα λέλυπο,
Καὶ σφιν ἄχος κατὰ Θυμὸν ἐζήνετο, δέρκενοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέσποσαν ὄμιλω.
Τεσ σιγού εἰσορόσθιες, ὑπ' ὑφρύσι δάκρυα λεῖσον.
Οὐ γαρ εἴθαν Φευζόσθαι ὑπ' εκ κακοῦ ἀλλ' Ευσίχθω,
Γεῖα μετεοδίμενος κρατερὰς ὥτριψε φάλαγγας.

60

65

70

75

80

85

90

Τεῦκρον

Τεῦκρον ἐπὶ ταρῶτον καὶ Λήιτον ἥλθε πελᾶσσι,
Πηνέλεων Φ' ἄρεα, Θάντα τε, Δηίπτυρόν τε,
Μηριόντι τε, καὶ Αντίλοχον, μῆτωρας αὐτῆς.
Τὰς οὖς ἐποτρυνῶν, ἐπειδὴ πλέοντα προσῆδα.

Αἰδὼς, Αργεῖος, καρὸς νέοις ὕμημις ἔγωγε
Μαρναμένοισι τάπαισι σαεστρενεναι νέας ἀράς.
Εἰ δὲ ὑμεῖς πολέμου μεθίστε λευγαλέοιο,
Νῦν δὴ εἰδέται ημαρ, τὸν Τρώεσσι δαρεῖναι.

Ω πόποι, ή μέγα θεῦμα τὸ δὲ ὄφελμεοῖσιν ὅρῶμεν,
Δεινὸν, δὲ ύποτοτ ἔγωγε τελευτήσεθας ἐΦασκον,

Τρῶας ἐφ' ημετέρας ιέναι νέας, οὐ τοπέρος περ
Φυζακινῆς ἐλάφοισιν ἐοικεσσαν, αἴτε καθ' ὑλην
Θωαν, παρδαλίων τε, λύκων τ' ηια τελοντα,
Αὔτως ηλάσκοσα, ἀνάλκιδες, γδὲ ἐπὶ χάρην.

Ως Τρῶες τοπρίν γε μένος καὶ χεῖρας Αχαιῶν
Μίμνειν σύκε ἐθέλεσκον ἐναντίον, γδὲ ηἷαιον.

Νῦν δὲ καθειστεν τῷλιος καίλης ἐπὶ τησὶ μάχον).
Ηγεμόνος κακότηπ, μεθημοσύνησι τε λαῶν,

Οἱ κένινα ἐρίσαντες ἀμυνέμεν σύκε ἐθέλεσκον
Νηῶν ἀκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.

Αλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτίτυμον αἵτιος ἐστι
Ηρως Ατρεΐδης, εὐρυκρείων Αγαμέμνων,
Ούνεκ ἀπυτίμησε ποδώκεα Πηλείωνα,
Ημέας γ' ψπως ἐσὶ μεθιέμδημα πολέμοιο.

Αλλ' ἀκεώμεδα θεοσον ἀκεσαὶ τοι Φρένες ἐσθλῶν.

Τμεῖς δὲ όκετι καλὰ μεθίστε θέρεδος ἀλκῆς,
Πάντες ἄριστοι ἔοντες ἀνὰ στρατὸν. γδὲ ἀν ἔγωγε
Ανδρὶ μαχεσαμένη, ἐστις πολέμου μεθέτη,
Λυχεὸς ἐών ὑμῖν δὲ νημεσῶμα; τέλι κῆρι.

Ω πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσει μεῖζον
Τῆδε μεθημοσύνη ἀλλ' ἐν Φρεσὶ θέσθε ἐκαστος
Αἰδὼς, καὶ νέρεοιν δὴ γδὲ μέγα νεῖκος ὅρωρεν.

Ἐκτωρ δὴ παρὰ τησὶ βοὴν ἀγαθὸς πλερίσῃ,
Καρπερός ἐρρήξεν δὲ πύλας, καὶ μακρὸν ὄχηα.

Ως ρά κελευτίων Γαιόχος ὢρσεν Αχαιες.

95

100

105

110

115

120

125

Αμφὶ

Αμφὶ δὲ ἄρεταις δοιάς ἴστεντο Φάλαγξες
Καρπεραῖ, ἀς εἴ τις αὐτὸν κεν Αρης ὄνοστο μετελθῶν,
Οὔτε καὶ Αθηναῖς λαοστόος οἱ γὰρ ἄριστοι
Κρινθέντες Τρῶας τε καὶ Εκτορα δῖον ἔριμνον,
Φράξαντος δόρυ δύρι, σάκες σάκει πεφελύμνω.
Απότις δὲ ἀστίδερετε, κόρυς κόρυς, ἀνέρα δὲ ἀντίρο.
Ψάνον δὲ ἵπποκομοι κόρυθες λαμπροῖσι Φάλοισι
Δελόνων ὡς πυκνοὶ εὐφέτεσσιν αλλήλοισιν.

Εγχεια δὲ ἐπίπουσοντο Θρασειάων διπό χειρῶν
Σειρένεν· οἱ δὲ ιδίους Φρόνεον, μέμασσιν ἢ μάχεσθαν.

Τρῶες δὲ πεφύτυνταν ἀσθέτες· πῆρε δὲ ἄρεταις Εκτωρ
Αντικρὺ μεματίς· ἀλοοίτροχος ὡς διπό πέτρην,

Οὐτε κατὰ σεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὡση,
Ρήγας ἀστέτω ὅμβρων ἀναιδεός εχματία πέτρην,

Τάλις τὸν ἀναθρώπων πέτετο, κατηπέδη δέ θ' ὑπὸ αὐτῷ
Τλητὶς ὁ δὲ ἀσφαλέως θέτης εμπεδον, ὅφερ ἀντίκην

Ισόπεδον, πότε δὲ γάτη κυλίνδεται, ἐστύμνος περ.

Ως Εκτωρ, εἰσας μὲν ἀπέιλη μέχρι Ιαλάστης
Περάδ' ἐλευσαται κλισίας καὶ τῆς Αχαιῶν,

Κτείνων ἀλλ' ὅτε δὴ πυκνῆς σκένυρος Φάλαγξι,
Στῆρα μάλιστα εὐχρημφθείσι· οἱ δὲ ἀντίοι τῆς Αχαιῶν,

Νύσσοντος ξεφεσιν τε, καὶ εὐχεσιν ἀμφιγύροισιν,

Ωσεν διπό σφείων· οὐ δέ χαστάρμηνος πελεμίχθη·
Ηὔσεν δὲ διαπρύσιον, Τρώεσσι γεγωνάς.

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχημαχηταί,

Παρμενέντετο· ετοι δηρὸν ἐμὲ χήστοσιν Αχαιοῖ,

Καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτὸς ἀρτιώπατος·
Αλλ', οἴω, χάσαντον τὸν εὐχεσος, εἰ ετέον με

Ωρος Θεῶν ἀριστος, εριγδόπος ποσις Ηρης.

Ως εἰπάν, ὥρινε μήρος καὶ θυμὸν ἐκάσου.

Διοίφοβος δὲ ἐν τοῖσι μέρεσι Φρονέων ἐβεβήκει

Πριαμίδης, περόστεν δὲ ἔχειν ἀστίδα πάντοτε ἵσην,

Κέφα ποτὶ περοῦντας, καὶ ὑπαστίδια περοποδίζων·

Μηρίόντης δὲ αὐτοῖο πιύσκειο δύρι Φαεινῶ,

Καὶ βάλεν, εἰδὲ ἀφάμαρτε, κατ' ἀστίδα πάντοτε ἵσην,

Ταυρέτην·

Ταυρέτην τὸ δὲ γάτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πέιν
Εν καυλῷ ἔάγη δολίχὸν δόρυ· Δηϊφοβος δὲ
Αστίδα ταυρέτην σχέδιον ἀπὸ οὐ, δεῖσε δὲ Θυμῷ
Εγχος Μηρίονα δαιφρονος· αὐτὰρ οὐ γέρως
Αψὲ ἐπέρων εἰς ἔθνος εχάζετο χώσατο δὲ αἰνῶς
Αμφότερον, νίκης τε, καὶ ἔγχεος, ὁ ξινέαζε·
Βῆ δὲ ίέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆσος Αχαιῶν,
Οισσύμνος δόρυ μακρὸν, οἱοὶ κλισίησφι λελειπτο.
Οἱ δὲ ἄλλοι μαργαντο, βοὴ δὲ ἀσθετος ὄρώρδ.

Τεῦχρος δὲ περὶ τοῦτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτειν
Ιμερίους αἰχμητὴν, πολυπίπτην Μέντορος γον·
Ναῖε δὲ Πήδαιον, περὶν ἐλθεῖν γὰς Αχαιῶν,
Κέρην δὲ Πριάμοιο νοθεῖν ἔχει Μηδεσιάστην·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἥλυθον ἀμφιέλισαν,
Αψὲ εἰς Ιλιον ἥλθε, μετέπερπε δὲ Τρώεσσι·
Ναῖε δὲ πάρ Πριάμῳ ὁ δὲ μην τίεν ίστι τέκεστι.
Τόν δὲ γὸς Τελαμώνος ὡς γάτος ἔγχει μακρῷ
Νῦν, ἐκ δὲ ἐστασεν ἔγχος· οὐ δὲ αὐτὸν ἐπεσεν, μελίνης,
Η τὸ σρεος κορυφῇ ἐκάθετην πειθανομένῳ
Χαλκῶ ταμνομένη τέρενα χθονὶ Φύλλα πελάσῃ·
Ως τεσσεν ἀμφὶ δὲ οἱ Βράχε τεύχεα πικίλα χαλκῷ.
Τεῦχρος δὲ ὀρμηθῆ, μερμαὼς ἀπὸ τεύχεα δύσσει·
Εκτῷρος δὲ ὀρμηθέντος ἀκόντισε δέρι Φαεινῶ·
Αλλ' οὐ μὲν ἄντα ιδὼν ἥλευνατο χάλκεον ἔγχος
Τυγχόν· οὐ δὲ Αμφίμαχον, Κτεάτη γὰς Ακτορίωνος,
Νιαζόμενον πόλεμόνδε, κατὰ εῆθος Βάλε δέρι·
Δεπτησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχεα ἐπὶ αὐτῷ.
Εκτῷρος δὲ ὀρμηθῆ πορυφατα κροτάφοις ἀραρηταν
Κρατος ἀφαρπάγα μεγαλήτορος Αμφίμαχοι·
Αἴδης δὲ ὀρμηθέντος ἀκόντισε δέρι Φαεινῶ
Εκτῷρος· ἀλλ' ὃ πη χροὸς ἔσπιτο, πᾶς δὲ ἄρα χαλκῷ
Σμερδαλέω κεκάλυφθε· οὐ δὲ ἄρρενος δύμφαλὸν γάτα,
Οπει δέ μην θένει μεγάλω· οὐ δὲ χάσατο ὅπιστα
Νεκρῶν ἀμφοτέρων· σὺν δὲ ἔχειροναν Αχαιοῖς·
Αμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχος, διός τε Μενεάθευς,

Αρχος

Αρχοὶ Αθηναῖαι, κάμισσαι κατὰ λαὸν Αχαιῶν
Ιμβρίον αὗτ' Αἰαντε, μεμαστέ Θεριδος ἀλκῆς.
Ωσε δύ αἷς λέοντε, κυνῶν ταῦτα καρχαροδόντων
Αρπάζαντε, Φέρητον ἀνὰ ρωπήια πυκνά,
Τψέ ύπερ γαῖας μὲν γαμφυλῆσιν ἔχοντε. 200
Ωσ φα τὸ τύψε ἔχοντε δύων Αἰαντε καρυτέ
Τεύχεα συλήτει, κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς αἴπε δειρῆς
Κόφεν Οἰλιάδης, κεχελωμένος Αμφιμάχοι.
Ηκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενον δι' ὄμιλον
Εκτορὶ δέ παρπάροις τασσῶν πέσει σὺ κονίησο. 205

Καὶ τότε δῆ τεῖ κῆρος Ποτειδάων ἔχολωθι,
Τισανοῖο πεσόντος σὺ αἰνῇ δημοτῆτι.

Βῆ δ' οὐναὶ τῷδε τε κλισίας καὶ νῆας Αχαιῶν,
Οτρυνέων Δαναῶν, Τρωεστι δὲ κηδὲ ἔτσι χεν.

Ιδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δάρικλυτος αἰτεόληστεν, 210

Ερχόμενος παρ' ἐταῖρος, ὃ οἱ νεον σὺν τολέμοιο
Ηλθε, κατ' ιγνύντη Βεβλημόνος ὅρει καλκῶν.

Τὸν μὲν ἐπαῖροι ἔνεικαν ὃ δ' ἵητροις Πτιτείλοις

Ηίεν εἰς κλισίντη ἐτι γὺ τολέμοιο μενοίνα

Αἴτιαν τὸ δὲ προσέφη κρειων Ενοίχθων,

Εισόμενος Φθογγον Ανδραμύονος τῆς Θόσην,

Ος πάση Πλευρῶν καὶ αἰπεινῆ Καλυδῶν,

Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, Θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμοι.

Ιδομενεύ, Κρητῶν Βιληφόρε, πά τοι απέιλαζ
Οίχον, τὰς Τρωτὸν απέιλεν γέσει Αχαιῶν; 220

Τὸν δ' αὗτ' Ιδομενεύς, Κρητῶν αἴος, αὐτίου ηύδα.

Ω Θόσαν, οὔτις αὐτὸν νῦν γένετος, οὐσον ἔγωγε

Γινώσκω πάντες καὶ Πτιτείλεστα τολέμειζεν.

Οὔτε τίνα δέος ιχθὺ αιμήριαν, οὔτε τις ὄκνων

Εἴκων, αἰνόνει τολέμον κακόν· αλλά πά οὕτω

Μέλλει δῆ Φίλον εἶναι υπερμενεῖ Κρονίων,

Νωνύμιντος διπολέαδος απ' Αργεος εὐδαίδη Αχαιός.

Αλλά, Θόσαν, καὶ γαρ τοπάρος μενεδήιος ηθα,

Οτρύνεις δὲ καὶ αλλον, ὅδι μεθιέντε ιδημα.

Τῷ νῦν μήτ απόλυτε, κέλευντε θειτὶ ἔκαστω.

225

Τὸν

Τὸν δὲ ἡμείςει ἐπεῖτας Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Ιδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοσήσειεν

Ἐκ Τροίης, ἀλλ’ αὐθὶς κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,

Οσις ἐπ’ ἡμαῖς τῷδε ἐκῶν μεθίσι μάχεσθαι.

Αλλ’ ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δὲ ἄμα χρῆ²³⁵

Σπεύδειν· αἴκ’ ὄφελός τι γενώμεθα, καὶ δύ’ ἔογχε.

Συμφερή δὲ ἀρετὴ πέλεις ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·

Νωὶ δε καὶ αγαθοῖσιν ἐπισαίμεσθα μάχεσθαι.

Ως εἰπῶν, οὐ μὲν αὐτὶς ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·

Ιδομενεὺς δὲ ὅτε δὴ κλισίην ἐπτυχοῦ ἰκανε,²⁴⁰

Δύστελο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γένοι δὲ δὔρε·

Βῆ δὲ ἦμεν, αἰγεροπῆ ἐναλίγκιος, ἦν τε Κρονίων

Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ’ αἰγλήνος Ολύμπου,

Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν, αἱρίζηλοι δέ οι αὐγαί·

Ως τῇ χαλχὸς ἔλαμπε περὶ σῆθεστι θέοντα.²⁴⁵

Μηριόνης δὲ ἄρα οἱ, Θεράπων ἐնς, ἀντεέόληστεν,

Ἐγγὺς ἔτι κλισίης μέτα γὰρ δόρυ χάλκεον ἔει

Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ιδομενῆς.

Μηριόνη, Μόλις υἱε, πόδας ταχὺ, φίλαθ’ ἐταίρων,

Τίππ’ ἥλθες πόλεμόν τε λιπῶν, καὶ δηϊσῆτα;²⁵⁰

Ηέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκακή;

Ηέ τευ ἀγρελίης μετ’ ἐμ’ ἥλυθες; ύδε τι αὐτὸς

Ησθαι ἔνι κλισίησι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Τὸν δὲ αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηῦδα.

Ιδομενεῦ, Κρητῶν βεληφόρε χαλκοχιλίωνων,

Ερχομαι, εἰ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,

Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, δὲ περὶ ἔχεσκὸν,

Ασπίδα Δηϊφόβοιο βαλῶν ὑπερηνορέοντα.²⁵⁵

Τὸν δὲ αὖ Ιδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηῦδα.

Δέραλά γέ, αἴκ’ ἐθέλησθα, καὶ ἐν καὶ εἰκοσὶ δίεις,

Εξαότ’ εν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανώντα,

Τρώια, τὰ κλαμένων ἀποαινυμαι· καὶ γὰρ δέω

Ανδρῶν δυσμενέων ἕκας ἵσαμενος πολεμίζειν.

Τῷ μοι δέραλά ἔσι, καὶ ασπίδες ὄμφαλόεσσαί,

Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόνωντες.²⁶⁰

Τὸν δὲ αὖ Μηρίονης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.

Καὶ τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίη καὶ νηῆ μελαινη

Πόλλ᾽ ἔναρα Τρώων ἀλλ᾽ εἰς σχεδόν εἶνι ἐλέσθαι.

Οὐδὲ γὰρ εἰδέ οὐδὲ φῆμι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,

Αλλὰ μετὰ πρώτου μάχην ἀνα κυδιάνειραν

Ισαμαῖ, ὅποτε νεῖκος ὄρώρηται πολέμοιο.

Αλλον πά τινα μᾶλλον Αχαιῶν χαλκοχιώνων

Λήθω μαρνάμενος, ζε δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἴω.

Τὸν δὲ αὖ Ιδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα.

Οὗδὲ ἀρετὴν οἵος ἐστι τί ζε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;

Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγούμεθα πάντες ἄριστοι

Ἐς λόχου, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,

Ενθὲ δέ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὃς τὸ ἄλκιμος, ἐζεφαάνθη.

Τῷ μὲν γάρ τε πακτῷ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ,

Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἥσθαι ερημύεται ἐν φρεσὶ θυμὸς,

Αλλὰ μετοιλάζει, καὶ ἐπὶ ἀμφοτέρες πόδας ἴζει.

Εν δέ τέ οἱ πραδίη μεγάλα σέρνοισι παλάστει,

Κῆρας διομένω πάταγος δέ τε γίνεται ὁδόνηων.

Τῷ δὲ ἀγαθῷ γάρ τοι τρέπεται χρὼς, γάτε τε λίην

Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρώτον ἐστι ζῆται λόχου ἀνδρῶν,

Αραταῖ δὲ τάχισα μιγήμεναι ἐν δαῖ λυγρῇ.

Οὐδέ κεν ἔνθα τέσσα γε μένος καὶ χειρας ὄνοιο.

Εἰπερ γάρ κε Βλεϊο πονεύμενος, ηὲ τυπείης,

Οὐκ ἀν ἐν αὐχένι ὅπισθε πέσοι βέλος, εἰδὲ ἐνὶ νάτῳ,

Αλλά κεν ἡ σέρνων, ἡ νηδύος ἀντιάστει,

Πρόστω ἰεμένοιο, μετὰ πρωμάχων ὄροισύν.

Αλλ᾽ ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγαμεθα, νηπύτιοι ὡς

Εσαότες, μή πά τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ.

Αλλὰ ζύ γε κλισίνδε κιῶν ἔλευ ὅβριμον ἔγχο.

Ως φάτο· Μηρίονης δέ, θῶν ἀτάλανθος Αρηῖ,

Καρπαλίμως κλισίνθεν ἀνειλέο χάλκεον ἔγχος.

Εἳ δὲ μετ' Ιδομενῆ, μέγα πολέμοιο μεμηλώς.

Οὗδε βροτολογὸς Αρης πολέμονδε μέτεισι,

Τῷ δὲ Φόβος, φίλος οὐσίας, ἀμα κρατερὸς, καὶ ἀταξῆς,

Εσπείο, ὃς ἐφοβησε ταλάφρονά περ πολεμισήν.

300

Τῶ

Τὸν μὲν ἄρ' ἐκ Θρῆκης Εφύρεις μέτα θωρήσσεσθον,

Ηὲ μέλα Φλέγυναις μεγαληπόρας· γέδ' ἄρα τώγε

Εκλυον ἀμφοτέρων, ἐτέροιστοι δὲ κυδος ἔδωκαν·

Τοῦ Μηριόνης τε, καὶ Ιδομενεὺς, αἷγοι ἀνδρῶν,

Ηῖσαν ἐς πολέμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλιῷ.

Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῆθον ἔειπε.

Δευκαλίδη, τῷ τοι ἄρι μέμονας καλαδῦναι ὄμιλον;

Η ἐπὶ δεξιόφιν πτωτὸς σραῖς; η ἀνὰ μέστυς;

Η ἐπὶ αριστερόφιν; ἐπεὶ ψποθεὶ ἐλπομαι ὅτῳ

Δεύεσθαι πολέμου παρηκομένης Αχαιές.

Τὸν δ' αὖτ' Ιδομενεὺς, Κρητῶν αἶγος, αὐτὸν ηύδα.

Νησὶ μὲν ἐν μέστησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,

Αἰανῆς τε δύω, Τεῦκρός θ', ὃς αριστός Αχαιῶν

Τοξοτύνη, αἴγαθὸς δὲ καὶ ἐν σαδεῇ ύστρινη·

Οἱ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐστύμενον πολέμοιο,

Εὐλορα Πριαμίδην· καὶ εἰ μάλα παρηρός εἴσιν,

Αἴπου οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,

Κείνων νικήσαντι μένος, καὶ χεῖρας ἀσπίτες,

Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μη αὐτὸς γε Κρονίων

Εμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῆσιν.

Ανδρὶ δέ καὶ οὐκ εἰζεις μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

Οις θυντός τοι εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος αἰλῆν,

Χαλκῷ τε ρηκῆς, μεγάλοισι τε χερμαδίοισι·

Οὐδ' ἀν Αχιλλῆς ρηξήνορι χωρήσειν,

Εν γάρ αὐτοσαδεῇ ποσὶ δέ ψπως εἰσὶν ἐρίζειν.

Νῶν δέ τοι δέπτι αριστέρος ἔχει σραῖς, ὅφρα τάχιστα

Εἰδομεν, ηέ τω εὔχος ὄρεξομεν, ηέ τις ημεῖν.

Ως φάτο· Μηριόνης δὲ θῶν αἰτάλανθος Αρηΐ

Ηρχέιμεν, ὅφρα, αφίκοντο καλὰ σραῖς, η μιν αἰνώγει.

Οἱ δέ αὖτε Ιδομενῆς ίδον, φλογὶ εἰκελον ἀλκῆν,

Αὐτὸν, καὶ θεράπονθα, ζὺν ἐνεστι δαιδαλέοισι,

Κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον, ἐπ' αὐτῷ πτωτὸς ἐβήσαν·

Τῶν δέ ὅμὸν ισάλο νεῖκος ἐπὶ πολύμηντοι νέεσσιν.

Ως δέ οὐδὲ οὐπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἀελλαι

Ημαὶ τῷ, ὅτε τε πλείση κόνις ἀμφὶ κελεύθες,

305

310

315

320

325

330

335

Οἵτ'

Οἴτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἵσταιςιν ὁμίχλην·

Ως ἄρα τῶν ὁμόσ' ἥλθε μάχη, μέμασαν δὲ ἐνὶ Θυμῷ
Αλλήλες καθ' ὄμιλον ἐνχιρέμεν οἵζει χαλκῷ.

Εφριξεν δὲ μάχη φθισίμεροιος ἐγχείησι

Μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσιχροας· σστε δὲ ἄμερδεν

340

Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων

Θωρήκων τε νεοσμήκηων, Σακέων τε φαεινῶν,

Ερχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,

Ος τότε γηθήσειν ἴδων πόνουν, φέδον αἰάχοιο.

Τὰ δὲ ἄμφις φρονέοντε δύω Κρόνες υἱες κραταιῶ

345

Ανδράσιν ἡρώεσσι τετεύχαλον ἀλγεα λυγρά.

Ζευς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Εκλοροι βέλεο νίκην,

Κυδαίνων Αχιλῆα πόδας ταχὺν, όδον ὅγε πάμπαν

Ηθελε λαὸν ὀλέσσαι Αχαιϊκὸν Ιλιόθι πρὸ,

Αλλὰ Θέτιν κύδαινε, καὶ νιέα καρτερόθυμον·

350

Αργείεις δὲ Ποσειδάων ὁρόθυνε μετελθών,

Λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἀλόσ· ἥχθειο γάρ ρα

Τρωσὶν δαμναμένες, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.

Η μὰν ἀμφοτέροισιν ὅμὸν γένος, ηδὲ ἵα πάτρη.

Αλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ηδη.

355

Τὰ ρά καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξεμεναι ἀλέεινε,

Λάθρη δὲ αἰὲν ἔγειρε καὶ πάντας σραῖσκεν, ἀνδρὶ ἐοικάς.

Τὰ δὲ ἔριδος κρατερῆς καὶ ὅμοιες πολεμοιο

Πειραρ ἐπαλλαξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,

Αρρηκίον τοῦ, ἀλυσίον τε, τὸ πολλῶν γένος ἔλυσεν.

360

Ενθα, μεσαιπόλιος περ ἐών, Δαναοῖσι κελεύσας

Ιδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπάλμενος ἐν φόβον ὥρσε.

Πέφνε γάρ Οθρυονῆα, Καλησόθεν ἐνδον ἐόντα,

Ος ρά νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλάθει.

Η τεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἰδος ἀρίσην,

365

Καστάνδρην, ἀνάεδον· ύπεσχειο δὲ μέγα ἔργον,

Εκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμενοις οῖς Αχαιῶν.

Τῷ δὲ ὁ γέρων Πριάμος μιν ύπεσχειο καὶ καλένευσε

Δωσέμεναι· δὲ μάρναθ, ύποσχεσίησι ποθήσας.

Ιδομενεὺς δὲ αὐτοῖο τιτύσκειο δροὶ φαεινῷ,

370

Καὶ

Καὶ βάλεν ὕψι βιβάνῃ τυχών· γόδ' ἥρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, δὸν φορέεσκε, μέση δὲ ἐν γασέρι ωῆξε.
Διπηγσεν δὲ τεσσάρων· ὁ δὲ ἐπεύξαλο, φωνησεν τε.

Οθρυονεῦ, τέρει δή ζε βροτῶν αἰνίζομεν ἀπάντων,
Εἰ ἔτεν δὴ τάντα τελευτήσεις, ὅστ' ὑπέζης

375

Δαρδανίδη Πριάμῳ· ὁ δὲ ὑσέσχειο θυγατέρα ἦν.

Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτα γένουσκόμενοι τελέσαιμεν·

Δοῖμεν δὲ Ατρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,

Αργεος ἐξαγαγόντες, ὅπισιέμεν· εἴκε ζὺν ἄμμιν

Ιλίῳ ἐκπέρσης εὖ ναιόμενον ωλολίεθρον.

380

Αλλ' ἔπει, ὅφρ' ἐπὶ νησὶ ζυνάμεθα ποιοπόροισιν

Αμφὶ γάμων ἐπεὶ γάτοι εἰμέν.

Ως εἰπὼν, ποδὸς εἰλκε καλὰ κρατερὴν ύσμίνην

Ηρως ίδομενεύς· τῷ δὲ Ασιος ἥλθεν ἀμύνηωρ,

Περὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνείοντε κατ' ὄμων

385

Αἰεν ἔχειοχος θεράπων· ὁ δὲ ἴερο θυμῷ

Ιδομενῆα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δύρι

Λαιμὸν υπὸ ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἐλασσεν·

Ηριπε δὲ, ὡς ὅτε τις δρῦς ἥριπεν, ἢ ἀχερωῖς,

Ηὲ πίτυς βλωθρὴ, τὴν τούρεσι τέκλουνες ἄνδρες

390

Εξέταμον πελέκεστι νεήκεις, νηϊον εἰναι·

Ως δὲ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρε κεῖτο τανύσθεις,

Βεβρυχῶς, κάνιος δεδραγμένος αἵματοεσσης·

Εκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἀς πάρος εἰχεν·

395

Οὐδὲ ὄγε τόλμησεν, δηὖταν ὑπὸ χειρας ἀλύξας,

Αψὶ πρόπτει σρέψαι· τὸν δὲ Ανίλοχος μενεχάρμης

Δύρι μέσον περόνησε τυχών· γόδ' ἥρκεσε θώρηξ

Χάλκεος, δὸν φορέεσκε, μέση δὲ ἐν γασέρι ωῆξεν.

Αὐτὰρ ὅγε ασθμαίνων εὔεργέος ἐκπεσε δίφρε·

Ιππιας δὲ Ανίλοχος, μεγαθύμος Νέσορος υἱός,

400

Εξέλασε Τρωων μετ' ἔϋκνήμιδας Αχαιάς.

Δηίφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἥλυθεν ίδομενῆθε,

Ασίας ἀχνύμενος, καὶ ἀκόνηισε δύρι φαεινῶ·

Αλλ' οἱ μὲν ἄντα ιδῶν ἥλεύαλο χάλκεον ἔγχος

Ιδομενεύς κρύφη γὰρ υπὸ ἀσπίδι πάντοσε ἵση,

405

Τὴν

Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν ρινοῦσι βοῶν καὶ νάροπι χαλκῷ
Δινωῆν φορέεσκε, δύω κανόεσσ' ἀφαρυῖαν.

Τῇ ὑπὸ τᾶς ἑάλη, τὸ δὲ ὑπέρπταλο χάλκεον ἔγχο.

Καρφαλέον δὲ οἱ ασπὶς ἐπιθρέξαντος ἀῦσεν

Εγχεος· ύδεν ἄλιον ρά βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,

410

Αλλ' ἔβαλ Ἰππασίδην Τυψήνορα, ποιμένα λαῶν,

Ηπαρ ὑπὸ τραπίδων, εἰθαρ δὲ ὑπὸ γάνατ' ἔλυσε.

Δηϊφοβος δὲ ἐκπαγλον ἐπεύξαλο, μακρὸν ἀτσας.

Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ασιος· ἀλλά ἐ φημὶ

Εἰς Αἰδός τερ ιόντα πυλάριο, κρατεροῦ,

415

Γηθήσειν κατὰ Θυμόν· ἐπειράοις ὡπασα τομπόν.

Ως ἔφατ· Αργείοισι δὲ ἄχος γένεται εὔχαμένοιο·

Αὐτιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι Θυμὸν ὅρινεν·

Αλλ' ύδεν, ἀχνύμενός τερ, ἐν αμέλησεν ἐταίρυ,

Αλλὰ θέων τερίζῃ, καὶ οἱ Σάκος ἀμφεκάλυψε.

420

Τὸν μὲν ἐπειθὲντος δύων ἐρίηρες ἐταίροι,

Μηκισεὺς, Εχίοιο τάις, καὶ διος Αλάσωρ,

Νῆας ἐπὶ γλαφυρῷ φερέτην, βαρέα σενάχουλε.

Ιδομενεὺς δὲ ψληγε μένος μέγα· ἴερο δὲ αἰεὶ

Ηέ τινα Τρώων ἐρεβενητὴν καλύψαι,

425

Η αὐτὸς διπτῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Αχαιοῖς.

Ἐνθὲ Αἰσυήταο διόπρεφέος φίλον υἱὸν

Ηρωὸν Αλκάθοον· γαμβρὸς δὲ ἦν Αγχίσαο,

Πρεσβυτάτην δὲ ὥπιε Θυγατρῶν Ιπποδάμειαν,

Τὴν τερὶ κῆρι φίλησε τατῆρ, καὶ πότνια μήτηρ,

430

Εν μεγάρῳ ταῖσαν γὰρ ὄμηλικίην ἐκέκαρο

Κάλλει, καὶ ἔργοισιν, ἵδε φρεσί· τύνεια καὶ μιν

Γῆμεν αὐτῷ ὥρισος ἐνὶ Τροίη εὑρεῖη.

Τὸν τόδεντον Ιδομενῆ Ποσειδάων ἐδάμασσε,

Θέλξας ὅστε φαεινὰ τέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.

435

Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύναται, ψτέλλεται.

Αλλ', ὥσε σῆλην, γῆ δένδρεον ψιπτέτηλον,

Ατρέμας ἑσαύτα, σῆθος μέσον ψτασε διρὶ

Ηρως Ιδομενεὺς, ρῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα

Χάλκεον, ὃς οἱ τρύπουσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον.

440

Δῆ

Δὴ τότε γ' αὖον ἄϋσεν, ἐρεικόμενος περὶ δύρι·
Δύπησεν δὲ πεστὸν, δόρυ δὲ ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
Η ῥά οἱ ἀσπαίρυσα, καὶ ψοίαχον πελέμιξεν
Εγχεος· ἔνθα δὲ ἐπειδὴ ἀφίει μένος ὅβριμος Αρης.
Ιδομενεὺς δὲ ἐκπαγλον ἐπεύξαλο, μακρὸν ἄυστας.

445

Δηϊφορός, οὐδὲ τοις εἰσκομενοῖς εἴναι
Τρεῖς ἐνὸς ἄντι πεφάσθαι, ἐπεὶ ζύ περ εὔχεαι αὔτως;
Δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναύσιος ἵσαστο,
Οφραὶ ἴδης, οὗτος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδε ικάνω,
Ος πρώτος Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίγρον.
Μίνωας δὲ αὖτε πέκεθεν οὐδὲν ἀμύμονα Δευκαλίωνα.
Δευκαλίων δὲ ἐμέτηπε, πολέστος ἀνδρεστιν ἀνακῆτα,
Κρήτη ἐν εὐρείῃ νῦν δὲ ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν,
Σοὶ τε κακὸν, καὶ πατρὶ, καὶ ἀλλοισι Τρώεστιν.

450

Ως φάτο· Δηϊφορός δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Η τινά περ Τρώων ἐταρίσταιο καὶ οἴσθι.
Αψὲ ἀναχωρήσας, οὐ πειρήσαιτο μεγαθύμων,
Ωδε δέ οἱ φρονέοντι δοάστατο κέρδιον εἴναι,
Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δὲ ὕστερον εὔρεν ὄμιλον
Εἰσάοτε· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνει δίω,
Ούνεκτος δέ τοις Ιδομενεῦς δύρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
Αγχῷ δὲ ισάμενος, ἐπεια περσέντα προσηγόρισα.

460

Αἰνεία, Τρώων βιληφόρε, νῦν ζε μάλα χρὴ
Γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἰπερ τί ζε κῆδος ικανεῖ.
Αλλ' ἐπει, Αλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὃς ζε πάρος περ,
Γαμβρὸς ἐών, ἐθρεψε δόμοις ἔνι, τυτθὸν ἐόντα.
Τον δέ τοις Ιδομενεὺς δύρικλυτὸς ἐξενάριξεν.

Ως φάτο· τῷ δὲ ἄρα θυμὸν ἐνί σηθεστιν ὄρινε.
Βῆ δέ μετ' Ιδομενῆ, μέγα πολιόμοιο μεμηλώς.
Αλλ' οὐκ Ιδομενῆ φόρος λάβε, τηλύγετον ᾧς,
Αλλ' ἐμεν, ᾧς ὅτε τὶς ζύ περσεν ἀλκὶ πεποιθῶς,
Οσε μένει κολοσυρβὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
Χώρων ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεν,
Οφθαλμῷ δὲ ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον, αὐτὰρ ὁδόντας
Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας, ηδὲ καὶ ἀνδρας.

470

475

Ως

Ως μένεν Ιδομενεὺς δηρικλυτὸς, καὶ δὲ υπεχώρει,
Αἰνείαν ἐπιόντα Βοῆ Θόόν· αὐτεῖ δὲ ἔταιρος.
Ασκάλαφόν τε ἐσορῶν, Αφαρῆά τε, Δηϊπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Αντίλοχον, μῆσωρας ἀγτῆς·
Τὰς δὲ ἐποθύνων, ἐπεια πειρεσενῆς προσηδά.

ΔΕῦτε, φίλοι, καὶ μὲν οἴω σμύνατε δειδία δὲ αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα ποδας ταχὺν, οἷς μοι ἐπεισιν·
Ος μάλα καρπερός εἶτι μάχῃ ἐν φῶτας ἐναίρειν,
Καὶ δὲ ἔχει θῆτης ἄνθος, ὃ τε κράτος εἶτι μέγιστον.
Εἰ γαρ ὁμηλική γεγενούμεθα τῷδε ἐν Θυμῷ, 485
Αἰψά κεν ηὲ φερούσιο μέγα κράτος, ηὲ φερούμενον.

Ως ἔφατο· οἱ δὲ ἄρχα πάντες, ἐναὶ φρεσὶ Θυμὸν ἔχοντες,
Πλησίοις ἐσησαν, Σάκε ἀροισι κλίνατες.
Αἰνείας δὲ ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἵτις ἐτάροισι,
Δηϊφοβόν τε, Πάριν τὸν ἐσορῶν, καὶ Αγήνορα δῖον, 490
Οἵ οἱ ἀμὲν ἡγεμόνες Τρώων ἐσαν· αὐτάρ επεῖτα
Λαοὶ ἔπονθεν, ὧσει τε μετὰ κήλον ἐσπειρο μῆλα
Πιόμεν ἐκ Βολάνης, γάνυται δὲ ἄρχα τε φρένα ποιμήν·
Ως Αἰνείᾳ Θυμὸς ἐνι σήθεστι γεγήθει,
Ως ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἐστι αὐτῷ. 495

Οἱ δὲ ἀμφὶ Αλκαθέω αὐτοσχεδὸν ὥρμηθοσαν
Μακροῖσι ξυσοῖσι· περὶ σήθεστι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον ποναβίδε, τιτυσκομένων καθ' ὄμιλον
Αλλήλων· δύο δὲ ἄνδρες ἀρηγίοι, ἔξοχοι ἄλλων,
Αἰνείας τε, καὶ Ιδομενεὺς, ατάλαντοι Αρηί,
Ιενὴ ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλεῖ χαλκῷ. 500
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντιστεν Ιδομενῆς·

Αλλ' ὁ μὲν ἄντα ιδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Αἰχμὴ δὲ Αἰνείασι κραδανομένη καὶ γαῖης
Οχετός, ἐπειρὶ ἄλιον σιβαρῆς απὸ χειρὸς ὅρχετεν.
Ιδομενεὺς δὲ ἄρα Οἰνόμασιν βάλε γασέρα μεσσην· 505
Ρῆξ δὲ Θώρηκος γύαλον, διὰ δὲ ἐνηρα χαλκὸς
Ηφυστός δὲ ἐν πονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Ιδομενεὺς δὲ ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος·
Ἐσπάσατο, καὶ ἄρτεν ἔτι ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510

Ωμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.

Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυνὶς ὁσδῶν ἦν ἀρμηθέντι,

Οὔτ' ἄρ' ἐπαιξαι μεθ' ἑὸν βέλος, γάτ' ἀλέασθαι·

Τῷ ρά κὺ ἐν σαδίῃ μὲν ἀμύνετο τηλεεὸς ἥμαρ,

Τρέσσαι δὲ γκέτι ρίμφα τόδες φέρον ἐκ πολέμου. 515

Τῷ δὲ βάσιν ἀπιόντος ἀκόντισε δύρι φαεινῷ

Δηϊφόβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰέν·

Αλλ' ὅγε κὺ τόδ' ἄμαρθεν, οὐ δὲ Ασκαλάφον βάλε δύρι,

Τίον Ενυαλίοιο, διὶς ἀμφε δὲ ὄβριμον ἔγχῳ

Εσχεν· οὐ δὲ ἐν κονίησι τεσσὰν ἔλε γαῖαν ἀγοσῷ. 520

Οὐδὲ ἄρα τῷ τάπειρος βρέπτυος ὄβριμος Αρης

Τίος ἐοῖσι τεσσόντος ἐνὶ πρατεῇ νομίνη·

Αλλ' ὅγε ἄρ' ἄκρω Ολυμπῷ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν

Ηζο, Διὸς βαλῆστιν ἔελμένος, ἐνθά τερ ἄλλοι·

Αθάνατοι θεοὶ ἡσαν ἔεργόμενοι πολέμου. 525

Οἱ δὲ ἀμφ' Ασκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ἀρμῆθησαν·

Δηϊφόβος μὲν ἀπ' Ασκαλάφῳ τηληκα φαεινὴν

Ηρπασε· Μηριόνης δὲ, θῶν ἀτάλαντος Αρηΐ,

Δύρι βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, εἰκὸν δὲ ἄρα χειρὸς

Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε τεστάσα. 530

Μηριόνης δὲ ἔξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπτίος ᾧς,

Ἐξερυσε τρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχῳ·

Αἴψ δὲ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζειο τὸν δὲ Πολίτης,

Αὐτοκαστίγνητος, τερ δέ μέσσω χειρε τιτήνας,

Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχεός, ὅφρ ἵκεδ' ἵππας

Ωκέας, οἵ οἱ ὅπισθε μάχης, ἡδὲ πολέμου,

Εσασται, ἥνιοχόν τε, κὺ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·

Οἱ τόν γε προτὶ ἄσιν φέρον βαρέα σενάχοντα,

Τειρόμενον· κάτα δὲ αἷμα νειτάτω ἔρρεε χειρός.

Οἱ δὲ ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δὲ ἀσθεσος ὄρώρει. 540

Αἰνείας δὲ Αφαρῆς Καληπορίδην, ἐπορέστας,

Λαιμὸν τύψει, ἐπί οἱ τετραμένον, ὅξει δύρι·

Εκλίνηθ δὲ ἐτέρωσε κάρη, ἐπι δὲ ἀσπὶς ἐάφθη,

Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊσῆς.

Ανήλιοχος δὲ Θόωνα, μετατρεφθέντα δοκεύστας, 545

Οὔτασ' ἐπαιξάς· ἀπὸ δὲ φλέβα τᾶσαν ἔκερσεν,
Η τ' ἀνὰ νῶτα θέντα διαμπερές, αὐχέν' ἵκανε·
Τὴν ἀπὸ τᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὑπίος ἐν κονίησι
Κάππεσεν, ἄμφω κεῖτε φίλοις ἐτάροισι τετάσσας.

Ανθίλοχος δ' ἐπόρθετε, καὶ αἰνῆσι τεύχε ἀπὸ ὠμῶν,
Παπλιάνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἀλλοθεν ἄλλα 559
Οὔταζον Κάκος εὔρυ, ταναίολου, ωδὲ δύναντο
Εἴσω ἐπιγράψαι τέρενας χρόαν νηλέῃ χαλκῷ
Αντιλοχος· πέρι γαρ ἡσα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέσορος οὐδὲν ἔρυσθαι· εὖν ἐν τολλοῖσι βέλεσσιν.

Οὐ μὲν γάρ ποτε ἄνευ δηίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτὸς
Στρωφᾶτ· ωδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλισται
Σειόμενόν ῥε ἐλέλικο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
Η τευ ἀκοντίσσαι, ἢ σχεδὸν ὅρμηθηναι.

Αλλ' εἰ λῆδ' Ακάμανηα τιτυσκόμενος καθ' ὄμιλον 560
Ασιάδην, οἵ οἱ ζῆτα Κάκος μέσον ὅξεῃ χαλκῷ,
Εγγύθεν ὅρμηθείς ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
Καὶ τὸ μὲν αὐτὲν μεῖν, ᾧσε Κράλος ταρπίκαυς,
Ἐν Κάκει Αντιλόχῳ, τὸ δὲ ἥμισυ κεῖται ἐπὶ γαίης· 565
Αψ δὲ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἔχαζετο, κηρύ αλλείνων.
Μηριόνης δὲ ἀπίοντα μετασπόμενος βάλε δερὶ^{το}
Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὄμφαλον, ἐνθα μάλιστα
Γίνεται ἀρης ἀλεγεινὸς οἴζυροῖσι βροτοῖσιν.

Ἐνθά οἱ ἔγχος ἐπηξεν· ὁ δὲ ἐσπόμενος περὶ δεροὶ^{το}
Ησπαῖρ, ὡς ὅτε βῆσ, τὸν τε ψερετι βεκόλοι αὐδοες
Ιλλασιν εἰς ἐθέλοντα βίη δήσαντες ἄγασιν.

Ως δὲ τυπεῖς ησπαῖρε, μίνυνθά περ. οὐτι μάλα δὴ,
Οφρά οἱ εἰς χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατο εἰγύθεν ἐλθὼν
Ηώς Μηριόνης· τὸν δὲ Κρότος στρέκαλυψε.

Δηίπυρον δὲ Ελενος ξίφει σχεδὸν ἥλασε κόρσην
Θρηικιώ, μεγάλω, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
Η μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσεται καὶ τις Αχαιῶν
Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε.
Τὸν δέ κατ' ὄφθαλμῶν ἐρεζενηνή νῦν ἐκάλυψεν.

580

Ατρείδην

Ατρείδην δ' ἄχος εἶλε, Βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

Εὐ δ' ἐπαπειλήσας Ελένων ἥρωΐ ἀνακτι,

Οξὺ δόσυ κραδάων· ὁ δὲ τόξος πῆχυν ἀνεῖλκε.

Τώ δ' ἄρ' ὅμαρτήτην· ὁ μὲν ἔγχει ὀξύσεντι

Ιετ' ἀκοντίσται, ὁ δ', απὸ νευρῆφιν σῖσται.

585

Πριαμίδης μὲν ἐπειτα κατὰ σῆθος Βάλεν ἵψ

Θώρηκος γυάλου, ἀπὸ δ' ἐπλατο τικρὸς σῖστος.

Ως δὲ ὅτε απὸ τιλατέος πῆλοφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν

Θρώσκιτιν κύαμοι μελανόχροες, ἡ ἐρέβινθοι,

Πνοιῇ ύπὸ λιγυρῆ, κὺ λικητῆρος ἔρωῃ.

590

Ως απὸ Θώρηκος Μενελάος κυδαλίμοιο

Πολλὸν αποπλαγχθεὶς, ἐκὰς ἐπλατο τικρὸς σῖστος.

Ατρείδης δ' ἄρα χεῖρα, Βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαος,

Τὴν Βάλεν, ἡ ῥὲ ἔχε τόξον ἐύζοον· ἐν δὲ ἄρα τόξῳ

Αντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχο.

595

Αψ δὲ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἔχαλετο, κῆρ ἀλεείνων,

Χεῖρα τικρακρεμάσται τὸ δὲ ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος·

Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Αγήνωρ,

Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρόφω οἰὸς ἀώτῳ,

Σφενδόνη, ἦν ἄρα οἱ Θεράπων ἔχε τοιμένι λαῶν.

600

Πεισανδρος δὲ ιθὺς Μενελάος κυδαλίμοιο

Ηἱε τὸν δὲ ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοςδε;

Σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

Οἱ δὲ ὅτε δὴ σχεδὸν ἤσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴογες

Ατρείδης μὲν ἀμαρτε, τικραὶ δὲ οἱ ἐτράπετε ἔγχο.

Πεισανδρος δὲ Κάκος Μενελάος κυδαλίμοιο

Οὕτασεν, όδε διὰ τρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσται·

Ἐσχετο γὰρ Κάκος εὔρὺ, κατεκλάσθη δὲ ἐνὶ καυλῷ

Εγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσε χάρη, κὺ ἐέλπετο νίκην.

Ατρείδης δὲ, ἐρυσταμένος ξίφος ἀργυρόλου,

610

Αλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ ὁ δὲ ύπ' ασπίδος εἴλετο καλὴν

Αξίνην, ἐύχαλκον, ἐλαῖνῳ ἀμφὶ πελέκηω,

Μακρῷ, ἐύξεστῳ ἄμα δὲ ἀλλήλων ἐφίκουτο.

Ητοι δὲ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης

Ακρον ύπαι λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσίσηλα, μέτωπον,

615

Pius

Ρινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὀσέα, τῷ δέ οἱ ὅστε
Πᾶρ ποσὶν αἰμαλόεντε χαμαὶ πέσον ἐν κονίσιν·
Ιδνῶθη δὲ πεσών· οὐ δὲ λαχεῖ ἐν σήθεσι Βαίνων,
Τεύχεα τὸ ἔξενάριζε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα.

Λείψετέ θην ὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων, 620
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὔτης.

Αλλῆς μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος τὸν ἐπιδευτῆς,
Ην ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες· ωδὲ τι θυμῷ.
Ζηνὸς ἐριθρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
Ξεινίς, ὅσε ποτὲ ὑμεὶς διαφθέρει πόλιν αἰπήν. 625

Οὐ μεν κεριδίην ἄλοχον, καὶ κῆραι πολλὰ,
Μαίψ οἰχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ.
Νῦν αὐτὸν ἐν νησίσιν μενεάνιντε ποντοπόροισι.

Πῦρ ὄλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δὲ ἡρωας Αχαιές·
Αλλά ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐστύμενοι περ, ἄρηθ. 630

Ζεῦ πάτερ, ητέ Ζε φασὶ πέρι φρένας ἐμεναι ἄλλων
Ανδρῶν, ηδὲ θεῶν· Ζεο δὲ ἐκ τάδε πάντα πέλονται.

Οἶον δὴ ἀνδρεστοις χαρίζεαι ὑβριζῆται,
Τρωσὶν, τῶν μένος αἰεν αἰτάσθαλον, ωδὲ δύνανται
Φυλόπιδος κορέσασθαι ὄμοις πολέμοιο. 635

Πάντων μὲν κόρος ἐστιν, καὶ ὑπνος, καὶ φιλότητο,
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὁρχηθμοῖο,
Ων πέρ τις καὶ μᾶλλον εέλδεται ἐξ ἕρον εἶναι,
Η πολέμῳ. Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι εἰσιν.

Ως εἰπὼν, τὰ μὲν ἐντέλει πόρος αἰμαλόεντα
Συλήσας, ἐτάροισι δίδε Μενέλαος ἀμύμων· 640

Αὐτὸς δὲ αὐτὸν ἐξαυτις ἴων προμάχοισιν ἐμίχθη
Ενθά οι νιὸς ἐπάλτο Πυλαιμένεος βασιλῆ, οὐ

Αρπαλίων, ὃ ρα παῖδες φίλων ἐπέτο πολεμίζων

Ἐς Τροίην, ωδὲ αὐτις αφίκετο παῖδες γαῖαν·

Ος ρα τότε Ατρείδαο μέσον Σάκος ὕτασε δύρι

Εγγύθεν, ωδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι.

Αψ δὲ ἐτάρον εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρος ἀλεείνων,

Πάντοτε παπλαίνων, μήτις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.

Μηρίόνης δὲ ἀπιονῆς ιει χαλκῆς οἰγόν·

650

Καί

Καὶ ῥὸς ἔβαλε γλυπτὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ ὅτις
Αντικρὺ κατὰ κύσιν ὑπὸ ὄσέον ἐζεπέρησεν.

Εὔόμενος δὲ κατ’ αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
Θυμὸν ἀποπνείων, ὡς εἰ Κυώληξ, ἐπὶ γαῖῃ

Κεῖτο ταθεῖς· ἐκ δ’ αἵμα μέλαινα ρέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 655

Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες αἱμφεπένοντο·

Ἐς δίφρον δ’ αὐτοῖς αἴγον προτὶ Ιλιον ἵρην,

Αχινύμενοι· μετὰ δὲ Ζεὺς πάληρ κίε, δάκρυα λείων·

Ποινὴ δ’ ύπτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτα.

Τῷ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκλαμένοιο χολάθη. 660

Ξεῖνος γάρ οἱ ἦην, πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.

Τῷ ὅγε χωόμενος προτείχαλκηρέ σιτίσου.

Ην δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυΐδες μανῆιος νιὸς,

Αφνειός τ’, αγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,

Ος ῥὸς εὗδως κῆρος ὀλοὴν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·

Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρεων αγαθὸς Πολυΐδα, 665

Νέστῳ ὑπὸ αργαλέῃ φθίσθαι οῖς ἐν μεγάροισιν,

Η μετ’ Αχαιῶν νησὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.

Τῷ δὲ ἄμα τὸν αργαλέην θάντην ἀλέεινεν Αχαιῶν,

Νεύσον τε συγερῆν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670

Τὸν Βάλλοντα δὲ γναθμοῖο καὶ χαλοῖς ὥκα δὲ θυμὸς

Ωιχετὸν ἀπὸ μελέων· συγερὸς δὲ ἄρα μιν Κυότος εἶλεν.

Ως οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.

Εκῆλωρ δὲ ωκεανοῦ, Διὶ φίλος, καὶ δέ τι ηδη

Οτίνι ράοι οἱ νηῶν ἐπ’ αριστερὰ δηιόντο

Λαοὶ ὑπὸ Αργείων· (τάχα δὲ ἀν καὶ κῦδος Αχαιῶν

Επλετοτοῖς γάρ Γαιόχος ἐνοστίγατα.

Ωτρουντὸν Αργείων, πρὸς δὲ σφένει αὐτὸς ἄμυνεν·)

Αλλ’ ἔχεν, ἢ τὰ πρωτά πύλας καὶ τεῖχος ἐτάλτο,

Ρηγάμενος Δαναῶν πυκνὰς σίχας ἀσπισάων·

Ενθὲ ἔσταν Αἰαντός τε νέες, καὶ Πρωτεσιλάς,

Θινὲς ἐφ’ ἀλός πολιῆς εἰρυμεναι· αὐτὰρ ὑπερθε

Τεῖχος ἐδεδμητο χθαμαλώτασσον, εὐθα μάλιστα

Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχῃ αὐτοὶ τε, καὶ ἵπποι·

Ενθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ιαονες ἐλκεχύτωνες,

685

Λοχροῖς,

Λοκροί, καὶ Φθίοι, καὶ φαιδριμόεντες Επειοί,
 Σπερδῇ ἐπαισγοντα νεῶν ἔχον· ωδὴ ἐδύναντο
 Ωσταὶ ἀπὸ Σφείων φλογὶ εἰκελον Εκλορα δῖον·
 Οἱ μὲν Αθηναίων προλελεγμένοι· εὐ δὲ ἄρα τοῖσιν
 Ηρχὴν οὐδὲ Πετεών, Μενεσθεύς· οἱ δὲ ἄμφι ἐποντο, 690
 Φείδας τε, Στιχίος τε, Βίας τὸν ἔντονα αὐτὰρ Επειῶν
 Φυλεΐδης τε Μέγης, Αμφίων τε, Δρακίος τε.
 Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Ποδάρικης.
 Ήτοι δὲ μὲν νόθος οὐδὲ Οἰλῆνος θείοιο
 Εσκε Μέδων, Αἴανθος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔνατεν 695
 Εν Φυλάκῃ, γαίης ἀπὸ πατρίδος, ἀνδρας κατακήκας,
 Γνωὴν μηῆρις Εριώπιδος, ἢν ἔχει Οἰλεύς.
 Αὐτὰρ δέ, Ιφίκλοιο πάτης τῷ Φυλακίδαο.
 Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες, 700
 Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
 Αἴας δὲ ὑκέτη πάμπαν, Οἰλῆνος ταχὺς οὐδὲ,
 Ισατὸς ἀπὸ Αἴανθος Τελαμωνίων, ωδὴ ηὔαιον.
 Αλλ' ὡς εὖ νειῶ βόε οἴνοπε πηκῆτον πέρτρον,
 Ισον θυμὸν ἔχοντε, τιτάνετον, ἀμφὶ δὲ ἄρα Σφιν 705
 Πρυμνοῖσιν περάεσσι πολὺς ἀνάκηκιες ιδρῶς·
 Τῶ μέν τε ζυγὸν οἶον ἔύζον οὐδεῖς ἔεργει,
 Ιεμένω πατὰ ὥλκα, τάμον δέ τε τέλσον ἀρέρης·
 Ως τῶ παρβεβαῶτε μάλιστας πηκῆτον αλλήλουν·
 Αλλ' ητοι Τελαμωνιάδη πολλοί τε, καὶ ἐσθλοί,
 Λαοὶ ἐποντὸς ἔταροι, οἵ οἱ Σαίκος ἐξεδέχοντο, 710
 Οππότε μιν κάματος τε καὶ ιδρῶς γέναθ' ἵκοιτο·
 Οὐδὲ ἄρε Οἰλιάδη μεγαλήτορι Λοκροὶ ἐποντο·
 Οὐ γάρ Σφιν σαδιη ὑσμίνη μίμνε φίλον κηρύ·
 Οὐ γάρ ἔχον πόρυθας χαλκήρεας, ἵπποδασείας,
 Οὐδὲ ἔχον ασπιδας εὐκύκλες, καὶ μείλινα δέρα· 715
 Αλλ' ἄρα τόξοισιν, καὶ ἔυρόφῳ οἷος ἀώτῳ,
 Ιλιον εἰς ἄμφι ἐποντο πεποιθότες· οἵσιν ἐπειτα
 Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ρήγνυντο φάλαγγας.
 Δήρα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, Ζὺν ἔντες δαιδαλέοισι,
 Μάρμαντο Τρωτίν τε, καὶ Εκτορὶ χαλκοκορυτῇ. 720
 Οἰ

Οι δ' ὅπιθεν Βάλλουης ἐλάνθανον, όδε τι χάρινς
Τρῶες μιμητοῦσον· Συγκλόνεον γὰρ οἴσοι.

Ενθά κε λευγαλέως νηῶν ἄπο, καὶ κλισιάων,
Τρῶες ἔχωρηταν προτὶ Ιλιου πνεμόεσσαν,

Εἰ μὴ Πελυδάμας Θρασύν Εκτορα εἶπε παρασάς.

725

Εκτορ, ἀμηχανός εστι παραφρήζοις πιθεσθαι.

Οὐνεκά τοι πέρι δῆκε θεὸς πολεμῆια ἔργα,

Τένεκα καὶ Βελῆ ἔθέλεις περιβόμεναι ἄλλων;

Αλλ' ὥπως ἀμα πάντα δυνητεαι αὐτὸς ἐλέσθαι.

Αλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆια ἔργα.

730

Αλλω δ' ὄρχησύν· ἔτερω κίθαριν, καὶ ἀοιδὴν·

Αλλω δ' εν σήθεσσι τίθει νέον εὐρύοπα Ζεὺς

Ἐσθλὸν, τῷ δὲ τε πολλοὶ ἐπαυξίσκοντ' ἄνθρωποι,

Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δέ καὶ αὐτὸς ἀνέγνω.

Δύταρ ἔγων ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

735

Πάνη γάρ ζε πέρι σέφανος πολέμοιο δέδηε·

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,

Οἱ μὲν ἀφεσάσιν ζὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται,

Παυρότεροι πλεονέσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.

Αλλ' ἀναχαστάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἄριστας.

740

Ενθεν δ' ἀν μάλα πᾶταν ἐπιφρασταίμεθα βελῆν·

Η κεν ἐνὶ νηέσσι πολυκλήσι πέσωμεν,

Αἴκινος οὐθέλησι θεὸς δόμεναι πράτος, η κεν ἐπειτα

Πάρ νηῶν ἐλθοιμεν ἀπήμονες· η γὰρ ἔγωγε

Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν αποσήσωνται Αχαιοὶ

745

Χρεῖος, ἐπεὶ παρα νησὶν αὐτὸς ἄπος πολέμοιο

Μίμνει, ζὺν ὑκέτη πάγχυ μάχης σχήσασθαι σῖω.

Ως φάτο Πελυδάμας· ἀδε δ' Εκτορι μῦθος ἀπῆμων.

Αὐτίκα δ' ἐξ ὄχέων ζὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·

Καί μιν φωνήσας ἐπεικα πλεονέλα προσηύδα.

750

Πελυδάμα, ζὺ μὲν αὐτῷ ἐρύκακε πάντας ἄριστας,

Αὐτάρ ἔγω κεῖται εἰμι, καὶ ἀντιώ πολέμοιο

Αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτὶς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.

Η ρά, καὶ ὠρμήθη, ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικώς,

755

Κεκληγώς, διὰ δὲ Τρῶων πέτεται, ηδ' ἐπικέρων.

Οι

Οἱ δὲ οἱ Πανθοίδην ἀγαπήσακ, Πελυδάμαντα,
Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Εὐθόρος ἐκλυον αὐδήν.

Αὐτὰρ ὁ Δηϊφοβόν τε, Βίην δὲ Ελένοιο ἄνακτον,
Ασιάδην τὸν Ακάμαντα, καὶ Ασιον, Τρτάκες οἰόν,
Φοίτα ἀνὰ προμάχες διζήμενος, εἴπει ἐφεύροι.

Τεὸς δὲ εὗρ' ὥκετι πάμπαν ἀπῆμονας, ωδὴ ἀνολέθρος.
Αλλ' οἱ μὲν δὴ, νησοῖν ἐπὶ προμηνησιν Αχαιῶν,
Χερσὸν ὑπὸ Αργείων κέατο, Φυχαὶς ὀλέσαντες.

Οἱ δὲ ἐν τείχει ἔσταν θεολημένοι, ὥταμενοι τε.

Τὸν δὲ τάχ' εὑρε μάχης ἐπ' αἷμασφαδαλούσσης
Δῖον Αλέξανδρον, Ελένης πόσιν ηγκόμοιο,
Θαρσύνον δὲ ἐτάρες, καὶ ἐποιρύνοντα μάχεσθαι.
Αγχὺς δὲ ισάμενος, προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεστοι.

Δύσπαρι, εἰδος ὥρισε, γυναιμαντές, ἡ περοπευτὰ,
Πὼ τοι Δηϊφοβός τε, Βίη δὲ Ελένοιο ἄνακτος,
Ασιάδης τὸν Ακάματα, ηδὲ Ασιος, Τρτάκες οἰός;
Πὼ δέ τοι Οδρυονεύς; νῦν ὥλετο πᾶσα κατ' ἄκοντα
Ιλιος αἰπεινή νῦν τοι ζῷας αἰπὺς ὅλεθρος.

Τὸν δὲ αὔτε προσσειπεν Αλέξανδρος θεοειδῆς.

Εκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς αναίτιον αἰτιάσθαι,
Αλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρώησαι πολέμοιο
Μέλλω, ἐπεὶ ωδὴ ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ.
Εξ ἓντας γὰρ παούς νησοῖ μάχην ἡγειρας ἐταίρων,
Ἐκ τοῦτον εὐθάδηστος ἔντες ὄμιλέομεν Δαναοῖσι

Νωλεμέως ἐταροι δὲ κατέκλαθεν, ώς ζὺ μεταλλάξ. 780

Οἶω, Δηϊφοβός τε, Βίη δὲ Ελένοιο ἄνακτος,
Οἰχεσθον μακρῆτι τετυμένω ἐγχείησιν,

Αμφοτέρω κατὰ χεῖρα φόνου δὲ ημυνε Κρονίων.

Νῦν δὲ αὖτις, ὅππη ζε κραδίη θυμός τε κελεύει.

Ημεῖς δὲ ἐμμεματωτες ἀμέν ἐψόμεθ', ωδὲ τι φημί

Αλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστι.

Πάρ δύναμιν δὲ ώκες εἰς καὶ ἐστύμενον πολεμίζειν.

Ως εἰπὼν, παρέπεισεν ἀδελφειῶν φρένας ἥρως.

Βάν δὲ ἴμεν, ἐνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλωπις ἦν,

Αμφὶ τε Κερσίνην, καὶ ἀμύμονα Πελυδάμαντα,

Φάλκην,

Φάλκην, Ορθαῖον τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
Πάλμυν τ', Ασκάνιόν τε, Μόρυνθ', υἱὸν Ιπποτίων
Οἴροξ οὐ Ασκανίης ἐριβώλακος ἥλθον ἀμοιβοὶ^{τοι}
Ηοῖ τῇ προτέρῃ τότε δὲ Ζεὺς ὥρσε μάχεσθαι.

Οἱ δὲ ἵσταν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλανθοι ἀέλλη,⁷⁹⁵
Ηρά θύ υπὸ Βροῦντῆς παῖδες Διὸς εἰσὶ πεδονδεῖ,
Θεοπεσίω δὲ ὄμάδω αἵλι μίσγεται, ἐν δὲ τε πολλὰ
Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσεοι θαλάσσης,
Κυρῆ, φαληρίσαντα, πρὸ μὲν τὸν ἄλλον, αὐτῷ ἐπὶ ἄλλῳ.
Ως Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτῷ ἐπὶ ἄλλοι⁸⁰⁰
Χαλκῶ μαρμαΐρουντες ἀμέν ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.

Εὐλωρ δὲ ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἴσος Αρηῖ,
Ποιαμιδῆς πρὸ θεοῦ δὲ ἔχειν ἀσπίδα πάντοσε ἵστη,
Ρινοῖσιν πουκινήν πολλὸς δὲ ἐπελήλαθο χαλκός.
Αμφὶ δέ οἱ κροτάφοις φαεινὴ ζείετο πηληξ.⁸⁰⁵

Πάντη δὲ ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,

Εἶπας οἱ εἰζεισαν ὑπασπίδαι προβιβῶντι.

Αλλὰ καὶ Κύρχει θυμὸν ἐνὶ σήθεσσιν Αχαιῶν.

Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων.

Δαιρόντες, σχεδὸν ἐλθεῖ τίνει δειδίσσεαι γέτως
Αργείων; γέτοι τι μάχης ἀδαίμονες εἰμὲν,
Αλλὰ Διὸς μάστιγι κακῆ ἐδάμημεν Αχαιοί.
Η θῆν πά τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
Νῆσος, ἀφαρ δὲ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ήμιν.

Η κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ύμη,⁸¹⁵

Χερσὶν ύψος ἡμετέρησιν ἀλλαγά τε, περθομένη τέ.

Σοὶ δὲ ἀύτῳ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὅππότε φεύγων

Αρήσῃ Διὸν παῖδες, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,

Θάστονας ιοήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππος,

Οἱ ζε πάλινδ' οἰδέσσι κονίοντες πεδίοιο.⁸²⁰

Ως ἄρα οἱ εἰπόντες ἐπέπλατο δεξιὸς ὅρνις,

Αἰετὸς ύψιπέτης ἐπειδὲ δὲ ἵαχε λαὸς Αχαιῶν,

Θάρσυνος οἰωνῶς δὲ ἀμείβετο φαίδημος Εὐλωρ.

Αἴσιν, αἴμαρτος πετεῖ, βλεγάτε, ποιον ἔειπες;

Αἴ γαρ ἐγὼν γέτω γε Διὸς παῖς αἰγιόχοιο

Εἴην ἡμαῖς πάνται, τέκοι δέ με πότνια Ήρη,

Τιούμην δ', ως τίετ' Αθηναῖν καὶ Απόλλων,

Ως νῦν ἡμέρη ἥδε πακὸν φέρει Αργείοισι.

Πᾶσι μάλ' ἐν δὲ ζὺ τοῖσι πεφησεαι, αἰκὲ ταλάσσης

Μεῖναι ἔμον δόξη μακρὸν, ὃ τοι χρόα λειρίσεντα

830

Δάψει· ἀτὰρ Τρώων πορέστεις κύνας, ἥδ' οἰωνάς,

Δημῶν καὶ Σάρκεστι, πεσὼν ἐπὶ νηστὶν Αχαιῶν.

Ως ἄρα φωνῆσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἂμ' ἐπουλῷ

Ηχῇ θεσπεσίῃ· ἐπι δ' ἵσχε λαὸς ὅπισθεν.

Αργείοις δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, καὶ δ' ἐλάθοντο

835

Αλκῆς, ἀλλ' ἐμενον Τρώων ἐπιόντας αἱρέσες.

Ηχῇ δ' αὐτοτέρων ἴκετ' αἰθέρα, καὶ Διὸς αὐγάς.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ξ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

Ο ΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Α Γαρίμνων, συμπαραλαβὼν τὰς τραυματίας, καὶ Νέσορα σὺν αὐτοῖς, ἔβησιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ήρα δὲ, τὸν κεφὸν λαβόσα παρὰ τῆς Αφροδίτης καλέρχεται, καὶ τὸν Υπνον πείσαται, κοιμίζει τὸν Δία. Ποστεῖδην δὲ τοῖς Ελλησι βοητέη, καὶ πολὺς φόρος γίγνεται τῷ Τεάωρ. Αἴας δὲ, λιθωβαλόν, Εὐλόρα πλήσσει· ὃ δὲ ἀναγαγαὶν ἀίμα, λειποψυχεῖ. Αειτεύει δὲ καὶ Αἴας ὁ Δοκρός.

Α Λ Λ Η.

Ξῖ, Κρονίδην λεχέεσσι παρήπταφεν Υπνος, ἵδη Ήρη.

Ν Εισορα δὲ εἰς ἐλαθεν ιαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης,
Αλλ' Ασκληπιάδην ἐπεια πλερόεντα προσηγύδα.

Φράζεο, διε Μαχῶν, ὅπως ἔσαι ταῦδε ἔργα.

Μείζων δὴ παρὰ νησοῖς βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.

Αλλὰ ζὺ μὲν νῦν πίνε παθήμενος αἰθοπα οἶνον,

5

Εἰσόκε

Εἰσόκε Θερμὰ λοεῖξα ἐϋπλόκαμος Εκαμήδη
Θερμῆνη, καὶ λέση ἀπὸ βρύστον αἱματίζενται.
Αὗταρ εγών ἐλθῶν τάχα εἰσομαι εἰς περιωπήν.

Ως εἰπών, Κάπος εἴλε τετυγμένον υἱός ἔη;
Κείμενον ἐν κλισίῃ Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο,
Χαλκῷ παρμφαῖνον· οὐδὲ ἔχει αἵπιδα παλεὸς ἐοῖο.
Εἰλετο δὲ ἀλκιμον ἔγχος, ἀκάχμενον οὔξει χαλκῷ.
Στῆ δὲ ἐκῆς κλισίης τάχα δὲ εἰτίδεν ἔργον αἰεικές,
Τεὸς μὲν ὄρινομένες, ταὺς δὲ κλονέουθας ὅπισθε
Τρῶας ὑπερθύμες· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Αχαιῶν.

Ως δὲ ὅτε πορφύρη πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
Οστορμενον λιγέων ἀνέμων λαιψήρᾳ κέλευθα,
Αὔτως, γέρα τε προκυλίνδειαι ὀδετέρωσε,
Πρίν τινα κεκριμένον καταβημεναι ἐκ Διὸς χρον·
Ως δὲ γέρων ὥρμανε, δαιζόμενος πατὰ θυμὸν
Διχθάδι· ηδὲ ὄμιλον ίοι Δαναῶν ταχυπάλων,
Ηὲ μετ' Ατρείδην Αγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
Οὐδὲ δέ οἱ φρονεόντι δοάσταλο κέρδοιν εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Ατρείδην. Οἱ δὲ ἀλλήλες ἐνάριζον,
Μαρνάμενοι λάκε δέ ζει περὶ χροὶ χαλκοῦ; ἀτειρῆς
Νυσσορμενῶν ξίφεσίν τε, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.

Νέσορι δὲ ξύμβλητο διοτρεφεές βασιλῆς
Πάρη νηῶν ἀκιόντες, ὅσοι βεβλήστο χαλκῷ,
Τυδείδης, Οδυσσεύς τε, καὶ Ατρείδης Αγαμέμνων.
Πολλὸν γάρ δὲ πάνευθε μάχης εἰχύαλο τῆς
Θῆν ἐφ' ἀλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
Εἴρυσαν, αὐταρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
Οὐδὲ γάρ γέρ, εύρυς περ ἐών, ἐδυνήσταλο πάσας
Αἰγιαλὸς νῆας χαδεειν· σείνοντο δὲ λαοί.
Τῷ δὲ προκρόστας ἔρυσαν, καὶ πλῆσταν ἀπάσης
Ηίονος σόμα μακρὸν, ὃσον Συνεέργαθον ἄκραι.
Τῷ δὲ οἴγ' ὁψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
Εγχει ἐρειδόμενοι κίον αἴθρίοι· ἀκνύτο δέ σφιν
Θυμὸς ἐνὶ σηθεστιν· οὐ δέ ξύμβλητο γεραιός
Νέσωρ, πῆγε δὲ θυμὸν ἐνὶ σηθεστιν Αχαιῶν.

40
Τὸν

Τὸν καὶ φωνῆσας προσέφη πρείων Αγαμέμνων.

Ω Νέσορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Αχαιῶν,
Τίπλε λιπῶν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' αφικάνεις;
Δεῖδω μὴ δή μοι τελέσῃ ἐπος ὄβριμος Εχλωρ,
Ως ποτὲ ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεστ στραγγεύων,

45

Μὴ πρὸν παρὸν νηῶν προτί Ιλιου πάπονέσθαι
Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτές.

Κεῖνός θ' ᾧς αγόρευε τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ω πόποι, οἵ τα καὶ ἄλλοι εὔκυρμιδες Αχαιοί

50

Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμὸι χόλον, ὥσπερ Αχιλλεὺς,
Οὐδὲ ἔβελος πάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσσι.

Τὸν δὲ ημείσετ ἐπειδα Γερήνιος ἵππότα Νέσωρ.

Η δὴ παῦτα γένεται τετεύχαται· ωδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς υψιβρεμέτης αὐτὸς παραλειήναιτο.

55

Τεῖχος μὲν γάρ δὴ καλερήριπεν, ωδέ ἐπέπιθμεν,
Αρρηκῶν νηῶν τε, καὶ αὐτῶν, εἰλαρ ἐσεσθαι.

Οἱ δὲ ἐπὶ νησὶ θοῆσι μάχην ἀλίασον ἔχοσι
Νωλεμές· ωδέ ἀνέτι γνοίης, μάλα περ ζκοπιάζων,

Οπποτέρωθεν Αχαιοὶ ὄρινόμενοι κλονεούνται·

Ως ἐπιμίξ κλείνονται, αὐτὴ δὲ ωρανὸν ἴκει.

60

Ηιεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα,
Εἴτι νόος ἔρεζει πόλεμον δὲ ωκεάνη πελεύω

Δύμεναι· ωρὰ πρὸν πρείων οὖτε μάχεσθαι.

Τὸν δὲ αὗτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.

65

Νέσορ, ἐπειδὴ νησὶν ἐπὶ πρύμνησι μάχονται,

Τεῖχος δὲ ωκεάνησμε τετυγμένον, ωδέ τι τάφρῳ,

Η, ἐπὶ πόλλον ἐπαθον Δαναοῖς, ἐλποῦσι δὲ θυμῷ
Αρρηκῶν νηῶν τε, καὶ αὐτῶν εἰλαρ ἐσεσθαι.

Οὕτω περ Διὶ μέλλει υπερμενεῖ φίλον εἶναι,

Νωνύμνες ἀπολέσθαι ἀπ' Αργεας ἐνθάδ' Αχαιός.

70

Η, δεα μὲν γάρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὄμως μακάρεσσι θεοῖσι

Κιδάνει, ημέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

Αλλ' αγεθ', ὡς ἀνέγων εἴπω πειθώμεθα πάντες.

Νῆας, ὅσαι προτί εἰρύαται αγχι Θαλάσσης,

75

Ελκαμεν,

Πείθεσθαι· καὶ μήτι κότῳ ἀγάσησθε ἔκαστο,
Οὔνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν.

Πατρὸς δὲ ἐξ ἀγαθῶν καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
Τυδεός, ὃν Θῆτης χωῇ κάτα γαῖα κάλυψε.

Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ωκεανὸς δὲ ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,

Αγριος, ἥδε Μέλας, τρίταλος δὲ ἦν ἱππότα Οἰνεὺς,
Πατρὸς ἐμεῖο ταῦτη ἀρετὴ δὲ ἦν ἐξοχος αὐτῶν.

Αλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μενε, ταῦτη δὲ ἐμὸς Αργεΐη νάσθη,
Πλαγχθείς· ὡς γαρ τῷ Ζεὺς ἥθελε, καὶ θεοὶ ἄλλοι.

Αδρήσιο δὲ ἐγήμε Θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα

Αφνειὸν βιότοιο, ἄλις δέ οἱ ἥσταν ἄρεσσαι

Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυῖῶν ἐσταν ὅρχαλοι ἀμφίς·

Πολλὰ δέ οἱ τρόβατ' ἐσκε, κέκασο δὲ τάντας Αχαιές
Εγχείη. Τὰ δέ μέλλετ ἀκερέμεν, ὡς ἐτεόν τερ.

Τῷ ἐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδο φάνηες,
Μῦθον ἀτιμήσῃς πεφασμένου, ὃν κεν εὖ εἴπω.

Δεῦτ' ἵμεν πόλεμόνδε, καὶ ἡτάμενοί περ ἀνάγκη·
Ενθα δὲ πειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊστητο,

Ἐκ βελέων, μή πά τις ἐφ' ἐλκεῖ ἐλκος ἄρηται.

Αλλας δὲ στρυνέοντες ἐνήσομεν, οἵ τοπάρος περ,
Θυμῷ ἥρα φερούμεν, ἀφειστο, όδε μάχονται.

Ως ἐφαδ· οἱ δὲ ἄρα τῇ μάλα μὲν κλύον, ἥδ' ἐπίθοντο·
Βάν δὲ ἵμεν, ἥρχε δὲ ἄρα Κριν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.

Οὐδὲ ἀλασκοπιὴν εἰχε κλύος Ευνοσίγαιο,

Αλλὰ μὲτ' αὐτὲς ἥλθε, παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς·

Δεξιτερὴν δὲ ἔλε χειρὸς Αγαμέμνονος Ατρεΐδαο,
Καὶ μιν, φωνήσας ἐπεια περέεντα, προσηγύδα.

Ατρεΐδη, νῦν δή τῷ Αχιλλῆος ὄλοὸν κῆρ

Γηθεῖ ἐνὶ σήθεστι, φόνον καὶ φύγαν Αχαιῶν

Δερκομένων· ἐπει τοιοὶ ἐνὶ φρένες, ύδε ἥταιαί·

Αλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεός δέ εἰ Κιφλώστει·

Σὺ δὲ ψπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέεσθι·

Αλλ' ἔτι τῷ Τρῶων ἥγήτορες, ἥδε μέδοντες,

Εὔρου πονίστασι πεδίον· Κύ δὲ ἐπόψεαι αὐτοὺς

145

Φεύγουσας

Φεύγοντας ποῖ ἄσυ νεῶν ἀπό, καὶ κλισιάων.

Ως εἰπὼν, μέγ' αὔτεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.

Οστοῦ τὸν ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ηδὲ δεκάχιλοι,

Ανέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Αρη^Ω.

Τοσσην ἐκ σήθεσφιν ὅπα κρείων Ενοσίχθων

Ηκεν· Αχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάσω

Καρδίη, ἀλληλον πολεμίζειν, ηδὲ μάχεσθαι.

150

Ἡρὴ δὲ εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὄφθαλμοῖς,

Στᾶτ' ἐξ Οὐλύμπου απὸ γίνεται αὐτίκα δὲ ἔγνω

Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν

Αὐτοκατίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ.

Ζῆνα δὲ ἐπ' ἀκροτάτης πορυφῆς πολυπίδακος Ιδης

Ημενον εἰσεῖδε· συγερὸς δὲ οἱ ἐπλείσι θυμῷ.

Μερμήρῃ δὲ ἐπειθα βοῶπις πότνια Ήρη,

Οππως ἐξαπάφοιο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.

155

Ηδε δέ οἱ καὶ θυμὸν αἵριη φαίνετο βελή,

Ελθεῖν εἰς Ιδην, εὖ ἐνήνασταν ἐαυτὴν,

Εἴπως ἴμείραιτο παραδραθεειν φιλότητι

Η, χροῖη, τῷ δὲ ὑπνον ἀπήμονά τε, λιαρέν τε,

Χεύη ἐπὶ βλεφάροισιν, ιδὲ φρεσὶ πευκαλίμησι.

Βῆ δὲ ἵμεν εἰς θάλαμον, τὸν οἱ φίλοις υἱοῖς ἔτευξεν

Ηφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σαθμοῖσιν ἐπῆρσε

Κληῆδις πρυπῆ· τὸν δὲ γε θεός ἄλλος ἀνώγεν.

Ενθ' ἦγε εἰσελθεσα, θύρας ἐπέβηκε φαεινάς.

Αμεροσίη μὲν πρῶτον απὸ χροὸς ἴμερόν^Ω

165

Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλειψάλο δέ λίπ' ἐλαίω,

Αμεροσίω, ἐδανῷ, τό ρά οἱ τεθυμένον ἤνεν·

Τῇ καὶ πινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβαλέες δῶ,

Εμπηγες ἐσ γαῖάν τε καὶ φρανὸν ἵκεται αὐτιή.

Τῷ δὲ ἥγε χρόα παλὲν ἀλειψαμένη, ιδὲ χαίτας

170

Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμενες ἐπλεξες φαεινάς,

Καλύξ, αμεροσίες, ἐκ πράσιος ἀθανάτοιο.

Αμφὶ δὲ αὐτὸς αμερόσιον ἐσανὸν ἔστατ', οὐ οἱ Αθήνη

Εξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δὲ ἐν δαιδαλα πολλά.

Χρυσείης δὲ ἐνετῆσι καὶ σῆθος περονάτο.

175

180

Ζώσαρο

Ζώσατο δὲ ζώνην ἐκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν.
Εν δ' ἄρα ἔμαλα ἥκειν ἐύτρήτοις λοβοῖσι,
Τρίγληνα, μορόενηα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
Κοηδέμινω δ' ἐφύπερθε καλύψατο διὰ θεάν,
Καλῶ, νηγαλέω· λευκὸν δ' ἦν, ἡέλιος ὥσ.

Ποτσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμου,
Βῆ ρ̄ ἵεν ἐκ θαλάμοιο· καλεσταμένη δ' Αφροδίτην
Τῶν ἀλλῶν ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῆθον ἔειπεν.

Ηρέ νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅ, τῇ κεν εἴπω, 190
Ηέ κεν ἀρνήσαιο, κολεσταμένη τόγε θυμῶ,
Οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, Κὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
Τὴν δ' ἡμειβερ̄ ἐπεῖτα Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη.
Ηρῃ, πρέσβεα θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Αῦδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσται δέ με θυμὸς ἀνωγεν, 195
Εἰ δύναμαι τελέσται γε, κὺ εἰ τετελεσμένον ἔστι.

Τὴν δὲ δολοφρονένσα προσηύδα πότνια Ηρῃ.
Δὸς νῦν μοι Φιλότητα κὺ Ιμερον, ὡς τε Κὺ πάντας
Δαμνᾶ αἴθανάτες, ηδὲ θυηλές αὐθρώπες·
Εἴμι γάρ ὄφομένη πολυφόρεις πείρατα γαίης, 200
Οκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, κὺ μητέρα Τηθὺν,
Οἴ μ' ἐν Σφοῖσι δέμοισιν ἐύτρεφον, ηδ' αἴτιαλλον,
Δεξάμενοι Ρείης, ὅτε τε Κρόνον εύρύοπα Ζεὺς
Γαίης νέρθε παθεῖσε κύ αἰτρυγέτοιο θαλάσσης.
Τὰς εἴμι ὄφομένη, καὶ Σφ αἴκρια νείκεα λύσω. 205
Ηδη γαρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὔνης κύ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Εἰ κείνω γ', ἐπεεσσι παραιπεπίθεσαι φίλον κῆρ,
Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὄμωθηναι φιλότητι,
Αἰεί κέ Σφ φίλη τε, κύ αἰδοίη, καλεοίμην.

Τὴν δ' αὗτε προσέειπε φιλομμειδῆς Αφροδίτη.
Οὐκ ἔστι, γδὲ ἔοικε, τεὸν ἐπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γαρ τὴν ἀρίστην ἐν ἀγκοίνησιν οἰώνεις.
Η, κύ ἀπὸ σῆθεστιν ἐλύσατο κεσὸν ἴμάντα,
Ποικίλου· ἐνθα δέ οἱ θελητῆρια πάντα τέτυκτο.

185

195

200

205

210

215

Ενθ

Ἐνθ' ἔνι μὲν Φιλότης, ἐν δ' Ἰμερος, ἐν δ' Οαρισύς,
Πάρφασις, ἡτ' ἔκλεψε νόον τάχα περ φρονεοῦσιν.
Τόν ράι οἱ ἐμβαλε χερσὶν, ἐπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὄνόμαζε.

Τῇ νῦν τῶτον ἴμάνται, τεῶ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,
Ποικίλου, ὡς ἔνι τάχα τετεύχαται· ἡδέ ζε φημί
Απρηκίσιν γε νέεσθαι, ὅτι φρεσὶ ζῆσι μενοινᾶς.

Ως φάτο· μειδησεν δὲ βωῶπις τάχα Ηρη,
Μειδήσατα δ' ἐπεῖται ἐῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.

Η μὲν ἔβη τρὸς δῶμα Διός Θυγάτηρ Αφροδίτη·
Ηρη δ' αἰχασα, λίπεν ρίον Οὐλύμποιο,

Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ημαθίην ἐρατεινὴν,
Σευατ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,

Ακροτάτας πορυφάς, ἡδὲ χθόνα μάρπῃ τροδοῖν.
Εξ Αθώων δ' ἐπὶ τάχαν ἔβησατο κυμαίνοντα.

Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν Θείοιο Θάσου,
Ενθ' Τυνω ξύμβλητο, καστιγνήτω Θανάτοιο.

Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἐπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὄνόμαζεν.

Τυνε, ἄναξ τάχαν τε θεῶν, τάχαν τ' ἀνθρώπων,
Εἰ μὲν δὴ τωτ' ἐμεῦ ἐπος ἔκλευες, ηδ' ἔτι καὶ νῦν

Πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ημαλα τάχα.
Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὄφρύσιν ὅστε φαεινώ

Αὐτίκ', ἐπει κεν ἐγὼ ταραλέξομαι ἐν φιλότητι.
Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθητον αἰεὶ,

Χρυσεον· Ηφαιστος δέ καὶ ἐμὸς τάχας ἀμφιγυήεις
Τεύξει ἀσκήσας· ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει,

Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαράς τάσσας εἰλαπινάζων.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος τροσεφώνεε ιῆδυμος Τυνω.

Ηρη, τρέσα θεὰ, θύγαλερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Αλλον μέν κεν ἐγωγε θεῶν ἀιειγενετάων

Ρεῖα καλευνήσαμι, καὶ ἀν τολμοῖο ρέεθρα
Ωκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις τάχασι τέτυκαι.

Ζηνὸς δ' ἐκ ἀν ἐγωγε Κρονίους ἀστον ἱκοίμην,
Οὐδὲ καλευνήσαμι, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.

Ηδη γάρ με καὶ ἄλλο τεη ἐπίνυσσεν ἐφετμή,
Ημαλι τῷ, ὅτι ἐκεῖνος ὑπέρθυμος Διός υἱός

Επλεεν Ιλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάζας.

Ητοι ἐγὼ μὲν ἔθελον Διὸς νόον αἰγιόχοιο

Νήδυμος αμφιχυθείσ· Κù δέ οἱ πακὰ μῆσα θύμῳ,
Ορσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πονηρούν ἀγτας.

Καί μιν ἐπεῖτα Κόωνδ' εῦ ναιομένην ἀπένεικας,

255

Νόσφι φίλων πάντων ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπταινε,

Ριπίλαζων καὶ δῶμα θεός· ἐμὲ δ' ἐξοχα πάντων

Ζήτει, καὶ κέ μ' αἴτου ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόνηω,

Εἰ μὴ Νῦξ διμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,

260

Τὴν ἴκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωρίμενός περ.

Αρέτο γὰρ μὴ Νυκή θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.

Νῦν αὖ τοτέ μὲν ἀνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ήρη.

Ὑπνε, τίν δὲ Κù ταῦτα μετὰ φρεσὶ Κῆσι μενονῆς;

Η φῆς, ὡς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύουπα Ζῆν,

265

Ως Ηρακλῆς πέρι χώσατο, παιδὸς ἑοῖο;

Αλλ' οὐδὲ, ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὅπλοτεράων

Δώσω ὅπιεμεναι, καὶ Κῆν πεκλῆσθαι ἀκοιτιν,

Πασιθέην, ησ αἰὲν ἔελδεσαι ημαλα πάντα.

Ως φάτο· χήραλο δ' Υπνος, αμειβόμενος δὲ προσηύδα. 270

Αγρει, νῦν μοι ὄμοσσον ἀσταλον Στυγὸς ὕδωρ,

Χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πελυβότειραν,

Τῇ δὲ τῇ ἐτέρῃ ἄλλα μαρμαρένην, ἵνα νῶιν ἀπαντες

Μάρμυροι ὡσ' οἱ ἐνερθε θεοί, Κρόνον αμφὶς ἔσήτες,

Η μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὅπλοτεράων,

275

Πασιθέην, ησ τ' αὐτὸς ἔελδομαι ημαλα πάντα.

Ως ἔφατ· καὶ δὲ ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ήρη.

Ωμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεάς δ' ὄνόμηνε ἀπαντας

Τές υπόθαρθαίνεις, οἵ Τιτῆνες καλέονται.

Αὐτῷρ ἐπεὶ ρ ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,

280

Τὰ βήτην, Λήμνον τε καὶ Ιμβρον ἃσιν λιπόντε,

Ηέρα ἐσταμένω, ρίμφα πρήστοντε κέλευθον.

Ιδην δὲ ικέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,

Λεκιὸν, οὗθι πρωτον λιπέτην ἄλλα· τῷ δὲ ἐπὶ χέρσε

Βήτην· ἀκροβάτη δὲ ποδῶν ὑπὲστείσθιον ὑλη.

285

Ενδ'

Ενθ' Υπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὅστε ἴδεσθαι,
Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκειον, ἢ τότ' ἐν Ιδῃ
Μακροστάτη πεφυῖα δι' ἡρος αἰθέρ' ἵκανεν.

Ενθ' ἦς ὄχοισιν πεπυκασμένος εἰλαζίνοισιν,
Ορυιβι λιγυρῆ ἐναλίγκιος, ἢν τ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκει θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ηρη δὲ κρατινῶς προσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον
Ιδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζευς.

Ως δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἶον ὅτε πρώτισον ἐμισγέσθην φιλότητι,
Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλες λήθοντε τοκῆας.
Στῇ δ' αὐτῇ προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὄνόματεν.

Ηρη, πᾶν μεματια καὶ Οὐλύμπῳ τόδ' ἵκανεις;
Ιπποι δ' όπερεασι, καὶ ἄρματα, τῶν καὶ ἐπιβαίνεις.

Τὸν δὲ δολοφρονέυστα προσκύδα πρότινα Ηρη. 300

Ερχομαι ὁψομένη πολυφόρεις πείρατα γαίης,
Ωκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἴ μ' ἐν ζεῦσι δόμοισιν ἐντρεφον, ηδ' ἀτίταλλον.
Τάς εἰμ' ὁψομένη, καὶ ζεῦς ἄκριτα νείκεα λύσω.

Ηδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχουται
Εὔνης καὶ φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἐμπεσε θυμῷ. 305

Ιπποι δ' ἐν πρυμνωρείη πολυπίδακος Ιδης
Εξαστος, οἵ μ' οἰστοιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.
Νῦν δέ ζευς εἰνεκα δεῦρο καὶ Οὐλύμπῳ τόδ' ἵκανω,
Μῆπως μοι μέτεπεια χολώσει, αἴκε ζωπῆ
Οἰχωμαι πρὸς δῶμα βαθυφύρρος Ωκεανοῖο.

Τὴν δ' απαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.

Ηρη, κεῖτε μέν εἰς καὶ ὕερον ὄρμηθῆναι.
Νῦν δ', ἄγγε, ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.
Οὐ γὰρ πώποτε μ' ἄδε θεᾶς ἔρος, όπερε κυναικός,
Θυμὸν ἐνὶ σήθεσσι περιπροσχυθεὶς ἐδάμασσεν,
Οὐδὲ ὅπότε γρασάμην Ιξιονῆς ἀλόχοοι,
Η τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μῆτωρ ἀτάλαντον.
Οὐδὲ ὅτε περ Δανάης καλλισφύρρος, Ακρισιώνης,
Η τέκε Περσῆα, πάντων αριδείκειον ἀνδρῶν.
Οὐδὲ

- Οὐδ' ὅτε Φοίνικος κάρης τελεκλεῖοῖο,
Η τέκε μοι Μίνω τὲ, καὶ ἀτίθεον Ραδάμανθυν·
Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, ωδὸς Αλκυμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
Η ῥῆ Ηρακλῆα κρατερόφρονυ γείνατο παιδα·
- Η δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν. 325
- Οὐδ' ὅτε Δήμητρος, καλλιπλοκαμοιο ἀνάσσης·
Οὐδ' ὅπότε Λητὸς ἐρικύδεος, ωδὲ Ζεῦ αὐτῆς·
Ως Ζεοῦ νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.
Τὸν δὲ δολοφρονέγστα προσηγόρευε πάσιν Ηρη.
- Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἴπεις; 330
Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεις εὐνηθῆναι
Ιεῆς ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἀπανθά,
Πῶς καὶ ἔοι, εἴτις νῦν θεῶν αἰειγνετάνων
Εὔδοντ' ἀθρητοῖς, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθῶν
Πεφράδοις; ὃν ἀνὴρ ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην 335
Εξ εὐνῆς ἀνσᾶστα νεμεσογήὴν δέ κεν εἶη.
Αλλ' εἰ δή ῥῆ ἐθέλεις, καὶ τοι φίλου ἐπλετο θυμῷ,
Εσιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος οὐδὲς ἐτευχεῖ
Ηφαιστος, πυκνὰς δὲ θύρας σαθροῖσιν ἐπήροσεν·
Ενθὲ ιομεν κείοντες, ἐπει νύ τοι εὔαδεν εὐνῇ. 340
- Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγεότα Ζεύς.
Ηρη, μῆτε θεῶν τόγε δεῖδιθι, μῆτέ τιν' ἀνδρῶν
Οψεσθαις τοῖον τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
Χρύσεον ωδὸν νῦν διαδράκοι Ήλιός περ,
Οὔτε καὶ ὁξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι. 345
- Η ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτῃ Κρόνῳ πᾶσι ήν παράκοιτιν.
Τοῖσι δὲ υπὸ χθῶν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
Λωτόν θ' ἐργάζεια, ίδε κρόκον, ηδὲ υάκινθον
Πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ὃς ἀπὸ χθονὸς υψόστ' ἔεργε.
Τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἐσταυτο 350
Καλὴν, χρυσείην, σιλπναὶ δὲ ἀπέπιπον εέρσαι
Ως ὁ μὲν ἀτρέμας εῦδε πάσηρ ἀνὰ Γαργαρῶν ἄκρω,
Τπνω καὶ φιλότητι δαμείσ· ἔχε δὲ ἀγκὰς ἄκοιτιν.
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Αχαιῶν νήδυμος Τπνος,
Αγελίην ἐρέων γαιησάχω Ευνοσιγαίω.

355
Αγχε

Αγχεῖ δ' ισάμενος ἐπεικα πλεόντα προσηγύδα.

Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάνων, ἐπάμυναι,
Καὶ ζεὺς κῦδος ὅπαζε, μίνυνθά περ, ὅφεντι εὔδει
Ζεὺς ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν πέρι κῶμα κάλυψα.
Ηρη δὲν φιλότητι παρήπαφεν εὐηθῆναι.

360

Ως εἰπών, οἱ μὲν ὥχετεντ ἐπὶ κλυτὰ φῦλα ἀνθρώπων.
Τὸν δὲ τι μᾶλλον αὐτῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δὲν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν.

Αργεῖοι, καὶ δὲ αὐτει μεθίεμεν Εκλορι νίκην
Πριαμίδη, ἵνα νῆας ἔλῃ, καὶ κῦδος ἄρηται;
Αλλ' οἱ μὲν γέτω φησί, καὶ εὔχεται, γνεκ' Αχιλλεὺς
Νησίν ἐπὶ γλαφυρῆσι μένει πεχολωμένος ἡτοῖ.
Κείνω δὲ τι λίγη ποθὴ ἐστέλαι, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
Ημεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν αὐλητῶισιν.

365

Αλλ' ἄγεδ' ως ἀντὶ ἐγῶν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Ασπίδας, ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ σραζῇ, ηδὲ μέγισται,
Εστάμενοι, πεφαλάς δὲ παναίθησιν πορύθεσσι
Κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρότατη ἐγχεῖ ἐλόντες,
Ιομεν· αὐτὰρ ἐγῶν ἡγήσομαι, γέδε τι φημὶ¹
Εκλορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.

375

Οι δέ καὶ αὐτῷ μενέχαρμος, ἔχει δὲ ὀλίγον Κάνος ὄμω,
Χείρονι φωτὶ δότω, οἱ δὲν ασπίδι μείζονι δύτω.

Ως ἔφατ· οἱ δὲ αἴρα τῷ μάλα μὲν κλύουν, ηδὲ ἐπίθοντο.
Τὰς δὲ αὐτοὶ Βασιλῆες ἐκόσμεον, ἐτάμενοι περ,
Τυδείης, Οδυσσέας τε, καὶ Ατρεΐδης Αγαμέμνων.
Οἰχόμενοι δὲ τι πάντας, αἴρητα πεύχε ἀμείβον,
Εσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δέσκον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ρῆ ἐσσαντο περι χροῖ νωροπα χαλκὸν,
Βάν ρῆ μεν· ἡρχε δὲ αἴρα ζεύς Ποσειδάνων ἐνοσίχθων,
Δεινὸν αἴρα τανύηκες ἔχων εν χειρὶ παχείη,
Εἴκελον ἀξεροπῆ τῷ δὲν ὡς θέμις εἰνὶ μιγῆναι
Εν δαι λευγαλεη, ἀλλὰ δέος ισχάνει ἀνδρας.
Τρῶας δὲ αὐθὲντέρωθεν ἐκόσμεος φαίδημος Εκλωρ.
Δή ρα τότ' αἰνολάτην ἔριδα πολέμοιο τάνυσταν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάνων καὶ φαίδημος Εκλωρ,

390

ΗΤΟΙ

Ητοι ὁ μὲν Τράεσσιν, ὁ δὲ Αργείοισιν ἀρήγων.

Εκλύσθη δὲ Θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νεας τε
Αργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαληθῷ.

Οὔτε Θαλάσσης κῦμα τόσου βοώς ποτὶ χέρσον,
Ποντόθεν ὄρνυμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ.

Οὔτε πυρὸς τόσσος γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο,
Οὐρέος ἐν βῆσσῃ, ὅτε τὸ ἄρεον παιέμεν ὕλην.

Οὔτ' ἀνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
Ηπύει, ὃσε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων.

Οστη ἄρα Τράων καὶ Αχαιῶν ἐπλετο φωνῇ,
Δεινὸν αὐστάντων, ὅτε ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσταν.

Αἴσαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φάίδημος Εὐλώρ
Εγγχει, ἐπεὶ τέτραπλο πρὸς ιθὺ οἱ, γὰρ ἀφάραρχε,

Τῇ ρᾳ δύω τελαμῶνε περὶ σήθεσσι τετάσθην,
Ητοι ὁ μὲν Κάκεος, ὁ δὲ φασγάνης ἀργυρούλης.

Τώ οἱ ρυσάσθην τέρενα χρόα χώσαλο δὲ Εὐλώρ,
Οτὶ δὴ οἱ βέλος ἀκὺ ἐτάσιον ἐκφυγε χειρός.

Αψ δὲ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάρετο, κηρὺ ἀλεείνων.
Τὸν μὲν ἐπειτ' ἀπίοντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας

Χερμαδίω, τά ρᾳ πολλὰ, θοάνων ἔχμαλα ηγῶν,
Πάρ ποσὶ μαργαριτανῶν ἐκυλίνδειο τῶν ἐν αἰρέσαι,

Στῆθος βεβλήκει υπὲρ ἀνηγος, ἀγχόθι δειρῆς.
Στρόμεον δὲ ὡς, ἐστευε βαλὰν, πέρι δὲ ἐδραμε πάνη.

Ως δὲ ὡς ὑπαὶ ριπῆς πατρὸς Διὸς εὔερίπη δοῦς
Πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείς γίνεται ὁδηγή.

Ἐξ αὐτῆς, τὸν δὲ ὥπερ ἔχει Θράσος ὅσκεν ιδηται
Εἶγυς ἐών, χαλεπός δὲ Διὸς μεγάλοιο περαννός.

Ως ἐπεστ' Εὐλόρος ὡκα χαραὶ μένος ἐν κονίησι·
Χειρὸς δὲ ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δὲ ἀσπὶς ἐάφθη,

Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποιίλα χαλκῷ. 420
Οἱ δὲ μέγα ιάχοντες ἐπεδραμον υἱες Αχαιῶν,

Ελπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειάς
Αἰχμάς· ἀλλ' ὥτις ἐδυνήσαλο ποιμένα λαῶν

Οὐτάσαι, γὰρ δειρεν περιθησαν ἄριστοι,
Πελυδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ διος Αγήνωρ,

395

400

405

410

415

420

425

Σαρπη-

Σαρπηδών τ', ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
Τῶν δ' ἄλλων γέτις εὖ ἀκήδησ', ἄλλὰ πάροιθεν
Ασπίδας εὐκύκλες σχέθου αὐτῷ· τὸν δ' ἀρ' ἐταῖροι
Χερσὶν ἀείραντες φέρου ἐκ πόνων, ὅφερ ἵκεδ' ἵππος
Ωκέας, οἱ οἱ ὅπισθε μάχης ἥδε πολέμοιο

430

Εξασταν, γηίσοχόν τε καὶ ἀρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἱ τόν γε προτὶ ἄξυν φέρου βαρέα σενάχοντα.

Αλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρέειος πολαμοῖο,
Ξάνθης δινήεντος, δὲν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,

Ενθά μιν ἐξ ἵππων πέλασταν χθονί, καδδέ οἱ ὕδωρ 435
Χεῦαν· ὁ δὲ ἀμπινύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὄφθαλμοῖσιν·

Ἐζόμενος δὲ ἐπὶ γῆνα, πελαινεφὲς αἰμάτης πέμπεσσεν·
Αὗτις δὲ ἐξοπίσω πλῆγτο χθονί, καδδέ οἱ σσε
Νῦξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δὲ ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.

Αργεῖοι δέ, ὡς γένετον ἰδοντες νόσφι κιόντα,

440

Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρωντος.

Ενθα πολὺ πρώτισος Οἰλῆος ταχὺς Αἴας

Σάτνιον γέτασε, δερὶ μελάλμενος ὀξυόεντι,

Ηνοπίδην, δὲν ἄρα νύμφη τέκε Νηῆς ἀμύμων

Ηνοπι τεκνολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιοεντος.

445

Τὸν μὲν Οἰλιάδης δερικλυτὸς ἐγύθεν ἐλθὼν

Οὔτα πατὴ λαπάρην· ὁ δὲ αὐνειράπετετ, ἀμφὶ δὲ ἀρ' αὐτῷ

Τρῶες καὶ Δαναοὶ ζύναγον κρατερὴν ύσμίνην.

Τῷ δὲ ἐπὶ Πελυδάμας ἐγχειρπαλος ἥλθεν ἀμύντωρ,

Πανθοίδης· βάλε δὲ Προθοίνορα δεξιὸν ἄμον,

450

Τιὸν Αρηϊλύκοιο· δι' ὧμος δὲ ὀβεριμον ἐγχειρπαλος.

Εσχεν· ὁ δὲ ἐν κονίῃσι πεστῶν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.

Πελυδάμας δὲ ἐκπαγλον ἐπεύχαλο, μακρὸν αἴσας.

Οὐ μάν αὐτὸν οἵω μεγαθύμος Πανθοίδαιο

Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἀκούτα,

455

Αλλά τις Αργείων κόρμισε χροῖς· παί μιν σῖων

Αὐτῷ ζητηπόμενον πατίμεν δόμον Αἴδος εἰσω.

Ως ἔφατ· Αργείοισι δὲ ἄχος γένεται εὐξαμένοιο·

Αἴαντι δὲ μάλιστα δαιφρονι θυμὸν ὄρινε

Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τῇ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα.

460

Καρπα-

Καρπαλίμως δ' ἀπιόνησ ακόντισε δερὶ φαεινῷ.

Πελυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο πῆρα μέλαιναν,

Λικοιφίς αἰξας κόμισεν δ' Αὐλήνορος υἱὸς

Αρχίλοχος τῷ γάρ ρα θεοὶ βέλευσαν ὄλεθρον.

Τού ρ ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν Συνεοχμῷ,

465

Νείσιον αἰράγαλον ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε.

Τῷ δὲ τολὺ πρότερον κεφαλὴ, σόμα τε, ρῖνές τε,

Οὐδεὶς πλῆντ, ηπερ πνῆματοι γάνα πεσόντα.

Αἴτας δ' αὐτε γέγωνεν ἀρμύμονι Πελυδάμαντι.

Φράξεο, Πελυδάμα, καί μοι νημερῆς ἔνισπε,

470

Η δὴ εχ ὄτος ἀνὴρ Προθοῆνος αντιπεφᾶσθαι

Αξιος; ἡ μέν μοι κακὸς εἰδέται, ύδε κακῶν ἐξ,

Αλλὰ κασίγνητος Αὐλήνορος ἵπποδάμοιο,

Η τῶις αὐτῷ γάρ γενεὴν ἀγχιστα ἐώκει.

Η ρ, εὗ γινώσκων Τρῶας δ' ἄχος ἔλλατε Θυμῷ 475

Ενδ' Ακάμας Πρόμαχον Βοιώτιον ὄτασε δερὶ,

Αμφὶ κασίγνητῳ Βεβαώς ο δ' ὑφελκε ποδοῖν.

Τῷ δ' Αχάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀίσας.

Αργεῖοις ιόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,

Οὐ θην οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσται καὶ ὀζῆνς

480

Ημῖν, ἀλλά ποθ' ὥδε κατακλανέσθε καὶ ὕμμες.

Φράξεσθ, ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδημένος εὔδει

Ἐγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασίγνητοί γε ποιη

Δηρὸν ἀτίτος ἔη τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνὴρ

Τυνῶιν ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκῆρα λιπέσθαι.

485

Ως ἔφατ· Αργείοισι δ' ἄχος γένετ εὐξαμένοιο.

Πηνελέω δὲ μάλιστα δαΐφρονι Θυμὸν ὄρινεν.

Ωρμήθη δ' Ακάμαντος η δ' εχ ὑπέμεινεν ἐρωήν

Πηνελέοιο ἀνακτος. ο δ' ὄτασεν Ιλιονῆα,

Τιὸν Φόρβαντος πολυμήλα, τόν ρα μάλιστα

490

Ερμείας Τρῶων ἐφίλει, καὶ κῆπτιν ὄπαστε.

Τῷ δ' ἄστο ποτηρού μενον τέκεν Ιλιονῆα.

Τὸν τόδ' ὑπ' ὄφρύος ὄτα κατ' ὄφθαλμοιο θέμεθλα,

Εκ δ' ὧστε γλήνην, δόρου δ' ὄφθαλμοιο διαπρὸ,

Καὶ διὰ ίνις ἥλθεν, ο δ' ἔζετο χεῖρε πετάστας

495

Αμφα.

Αμφω· Πηνέλεως δὲ, ἐρυστάμενος ξίφος ὅξῳ,
Αὐχένα μέστον ἔλαστεν, ἀπήραιξεν δὲ χαμᾶξε,
Αὐτῇ σὺν τῷ ληκι, κάρη ἔτι δὲ ὄβριμον ἔγχοι.
Ηεν ἐν ὄφθαλμῷ ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχῶν,
Πέφραδε τε Τρώεσσι, καὶ εὔχόμενος ἔπος ηῦδα.

500

Εἰπέμεναι μοι, Τρῶες, ἀγαυοῖ Iλιονῇ
Παῖδες φίλω καὶ μητρὶ, γονίμεναι ἐν μεγάροισιν.
Οὐδὲ γάρ η Προμάχοιο δάμαρ Αλεγγηνοριδάο,
Ανδρὶ φιλῶ ἐλθόντι γανύστεται, ὅππότε κεν δὴ
Ἐκ Τροίης σὺν νησὶν νεώμεθα κύροι Αχαιῶν.

Ως φάτο· τὰς δὲ ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλε.
Πάπιηνεν δὲ ἔκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Εσπετε νῦν μοι Μῆσαι, Ολύμπια δώματ' ἔχεσαι,
Οσὶς δὴ πρωτος, Βροτόεντ' αὐδράγρι, Αχαιῶν
Ηρακτ', ἐπειρρόντες ἔκλινε μάχην κλυθός Ενιοσίγαι.

510

Αἴας δὲ πρωτος Τελαμώνιος Υρίου ότα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καθεροθύμων.
Φάλκην δὲ Αντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε.
Μητρίους δὲ Μόρυν τε, καὶ Ιπποτίωνα καζέκει.
Τευκρὸς δὲ Προθέωνά τ' ἐνήραο, καὶ Περιφήτην.
Ατρεΐδης δὲ ἀρέπειθ' Υπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
Οὗτα κατὰ λαπάρην, διὰ δὲ ἐνίερα χαλκὸς ἀφυστε
Δηώσας· Ψυχὴ δὲ κατ' όταμένην ὠτειλὴν
Εσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ Κούτος ὅστ' ἐκάλυψε.
Πλείστης δὲ Αἴας εἶλεν, Οἰλῆος ταχὺς οἰός.
Οὐ γάρ οἱ τις ὄμοιος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν,
Ανδρῶν τρεστάνων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβεν ὠρσεν.

520

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ZEUS ἐγερθεὶς, καὶ θεοσέμενος τὰς Τρῶας πκωμένες, Ηρζέπιπλίσσα, γ
Ιεψὶ μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίσασθαι τὸν πολέμον
Ἀπόλλωνα δέ, ὅπως αὐταρρώσῃ τὸν Εκλόρα. Οσ, ἀγαλαῖον αἰγίδα, τὰς Ελ-
ληνας εἰς φυγὴν τρέπει. Καὶ, μέχρει τῶν νεῶν Συνδιωχθεῖσι, Αἴας ὁ Τε-
λαμών, οὐ πολλὸς ἀναγέν τῶν πολεμίων, τὰς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

ΑΛΛΗ.

Ο, Κρουίδης κεχόλωτο Ποσειδάνων, καὶ Ήρη.

AΥτὰρ ἐπεὶ διά τε Σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, ωλλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρὸ ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
Χλωροὶ ὑπαὶ δείξας, πεφοβημένοι· ἔγρεο δὲ Ζεὺς
Ιδης ἐν πορυφῆσι ταρὰ χρυσοθρόνος Ήρης.
Στῇ δ' ἄρδ' ἀναιξας, ἵδε δὲ Τρῶας καὶ Αχαιάς,
Τὰς μὲν ὄρινομένες, τὰς δὲ κλονέοντας ὅπισθεν
Αργείας· μετὰ δὲ Κρονία Ποσειδάνωνα ἄνακτα.
Εκλόρα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἴσαδ· οἱ δὲ ἀργαλέω ἔχετ ἀσθματικῆς ἀπινύσσων,
Αἴμ' ἔμεων, ἐπεὶ τὸ μιν ἀφαυρότατος βάλλει Αχαιῶν.
Τὸν δὲ ἴδων ἐλέγησε ταῦτην αὐδρῶν τε, Θεῶν τε,
Δεινὰ δὲ ὑπόδρα ἴδων Ηρην περὸς μῆθον ἔειπεν.

Η μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, Κρονίας δόλος, Ήρη,
Εκλόρα διον ἐπαύσει μάχης, εφόβησε δὲ λαχές.
Οὐ μὰν οἶδε, εἰ αὖτε κακορράφινης ἀλεγεινῆς
Πρώτη ἐπαύρησα, καὶ Κρονίας τῷ πληγῆσιν ἰμάσσω.
Η τούτη μέρμη, ὅτε τὸν ἐκρεμῶν ψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖς
Ακμονας ἥκα δύω, τερεὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
Χρύσεον, ἀρρηκτον; Καὶ δὲ ἐν αἰθέρῃ καὶ νεφέλησιν

Εκρέμω,

Ἐκρέμω, ἥλαῖσον δὲ θεοὶ καὶ μακρὸν Ολυμπον·
Λῦσαι δ' ἐκ ἐδύναιτο παρασαδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
Ρίπλασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλῆς, ὁφρὲ ἀντικηλατ
Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' ἀδέλφης θυμὸς ἀνήσει
Αἰχιχὴς ὀδύνη Ηρακλῆς θείοι,

25

Τὸν γὰρ Βορέην ἀνέμῳ πεπιθεῖσα θυέλλας,
Πέμψας ἐπὶ ἀτρύγετου πόνου, κακὰ μηλίσωσα,
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὗνοιομένην απένεικας.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ρυσάμην, καὶ ἀνηγγαγον αὐτοῖς
Ἀργος ἐστιπόθεοιον, καὶ πολλὰ περι ἀθλήσαντα.
Τῶν σὲ αὐτοῖς μηνόσω, ἵνα ἀπολληζης ἀπατοῖων,
Οφρῷ εἰδῆς, τὴν τοις χραίσμην φιλότητος τε, καὶ εὔνη,
Ην εμίγης ἐλθεῖσα θεῶν ἀπό, καί μιν ἀπάτησας.

30

Ως φάτο· ρίγησεν δὲ Βοῶπις πότνια Ήρη,
Καί μιν φωνήσαστ' ἔπεια πλερόεντα, προσηγόρισα.

35

Ισωνῦν τόδε Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν,
Καὶ τὸ καλεῖσθομενον Στυγὸς ὑδωρ, ὃσε μέγισος
Ορκος, δεινότατός τε, πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
Σῆδ' ἵερὴ κεφαλὴ, καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
Κροιδίον, τὸ μὲν ἐκ ἀντι ἐγώ ποτε μάψι ὄμοσαιμι.
Μή δι' ἐμὴν ὕστητα Ποσειδάων ἐνστίχθων
Πημαίνει Τρῶας τε, καὶ Εὐλορα, τοῖσι δ' ἀρήγει.
Αλλά περ αὐτὸν θυμὸς ἐπιστρύνει καὶ ἀνώγει.
Τειρομένες δ' ἐπὶ νησὶν ἴδων ἐλέησεν Αχαιές.
Αὐταρ τοι κάκείνω ἐγώ παραμυθησαίμην
Τῇ ἴμεν, οὐ κεν δῆ γὰρ, Κελαινεφές, ἡγεμονεύοις.

40

Ως φάτο· μείδησεν δὲ πατήρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε,
Καί μιν ἀμειβόμενος, ἔπεια πλερόεντα προσηγόρισα.

45

Εἰ μὲν δὴ γὰρ ἔπειτα, Βοῶπις πότνια Ήρη,
Ισοις ἐμοὶ φρονεύσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βλέπεται ἄλλη,
Αἴψα μεταστρέψει νόσον, μετὰ γὰρ, καὶ ἐμὸν κῆρ.
Αλλ' εἰ δὴ ᾧ ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
Ἐρχεονται μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο καλεσσον
Ιρίν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Απόλλωνα κλυτότοξον,

50

55
Οφρ'

Οφρ' ή μὲν μετὰ λαὸν Αχαιῶν χαλκοχήλων
Ελθη, καὶ εἰπῆσι Ποσειδάνῳ, ἀνακή,

Παυσαμένῳ τολέμοι, τὰ ἀ τρός δώματ' ίκέσθαι.

Εὐλορα δ' ὁ τρύνησι μάχην ἐς Φοῖβος Απόλλων,

Αὗτις δ' ἐμπνευσθησι μένος, λελάθη δ' ὅδυνάων,

Αἱ νῦν μιν τείρσοι κατὰ φρένας αὐτῷ Αχαιάς

Αὗτις ἀποσρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας.

Φεύγοντες δ' ἐν νησὶ τολυκλήστι πέσωσι

Πηλείδεω Αχιλῆος ὁ δ' ἀντήσει ὃν ἔταιρον

Πάτροκλου, τὸν δὲ κῆνετ ἔγχει φαιδίμος Εὐλώρος

Ιλίας τροπάροιθε, τολεῖς ἐλέσαντ' αἰζηγάς

Τὰς ἄλλας, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.

Τῷ δὲ χολωστάμενος κτενεῖ Ευροα δῖος Αχιλλεύς.

Ἐκ τοῦδ' ἀν τοι ἔπειτα ταλίωξιν ταρὰ νηῶν

Αἱὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰσὸν Αχαιοὶ

Ιλιον αἰτὶ πὺ ἔλοιεν, Αθηναίης διὰ βελάς.

Τοπρὶν δ' ὥτ' ἄρ' ἐγὼ ταύτω χόλον, ὥτε τιν' ἄλλων

Αθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσσω,

Πρίν γε τὸ Πηλείδαι τελευτῆναι ἔελδωρ.

Ως οἱ ὑπέρειη τρώτον, ἐμῶ δ' ἐπένευστα κάρητι,

Ηματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο Θεὰ Θέτις ἡψαλο γένων,

Λιστορένη τιμῆσαι Αχιλλῆα πολίπορθον..

Ως ἔφατ· ὥδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ήρη.

Βῆ δὲ κατ' Ιδαίων ὅρέων ἐς μακρὸν Ολυμπον.

Ως δ' ὅτ' ἀναίξῃ νόος ἀνέρος, ὃς ἐπὶ τολλήν

Γαῖαν ἐληλυθώς, φρεσὶ τευκαλίμησι νοήσῃ,

Ενθ' εἴην, η ἐνθα, μενοινήσειέ τε τολλά.

Ως κραυπνῶς μεμαυῖα διέπλατο τοτνια Ήρη.

Ικετο δ' αἰτὶν Ολυμπον, ὅμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν

Αθανάτοισι θεοῖσι, Διὸς δόμῳ οἱ δὲ ἴδοντες

Πάντες ἀνήιξαν, καὶ δεικανόνωσι δέπατσιν.

Η δ' ἄλλας μὲν ἔαστε, Θέμις δὲ καλλιπαρήω

Δέκιο δέπατις τρώτη γάρ ἐναντίη ἡλθε θέστα,

Καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεια τιερόεντα, τροστήδα.

Ηρη, τίπτε βεβηκας, ἀτυζομένη δὲ εοικας;

60

65

70

75

80

85

90

Η μάλα

Η μάλα δή ζε φόβησε Κρόνος πάϊς, ὃς τοις ἀκοίτης;

Τὴν δὲ ἡμείσετερόν εἶπεια θεὰ λευκώλενος Ήρη.

Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἴσθα καὶ αὐτὴ,

Οἶος ἔκείνων θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνῆς·

Αλλὰ τούτη γένεται δόμοις ἐν δαιτίος εἰσηγησθε.

95

Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀχέστεαι ἀθανάτοισιν,

Οἵα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· ωδέ τι φημί·

Πᾶσιν ὄμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, ψεύτε βροτοῖσιν,

Οὔτε θεοῖς, εἰπέρο τις ἔτι νῦν δαίνυται εὑφρων.

Η μὲν ἀρχὴ ὡς εἰπώσα καθέζετο πότυμα Ήρη.

100

Οχθησαν δὲ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ηδὲ ἐγέλασσε.

Χείλεσιν, ωδέ μετωπον ἐπ' ὄφρύσι κυανέησιν

Ιάνθη πάσιν δὲ νεμεσησθεῖσα μετηύδα.

Νήπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρούνεοντες,

Η ἔτι μιν μέμαρμεν καλαπαυσέμεν, ἀσσον ἴοντες,

105

Η ἔπει, ηδὲ Βίη· οὐδὲ ἀφήμενος ἐκ ἀλεγύνει,

Οὐδὲ ὅθελαι φησὶν γάρ, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι·

Κάρει τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστο.

Τῷ ἔχετ' ὅτῃ κεν ὕμηι κακὸν πέμπησιν ἐκάστῳ.

Ηδη γάρ νῦν ἔλπομέν Αρηῖ γε πῆμα τετύχθαι·

110

Τίος γάρ οἱ ὄλωλε μάχη ἐν φίλταλος ἀνδρῶν

Ασκάλαφος, τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Αρης.

Ος ἔφατ· αὐτὰρ Αρης θαλερὸς πεπλήγετο μηρῷ

Χερσὶ καλαπηγέστρῳ, ὄλοφυρύμενος δὲ προσηύδα.

Μή νῦν μοι νεμεσήσετε, Ολύμπια δῶματ' ἔχοντες

115

Τίσασθαι φόνου υἷος, ίόντης ἐπὶ μῆτρας Αχαιῶν,

Εἴπέρο μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντης περαυνῶ,

Κεῖσθαι ὄμοις νεκύεστοι μεδέ αἴματι, καὶ πονηστιν.

Ος φάτο· καί τοι πάπτες κέλειο Δεῖμον τε Φόβον τε

Ζευγνύμεν· αὐτὸς δὲ ἔντε εὖδυστο παμφανόωντα.

120

Ενθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος

Πάρ ποτε Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,

Εἰ μὴ Αθήνη, πάσι τε περιδδείσασα θεοῖσιν,

Οργοὶ δὲ ἐκ προσθύρων, λίπε δὲ θρόνον, ἐνθα θάστε.

Τοῦ δὲ ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο, καὶ σάκος ὥρων, 125

Εγκος

Εγχος δ' ἔιησε σιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἐλύσα
Χάλκεου· ή δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θύρον Αρηα.

Μαινόμενε, φρένας ηλέ, διέφθορας· η νύ τοι αὔτως
Οὐατ' ἀκρέμεν εἴτι, νόος δ' ἀπόλωλε, καὶ αἰδώς;

Οὐκ αἴτις ἄτε Φησὶ Θεὰ λευκώλενος Ήρη, 130
Η δὴ νῦν πάρ Ζηνὸς Ολυμπίων εἰλήλυθεν;

Η ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
Αψὶ μεν Οὐλυμπόνδε, καὶ ἀχυμένος περ ἀνάγκη,

Αὐτῷ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυλεῦσαι;

Αὐτίκα γάρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμες καὶ Αχαιός 135
Λείψει, οὐδὲ ημέας εἰτί κυδοιμήσων εἰς Ολυμπον.

Μάρψει δὲ ἔξεινης, ὃς ἀϊτιος, ὃσε καὶ ἔκι.

Τῶ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱος ἐηθῷ.
Ηδη γάρ τις τέθει βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων

Η πέφατ', η καὶ ἐπειδὴ πεφήσεται. Αργαλέον δὲ 140
Πάντων ἀνθρώπων ρῦσθαι γενεὴν τε, τόκον τε.

Ως εἰπὺς, ιδρυσε θρόνῳ ἐνι θύρον Αρηα.

Ηρη δὲ Απόλλωνα καλεσσαὶ δώματος ἐκῆσι,

Ιρίν Θ', ητε θεοῖσι μελάγχελος ἀθανατοισι,
Καὶ ζεφεας, φωνήσας ἐπεα πλερόεντα, προσηγύδα.

Ζεὺς ζεφὼ εἰς Ιδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι ταχισα.

Αὐτῷ τὴν ἐλθητε, Διός τ' εἰς ὡπα ἰδησθε,
Ερδειν ὅτι κεῖνος ἐποτρύνη καὶ ἀνώγη.

Η μὲν ἄρ τις εἰπὺσα, πάλιν κιέ πότνια Ήρη,
Εζειο δὲ εἰνὶ θρόνῳ· τὰ δὲ αἰζαντε πεφέσθην,

Ιδην δὲ ίκανον πολυπίδακα, μηλέρα θηρῶν.

Εῦρον δὲ εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργαρῷ ἄκρω
Ημενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόν νεφός ἐσεφάνωτο.

Τῶ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διός νέφεληγερέτασ

Στήτην· ώδε ζεφῶν ιδῶν ἐχολώσατο θυμῷ,
Οτίοις ὡκέπεεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.

Ιριν δὲ προτέρην ἐπεα πλερόεντα προσηγύδα.

Βάσκ ιθι, Ιρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἀνακτι

Πάντα τάδ ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.

Παυσάμενόν μιν ἀνωχθι μάχης, ηδὲ πλοιέμοιο,

Ἐρχεσθαις

Ερχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.

Εἰ δέ μοι ὡκὲ ἐπέεστ' ἐπιπείσειαι, ἀλλ' ἀλογήσει,
Φραζέσθω δὴ ἔπειτα καὶ τὰ φρένα, καὶ καὶ τὸν πόνον,
Μή μ' ἀδὲ, κρατερός τερ οὖν, ἐπιόντα ταλάσση
Μεῖναι· ἐπεὶ οὐ φημὶ βίῃ τολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ τρόποτερος· τὸ δὲ ὡκὲ ὅθεται φίλον ἦτορ
Ισον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε συγέεστι καὶ ἄλλοι.

Ως ἔφατ· ὥδ' ἀπίθησε τοδῆνεμος ὠκέα Ιρις·
Βῆ δὲ κατ' Ιδαίων ὁρέαν εἰς Ιλιον ἴρην.

Ως δ' ὅταν ἐκ νεφέων πῆται νιφάδι, ἢ κάλαζα,
Ψυχρὴ ὑπαὶ ρίπης αἰθρηγενέος βορέαο.

Ως κραιπνῶς μεμαυῖα διέπλαζο ὠκέα Ιρις·

Αγχὼ δὲ ισαμένη, τροσέφη κλυτὸν Ευνοσίγαιον.

Αγγελίην τινά τοι, Γαιόχε κυανοχαῖτα,
Ηλθον δεῦρο φέργσα ταραῖ Διὸς αἰγιόχοιο.

Παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης, ἢδε τολέμοιο,
Εοχεσθ', ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.

Εἰ δέ οἱ ὡκὲ ἐπέστ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
Ηπείλει κάκεῖνος ἐναντίοιν τολεμίζων

Ενθάδ' ἐλεύσεσθαι· Κεὶ δὲ ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
Χεῖρας, ἐπεὶ ζέο φησὶ βίῃ τολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ τρόποτερος· Κὺν δὲ ὡκὲ ὅθεται φίλον ἦτορ
Ισόν οἱ φάσθαι, τόν τε συγέεστι καὶ ἄλλοι.

Τὴν δὲ, μέγ' ὄχθησας, τροσέφη κλυτὸς Ευνοσίγαιος.

Ως τόποι, ἢ ρ, ἀγαθός τερ οὖν, ὑπέρσοπλον ἔειπεν,
Εἴ μ' ὄμότιμον ἔοντα βίῃ αἴκουντα καθέξει.

Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνος εἰμὲν ἀδελφοί, οὓς τέκε Ρείη,
Ζεὺς, καὶ ἔγω, τρίταλος δὲ Αἰδης ἐνέροισιν ἀνάσσων·

Τριχθὰ δὲ τάντα δέδασαι, ἔκαστος δὲ ἔμμορε τιμῆς.
Ητοι ἔγαν ἐλαχον τολιην ἄλλα ναιέμεν αἰεῖ,

Παλλομένων· Αἰδης δὲ ἐλαχεν ζόφον ἡρόσεντα·

Ζεὺς δὲ ἐλαχ' οὔρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι, καὶ νεφέλησι·

Γαῖα δὲ ἐτι ξυνὴ τάντων, καὶ μακρὸς Ολυμπῷ.

Τῷ ρᾳ καὶ ἔτι Διὸς βέομαι φρεσὶν, ἀλλὰ ἐκηλος,

Καὶ κρατερός τερ οὖν, μενέτω τριτάτη ἐνὶ μοίσῃ.

195

Χερτί

Χερσὶ δὲ μήτι με πάγχυ, κακὸν ὡς, δειδισσέτθω.

Θυγατέρεσσιν γάρ τε κὐ νίασι κέρδιον εἴη

Εκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνιστέμεν, οἵ τεκνα αὐτὸς,

Οἱ ἔθεν ὁτρύνονται ἀκέσονται καὶ ἀνάγκη.

Τὸν δὲ ημειεῖστε ἐπειδὴ ποδῆνεμος ὥνεα Ιρις.

200

Οὕτω γάρ δὴ τοι, Γαιήρχε κυανοχαῖτα,

Τόνδε φέρω Διὸν μῦθον ἀπηνέα τε, πραλεφόν τε;

Η τοι μετασρέψεις; Στρεπτὰ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.

Οἰσθ' ὡς πρετβούμενοις Εριννύες αἰὲν ἔπονται.

Τὴν δὲ αὔτη προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

205

Ιρις θεὰ, μάλα τοῦτο ἔπος καὶ μοῦραν ἔειπες.

Εσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτι ἄγνελος αἰσιμα εἰδῆ.

Αλλὰ τοῦτον ἄχος πραδίην καὶ θυμὸν ικάνει,

Οππόταν ἴσομορφον καὶ ὅμη πεπρωμένου αἴση

Νεικείειν ἐθέλησι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.

210

Αλλ' ἦτοι νῦν μέν κε νεμεστηθεὶς ὑποείξω.

Αλλο δέ τοι ἔρεω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ,

Αἴκεν ἄνευ ἐμεθεν, καὶ Αθηναῖς ἀγελείης,

Ηρης τοῦ, Ερμείω τε, καὶ Ηφαίσιοι ἄνακτοι,

Ιλίῳ αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδὲ ἐθέλησει

215

Εκπέρσαι, δύναι δὲ μέγα πράτος Αργείοισιν,

Ισω τῷθ, ὅτε νῶιν ἀνήκεσος χόλος ἔσαι.

Ως εἰπὼν, λίπε λαὸν Αχαιϊκὸν Ευνοσίγατο,

Δῦνε δὲ πάντοιν ίών πόθεσταν δὲ πρωες Αχαιοί.

Καὶ τότε Απόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.

220

Ερχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεδὲ Εκτορα χαλκοκορυσήν.

Ηδη μὲν γάρ τοι γαιόχος Ευνοσίγατο.

Οἴχεται εἰς ἄλλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν

Ημέτερον μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,

Οἴπερ νέρτεροι εἰσὶ θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες.

225

Αλλὰ τοῦτον ἔμοι πολὺν κέρδιον, ἥδε οἱ αὐτῷ

Επλετο, ὅτι πάροιθε νεμεστηθεὶς ὑποείξε

Χεῖρας ἔμαστε ἐπεὶ καὶ νιδρῶι γέτελέσθη.

Αλλὰ τοῦ γένεν χείρεσσι λάβε αἰγίδα θυσανόεσσαν,

Τὴν μαλέ πιστείων, φοβεέειν πρωας Αχαιός.

230

Σοὶ

Σοὶ δ' αυτῷ μελέτω, Εκαῆθόλε, φαιδίμος Εκτωρ·
Τόφρα γάρ τν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὅπερ ἀν Αχαιοῖ
Φεύγοντες νηάς τε καὶ Ελλήσποντον ἵκωνται.
Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργοντε, ἔπος τε,
Ως καὶ καὶ αὗτις Αχαιοὶ ἀναπνεύσωσι τόνοιο.

235

Ως ἔφατ· γάρ τοι πάρα παῖδες ἀνηκάσησεν Απόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ιδαιῶν ὄρεων, ἥρηκι ἐοικὼς
Οὐκέτι, φασσοφόνῳ, ὃς ὠκισος ωτετηνῶν.
Εὗρ' οὖν Πριάμοιο δαΐφρονος, Εκτορος δίου,
Ημενον, γάρ δέ τι κεῖτο νέον δέ σαγείρατο θυμὸν,
Αμφί εἰ γυνώσκων ἑτάρες· ἀτὰρ ἀσθμεκαὶ οὐδέποτε
Παύεται, ἐπεὶ μιν ἔγερε Διὸς νοος αἰγιόχοιο.
Αγχῇ δέ ισάμενος προσέφη ἐκάεργος Απόλλων.

240

Ἐκτορ, οὐκέτι Πριάμοιο, τίνη δὲ σὺ νοσφιν ἀπ' ἄλλων
Ηστὸλιγηπελέων; ή πά τι σε κῆδος ἱκάνει;

245

Τὸν δέ ὀλιγοδράνεων προσέφη πορυθαίολος Εκτωρ.
Τίς δέ ζύεστι, φέρισε θεῶν, ὃς μὲν εἰρεαὶ ἄνην;
Οὐκ αἴτιος, ὃ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Αχαιῶν,
Οὓς ἑτάρες ολέκονται, βοὴν αἰγαθὸς βάλεν Αἴας
Χερμαδίῳ προσέθος, ἐπαυσε δὲ θύριδος ἀλκῆς;
Καὶ δὴ ἔγωγε ἐφάμην νέκυας καὶ δῶματος Αἴδαο
Ημαῖτι τῷδε ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄιον ἦτορ.

250

Τὸν δέ αὗτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Απόλλων.

Θάρσει νῦν, τοῖον τοι προστῆνε Κρονίων
Εξ Ιδης προέηκε παρειδάμεναι, καὶ αὔμύνειν,
Φοῖβον Απόλλωνα χρυσαρον· ὃς ζε πάρος περ
Ρύνοι, ὁμῶς αὐτὸν τε, καὶ αἰπεινὸν πλοιεθρον.
Αλλ' ἄγε, νῦν ἴππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἴππεις.
Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιών, ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δέ ηρωας Αχαιές.

255

Ως εἰπών, ἐμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
Ως δέ ὅτε τις σαῖδος ἴππος ακοσηγας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀπορρήξας, θείοι πεδίοι προσάινων,
Εἰώθως λύεσθαι ἐϋρρειος πόλαμοιο,

265

Κυδιόων, υψὲ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ωμοις αἵσσονται· ὁ δὲ ἀγλαῖηφις τεποιθῶς,
Ρίμφα ἐ γνα φέρει μετά τὸ ηθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ως Εκλωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γάνατ' ἐνώματα,
Οτρύνων ἵππηας, ἐπεὶ θεῶν ἐκλυεν αὐδήν.

Οι δέ, ὡς ἡ ἐλαφον κεραὸν, ἡ ἄγριον αἴγα
Εσσεύοντο κύνες τε, καὶ αἱρετος ἀγροιῶται·

Τὸν μέν τὸ ηλίθαλος τέτρην καὶ δασκιος ὑλη
Εἰρύστατ, καὶ ἄρα τέ Ζφι πιχῆμεναι αἴσιμον ἦεν·

Τῶν δέ θύπαὶ ιαχῆς ἐφάνη λιτῆς ηὔγενει·
Εἰς ὁδὸν, αἴψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας.

Ως Δαναοὶ, εἴως μὲν, ὄμιλαδὸν αἰὲν ἐποντο,
Νύσσοντες ξέφετιν τε, καὶ ἔγχετιν ἀμφιγύοισιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τοῦ Εκλορ ἐποιχομενον σίχας ἀνδρῶν,
Τάρθησαν, πᾶσι δὲ παραὶ ποσὶ κάππετε Θυμός.

Τοῖσι δὲ ἐπειτ ἀγόρευε Θόας, Ανδραίμονος οἰος,
Αἰτωλῶν ὄχη ἄριστος, ἐπιτάμενος μὲν ἀκοντι,
Εσθλὸς δὲ ἐν σαδίῃ ἀγορῇ δέ ἐταῦροι Αχαιῶν.
Νίκων, ὅππότε κεροὶ ἐρίσειαν περὶ μυθῶν.

Ος Ζφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

Ως πόποι, ἡ μέγα θαῦμα τοδὲ ὄφθαλμοῖσιν ὥρματα.

Οἰον δὲ αὐτὸν ἐξαῦτις ἀνέση, κηρας ἀλύξας,
Εκλωρ· ἡ θήν μιν μάλα ἐλπετο Θυμὸς ἐκάστε

Χερσὸν ὑπὸ Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.

Αλλά τις αὗτε θεῶν ἐρρυσατο καὶ ἐσάωσεν
Εκλορό, ὁ δὲ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γνάθῃ ἔλυτεν.

Ως καὶ νῦν ἐστεσθαι δίομαι· καὶ γάρ ἀτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδάπτε πρόμοσ ισάλαι, ὥδε μενοινῶν.

Αλλ᾽ ἀγεθ, ὡς ἀνὴ γὰρ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.

Πληθὺν μὲν ποτὶ νῆσος ἀνώζομεν ἀπονέεσθαι.

Αὐτοὶ δέ, ὅστοι ἄριστοι ἐνὶ δρατῷ εὐχόμεθ εἶναι,

Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύζομεν ἀντιάσαντες,
Δράτας ἀνασχόμενοι· τὸν δὲ οἴω καὶ μεμαῶτα

Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καλαδύναι ὄμιλον.

Ος ἔφαδ· οἱ δὲ ἄροι τὴν μάλα μὲν κλύον, ηδὲ ἐπίθουτο.

ΟΙ

Οι μὲν ἄρδε μέρη Αἰανῆς, καὶ Ιδομενῆς ἀνακήσι,
Τευχρον, Μηριόνη τε, Μέγην τὸν αὐτάλαυρον Αρηῖ,
Τσμινην ἡρίουν, ἀριστῆς καλέσαντες,
Εκπορι καὶ Τρώεσσιν ἐνανθίον· αὐτὰρ ὥπισσω
Η πληθὺς επὶ νῆσος Αχαιῶν ἀπονεούτο.

305

Τρῶες δὲ προῦτυψαν ἀσλάεες· ἦρχε δὲ ἄρδε Εκπωρ
Μακρὰ Κιεάς· πρόσθεν δὲ καὶ αὐτῷ Φοῖβος Απόλλων,
Ειρένος ὄμοιον νεφέλην, ἔχε δὲ αἰγίδα Θέρων,
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέα, ἣν ἄρδε χαλκεὺς
Ηφαιστος Διὸς δῶκε φορημεναι εἰς φόβον ἀνδρῶν.

310

Τὴν ἄρδε ὅγε εἰς χείρεσσιν ἔχων, ἤγήσατο λαῶν.
Αρογεῖσι δὲ πρέμειναν ἀσλάεες· ὥριο δὲ αὐτὴ
Οὖτε ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῆφι δὲ σισοὶ

Θρῶσκον· πολλὰ δὲ δύρα πρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Αλλα μὲν εἰς χροῖ πηγυνυτ ἀρηθόων αἰγῆων.

315

Πολλὰ δὲ καὶ μεστηγὺ, πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἴσανθο. λιλαίσμενα χροὸς ἀσαι.

Οφρὰ μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχειτε μάρεμα Φοῖβος Απόλλων.

Τόφρα μαλά ἀμφοτέρων βέλει ἥπιτεο, πίπτε δὲ λαός.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καλενῶπα τὸν Δαναῶν ταχυπώλων

320

Σειστοῖ, ἐπὶ δὲ αὐτὸς ἀυτεῖ μάλα μέγα, τοῖσιδε θυμὸν
Ἐν σήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θέριδος ἀλκῆς.

Οι δέ, ὡς ἡ Βοῶν ἀγέλην, ἡ πᾶν μέγερος οἰῶν

Θῆρε δύω πλονέντες, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,

Ελθόντες ἐξαπίνης, Κηραίλορος καὶ παρεόντος.

325

Ως ἐφόβηθεν Αχαιοὶ αἰάλκιδες· εἰς γαῖαν Απόλλων

Ηκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Εκπορι κύδος ὥπαζεν.

Ενθα δὲ ἀνὴρ ἔλευ ἀνδρα, κεδασθείσης υσμίνης.

Εκπωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Αρκεσίλαον ἐπεφνε.

Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἤγήτορα χαλκοχιτῶνων.

330

Τὸν δέ, Μενεσθῆσος μεγαθύμης πιστὸν ἐταῖρον.

Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ιατον ἐξενάριξεν.

Ητοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Οἰλῆνος θείοιο

Εσκε Μέδων, Αἴανθος αἰδελφεός· αὐτὰρ ἐναιεν

Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀπὸ παλβίδος, ἀνδρα καλακῆς

335

Γνωτὸν

Γνωλὸν μῆλοις Εριώπιδος, ἦν ἔχ' Οἰλεύς.

Ιασος αὖτ, ἀρχός μὲν Αθηναίων ἐτέτυκτο,

Τιὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βεκολίδαο.

Μηκισῆ δ' ἔλε Πελυδάμαξ, Εχίον δὲ Πολίτης

Πρώτη ἐν ύσμινῃ· Κλυνίον δ' ἔλε δῖος Αγήνωρ.

Δηϊόχον δὲ Πάρις βάλε νείαλον ὥμον ὅπισθε

Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ τρὸ δὲ χαλκὸν ἐλασσεν.

Οφρ̄ οἱ τὸς εὐαρίζον απ' ἔνθεα, τοφράδ' Αχαιοις

Ταφρω, καὶ ζυλόπεστιν, ἐνιπλήξαντες ὄρυκτη,

Εὐθα καὶ εὐθα φέβοντο· δύοντο δὲ τεῖχος ανάγκη.

Εκλωρ δὲ Τρώεστιν ἐκέκλεθο, μακρὸν αὔστας,

Νηυσὶν ἐπιστεύεσθαι, ἐάν δ' ἐναρα βροτόεντα.

Ον δ' ἀν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,

Αὐτῷ οἱ θάνατον μηίστοροι, οὐδέ νυ τὸν γε

Γνωλοί τε γνωλαί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,

Αλλὰ κύνες ἐρύγτι τρὸ δέσιος ήμετέροιο.

Ως εἰπών, μάσιγι καλωμαδὸν ἡλασεν ἵππες,

Κεκλόμενος Τρώεστι καὶ σίχας· οἱ δὲ, Ζὺν αὐτῷ

Πάντες ὄμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυτάρματας ἵππες,

Ηχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Απόλλων,

Ρεῖ ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποστὸν ἐρείπων,

Ἐς μέσσον καλέσαλλε· γεφύρωσεν δὲ κελευθον

Μακρὸν, ηδὸν εὐρεῖαν, σὸν τ' ἐπὶ δύρος ἐρωὴ

Γίνεται, ὅππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἥσει.

Τῇ δὲ ὄγη προχέοντο φαλαγγιδόν· τρὸ δὲ Απόλλων

Αἰγιδὸν ἐχων ἐρίτομον· ἐρειπε δὲ τεῖχος Αχαιῶν

Ρεῖα μάλ, ἡς ὅτε τις ψάμαθον πάις ἀγγει θαλάσσης,

Οσ' ἐπεὶ δὲ ποιήσῃ ἀθύρματα νηπίεστιν,

Αψ αὐτὶς Ζυνέχειε ποστὸν καὶ χερσὶν, ἀθύρων.

Ως δὲ Ζὺ, ηδὲ Φοῖβε, πολὺν καμάτον καὶ οἰζὺν

Σύγχεας Αργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.

Ως οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,

Αλλήλοισι τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι

Χεῖρας ανίσχουσι, μεγάλ' εὐχετόντοιο ἔκαστο.

Νέσωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, θρος Αχαιῶν,

370

Εὔχετο,

Εὐχέλο, χειρ' ὄρεγγων εἰς θρανὸν ἀσερόεντα.

Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Αργεῖ περ τολυπύρω,
Η Βοὸς, ἡ ὅιος κατὰ πίσιν μηρία καίων,

Εὐχέτο νοσῆσαι, Κù δ' ὑπέσχεο, κὺ καθένευσας·

Τῶν μηνῶν, κὺ ἀμυνον, Ολύμπιε, πηλεῖς ἥμαρ·

Μηδὲ γὰρ Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Αχαιές.

Ως ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκλυπε μητίεια Ζεὺς,
Αράων αἴσιν Νηληϊάδαιο γέρονήθε.

Τρῶες δ', ὡς ἐπύθουσι Διός νόου αἰγιόχοιο,

Μᾶλλον ἐπ' Αργείοισι Θέρον, μητανῆσο δὲ χάρημης.

Οι δ', ὡς μέγα κῦμα θαλασσῆς εὔρυπόροιο

Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε ἐπιέιγη

Ις αὐτέμ· ἡ γάρ τε μάλιστα γε κύματ' ὀφέλλει·

Ως Τρῶες μεγάλῃ ιαχῇ καὶ τεῖχος ἔβαινον.

Ιππεις δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πορύμνησι μάχοντο,

Εγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδού, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,

Οι δ' ἀπὸ νηῶν ὑψὶ μελαινάων ἐπιβάντες,

Μακροῖσι, ξυσοῖσι, τά ρά ζεφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο

Ναύμαχα, κολλήντα, καὶ τὰ σόμα εἰρένα χαλκῷ.

Πάτροικος δ', εἴως μὲν Αχαιοί τε Τρῶες τε

Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάνων ἐκβοθι νηῶν,

Τέφρῳ δὲ ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὔρυπύλοιο

Ηζό τε, κὺ τὸν ἔτερον λόγοις, ἐπὶ δὲ ἐλκεῖ λυγρῷ

Φάρμακ', ακήματ' ἐπαστε μελαινάων ὁδυνάων·

Αὐτῷ δὲ πειδὴ τεῖχος ἐπεσυμένεις ἐνόσηε

Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ιαχή τε, φόβος τε,

Ωμωξέν τ' ἄρ' ἐπειτα, κὺ ὡς πεπλήγειο μηρὼ

Χερσὶ καταπρηνέσσ' ὄλοφυρόμενος δὲ ἐπος ηῦδα.

Εὔρυπυλ', ἐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντι περ ἔμπης,

Ενθάδε παρμενέμεν· δὴ γάρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·

Αλλὰ ζε μὲν θεράπων ποτιτερπέτερος· αὐτὰρ ἔγωγε

Σπευσομαι εἰς Αχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.

Τίς δ' οἶδ', εἴκεν οἰ, Κùν δαιμονι, Θυμὸν ὄρένω

Παρειπών; Αγαθὴ δὲ παραιφασίς ἐσιν ἐταίρε.

Τὸν μὲν ἄρδεν ὡς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Αχαιοὶ 405

Τρῶας

Τρῶας ἐπερχομένες μένον ἔμπεδον, όδε δύναντο,
Παυρόβέργες τερ εόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν.
Οὔτε ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
Ρηξάμενοι, κλιτίτηι μιγήμεναι, όδε νεεσσιν.

Αλλ' ὡςει σάθμη δόρυ ηγετονέοντας
Τέκτονος ἐν παλάμησι δαημονος, ὃς ρά τε πάστης
Εὗ εἰδῆ Σοφίης, υποθημοσύνης Αθήνης.

Ως μὲν τῶν ἐπὶ ἵσα μάχην τέτατο, πολέμος τε.

Αλλοι δ' αὖτε ἄλλησι μαχηνὶ ἐμάχοντο νεεσσιν.
Εκῆρω δ' αὐτὸς Αἴαντος εείσατο κυδαλίμοιο.

Τῷ δὲ μηῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, όδε ἐδύναντο
Οὐδ' ὁ τὸν ἔχελάσαι, καὶ ἐνπρῆσαι πυρὶ νηᾶς,
Οὐδ' ὁ τὸν ἀψώσασθαι, ἐπει τὸ ἐπέλασσε γε δαίμων.

Ενθ' υῖα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
Πῦρ ἐς νηὰ φέρουντα, καὶ τὸ σῆθος βάλε δερί.

Δέπησεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δέ οἱ ἐκπεσε χειρός.

Εκῆρω δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὄφθαλμον· οἴσιν

Εν κονίησι πεσόντα, νεῶς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσὶ τε, καὶ Λυκίοισιν ἐκέντειο, μακρὸν αὔσας.

Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
Μὴ δή πω χαζέσθε μάχης ἐν σείνει τῷδε·
Αλλ' υῖα Κλυτίοιο ζωσατε, μή μιν Αχαιοὶ
Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν αγῶνι πεσόντα.

Ως εἰπὼν, Αἴαντος ἀκόντισε δερὶ φαεινῶ.

Τῇ μὲν ἄμαρθ· οὐδὲ ἐπειδα Λυκόφρονα, Μάδορος υῖον, 430
Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὃς ρά παρὸς αὐτῷ

Ναῖ, ἐπεὶ ἀνδρας κατέκτα Κυθήριος· ζαθέοισι·

Τόν τὸ ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ ψάτος ὅξει χαλκῷ,

Εξάστη ἀγχ' Αἴαντος· οὐδὲ ὑπῆρος ἐν κονίησι·

Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.

Αἴας δὲ ἐρρίγησε, κατίγνητον δὲ προσηύδα.

Τεῦχε πεπόνη, δὴ νῶιν ἀπέκλιθο πιεσὸς ἐταῖρος.

Μαζορίδης, ὃν νῶι Κυθηρόθεν ἔνδον εόντα,

Ιστα φίλοισι τοκεῦσι ἐτιομεν ἐν μεγάροισι·

Τὸν δὲ Εκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε πάντα τοι τοι· 435

Οκύμο-

Οκύμοροι, καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖος Απόλλων;

Ως φάθ· οὐδὲ ξυνέηκε· Θέων δέ οἱ ἄγχι παρέση,
Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίνονον, ηδὲ φαρέτρην
Ιοδόκον· μάλα δὲ ὥκα βέλη Τρώεσσιν ἐφει.

Καί ρ̄ ἔβαλε Κλεῖτον, Πειστήρος ἀγλαὸν οὐδὲν,

Πελυδάμανῆς ἑταῖρον, ἀγαυὴ Πανθοΐδαο,

Ηνία χερσὶν ἔχοντα· οὐδὲν πεπόνητο καθ' ἵππας·

Τῇ γάρ ἔχει, ηδὲ πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,

Εἰλορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δὲ αὐτῷ

Ηλθε πακὸν, τό οἱ ψήτις ἐρύκακεν, ιερένω περ.

Αὐχένι γάρ οἱ σπισθε πολύσουνος ἐμπεσεν οἶστος·

Ηριπε δὲ ἐξ ὄχεων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,

Κείνος ὅχεα κρούειντες· αὐταξίδεν δὲ ἐνόστε τάχισα

Πελυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίον ηλυθεν ἵππων.

Τὰς μὲν ὅγις Αἴσυνοι, Προλιάνος οὔει, δῶκε·

Πολλὰ δὲ ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσόροώντα

Ιππας· αὐτὸς δὲ αὐτις ίών προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δὲ ἄλλον οἵτον ἐφει· Εἰλορι χαλκοκορυτῇ

Αἴνυσθο· καί κεν ἐπάυσε μάχης ἐπὶ νηστὶν Αχαιῶν,

Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλειο θυμόν.

Αλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, οἷς ρ̄ ἐφύλασσεν

Εκτορί, ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὔχος αὐτηνός·

Ος οἱ εὔστρεφεα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ

Ρῆξ ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ

Ιος χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἐκπεσε χειρός.

Τεῦκρος δὲ ἐρρίγησε, κατίγνητον δὲ προστύδα.

Ως πόποι, ηδὲ πάγχυ μάχης ἐπι μήδεα κείρεις·

Δαιμῶν ἡμετέρης, οὐ, τέ μον βιὸν ἔκβαλε χειρός·

Νευρὴν δὲ ἐξερρήξε νεόστροφον, ην οἱ ἐδησα

Πρώτον, ὅφε ανέχοιο θαμὰ θρώσκοντας οἵτις·

Τὸν δὲ ημείσετον ἐπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

Ως πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν οὐα, καὶ ταρφέας ίώς

Κεῖσθαι, ἐπεὶ ζυνέχειε θεός, Δαναοῖσι μεγύρας·

Αὐτὰρ χερσὶν ἐλῶν δολιχὸν δέρυ, καὶ ζάπος ὥμω,

Μάρνασ τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλος οὐρανοὶ λαχεῖ.

445

450

455

460

465

470

475

Μη

Μὴ μὰν ἀσπεδεῖ γε, δαμαστάμενοί τερ, ἔλοιεν
Νῆας εὔσσελμες, ἀλλὰ μητσώμεθα χάρμης.

Ως φάζ' ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίησιν ἔθηκεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ἄμοισι Σάκος θέτο τετραβέλυμνον·

Κρατὶ δ' ἐπ' ἴφιμω κυνένην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ιππεριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·

Εἴλεο δ' ἀλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὅξεϊ χαλκῶ·
Βῆ δ' ἵεναι, μάλα δ' ὥκα Θέων Αἴανθι ταρέση.

Εκλωρ δ' ὡς εἰδεν Τεύκρῳ βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλεθο, μακρὸν αὔσας.

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμόχηται,
Ανέρες ἐξὲ, φίλοι, μητσασθε δὲ θέριδος αλκῆς,

Νῆας ἀνὰ γλαφυρόας· δὴ γαρ οἶδον ὄφθαλμοισιν
Ανδρὸς αἵρισθος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.

Ρεῖα δ' αἰρίγνωλος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκή,
Ημεν ὅτεοσιν κῦδος ὑπέρτερον ἔγγυαλιξη,

Ηδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ τῷ ἔθελησιν αἱ μύκειν·

Ως νῦν Αργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
Αλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νησὶν ἀολλέες· ὃς δὲ κεν ὑμέων

Βλήμενος, ἡὲ τυπεῖς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη,
Τεθνάτῳ. Οὐ οἱ αἰεκὲς αμυνομένω τερὶ φάτρης

Τεθνάμεν, ἀλλ' ἀλοχός τε Ζόη καὶ παῖδες οπίστω,
Καὶ οἴκος, καὶ κλῆρος ἀκήραλος· εἴκεν Αχαίοι

Οἴχωνται ζὺν νησὶ φίλην εἰς ταῦριδα γαῖαν.

Ως εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάξει.
Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἵς ἐτάροισιν.

Αἰδὼς, Αργεῖοι· νῦν ἄροιον, ηὲ ἀπολέσθαι,
Ηὲ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νῆων·

Η ἐλπεσθ', ηὲ νῆας ἐληποδισθαίσας Εκλωρ,
Εμβαδὸν ιζεσθαι ηὲ ταῦροίδα γαῖαν ἐκαῖσος;

Η ἐκ ὀτρύνοντος ἀκέτετε λαὸν ἀπαντᾶ
Εκλωρος, δὲ δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεάνεις;

Οὐ μὰν ἐς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Ημῖν δὲ ςτις τεθὲ νέος καὶ μῆτις ἀμείνων,

Η αὐτοσχεδίη μῆσαι χειράς τε, μένος τε.

480

485

490

495

500

505

510

Βέλτερον,

Βέλτερον, ἡ ἀπολέσθαι ἔνα χρόνον, ἡὲ βιῶναι,
Η δηθὰ ἐρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊστῇ,
Ωδ' αὕτως παρὰ νηυσὶν, ὑπὸ ἀνδράτι χειροβέροισιν.

Ος εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάζει.

Βνδ' Εκίωρ μὲν ἔλε Σχεδίου, Περιμήδεος οἰών,

515

Αρχον Φωκηῶν· Αἴας δὲ ἔλε Λαοδάμαντα,

Ηγεμόνα περιλέων, Αὐλήνορος ἀγλαῖνον οἴον·

Πελυδάματος δὲ Ωτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,

Φυλείδεω ἑτάρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Επειῶν.

Τῷ δὲ Μέγης ἐπόρυσεν ίδων· οὐδὲ ὑπαίθα λιασθη

520

Πελυδάματος καὶ τῷ μὲν ἀπήμεροτεν· τῷ γὰρ Απόλλων

Εἴα Πάνθε οἰὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·

Αὐτὰρ ὅγε Κροίσμενος σῆθος μέσον ψτασε δερι·

Δέπησεν δὲ πεσὼν, οὐδὲ ἀπὸ ὕμων τεύχε εσύλα.

Τόφρα δὲ τῷ ἐπόρυσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδῶς.

525

Λαμπείδης, ὃν Λάρμπος ἐγείνατο, φέρθαλος ἀνδρῶν;

Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θέριδος ἀλκῆς·

Ος τότε Φυλείδαο μέσον ζάκος ψτασε δερι·

ΕΓγύθεν ὄρμηθείς πακινὸς δέ οἱ ἥρκεσε Θώρηξ,

Τόν ἥ ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς

530

Ηγαγεν εξ Εφύρης, πολαμεῖς ἀπὸ Σελλήνης.

Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης

Ες πόλεμον φορέειν, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρῆν·

Ος οἱ καὶ τότε παῖδος ἀπὸ χροὸς ἥρκεσ ὄλεθρον.

Τῷ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκῆρεος ἵπποδασείης

535

Κύμβαχον ἀκρόταλον οὔξενον εὔχει ὁξύονηι·

Ρῆξε δὲ ἀφὶ ἵππειον λόφον αὐτῷ· πᾶς δὲ χαμᾶξε

Κάππεσεν ἐν κοινίσι, νέον φοίνικι φαεινός.

Εως οὐ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δὲ ἥλπειο νίκην,

Τοφράδε οἱ Μενέλαος ἀρήιος ἥλθεν ἀμύνηρ.

540

Στῇ δὲ εὐραξίᾳ δὲρι λαθὼν, βάλε δὲ ὕμου ὄπισθεν.

Αἰχμὴ δὲ σέρνοιο διέστυζο μαίμωστα,

Πρόσσω ἴεμένη ὁ δὲ ἄρα πρητὸς ἐλιασθη.

Τῷ μὲν ἐεισάσθην χαλκῆρεα τεύχε ἀπὸ ὕμων

Συλήσειν· Εκίωρ δὲ καστυγνήτοισι κέλευε

545

Πᾶσι μάλα· πρῶτον δὲ Ικελαονίδην ἐνένιπλεν,
Ιφθιμον Μελάνιππον· οὐδὲ ὅφρα μὲν εἰλίποδας βῆσι
Βόσκεν Περικάτη, δηγῶν ἀπονόσφιν ἔσυλων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἥλυθον ἀμφιέλ. σσαι,
Αψι εἰς Ιλιον ἥλθε, μετέπρεπε δέ Τρώεσσιν. 550
Ναῖεν δὲ τῷ Πρεαμῷ· οὐδὲ μιν τίεν ἵστα τέκεσσι·
Τόν δὲ Εὐλώρον ἐνένιπλεν, ἐπος τὸ ἔφατ', ἐκ τὸ ὄνόμαζεν.
Οὔτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; ωδὲ νῦ Ζοί τερ
Εὐρέπεται φίλου ἥτορ, ἀνεψιῶ κταμένοιο;
Οὐχ ὁράας, οἴον Δόλοπος τερὶ τεύχε ἐπετσιν; 555
Αλλ' ἐπειν· ω γὰρ ἔτ' ἐξὶν ἀποσαδὸν Αργείοισι
Μάρνατθαι, τῷν γέ ηὲ καλακτάμεν, πέ καὶ ἄκρης
Ιλιον αἰπεινὴν ἐλέειν, κλασθαί τε τολίτας.

Ως εἰπὼν, οὐ μὲν ἥρχ', οὐδὲ ἄμ' ἐσπειρο ἴσθεος φῶς.
Αργείεις δὲ ὥτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας. 560

Ο φίλοι, ἀνέρες ἐσὲ, καὶ αἰδῶ Θέσθ' ἐνὶ Θυμῷ,
Αλλήλας τὸν αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Αἰδομένων δὲ ἀνδρῶν τλέοντες Ζοί, ηὲ τεφανῆ·
Φυγόντων δὲ τὸν ἀρέος ὄρυνται, ωτέ τις ἀλκή.

Ως ἔφαδ· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον. 565
Ἐν Θυμῷ δὲ Βάλοντο ἐπος· φράξαντο δὲ νῆας
Ερκεῖ χαλκείω· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρώας ἔγειρεν.
Αντίλοχον δὲ ὥτρυνε Βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαῳ.

Αυτίλοχος, ωτις Ζεῖο νεώτερος ἄλλος Αχαιῶν,
Οὔτε τοσὶν θάστων, ωτὲ ἄλκιμος, ὡς Ζὺ, μάχεσθαι. 570
Εἴτινά τε Τρώων ἐξάλμενος ἀνδρας βάλησθα.

Ως εἰπὼν, οὐ μὲν αὗτις ἀπέσσυτο, τὸν δὲ ὄρόθυνεν.
Ἐκ δὲ ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντιτε δύρι φαεινῶ,
Αμφί επαπήνας· ὑπὸ δὲ Τρώες κεκάδοντο
Ανδρὸς ἀκοντίσσαντος· οὐδὲ ὧχ ἄλιον θέλος ἦκεν,
Αλλ' Ικετάονος υἱὸν ὑπέρβυμον Μελάνιππον, 575
Νιστόμενον τόλεμόνδε βαλε σῆθος παρὰ μαζόν·
Δύπτησεν δὲ τεσσάν, αράβησε δὲ τεύχε ἐπ' αὐτῷ.
Αυτίλοχος δὲ ἐπόρεστε, κύων ὡς, οἵστις ἐπὶ νεῖροι
Βλημένω αἰχῇ, τὸν τὸν ἐξ εὐνῆφι θορόντα. 580

Θηρητήρ

Θηρῆν ἐτυχησε βαλῶν, υπέλυσε δὲ γυῖα·

Ως ἐπὶ Ζοὶ, Μελάνιππε, Θόρος Αυτίλοχος μενεχάρμης,

Τεύχεα Κυλήσων ἀλλ' ἢ λαθεν Εκλορα δῖον,

Ος ράοις αὐτίος ἥλθε, θέων ἀνὰ δηϊόητα.

Αγίλοχος δὲ μεῖνε, θοός τερ ἐών πολεμισῆς,

585

Αλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεστε, θηρὶ κακὸν ρέζανης εἰκὼς,

Οσε κύνα κτείνας, ἢ βικόλον ἀμφὶ βόεσσι,

Φεύγει, τῷριν τερ ὄμιλον ἀσλισθάμεναι ἀνδρῶν.

Ως τρέστε Νεισορίδης ἐπὶ δὲ Τρῶες τε καὶ Εκλωρ

Ηχῆς θεσπεσίης βέλεα σονόεντα χέοντο·

590

Στῇ δὲ, μετασρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων.

Τρῶες δὲ, λείστιν εἰκότες ὠμοφάγοισι,

Νησὶν ἐπεστεύοντο· Διὸς δὲ ἐτέλειον ἐφετμάς,

Ος Κριτινοὶ εἰέν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν

Αργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο· τὰς δὲ ὄρθυνεν.

595

Εκλορει γάρ οἱ θυρὸς ἐβλέπειο κῦδος ὄρεξαι

Πριαμίδη, ἵνα νησὶ κορωνίστι θεσπιδαῖς τῷρ

Εὐβάλῃ ἀκάματον· Θέτιδος δὲ ἐξαίσιον ἀξὴν

Πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γάρ μένε μῆλετα Ζεὺς,

Νηὸς καιομένης ζέλας ὄφθαλμοῖσιν ἰδεσθαι.

600

Εκ γάρ δὴ τῷ ἔμελλε ταλίωξιν ταρὰ νηῶν

Θησέμεναι Τρῶαν, Δαναοῖς δὲ κῦδος ὄρεξαι.

Τα φρονέων, νήεστιν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἔγειρεν

Εκλορει Πριαμίδην, μάλα τερ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.

Μαίνετο δὲ, ὡς ὅτι Αρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὄλοὸν τῷρ

605

Οὔρεσι μαίνηται. Βαθέντης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·

Αφλοισμὸς δὲ τερὶς σόμα γίνετο, τὰ δέ οἱ ὄσσε

Λαμπέσθην βλοσυρῆσιν ὑπὸ ὄφρύσιν· ἀμφὶ δὲ τὴλης

Σμερδαλέον κροταφοῖσι τινάσσειο μαρναμένοιο

Εκλορος· αὐτὸς γάρ οἱ αἴθερος ἦν ἀμύνωρ

610

Ζεὺς, ὃς μιν τλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μενον ἔσθα

Τίμα, καὶ κύδαινε· μινυνθάδιος γάρ ἔμελλεν

Εσσεσθ· ἥδη γάρ οἱ ἐπώρυνε μόρσιμον ἥμαρ

Παλλὰς Αθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίνφι·

Καὶ ὃ ἔθελεν ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν, τειρητίων,

615

H, δη

Η, δὴ ταλεῖσον ὄμιλον ὄρα, κὐ τεύχε' ἀριστα·

Αλλ' ςδ' ὡς δύναλο ρῆξαι, μάλα περ μενεαίνων.

Ισχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ηὔτε πέτρη
Ηλίβαλος, μεγάλη, πολιῆς ἀλὸς ἐγῦνς ἐπσα,

Ητε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,

Κύματά τε προφέντα, τά τε προστερεύεται αὐτήν.

Ως Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, ςδὲ φεβοῦτο.

Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἐνθόρ' ὄμιλω·

Ἐν δ' ἐπεστ., ὡς ὅτε κῦμα θοῦ ἐν νητῇ πέσησι

Δάέρον ύπατι νεφέων ἀνεμοτρεφὲς, η δέ τε πᾶσα

Αχνη ὑπεκρύφθη ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀγήτης

Ισίω ἐμβέρεμεται· προμένσι δέ τε φρένα ναῦται

Δειδίστες τυθον γαρ ςπ' ἐκ θανάτου φέρονται·

Ως ἐδαιζετο θυμός ενὶ σῆθεστιν Αχαιῶν·

Αὐτὰρ ὁ γ', ἥσε λέων ςλοόφρων βεστὶν ἐπελθὼν,

Αἴ ρα τ' εν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται

Μυρίαι, εν δέ τε τῆτι νομεὺς ςπα Σαφα εἰδὼς

Θηρὶ μαχέστασθαι, ἐλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν,

Ητοι ὁ μὲν πρώτης κὐ ιδαίησι βέσσιν

Αἱὲν ὁμοσιχαίει, ο δέ τ' εν μεσσησιν ὄργασις

Βεν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι υπέτρεσσαν· ὡς τότ' Αχαιοὶ

Θεσπεσίας ἐφόβηθεν ἴφ' Εκλορὶ κὐ Διὶ πάτερι

Πάντες· ο δ' οἶου ἐπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην

Κοπρῆος φίλον οἰον, θς Εὔρυσθηος ἀνακῆθο

Αγγελίης οἰχνεσκε βίη Ηρακληΐη·

Τὰ γένετ' εκ πατρὸς πολὺ χείρουνος οἰος ἀμείνων

Παντοίας ἀρετᾶς, ημὲν πόδις, ηδὲ μάχεσθαι,

Καὶ οἴον εν πρώτοισι Μυκηναίων ετέτυκθο·

Ος ρα τόθ' Εκλορὶ κύδος υπέρερον ἐγυαλιζέ.

Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ςπ' ἀσπίδος ἀνιψιγι πάλτο,

Τὴν αὐτὸς φορεσκε, ποδηνεκὲς ἔρκος αἰκόνων·

Τὴν ὅγ' ενιβλαφθεὶς, πέσεν ςπιτισ· ἀμφὶ δὲ πῆληξ

Σμερδαλέον κοναθησε περὶ κροταφοισι πεσόνθο.

Εκπρὸ δ' οὖσι οὐραῖς, θέαν δέ οι ἄγχι παρέει,

Στήθει δ' εν δόρυ πῆλε, φίλων δέ μιν ἐγῦνς ἐταίρων

ΚΤΕΙΝ.

629

625

630

635

640

645

Κτεῖν· οἱ δὲ καὶ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοι ταρέπταιρες,
Χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλισταν Εκλορα δῖον.
Εἰσωποὶ δὲ ἐγένοντο νεῶν, πέρι δὲ ἐσχέθον ἄκραι
Νῆσος, ὅσαι τρωταὶ εἰρύαλο· τοι δὲ ἐπέχυντο.

Αργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη 655

Τῶν τροφέρων, αὐτῷ δὲ πάρα κλιστήσιν ἔμειναν
Αθρόοι, όδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ σραζόν· ὥστε γὰρ αἰδὼς,
Καὶ δέος αἰγῆσες γὰρ ὄμοικλεον ἀλλήλοισι·

Νέσωρ δὲ αὐτει μάλιστα Γερήνιος, όρος Αχαιῶν,
Λίσσεθ ὑπὲρ τοκέων γυνάμενος ἄνδρα ἔκαστον. 660

Ως φίλοι, ἀνέρες ἐσέ, καὶ αἰδῶ θέσθι ἐνὶ θυμῷ

Αλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἔκαστο

Παιῶν, ηδὲ ἀλόχων, καὶ κῆποις, ηδὲ τοκήων,

Ημὲν ὅτεω ζώσι, καὶ ὡς κατατεθνήκαστι.

Τῶν ὑπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γυνάζομαι καὶ ταρεόντων, 665

Ἐξάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τροπάσασθε φόβονδε.

Ως εἰπῶν, ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἔκαστο.

Τοῖσι δὲ ἀπὸ ὄφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὥστεν Αθήνη

Θεσπέσιον· μάλιστα δὲ ζφι φόως γένεται ἀμφοτέρωθεν,

Η μὲν τρεῖς ηγῶν καὶ ὄμοιοις τῷολέμοιο. 670

Εκλορα δὲ ἐφράσταντο Βοὴν ἀγαθὸν, καὶ ἐταίρες,

Η μὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέσασταν, όδ' ἐμάχουντο,

Η δὲ ὅσοι τῷορητοὶ μάχην ἐμάχουντο θοῆσιν.

Οὐδὲν δέ τοι Αἴαντι μεγαλήτορι ἤνδανε θυμῷ

Ἐξάμεν, ἐνθάδε τοροὶ ἄλλοι ἐφέσασταν οἵτες Αχαιῶν. 675

Αλλ' ὅγε νηῶν ἵκρι ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων,

Νάρμα δὲ ξυσὸν μέγα ναύμαχον ἐν ταλάμησι,

Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοστίπηχο.

Ως δὲ ὅτις ἀνήρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς,

Οστέπει ἐκ τολέων τίσυρας θυναγείρεται ἵππος. 680

Σεύας ἐκ τεδίοιο μέγα τροῦται ἄσυ διώκει

Λαοφόρον καθ' ὁδὸν, τολεεσ τέ ἐν θηήσαντο

Ανέρες, ηδὲ γυναῖκες· δὲ ἐμπεδον ἀσφαλές αἰεὶ

Θρωσκῶν, ἀλλοτέτετος ἀλλον ὄμείσεται, οἱ δὲ τέτονται·

Ως Αἴας ἐπὶ τολλὰ θοάων ἵκρια νηῶν 685

Φοίτα,

Φοίτα, μακρὰ βιβάς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν.

Αἰεὶ δὲ Σμερδὺν βούων, Δαναοῖσι κέλευε

Νησοῖ τε καὶ κλισίησιν ἀμυνέμεν· όδε μὲν Εκῆωρ

Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὄμάδῳ πύκα θωρηκτάων.

Αλλ' ᾧς ὄρνιθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθαν

Εθνος ἐφορμᾶται, πόλιμὸν πάρα βοσκομενάων,

Χηνῶν, ἡ γεράνων, ἡ κύκνων δυλιχοδείρων.

Ως Εκῆωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο

Ανίος αἴξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὥστε σπισθε

Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἄμ' αὐτῷ.

Αὗτις δὲ δριμεῖα μαχη ταρρὸν ἵησιν ἐτύχθη.

Φαίης καὶ ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν

Αῆτεσθ' ἐν πόλεμῳ· ᾧς ἐστυμένως ἐμάχοντο.

Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἦτοι Αχαιοί

Οἵκ τε φασταν φεύγεσθαι· ὑπὲκκακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι.

Τρώων δὲ ἥλπειο θυμὸς ἐνὶ σῆθεσσιν ἐκάτιον

Νῆας εἰπρησειν, κλενέειν θέρωας Αχαιές.

Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέσασθαι ἀλληλοισιν.

Εκῆωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἡψαλο πούροιο,

Καλῆς, ὠκυάλε, ἡ Πρωτεστίλαον ἔνεικεν

Ἐς Τροίην, ύδερτις ἀπήγαγε παῖδες γαῖαν.

Τὰ περ δὴ περὶ νῆας Αχαιοί τε, Τρώες τε,

Δήτην ἀλλήλες αὐτοσχεδόν· όδε ἄρα τοίγε

Τόξων αἰκάλας ἀμφὶς μένον, όδε τὸ ἀκούιων·

Αλλ' οἴγ' ἐγμάθεν ισάμενοι, ἔνα θυμὸν ἔχουσι,

Οζέστι δὴ πελέκεστι καὶ ἀξίνησι μάχοντο,

Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.

Πολλὰ δὲ φάγανα καλὰ, μελάνδετα, καπήνηα,

Αλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πεσον, ἀλλα δὲ πάπων

Ανδρῶν μαρναμένων· ρέε δὲ αἴματι γαῖα μέλαινα.

Εκῆωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν ωχὶ μεθίει,

Αφλασον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρώσιν δὲ ἐκέλευεν.

Οἴστε πῦρ, ἀμα δὲ αὐτοὶς αὐλλέες ὄρνυτ ἀυτήν·

Νῦν ἡμῖν πάντας Ζεὺς ἀξιον ἡμαρ ἔδωκε

Νῆας ἐλεῖν, αὖ δεῦρο, Θεῶν αἴκητι, μολὼται,

720
Ημῖν

Ημῖν τῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·

Οἴ μι, ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ τῷ πολύμνησι νέεσσιν,
Αὐτὸν τὸν ἴσχανασκον, ἐρημούντο τε λαόν.

Αλλ' εἰ δή τα τότε ἔβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
Ημετέρας, νῦν αὐτὸς ἐπόρυνε, καὶ ἀνώγει. 725

Ως ἔφαθ· οἱ δὲ ἄρα μᾶλλον ἐπ' Αργείοισιν ὥρεσσαν·
Αἴας δὲ ψήκετε ἔμιμνε, βιάζετο γαρ βελέεσσιν·

Αλλ' ἀνεχάρξετο τοῦθὸν σιωμένος θανέεσθαι,
Θρῆνυν ἐφ' ἐπιταπόδην, λίπε δὲ ἵκρια νηὸς εἰσῆγε.
Εινθ' αρ' ὅγε εἰσήκει δεδοκημένος ἐγχεῖ δὲ αἰεὶ⁷³⁰
Τρῶας ἀμυνεῖ νεῶν, οἵτις φέροι αἰκάμαλον τῷρε.
Αἰεὶ δὲ Κμερδνὸν Βοών, Δαναοῖσι κέλευεν.

Ως φίλοι, πῆρες Δαναοὶ, Θεράποντες Αρηθε,
Ανέρες ἐστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θέριδος ἀλκῆς.

Ἡ τινας φαμὲν εἶναι αἰσθητῆρας ὅπισσω;
Ἡ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ καὶ ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
Οὐ μέν τις σχεδὸν ἐστι τάλις, πύργοις αἰραριῖα,
Η, καὶ ἀπαμυνάμεσθ, ἐτεραλκέα δῆμον εχοντες.
Αλλ' ἐν γαρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
Πόλιων κεκλιμένοι, ἐκὰς ἡμεθα παλιρίδος αἴης.
Τῷ ἐν χερσὶ φώτε, ψευδεῖς πολέμοιο. 740

Η, καὶ μαιμώων ἔφεπτε ἐγχεῖ ὁξυόεντι·

Οσις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,
Σὺν πυρὶ κηλείω, χάριν Ειλορος ὀπρύνανθε,
Τόνδε Αἴας ψτασκε, δεδεγμένος ὁξεῖ δερά.
Δώδεκα δὲ ποπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν ψτα. 745

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Π. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ΠΑτρόκλῳ δεηθέντι Αχιλλέως ἐπίστρεψε τὴν ἑαυτὸν πατοπλίγα ἀγαλαζεῖν,
καὶ τὸς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Οἱ δὲ ἵξεισθντες ἔτρε-
ψαν τὰς Τρᾶς. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Δίος αἰταιρῆς τὸν πατρόδογον ἴπ-
πον τὸν Αχιλλέως σύνελόντα Πύδασόν. Επειδὴ δὲ Πάτροκλον Εὐλαῖρος αἰταιρῆς,
πληγέντα πρότερον ὑπὸ Ευφόρβου, Απόλλωνος ἀφελομένα τὸν πατοπλίγα αὐτῷ.

Α Λ Λ Η.

Πτ., Πάτροκλον ἐπεφυεν αἰρήσον Εκλογος αἰχμή.

ΩΣ οἱ μὲν τερὶν υἷος ἐϋστέλμοιο μάχοντο.
Πάτροκλος δὲ Αχιλλῆς ταρίσατο, τοιμένι λαῶν,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὡςει κρήνη μελανυδρός,
Ητε κατ' αἰγίδιπτος τετρης δυνοφερὸν χέει ύδωρ.
Τὸν δὲ ίδων ὥκλειρε τοδάρικης δῖος Αχιλλέως,
Καί μιν, φωνήσας, ἐπεια τελερόεντα, τροσηγόδα.

Τιπτει δεδάκρυσται, Παθρόκλεις, ηὔτε κάρη
Νηπίν; ἦδ' ἄμα μητρὶ δέεστ' ἀνελέσθαι αἰνώγει,
Εἴαντος ἀπομένη, καὶ τ' ἐστυμένην, καλερύκει,
Δάκρυσέσσα δέ μιν τοιιδέρκεται, ὅφρ' ἀνέληται.
Τῇ ἵκελος, Πάτροκλε, τέρεν κάτα δάκρυου εἰτει.
Ηέ τι Μυρμιδόνεσσι τιφαύσκεαι, η ἐμοὶ αὐτῷ;
Ηέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶτος;
Ζώειν μαν ἔτι φασὶ Μενούτιον, Αιλορος υἱὸν,
Ζώειν δὲ Αἰακιδῆς Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Τῶν κε μάλιστα ἀμφόθεων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.
Ηέ ζὺ γ' Αργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
Νησὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν, ὑπερβασίης ἔνεκα ζῆτες;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόσῳ, ἵνα εἰδομεν ἀμφω.

Τὸν δὲ βαρύσενάχων τροσέφης, Παθρόκλεις ἴππευ.

Ω

Ω Αχιλεῦ, Πηλῆος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Αχαιῶν;

Μὴ νεμέσας τότον γάρ ἄχος Βεβίηκεν Αχαιές.

Οἱ μὲν γὰρ δὴ τάντες, ὅσοι τάρος ἥσταν ἄριστοι,

Ἐν νησὶν κέαται βεβλημένοι, ἔταμενοι τε

Βεβληται μὲν ὁ Τυδεῖδης πρατεὺς Διομήδης.

25

Οὐτασαι δὲ Οδυσσεὺς διρικλυτὸς, ηδὲ Αγαμέμνων.

Βεβληται δὲ καὶ Εύρυπυλος παῖς μηρὸν οἰστῷ.

Τάς μὲν τὸν ἵητροι τολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,

Ελκὲ ἀκειόμενοι. Καὶ δὲ ἀμηχανος ἐπλευ, Αχιλλεῦ.

Μὴ ἔμε γεν γε λάθος χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,

30

Αἴναρέτη τίς ζεὺς ἄλλος ὀνήστεις ὀψίγονος τερ,

Αἴκε μὴ Αργειοῖσιν σείκεα λοιγὸν ἀμύνης;

Νηλεές εὐκαὶ ζοὶ γε ταῦτη ην ἵπποτα Πηλεὺς,

Οὐδὲ Θέτις μητηρὶ γλαυκὴ δέ ζε τίκτε θάλασσα,

Πέτραι τὸν ἡλίβαλοι, ὅτι τοι νόος εἶνιν ἀπηνής.

35

Εἰ δέ τινα φρεσὶ ζῆσι θεοπροπίην ἀλεινεῖς,

Καί τινά τοι τάρος Ζηνὸς ἐπέφραδε τότνια μήτηρ,

Αλλ' ἔμε τερ τρόπες ὥχ', ἀμα δὲ ἄλλον λαὸν ὅπασσον

Μυρμιδόνων, ην τάς τι φόως Δαναοῖσι γένωματι.

Δὸς δέ μοι ὄμοιην τὰ ζὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,

40

Αἴκ ἔμε ζοὶ ἴσκοιλες ἀπόσχωνται τολέμοιο

Τρῶες, ἀναπνεύστως δὲ ἀρήτος υἱες Αχαιῶν

Τειρόμενοι. ὀλίγη δέ τὸν ἀνάπνευστις τολέμοιο.

Ρεῖα δέ καὶ ακμῆτες κειμητότας ἄνδρας αὐτῇ

Ωσαίμεν τῷδε ἀσυ νεῶν ἀπο, καὶ κλισιάων.

45

Ως φάτο λιστόμενος, μέγα νήπιος· ηγάρ ἔμελλεν

Οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.

Τὸν δέ μέγε ὄχθης τροσέφη τόσδες ὠκὺς Αχιλλεύς.

Οἱ, μοι, διογενεῖς Πατροκλεῖς, οἵου ἔειπες;

Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ηντινα οἴδα,

50

Οὔτε τί μοι τάρος Ζηνὸς ἐπέφραδε τότνια μήτηρ·

Αλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος πραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,

Οππότε δὴ τὸν ὄμοιον ἀνὴρ ἔθελησιν ἀμέρσαι,

Καὶ γέρας αἴψ αφελέσθαι, ὃ τε πρατεῖ τροσεβήκει·

Αἰνὸν ἄχος τὸ μοι εἶνι, ἐπεὶ τάθον ἀλγεα θυμῷ.

55

Κέρην, ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἱες Αχαιῶν,
Δερὶ δὲ ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
Τὴν ἀψὲ εἰς χειρῶν ἔλειο κρείων Αγαμέμνων
Ατρείδης, ωσει τὸν ἀτίμητον μετανάσην.

Αλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔάσπομεν· 80 ἄρα πώς ἡν
Ασπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ὃτοι ἔφην γε
Οὐ περὶ μηνιθμὸν καταπαυσεμεν, ἀλλ᾽ ὥποταν δὴ
Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὔτῃ τε, πλόλεμός τε.

Τύνη δὲ ὕμοιν μὲν ἐμὰς κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
Αρέχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπολέμοισι μάχεσθαι, 65

Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
Νησὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοιραν ἔχοντες,

Αργετοῖς· Τρώων δὲ πόλις ἔπι παῖσσα βέβηκε,
Θάρσυνος· 70 ως γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύστερος μέτωπον
Εγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες, ἐναύλιος

Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Αγαμέμνων
Ηπια εἰδείη· νῦν δὲ σραζὸν ἀμφιμάχονται.

Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομῆδος ἐν παλάμησι
Μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι· 75

Οὐδὲ πῶ Ατρείδεω ὅπὸς ἐκλυον αὐδῆσαντ^Θ
Ἐχθρῆς εἰς κεφαλῆς, ἀλλ᾽ Εκλορος ἀνδροφόνοιο,
Τρωσὶ κελεύοντος, περιάγνυσαι· οἱ δὲ ἀλαληῶ
Πᾶν πεδίον καζέχουσι, μάχη νικῶντες Αχαιές.

Αλλὰ καὶ ὡς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων
Εμπεστέπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δὲ ἀπὸ νόσου ἔλωνται.

Πείθεο δέ, ως τοι ἐγὼ μύθῳ τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
Ως ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄριο

Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κέρην
Αψὲ ἀπονάσσωσι, πόλις δὲ ἀγλαὰ δῆρα πόρωσιν.

Ἐκ νηῶν ἐλάσσας, ἵεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
Δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδυπτος πόσις Ηρῆς,
Μῆτ^ζ γένευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν

Τρῶσι φιλοπολέμοισι· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.

90
Μηδ.

Μηδ' ἐπαγαλλόμενος τολέμω κὐδητῆτι,
Τρῶας ἐναιρόμενος, ποτὶ Ιλιον ἡγεμονεύειν.
Μῆτις ἀπὸ Οὐλύμπου θεῶν αἰειγενετάων
Εμβήγη· μάλα τὸς γε φιλεῖ ἐκάεργος Απόλλων.

Αλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάσι ἐν νήσοσι
Θείης, τόσδε δὲ ἐξ αἰεδίον καταδηρίασθαι.

Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αθηναῖη, καὶ Απολλον,
Μῆτε τις δὲ Τρώων Θάνατον φύγοι, ὅστις ἔασι,
Μῆτε τις Αργειων, νῶιν δὲ ἐκδύμεν ὄλεθρον.

Οφρὶ οἴοι Τροίης ιερὰ κρήδεμνα λύοιμεν.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα τῷρος ἀλλήλες ἀγόρευον,
Αἴας δὲ ἔκετε ἐμιμνεῖτο γὰρ βελέεσσι:
Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῷες ἀγανοί,
Βάλλοντες δεινὴν δὲ τερπὶ προτάφοις φαεινὴ.

Πήληξ βαλλομένη καναχῆν ἔχει· βάλλετο δὲ αἰεὶ¹⁰⁵
Καπφάλαρος εὐποίηθε· οὐδὲ ἀριστερὸν ὕμον ἐκαμνεν,
Εμπεδον αἰεν ἔχων Κάκος αἰόλον· ωδὲ δύναντο
Αμφ' αὐτῷ πελεμέζαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν.
Αἰεὶ δὲ ἀργαλέω ἔχετε ἀσθματι· καδδέ οἱ ιδρῶς
Πάνισθεν ἐκ μελέων τολὺς ἐρρεεν, ωδέ τη εἶχεν
Αμπνεῦσαι· τάνηη δὲ κακὸν κακῶς ἐσήρικτο.

Εσπετε νῦν μοι, Μεσται, Ολύμπια δώματί ἔχεσσαι,
Οππως δὴ πρῶτον τῷρος ἐμπεσε νησὶν Αχαιῶν.

Εκῆωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παρασάς¹¹⁵
Πλῆξ αὔροι μεγάλω, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὥπισθεν.
Αὐτικρὺ δὲ ἀπάραξε τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
Πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κολον δόρυ· τῇλε δὲ ἀπ' αὐτῷ
Αἰχμὴ χαλκείη χαμαδις βόμβησε πεστα.
Γνῶ δὲ Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ρίγησέν τε
Ἐργα θεῶν, οὐρανοῖς πάγχυ μάχης ἔπις μήδεα κείρει¹²⁰
Ζεὺς ὑψίβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βέλετο νίκην.
Χαζετο δὲ ἐκ βελέων τοὶ δὲ ἐμβαλον ἀκάματον πῶρ
Νηὶ θοῇ· της δὲ αἰψα κατ' ασθέεση κέχυτο φλόξ.
Ως τὴν μὲν πρώτην ποτὲ ἀμφεπεν αὐτὰρ Αχιλλεὺς
Μηρὼ πληξάμενος Παλροκλῆα προσέειπεν.

125
Ορτεο,

Ορσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε:
Λεύσσω δὴ παρὰ νησὶ τυρὸς δηίοιο ἔρωήν·
Μὴ δὴ νῆας ἔλωσι, κὐ ωκέτι φευκτὰ τέλωνται,
Δυσεο τεύχεα θάστον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.

Ως φατο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νωροπι χαλκῷ. 130
Κυνηῖδας μὲν τρῶτα τερὶ κυνηῆσιν ἔθηκε
Καλαῖς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρίας.
Δεύτερον αὖ, Θώρηκα τερὶ σῆθεστιν ἔδυνε,
Ποικίλον, ἀξερόντα, τοδώκεος Αἰακίδαο.
Αμφὶ δ' ἄρ' ὡμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον, 135
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα Κάικος μέγα τε, σιβαρόν τε·
Κραζὶ δ' ἐπ' ἴφθιμῳ κυνέην εὔτυχον ἔθηκε,
Ιππεριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἴλετο δ' ἄλκιμα δύρα, τάοις ταλάμηφιν ἀρήρει.
Εγχος δ' ψχ ἔλετο οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140
Βριθὺ, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν ψδύνατ ἄλλος Αχαιων
Πάλλειν, ἄλλα μιν οἵος ἐπίσαλο τῷλαι Αχιλλεύς.
Πηλιάδα μελίην, τὴν τατρὶ φίλῳ τόρε Χείρων
Πηλίων ἐκ πορφῆς, φένον ἔμμεναι ἥρωεσσιν.
Ιππεις δ' Αὐτομέδοντα θῶς ζευγνύμεν ἄνωγε, 145
Τὸν μετ' Αχιλλῆα ρήξηνορα τὶς μαλισα·
Πισότατος δὲ οἱ ἐσκε μάχῃ ἐν μεῖναι ὄμοκλήν.
Τῶδε κὐ Αὐτομέδων ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππεις,
Ξάνθον κὐ Βαλίον, τῷ ἄμα τνοιῆσι τετέσθη.
Τὰς ἐτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Αρπυια Ποδάρυη, 150
Βοσκομένη λειμῶνι ταρὰ ρόον ὠκεανοῖο.
Εν δὲ ταρηορίησιν ἀμύμονα Πήδασον ἕι,
Τόν ρά τωτ Ηετίωνος ἐλάων τόλιν ἦγαγ' Αχιλλεύς,
Ος κὐ θνητὸς ἐών ἐπεθ ἵπποις ἀθανάτοισι.
Μυριδῖνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θάρηξεν Αχιλλεύς 155
Πανῆας ἀνὰ κλισίας ζὺν τεύχεσιν οἱ δέ, λύκοι ὡς
Ομοφάγοι, τοῖσιν τὲ τερὶ φρεσὶν ἀσπετος ἀλκή,
Οιτ' ἐλαφον κεραῖν μέγαν ςρεσι δηώσαντες
Δάπτεσιν· τασιν δὲ ταρήϊον αἴματι φοινὸν,
Καὶ τ' ἀγεληδὸν ιασιν ἀπὸ κερήνης μελανύδρος, 160

Λάψοντες γλώσσησιν ἀραιῆσιν μέλαν ύδωρ
Ακρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἴματος· ἐν δέ γε Θυμὸς
Στήθεσιν ἀτρομός ἐσι, περισένεται δέ τε γαστὴρ·

Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἥδε μέδοντες,
Αμφ' ἀγαθὸν θεράπονθα ποδῶκεος Αἰακίδαο
Ρώον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵσατ' Αχιλλεὺς,
Οτρύνων ἵππες τε, καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

Πενήκοντ' ἥσαν νῆες θοαὶ, ἥσιν Αχιλλεὺς
Ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διὸς φίλος· ἐν δὲ ἐκάση
Πενήκοντ' ἔσαν ἀνδρες ἐπὶ κλησιν ἐταῖροι·

Πένηε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
Σημαίνεν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἥνασσε.

Τῆς μὲν ἴης σιχὸς ἥρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
Τίος Σπερχειοῦ, διπετέος πολαμοῖο,

Τὸν τέκε Πηλῆος Θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῶ ἀκάμανθι, γυνὴ Θεῶ εὐηθεῖσα·

Αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βάρω, Περιήρεος υἱοῖ,
Ος δὲ ἀναφανδὸν ὅπιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.

Τῆς δὲ ἐτέρης Εὔδωρος αρηῖος ἡγεμόνευε
Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,

Φύλαντος Θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Αργειφόνης
Ηράσται, ὀφθαλμοῖσιν ἴδων, μετὰ μελπομένησιν,

Εν χορῷ Αρέμιδος χρυσηλακάτῳ, κελαδεινῆς·
Αὐτίκα δὲ εἰς ὑπερῷ ἀναβὰς, παρελέξασθαι λάθη

Ερμείας ἀκάκηῃσα· πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν, ἥδε μαχητὴν.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε μογοσόκος Εἰλείθυια
Εξάγαγε προφέωσδε, καὶ ἡελίς ἴδεν αὐγὰς,

Τὴν μὲν Εχεκλῆος κρατερὸν μένος Ακτορίδαο
Ηγάγειο τρόπος δώματ', ἐπεὶ πέρε μυρία ἔδνα·

Τὸν δὲ ὁ γερων Φύλας εὗ ἐτρεφεν, ἥδε ἀτίταλλεν,
Αμφαγαπαζόμενος, ὡσεὶ δὲ ἐν οὐίον ἐόντα.

Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι·

Ἐγχειρίδης μάργανασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἐταῖρον.

165

170

175

180

185

190

195

Ταῦ

Τῆς δὲ τετάρτης ἥρχε γέρων ἵππηλάτα Φοῖνιξ·
Πέμπτης δὲ Αλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ὀμύρων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ταῦθις ἡμίνηγεμόνεσσιν Αχιλλεὺς
Στῆσεν ἔυκρίνας, κρατερὸν δὲ ἐπὶ μῆθον ἔτελλε.

Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαβέσθω,

200

Ας ἐπὶ νησὶ θοῆσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,

Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμούν· καὶ μὲν ἡτιαστθε ἔκαστο,

Σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλων ἄρα σ' ἔτρεφε μῆτηρ·

Νηλεὲς, δὲς ταρὰ νησὶν ἔχεις ἀεκούλας ἔταιρος·

Οἰκαδὲ περὶ ζὺν νησὶν νεώμεθα πονηρόποροισιν

205

Αἴτις, ἐπειδὴ τοις ὁδεῖς κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.

Ταῦτα μὲν ἀγειρόμενοι θάμ' ἔβαζετε· νῦν δὲ πεφανῆτε·

Φυλόποιδος μέγα τρόγος, ἔης τὸ πρῶτον γέρασθε·

Εὐθάτης τις ἀλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.

Ως εἰπὼν, ὥτρουνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστη·

210

Μᾶλλον δὲ σίχες αὔρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἀκεσταν.

Ως δὲ ὅτε τοῖχον ἀνήρ αὐράρη ποικινοῖσι λίθοισι·

Δώμαλος ψυγγοῖο. Βίας ἀνέμων ἀλεείνων·

Ως ἄραρον κόρυθες τε, καὶ ἀσπιδεῖς ὄμφαλόεσσαι.

Ασπὶς ἄρα ἀσπιδὸς ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δὲ ἀνήρ.

215

Ψαῦνον δὲ ἵπποκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι·

Νευόνηων ὡς ποικιλοὶ ἐφέσασταιν ἀλλήλοισι.

Πάνηων δὲ προπάροιθε δύο ἀνέρε θωρήσεσθον,

Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἔνα θυμὸν ἔχοντες,

Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμενον· αὐτὰρ Αχιλλεὺς

220

Ἐῇ δὲ ἴμεν ἐς οἰκλισίην· χηλῶν δὲ ἀπὸ πῶμα ἀνέῳγε

Καλῆς, δαιδαλέης, τὴν οἵ Θέτις ἀργυρόπεζα

Θῆκε ἐπὶ νηὸς ἀγεσθαις, ἔϋπλήσασα χιτώνων,

Χλαινάων τὸ ἀνεμοσκεπέων, ψλῶν τε ταπήτων.

Εὐθάτης οἱ δεπας ἔσκε τετυγμένον, ψδετε τις ἀλλῆ.

225

Οὐτ' αὐνδρῶν ποιεσκεν ἀπ' αὐτῶν αἴθοπα οἴνον,

Οὐτέ τεω πένεδεσκε θεῶν, ὅτε μη Διὶ ταῦτα

Τό δέ τοτε ἐκ χηλοῖο λαβῶν ἐκάθηρε θεῖα·

Πρῶτον, ἐπειδὴ δὲ νίψι ψαῦλος καλῆστι ρῆσι·

Νίψαλο δὲ αὐτὸς χειρας, ἀφύσσασι δὲ αἴθοπα οἴνον.

230

Εὐχετέ

Εὔχετ' ἔπειτα σὰς μέσω ἔρκει· λεῖσε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· Δία δ' ἢ λάθε τερπικέραυνον.

Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναιῶν,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρε· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
Σοὶ ναιόστ υποφῆται ἀνιπλόποδες, χαμαιεῦναι·
Η μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐζαμένοιο,
Τιμητας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Αχαιῶν.

235

Ηδὲ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνον εέλδωρ·
Αὐτὸς μὲν γάρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
Αλλ' ἐταρον τέμπω, τολέσιν μετὰ Μυομιδόνεστι,
Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἄμα τρόες, εὐρύοπα Ζεῦ·
Θάρσυνον δέ οἱ ητορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Εκλωρ
Εἰσελαι, οἵ τα καὶ οἷος ἐπίσηται τολεμίζειν
Ημέτερος Θεράπων, η οἱ τότε χεῖρες ἀαπῆιοι
Μαίνονθ', ὀππότ' ἐγώ περ ἵω μετὰ μῶλον Αρηθ.
Αὐτὰρ ἔπει τὴν απὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε διηται,
Ασκηθήσι μοι ἔπειτα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
Τεύχεσί τε ξὺν τᾶτι, καὶ ἀγγεμάχους ἐτάροισιν.

240

Ως ἔφατ' εὐχόμενος. τῷ δ' ἔκλυε μηλέται Ζεύς·
Τῷ δ' ἐτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἐτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μέν οἱ απώστασθαι τολεμόν τε μάχην τε
Δᾶκε, ζόον δ' ἀνένευσε μάχης εὖαπονέεσθαι.
Ητοι οὐ μὲν, Κπείσται τε, δὲ εὐζάμενος Διὶ πατέρι,
Αψιλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκεν ἡνὶ χηλᾷ.
Στῇ δὲ τάροιδ' ἐλθὼν ιλισίης, ἔτι δ' ηθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Αχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.

245

Οι δ' ἄμα Παλλόκλω μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Εισιχον, ὄφρος ἐν Τρώσι μέγα φρονέοντες ὄργασαν.
Αὐτίκα δὲ, Κφήκεστιν ἐσικότες, ἐξεχέοντο,
Εινοδίοις, τοις παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,
Αἰεὶ κερδομέοντες, ὁδῷ ἐπι αἰκὶ ἔχονταις,
Νηπίαχοις ξυνὸν δὲ κακὸν τολέεσσι τιθεῖσι.
Τοις δὲ εἴπερ παρὰ τίς τε κιῶν ἀνθρωπος ὁδίτης
Κινήσει ἀέκων, οἰδ' ἀλκιμον ητορ ἔχοντες,
Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οῖσι τέκεσσι·

255

160

265

Ταῦ

Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχουσες,
Ἐκ νηῶν ἔχεοντο· βοὴ δὲ ἀσθετος ὅρώρει.

Πάτροκλος δὲ ἐτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας.

Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Αχιλῆο.

Αὐτέρες εἶτε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θύριδες ἀλκῆς

Ως ἀν Πηλείδην τιμῆσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος

Αργείων παρὰ νησὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.

Γνῶ δὲ καὶ Ατρείδης εὐρυκρείων Αγαμέμνων

Ην αἴτην, ὅτε ἄριστον Αχαιῶν χρέεν ἔτισεν.

Ως εἰπὼν, ὡτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστῳ.

Εν δὲ ἐπεσον Τρωεστιν ἀσλάεες ἀμφὶ δὲ νησῖς

Σμερδαλέον ποναθησαν, αὔσανθων ὑπ' Αχαιῶν.

Τρωες δὲ ὡς εἴδοντο Μενοιτίες ἀλκιμον υἱὸν,

Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, ζὺν ἔντει μαρμαίροντας,

Πᾶσιν ὁρίθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,

Ελπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδῶκεα Πηλείωνα

Μηνιθμὸν μὲν ἀπορρίψαι, φιλότητα δὲ ἐλέσθαι.

Πάπιηνεν καὶ ἐκαστος, ὥπη φύγοι αἰπὺν ἀλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δρόν φαεινῷ

Αὐλικρὺ καὶ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,

Νηὶ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμοις Πρωτεσιλάς.

Καὶ βάλε Πυραιχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυσάς

Ηγαγεν ἐξ Αριδῶνος, ἀπ' Αξίας εὐρὺ ρέοντο.

Τὸν βάλε δεξιὸν ὄμονον ὁ δὲ ύπηρος εν πονίτῃ

Καππεσεν οἰμώζας· ἔταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν

Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἀπασιν,

Ηγεμόνα κλείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

Ἐκ νηῶν δὲ ἐλασεν, κάτα δὲ ἐσβεγεν αἰθόμενον πῦρ.

Ημιδαιὸς δὲ ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ ἐφόβηθεν

Τρῶες θεσπεσίω ὄμαδω· Δαναοὶ δὲ ἐπέχυνο

Νηας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δὲ ἀλιαζος ἐτύχθη.

Ως δὲ ὅτε ἀφ' ψυλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοισ

Κινήση πυκινὴν νεφέλην σεροπηγέρετα Ζεὺς,

Ἐκ τέτευκον πᾶσαι Κυπιαὶ, καὶ πρώτους ἄκροι,

Καὶ νάπαι, ωρανόθεν δὲ ἀρέ ύπερράγη ἀσπετος αἰθήρ.

Ως

Ως Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆϊον τῦρ,
Τύθον ἀνέπνευσταν· τολέιν δ' εἰ γίνεται ἐρών.

Οὐ γάρ τι Τρῶες ἀρηῖφίλων υπ' Αχαιῶν
Προβοροπάδην φοβεόντο μελανάντινον ἀπὸ την,

Αλλ' εἴ τοι ἄρα ἀνθίσαντο, νεῦν δὲ ὑπόσικον ἀνάγκην.
Ενθα δὲ ἀνήρ ἔλεν ἀνδρα, κεδασθείσης ὑσπίνης,

305

Ηγεμόνων· τρωτος δὲ Μενολίας ἄλκιμος υἱὸς
Αὐτοὶς ἄρα σοεφθέντος Αρηῖλύκα βαλε μηρὸν

Εγγεῖ ὁζύσεντοι, διὰ τρὸν δὲ χαλκὸν ἐλασσε·
Ρῆξεν δὲ ὁσέον ἔγχος· οὐ δὲ τρηνης ἐπὶ γαίης

310

Κάππετο· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρηῖος ἔτα Θόαντα,
Στέρνου γυμνωθέντα ταρῷ ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.

Φυλείδης δὲ Αμφικλου ἐφορμήθεντα δοκεύσας,
Εφθη ὁρεζάμενος τρυμνὸν ζέλος, ἐνθα τάχις

315

Μυῶν ἀνθρώπων τέλεταν· τερπὶ δὲ ἔγχεος αἰχμῇ
Νεῦρα διεσχίσθη τὸν δέ ζικτος ὅστος ἐκάλυψε.

Νεζορίδαι δέ, οὐ μὲν ὕταστοι Ατύμνιον ὁζεῖ δερὶ¹
Αντίλοχος, λαπτάρης δὲ διήλαστε χάλκεον ἔγχος·

Ηριπε δὲ τροπάροιθε· Μάρις δὲ αὐτοσχεδὰ δερὶ²
Αντίλοχῳ ἐπόρχσε, καστιγνήτοιο χολωθεὶς,

320

Στὰς τρόσθεν νέκυος· τῷ δὲ αντίθεος Θρασυμήδης
Εφθη ὁρεζάμενος, τρὶν ὕτασται, ωδὲ ἀφαμαρῇεν,

Ωμον ἀφαρ· τρυμνὸν δὲ θραχίονα δερὸς ἀκωκὴ
Δούψ' ἀπὸ μυῶνων, ἀπὸ δὲ ὁσέον ἄχρις ἄραξ·

Δέπησεν δὲ τεσάν, κάτα δὲ ζικτος ὅστος ἐκάλυψεν.
325

Ως τὰ μὲν δοιοῖσι καστιγνήτοισι δαμένηε
Βίτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλὸις ἐταῖροι,

Τις ἀκοίνισαι Αμιστωδάρης· οὐ δέ Χίμαιραν
Θρέψει ἀμαίμασκέτην, τολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.

Αἴας δὲ Κλεόβελον Οἰλιάδης ἐπορχσας

330

Ζωὸν ἔλε, βλαφθέντα καὶ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθις
Λῦσε μένος, ταλήζας ξίφει αὐχένα κωπήεντοι·

Πᾶν δὲ ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅστε
Ελλασε τορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Πηνέλεως δὲ, Λύκων τε, ζυνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γάρ

335

Ημεροῖον ἀλλῆλων, μέλεον δὲ πάντισαν ἄμφω.

Τὰ δὲ αὗτις ξιφέεσσι Κυνέδραμον· ἐνθα Λύκων μὲν
Ιπποκόμις κόρυθος φάλον ἥλασεν· ἄμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἔρρατίσθη· ὁ δὲ ὑπὲπιλος αὐχένα τείνει
Πηγέλεως, τῶν δὲ εἰσω ἕδυ ξίφος, ἔσχε δὲ οἶνον
Δέρμα· παρηρθη δὲ κάρη, ὑπέλυνθο δὲ γυῖα.

340

Μηριόνης δὲ Ακάμανθα κιχεῖς ποσὶ παρπαλίμοισι,
Νύξ, ἵππων ἐπιβησόμενον, καλὰ δεξιὸν ὄμον.

Ηριπε δὲ ἐξ ὅχεων, καλὰ δὲ ὄφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.

Ιδομενεὺς δὲ Ερύμανθα καλὰ σόμα νηλεῖ χαλκῷ
Νύξ· τὸ δὲ ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε

Νέρθεν ὑπὲπικεφάλοιο· κέαστε δὲ ἄρδεσσα λευκά·

Εκ δὲ τίναχθεν ὁδὸντες ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω

Αἴμαλος ὄφθαλμοι· τό δὲ ἀνὰ σόμα καὶ καλὰ ρῦνας

Πρῆσε χανάν· θανάτῳ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. 350

Οὗτοι ἀρέτηγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἔκασθο.

Ως δὲ λύκοις ἄρνεστιν ἐπέχρασον, ἢ ἐρίφοισι,

Σίλαι, ὑπὲπικεφάλων αἰρευμένοι, αἵτινες ἐν σρεστῃ

Ποιμένος ἀφραδίησι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἴδοντες

Αἴψα διαρπάζεστιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχέσας·

Ως Δαναοὶ Τρώεστιν ἐπέχρασον· οἱ δὲ φόβοιο

Δυσκελάδες μνήσανθο, λάθοντο δὲ θύριδος ἀλκῆς.

355

Αἴας δὲ ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Εκλορεὶ χαλκοκούρυττο

Ιετ' ἀκούστισαι· ὁ δὲ ἴδρειη πολέμοιο,

Ασπιδὴ ταυρείη κεκαλυμμένος εὔρεας ὄμοις,

Σκέπτεται διέσων τε ἡριζον, καὶ δεπτον ἀκόνιων.

Η μὲν δὲ γίγνωσκε μάχης ἐτεραλκέα νίκην·

Αλλὰ καὶ ὡς ἀνέμιμνε, Κάω δὲ ἐρίηρας ἐταίρες.

Ως δὲ στὸν ἀπὸ Οὐλύμπου νέφος ἐρχεται ωρανὸν εἰσω,

Αἴθέρος ἐκ δίης, στε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει.

360

Ως τῶν ἐκ νηῶν γένετο ιαχή τε, φόβος τε·

Οὐδὲν καλὰ μοῖραν πέρασον πάλιν· Εκλορα δὲ ἵπποι

Εκφερον ὠκύποδες Κύν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν

Τρωικον, οὓς αἴκονής ὀρυκῆται τάφος ἐρυκε.

Πολλοὶ δὲ ἐν τάφοις ἐρυσάρματες ὠκεες ἵπποι

365

Αἴσαντος

Αξαντ' ἐν τρώτῳ ρυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκηων·

Πάτροκλος δὲ ἔπειτο, Κρεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,

Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ιαχῆ τε φόβω τε

Πάσας ταλῆσαν ὁδὸς, ἐπεὶ ἀρ τμάγεν· ύψι δὲ αἴλλη

Σκίνιναθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύοντο δὲ μάνυχες ἵπποι

375

Αφορρὸν τροῇ ἄσυ, νεῶν ἄπο, κὐ κλισιάων.

Πάτροκλος δὲ ἦ ταλεῖσον ὄρινόμενον ἴδε λαὸν,

Τῇρ ἔχομοκλήσας· ὑπὸ δὲ ἄξοι φῶτες ἔπιπλον

Πρητέες ἐξ ὄχεων, δίφοι δὲ ἀνεκυμβαλίαζον.

Αὐτικρὺ δὲ ἀνὰ τάφρου ὑπέρθορον ὥκεες ἵπποι,

380

Αμέροτοι, τοις Πηλῆι θεοῖ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,

Πρόστω ιέμενοι· ἐπὶ δὲ Εκλορὶ κέκλετο Θυμός·

Ιετο γὰρ βαλέειν· τὸν δὲ ἔκφερον ὥκεες ἵπποι.

Ως δὲ ὑπὸ λαίλαπι τᾶσσα κελαινὴ βέβριθε χθῶν

Ηματ' ὅπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ.

385

Ζεὺς, ὅτε δὴ γένεταις κολεστάμενος χαλεπήνη,

Οἱ βίῃ εἰν αγορῇ Σκολιαὶς κρίνωσι θέμισας,

Εκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγοντες·

Τῶν δὲ τε πάντες μὲν τολμοὶ ταλήθεστι ρέοντες,

Πολλοὶ δὲ κλῖτοι τότε ἀπόμηγγοις χαράδραι,

390

Εἰς δὲ ἄλλα πορφυρένην μεγάλα σενάχγοις ρέεσται

Ἐξ ὄρεων ἐπὶ καρῷ μινύθει δέ τε ἔργον ἀνθρώπων·

Ως ἵπποι Τρωαὶ μεγάλα σενάχοντο θένται.

Πάτροκλος δὲ, ἐπεὶ τὸν τρώτας ἐπέκερπε φάλαγγας,

Αψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπέλες, ψόδες τολμητοί·

395

Εἴσα ιεμένυς ἐπιβανέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ

Νηῶν, κὐ ποταμοῦ, κὐ τείχεος υψηλοῦ

Κτεῖνε μεταΐσσων πολέων δὲ ἀπείννυτο ποιηνόν.

Ενθ' ἦτοι Πρόνοον τρώτον βάλε δερὶ φαεινῷ,

Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ασπίδα· λῦσε δέ γυῖα·

400

Δάγησεν δὲ πεσών· ὃ δὲ Θέσορα, Ηνοπος οἰόν,

Δεύτερον ὄρμηθείσ· ὃ μὲν εὐζεέσω ἐνὶ δίφρῳ

Ησο ἀλείσ· ἐκ γὰρ ταλήγη φρένας, ἐκ δὲ ἄρα χειρῶν

Ηνία ηγήθησαν· ὃ δὲ ἔγχει νύξε παρασάς

Γναθμὸν δεξιέρον, διὰ δὲ αὐτῷ πειρεν ὁδοντων·

405

Εἶλκε

Εἶλκε δὲ δερὸς ἐλὰν ὑπὲρ ἀηγος· ὡς ὅτε τις φῶς
Πέτρη ἐπὶ ωροῖς καθήμενος, οἱρὸν ἵχθυν
Ἐκ πόνησιο θύραιζε λίνω καὶ ἥνοπις χαλκῶ.
Ως εἰλκὲ ἐκ διφροῦ πεχηνότα δερὶς φαεινῶ.
Καδδὸς ἄρδεπὶ σοι μὲν ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε Θυμός. 410
Αὐτὰρ ἐπειτὴ Ερύαλον ἐπεσύμενον βάλε πέτρῳ
Μέστην κακκεφαλῆν· ηδὸν ἀνδιχα πᾶσα πεάσθη
Ἐν κέρυθι βριαρῆ· οὐδὲ ἄρα πρητῆς ἐπὶ γαῖῃ
Κάππεσεν· αἰμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊσῆς.
Αὐτὰρ ἐπειτὴ Ερύμανθον, καὶ Αμφοτερὸν, καὶ Επάλην,
Τληπόλεμόν τε Δαμασορίδην, Εχιον τε, Πύρην τε,
Ιφέα τ', Εὔπιπόν τε, καὶ Αργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπαγσύζεος πελασε χθονὶ πελυσόζειρη.
Σαρπηδὼν δέ, ὡς ἔν τοι ἀμιτροχίτωνας ἐταίρεις
Χέρσον ὑπὸ Παλέολκοιο Μενοίηιάδαο δαμένης,
Κέκλετ' ἄρδενθέοις καθαπλόμενος Λυκίοισιν. 420

Αἰδὼς, καὶ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἐσέεις
Αντήσω γαρ ἔγω τεδὸν ἀνέρος, σφρα δαείω
Οσις ἔδει κρατεῖει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔσργε
Τρῶας· ἐπειτὴ πολλῶν τε, καὶ ἐσθλῶν, γενατ' ἐλυτεν. 425
Ηρα, καὶ ἐξ ὄχέων ζυν τεύχεσιν ἀλτο χαμάζε.
Πάτροιλος δέ ἐτέφωθεν, ἐπεὶ τοιούτου, ἐκθορε δίφρος.
Οι δέ, ὡς αἰγυπτιοὶ γαρψώνυχεις, ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτρη ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλᾳ καὶ ἀζοντει μάχονται.
Ως οἱ κεκλήγυντες ἐπὶ ἀλλήλοισιν ὄρεσταν.
Τὰς δέ ιδαν, ἐλέησε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ηρην δὲ προσέβειπε καστιγνήτην, ἄλοχόν τε.

Ωιμοὶ εγῶν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλταλον ἀνδρῶν,
Μοῖρόν ὑπὸ Παλέολκοιο Μενοίηιάδαο δαμῆναι.
Διχθά δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὄρμαίνοντι, 435
Η μιν ζωὸν ἔσνηα μάχης ἀπὸ δακρυοεσσῆς
Θείω αἰναρπάζας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ,
Η ἡδη ὑπὸ χερσὶ Μενοίτιάδαο δαμάσω.

Τὸν δὲ ημεῖνετ ἐπειτὴ Ρωπις πόντια Ηρη.
Αἰνότατε Κρονίδη, ποιον τὸν μῦθον ἔειπες;

440
Ανδρα

Ανδρα Θυηὴν ἔόντα, πάλαι πεποιημένον αἴσῃ,
Αψίθελεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλύσαι;
Εοδ· ἀτὰρ ς τοι πάντης ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Αλλο δε τοι ἐρέω, σὺ δὲ εἰς φρεσὶ βάλλεο Κῆσιν,
Αἶκε ζωὸν πέμψῃς Σαρπηδόνα δύνε δόμονδε,

445

Φράγξεο, μήτις ἐπεῖτα θεῶν ἐθέλησις καὶ ἄλλοι

Πέμπειν δὲ φίλον νίσταν ἀπὸ κρατερῆς υσμίνης.

Πολλοὶ γὰρ περὶ αἷς μέγα Πριάμοιο μάχονται

Τίες αθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνησεῖς.

Αλλ’ εἰ τοι φίλος ἐστι, τεὸν δὲ σλοφύρειαι οἵτοι,

450

Ητοι μέν μιν ἔασον εἰνὶ κρατερῇ υσμίνῃ

Χέρσ’ ύπο Πατρόκλοιο Μενοιτιάδας δαμῆναι·

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπη ψυχῆς τε, καὶ αἰών,

Πέμπειν μιν Θάνατὸν τε φέρειν, καὶ νήδυμον Τπνου,

Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται.

455

Ενθά ἐ ταρχύτεροι πασίγνητοι τε, ἔται τε,

Τύμβῳ τε, σήλη τε· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.

Οι δέ φαστοι ἐδὲ ἀπίθησε παῖδες ἀνδρῶν τε, θεῶν τε·

Αἰμαζόεσσας δὲ φάδας καλέχεντες ἔραζες,

Παῖδες φίλον τιμῶν τὸν οἱ Πάτροκλος ἐμελλε

460

Φίτειν εἰν Τροΐῃ ἐριθώλαικι, τηλόδι πάτρης.

Οι δέ ὅτε δὴ σχεδὸν ἥσαν ἐπ’ ἀλλήλοισιν ἴντες,

Εἰδὲ οἵτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασυμήδην,

Οι δὲ ηὗς Θεράπων Σαρπηδόνος ἦν ἀναιδος,

Τὸν βάλε νείσιραν καὶ γασέρα· λῦσε δὲ γυῖα.

465

Σαρπηδὼν δὲ αὐτῷ μὲν ἀπήμεροις δερὶ φαεινῷ,

Δεύτερος ὄρμηθείς· οὐδὲ Πήδασον ἔτατεν ἵππου

Εγγεῖ δεξιὸν ἄμον· οὐδὲ εἴρεσσε θυμὸν ἀτίθων·

Καὶ δὲ ἔπειτα εἰν πονίησι μακῶν, ἀπὸ δὲ ἔπιστο θυμός.

Τὰ δὲ διασήτην· κρίκε δὲ ζυγὸν, ηνία δὲ ζφι

Σύγχυτ’, ἔπειδὴ κεῖτο παρήρος εἰν πονίησι.

Τοῦτο μὲν Αὔτομέδων διπρικλυτὸς εὔρειο τέκμωρ,

Σπασσάμενος τανύηκες ἦσαν παχέος παρὰ μηρύ,

Αἴξας ἀπέκοψε παρήρον, καὶ δὲ ἐμάτησε.

Τὸ δὲ ιθυνθήτην, εἰν δὲ ρυῆρσι τάνυσθεν·

475

Τω

Τώ δ' αὖτις ζυνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

Ενθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμεροτε δερὶ φαεινῷ,
Παλρόκλε δ' ὑπὲρ ὄμον ἄριστον ἥλυθ' ἀκωκὴ
Ἐγγεος, όδ' ἔβαλ' αὐτὸν ὁ δ' ὑπερος ὄρυνθο χαλκῷ
Πάτροκλος· τῇ δ' εὐχ ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς, 480
Αλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
Ηριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἥριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
Ηὲ πάτιτος βλωθρὴ, τὴν τ' ὕρεσι τεκλονες σύνδρες
Ἐξέταμον τελέκεσσι νεήκεσι, νήσιον εἶναι.
Ως ὁ πρόσθιππων κὺ δίφρε κεῖτο τανυτθεῖς, 485
Βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἰματίσεσσος.
Ηὔτε ταῦρου ἐπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθῶν,
Αἴθωνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
Ωλεῖο τε σενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος.
Ως ὑπὸ Παλρόκλω Λυκίων ἀγὸς ἀσπισάων 490
Κτενόμενος μενέανε, φίλου δ' ὄνόμηνεν ἐταῖρον.

Γλαῦκε πέπον, τολεμισὰ μετ' ἄνδρασι, νῦν ζε μάλα χοῇ
Αἰχμητὴν τ' ἔμεναι, κὺ θαρσαλέον τολεμισῆν.
Νῦν τοι ἐελδεσθω τόλεμος κακὸς, εἰ θοσ ἐστι.
Πρῶτα μὲν ὅτρυνον Λυκίων τηγήτορας ἄνδας, 495
Πάντη εποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.
Αὐτῷ ἐπειτα κὺ αὐτὸς ἐμεῦ τέρει μάρναο χαλκῷ.
Σοὶ γὰρ ἐγὼ κὺ ἐπειτα κατηφείη κὺ ὄνειδος.
Εσσομαι τηματα πάντα διαμπερὲς, εἴκε μ' Αχαιοὶ
Τεύχεα ζυλήτωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι τεσσόντα. 500
Αλλ' ἔγεο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἀπαντά.

Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
Οφθαλμὺς, ρῖνάς θ'. ο δὲ λάξ ἐν σῆθεσι Βαίων,
Ἐκ χροὸς εἰλκε. δόρυ, τροτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἐπονθο.
Τοιο δ' ἄμα ψυχὴν τε κὺ εὐγέος εξέρυστο αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτῷ σχέθον ἵππες φυσιῶντας, 505
Ιεμενυς φοβεεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκλων.

Γλαύκω δ' αἰνὸν ἄχος γένελο φθοιγῆς αἴοντι.
Ορίνθη δέ οι τητορ, ὅτ' εἰ δύνασθο τροσαμῦναι.
Χειρὶ δ' ἐλῶν ἐπίεζε βοαχίσιον τείρε γὰρ αἰνῶς 510

Ελκος,

Ελκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεστύμενον βάλει ἵῳ,

Τείχεος υψηλοῖο ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.

Εὐχόμενος δ' ἄρα εἰπεν ἐκηβόλω Απόλλωνι.

Κλῦθι, ἄναξ, ὃς τῷ Λυκίνῃ ἐν πίσιν δήμῳ

Εἴς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ δύνασαι δὲ τε πάντος ἀκέσειν

515

Ανέρι κηδομένων, ὡς νῦν ἔμε κῆδος οἰκάνει.

Ελκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρπεῖν, ἀμφὶ δὲ μοι χείρ

Οζείης ὁδύνησιν ἐλήλαζαι, καὶ δὲ μοι αἴμα

Τερσῆναι δύναται· βαρύθει δὲ μοι ὥμος ὑπ' αὐτῷ.

Εγχος δ' καὶ δύναμαι σχεῖν ἐμπεδον, ωδὲ μάχεσθαι

520

Ελθὼν δυσμενέεσσιν ἀνὴρ δ' ὥρισος ὅλωλε,

Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὃ δ' ωδὲ καὶ παῖδες ἀμύνει.

Αλλὰ γὰρ μοι, ἄναξ, τόδε καρπεῖν ἐλκος ἀκεσταί,

Κοίμισον δ' ὁδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφελος ἐτάροισι

Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐπολρύνω πολεμοίζειν.

525

Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυῃ καλαθεθνειῶτι μάχωμαι.

Ως ἔφατ' εὐχόμενος τῷ δ' ἔκλιε Φοῖβος Απόλλων.

Αὐτίκα παῦσ' ὁδύνας, ἀπὸ δ' ἐλκεος ἀργαλέοιο

Αἴμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἐμβαλε θυμῷ.

Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, γηθησέν τε,

Οτί οἱ ὡκὺ ἡκυσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.

Πρῶτα μὲν ὡτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἀνδρας,

Πάνη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.

Αὐτὰρ ἐπειτα μετὰ Τρῶας κιέ, μακρὰ βιβάσθων,

Πελυδάμαντ ἐπὶ Πανθοΐδην, καὶ Αγήνορα δῖον.

535

Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Εκλορα χαλκοκορυσῆν,

Αγχὺ δ' ισάμενος ἐπεια πειρόεντα προσηῦδα.

Εκλορ, νῦν δὴ παγχυ λελασμένος εἰς ἐπικέρων,

Οἱ ζέθεν εἴνεκα, τῇλε φίλων, καὶ πατρίδος αἵης,

Θυμὸν ἀποφθινύθεσι. Γὰρ δὲ καὶ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.

540

Κεῖται Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπισάων,

Ος Λυκίην, εἴρυτο δίκησί τε, καὶ σθένει ὡ.

Τόν δ' ύπὸ Παλρόκλω δάμαστ ἔγχεϊ χάλκεος Αρης.

Αλλὰ, φίλοι, πάρσητε, νεμεσοσήθητε δὲ θυμῷ,

Μὴ ἀπὸ τεύχε ἔλωνται, αἰκίστωσι δὲ νεκρὸν

545

Μυρμ-

Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλουσι,
Τέσ επὶ νησὶ θῷσιν ἐπέφνουμεν ἔγκείησιν.

Ως ἕφαζο· Τρώας δὲ κατακρῆθεν λάβε τένθε.

Ασχετον, καὶ ἐπεικήσιον, ἐπει Φίσιν ἔρμα τόλησ

Εσκε, καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών τολέες γὰρ αἵμ’ αὐτῷ
Λαὸς ἔποντ’, ἐν δ’ αὐτὸς ἀρίσενετκε μάχεσθαι. 550

Βαν δ’ ιθὺς Δαναῶν λελιημένοις ἥρχε δ’ ἄρα Φίσιν

Εκλωρ, χωόμενος Σαρπηδόνος αὐτῷ Αχαιές

Ωρσε Μενοιτιάδαο Παλιροκλῆος λάσιον κῆρ.

Αἰανή τε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ. 555

Αἰανή, νῦν Φίσιν αἰμύνεσθαι φίλου ἔσω,

Οὗτοί τε πάρος γέτε μεῖ ἀνδράσιν, η καὶ αὔρείς.

Κεῖται αὐτῷ, ὃς τρώατος ἐσήλαζο τεῖχος Αχαιῶν,

Σαρπηδών ἀλλ’ εἴ μιν ἀσκισσαίμεθ’ ἐλόνης,

Τεύχεα τ’ ὡμοιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν ἐταίρων

Αὐτῷ ἀμυνομένων δαμαστάμεθα τηλεῖ χαλκω. 560

Ως ἕφαθ· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέσιον.

Οἱ δ’ ἐπει αἱμφόρεωθεν ἐκαρήγνωντο φάλαγγας,

Τρώες καὶ Δάκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Αχαιοί,

Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυῃ καταθενεῖστι μάχεσθαι,

Δεινὸν αὔσταντες μέγα δ’ ἔρεαχε τεύχεα φωτῶν.

Ζεὺς δ’ ἐπὶ νυκτὶ ὀλσὴν τάνυστε πρωτερῆς σμίνη,

Οφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.

Ωσαν δὲ πρότεροι Τρώες ἐλίκωπας Αχαιές.

Βλῆτο γὰρ ὅτε κάκισος αὐτῷ μεία Μυρμιδονεστῖν,

Τίος Λγακλῆος μεγαθύμος, διος Επειγεὺς,

Οσρ ἐν Βαδείᾳ εὐναιιομένῳ ἥναστε

Τοπρίν· ἀτὰρ τότε γέ τέθλον ἀνεψιὸν ἐξενεργίας

Ἐς Ηηλῆ ἴκετευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεδαν.

Οὖτος αἱρετος Αχιλλῆς ῥηξήνορι πέμπουν ἐπεσθαι

Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοισο. 575

Τόν ρα τέθ’ αἴπιόμενον νέκυος βάλε φαιδρίμος Εκλωρ

Χερμαδίω κεφαλῆν· η δ’ ἀνδιχα πᾶσα κεασθη

Ἐν κόρυθι βριαρῆ· ο δ’ ἄρα πρωτης ἐπὶ νεκρῷ

Κάππετεν, αἱρετος δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊσής. 580

Πατρό-

Παλρόκλω δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένυς ἐτάροιο·

Ιθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἵρης εοικὼς

Ωκεῖ, ὃς ἐφόβησε κολοιάς τε, Ψῆράς τε·

Ως ιθὺς Λυκίων, Παλρόκλεις ἵπποκέλευθε,

Ἐστυο καὶ Τρώων κεχόλωστο δὲ κῆρ, ἐτάροιο.

585

Καί ρ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ιθαιμένεος φίλον υἱὸν,

Αὐχένα χερμαδίῳ, ρῆξεν δ' ἀπὸ τοῦ τένοντας.

Χώρησαν δ' ὑπὸ τε προμάχοις, καὶ φαίδιμος Εκτῷρ.

Οσση δ' αὐγανένης ριπὴ ταναοῖο τέτυκται,

Ην ρά τ' αὐνὴρ ἀφέη πειρώμενος η ἐν αἴθλῳ,

590

Ηὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δῆιων ὑπὸ θυμοροαἰτέων·

Τόσον ἔχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Αχαιοί.

Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ασπιζάων,

Ἐγράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,

Χάλκωνος φίλον υἱὸν, ὃς Ελλάδι οἰκία ναίων,

595

Ολέω τε πλεύτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσος·

Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος σῆθος μέσον γέτασε δερὶ,

Στρεφθεὶς εξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπλε διώκων·

Δεπησεν δὲ πεσών πάντινὸν δ' ἄχος ἐλλαξ' Αχαιες,

Ως ἐπεστέθλος ἀνήρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο.

600

Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ιόντες ἀσλλέεις γέδ' ἄρ' Αχαιοί

Αλκῆς εξελάθουσι, μένος δ' ιθὺς φέρον αὐτῶν.

Ενθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυτὴν

Λαόγονον, Θρασὺν υἱὸν Ονήτορος, ὃς Διὸς ἵρευς

Ιδαίς ἐτέτυκτο, Θεὸς δ' ᾧσι, πάτερ δῆμως.

605

Τὸν βαλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ψάλος ἄντα δὲ θυμὸς

Ωιχετ' ἀπὸ μελέων, συγερός δ' ἄρα μιν Σκότος εἶλεν.

Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόσι χάλκεον ἤκεν.

Ελπεῖο γάρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προσβιβῶνται.

Αλλ' οὐ μὲν ἄντα οἰεν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος:

610

Πρόσσω γάρ κατέκοψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν

Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ψρίαχος πελμίχθη

Εγχεος· ἐνθάδ' ἐπειτὴν ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης·

Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο πραδαινομένη κατὰ γαίης

Ωιχετ', ἐπειτὴν ἄλιον σιεταρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄργσεν.

615

Αἰνείας δ' ἄρα Θυμὸν ἔχωσατο, φώνησέν τε.

Μηριόνη, τάχα κέν Ζε, κὐ σφρηγτήν περ ἐσύνα,
Εγχος ἐμὸν καλέπαυσε διαμπερές, εἰς σ' ἐβαλόν περ.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης διριελυῆς ἀνήιον ηῦδα.

Αἰνεία, χαλεπόν Ζε, κὐ ἴφθιμόν περ ἐσύνα,
Πάνινων ἀνθρώπων ζέσσαι μένος, ὃς κέ Ζευ ἀνήια
Ἐλθη ἀμυνόμενος. Θυηῆς δέ νυ κὐ Ζὺ τέτυξει.

Εἰ κὐ ἐγώ Ζε βάλοιμι τυχῶν μέσον ὅξεῖ χαλκῷ,
Αἴψα κε, κὐ κρατερός περ ἐών, κὐ χερσὶ πεποιθῶς,
Εὔχος ἐμοὶ δώῃς, ψυχὴν δ' Αἴδη καλυπτώλω.

Ως φάτο τὸν δ' ἐνέιπε Μενοΐτις ἀλκιμος οἰσι.
Μηριόνη, τί Ζὺ ταῦτα, κὐ ἐσθλὸς ἐών, ἀγορεύεις;

Ω πέπον, ςτι Τρῶες ὄνειδείοις ἐπέεστι

Νεκρῷ χωρῆσει, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.

Εν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμει, ἐπέων δ', ἐνὶ βελῇ.

Τῷ, ςτι χρὴ μῦθον ὄφελλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Ως εἰπῶν, ὁ μὲν ἥρχ', ὁ δ' ἄμ' ἐσπειο ἵσθεος φῶς.
Τῶν δ', ὡς δρυζόμῶν ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρει

Οὔρεος ἐν βήστης, ἐκαθεν δέ τε γίνεται ἀκενή.

Ως τῶν ὕρνυτο δῆπος ἀπὸ χθονὸς εὑρυοδείης,

Χαλκῷ τε, ρίνῳ τε, βοῶν τ' εὐποιητάων,

Νυσσομένων ξίφεσίν τε, κὐ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

Οὐδ' ἀν ἔτι φράδμων περ ἀνήρ Σαρπηδόνα διον

Εγνω, ἐπεὶ βελέεστι, κὐ αἴματι, κὐ κονίησιν,

Εκ κεφαλῆς εἰλυτο διαμπερες ἐς πόδας ἀκρυς.

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὄμιλεον, ὡς ὅτε μυῖαι

Σταθμῷ ἐνι βρομέωσι περιγλαγέας καὶ πά τέλλας,

Ωρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἀγνεα δεύει.

Ως ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὄμιλεον· ωδέ πολε Ζεὺς

Τρέψειν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅστε φαεινῷ,

Αλλὰ κατ' αὐτές αἰεὶς ὄραι, κὐ φράζειο θυμῷ

Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Παράσκλα, μερμηρίζων,

Η ἥδη κάκεινον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

Αὐτῷ ἐπ ἀνθέω Σαρπηδόνι φαίδιμος Εκλωρ

Χαλκῷ δηώσῃ, ἀπό τ' ἄιων τεύχε ἐληταί,

650
Η ετι

Η ἔτι καὶ τελέοντσιν ὄφελλειν τόνον αἰπύν.

Οὐδὲ δέ οἱ φρονέοντι δοάσταζο κέρδιον εἶναι,

Οφρ' ἡνὸς Θεράπων Πηληϊάδεω Αχιλῆῳ.

Εξαῦτις Τρῶας τε καὶ Εκλορα χαλκοκορυσῆν

Ωσαίζο προβούτισι, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοιτο. 655

Εκλορος δὲ πρωτίστῳ αὐνάλκιδα θυμὸν ἐνώρσεν.

Εἰς δίφρου δ' αναβαῖς φύγαδ' ἔτραπτε, κέκλετο δ' ἄλλας

Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα,

Ενθ' ύδ' ἴσθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν

Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἵδον βεβλημένον ἥτορ, 660

Κείμενον ἐν νεκύισιν ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ

Κάππεσον, εὗτ' ἔριδα πρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.

Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὅμοιῃ Σαρπηδόνος ἐντείνεις ἐλούτο

Χάλκεα, μαρμαρίοντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας

Δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενοιτίων ἀλκιμος οὐσία. 665

Καὶ τότε Απόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.

Εἴδ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἴμα κάθητον

Ελθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἐπείλα

Πολλὸν ἀπὸ προφέρων, λύσον πολαμοῖο ροῆσι,

Χρῖσόν τ' ἀμβροσίην, πέροι δ' ἀμβροῦλα εἵματα ἐσσον. 670

Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἄμα πραιπνοῖσι φέρεσθαι,

Τπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάσσον, οἴρα μιν ὥκα

Θήσγοσιν Λυκίης εὐρείης πίσιν δῆμω.

Ενθάδε ταρχύστεροι κασίγνητοι τε, ἔται τε,

Τύμβῳ τε, σηήλη τε· τὸ γάρ, γέρας ἐσὶ θανόντων. 675

Ως ἔφατ· ύδ' ἄρα παῖδος αἰνηκέσησεν Απόλλων.

Βῆ δὲ κατέ Ιδαίων ὄρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν.

Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα διον αἰέρας,

Πολλὸν ἀπὸ προφέρων, λύσεν πολαμοῖο ροῆσι,

Χρῖσέν τ' ἀμβροσίην, πέρι δ' ἀμβροῦλα εἵματα ἐσσε. 680

Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἄμα πραιπνοῖσι φέρεσθαι,

Τπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάσσον· οἴρα μιν ὥκα

Κάτθεσταιν ἐν Λυκίης εὐρείης πίσιν δῆμω.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,

Τρῶας καὶ Λυκίας μετεκίαθε, καὶ μέρ' αἴσθη, 685

Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληγιάδαο φύλαξεν,
Ητ ἀν υπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
Αλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσων νόος, ηὲ περ ἀνδρῶν,
Οσε καὶ ἄλιμουν ἀνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ρηγίων, ὅτε δ' αὐτος ἐποίρυντοι μάχεσθαι.

Ος οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ σηθεσσιν οὐκινεν.

690

Ενθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστερον ἐξενάριξας,
Παλρόκλεις, ὅτε δὴ ζε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;
Αδρησον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Εχεικλον,
Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Επίσορα, καὶ Μελάνιππον. 695
Αὐτὰρ επειτ' Ελαστον, καὶ Μέλιον, ηδὲ Πυλάρην.
Τὰς ἔλενοι δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώντο ἔκαστοι.
Ενθά κεν υψίπυλον Τροίην ἔλον οὔτες Αχαιῶν,
Παλρόκλεις υπὸ χερσὶ, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχει τὸν
Εἰ μὴ Απόλλων Φοῖβος ἐνδιμῆτος ἐπὶ πάργα
Εση, τῷ ὅλοι φρονέων, Τρώεσσι δ' αρήγων.
Τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος υψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεισυφέλιξεν Απόλλων,
Χείρεσιν ἀθανατῆσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.
Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέστυλο, δαιμονιστό,
Δεινάδ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Απόλλων. 705

700

Χάζεο, διογενὲς Παλρόκλεις· καὶ νῦ τοι αἴστα
Σῶ υπὸ δερὶ πόλιν πέρθαι. Τρώων ἀγερώχων,
Οὐδὲν υπὸ Αχιλλῆος, ὅσπερ ζεο πολλὸν αἰμείνων.

Ως φάτο· Πάτροκλος δ' αὐτοχάζειο πολλὰν ὀπίσσω, 710
Μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλει Απόλλων.

Ἐκλωρ δὲ ἐν Σκαιῆσι πύλης ἔχει μάνυχας ἵππων.
Διῆσε γὰρ, ηὲ μάχοιο κατὰ κλόνον αὐθις ἐλάσσας,
Η λαχὲς εἰς τείχος ὁμοκλήσειν ἀλῆναι.

Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίσαλο Φοῖβος Απόλλων, 715
Ανέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε, προσέρῳ τε,
Αστίω, δις μήτρως ην Εκλωρος ἵπποδάμοιο,
Αὐτοκαστίγνηος Εκάβης, νέος δὲ Δύμανθος,
Ος Φρυγίην ναίεσκε ροῆς ἐπὶ Σαγγαρίοιο.
Τῷ μιν εισάμενος προσεφώνεε Φοῖβος Απόλλων.

720

Ἐκλωρ,

Εκήρω, τίπλε μάχης ἀποπαύεαι; ύδε τί ζε χρῆ.
Αἴθ' ὄσον ἡστων εἰμὶ, τόσον ζέο φέρερος εἶην.
Τῷ κε τάχα συγερῶς τολέμεις ἀπερώήσειας.
Αλλ' ἄγε, Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππος,
Αἴκεν τῶς μιν ἔλης, δῶν δέ τοι εὔχος Απόλλων.

Ως εἰπὼν, οὐ μὲν αὐτις ἔβη Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν.
Κεβρίονη δὲ ἐκέλευσε δαιφρονι φαιδίμος Εκήρω
Ιππος εἰς τόλεμον τεπληγέμεν· αὐτὰρ Απόλλων
Δύσεθ' ὄμιλον ιών· ἐν δὲ κλόνου Αργειοισιν
Ηκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ καὶ Εκήροι κῦδος ὅπαζεν.
Εκήρω δὲ ἄλλας μὲν Δαναῶντες ἔα, ύδε δὲ ἐνάριζεν.
Αὐτὰρ οὐ Πατρόκλω ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππος.
Πάτροκλος δὲ ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἀλτο χαμᾶζε,
Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζεο τέτρον
Μάρμαρον, ὄκριόντα, τόν οἱ τέρι χειρὶ ἐκάλυψεν.
Ηκε δὲ ἐρεισάμενος, ύδε δὴν χάζετο φωλὸς,
Οὐδὲν αἴλωσε βέλος· βάλε δὲ Εκήρος ηνιοχῆα
Κεβρίονην, νόθον οἰὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
Ιππων ἦν ἔχοια, μετώπιον ὡξεῖ λαῖς.
Αμφοτέρας δὲ ὄφρυς ζύνελεν λίθος, ύδε οἱ ἔσχεν
Οσέον· σφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ τέσσον ἐν κονίησιν
Αὐτῷ πρόσθε τοδῶν· οὐ δέ αὐτὸνευτῆρι ἐσικῶς,
Κάππεστ ἀπ' εὐεργέος δίφρος· λίπε δὲ ὄσέα θυμός.
Τὸν δὲ ἐπικεδομέων προσεφης, Πατρόκλεις ἵππον.

Ως ωόποι, οὐ μάλισταφρὸς ἀνὴρ, ὡς ρεῖα κυβιστᾶ.
Εἰ δὴ τῷ καὶ τόντῳ ἐν ἰχθύοντι γένοιο,
Πολλὰς ἀνικαρέστειν ἀνήρ ὄδε, τήθεα διφῶν,
Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη.
Ως νῦν ἐν τεδίῳ ἐξ ἵππων ρεῖα κυβιστᾶ.
Ηρα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβισηῆρες ἔστιν.

Ως εἰπὼν, ἐπὶ Κεβρίονη ἥρωϊ βεβήκει,
Οἵμα λέοντος ἔχων, ὃσε σαθμὺς κεραΐζων,
Εβλητο πρὸς σῆθος, ἐν τέ μιν ἀλεσεν ἀλκή.
Ως ἐπὶ Κεβρίονη, Πατρόκλεις, ἀλσο μεμαώς.
Εκήρω δὲ αὐθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἀλια χαμᾶζε.

755

Τῶ

Τὰ περὶ Κεβριόναο, λέονθ' ὡς, δηρινθήτην,
 Ωτὸς ὄρεος κορυφῆσι περὶ κλαμένης ἐλάφοιο.
 Αμφω πειναύοντες, μέγας φρονεούτε μάχεσθον.
 Ως περὶ Κεβριόναο δύω μῆσωρες αὐτῆς,
 Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης, καὶ φαιδίμος Εὐλώρ,
 Ιερτὸς ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλεῖ καλκῶ.

Εὐλώρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπει λάζεν, ωχὶ μεθίει.
 Πάτροκλος δὲ ἔτερωθεν ἔχειν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ Σύναγον κρατερὴν υσμίνην.

Ως δὲ Εὔρος τε Νότος τὸ ἐριδαίνεον ἀλλήλοιον
 Οὔρεος ἐν βήστης, βαθέντη πελεμίζεμεν ὑλην,
 Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιον τε κράνειαν,
 Αἴτε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυκέας ὅζες
 Ηχῆς θεσπεσίη, πάταγος δὲ τε ἀγνυμεναών.
 Ως Τρῶες καὶ Αχαιοὶ ἐπὶ ἀλλήλοισι θορόντες
 Δήρυν, ωδὲ ἔτεροι μνώντι ὄλοοι φόβοιο.

Πολλὰς δὲ Κεβριόνην αἱμός ὅξεα δέρα πεπήγει,
 Ιοὶ τε πλερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες.
 Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλα ἀσπίδας ἐνυφέλιξε
 Μαρναμένων αἱμός αὐτῶν· οὐδὲ ἐν δροφάλιγγει κονίης
 Κεῖτο μέγας μεγαλωτὶ, λελασμένος ἵπποσυνάων.

Οφρα μὲν ἥλιος μέσον πρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 Τόφρα μάλιστα μορθοφερῶν βέλε ἥπτει· πίπτε δὲ λαός.
 Ημος δὲ ἥλιος μετενεέσσειο βελύγναδε,
 Καὶ τότε δή ρῦπτερ αἰσταν Αχαιοὶ φέρτεροι πῆσαν.
 Εκ μὲν Κεβριάνην βελέων πρωτας ἔρυσταν,
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπὸ ὕμων τεύχε ἐλουτο.
 Πάτροκλος δὲ Τρωτὶ κακὰ φρονέων εὐόρκσε·
 Τρὶς μὲν ἐπει τὸ πόρυσε, θῶν ἀτάλαντος Αρηῖ,
 Σμερδαλέας ιάχων· τρὶς δὲ ἐννέα φῶτας ἐπεφνεν.
 Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυλο, δαιμονι τοσθ,
 Ενθάδε τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή.
 Ημέλο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ υσμίνῃ
 Δεινός· οὐ μὲν τὸν ίόντα κατὰ κλόνον ωκείοντεν·
 Ήροὶ γαρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβάλλουσε.

760

765

770

775

780

785

790

Στη

Στῇ δ' ὅπιθε, τληζεν δὲ μέλαφρενον, εὐρέε τ' ὄμω
Χειρὶ καλαπρηνεῖ· σρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὅστε.

Τεδ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην Βάλε Φοῖβος Απόλλων.

Η·δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε τοσσὸν ύφ' ἵππων

Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειρας

795

Αἴματι καὶ κονίησι. τάρος γε μὲν ς θέμις ἦν

Ιπποκόμον τῆληκα μιάνεσθαι κονίησιν.

Αλλ' ἀνδρὸς Θείου κάρη, χαρίεν τε μέτωπον

Ρύετ' Αχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Εκλορεί δῶκεν

Η, κεφαλῆ φορέειν· σχεδόθεν δέ οἱ ἦν ὄλεθρος.

800

Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,

Βριθὺ, μέγα, σιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτῷ ἀπ' ὄμων

Ασπὶς ζὺν τελαμῶνι χαμαὶ τέσε τερμιόεσσα·

Λῦσε δέ οἱ Θώρηκας ἄναξ, Διὸς νιός, Απόλλων.

Τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαιδίμα γυῖα.

805

Στῇ δὲ ταφών· ὅπιθεν δὲ μετάφρενον ὥξει δερὶ

Ωμῶν μεσσηγὸν σχεδόθεν Βάλε Δάρδανος ἄνηρ,

Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαρο

Εγχεῖ θ', ιπποσύνη τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·

Καὶ γὰρ δὴ πόλε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,

810

Πρῶτ' ἐλθὼν ζὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος τολέμοιο.

Ος τοις ὡρῶτος ἐφῆκε Βέλος, Παλρόκλεις ιππεῦ,

Οὐδὲ δάμαστος· οὐ μὲν αὖθις ἀνέδραμε· μίκτῳ δ' ὄμιλῳ,

Ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον· γέδε υπέμεινε

Πάτροκλον, γυμνὸν τερείσοντ' ἐν δηϊσῆται.

815

Πάτροκλος δὲ θεῶν τληγῆ καὶ δερὶ δαμασθεῖς,

Αψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρος ἀλεείνων.

Εκλωρ δ', ὡς εἶδεν Παλροκλῆα μεγάθυμον

Αψ ἀναχαζόμενον, Βεβλημένον ὥξει χαλκῷ,

Αγχίμολόν ρά οἱ ἥλθε καὶ μίχας· γέτα δὲ δερὶ

820

Νείαλον ἐσ κενεῶνα· διὰ τρὸ δὲ χαλκὸν ἐλασσε·

Δάπησεν δὲ τεσσὰν, μέγα δὲ ἥκαχε λαὸν Αχαιῶν.

Ως δὲ ὅτε ζὺν ἀκάμαντα λέων ἐβιησάτο χάρμη,

Τώ τ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθου,

Πίδακος ἀμφ' ὄλιγης· ἐθέλεστο δὲ τιέμεν ἄμφω.

825

Πολλα

Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν.
 Ως πολέας τέφνοιται Μενοίτις ἄλκιμον νιὸν
 Εκτιρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχει Θυμὸν ἀπηύρα.
 Καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἐπει τῷερόεντ τὸ γόρευε.

Πάτροκλ', ἥπι εἴησθα τόλιν κεραΐζεμεν ἀμῆν,
 Τρωϊάδας δὲ γυναικας, ἐλεύθερον ἥμαρ ἀπέρας,
 Αξεῖν ἐν τήσσαρι φίλην ἐς ταῖριδα γαῖαν,
 Νήπιε· τάντον δὲ προσθ' Εκτιρος ὡκεας ἵπποι
 Ποστὶν ἀρωρέχαται πολεμίζειν. ἔγχει δ' αὐτὸς
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃς Σφιν ἀμύνω
 Ημαρ ἀναγκαῖον. Κε δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἐδοῦλαι.
 Α δεῖλ', ωδέ τοι, ἐσθλὸς ἐών, χραίσμητεν Αχιλλεὺς,
 Ος τά τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ τὸντι,
 Μή μοι τρίνι ἴεναι, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 Νῆπας ἀνὰ γλαφυρὰς, τρίνι γ' Εκτιρος ἀνδροφόνοιο
 Αἰμαλόεντα χιτῶνα τερὶ σύθεστοι δαΐζαι.
 Ως τάς ζε προσέφη, Κοὶ δὲ φρένας ἄφρονι τείθε.

Τὸν δ' ὄλιγοδρανέων προσέφης, Πατρόκλεις ἵππευ.
 Ηδη τοῦ Εκτιρος, μεγάλ' εὔχεο. Κοὶ γὰρ ἐδώκε
 Νίκην Ζεὺς Κρονίδης, καὶ Απόλλων, οἱ μὲν ἐδάμασσαν
 Ρηγίδιως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὧμων τεύχε ἐλούτο.
 Τοιούτοι δέ εἰπέρ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
 Πάντες ἀν αὐτόθ' ὅλοντο, ἐμῶ ὑπὸ διερὶ δαμένηες.
 Αλλά με Μοῖρ' ὄλοή, καὶ Ληῆς ἐκτιρανεν υἱὸς,
 Ανδρῶν δὲ Εὔφορος. Κοὶ με τέτραλος ἐξεναρίζεις.
 Αλλο δέ τοι ἐρέω, Κοὶ δέ εἰνι φρεσὶ Βάλλεο Κῆσιν,
 Οὐ θηρὶς δέ τος δηρὸν βέρη, ἀλλά τοι ηδη
 Αγχι παρέεηκεν θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή,
 Χερσὶ δαμέντ Αχιλῆος ἀμύμονος Αιακίδαο.

Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο καλυψε·
 Ψυχὴ δὲ ἐκ ρέθεων πλαμένη ἀιδόσδε βεβήκει,
 Ον πότμον γούωστα, λιπέστ αἰδροτῆτα, καὶ ήρην.
 Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηγόρια φαιδίμος Εκτιρ.

Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
 Τίς δέ οὖδ', εἴκ Λχιλεὺς, Θέτιδος πάτης ηγκόμοιο,

Φθῆγ

Φθήν ἔμω ὑπὸ δερὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;

Ος ἄρα φωνῆσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὀτειλῆς
Εἶρυσε, λὰς τροστάς· τὸν δὲ ὕπλιον ὥστ' ἀπὸ δερός.

Αὐτίκα δὲ ξὺν δερὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,

Αὐθίθεον θεράποντα ωδώνκεος Αἰακίδαο.

865

Ιετο γὰρ βαλέειν· τὸν δὲ ἔκφερον ὠκεες ἵπποι,

Αμέροις, ὡς Πηλῆς θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ΠΕρὶ τοῦ Πατρόκλου σάμαλος κρατερὰ συνίσται μάχη, καθ' ἣν καὶ Εὔ-
φορος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενέλαος· Εἰλωρ δὲ τὸν Αχιλλέα ἴνδο-
ἴαι πανοπλίαν, καὶ ανθίσαται τοῖς Ελλησιν. Οἱ δὲ περὶ Μενέλαον Αἵλιοχον
διαπέμπονται πρὸς Αχιλλέα, τὸν Πατρόκλον θάνατον ἀγνέλλοντα. Υποδύνεται
δέ, καὶ ἀράμενος τὸ Κῦμα τοῖς ἄμοις, ἐκφέρεσι τῆς μάχης· οἱ δὲ Αἰαντες
πεντακόσιοι καὶ απειργυτοὶ τὸν πολεμίους.

Α Λ Λ Η.

Ρω, Δαναοὶ Τρῷες τε, νέκυν πέρι, χεῖρας ἔμισγον.

ΟΥΔ' ἔλαθ' Ατρέος νιὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πατρόκλος Τρῷεστι δακεῖς ἐν δηϊόῃτι·
Βῆ δὲ διὰ τρομάχων κεκρυθμένος αἰθοπι χαλκῷ·
Αμφὶ δὲ ἄρ' αὐτῷ Βαῖν, ὡς τις περὶ τορτακι μήτηρ
Πρωθίσκος, κινυρὴ, καὶ τῷν εἰδυῖα τοκοιο·

Ως περὶ Πατρόκλῳ Βαῖνε ξανθὸς Μενέλαο·
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τὸ ἔσχε καὶ ασπίδα τούτος ἐίσην,
Τὸν κλάμεναι μεμαὼς, ὅσις τῷ γούνιος ἐλθοι,
Οὐδὲ ἄρα Πάνθε νιὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε·

Πατρόκλοιοι πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δὲ ἄρ' αὐτῷ

R. g.

10

Εση,

Εση, καὶ προσέειπεν ἀρριφίλον Μενέλαον.

Ατρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὅρχαμε λαῶν,
Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἐσ δὲ ἔναρα βροτόεντα.
Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλεῖδῶν τὸ ἐπικέρων
Πάτροκλον βάλε δορὶ καὶ μάρτυρην υσμίνην.
Τῷ με ἐσ κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
Μή τε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδεα θυμὸν ἐλωμαι.

Τὸν δὲ μέγ' ὄχθησας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.

Ζεῦ πάτερ, καὶ μὲν καλὸν ὑπέρβοιον εὐχεῖσασθαι.

Οὔτ' ἐν πορδαῖλος τόσσον μενος, καὶ τε λέοντος,

Οὔτε ζυὸς καπρα ὀλοσφρονος, καὶ τε μέγιστος

Θυμὸς ἐνὶ σύθεσσι περὶ σθένει βλεμεσαίνει,

Οσσον Πάνθυ υἱες ἐῦμμελίαι φρονέυστιν.

Οὐδὲ μὲν εἰδὲ βίην Υπερήνορος ἵπποδάμοιο

Ηις ἡβῆς ἀπόνθη, ὅτε μὲν ἄνατο, καὶ μὲν ὑπέμεινε.

Καὶ μὲν ἔφατι ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχισον πολεμισήν

Εμμεναι· εἰδὲ ἐφημὶ πόδεσσί γε οἴσι κιόντα,

Εὐφρηναι ἀλοχόν τε φίλην, κεδνές τε τοκῆας.

Ως θην καὶ ζὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἰκέ μεν αὖτας

Στήνης ἀλλά σ' ἐγὼν ἀναχωρήσατο κελεύω

Ἐς πλαθὺν ιέναι· μηδ' αὐλίος ἵσασθ' ἐμεῖο,

Πρὶν τε κακὸν παθεεῖν· ρεχθὲν δὲ τε νήπιος ἐγνω.

Ως φάτο· τὸν δὲ πειθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα.

Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, η μάλα τίσεις

Γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἐπεφνες· ἐπευχόμενος δὲ ἀγορεύεις.

Χήρωσας δὲ γυναικα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,

Αρηὶον δὲ τοκεῦσι γάσον καὶ πάνθος ἐθηκας.

Η κέ ζφιν δειλοῖσι γάσον καλάπαυμα γενοίμην,

Εἴκεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεὴν καὶ τεύχε ἐνείκας,

Πάνθω ἐν χείρεσσι βάλω, καὶ Φρόντιδι δίη·

Αλλ' εἰ μάν ετὶ δηρὸν ἀπείρηλος πάνος ἐσαι,

Οὐδέ τ' ἀδηρίος, εἰ τ' ἀλκῆς, εἰ τε φόβοιο.

Ως εἰπὼν, εἴτησε κατ' ασπίδα πάνισσε ἴσην.

Οὐδὲ ἐργαζεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφη δέ οι αἰχμὴ

Ασπίδι ἐν κρατερῇ· ὃ δὲ δεύτερος ὥρνυτο χαλκῷ

45

Ατρεΐδης

Ατρείδης Μενέλαος, ἐπευχάμενος Διὸς παῖδον.

Αψί δ' αὐναχαζομένου καὶ δομάχοιο θέμεθλα
Νῦν· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείη χειρὶ πιθήσας·
Αὐτικὸν δ' ἀπαλοῖ δί αὐχένος ἥλυθ' αἰκακή·

Δέπησεν δὲ τεσσάρην, ἀράβησε δὲ τεύχει ἐπὶ αὐτῷ.

50

Αἴματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὄμοιαι,
Πλοχμοί δ', οἱ χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.

Οἵνιν δὲ τρέφει ἔροντος αὐνὴρ ἐριθηλές ἐλαίης

Χώρῳ ἐν οἰστόλῳ, ὅθ' ἀλις ἀναβέβουχεν ὕδωρ;

Καλὸν, τηλεθάνον, τόδε τε πνοιαὶ δονέος;

55

Παντοίων ἀνέμων, καί τε βρούει ἄνθει λευκῶν.

Ελθὼν δὲ ἐξαπίνης ἀνεμος Κύνι λαίλαπι πωλῆη,

Βούθρος τὸν ἐξερεψε, καὶ ἐξελάνυσσος ἐπὶ γαίῃ·

Τοῖον Πάνθες νιὸν ἐῦμμελίην Εὔφορον

Ατρείδης Μενέλαος ἐπεὶ κῆλαν, τεύχει ἐσύλα.

60

Ως δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς,

Βοσκομένης ἀγέλης βῆν αἰπάσῃ, ἢτις ἀρίστη·

Τῆς δὲ ἐξ αὐχένινος ἔαξε, λαβὼν πρατεροῖσιν ὁδῶσι,

Πρῶτον, ἐπειτα δέ δὲ τοῖς αἴματα καὶ ἔγκαλα πάντα λαφύστει

Δηῶν· αἴματι δὲ τόν γε κύνες τὸν ἄνδρες τε νομῆες

65

Πολλὰ μάλιστας ἰδεῖς τοι πόπροθεν, γάδερος ἐθέλαστιν

Αὐτίον ἐλθέμεναι· μάλα γαρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·

Ως τῶν γάτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα

Αὐτίον ἐλθέμεναι Μενελάος κυδαλίμοιο.

Ενθά κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Παυθοΐδαο

70

Ατρείδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσασθοι Φοῖβος Απόλλων,

Ος ράοι οἱ Εκλοροὶ ἐπῶροις, θῶν ἀτάλαντον Αρηῖ,

Ανέροι εἰσάμενος Κικονῶν ἡγήτορι Μένη.

Καὶ μιν φωνήσας ἐπεια τιμεῖνα προσηγόρευε.

Εκλοροί, νῦν Κύνεις ἀδειέεις, αἰκίχητα διώκων

75

Ιππεὺς Αἰακίδαο δαιφρονος· οἱ δὲ ἀλεγεινοὶ

Αινδράστι γε θυμῆσι δαμήμεναι, ηδονὴς ὀχέεσθαι,

Αλλω γέ, ή Αχιλῆη, τὸν ἀθανάτη τέκε μῆτηρ.

Τοφράδε τοι Μενέλαος ἀρήιος, Ατρέος υἱὸς,

Πατρόκλῳ περιβάτες, Τρώων τὸν ἀριστον ἐπεφνε,

80

Γαϊβοΐδην

Πανθοῖδην Εὔφορον, ἐπαυσε δὲ Θέριδος ἀλκῆς.

Ως εἰπὼν, οὐ μὲν αὐθὶς ἔει Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Εὐλορα δὲ αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
Πάπιηνεν δὲ ἀρέπεια καὶ σίχας· αὐτίκα δὲ ἔγνω
Τὸν μὲν ἀπανύμενον κλῆτα τεύχεα, τὸν δὲ ἐπὶ γαῖῃ
Κείμενον· ἔρρει δὲ αἴρα καὶ ψταμένην ὥτειλήν.

Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Οξέα κεκληγῶς, φλογὶ εἰκελος Ηφαίσιο
Ασθέσω· ωδὲ οὐτα λάθ' Ατρέος ὁξὺ Βοήσας·
Οχθήσας δὲ ἀρα εἶπε πρὸς ὅν μεγαλήτορα θυμόν.

Ω μοι ἔγών, εἰ μέν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ,
Πάτροκλόν δέ, δις κεῖται ἐμῆς ἐνεκὲν ἐνθάδε τιμῆς,
Μήτις μοι Δαναῶν νεμεσήσει, δις κεν ἴδηται·
Εἰ δέ κεν Εκτορὶ μῆνος ἐών καὶ Τρωσὶ μάχωμας
Αἰδεσθεὶς, μῆπως με περιείσωστος ἔνα τολλοὶ,
Τρῶας δὲ ἐνθάδε πάντας ἄγη κορυθαιόλος Εὐλωρ. 95
Αλλὰ τίνη μοι ταῦτα φίλος διελέξαλο θυμός;
Οππότεν ἀνήρ ἐθέλει πρὸς δαίμονα φωλὶ μάχεσθαι,
Οὐ κε Θεὸς τιμᾶ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη·
Τῶ μέντοις Δαναῶν νεμεσήσεται, δις κεν ἴδηται
Εὐλορὶ χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
Εἰ δέ τοι Αἰανῆς γε Βοὴν ἀγαθοῖ πυθοίμην,
Αμφω καὶ αὐτὶς ιόντες ἐπιμνησάμεθα χάρμης,
Καὶ πρὸς δαίμονά τερῷ, εἰ τως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλειδὴ Αχιλῆς· κακῶν δέ κε φέρερον εἴη.

Εως δὲ ταῦθ' ὥρμαινε καὶ φρένα καὶ καὶ τυμόν,
Τοφράδ' ἐπὶ Τρῶαν σίχες ἥλυθον· ἥρχε δὲ ἀρέπεια Εὐλωρ.
Αὐτὰρ ὅγεν ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρὸν
Εὐθροπαλιζόμενος· ὥσε λίτης ἡγύενεις,
Οὐ ρά κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σαθμοῦ δίωνται. 110
Εγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δὲ ἐν φρεσὶν ἀλκιμον ἥτορ
Παχυτταί, αἴκων δέ τοι ἔειη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
Ως ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
Στῆ δέ μεταξεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκειο ἐθνος ἐταίρων,
Παπλαίνων Αἰανῆς μέγαν, Τελαμώνιον οἰόν,

Τὸν

Τὸν δὲ μάλ’ αἰψύνογε μάχης ἐπ’ ἀριστερὰ πάσης,
Θαρροῦνθ’ ἔταρες, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

Θεσπέσιου γάρ Ζεὺς φόβον ἐμβαλε Φοῖβος Απολλων.
Βῆ δὲ θέειν, εἴθαρ δὲ παρισάμενος ἐπος ηὔδα.

Αἴαν, δεῦρο, τέπον, τερὶ Παλρόκλοιο θανόντ^Ω

120

Σπεύσομεν, αἴκε νέκυν τερ Αχιλλῆς προφέρωμεν

Γυμνόν· ἀτάρ τάγε τεύχε ἔχει κορυθαίολος Εκτωρ.

Ως ἔφατ[·] Αἴαντι δὲ δαιφρονι θυμὸν ὅρινε.

Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἄμα δὲ ξαυθὸς Μενέλα^Ω.

Εκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε ἀπηύρα;

125

Ελχ, ἵν’ απ’ ὥμοιιν κεφαλὴν τάμοι οὖτε χαλκῶ,

Τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυστάμενος κυσὶ δοίη.

Αἴας δ’ ἐγύθεν ηὔθε, φερων Κάκος, ηὔτε πύργον.

Εκτωρ δ’ ἀψὲ εἰς ὅμιλον ἴων ἀνεχάζει[·] ἐταίρων.

Ἐς διφρονι δ’ ἀνόρετε· δίδῃς δ’ ὅγε τεύχεα καλὰ

130

Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄξυ, μέγα κλέος ἐμμεναι αὐτῷ.

Αἴας δ’ αὐμφὶ Μενοιτιάδῃ Κάκος εὐρὺ καλύψας,

Εἰσήκει, ὡς τίς τε λέων τερὶ οῖσι τέκεσσιν,

Ω, φά τε νήπι[·] ἄγονη[·] Συνανήγονται ἐν ὕλῃ

Ανδρες ἐπακτῆρες, οὐ δέ τε σθένει βλεμεαίνει,

135

Πᾶν δέ τ’ ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπτων.

Ως Αἴας τερὶ Παλρόκλω ηρωΐ βεβήκει.

Ατρείδης δ’ ετέρωθεν, αργῆφιλ^Ω Μενέλα^Ω,

Εἰσήκει, μέγα πενθος εἰνι σήθεσσιν αἴξων.

Γλαῦκος δ’, Ιππολόχοιο πάτης, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν, 140

Εκτορ[·] ὑπόδρα ιδὼν χαλεπῶ ηνίπατε μύθῳ.

Εκτορ[·], ὃ εἶδος ἄρισε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο.

Η σ’ αὐτῶς κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξηλιν ἐόντα.

Φράζειο νῦν, ὄππως κε πόλιν καὶ ἄξυ Καώσης

Οῖος ζὺν λαοῖσι, τοὶ Ιλίῳ ἐγγέγαστιν.

145

Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν

Εἰσι τερὶ πολέως· ἐπεὶ καὶ ἄρα τὶς χάρις ηεν

Μάρνασθαι δηϊοισι μετ’ αὐδράσι ιωλεμεὶς αἰεί.

Πῶς κε ζὺν χείρονα φῶτα Καώσειας μεθ’ ὅμιλον,

Σχέτλι· ἐπεὶ Σαρπηδόν[·], ἄμα ζεῖνον καὶ ἐταίρον,

150

Κάλλιπες

Κάλλιπες Αργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι.
Ος τοι πώλλ' ὄφελος γένετο, πήδει τε, καὶ αὐτῷ,
Ζωὸς ἐών· νῦν δὲ οἱ ἀλακέμεναι κύνας ἔτλησ.

Τῶν νῦν εἴτις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται αἰνδρῶν,
Οἰκαδὸς ἴμεν, Τροίη δὲ πεφῆσθαι αἰπὺς ὄλεθρος.

Εἰ γὰρ νῦν Τρωεστοι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη
Ατρομον, οἵσν τὸ ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης
Ανδράσις δυσμενέσσις πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
Αἴψα κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ιλιον εἰσω.

Εἰ δὲ οὗτος προτὶ ἀξιού μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Ἐλθοι τεθνεῖως, καὶ μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
Αἴψα κεν Αργεῖοι Σαρπηδόνος ἐντεα καλὰ
Λύσειαν, καὶ καὶ αὐτὸν ἀγούμεθα Ιλιον εἰσω.

Τοίς γὰρ θεράπων πέφατὴν αὐτέρος, ὃς μέγ' ἄρις
Αργείων παρὰ νησὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
Αλλὰ ζύγος Αἴανθος μεγαλήτορος τούτου ἔταλασσας.
Στήμεναι ἀντα, κατ' ὅσσεις ιδῶν δηὖτην ἐν αὐτῇ,
Οὐδὲ ιθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.

Τὸν δὲ ὡρὸν ὑπόδρῳ ιδῶν προσέφη πορυθαίοις Εκλωρ.

Γλαῦκε, τίνη δὲ ζὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;

Ω πέπον, ητούτην σὲ περὶ φρένας ἐμμενεῖς ἄλλων
Τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριθώλακα ναιετάσσοι.

Νῦν δέ σεν ἀνοσάμην πάγχυ φρένας, οἶσον ἔειπες.

Ος τέ με φῆς Αἴανθος πελώριον τούτον ὑπομεῖναι.

Οὔτοις ἐγὼν ἐρρίγα μάχην, τούτον πήπων.

Αλλὰ αἰεῖ γε Διὸς πρείστων νέος αἰγιόχοιο,

Οσε καὶ ἀλκιμον ἀνδρας φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην

Ρηϊδίων· οὐτε δὲ αὐλὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.

Αλλὰ ἀγε δεῦρο, πέπον, παρὸν ἐμὲ ισαστο, καὶ τούτες ἐργον.

Ηὲ πανημέριος κακὸς ἐσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,

Η τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,

Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

Ως εἰπῶν, Τρωεστοι ἐκέκλετο μακρὸν ἀστεῖον.

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,

Ανέρες εἶσε, φίλοι, μηγσασθε δὲ θάριδος ἀλκῆς.

Οφρύ

155

160

165

170

175

180

185

Οφρ' ἀν ἐγών Αχιλῆος ἀμύμονος ἔηεα δύω,
Καλὰ, τὰ Παλρόκλοιο Βίνην ἐνάριξα καλαπήας.

Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Εκτωρ
Δηϊς ἐκ πολέμοιο· Θέων δὲ ἐκίχανεν ἔταιρος.

Ωκα μάλ', όπω τῇλε, τοσὶ κραιπνοῖσι μελασπῶν, 190
Οἱ τροπὸι ἄσυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδων.

Στὰς δὲ ἀπάνευθε μάχης τολυδακρύτε, ἔηε ἄμειβεν.
Ητοι δὲ μὲν τὰς ἀδῶνε φέρειν τροπὸι Ηλιον ἴσην

Τρωσὶ φιλοπολέμοισι· οἱ δὲ ἀμερόλα τεύχε' ἔδυνε
Πηλείδεω Αχιλῆος, οἱ δὲ θεοὶ χρανίωνες 195

Παλρὶ φίλω ἔπορον· οἱ δὲ ἄροι ω ταιδὶ ὄπασσε
Γηράς· ἀλλ' εὐχαρίστης ἐν ἔνθεσι ταῦρος ἐγήρα.

Τὸν δὲ ὡς ὅν ἀπάνευθεν ιδεν νεφεληγερετα Ζεὺς
Τεύχεσι Πηλείδαιο κορυσσόμενον θείοιο,
Κινήσας ῥα κάρη τροπὸι δι μυθήσατο θυμον. 200

Α δεῖλ', όπε τοι θάνατος καλαθύμιος ἐσιν,
Οι δή τοι σχεδὸν ἐσι· Κύ δὲ ἀμερόλα τεύχεα δύνεις
Ανδρὸς αἰρισῆος, τούς τε τρομέσσι καὶ ἄλλοι·

Ταῦ δὴ ἐταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε, κρατερόν τε·
Τεύχεα δὲ καὶ κόσμον ἀπὸ κρατήσ τε, καὶ ὥμων, 205
Εἴλευ· ἀτάρ τοι μὲν γε μέγα κράτος ἐγκυαλίζω,
Τῶν τοινὴν, ὅτι εὖτι μάχης ἐπενοσήσαι·
Δέξεται Ανδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείων.

Η, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρύτι νεῦσε Κρονίων·
Εκτορὶ δὲ ἡρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ· δῆ δέ μιν Αρης,
Δεινός, ἐνυάλιος· ταλῆσθεν δὲ ἄρα οἱ μέλε ἐνῆσ
Αλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτές ἐπικύρες
Βῆ ῥα μέγα ιάχων· ἵνδαλλετο δέ ζεισι τῶσι,
Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμος Πηλείων.

Ωτρυνεν δὲ ἐκαζον ἐποιχέμενος ἐπέετσι, 215
Μέσθλην τε, Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερτίλοχόν τε,
Αζεροπαῖον τε, Δεισήνορά θ', Ιππόθοσόν τε,
Φόρκυν τε, Χρόμιον τε, καὶ Εννομον οἰωνισήν·
Ταῦ ὅγ' ἐποτρύνων, ἐπεα τηρόεντα τροσηγόδα.

Κέκλυτε, μυρία φῦλα τερικτιόνων ἐπικέφων,

220
Οὐ

Οὐ γὰρ ἐγώ ταληθὺν διζήμενος, εὖδὲ χατίζων,
Ενθάδ' αφ' ὑμετέρων τολίων ἡγειρά ἔκαστον.

Αλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχυς καὶ μῆτια τέκνα
Προφρονέως ρύαισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Αχαιῶν.

Τὰς φρονέων, δώροις καλαρύχω καὶ ἐδωδῆ
Λακεῖς, ὑμέτερον δὲ ἐκάτεν θυμὸν αἴξω.

Τῶς τις νῦν ἴθυς τετραμμένος, η ἀπολέσθω,
Ηὲ Καωθήτω· η γὰρ τολέμεις ὀαρισύς.

Ος δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνειῶτά τερ, ἐμπηγ
Τρῶας ἐεἰς ἱπποδάμεις ἐρύστει, εἴξει δέ οἱ Αἴας,

Ημισυ τῶν ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ημισυ δ' αὐτὸς
Ἐξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔστελαι, ὅσσον ἐμοί τερ.

Ως ἔφατ· οἱ δὲ ἴθυς Δαναῶν Βρίσαντες ἔβησαν,
Δύρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δὲ Κριστιν ἐλπεῖο θυμὸς

Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο.

Νήτωιοι· η τε τολέστιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
Καὶ τότ' αρέ Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον.

Ω τέπου, ὦ Μενέλαε διοτρεφὲς, ωκέτι νῶι
Ελπομαι αὐτῷ τερ νοσησέμεν ἐκ τολέμοιο.

Οὔτι τόσον νέκυος τέροι δείδια Πατρόκλοιο,
Ος κε τάχα Τρώων κορέστει κύνας, ηδ' οἰωνὺς,

Οσσον ἐμῇ κεφαλῇ τερ δείδια, μῆτι ταθῆσι,
Καὶ ζῆτε πει τολέμοιο νέφος τεριν τάντα καλύπτει,

Εκτωρ· ημῖν δ' αὐτὸν ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρῳ.
Αλλ' αὖ, αριστῆς Δαναῶν κάλει, η τις ἀκεστη.

Ως ἔφατ· ωδὲ ἀπίθητε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
Ηὗσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς.

Ω φίλοι, Αργείων ηγήτορες, ηδὲ μέδοντες,
Οἵτε ταρέ Ατρεΐδης, Αγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

Δῆμια τίνυστιν, καὶ Σημαίνυστιν ἔκαστῳ.
Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

Αργαλέον δέ μοι εἰς διασκοπιᾶσθαι ἔκαστον
Ηγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις τολέμοιο δεδην.

Αλλά τις αὐτὸς ἵτω, νεμεσιζεσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
Πάτροκλον Τρωῆσ; κινσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.

255

Ως

Ως ἔφατ̄· ὁξὺ δ' ἄκρεσιν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας·
Πρῶτος δ' ἀντίος ἥλθε, θέων ἀνὰ δηϊότητα.

Τὸν δὲ μέτ' Ιδομενεὺς καὶ ὅπαν Ιδομενῆς

Μηριόνης, αἰτάλαιος Ενυαλίω ἀνδρειφόνη.

Τῶν δ' ἄλλων τις ἂν ησιν ἐνὶ φρεσὶν ψύματ' εἴποι, 260

Οσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Αχαιῶν;

Τρῶες δὲ προῦτυψαν ἀολλέες· ἥρχε δ' αὐτὸς Εκλωρ.

Ως δ' ὅτε ἐπὶ προχοῆσι διπέτεος πολικοῖο

Βέβρυχεν μέγα κῦμα τῷ ρόον· αὖθις δέ τ' ἄκρας

Ηἶδες Βοόωσιν, ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω. 265

Τόσηη ἄρα Τρῶων ιαχὴ γένεται· αὐτὰρ Αχαιοὶ

Εξασαν αὖθις Μενοίτιαδην, ἐνα τυμὸν ἔχοντες,

Φραχθέντες Κάκεσιν χαλκήρεσιν· αὖθις δ' ἄρα Ζεὺς

Λαμπρῆσιν πορύθεσσι Κρονίων ἡραί πολλὴν

Χεῦ· ἐπεὶ ωδὲ Μενοίτιαδην ἥχθηρε πάρος γε, 270

Οφρα, ζώσ εἰναι, Θεράπων ἦν Αιακίδαο.

Μίσησεν δὲ ἄρα μιν δηϊῶν κυστὶ κύρμα γενέσθαι

Τρῶης· τῷ καὶ οἱ αἰμυνέμεν οὐρσεν ἐταίρες.

Ογαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Αχαιές.

Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, ωδὲ τινας αὐτῶν

Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἵέμενοι περ.

Αλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τῇ Αχαιοὶ

Μέλλουν ἀπέσσεσθαι· μάλα γαρ Ζεέας ὡς ἐλέλιξεν

Αἴας, ὃς περὶ μέν τ' εἶδος, περὶ δὲ ἔργα τέτυκτο

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' αἰμυνονα Πηλείωνα. 280

Ιθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ζυτὶ εἰκελος ἀλκὴν

Καπρίω, ὃς ἐν ὅρεσσι κύνας θαλερές τὸν αἰζηγές

Ρηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσσας.

Ως νιὸς Τελαμῶνος ἀγαυῆ, φαιδιμος Αἴας,

Ρεῖα μετεισάμενος Τρῶων ἐκέδασσε φάλαγγας,

Οἱ περὶ Παλαόκλω βεβασταν, φρόνεον δὲ μάλιστα

Αἴσι τῷ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

Ητοι τὸν, Λήθοιο Πελασγὺ φαιδιμος νιὸς,

Ιππόθοος, ποδὸς εἴλκε κατὰ πραλερὴν ὑσμίνην,

Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ Ζεύσον αὖθις τένοντας, 290

Εκλογοι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος τάχα δ' αὐτῷ
Ηλθε πακὸν, τό οἱ γέτις ερύκακεν ιεμένων περ.

Τὸν δ' οὐσία Τελαμῶνος, επαῖξας δι' ὄμιλον,

Πλῆξ αὐτοσχεδίην, κυνέης διὰ χαλκοπαρῆς·

Ηρικε δ' ἵπποδάσεια ιόρυς περὶ δερὸς ἀκακῆ,²⁹⁵

Πληγεῖστ' ἔγχει τε μεγάλῳ, καὶ χειρὶ παχεῖη.

Εγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἐξ ὥτειλῆς,

Αἴματοις τε δ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν

Παλαιόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε.

Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῦ πέσει πρητῆς ἐπὶ νεκρῷ,³⁰⁵

Τῇλ' ἀπὸ Λαρίστης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦστι

Θρέπτηρ φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰών

Επλεθ', ὑπὲ Αἴανθος μεγαθύμες δερὶ δαμένης.

Εκλωρ δ' αὗτ' Αἴανθος ἀκόντισε δερὶ φαεινῷ.

Αλλ' οὐ μὲν ἄντα ιδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος.

Τυτθὸν· οὐ δὲ Σχεδίον, μεγάθυμον Ιφίτειον,

Φωκήων ὥχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλεῖλῷ Πανοπῆς·

Οἰκία ναιετάσκε, πολέστηστὸν ἀνδρεστινον αἰάσσων.

Τὸν βάλλ' ὑπὸ κληῆδα μέσην· διὰ δ' ἀμπεξές ἀκρη.

Αἴανθος χάλκείη παρὰ νείλον ὥμον ἀνέσχε.³¹⁰

Δάπητεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε ἐπ' αὐτῷ.

Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα, Φαίνοπος οὐδὲν,

Ιπποθόω περιβάλλα, μέσην πατὴ γασέρα τύψε.

Ρῆξε δὲ Θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἐνίερα χάλκος.

Ηφυστός· οὐ δέ ἐν κονίησι πεσῶν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.

Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Εκτωρ.

Αργεῖοι δὲ μέγα ιαχον· ἐρύσανθο δὲ νεκρες,

Φόρκυν θ', Ιππόθοον τε λύσον δὲ τεύχε ἀπ' ὥμων.

Ενθά κεν αὖτε Τρῶες ἀρηγφίλων ὑπὲ Αχαιῶν

Ιλιου εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμένηες.³²⁰

Αργεῖοι· δέ κε κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἰσαν,

Κάρτεϊ καὶ σθένει Ζεφέρων· ἀλλ' αὐτὸς Απόλλων

Αἰνείαν ὀτρυνε, δέρμας Περίφανης ἐοικώς,

Κήρυκ Ηπυλίδη, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι·

Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδῶς.³²⁵

Τῷ μιν ἐεισάμενος ὁροσέφη Διὸς υἱὸς Απόλλων.

Αἰνεία, τῶς ἀν κὺ ύπὲρ θεὸν εἰρύσαισθε
Ιλιον αἰτεινήν ; ὡς δὴ ἴδου ἀνέρας ἄλλας
Κάρτεῖ τε, σθενεῖ τε, πεποιθότας, ἥνορεν τε,
Πλήθεῖ τε Κρετέρω, κὺ ύπερδεῖ δῆμον ἔχοντας.
Ημῖν δὲ Σεῦς μὲν ωλὺ βελεται, ἢ Δαναοῖς,
Νίκην ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἀσπετον, γέδε μάχεσθε.

Ως ἔφατ'. Αἰνείας δὲ ἐκατηβόλον Απόλλωνα
Ἐγνω ἐσάντα ιδῶν, μέγα δὲ Εκλορα εἶπε Βοήσας.

Εκλορ τ', ἡδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἡδ' ἐπικάρων,
Αἰδὼς μὲν νῦν ἡδὲ γέ ἀρηϊφίλων υπὸ Αχαιῶν
Ιλιον εἰσαναζῆναι, ἀναλκείησι δαμέντας.
Αλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παρασάς,
Ζῆν ύπαλον μῆτωρα μάχης ἐπιτάρροθον εἴναι.
Τῷ δὲ ιθὺς Δαναῶν ιομεν, μηδ' οἵ γε ἔκηλοι
Πατροκλον υηυστὶν πελασταίατο τεθνεῖτα.

Ως φάτο· καί ρα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔιη.
Οἱ δὲ ἐλελίχθησαν, κὺ ἐναντίοις ἔσαν Αχαιῶν.

Ειθ' αὖτ' Αἰνείας Λειώκριτον γέτασε δερὶ,
Τίον Αρίσταντος, Λυκομῆδεος ἐσθλὸν ἔταιρον.
Τὸν δὲ πεσόντι ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Λυκομῆδης.

Στῇ δὲ μάλιστι ιών, κὺ ἀκόντισε δερὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ιππασίδην Απισάνον, ποιμένα λαῶν,
Ηπαρ ύπὸ πραπίδων· εἰθαρ δὲ ύπὸ γένυατ' ἐλυσεν.
Ος δὲ ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλάθει,

Καὶ δὲ, μετ' Αιεροπαῖον, ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

Τὸν δὲ πεσόντι ἐλέησεν ἀρήϊος Αιεροπαῖος,
Ιθυσεν δὲ κὺ ὁ πρόφρων Δαναοῖς μάχεσθαι.

Αλλ' γέπως ἔτι εἰχε· Κάκεσσι γαρ ἔρχατο πάντη
Εξαότες περὶ Πατροκλῷ, πρὸ δὲ δεράτ' ἔχοντο.
Αἴας γαρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων.
Οὔτέ τιν ἐξοπίσω νεκρῷ χάζεσθαι ἀνώγει,
Οὔτέ τιν προμάχεσθαι Αχαιῶν ἐξοχον ἄλλων,
Αλλὰ μάλιστα μέρη αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
Ως Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἴματι δὲ χθῶν

360
ΔΕΥΞΙΟ

Δεύετο πωρφυρέω· τοὶ δὲ ἀγχητῖνοι ἔπιπλοι
Νεκροὶ δῆμος Τρώων καὶ ὑπεριμενέων ἐπικύρων,
Καὶ Δαναῶν· εὖδὲ οἱ γάρ αὐτοιςίν γέρει μάχοντο·
Παυρότεροι δὲ τολὺ φθίνοθον μέμνησο γάρ αἰεὶ³⁶⁵
Αλλήλοις ἀντί σμιλον ἀλεξέμεναι τόνον αἰπύν.

Ως οἱ μὲν μαρνανθο δεμας πυρός· εὐδέ πε φαίνεις
Οὔτε ποτέ ηλιον ζεον ἐμμεναι, εὔτε ζελή ην·
Ηέρι γάρ πατέχοντο μάχης ἐπι, οστοι ἀριστοι
Εζασταν ἀμφὶ Μενοιτιαδή πατατεθνειῶτι.

Οι δὲ ἄλλοι Τρώες τε, καὶ εὐκηῆμιδες Αχαιοι,³⁷⁰
Εὔκηλοι πολέμιζον ὑπὲπιθέρι· πέπταλο δὲ αὐγὴ
Ηελίως ὁξεῖα, νέφος δὲ εἰς φαίνειο πάσης
Γαίης, εὖδὲ ὅρέων· μεταπαυσμενοι δὲ μάχοντο,
Αλλήλων ἀλεείνοντες θέλεις σουσεια,
Πολλὸν ἀφεσαίτεο· τοὶ δὲ ἐν μέσῳ, ἀλγεῖ ἐπασχον
Ηερι καὶ πολέμω· τείροντο δὲ ηηλεῖ χαλκῶ,³⁷⁵
Οστοι ἀριστοι ἔσταν· δυο δὲ εἴπια φῶτε πεπύσθην,
Ανέρει πυδαλίμιω, Θρασυμηδης, Αιθίλοχος τε,
Παρροκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ᾽ εἴτε ἐφαντο
Ζωνον ἐνὶ πρωτῷ διμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.³⁸⁰
Τὰ δὲ ἐπιοστομένω θάνατον καὶ φῦγαν ἔταιρων,
Νόσφιν ἐμαρνασθην, ἐπεὶ ὡς ἐπείσελετο Νέσωρ,
Οτρύνων πολέμονδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
Τοῖς δὲ πανημερίοις ἕριδος μέγας νεῖκος ὄρώρει
Αργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ιδρῷ νηλεμές αἰεὶ³⁸⁵
Γένατά τε, κιῆμαί τε, πόδες θέτοντες ὑπένερθεν ἐκάστη,
Χειρές το, ὄφθαλμοι τε, παλασσεῖο μαρναμένοιν,
Αμφὶ ἀγαθον θεράποντα ποδώκεος Αιακίδαιο.

Ως δὲ ὅτε αὐτῷ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
Λαοῖσιν δάνη ταύνειν, μεθύγσαν ἀλοιφῇ³⁹⁰
Δεξάμενοι δὲ ἄρα τοίγε διασάντες ταύνοι
Κυκλόσ, ἄφαρ δὲ τε ἴκμας ἔβη, δύνει δέ το ἀλοιφὴ,
Πολλῶν ἐλκούνων· τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
Ως οἶγε ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
Εἴλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ ζεισιν ηλπετο θυμὸς,³⁹⁵

Τρωσίν

Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προῖ Iλιον, αὐτὰρ Αχαιοῖς,
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς περὶ δ' αὐτῷ μᾶλος ὄρώρει
Αγριος· όδε καὶ Αρης λαοστόος, όδε καὶ Αθήνη
Τοὺς γε ἴδεστον οὐσαῖτ', όδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Παλιόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων

400

Ημαῖς τῷ ἐτάνυστε πακὸν πονον· όδ' ἄρα πώ τι
Ηδες Πάτροκλον τεθνήστα δῖος Αχιλλεύς·

Πολλὸν γάρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάνων,
Τείχεις ὑπὸ Τρώων τό μιν ὅποιε ἥλπετο θυμῷ

405

Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὴν ἐνιχριμφθέντα πύλησιν,

Αψ ἀπονοσήσειν· επεὶ όδε τὸ ἔλπετο πάμπαν,
Εκπέρσειν πολιεθρὸν ἀνευ ἔθεν, όδε Κύν αὐτῷ.

Πολλάκι γάρ τόγε μηρὸς ἐπεύθειο, νόσφιν ἀκάνων,
Ηοὶ ἀπαλγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.

Δὴ τότε γέ τοι εἴπε πακὸν τόσον, στον ἐτύχθη,
Μήτηρ, ὅτις ῥά οἱ πολὺ φίλταλος ἀλεθ' ἐταῖροι.

410

Οἱ δὲ αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δέρατ' ἔχοντες,
Νωλεμές ἐγχρίμποντο, καὶ ἀλλήλες ἐνάοιζον.
Ωδε δέ τις εἰπεσκεν Αχαιῶν χαλκοχήλωνων.

Ω φίλοι, καὶ μάνημιν ἔυκλεες ἀπονέσθαι
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτῷ γαῖα μέλαινα
Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμιν ἄφαιρ πολὺ κέρδιον εἴη,
Η τῶτον Τρῶεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
Ασυ ποῖ Φέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

415

Ωδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδῆσασκεν.

Ω φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
Πάντας ὅμῶς, μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο.

420

Ως ἄρα τις εἰπεσκε, μένος δὲ ὄργασκεν ἐταίροις.

Ως οἱ μὲν μάρναντο, Κιδηρειος δὲ ὄρυμαγδός

Χάλκεον ψρανὸν ἵκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.

425

Ιπποι δὲ Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἔοντες,

Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνίοχοιο

Ἐν πονίησι πεσόντος ὑπὲ Ειλορος αὐδροφένοιο.

Η μάνη Αὐτομέδων, Διώρεος ἀλκιμος υἱὸς,

Πολλὰ μὲν ἀρ μάσιγι θοῇ ἐπεμαίειο θείνων,

430

Πολλὰ

Πολλὰ δὲ μειλιχίους προσηγόρα, πολλὰ δ' ἀρειῆ·
Τὸ δ' εἴ τ' ἀψὲ ἐπὶ νῆας ἐπὶ τολαῖον Ελλήσποντον
Ηθελέτην ἔναι, εἴ τ' ἐς τολεμον μετ' Αχαιάς·
Αλλ' ὡς εἰς τὴν μένει ἐμπεδον, ητ' ἐπὶ τύμβῳ
Ανέρος εἰςήκει τεθνήτος, ηὲ γυναικός.

Ως μένον ἀσφαλέως, περικαλλέα δίφρον ἔχουσις,
Οὐδεὶς ἐνικήθαντε καρηταῖα δάκρυα δὲ Κριώ
Θερμὰ καὶ τοι βλεφάρων χαμάδις ρέει μυρομένοισιν,
Ηνιοχοι τόθω· Θαλερή δὲ μιανέο χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριπτώσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι.

Μυρομένω δ' αἵρα τῷ γε ἴδων ἐλέησε Κρονίων,
Κινηταῖς δὲ κάσῃ, προτὶ δὲ μυθήσατο θυμόν.

Α δειλῶ, τι Κρῶ δόμεν Πηλῆι ἄνακτι,
Θυηῆ; ὑμεῖς δ' ἐξὸν ἀγήρω τ', αἴθανάτω τε.
Η μια δυσήνοισι μετ' αὐδράσιν ἀλγέ ἔχητον;
Οὐ μὲν γάρ τι περ ἐξὶν σιζυφώτερον αὐδρὸς
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἔρπει.

Αλλ' εἰ μὲν γε καὶ ἄρματι δαιδαλεοισιν
Εκτιντο Πριαμίδης ἐποχῆσεται· εἰ γάρ εἴστω.

Η εἰς ἄλις, ὡς καὶ τεύχε ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὔτως;
Σφῶν δὲ ἐν γέννασσι βαλῶ μένος, ηδὲ ἐνὶ θυμῷ,
Οφρα καὶ Αὐτομέδοντας Σαώσειον ἐκ τολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· εἴτι γάρ Κρισι κῦδος ὀρέζω,
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐντσέλμυς ἀφίκωνται,
Δύῃ τὸ Ηέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ιερὸν ἐλθη.

Ως εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευστεν μένος ηὗ·
Τὸ δὲ ἀπὸ καθίσαντος κονίην ὑδάστος βαλόντε,
Ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Αχαιάς·
Τοῖσι δὲ ἐπ' Αὐτομέδων μάχεται, αὐχιύμενός περ ἐταίρω·
Ιπποις αἴστων, ὡς αἰγυπτίδες μετὰ χῆνας.

Ρεῖα μὲν γάρ φεύγεταιν ύπ' ἐκ Τρῶων ὄρυμαγδῶ·
Ρεῖα δὲ ἐπαιξασκε τολὺν καθ' ὄμιλον ὅπαζων·
Αλλ' εἰς ἔρει φῶτας, ὅτ' ἐστεύοιτο διώκειν·
Οὐ γάρ πως ηὗ, σῖον ἐόντ' ιερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
Εγχει ἔφορμασθαι, καὶ ἐπίσχειν ὥκεις ἵππως.

435

440

445

450

455

460

465

Οψὲ

Οψὲ δὲ μιν ἔταιρος ἀνὴρ ἵδεν ὄφθαλμοῖσιν,
Αλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰγαίδαο.

Στῇ δ' ὅπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδονια προσηύδα.

Αὐτόμεδον, τίς τοι νυν θεῶν νηκερδεῖα βελὴν

Ἐν σηθεστιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλει φρένας ἐσθλάς;

470

Οἶον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ

Μῆνος ἀτάρ τοι ἔταιρος ἀπέκτατο τεύχεα δ' Εκλωρ

Αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν αὐγάλλεται Αἰακίδαο.

Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός.

Αλκίμεδον, τίς γάρ τοι Αχαιῶν ἄλλος ὅμοιος,

475

Ιππων ἀθανάτων ἔχεμεν δμῆτιν τε, μένος τε,

Εἴ μη Πάτροιλος, Θεόφιν μήσωρ ἀτάλαντος,

Ζωὸς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.

Αλλὰ τοῦ μὲν μάσιγα καὶ ηνία Κιγαλόεντα

Δέξαι· ἔγω δ' ιππων ἀποβήσομαι, ὅφει μάχωμαι.

480

Ως ἔφατ· Αλκιμέδων δὲ βοηθόν ἄρις ἐπορύσσας,

Καρπαλίμως μάσιγα καὶ ηνία λάζετο χερσίν·

Αὐτομέδων δ' ἀπόρρεσε· νόσης δὲ φαίδιμος Εκλωρ.

Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγκὺς ἐόντα.

Αἰνεία, Τρῶων βεληφόρε χαλκοχιτώνων,

485

Ιππω τῷδ' ἐνόστα ποδάρεος Αἰακίδαο

Ἐς πόλεμον προφανέντε τοῦ ηνιόχοισι κακοῖσι·

Τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ τοῦ γε θυμῷ

Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ τούτῳ δὲν ἐφορμηθεῖ γε νῶν

Τλαῖεν ἐναντίοις σάντες μαχέσασθαι ἄρτι.

490

Ως ἔφατ· τούτῳ δὲν ἀπίθησεν εὗς πάτης Αγχίσαο.

Τῷ δὲ ιθὺς βήτην, βοέης εἰλυμένω ὥμεις

Αὔησι, σερεῆσι πολὺς δὲν ἐπελήλατο χαλκός·

Τοῖσι δὲ οὐαὶ Χροομίος τε, καὶ Αρηῖος θεοειδῆς,

Ηἵσαν ἀμφότεροι· μάλα δέ τοισιν ἥλπειο θυμὸς

495

Αὐτῷ τε κλενέειν, ἐλάσσην τούτῳ ἐριαύχενας ιππεῖς·

Νήπιοι, τούτῳ ἀρρένεις οὐαὶ μάλιστα γε νέεσθαι

Αῦτις ἀπ' Αὐτομέδονιος· οὐδὲν δένεται πάτης,

Αλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας·

Αὐτίκα δὲ Αλκιμέδονια προσηύδα, πιστὸν ἔταιρον.

500

Αλκίμε-

Αλκίμεδον, μή δή μοι ἀπόπροθεν ἴσχέμεν ἵππος,
Αλλὰ μάλιστα μηδὲν πεινεῖσθε μεταφρένω· καὶ γὰρ ἔγωγε
Εὐλογαὶ Πριαμίδην μένεος συγκριτοῦσιν οἵων,
Πρίν γέ τε Αχιλλῆς καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
Νῷοι καβαλεῖναντα, φοβῆσαι δέ σίχας αὐδρῶν
Αργείων· ηὐκαὶ αὐτὸς ἐν τρόποισιν ἀλώη.

505

Ως εἰπὼν, Αἴαντε καλεσσαῖος, καὶ Μενέλαον.

Αἴανη, Αργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,

Ητοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεζον, ὅσσοι αὖτεις,

Αμφ' αὐτῷ βεβαύμεν, καὶ αἰμύνεσθαι σίχας αὐδρῶν.

510

Νῷον δὲ ζωοῖσιν αἰμύνετε νηλεέες ἥμαρ.

Τῇδε γὰρ ἔβρισαν τόλεμον καὶ δακρυόσπιτα

Εὐλωρ, Αἰνείας θεός, οἱ Τρώων εἰσὶν αὖτεις.

Αλλαγῆτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γάνασι κεῖται·

Ησω γὰρ καὶ ἔγω· τὰ δέ κεν Διὶ τάντα μελῆτει.

515

Η ἡρα, καὶ αἱ πεπαλῶν τροῖει δολιχόσπιτον ἔγχος,

Καὶ βάλεν Αρήτοιο κατ' αὐσπίδα τάντος ἐίσην·

Η δὲ ἐγχός ἔρυτο, διὰ τρὸν δὲ εἰσαῆτο χαλκὸς,

Νεισίον δὲ ἐν γαῖαν διὰ ζωστῆρος ἐλασσεν.

Ως δέ σταν ὁζὺν ἔχων τελεκυν αἰδηῖος αὐτὴρ,

520

Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς αὐγραύλου,

Ινα τάμη διὰ ταῦταν, οὐδὲ τροθορῶν ἐρίπησιν.

Ως αὖ δέ γέ τε προθορῶν, τέσεν ὑπέλιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος

Νηδοῖοισι μάλισταν καρδανόμενον λύε γυῖα.

Εὐλωρ δὲ Αὐτομέδουντος αἰκόνιστε δεροὶ φαεινῶ.

525

Αλλ' οὐ μὲν αὐτὰ ιδῶν ηλεύατο χάλκεον ἔγχος·

Πρόστσω γὰρ καβεκύψε· τὸ δὲ ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν

Οὐδεὶς ἐνισκιμόθη, ἐπὶ δὲ ωρίαχος τελεμιχθη

Ἐγχεος· ἐνθαδὲ ἐπειτ' αἴφει μένος ὄβριμος Αρης.

Καί νῦ νε δὴ ξιφέεσσος αὐτοσχεδὸν ὠρμηθήτην,

530

Εἰ μή ζφω Αἴανη διέκριναν μεμαῶτε,

Οι δέ ηλθον καθ' ὄμιλον, ἐταίρε πικλήσκοντο.

Τέσ δέ ποταρβήσαντες ἔχώρηταν τάλιν αὐτις

Εὐλωρ, Αἰνείας τοι, ηδὲ Χρομίος θεοειδῆς·

Αρηίον δέ κατ' αὐθι λίπον δεδαιγμένον ητορ,

535

Κείμενον.

Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θῶν ἀτάλαντος Αρηῖ,
Τεύχεα τὸ ἔξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἐπος ηῦδα.

Η δὴ μὲν ὄλιγον γε Μενοιτιάδαο θανόντ^Θ
Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά τερ καταπέφνων.

Ως εἰπών, ἐξ δίφρον ἐλῶν ἐναρα βρολίσεντα
Θῆκ, ἀν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπέρθεν
Αἰματόεις, ὡς τίς τε λέων πατὰ ταῦρον ἐδηδώς.

Αψ δὲ ἐπὶ Παλρόκλῳ τέτατο κρατερῇ υσμίνῃ,
Αργαλέη, πολυδακρύς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Αθήνη,
Ούρανόθεν καλαβᾶσσα· προτῆκε γάρ εὐρύοπα Ζεὺς
Ορνύμεναι Δαναές· δὴ γάρ νόος ετράπετρ αὐτά.⁵⁴⁰

Ηύτε πορφυρέην ἴριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ φρανόθεν, τέρας ἐμμεναι ή πολέμοιο,
Η καὶ χειμῶνος δυσθαλπεος, ὃς ῥά τε ἔργων
Ανθρώπων ἀνέπαυστεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κῆδει.⁵⁴⁵

Ως η, πορφυρέη νεφέλῃ πυκασσατα ἑαυτὴν,
Δύσετρ Αχαιῶν ἔθνος· ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
Πρῶτον δὲ Ατρέος οἰών ἐπολύνασσα προσηγόρια,
Ιφθιμον Μενέλαου, ὁ γάρ ῥα οἱ ἐγύθεν ηεν,
Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας, καὶ ατειρέα φωνὴν.⁵⁵⁰

Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, καληφείη καὶ ὄνειδ^Θ
Εσσεῖαι, εἰ καὶ Αχιλῆος ἀγαυε πιστὸν ἐταιρίου
Τείχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἐλκύσωσιν.
Αλλ' ἔχει κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἀπανθα.⁵⁵⁵

Τὴν δὲ αὗτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.⁵⁶⁰

Φοῖνιξ, ἀττα, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἰ γάρ Αθήνη

Δοίη καίριος ἐμοὶ, βελέων δὲ ἀπερύκοι ἐρωήν.

Τῷ κεν εγωγ ἔθελοιμι παρεσάμεναι καὶ ἀμύνειν
Παλρόκλῳ· μάλα γάρ με θανῶν ἐσεμάσσειο θυμόν·

Αλλ' Εκλωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, γδὲ ἀπολήγει

Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γάρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.⁵⁶⁵

Ως φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη,

Οτί τοιούτης πρωτα θεῶν ηρήσατο πάντων·

Εν δὲ βίην ὥμοισι καὶ ἐν γένασσιν ἔθηκε,

Καὶ οἱ μυίης θάρσος ἐντίθεσσιν ἔιηκεν,⁵⁷⁰

Ητε καὶ εἰργομένη μάλα τερ χροὸς ἀνδρομέοι,
Ισχανά δακέειν, λαρὸν δὲ οἱ αἱρὲ ἀνθρώπῳ.
Τοῖς μιν θάρσεις ωλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
Βῆ δ' ἐπὶ Παλρόκλῳ, καὶ ἀκόνηισε δερὶ φαειῶ
Εσκε δὲ ἐνὶ Τρώεστι Ποδῆς, υἱὸς ΗετίωνΩ,

575

Αφυείος τ', αὐγαθός τε, μάλιστα δὲ μιν τίεν Εκῆωρ
Δήμητρ, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἔνη φίλος, εἰλαπιναζῆς.

Τὸν δὲ καὶ ζωσῆρα βάλε ξανθὸς ΜενέλαΩ,
Αἴξαντα φόβονδε διὰ τρὸν δὲ χαλκὸν ἔλασσε.

Δέπησεν δὲ τεστών ἀτὰρ Ατρείδης ΜενέλαΩ.

580

Νεκρὸν ύπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.

Εκῆορα δὲ ἐγύθεν ισάμανος ὥτρυνεν Απόλλων,

Φαινοπι Αστιάδῃ ἐναλίγκιος, ἢ οἱ αἴπαντων

Ξείνων φίλταλος ἔσκεν, Αβιδόδη οἰκία ναίων.

Τῷ μιν ἐεισάμενος τροσέφη ἐκάεργος Απόλλων.

585

Εκῆορ, τίς κέ σ' ἐτ ὄλλος Αχαιῶν ταρβήσειεν;

Οἶον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ τάρος τερ

Μαλθακὸς αἰχμῆς, νῦν δὲ οἰχεῖαι οἵος ἀείρας

Νεκρὸν ύπ' ἐκ Τρώων. Ζὺ δὲ ἐκῆανε τισὸν ἑταῖρον,

Εσθλὸν, ἐνὶ τρομάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν ΗετίωνΩ.

590

Ος φάτο· τὸν δὲ ἄχεος νεφέλην ἐκάλυψε μέλαινα.

Βῆ δὲ διὰ τρομάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ.

Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα δυστανόεσσαν,

Μαρμαρέην, Ιδην δὲ κατὰ νεφέεστι κάλυψεν.

Αιράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἐκῆυπε τὴν δὲ ἐτίναξε.

595

Νίκην δὲ Τρώεστι δίδε, ἐφόβησε δὲ Αχαιές.

Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρξε φόβοιο.

Βλῆτο γάρ ὡμον δερὶ, τρόσω τετραμμένος αἰεὶ,

Ακρον ἐπιλίγδην γράψεν δὲ οἱ ὁσέον ἄχρις

Αἰχμὴ Πελυδάμαντος ὁ γάρ ρ ἐβαλε σχεδὸν ἐλθών.

Λήγιτον αὐθ' Εκῆωρ σχεδὸν ἔτασε χειρὸν ἐπὶ καρπῷ,

Τιὸν Αλεκηρύονος μεγαθύμος ταῦσε δὲ χάρμης.

Τρέσσε δὲ ταπήνας, ἐπεὶ ὑκέτι ἥλπειο θυμῷ

Ἐγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεστιν.

Εκῆορα δὲ Ιδομενεὺς μετὰ Λήγιτον ὅρμηθέντα

605

Βεβλήκει

Βεβλήκει Θώρηκα καὶ σῆθος παρὰ μαζόν·
Εν καυλῷ δὲ ἐάγῃ δολιχὸν δόρυ· τοι δὲ ἐβόησαν
Τρῶες· οὐδὲ Ιδομενῆς αἰκόνισε Δευκαλίδαο
Δίφρῳ ἐφεσάστος· τῷ μέν ρ̄ απὸ τυθὸν ἀμαρτεν·

Αὐτῷ δὲ Μηριόναο ὥπανοί θέντε, ηνίοχόν τε, 610

Κοίρανον, ὃς ρ̄ ἐκ Λύκῃς ἔγκτη μένης ἔπειτα αὐτῷ·

Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπῶν νέας ἀμφιελίσσας,
Ηλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγει πράτος ἐγγιάλιξεν,

Εἰ μὴ Κοίρανος ὥκα ποδῶκεας ἥλασεν ἵππος·

Καὶ τῷ μὲν φάσις ἥλθεν, ἅμυνε δὲ νηλεές ἥμαρ· 615

Αὐτὸς δὲ ὠλεσε Θυμὸν ὑφ' Εκλορος ἀνδροφόνοιο·

Τὸν βαλόντα γναθμοῖο καὶ χάλος, ἐκ δὲ ἄρδεοντας

Ωσε δόρυ πρυμνὸν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμες μέστην·

Ηριπε δὲ ἐξ ὄχεων, κατὰ δὲ ηνία χεῦεν ἔραζε.

Καὶ τάγε Μηριόνης ἐλαθεν χείρεσσι φίλησι, 620

Κύψας ἐκ πεδίου, καὶ Ιδομενῆς προσηύδα.

Μάσιε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐπὶ ηνίας ἴκηαι·

Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτι ὑκέτη κάρδος Αχαιῶν.

Ως ἔφατ· Ιδομενεὺς δὲ ἴμασεν καλλίτριχας ἵππος

Νηας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε Θυμῷ 625

Οὐδὲ ἔλαδ' Αἰαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον

Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδει ἐτεραλκέα νίκην·

Τοῖσι δὲ μύθων ἥρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

Ω πόποι, ἥδη μέν γε καὶ ὃς μάλα νήπιος ἐσι,

Γνοίη, ὅτι Τρώεσσι παῖς Ζεὺς κύδος ὥπαζει.

630

Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε ἀπίειαι, ὅσις αφείη,

Η κακός, ἡ ἀγαθός· Ζεὺς δὲ ἔμπης πάντας ιθύνει·

Ημῖν δὲ αὔτως πάσιν ἐτώσια πάίπτει ἔραζε·

Αλλ' ἄγετ, αὐτοί περ φραζώμεθα μητ.ν αρίσκην,

Ημὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ερύσσομεν, ἥδε καὶ αὐτοὶ

635

Χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοσῆσαντες·

Οἵ τε δεῦρ' ὄροντες αἰκηδεῖται, ωδὲ ἔτι φασὶν

Εκλορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας αἴπτυς

Σχησεσθέ, αλλ' ἐν νησὶ μελαίνησιν πετεεσθαι,

Εἴη δὲ ὅσις ἐταῖρος απαγγείλει τάχισα

640

Πηλείδη·

Πηλείδη· ἐπεὶ καὶ μιν δύομαι ωδὴ πεπύσθαι
Λυγρῆς ἀγελέτης, ὅτι οἱ φίλοις ὥλεδ' ἔταιροι.

Αλλ' ωπή δύναμαι ίδεειν τοιώτον Αχαιῶν·

Ηέρι γάρ καλέχουσι οἵμως αὐτοῖς τε, καὶ ὕπποι.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ Κύρρους ὑπὸ νέρος υἱᾶς Αχαιῶν. 645

Ποίησον δὲ αἰθρην, δός δὲ ὄφθαλμοῖσιν ίδεσθαι·

Εν δὲ φάει καὶ ὀλεσσον, ἐπειν νύ τοι εὔαδεν ύπτως.

Ως φάτο· τὸν δὲ παῖδηρο ὄλοφύραζο δακρυχέοντα·
Αὐτίκα δὲ νέρα μὲν ζκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὄμιχλην·
Ηέλιος δὲ ἐπέλαμψε, μάχη δὲ ἐπὶ πᾶσα φαίνθη. 650

Καὶ τότε ἄρετος Αἰας εἶπε Βοὸν ἀγαθὸν Μενέλαον.

Σκέπτεο νῦν, Μενέλαος διόλρεφες, αἴκεν ἴδηαι.
Ζωὸν ἔτετο Αιγίλοχον, μεγαθύμα Νέσορος υἱὸν·
Οτρυνον δὲ Αχιλῆς δαιφρονι θᾶσσον ιόντα
Εἰπεῖν, στήρι ρά οἱ πολὺ φίλταλος ὥλεδ' ἔταιροι. 655

Ως ἔφατ· ωδὴ ἀπίθησε Βοὸν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δὲ ιέναι, ὡς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
Οστέοπει ἄρετος κεκάμηης κύνας τὸ ἄνδρας τὸ ἐρεθίζων,
Οὕτε μιν ωκειώσῃ θωῶν ἐκ πίαρ ἐλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· οὐ δὲ, κρειῶν ἐραβίζων, 660
Ιθύει, ἀλλ' ωπή πρήσσει· Θαμέες γάρ ἄκοντες
Αιγίοι αἰτσυσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖς ἐσσύμενός περ·
Ηῶθεν δὲ ἀπονόσφιν ἔβη τετιηστι θυμῷ.

Ως ἀπὸ Παλρόκλοιο Βοὸν ἀγαθὸς Μενέλαοι. 665
Ηἱε πόλλα αἰκιών· πέρι γάρ διε, μή μιν Αχαιοι
Αργαλέες πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηϊοισι λίποιεν·
Πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αιάνθεσσι κέλευνεν.

Αἰανή, Αργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
Νῦν τις ενηείης Παλροκλῆς δειλοῖο 670
Μνησάσθω· πᾶσιν γάρ ἐπίσαλο μείλιχος εἰναι·
Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.

Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαοι,
Πάντοτε παπλαίνων, ὡς αἰεὶος, οὖν ρά τε φασίν·
Οξύτατον δέρκεσθαι ὑπερρανίων πετεηνῶν, 675

Οὐ

Ον τε καὶ ύψος ἔσηται πόδας ταχὺς όπου ἐλαθε τῷώξῃ,
Θάμνων ὑπὸ ἀμφικέμω καλαπείμενος, ἀλλά τὸ ἐπάντω
Εργυζο, καὶ τέ μιν ὥντα λαβῶν ἐξείλετο Θυμόν·

Ως τότε Ζοὶ, Μενέλαε διόλρεφες ὅσσε φαεινώ
Πάντοτε διείσθην πολέων καὶ τὸ θνος ἐταίρων, 680

Εἴ τις Νέερος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.

Τὸν δὲ μάλιστα αἰψὺ ἐνόησε μάχης ἐπὸρος εἰρήνης,
Θαρσύνοντὸς ἐτάρετο, καὶ ἐπόρυνοντα μαχεσθαι·

Αγχὺ δὲ ισάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαο.

Αὐλίλοχος, εἰδος ἄγε δεῦρο, διόλρεφες, ὅφρα πάνθηαι: 685
Λυγρῆς αὐγελίης, η μὴ ὕφελλε γενέσθαι.

Ηδη μέν οἱ καὶ αὐτὸν σίωμαι εἰσορόωντα
Γινωσκειν, ὅτι τῷμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
Νίκη δὲ Τρώων πέφαλαι δὲ ὥρισος Αχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690
Αλλὰ οὐ γένεται Αχιλῆς, θέων ἐπὶ νησὶ Αχαιῶν,
Εἰπεῖν, αἴκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νησὶ Καώση
Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε ἔχει κορυθαιόλος Εκλωρ.

Ως ἔφατο. Αὐλίλοχος δὲ κατέειη μῆδον αἰκόστας.
Δὴ μὲν ἀμφασίᾳ ἐπέων λάβετο τὸ δέ οἱ ὅσσε 695
Δακρυόφιν πλησθεν· Θαλερὴ δὲ οἱ ἐσχέλο φωνὴ·
Αλλὰ τὸ δὲ Μενελάος ἐφημοσύνης αἱμέλησε·
Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρῳ,
Λαοδόκῳ, ὃς οἱ Χρεδὸν ἐτρέφε μάνυχας ἵππες·
Τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμου,
Πηλείδη Αχιλῆς κακὸν ἐπος αὐγελέοντα. 700

Οὐδὲ ἄρα Ζοὶ, Μενέλαε διόλρεφες, ηθελε Θυμός
Τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἐνθεν ἀπῆλθεν
Αὐλίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
Αλλὰ σύγε τοῖσι μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνήκει· 705
Αὐτὸς δὲ αὐτὸς ἐπὶ Πατρόκλῳ ήρωι βεβήκει·
Στῆ δὲ παρὸς Αἰάνθεσσι κιῶν, εἰθαρ δὲ προσηύδα.

Κείνον μὲν δὴ νηστὸν ἐπιπρόεκτα θοῆσιν
Ελθεῖν εἰς Αχιλῆα πόδας ταχύν· ωδὲ μιν οἴω:
Νῦν οἴειν, μάλα περ κεχολωμένον Εκλωρί δίψ. 710
Οὐ

Οὐ γάρ τως ἀν γυμνὸς ἐών Τρώεσσι μάχοιο.
Ημεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ὄρισην,
Ημὲν ὅπας τὸν νεκρὸν ἐρυσσόμεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ⁷¹⁵
Τρώων ἔξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγομεν.

Τὸν δ' ἡμεῖς εἴτε πειλα μέγας Τελαμώνιος Αἴας.⁷¹⁵
Πάντα καὶ αἴσαν ἔειπες, αἴγακλεες ὦ Μενέλαε.
Αλλὰ ζὺ μὲν, καὶ Μηριόνης, ὑποδύνη μάλ' ὥκα,
Νεκρὸν αἰέρανθες φέρετ ἐκ πόνου· αὐταρὸς ὅπίσσω
Νῶι μαχητόμεθα Τρώσιν τε, καὶ Εὐλορί δίω,
Ισον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἱ τὸ πάρος περ
Μίμνομεν οὖν ἄρητα πάρος ἀλλήλοισι μενοντες.⁷²⁰

Ως ἔφατ· οἱ δ' ἄραι νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς αἴγκαζοντο
Τψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἵσσε λαὸς ὅπισθε
Τρωϊκὸς, ὡς εἰδοντο νέκυν αἴρουνταις Αχαιές.
Ιθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἐπὶ κάπρῳ⁷²⁵
Βλημένω αἴξασι πρὸ κέρων θηρητήρων.
Εως μὲν γάρ τε θέεστι, διαρράπται μεμαῶτες.
Αλλ' ὅτε δὴ ῥὲ ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὶ πεποιθώσι,
Αψ τὸ ἀνεχώρησαν, διά τ' ἐτρέσαν ἄλλυδις ἄλλῳ.⁷³⁰
Ως Τρώες, εἴως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἐποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Αλλ' ὅτε δὴ ῥὲ Αἴαντε μετατρεφθέτε κατ' αὐτὰς
Σταίησαν, τῶνδε τρέπετο χρώς, ωδέ τις ἔτλη
Πρόσσω αἴξας, περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.

Ως οἵ γέ ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πόλεμοιο⁷³⁵
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πόλεμος τέταρτο Ζφιν
Αγριος, ηὔτε πῦρ, τό, τὸ ἐπεσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
Ορμενον ἔξαιφνης φλεγέθει, μινύθεστι δὲ οἵκοι
Εν ζέλαι μεγάλῳ· τὸ δὲ ἐπιβρέμει ίς ἀνέμοιο.
Ως μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάν⁷⁴⁰
Αἴγκης ὄρυμα γδὸς ἐπήιεν ἐρχομένοισιν.
Οἱ δέ, ὡσδέ ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
Ἐλκωστ' ἔξ ὄρεος κατὰ παταλόεσσαν αἰταρπὸν
Η δοκὸν, ηὲ δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸς
Τείρετ' ὄμβριον καμάτω τε καὶ ἴδρῳ ζπενδόντεσσιν.⁷⁴⁵

Ως οἱ γέμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτῷ ὅπισθεν

Αἴαντισχανέτην, ὥσπερ πρων ισχάνει ύδωρ

Τλήεις, πεδίοι διαπρύσιον τετυχηκώς,

Οσε καὶ οφθίμων πόλαμῶν ἀλέγεινὰ ρέεθρα

Ισχει, ἀφαρ δὲ τε πᾶσι ρόοιν πεδίονδε τίθησι

Πλάζων, όδε τι μιν σθένει ρηγνῦστι ρέοντες·

Ως αἰεὶ Αἴαντι μάχην ἀνέεργον ὅπισσω

Τρώων· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο, δύω δὲ ἐν τοῖσι μάλιστα,

Αἰνείας τὸν Αγχισιάδης, καὶ φαίδημος Εκλωρ·

Τῶν δὲ ὧδε Ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἡὲ κολοιῶν,

Οὐλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ίόντα

Κίρκον, ὃ, τε Κυμικῆσι φόνον φέρει ὄρνιθεσσιν·

Ως ἀρ' ὑπὸ Αἰνείᾳ τε καὶ Εκλορὶ κῆροι Αχαιῶν

Οὐλον κεκλήγοντες ἵσταν, λήθοντο δὲ χάρμης·

Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τὸν ἀμφί τε τάφρον 760

Φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δὲ γίνεται ἐρωή.

750

755

Ω

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Αχιλλεὺς τὸν Πατρόκλον ἐπιγνώσει ὁδόρεται· ἀγελθεσσαὶ δὲ οἱ Θέτις
ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτῷ, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τὰ πο-
λέμα, ἔως ἂταυτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τὸ Ηφαίστον. Κελευσάσσης δὲ Ήφαί-
στος προσελθὼν ἐπὶ τὴν ταφρον, ἐπιφαίνει τοῖς πολεμίοις, οἱ δὲ αὐτῷ
ἐκπλαγέντες φεύγουσι· καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται. Τὸ δὲ τὸ
Πατρόκλον Κάμα διασώσατες οἱ Μυρμιδόνες λέγοντες· Ηφαῖστος δὲ Αχιλλέ-
πανοπλίαν κατασκευάζει.

ΑΛΛΗ.

Σίγμα, Θέτις Αχιλῆος παρὸν Ηφαίστη φέρειν ὄπλα.

Ως οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Αντίλοχος δὲ Αχιλῆος πόδας ταχὺς ἀγυελος ἦλθε.
Τὸν δὲ εὗρε προπάροιθε νεῶν ὄρθοκρατράν,
Τὰ φρονέοντα ἀνὰ Θυμὸν, ἀ δὴ τετελεσμένα ἦν.
Οχθήσας δὲ ἄρα εἴπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα Θυμόν.

Ωμοι ἐγὼ, τί τὸν ἄρτον αὔτε καρηκομώντες Αχαιοὶ⁵
Νησὶν ἐπικλονεοῦται, ἀτυχόμενοι πεδίοιο;
Μὴ δὴ μοι τελέσωσι Θεοὶ κακὰ κῆδεα Θυμῷ,
Ως ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε,
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώνηος ἐμεῖο,
Χερσὸν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάσις ἦλιοιο.¹⁰

Η μάλα δὴ τέθυηκε Μενοιτίς ἀλκιμος υἱὸς,
Σχέτλιος δὲ ἐκέλευον ἀπωτάμενον δῆιον πῦρ,
Αψὲν ἵητας ἴμεν, μηδὲ Εκλορεῖφι μάχεσθαι.

Ἐως δὲ ταῦτα ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ Θυμὸν,¹⁵
Τόφρα οἱ ἐγύθεν ἦλθεν ἀγυανοὶ Νέσορος υἱὸς,
Δάκρυα Θερμὰ χέων, φάτο δὲ ἀγυελίην ἀλεγεινήν.

Ωμοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ηδὲ μάλα λυγρῆς
Πεύσεαι ἀγυελίης, ηδὲ μηδὲ ὥφελλε γενέσθαι·
Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται.²⁰

Γυμνᾶ.

Γυμνῷ ἀτὰρ τά γε τεύχε ἔχει κορυθαίολος Εκῆωρ.

Ως φάτο· τὸν δὲ ὄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Αμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλῶν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
Χενάλο καὶ κεφαλῆς, χαρίεν δὲ ἡσχυνε πρόσωπον·
Νεκταρέω δὲ χιλῶν μέλαινι ἀμφίζανε τέφρη.

25

Αὐτὸς δὲ ἐν κονίησι μέγας μεγαλωσὶ τανυσθεὶς
Κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἡσχυνε δαῖζων.

Δμωαὶ δὲ, ἀς Αχιλεὺς ληῖσσαλο, Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγαλ' ἵαχον, ἐκ δὲ Θύραζε
Εδραμον ἀμφ' Αχιλῆα δαῖφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δὲ ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.

30

Αιγίλοχος δὲ ἐτέρωθεν ὁδύρετο, δάκρυα λείων,
Χεῖρας ἔχων Αχιλῆος ὃ δὲ ἔσενε κυδαλιμον κῆρ·
Δειδίε γαρ μὴ λαιμὸν ἀπόμηξειε Κιδῆρω.

Σμερδαλέον δὲ ὄμωξεν ἀκρεστε δὲ πότνια μήτηρ,
Ημένη ἐν Βένθεσσιν ἀλὸς, παρὰ παῖδοι γέροντι,
Κωκυσέν τὸν ἄρδεπειλα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
Πᾶσαι, σσαι καὶ βένθος ἀλὸς Νηρηΐδες ἥσταν·

35

Εὐθ' ἀρ ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη Φέρη, Αλίη τε Βωῶπις,

40

Κυμοθόη τε, καὶ Ακταίη, καὶ Λιμνώρεια,
Καὶ Μελίτη, καὶ Ιαιρα, καὶ Αμφιθόη, καὶ Αγαυη,

Δωλώ τε, Πρωλώ τε, Φέργσα τε, Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Αμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,

Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλεῖη Γαλάτεια,
Νημερτής τε, καὶ Αψευδῆς, καὶ Καλλιάνασσα·

45

Ευθά δὲ ἦν Κλυμένη, Ιανειρά τε, καὶ Ιάνασσα,
Μαῖρα, καὶ Ωρείθυια, ἐϋπλόκαμός το Αμαθεια·

Αλλαι Φέρη, αἱ καὶ βένθος ἀλὸς Νηρηΐδες ἥσταν·
Τῶν δὲ καὶ ἀργυρίφεον πλῆτο Κρέος· αἱ δὲ ἀμα πᾶσαι

50

Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δὲ ἐξηρχε γόοιο.

Κλῦτε, καστίγνησι Νηρηΐδες, ὅφρ εῦ πᾶσαι
Εἴδετ ἀκέβαται, ὃστε ἐμῷ εὐνηδέα Θυμῷ.

Ομοιοι ἐγὼ δειλὴ, ὄμοι δυσαριστόκεια,

Η τὸν ἐπει ἀρ τέκον οἰον ἀμυμονα τε, κρατερόν τε,

55

U u

Εξοχοι

Εξοχον ηρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνει ἵσθι,

Τὸν μὲν εγὼ Θρέψατα, φύλον ὡς γνῶν ἀλωῆς,

Νηυσὶν ἐπιπροσηκα κορωνίσιν Ιλιου εἴσω,

Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' ωκεῖον ὑποδέξομαι αὐτις

Οἰκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηλήιον εἴσω.

Οφρα δέ μοι ζώει, καὶ ὅρᾳ φάσις ἡελίοιο,

Αχινῆται, ωδε τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἴστα.

Αλλ' εἴμι, ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ηδ' ἐπακάστῳ,

Ο, τῇ μιν ἵκειο τάνθος ἀπὸ τῷ λόρεμοιο μένοντα.

Ως ἄρα φωνήσασα λίπε Κέρεος· αἰ δὲ Ζὺν αὔτῃ

Δακρυόεσσαι ἴσαν, τερὶ δὲ Κφίσι κῦμα θαλάσσης

Ρήγυνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἔριζαλον ἵκοντο,

Ακτὴν εἰσαγέβαινον ἐπισχέρω, ἐνθα θαμειαὶ

Μυρμιδόνων εἰρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Αχιλῆα.

Τῷ δὲ βαρυσενάχοντι ταρίσαλο τόντια μήτηρ,

Οξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε ταΐδος ἔοιο.

Καί ρ ὄλοφυρομένη, ἐπεια τηρόεντα τροσηύδα.

Τέκνου, τί κλαίεις; τί δὲ ζε φρένας ἵκειο τάνθο;

Εξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τείλεσσαι

Εκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ τρὶν γ' εὔχεο χεῖρας ἀνασχῶν,

Πάντας ἐπὶ τρύμνησιν ἀληθεναις οἵτις Αχαιῶν,

Σεῦ ἐπιδευομένες, παθεειν τ' ἀεκήλαια ἔργα.

Τὴν δὲ βαρυσενάχων τροσέφη τόδας ὦκὺς Αχιλλεύς.

Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὄρη μοι Ολύμπιος ἐξετέλεσσεν·

Αλλα τέ μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὥλεδ' ἐταῖρος,

Πάτροκλος; τὸν ἔγω τερὶ τάντιν τῶν ἐταίρων,

Ισον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσσα· τεύχει δὲ Εκλωρ

Δηώτας ἀπέδυσε τελώρια, θαῦμα ἰδεσθαι,

Καλά· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,

Ηματι τῷ, ὅτε ζε βροτῷ ἀνέρος ἐμβαλον εύη.

Ως ὄφελες Ζὺ μὲν αὖθι μετ' αθανάτης ἀλίθης

Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θυητὴν ἀγαγέσθαι αἴσοιτιν·

Νῦν δ' ἵνα καὶ Σοὶ τάνθος ἐνί φρεσὶ μύριον εἴη,

Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν ωκεῖον ὑποδέξεαι αὐτις

Οἰκαδε νοσήσαντ· ἐπεὶ δέ ἐμε θυμὸς ἄνωγε

90

Ζώει

Σώειν, ωδὴ ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴκε μὴ Εκῆωρ,
Πρῶτος ἐμῷ ύπὸ δερὶ τυπεῖς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Παλρόκλοιο δὲ ἔλωρὰ Μενοιτιάδεω ἀπόίσῃ.

Τὸν δὲ αὐτὲ προσέειπε Θέτις καταδακρυχέγσα.

Ωκύμορος δή μοι, τέκος, ἐστεαί, οὐτὶς ἀγορεύεις. 95
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Εκτορα ποτιμῷ εἶτοιμῷ.

Τὴν δὲ μέγ' ὄχθησας προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς.

Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ όκινος ἔμελλον ἐταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαρμῆναι· οὐ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
Εφθιτ· ἐμεῖο δὲ δῆστεν ἀρῆς ἀλκῆρα γενέσθαι. 100

Νῦν δέ, ἐπεὶ όκινοι γε φίλην εἰς παλιρίδα γαῖαν,

Οὐδέ τι Παλρόκλω γενόμην φάσος, ωδὴ ετάροισι

Τοῖς ἄλλοις, οὐδὲ πολέες δάμεν Εκτορι δίω.

Αλλ' ἡμεῖς παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἀχθος ἀρέρης,

Τοῖος ἔων, οὗτος όπεις Αχαιῶν χαλκοχιτώνων

Ἐν πολέμῳ ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνονες εἰσι καὶ ἄλλοι.

Ως ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιο,

Καὶ χόλος, ὃς ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι.

Οσε πολὺ γλυκίων μέλιος καταλειβομένοιο

Ανδρῶν ἐν σήθεσσιν αὔξεται, ηὔτε καπνός. 110

Ως ἐμὲ νῦν ἔχόλωσεν ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμενων.

Αλλὰ τὰ μὲν προσετύχαι εάσσομεν, ἀχνύμενοί περ,

Θυμὸν ἐν σήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.

Νῦν δέ εἴμι, ὅφε φίλης πεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω

Εκτορα κῆρα δέ ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ 115

Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι, ηδὲ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Οὐδὲ γάρ ωδὴ βίη Ηρακλῆος φύγε κῆρα,

Οσπερ φίλητος ἐστε Διὸς Κρονίων ἀνακῆ.

Αλλάς εἰ μοῖρα δάμασσε, καὶ ἀργαλέος χόλος Ηρῆς.

Ως καὶ ἔγων, εἰ δή μοι ὁμοῖα τέτυκται,

Κείσομ', ἐπεὶ καὶ θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην. 120

Καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων Βαθυκόλπων,

Αμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων

Δάκρυον ὀμορξαμένην, ἀδινὸν σοναχῆσαι ἐφείην.

Γνοῖεν δέ, ως δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.

Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέντα περ^ς ωδέ με πείσεις.

Τὸν δὲ ημείσετ^ς ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυροπεζά.
Ναὶ δὴ τότο γε, τέκνου, ἐτητυμον^ς κακον^ς εῖσι,

Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.

Αλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
130

Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Εκλωρ

Αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται· ωδέ εἴ φημι·

Δῆρον ἐπαγγλαιεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.

Αλλὰ ζῦ μὲν μήπω καταδίσεο μᾶλον Αρη^Θ,

Πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ^ς ἐλθώσαν ἐν σφιθαλμοῖσιν ἴδηαι.

Ηῶθεν γὰρ νεῦμαί, ἅμ' ἡελίῳ αὐτούντι,

Τεύχεα καλὰ φέργσα παρ^ς Ηφαίσιο ἄνακτος.

Ως ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεζ^ς υἱος ἐστο·

Καὶ σρεφθεῖσ^ς, ἀλίησι καστιγνήτησι μετηύδα.

Τητεῖς μὲν νῦν δύτε θαλάσσης εύρεα κόλπου,

Οψόμεναί τε γέροντ^ς ἄλιον, καὶ δάμαλα πατρὸς,

Καὶ οἱ πάντ^ς ἀγορεύσατ^ς· ἐγὼ δὲ εἰς μακρὸν Ολυμπον

Εἶμαι παρ^ς Ηφαίσιον πλυθέχνην, αἴκ^ς ἐθέλησιν

Τιεῖ ἐμῶ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα, παμφανόωντα.

Ως ἔφαθ^ς· αἱ δὲ ὑπὸ κύμα θαλάσσης αὐτίκ^ς ἐδυσαν^τ.

Η δὲ αὖτ^ς Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα

Ηῖεν, ὄφρα φίλω παιδὶ κλυτὰ τεύχε^ς ἐνείκοι.

Τὴν μὲν ἄρ^ς Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον. αὖταρ Αχαιοί

Θεσπεσίω ἀλαληῆ υφ^ς Εκλορος ἀνδροφόνοιο

Φεύγοντες, νῆσοι τε καὶ Ελλήτποντον ἵκοντο.

Οὐδέ πε Πάτροκλόν περ ἔϋκνήιαδες Αχαιοί

Εκ βελέων ἔρυσαντο νέκυν, θεράποντ^ς Αχιλῆ^Θ.

Αὗτις γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,

Εκλωρ τε, Πριάμοιο πάτης, φλογὶ εἰκελος ἀλκήν.

Τρίς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδημος Εκλωρ,
155

Ελκέμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὄμοκλα·

Τρίς δὲ δύ^ς Αἴαντες, θεριν^ς ἐπιειμένοι ἀλκήν,

Νεκροὺς ἀπεισφέλιξαν· δὲ δὲ ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθῶς,

Αλλοτ^ς ἐπαίξασκε καλὰ μόθον, ἀλλοτε δὲ αὗτε .

Στάσκε μέγα ιάχων· ὀπίσω δὲ χάζετο πάμπαν.

160
Ως

Ως δ' ἀπὸ Ζώμαζῷ ςτι λέοντ' αἴθωνα δύνανται

Ποιμένες ἄγραυλοι μέγα τεινάοντα δίεσθαι.

Ως ρα τὸν ωκέανον δύω Αἴαντε κορυφαῖ

Εὐλόρα Πριαμίδην ἀπὸ νεκρῷ δειδίξασθαι.

Καὶ νῦ κεν εἰρυσσέν τε, καὶ ἀσπειον ἥρατο κῦδῳ,

Εἰ μὴ Πηλείωνι τοδήνεμος ὡκέα Ιρις

Αγέλος ἥλθε θέαστ' ἀπὸ Ολύμπου θωρήσσεσθαι.

Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· τῷρο γαρ ἥκε μιν Ηρη.

Αγχὺ δ' ισαμένη, ἐπεισ τειρέοντα προσηγόριστα.

Ορσεο, Πηλείδη, πάγων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν.

Πατρόκλω ἐπάμυνον, ςτι εἰνεκα φυλοπιει αἰνὴ

Εσηκε τῷρον οἱ δ' ἄλληλες ὀλέκχοντι,

Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνειῶτῳ,

Οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ιλον ἡνεμόεσσαν

Τρῶες ἐπιθύγοι μάλιστα δὲ φαιδριμος Εὐλόρω

Ελκέμεναι μέμονεν κεφαλὴν δὲ ἐ θυμὸς ἀνώγει

Πῆξαι ἀνὰ ζκολοπέσσι, ταμόντ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.

Αλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσθο ζέ θυμὸν ικέσθω,

Πάτροκλον Τρωῆσι κυτίν μέλπηθε γενέσθαι.

Σοὶ λώβη αἴκεν τι νέκυος ησχυριμένος ἐλθῃ.

Τὴν δ' ἡμείνετε ἐπειτα ποδάρικης δῖος Αχιλλεύς.

Ιρι θεὰ, τίς γάρ ζε θεῶν ἐμοὶ ἀγελον ἥκε;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὡκέα Ιρις.

Ηρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις.

Οὐδ' οἶδε Κρονίδης υψίζυγος, ςτε δὲ τις ἄλλῳ

Αθανάτων, οἱ Ολυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ποδαῖς ὡκὺς Αχιλλεύς.

Πῶς τ' ἄρ' ἵω μεῖα μῶλον; ἔχοι δὲ τεύχει ἐκεῖνοι.

Μήτηρ δ' ς με φίλη πρὸν γ' εἴα θωρήσσεσθαι,

Πρέν γ' αὐτὴν ἐλθύσαν εν ὄφθαλμοῖσιν ἴδωμαι.

Στεῦτο γάρ Ηφαίσιοι πάρ' οἰστέμεν ἐντεικαλά.

Αλλα δ' ς θην οἶδα, τεῦ ἀν κλιτὰ τεύχεα δύω,

Εἰ μὴ Αἴανθος γε ζάκος Τελαμωνιάδας.

Αλλὰ καὶ αὐτὸς ὅγ', ἐλπομ', ενὶ πρώτοισιν ὄμιλει,

Εγχει δηϊόνων περὶ Πατρόκλοιο θανόντῳ.

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε ποδόμεμος ὥκεα Ιρίς.
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι κλιθὰ τεύχε ἔχοῦται.
Αλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρου ἵων, Τρώεσσι φάνηθι,
Αἴκε σ' ὑποδδείσαντες ἀπέσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωστε δ' ἀργῆς υἱὲς Αχαιῶν
Τειρόμενοι. ὀλίγη δε τ' ἀναπνεύσταις πολέμοιο.

Η μὲν ἄρ' ᾧς εἰπεῖσται ἀπέβη πόδας ὥκεα Ιρίς:
Αὐτάρ Αχιλλεὺς ὥρτο Διὸς φίλος ἀμφὶ δὲ Αθήνη
Ωμοῖς ἴφθίμοισι βαλλεῖται γίγνεσθαι.

Αμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔτεφε δῖα θεάων
Χρύσεον, ἐκ δὲ αὐτῷ δαίτε φλόγα παμφανόωσαν.

Ως δ' ὅτε καπνὸς ἵων ἐξ ἄσεος αἰθέρος ἵκηται

Τηλόθεν ἐς τύπον, τὴν δημοίαν ἀμφικάχονται,

Οἵτε πανημέροιο συμερῶν πρίνονται ἀρητοί

Ἄσεος ἐκ Σφετέρων ἄμα δὲ τελιώ καταδύνται
Πυρσοί τε φλεγέθεστιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δὲ αὐγὴ
Γίνεται αἰτσαστα, περικτίστεστιν ἰδεσθαι,

Αἴκεν πᾶς Κύνης πυρσὸν Αρεως ἀλκιῆρες ἵκωνται.

Ως ἀπὸ Αχιλλῆς κεφαλῆς Κέλαις αἰθέρος ἵκανε.

Στῆ δὲ ἐπὶ τάφρου ἵων ἀπὸ τείχεος τοῦδε ἐς Αχαιες
Μίσγετος μητρὸς γὰρ πυκνὴν ὠπίζεται ἐφετμήν.

Εὐθα διὰς ἦσται· αἰτάτεροθε δὲ Παλλὰς Αθήνη

Φθέγξαται· αἰτάρ Τρώεσσιν ἐν ἀσπετον πόροις κιδούμενον.

Ως δὲ ὅτι ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τὸ ισχε Σάλπιγξ

Ἄσυ περιπλοκένων δημῶν ὑπὸ θυμοραΐσέων

Ως τότε ἀριζήλη φωνὴ γένεται Αἰαχίδας.

Οἱ δὲ ᾧς ὃν ἄιον ὅπα χάλμεον Αἰακέδασο,

Πᾶσιν ὄρινθη θυμός· αἰτάρ καλλίτριχες ἐπποι

Αψόχεα τρόπεον ὄσσοντο γαρ ἄλλεα θυμῷ.

Ηιώχοι δὲ ἐκπληγεῖν, ἐπεὶ οἶδον ἀκάρατον πόρο

Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμος Πηλείων.

Δαιομένον τὸ δὲ ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη.

Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρων μεγάλη ἵαχε δῖος Αχιλλεύς·

Τρὶς δὲ ἐκυκηθησαν Τρῶες, κλειτοί τὸν ἐπίκεφρον.

Εὐθάδε καὶ τότε ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἀριστούς

208

209

210

211

220

225

230

Αμτὶ

Αμφὶ Ζφοῖς ὥχεεσσι καὶ ἔγχεσιν· μάταρ Αχαιοί·
Ασπασίως Πάτροκλου ὑπὲκ τελέων ἐουτανῆς,
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δὲ ἀμφέσαν ἐταῖροι
Μυρόμενοι· μετὰ δέ Ζφοῖς ποδῶντος εἶπετο Αχιλλεὺς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἰσιδε ταξὸν ἐταῖρον
Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαιγμένον ὁζεῖ χαλικῷ.
Τούτοις μὲν ἐπεμπεὶ Συν ἵπποισιν καὶ ὥχεσφιν
Ἐς πόλεμον, τοῦτοις ἐδέξατο νοσήσαντα.

235

Ηέλιον δὲ ἀκάμαντα Βοῶπις πότνια Ήρη·
Πέμψεν ἐπ' Ωκεανοῖο ρόας ἀεκοντα νέεσθαι·
Ηέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Αχαιοί·
Φυλόπιδος κρατερῆς, καὶ ὄμοιός πολέμοιο.

240

Τρῶες δὲ αὐτὸν ἐτερώθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἐλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππες·
Ἐς δὲ αὐγορὴν αὐγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι·

245

Ορθῶν δὲ ἐσαότων αὐγορὴ γενετή, ωδε τις ἐτλη
Ἐζεσθαι· πάντας γαρ ἔχε τρόμος, ὕνεκ Αχιλλεὺς
Ἐζεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἀπέπαυτον αλεγεινῆς.

Τοῖς δὲ Πελυδάμας πεπνυμένος ἦρχος αὐγορεύειν
Πανθοίδης· ὁ γαρ οἷος ὅρα πρόσσων καὶ ὄπίσσων·
Εκλορὶ δὲ ἦν ἐταῖρος, ἵη δὲ ἐν νυκτὶ γένοντο·
Αλλοί μὲν ἄρτι μυθοισιν, ὁ δὲ ἔγχει πολλὸν ἐνίκα.
Οι Ζφοῖς εὐφρονέων αὐχορήσατο, καὶ μετέειπεν.

250

Αμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γαρ ἔγωγε
Ασυδε νῦν ἴεναι, μηδὲ μίμειν ἡῶ δῖαν

255

Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἐκαὶ δὲ ἀπὸ τείχεος εἰμέν.

Οφρα μὲν ἔπιος αὐτῷ Αγαμέμνονι μήνιε δίω,
Τοφράδε ρήτεροι πολεμοῦσιν ἥσαν Αχαιοί.

Χαίρεσκον γαρ ἔγωγε Θοῖς ἐπὶ νηυσὶν ἰάμαν,
Ἐλπόμενος νῆσος γένεσθαι παμφιελίσσας·

260

Νῦν δὲ αἰγῶς δεῖδοικα ποδῶντος Πηλείων·

Οῖος ἐκείνος θυμὸς ὑπέρβοιος, ωκεῖ ἐθελήστει

Μίμειν ἐν πεδίῳ, οὗτοι περ Τρῶες καὶ Αχαιοί·

Ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Αρηος δασέονται,

265

Αλλὰ περὶ πολίος τε μαχήσεται, ηδὲ γυναικῶν.

Αλλα

Αλλ' ἵομεν πρὸτεινεῖσθαι μοι, ὅδε γὰρ εἶπεν.

Νῦν μὲν νῦξ ἀπέπτωσε ποδώκεα Πηλείωνα

Αμεροσίης· εἰ δὲ ἄμμει κιχήσειται ἐνθάδε ἔοντας

Αὔριον δρμηθεὶς ζύν τεύχεστιν, εὖ νῦν τις αὐτὸν

Γνώσειται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ιλιου ἤρην,

Ος καὶ φύγη· πολλάκις δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται

Τρώων. αἱ γὰρ δή μοι από τοῖς ἀλοσῶν ὡδε γένοιο.

Εἰ δὲ ἀνέμοις ἐπέεσσι πειθώμεθα, κηδόμενοί περ,

Νύκτα μὲν εἰν αὐγῷ θένεος ἔζομεν, ἀσυ δὲ πύργοις,

Τψηλαῖ τε πύλαι, ζανίδες τέ ἐπὶ τῆς ἀραιρίας

Μακραῖ, εὔξεσοι, εζευγμέναι εἰρύσονται.

Πρωΐ δὲ ύπ' ηδοῖς ζύν τεύχεσι θωρηχθέντες

Στησόμεντ' ἀντί πύργος τῷ δὲ ἀλγιον, αἴκινος ἐθέλησιν,

Ελθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμη μάχεσθαι.

Αψ πάλιν εἰσ ἐπὶ νηᾶς, ἐπειν καὶ εριαυχενας ἵππος 280

Παντοίοις δρόμοις ἀση ύπο πύλαιν ἥλασκαζων.

Εἰσω δὲ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι εάσσει.

Οὐδέ ποτε ἐκπέρσει πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.

Τὸν δὲ ἄρδενόδρομον ἴδων προσέφη κορυθαιόλος Εκτωρ.

Πελυδάμα, ζύν μὲν ψκέτε ἐμοὶ φίλα ταῦτα ἀγορεύεις, 285

Ος κέλεαι κατὰ ἀσυ αλήμεναι αῦτις ιόνταις.

Η ψπω κεκόρησθε εελμένοι ενδοθε πύργων;

Πρίν μὲν γὰρ Πριάμοιο πάλιν μέροπες, αὐθρωποι

Πάντες μιθέσκοντο πολύχρυσουν, πολύχαλκον.

Νῦν δὲ δὴ εξαπέλωλε δόμων κειμήλια καλά.

Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηνούνην ἐρατεινὴν

Κτήματα περινάμενον ἵκει, ἐπει μέγας ὠδύστατος Ζεύς.

Νῦν δὲ στέπε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνος πάτης ἀγκυλομήτεω

Κῦδος ἀρέσθετος τοις ηγετοῖς, θαλάσσης τέ ἐλσαι Αχαιάς,

Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαινέντει δῆμω.

Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπεισθεῖται· ό γάρ εάσσω.

Αλλ' αὐγεδ', ως ἀνέγων εἴπω, πειθώμεθα πάντες.

Νῦν μὲν δόρπον ἐλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελεεσσι,

Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἔκαστο.

Τρώων δὲ οὐεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,

300

Συλλέξας,

Συλλέξας, λαοῖσι δότω κατάδημος ορῆσαι,
Τῶν τινα βέλτερον ἔσιν ἐπαυρέμεν, ἥπερ Αχαιών.

Πρωὶ δὲ ὑπὸ νοῖσι Κύν τεύχεσι θωρηχθέντες,

Νηστὸν ἐπὶ γλαφυρῷ σιν ἐγείρομεν ὅξὺν ἄρηα.

Εἰ δὲ ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνεῖγη δῖος Αχιλλεὺς,

305

Αλγιον, αὐτὸν ἐθέλησι τῷ ἐσσελαι· ω̄ μιν ἔγωγε

Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλιστα ἀνήν

Στήγομαι, ἢ κε φερηστὶ μέγα πράτος, ἢ κε φεροίμην.

Ευνός Ευνάλιος, καί τε κῆλανέοιλα καλέκεια.

Ως Εκλωρ ἀγόρευ· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελαδησαν,

310

Νήπιοι· ἐκ γάρ Ζεων φρένας εἴλειο Παλλὰς Αθηνή.

Εκλορὶ μὲν γὰρ ἐπήνηταν κακὰ μητίσωντι,

Πελυδάμαντι δὲ ἄρτις, δις ἐσθλὴν φράζειο βελήν.

Δόρπου ἐπειδὲ εἴλοντο κατὰ σραζόν· αὐταρ Αχαιοί

Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεσενάχοντο γοῶντες.

315

Τοῖσι δὲ Πηλειδῆς ἀδινάεις ἐζῆρχε γόοιο,

Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνος θέμενος σήθεστιν ἐταίρου,

Πυκνὰ μάλα σενάχων· ὡσπερ λιτῆς ηὔγενει.

Ω, ρά δέ ύπο Ζεύμνες ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνήρ

Τηλης ἐκ πυκινῆς· δέ τ' ἄχυνται ὑπερος ἐλθάν.

320

Πολλὰ δέ τ' ἄγκε ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἵχνι ἐρευνῶν,

Εἴποθεν ἐξεύροις· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ.

Ως δέ Βαρυσενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεστιν.

Ω τόποι, ἢ ρά ἄλιον ἐπος ἐκβαλον ἥματι κείνῳ,

Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι.

325

Φῆν δέ οι εἰς Οπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,

Ιλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληίδος αἰσταν.

Αλλ' ω̄ Ζεὺς ἀνδρεστι νοήματα πάντα τελευτᾶ.

Αμφω γὰρ τέπρωται σύμοιην γαῖαν ἐρεῦσαι

Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ ωδε με νοσήσαντα

330

Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἴππηλάτα Πηλεὺς,

Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτῷ γαῖα καθέξει.

Νῦν δὲ ἐπεὶ ων, Πάτροκλε, Ζεῦς ὑπερος εἰμὶ ὑπὸ γαῖαν,

Οὐ ζε περὶ κλεριῶ, τρίν γ' Εκλορός ἐνθάδ' ἐνεῖκαι

Τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμα Ζεῖο φονῆ.

335

Δάδεια δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειρολομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κλαμένοιο χολαθεῖς.
Τοφράδε μοι παρὰ νησὶ κορωνίσι κείσεαι αὔτως.
Αμφὶ δὲ ζε Τρώαι καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ νησιῶν δακρυχένται.
Ταὶς αὐτοὶς καμόμεσθα Βίηφί τε, διπέρη τε μακρῷ,
Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.

340

Ως εἰπὼν, ἐτάροισιν ἐκέκλειο δῖος Αχιλλεὺς,
Αμφὶ πυρὶ σῆται τρίποδα μέγαν, ὅφρα τάχισα
Πάτροκλον λάστειαν ἦπο θρότου αἰματένητα.

345

Οἱ δὲ λοετροχόουν τρίποδὸν ἵσασταν ἐν πυρὶ κηλέω.
Εν δὲ ἄρδεν ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαιῶν ἐλόντες.
Γάιστην μὲν τρίποδος πῦρ ἀμφεπε, θέρμειο δὲ ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζεστεν ὕδωρ ἐνὶ ηνοπι χαλκῷ,
Καὶ τότε δὴ λαζάν τε, καὶ γλειψαν λίπ' ἐλαίῳ.
Εν δὲ ὀτειλαὶς πλῆσταν ἀλείφαλος ἐννεώροιο.
Εν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἔανῳ λιτὶ κάλυψαν
Εἰς πόδας ἐκ πεφαλῆς παθύπερθε δὲ, φάρει λευκῷ,
Παννύχιοι μὲν ἐπειτα πόδας ταχὺν ἀμφὶ Αχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεισενάχοντο γοῶντες.

355

Ζεὺς δὲ Ήρην προσέειπε καπιγνήτην, ἀλοχόν τε.

Ἐπρηξας καὶ ἐπειτα, Βοῶπις, πότνια Ήρη,
Ανδήσαστο Αχιλῆα πόδας ταχύν· οὐ ρά νυ ζειο
Εξ αὐτῆς ἐγένοντο παρηκομόντες Αχαιοί;

360

Τὸν δὲ ημείσετον ἐπειτα Βοῶπις πότνια Ήρη.

Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Καὶ μὲν δὴ πά τις μέλλει Βροῦδος ἀνδρὶ τελέσσαι,
Οσπερ Θυηός τέ εἴτε, καὶ τόσα μῆδεα οἴδε.
Πῶς δὴ ἔγωγ (ἢ φημὶ θεάων ἔμμεν ἀρίση,
Αμφότερον, γενεῇ τε, καὶ ὑνεκα ζηταράκοιτις
Κέκλημαι, ζὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις).
Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτετσαμένη κακὰ ράψαι;

365

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλας ἀγόρευον.
Ηφαίστη δὲ ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
Αφθιτον, ἀσερόεντα, μεταπρεπέ ἀθανάτοισι,

370

Χάλκεον

Χάλκεον, ὃν ῥ αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.

Τὸν δὲ εὖρ̄οντα, ἐλιπσόμενον περὶ φύσας,
Σπεύδοντα, τρίποδας γὰρ ἔεικος παντας ἔτευχεν,
Ἐσάμεναι περὶ τοῖχον ἐνδιαθέος μεγάροιο.

Χρύσεα δέ Ζεφύρος κύκλα ἐκάστη πυθμένη θῆκεν,

375

Οφρά οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίστητον αἴγανα,

Ηδὲ αὐτοῖς πάρος δῶμα νεοίσθιο, θαῦμα ἴδεσθαι.

Οἰδὲ ητοι τοσον μὲν ἔχον τέλος, ψάλα δὲ πέπων

Δαιδάλεως προσέκειτο, τά ῥηγματεῖτο, κόπη δὲ δεσμός.

Οφρός οὐκε ταῦτη ἐπονεῖτο ἰδύιησι πρωτίδεσσι,

380

Τοφρά οἱ ἐγύθεν ηλθε περί Θέτις ἀργυρόπεζα.

Τὴν δὲ ἵδε προμολύβδα Χάρις λιπαροκρητέμνου,

Καλὴ, τὴν ὡποιει περικλυτὸς Αμφιγυηεις.

Εν τῷ ἄρα οἱ φῦ χειροί, ἐπος τῷ ἔφατο, ἐκ τοῦ ὀνόματος.

385

Τίπλε, Θέτις τανύπεπλε, ικάνεις ημέτερον δῶ,

Αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὲν ὅπει θαυμίζεις.

Αλλ' ἐπεο προσέρω, ἵνα τοι πάρος ζείνια θείω.

Ως ἄρα φωνήσασα, πρόσω πάγε δῖα θεάων.

Τὴν μὲν ἐπείη παθεῖσεν ἐπὶ θρόνῳ ἀργυρόηλη,

Καλῶς, δαιδαλέως ὑπὸ δὲ θρῆνος ποσὶν ην.

390

Κέλκετο δὲ Ηφαίστου κλυτοὺς ξεχυνην, εἰπέ τε μῆθεν.

Ηφαίστε, πρόμολος ὁδε, Θέτις νύ τοι Ζεῦ χαλίζει.

Τὴν δὲ ημείσετο ἐπείη περικλυτὸς Αμφιγυηεις.

Η πάντα νῦ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,

Η μὲν εσάωστος, ὅτε μὲν ἄλγος ἀφίκετο τῇλε πεσόντα,

395

Μηλορος, ἐμῆς ιότητος κυνώπιδος, η μὲν ἐθέλεσκε

Κρυψαί χωλὸν ἔοντα τότε ἀν πάθον ἄλγεα θυμῷ,

Εἰ μή μὲν Εὔρυνόμη τε, Θέτις δὲ ὑπεδεξαῖο κόλπῳ,

Εὔρυνόμη θυγάτηρος αὐτοφόρος Ωκεανοῖο.

Τῆσι πάρος εἰνάετες χάλκευον δαιδαλα πολλὰ,

400

Πόρπας τε, γναμπτίας δὲ ἐλικας, κάλυκας τε, καὶ ὄρμας,

Εν Κρητῃ γλαφυρῷ περὶ δὲ ρόος Ωκεανοῖο

Αφρῷ μορμύρων ρέεν ἀσπέλος ὑδε τις ἄλλος

Ηδεεν, ύπει θεῶν, ύπει θυηῶν ἀνθρώπων,

Αλλὰ Θέτις τε, καὶ Εὔρυνόμη ἔσαν, αἵ μὲν ετάωσαν.

405

Η νῦν

Η νῦν ἡμέτερον δόμου ἥκει τῷ με μάλα χρεῶ
Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμω ζωάγρια τίνειν.

Αλλὰ ζὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήια καλὰ,
Οφρὶ ἀν ἐγώ φύσας ἀποθείομαι, σπλάτε πάντα.

Η, κὺ ἀπ' ἀκμοβέτοιο πέλωρ αἰητον ἀνέση,
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κυῆμαι ρώοντο ἀραιαῖ·

Φύσας μὲν ῥὸ ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὅπλα τε πάντα
Λάρνακὴς ἐς αγυρένην ζυλλέζαίο, τοῖς ἐπονεῖτο·

Σπόλγω δ' ἀμφὶ προσωπα, κὺ ἀμφω χειρὶ, ἀπομόργυν,
Αὐχένα τε σιβαρὸν, κὺ σήθεα λαχνήνεια.

Δῦ δὲ χιλῶν· ἔλε δὲ ζυμπίρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ρώοντο ἄναιδε,
Χρύσειαι, ζωῆσι νεήνισιγ εἰοικυῖαι.

Τῆς ἐν μὲν νοὸς ἐσὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ κὺ αὐδῇ,
Καί σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀπὸ ἔργα ἵσασιν.

Αἱ μὲν ὑπαίθα ἄνακτος ἐποίπνυνον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνῳ ἴζε φαεινύ,
Εν τὸ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἐπος τὸ ἔφατ', ἐκ τὸ ὄνομαζε.

Τίπλε, Θέτις τανύπεπλε, ἴκανεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε, φίλῃ τε; πάρος γε μὲν ὅτι θαμίζεις.
Αὔδα ὁ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, κὺ εἰ τετελεσμένον εἶσι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεῖα Θέτις καλαδαρυχέεσσα.
Ηφαῖς, ἡ ἄρα δὴ τις, ὃσαι θεάι εἰστ' ἐν Ολύμπῳ,

Τοσσάδ' ἐνί φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρῶ,
Οστὸς ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἀλγεῖ ἐδώκεν;

Ἐκ μέν μὲν ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμαστεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆῃ, κὺ ἔτλην ἀνέρος εὔνην,

Πολλὰ μάλιστὶ ἐθέλεσσα· ὁ μὲν δὴ γήραι λυγρῶ
Κεῖται ἐνὶ μεγάροις πάρημένος· ἀλλὰ δέ μοι νῦν.

Τιὸν ἐπεί μοι δώκε γενεσθαι τε, πραφέμεν τε,
Εξοχον ἡρῶων, ὁ δὲ ἀνέδραμεν ἔρνει ἵσθο.

Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψατα, φύσον ὡς γενῶ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροσέηκα πορωνίσιν Ιλιον εἴσω,

Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δὲ ωχοντος ομοιαὶ αὗτις

Οἰκαδε

Οὐκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω·

Οφρα δέ μοι ζώει, καὶ ὅρα φάος ἡελίοιο,

Αχνύται, ύδε τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ιὔσα.

Κρονη ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἱες Αχαιῶν,

Τὴν ἀψὲ ἐκ χειρῶν ἐλέον κρείων Αγαμέμνων.

Ητοι ὁ τῆς αἰχέων, φρένας ἔφθιεν αὐτῷ Αχαιώς;

Τρῶες ἐπὶ τρύμυνησιν ἐείλεον, ύδε θύραζε

Εἰων ἐξίεναι· τὸν δὲ ἐλλίσσοντο γέροντες

Αργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρα ὄνομαζον.

Ενθ' αὐτὸς μὲν ἐπειτὴν ἥντινατο λοιγὸν ἀμῦναι.

Αὐτῷροις οἱ Πάτροκλον τέρει μὲν τὰ ἀτεύχεα ἔστε,

Πέμπε δὲ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δὲ ἄμα λαὸν ὅπαστε.

Πᾶν δὲ ημαρ μάρναντο τερεὶ Σκαιῆσι πόλησι·

Καὶ νῦ κεν αὐτημαρ πόλιν ἐπραθον, εἰ μὴ Απόλλων,

Πολλὰ κακὰ ρέξαντα, Μενοίτις ἀλκιμον νίστην

Εκλαν ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Εκλορεὶ κύδος ἔδωκε.

Τένεκα νῦν τὰ Καὶ γένατ' ικάνομαι, αἴκ' ἐθέλησθα

Τιὶ ἐμῷ ὀκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,

Καὶ καλὰς κυνηγίδας, ἐπισφυρίους ἀραρυῖας,

Καὶ θώρηχ· ὃ γάρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε ποιός ἐταῖρος,

Τρωσὶ δαμείσι· οὐ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν αἰχεύων.

Τὴν δὲ ημείσετεν ἐπειθα περικλυτὸς Αμφιγυητεις.

Θάρσει, μή τοι ταῦτα μεῖα φρεσὶ Κῆσι μελόνηων.

Αἱ γάρ μιν θανάτοιο δυστηχέος ὥδε δυναίμην

Νόσφιν αἰποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ικάνοι.

Ως οἱ τεύχεα καλὰ παρέστελαι, οἵα τις αὗτε

Ανθρώπων πολέων θαυμάστελαι, ὃς κεν ἴδηται.

Ως εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτῷ, βῆ δὲ ἐπὶ φύσας·

Τὰς δὲ ἐς πῦρ ἐτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι·

Φῦσαι δὲ ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πάσαι ἐφύσων,

Παντοίην εὑπρηγον αὕτημὴν ἐξανιεῖσαι,

Αλλοτε μὲν Κηφεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δὲ αὗτε,

Οππως Ηφαίστος τὸν ἐθέλοι, καὶ ἐργον ἀνοίο.

Χαλκὸν δὲ ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, καστίτερόν τε,

Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἀργυρὸν· αὐτῷ ἐπειθα

475

Θῆκεν

Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἀκμονα· γέντο δὲ χειρό^ν
Ραισῆρα κρατερὸν, ἔτερηφι δὲ γένιο τυράγρην.
Ποίει δὲ τρωτισα Σάκος μέγα τε, σιβαρόν τε,
Πάσθοσε δαιδάλλων, τέρει δ' ἄνηγα βαλλε φαεινὴν,
Τρίπλακα, μαρμαρένην, ἐκ δ' ἀργύρεου τελαμῶνα. 480
Πενήε δ' αὐτῷ ἐσαν Σάκεος τούχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ·
Ποίει δαιδαλα πολλὰ ἴδιησι τραπέδεσσιν.
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ, ἐν δ' ψρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ηέλιον τὸ ἀκάμανθα, ζεληνη τε πλήθεσσαν.
Ἐν δὲ τὰ τείρεα τάντα, τὰ τὸ ψρανὸς ἐσεφάνωται, 485
Πληγαδας Φ, Ταΐδας τε, τό, τε σθένος Ωρίων, Φ,
Αρκτον Φ, ἢν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέσσιν,
Η τὸ αὐτῷ στρέφεται, καὶ τὸ Ωρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἀκμορός ἐσι λοεῖρῶν Ωκεανοῖο.

Ἐν δὲ δύω ποιησε πολεις μερόπων ἀνθρώπων 490
Καλάς· ἐν τῇ μέν ρᾳ γάμοι τὸ ἐσαν, εἰλαπίναι τε·
Νύμφας δὲ ἐκ θαλάμων, δαιδῶν ὑπολαμπομενάων,
Ηγύνεον ἀνὰ ἄσυ, πολὺς δὲ ὑμέναιος ὄρώρει·
Κέροι δὲ ὄρχηστρες ἐδίγεον, ἐν δὲ ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ, φόρμιγές τε βοήν ἔχον· αἱ δὲ γυναικες 495
Ισάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάση,
Λαοὶ δὲ εἰν ἀγορῇ ἐσαν ἀθρόοι· ἐνθα δὲ νεῖκος
Ωρώρει· δύο δὲ ἀνδρες ἐνείκεον εἶνεκα ποιῆς
Ανδρος ἀποφθιμένω· ὁ μὲν εὔχετο, τάντ' ἀποδῦναι,
Δῆμω πιφαύσκων· ὁ δὲ ἀναίνειο, μηδὲν ἐλέσθας. 500
Αμφω δὲ ἵεσθην ἐπὶ ἵσορι πειραρ ἐλέσθαι·
Λαοὶ δὲ ἀμφορέοισιν ἐπήκπιον, αμφὶς ἀρωγοῖ·
Κήρυκες δὲ ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
Εἴσατ' ἐπὶ ξεσοῖσι λίθοις, ιερῷ ἐνὶ κύκλῳ·
Σκηπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρστ ἔχον ἡεροφώνων· 505
Τοῖσιν ἐπειτ' ἥσσον, αἵμοιηδίς δὲ ἐδίκαζον.
Κεῖτο δὲ ἄρετον μέσοισι δύο χρυσοῖς τάλανθα,
Τῷ δόμεν, δις μεῖὰ τοῖσι δίκην ιθύνθατα εἴπη.
Τὴν δὲ ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοῖς εἴσατο λαῶν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ ζεισιν ἥνδανε βελή, 510

Ηὲ διαπραθέειν, ἡ ἄνδικα πάντα δάσασθαι,

Κτῆσιν, ὅσην πολιέθρου ἐπήραλον ἐνὶς ἔέργει.

Οἱ δὲ ψπω πείθοντο, λόχῳ δὲ ὑπεθωρήσοντο.

Τεῖχος μέν ῥὲ ἄλοχοι τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,

Ρύατ ἐφεσάστες, μεῖα δὲ ἀνέρες, τὸς ἔχε γῆρας.

Οἱ δὲ ἵσταν· ἦρχε δὲ ἄρα Σφιν Αρης καὶ Παλλὰς Αθήνη,

Αμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἰμαζα ἔσθην,

Καλῶ καὶ μεγάλω ζὺν τεύχεσιν, ὥσε θεώ τερ,

Αμφὶς ἀριζήλῳ λαοὶ δὲ ὑπολιζόνες ἤσταν.

Οἱ δὲ ὅτε δὴ ῥὲ ἵκανον, ὅθι ζφίσιν εἶκε λοχῆσαι,

Ἐν πολαμῷ, ὅθι τὸν ἀρδμὸν ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν.

Ἐνδὲ ἄρα τοι γένονται, εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.

Τοῖσι δὲ ἐπειτα ἀπάνευθε δύω ζκοποὶ εἴαστο λαῶν,

Δέγμενοι, ὅππότε μῆλα ἴδοιαστο καὶ ἔλικας βύες.

Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δὲ ἄμεινον νομῆες,

Τερπόμενοι ζύριγξι δόλον δὲ ψτι προνόησαν.

Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὥκα δὲ ἐπεῖα

Τάμνονται ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πάντα καλὰ

Αργεννῶν οἵων κλεῖνον δὲ ἐπὶ μηλοβοτῆρας.

Οἱ δὲ ὡς τὸν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βύσιν,

Ιράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκι ἐφ ἵππων

Βάντες αἴροσι πόδων μετέκιαθον αἴψα δὲ ἵκοντο.

Στησάμενοι δὲ ἐμάχοντο μάχην πολαμοῖο παρὸχθας,

Βάλλον δὲ ἄλλήλας χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.

Ἐν δὲ Ερις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὅμιλεον, ἐν δὲ ὄλοὴ Κήρ,

Αλλον ζωὸν ἔχοσα νεύταλον, ἄλλον ἄγτον,

Αλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.

Εἶμα δὲ ἔχει ἀμφὶ ὄμοισι δαφοίνεον αἴματα φωτῶν.

Ομιλευν δὲ ὥσε ζωὸι βροτοὶ ηδὲ ἐμάχοντο,

Νεκρός τοι ἄλλήλων ἔρυον κατατεθνειῶτας.

525

530

535

540

Ἐν δὲ ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πάνταν ἄργραν,

Εὔρειαν, τρίπολον πολλοὶ δὲ ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ

Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάσσερον ἔνθα καὶ ἔνθα.

Οἱ δὲ ὅπότε σρέψαντες ἴκοιαστο τέλσον ἀρέρης,

Τοῖσι δὲ ἐπειτα ἐν χερσὶ δέπτας μελιηδεος οἴνας

545

Δόσκεν

Δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ σρέψασκον ἀν' ὄγμας,
Ιέμενοι νειοῖς βαθείης τέλσον ἵκεσθαι.

Η δὲ μελαίνετ' ὅπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐώκει,
Χρυσείη περ ἐνσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμά ἐτέτυχο.

Ἐν δὲ ἐτίθει τέμενος βαθυλήιον· ἐνθάδε δέριθος
Ημων, σέξειας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχουλες.⁵⁵⁰

Δράγυμαλα δὲ ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπον ἔραζε,
Αλλα δὲ ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδανοῖσι δέοντο.

Τρεῖς δὲ ἄρετές αμαλλοδετῆρες ἐφέσασταν· αὐλάρῳ ὅπισθε
Παιδες δραγυμεύσοιτες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροιτες,⁵⁵⁵

Ασπερχεῖς παρέχον· βασιλεὺς δὲ ἐν τοῖσι Κιωπῷ
Σκῆπτρον ἔχων ἐσήκει ἐπ' ὄγμα, γηθόσυνος κῆρο.

Κήρυκες δὲ ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυΐδαῖτα πενοῦτο.

Βέν δὲ ιερεύσαντες μέγαν, ἀμφεπον· αἱ δὲ γυναικες,
Δεῖπνον εορθοισιν, λεῦκον ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.⁵⁶⁰

Ἐν δὲ ἐτίθει σαφυλῆσι μέγα βρίθεσαν ἀλωὴν,
Καλὴν, χρυσείην· μέλανες δὲ ἀνὰ βότρυες ἥσταν.

Εσήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.

Αμφὶ δὲ κυανέην κάπτεον, περὶ δὲ ἔρκος ἔλασσε
Κασσιτέρῳ μία δὲ οἰη ἀταρπίδος ἦν ἐπ' αὐτὴν,⁵⁶⁵

Τῇ νίστοντο φορῆες, ὅτε τρυγόωντες ἀλωὴν.

Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,

Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.

Τοῖσιν δὲ ἐν μέστοισι παῖς φόρμιγυ λιγείη

Ιμερόεν κιθάριζε· λίνον δὲ ὑπὸ καλὸν ἄειδε

Λεπταλέη φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῆ

Μολπῷ τῷ, ιὔγμῳ τε, ποσὶ Καίροντες ἐπούλο.

Ἐν δὲ ἀγέλην ποίησε βῶν ὁρθοκραιράων.

Αἱ δὲ βόες χρυσοῖς τετεύχατο, καστίλεος τε,

Μυκηθμῷ δὲ ἀπὸ κόπρων ἐπεστεύοντο νομεύνδε,⁵⁷⁵

Παρ πόλιμὸν κελάδοντα, περὶ ροδανὸν δονακῆ.

Χρύσειος δὲ νομῆς ἄμμος ἐιχόωντο βόεσσι.

Τέσσαρες, ἐννέα δὲ Κρικύνες πόδας ἀργοὶ ἐπούλο.

Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύο ἐν περιποτηῖσι βίεσσι.

Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὃ δὲ, μακρὰ μεμυκάς,⁵⁸⁰

Ελκεῖος

Ελκετο· τὸν δὲ κύνες μελεκίαθον, ἥδ' αἰζηοί.
Τῷ μὲν ἀναιρέηταντε βοὸς μεγάλοια βοείην,
Εγκαῖα κὺ μέλαν αἷμα λαφύστελον· οἱ δὲ νομῆες
Αὗτας ἐνδίεσταν, ταχέας κύνας ὅτρονοντες.

Οἱ δὲ ἦτοι δακέειν μὲν ἀπετερωπῶντο λεόντων,
Ισάμενοι δὲ μάλ' ἔγνυς ύλάκηεν, ἐκ τὸ ἀλέοντο.

Ἐν δὲ νομὸν τοίησε περικλυῆς Αμφιγυήεις
Ἐν καλῇ βίσσῃ μέγαν οἰῶν ἀργεντάων,
Σταθμὸς τε, κλισίας τε καληρεφέας, ἵδε Κηκές.

Ἐν δὲ χορὸν τοίκιλλε περικλυῆς Αμφιγυήεις,
Τῷ ἵκελον, οἴσον πωτὸν ἐνὶ Κινωσσῷ εὑρεῖη
Δαιδαλος ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Αριάδνῃ.

Ἐνθα μὲν ἥθεοι κὺ ταρθένοι ἀλφεσίσοιαι
Ωρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
Τῶν δὲ αἱ μὲν λεπτὰς ὄθόνας ἔχουν, οἱ δὲ χιτῶνας
Εἴαλο εὐνήτες, ἥκα σίλβονταις ἐλαίω.

Καί ρ αἱ μὲν καλὰς σεφάνας ἔχουν, οἱ δὲ μαχαιρας
Εἰχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
Οἱ δὲ ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισαμένοισι πόδεσσι

Ρεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμησιν
Εζόμενος κεραμεὺς πειρηστεται, αἴκε θέησιν.

Αλλοτε δὲ αὖ θρέξασκον ἐπὶ σίχας ἀλλήλοισι.
Πολλὸς δὲ ἴμερσενα χορὸν περιτίσαδ' ὅμιλο
Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβειητῆρε κατ' αὐτὸς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον καλὰ μέστες.

Ἐν δὲ ἐτίθει πολαρμοῖο μέγα σθένος Ωκεανοῖο,
Ανίηνα πάρ πυμάτην ζάκεος πώνα ποιητοῖο.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε ζάκος μέγα τε, σιβαρόν τε,
Τεῦξ ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς αὔγης·
Τεῦξε δὲ οἱ κέρυθα βριαρήν, κροτάφοις ἀραρυῖαι,
Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἤκε.
Τεῦξε δὲ οἱ κυνημῖδας ἑανοῦ καστιζέροιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντ' ὄπλα κάμε πλοῦς Αμφιγυήεις,
Μηῆρος Αχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας.
Η δὲ, ἵρηξ ὡς, ἀλτο κατ' Οὐλύμπιαν πιφόεντο,
Τεύχεα μαρμαίροντα πάρ Ηφαίσοιο φέρεστα.

585

590

595

605

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Θετιδος κομισάσης Αχιλλεῖ τὰ ὄπλα παρὰ Ηφαίσην, συναγαγώντες ικ-
χλοπίαν τῆς Ελλας ὁ πόρος, ἀπόρρηπον ποιεῖται τῆς μηνιδῶς, καὶ λαμ-
βάνει τὰ δῶρα, ἀπεξ αὐτῷ Αγαμέμνων δώσειν υπέσχετο. Τροφὴν δὲ ἀγε-
λομένων ἐκείνων, αὐτὸς ἀστιθετος διαμένεις ὄπλιζεται, καὶ γρατεῖαν ἔξαγει εἰπεῖ
τὸν πόλεμον ὁ δὲ ὑπερθετος τῶν ἵππων αὐτῷ Εάνθετο τὴν ἰσομέτρην αὐτῷ ἀπ-
αίρεσιν καθαμανθεύεται, φέρεται δὲ ἐπιπλήττει.

ΑΛΛΗ.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῶς Αχιλλεύς.

ΗΩΣ μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ωκεανοῖο ροάων
Ωρυνθ', ἵν' ἀθανάτοισι φώς φέροι, ἥδε βροτοῖσιν.
Η δὲ οἵης ἵησε θεῖς τάρα πᾶρα δῶρα φέρεται.
Εὗρε δὲ Παλαόκλω περικείμενον ὃν φίλον οὐδὲν,
Κλαίοντα λιγέως πολέες δὲ ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
Μύρονθ'. η δὲ ἐν τοῖσι ταρίσατο δια θεάων,
Εν τῷ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἐπος τῷ ἔφατ', ἐκ τοῦ σύνομαχοῦ.

Τέκνον ἐμὸν, τύτον μὲν ἐάστομεν, ἀχνύμενοι περ,
Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ίότητι δαμάσθη.
Τύνη δὲ Ηφαίσου τάρα πλῆσα τεύχεα δέξο,
Καλὰ μάλ', οἵ ππω τις ἀντὸν ὥμοιοι φέρησεν.

Ως ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε ἔθηκε
Πρόσθεν Αχιλλῆος τὰ δέ αἰεραχε δαιδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δὲ ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, ωδέ τις ἔτλη
Αὐγῆν εἰσιδέειν, ἀλλ' ἐτρεσταν αὐτὰρ Αχιλλεὺς
Ως εἰδεῖς, ὡς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος ἐν δέ οἱ σσε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάσανθεν.
Τέρπετο δὲ ἐν χείρεσσιν ἔχων θεῖς ἀγλαὰ δῶρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπειο, δαιδαλα λεύσσων,
Αὐτίκα μηλέρα ἦν ἐπεα πλερέστητα προσηγύδα.

Μῆτερ

Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἵτινες
Εργάζομεν αὐτανάτων, μηδὲ βροτὸν αὐτὸν τελέσσαι.
Νῦν δ' οὗτοι μὲν ἐγώ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίας ἀλκιμονούσιον
Μυῖαι καδδύσαι κατὰ χαλκούπικας ὡτειλάς 25
Εὐλάς ἐγείνωνται, αἰεικίστωσι δὲ νεκρὸν,
(Ἐκ δ' αἰώνιων πέφαλαι) καὶ δὲ χρόα πάντα ζαπείη.

Τὸν δ' ἥμειβετ ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεδα.
Τέκνουν, μή τοι ταῦτα κατὰ φρεσὶ Ζῆσι μελόντων.
Τῷ μὲν ἐγώ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φύλα 30
Μυίας αἱ ρά τε φῶτας ἀργιφάτες κατεδάσσιν.
Ην περ γάρ κεῖται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαύλον,
Αἱεὶ τῷδ' ἔσαι χρώς ἐμπεδος, ηὐκαὶ ἀρείων.
Αλλὰ Ζύγοντος εἰς αγορὴν καλέσας πρωας Αχαιάς,
Μῆνιν ἀποειπὼν Αγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, 35
Αἴψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύτεο δ' ἀλκήν.

Ως ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε.
Παζόκλω δ' αὐτὸν ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
Σταζεῖ καὶ δινῶν, ἵνα οἱ χρώς ἐμπεδος εἴη.
Αὐτὰρ ὁ βῆτα πάρα θῖνα θαλάσσης δῖος Αχιλλεὺς, 40
Σμερδαλέσειάχων, ὥρσεν δὲ πρωας Αχαιάς.
Καὶ ρῶπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν αγῶνι μένεσκον,
Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰητα νηῶν,
Καὶ ταμίαι πάρα νηυσὶν ἔσων, Κίτιο δοτῆρες.
Καὶ μὴν οἱ τότε γε εἰς αγορὴν ἴσται, ὥνεκ τοῦ Αχιλλεὺς 45
Εξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης απέπαυτος ἀλεγεινῆς.
Τῷ δὲ δύω Ζεύσοντες βάτην Αρεος θεράποντε,
Τυδείδης τε μενεπτόλεμος, καὶ δῖος Οδυσσεὺς,
Εγχει ἐρειδομένω. ἔτι γάρ ἔχον ἐλκεα λυγρά.
Καδδὲ μετὰ πρώτη αγορὴ ιχνούσιο κιόντες. 50
Αὐτὰρ ὁ δεύταρος ἦλθεν αὖτες αὐτῶν Αγαμέμνονι,
Ελκος ἔχων. καὶ γάρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ υσμίνῃ
Οὔτα Κόων Αὐγηνορίδης χαλκηρεῖ δηρί.
Αὐτὰρ ἔπειδη πάντες ἀστλίσθησαν Αχαιοί,
Τοῖσιδι' ανισάμενος μετέφη πόδας ὧκὺς Αχιλλεύς. 55

Ατρείδη,

Ατρείδη, ἡ ἄρτι τόδ' ἀμφοθέροισιν ἄρειον
Επλεῖο, Κοὶ καὶ ἐμοί· ὅτε νῦν τερ, ἀχνυμένω κῆρ,
Θυμοβόρῳ ἔριδι μενέγναμεν, εἴνεκα κάρης.

Τὴν ὄφελ ἐν νήσοις κατακτάμεν Αρτεμις ἵω,
Ημαλί τῷ, ὅτ' ἐγών ἐλόμην Λυρητσὸν ὄλεσσας.
Τῷ καὶ τόσοι Αχαιοὶ ὀδαξ ἔλον ἀσπετον ἔδας,
Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῦ ἀπομηνίσανθο.

Εκλορὶ μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον αὐτὰρ Αχαιός
Δηρον ἐμῆς καὶ Ζῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω.

Αλλὰ τὰ μὲν τροτεύχθαι εἴστομεν, ἀχνύμενοί τερ, 65
Θυμὸν ἐνὶ σήθεστι φίλον δαμάσαντες αἰναγκη.

Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγώ ταύτα χόλου, ωδὲ τί με χρὴ
Ασκελέως αἰεὶ μένεαινέμεν ἀλλ' ἄγε, θάσσον
Οτρυνον τόλεμόνδε καρηκορίωνταις Αχαιός,
Οφρ' ἔτι καὶ Τρώων τειρήσομαι ἀνίσιος ἐλθὼν,
Αἴκινος ἔθελω ἐπὶ νησὶν ταύταιν· ἀλλά τινοις
Ασπασίως αὐτῶν γόνον κάμψειν, ὃς κε φύγησι
Δηϊς ἐκ τολέμοιο ὑπὸ ἔγχεος ἡμετέροιο.

Ως ἔφαθ· οἱ δ' ἔχαρησται εὔκνήμιδες Αχαιοὶ,
Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμος Πηλείωνθο.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
Αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, ωδὲ ἐν μέσοισιν ἀνασάς.

Ω φίλοι, πρωες Δαναοὶ, Θεράποντες Αρηος,
Εσαότος μὲν καλὸν ἀκτέμεν, ωδὲ ἔοικεν
Τελλαλειν χαλεπὸν γάρ, ἐπιτάμενόν τερ ἐόντα.
Ανδρῶν δὲ ἐν τολλῷ ὅμαδῷ τῶν κέν τις ἀκέσται,
Η εἴποι; Βλάβεται δὲ λιγύς τερ ἐὼν ἀγορητής.
Πηλείδη μὲν ἐγών ἐνδείξομαι αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σύνθεσθ, Αργεῖοι, μῦθόν τ' εὗ γνῶτε ἔκασθο.
Πολλάκι δή μοι τῶν Αχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
Καί τέ με νεικείεσκον ἐγώ δέ καὶ αἴτιός είμι,
Αλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἡροφοῖτις Εριννὺς,
Οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἐμβαλον ἄγριον ἄτην,
Ημαλί τῷ, ὅτ' Αχιλλῆς γέρας αὐτὸς ἀπηνύρων.
Αλλὰ τί κεν ρέζαιμι; Θεὸς διὰ πάντα τελευτᾶ,

Πρέσβα

60

70

75

80

85

90

Πρέσβεα Διὸς Θυγάτηρ Ατη, ἡ τάντας αἰται,
Οὐλομένη, τῆς μέν δ' ἀπαλοὶ πόδες· ό γὰρ ἐπ' ὅδε
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν πράσινα βαίνει,
Βλάπτιστ' ἀνθρώπων· κατὰ δ' ὅντερον γε πέδησε.

Καὶ γὰρ δή νῦ πολεῖ Ζῆν ἀστατο, τὸν περ ἄριστον
Ανδρῶν ἦδε θεῶν φάσ' ἔμιμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ηρη, Θῆλυς ἔεστα, δολοφροσύνης αἰπάτησεν,
Ημαλί τῷ, στ' ἔμελλε Βίην Ηρακληείην
Αλκμήνη τέξεσθαι ἔυξεφάνω εὐνὴ Θήβῃ.
Ητοι ὅγε εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι.

Κέκλυσέ μευ, πάντες τε θεοί, πᾶσαι τε θεαῖναι,
Οφρέ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ σήθεστιν ἀνώγει.
Σήμερον ἀνδρας φώστε μογοδόκος Εἰλείθυια
Εκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεστιν ἀνάζει,
Τῶν ἀνδρῶν γενεῖς, οἵ δὲ αἴματος ἔξ έμεν εἰσι.

Τὸν δέ δολοφρονέστα προσηγόρευε πάστινα Ήρη.
Ψευσήσεις, καὶ δ' αὔτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.

Εἰ δέ ἄγε, νῦν μοι ὅμοστον, Ολύμπιε, καρτερὸν ὄρκον,
Η μὴν τὸν πάντεσσι περικτιόνεστιν ἀνάζειν,
Ος κεν ἐπ' ἥματι τῷδε πέση μέλα ποσσὶ γυναικὸς
Τῶν ἀνδρῶν, οἱ Κῆς ἔξ αἴματος εἰσι γενέθλης.

Ως ἔφαλο Ζεὺς δ' ςτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
Αλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἐπειδὴ δὲ πολλὸν αἴσθη
Ηρη δέ αἰξαστα λίπεν ρίου Οὐλύμπιοιο,
Καρπαλίμως δέ ἵκετ Αργος Αχαιῶν, ἐνθ' ἄρα ἥδη
Ιοθίμην ἄλοχον Σθενέλια Περσηϊάδαο.
Η δέ ἐκύει φίλον υἱὸν, ο δέ ἔβδομος εἰσήκει μείς.
Εν δέ ἄγαγε προφόρωσδε, καὶ ἡλιτόμηνον ἐόντα.
Αλκμήνης δέ ἀπέπαυσε τόκον, Κχέθε δέ Εἰλειθυίας.
Αὐτὴ δέ ἀγελέεστα, Δίας Κρονίωνα προσηγόρευε.

Ζεῦ πάτερ, ἀργυκέραυνε, ἐπος τί τοι ἐν φρεσὶ Θήσω.
Ηδη ἀνηργέγον εσθλός, ὃς Αργείοισιν ἀνάζει,
Εύρυσθεύς, Σθενέλιο πάτερ Περσηϊάδαο,
Σὸν γένος· ς οἱ αἰεικὲς ἀναστέμεν Αργείοισιν.

Ως φάτο· τὸν δέ ἄχος οὖτι κατὰ φρένα τύψε Βιθεῖαν.
Αὐτίκα

95

100

105

110

115

120

125

Αὐτίκα δ' εἴλ' Ατηναὶ κεφαλῆς λιπαρωπλοκάμοιο,
Χώμενος φρεσὶν ἡσι, καὶ ὥμοσε καρδερὸν ὄρμον,
Μήποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε καὶ ωραῖον ἀζερόεντα
Αὐτις ἐλεύσεσθαι Ατηναὶ, η τάνιας αἴται.

Ως εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπὸ ωραῖον ἀζερόεντα,
Χειρὶ τερισθέψας τάχα δ' ἵκετο ἔργον οὐθρώπων.
Τὴν αἱεὶ σενάχεσχον, οὐδὲ ἐὸν φίλον οὐδὲν ὅρωτο,
Εργον ἀεικὲς ἔχοντα, ύπ' Εὔρυσθηος αἴθλων.

Ως καὶ ἐγὼν, στέ δ' αὗτε μέγας κορυθαίολος Εὐλωρος
Αργείες ὀλέεσκεν ἐπὶ τρυμηστοι νεεστιν,
Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' Αἴης, η τρῶτον αἴσθην.
Αλλ' ἐπεὶ αἰσθάμην, καὶ μεν φρένας ἐξέλει Ζεὺς,
Αψὲ θέλω αἴρεσθαι, δόμεναι τὸν αἴπερεισι ἀποινα.
Αλλ' ὄρσεν τόλεμόνδε, καὶ ἀλλαξ ὄρνυθι λαές.
Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε τάνια ταρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
Χθίζος ἐνὶ κλισίησιν ὑπέσχετο δῖος Οδυσσεύς.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός τερ ἄρησθαι.
Δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς ταρὰ νηὸς ἐλούτες,
Οἴστος, ὅφος ἴδαι, ὁ τοι μενοεικεα δώσω.

Τὸν δ' αἴπαμειβόμενος τροσέφη τόδαις ἀκὺς Αχιλλεύς.
Ατρεΐδη, καύδισε ἄναξ αἰνδρῶν, Αγάμεμνον,
Δῶρα μὲν αἴκ' ἐθέλησθαι ταρασχέμεν, ως ἐπιεικες,
Μητ' ἐχέμεν. τάραξ ζοί· νῦν δὲ μησώμεθαι χάρημης
Αἴψα μάλι· γάρ χρὴ κλοποπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
Οὐδὲ διαλρίζειν· ἔτι γάρ μέγα ἔργον αἴρειν.
Ως κέ τις αὖτ' Αχιλῆα μετὰ τρώτοισιν ὕδηται
Εγχεϊ χαλκείω Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
Ως δέ τις ύμειών μεμυημένος αἰνδρὶ μαχέσθω.

Τὸν δ' αἴπαμειβόμενος τροσέφη τολύμητις Οδυσσεύς.
Μήδ' ςτως, ἀγαθός τερ ἐών. Θεοεικελ' Αχιλλεῦ,
Νήσιας ὅτρυνε τροστὶ Ιλιου οῖας Αχαιῶν
Τρωσὶ μαχεστομένυς· ἐπεὶ γάρ ὀλίγον χρόνον ἔσαι
Φύλοπις, εὗτ' ἀν τρώτον ὄμιλήσωσι φάλαγγες
Αἰνδρῶν, ἐν δὲ θεός πνεύσῃ μένος ἀμφόθεοισιν.
Αλλὰ τάσσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσιν Αχαιες

Σίτε καὶ οἶνοι· τὸ γάρ μένος ἐστιν, καὶ αἰλιή·
Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπταν ἦμαρ ἐστιν ηὔλιον καταδύνης
Ακμῆνος. Κίτοι δυνήσεται ἀνῆκα μάχεσθαι.

Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
Αλλά τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ηδὲ κιχάνει
Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γάνατρος.
Ος δέ καὶ ἀνὴρ οἶνοι πορεστάμενος, καὶ ἐδωδῆς,
Ανδράσι δυσμενέεστι πανημερίος πολεμίζειν,
Θαρσαλέον νῦν οἱ ητορεῖς ἐνὶ φρεσὶν, όδε τι γυῖα
Πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσται πολέμοιο.

Αλλ' αὐγεῖ, λαὸν μὲν ζεύδαστον, καὶ δεῖπνου ἄνωχθι
Οπλεσθαι· τὰ δέ δῶρα ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων
Οἰστέτω ἐσ μέσσην αὐγορῷν, ἵνα πάντες Αχαιοί
Οφθαλμοῖσιν ἴδωσι, Κύν δὲ φρεσὶ Ζησιν ιανθῆς.

Ομνυέτω δέ τοις ὄρκοιν ἐν Αργείοισιν ἀναστὰς,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ηδὲ μιγῆναι,
Η Θέμις ἐστιν, ἀναξ, ητὸς ἀνδρῶν ητε γυναικῶν.
Καὶ δὲ Σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαιος ἐστιν·
Αὐτῷ δέ πειτά ζε δαιτὶ εὐπλασίῃς αἵρεσάσθω
Πιείησθαι, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευκεῖται.

Ατρεΐδη, Κύν δέ ἐπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' αὖτα
Εσσεις· μὲν γάρ τι νεμεστήσθαι, βασιλῆα,
Ανδρέας ἐπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.

Τὸν δέ αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.

Χαίρω Ζεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκύσας·

Ἐν μοίρῃ γάρ πάντα δικίκεο, καὶ πατέλεξας.

Ταῦτα δέ ἐγὼν ἐθέλω ὅμοσαι, κελευται δέ με θυμὸς,

Οὐδὲ ἐπιορκήσω, πρὸς δαίμονος αὐτῷ Αχιλλεὺς

Μιμνετώ αὐθὶ τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρητος.

Μιμνετε δέ αὖτοι πάντες ἀστέες, ὄφρα καὶ δῶρα

Ἐκ πλασίῃς ἔλθωσι, καὶ ὄρκια πιστά τάμωμεν.

Σοὶ δέ αὖτῷ τόδε ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ηδὲ κελεύω,

Κρινάμενος καρητας αἵριστας Παναχαιῶν,

Δῶρα ἐμῆς παρὰ υῆς ἐνεικέμεν, ὅσσος Αχιλῆς

Χθιζὸν ὑπέσημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναικαῖς.

Ταλθύ-

165

170

175

180

185

190

195

Ταλθύβιος δέ μοι ὥκα καὶ σραῖσυν εὔρὺν Αχαιῶν
Κάπρον ἐτομασάτω ταμέειν Διῖ τ', Ηελίῳ τε.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς Αχιλλεύς.

Ατρεΐδη, κύδιε ἄναξ ἀνδρῶν, Αγάμεμνον,
Αλλοτέ περ κὐ μᾶλλον ὄφελλετε ταῦτα πένεσθαι,

Οππότε τις μελαπαυσωλὴ πολέμου γένηται,
Καὶ μένος ς τόσου θῆσιν ἐνὶ σῆθεσσιν ἐμοῖσι.

Νῦν δ' οἱ μὲν κέαλαι δεδαῖγμένοι, ς δέ εἰδάμασσεν
Εκλωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.

Υμεῖς δ' ἐς Βρωτὸν ὀτρύνετον· ητ' ἀντὶ ἔγωγε
Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πολεμίζειν υἱας Αχαιῶν

Νήσιας, ἀκρήνες· ἀμα δ' θελίω καταδύνῃ
Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λάζην.

Πρὶν δ' ς πως ἀντὶ μοιγε φίλον καὶ λαμὸν ιείη
Οὐ πόσις, ς δέ Βρωτίς, ἐταίρος τεθνειῶτῷ.

Οσ μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαῖγμένος οὕτε χαλκῷ
Κεῖται, ἀνὰ ποσθύρον τετραμένος· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι

Μύρονται· τό μοι τέτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
Αλλὰ φόνος τε, κὐ αἴμα, κὐ ἀργαλέος σόνος ἀνδρῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς.
Ω Αχιλλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρεταί Αχαιῶν,

Κρείσσων εἰς ἐμέθεν κὐ φέρετος ἐκ ὀλίγον περ
Εγγχει, ἐγὼ δέ κε ζεϊ νοήματί κεν ποσθαλοίμην

Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, κὐ πλείσια οἰδα·
Τῷ τοι ἐπιτλήτῳ πραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.

Αἴψα τε φυλόπιδος πέλειται πόρος ἀνθρώποισιν,
Ης τε πλείσην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχειεν.

Αμῆλος δ' ὀλίγιδος, ἐπὴν κλίνησι τάλαντα
Ζεὺς, ὃς τὸ ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται·

Γασέρι δ' ς πως εἰς νέκυν πενθῆσαι Αχαιές.
Λίην γὰρ πολλοὶ κὐ ἐπήτριμοι θῆματα πάντα

Πίπλεσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσει πόνοιο;
Αλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὃς κε θάνησι,

Νηλέα θυμὸν ἔχονται, ἐπ' θῆματι δακρύσανταις·
Οσσοι δ' ἀν πολέμοιο περὶ συγχερεῖο λίπανται,

Μεμνῆσθαι

Μεμνῆσθαι τόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφελος εἴτι μᾶλλον
Ανδράσι δυσμενέστερι μαχώμεθα νωλεμέσι αἰεῖ,
Εστάμενοι χροὶς χαλκὸν ἀτειρέα· μηδὲ τις ἄλλην
Λαῶν ὄτρυντιν τολμέγμενος ἴσχανασθω.
Ηδε γὰρ ὄτρυντις καπὸν ἔστελαι, ὃς κε λίπηται
Νησὶν ἐπ' Αργείων· ἀλλ' ἀθρόοις ὁρμηθέντες
Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμαισιν ἐγείρομεν ὁξὺν ἄρης.

235

Η, καὶ Νέεορος σιτας ὀπάσσαλο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,
Καὶ Κρειοῦνταδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Αγαμέμνονος Ατρείδαο.

240

Αὐτίκ' ἐπειδὴν ἄμα μῦθος ἦν, τετέλεσο δὲ ἔργον.

Ἐπὶ τὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, ψέσι οἱ υπέειη,
Αἴθωνται δὲ λέβηταις ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους.

Ἐκ δ' ἄγον αἴψια γυναικας ἀμύμονας, ἐργ' εἰδυίας, 245

Ἐπτά, ἀτὰρ ὄγδοάτην, Βριστῆδα καλλιπαρησον·

Χρυσῆ δὲ σήσας Οδυσεὺς δέκα τάντα τάλαντα,

Ηρῷ, ἄμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κέρητες Αχαιῶν·

Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσῃ ἀγορῇ θέσταν· αὖ δ' Αγαμέμνων·

Ισαήο· Ταλθύβιος δὲ, θεῶν εναλίγκιος αὐδῆν, 250

Κάπρου ἔχων ἐν χερσὶ, ταρίσαλο τοιμένι λαῶν·

Ατρείδης δὲ ἐρυσταμενος χείρεσσι μάχαιραν,

Η οἱ ταρίξιφεος μέγα κνλεὸν αἰεν ἀσρόλο,

Κάπρυς ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διῖς χεῖρας ἀνασχῶν,

Εὔχελο· τοὶ δ' ἄρα τανήτες ἐπ' αὐτόφιν εἴαλο Κιγῆ 255

Αρογεῖοι, καὶ μοῖραν, ἀκόντιες βασιλῆοι.

Εὐζάμενος δ' ἄρα εἰπεν, ίδων εἰς ἔρωνδεν εύρύν.

Ισω νῦν Ζεὺς τρῶτα, θεῶν ὑπαλος καὶ ἀριστος,

Γῆ τε, καὶ Ηέλιος, καὶ Εριννύες, αἰδὴν ὑπὸ γαῖαν

Ανθρώπες τίννυνται, ὅτις καὶ ἐπίορκον ὁμόση.

260

Μῆ μὲν ἐγὼ κερη Βριστῆδι χεῖρ ἐπενεῖκα,

Οὕτ' εὐνῆς τρόφασιν κεχρημένος, ψέτε τεν ἄλλας·

Αλλ' ἔμεν ἀπροθίμασος ἐνι κλισίησιν ἐμῆσιν.

Εἰ δέ τι τῶνδες ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἀλγεα δοῖεν

Πολλὰ μάλ, ὅστα διδεστιν, ὅτις Κροῖς ἀλίτηται ὁμόστας. 265

Η, καὶ ἀπὸ σόμαχον πάπρε τάμει ηλέι χαλκῷ.
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πωλητῆς ἀλλὸς εἰς μέγα λαῖτμα
Ρίψι ἐπιδινήσας, βόσιν ἵχθυτιν· αὐτὰρ Αχιλλεὺς
Ανταῖς Αργείοισι φιλοπόλεμοισι μετηύδα.

Ζεῦ πάτερ, οὐ μεγάλας ἀταῖς ἄνδρεσσι διδοῖσθα·
Οὐκ ἀν δῆποτε θυμὸν ἐνὶ σήθεσσιν ἔμοισιν
Ατρεΐδης ἀριδε διαμπερέες, ωδὲ κε κέρον
Ηγεν, ἐμεῦ αἴκουλος, αἱμήχανος ἀλλά ποθι Ζεὺς
Ηθελ Αχαιοῖσιν θάνατον πολεέσσι γενέσθαι.
Νῦν δὲ ἔρχεσθ' ἐπὶ διπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.

Ως ἄρ' ἐφώνησεν λύσεν δὲ ἀγορὴν αἰψυηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδιναντο ἐνὶ ἐπὶ νῆα ἐκασθό.
Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοιτο,
Βακ δὲ ἐπὶ νῆα φέροντες Αχιλλῆς θείοιο.
Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναικας.
Ιππεις δὲ εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἄγανοι.
Βρισηῖς δὲ ἄρ' ἔπειθ', ικέλη χρυσῇ Αφροδίτῃ,
Ως ἴδε Πάτροκλον δεδαιγμένον ὅξει χαλκῷ,
Αμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δὲ ἄμυσσε
Στήθεα τούτοις, ηδὲ ἀπαλὴν δειρὴν, καὶ καλὰ πρόσωπα.
Εἰπε δὲ ἄρα κλαίστα γυνὴ, εἰκυῖα θῆσσι.

Πάτροκλε, μοὶ δειλῆ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
Ζωὸν μὲν ζεῖ ἐλειπον ἐγὼ, κλισίῃθεν ἰστα,
Νῦν δέ ζε τεθνειώτα κιχάνομαι, δρόχαμε λαῶν,
Αψ αὐνισθός ὡς μοι δέχεται κακὸν εἰκατεῖ.
Ανδρα μὲν, ὃ ἔδοσάν με πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
Εἶδον πρὸ πόλοιος δεδαιγμένον ὅξει χαλκῷ.
Τρεῖς τε καστιγνήτες, τόσι μοι μία γείνατο μήτηρ,
Κηδείγεται, οἵ πάντες ὀλέθριον ἥμαρτον ἐπέσπου.
Θύδε μὲν ωδὲ ἐμὲ ἕασκες, ὅτι ἀνδρὸς ἐμὸν ὧντος Αχιλλεὺς
Εκπεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μυνῆθό,
Κλαίειν, ἀλλ' ἐμὲ ἔφασκες Αχιλλῆς θείοιο
Κεριδίην ἄλοχον θήσειν, ἀξεῖν τούτοις
Ἐει Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνετος.
Τῷ στίχῳ μοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί.

270

275

280

285

290

295

300

Ως

Ως ἔφατο κλαίεστ· ἐπὶ δὲ σενάχουτο γυναικεῖς,
Πάτροκλον πρόφασιν, ζεῦ δὲ αὐτῶν κήδε ἐκάση.
Αὐτὸν δὲ ἀμφὶ γέροντες Αχαιῶν ἡγερέθουτο,
Λιστόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δὲ ἡρυεῖτο σεναχίζων.

Λίστομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθετ' ἔταιρων, 305
Μὴ με πρὸς ζεύτοι κελύετε, μηδὲ ποτῆτο,
Ασασθαι φίλον ἥτορ, ἐπει μὲν ἄχος αἰνὸν ἴκανει·
Δύντα δὲ ἐς ἥλιου μενέω, καὶ τληστομαι ἔμπης.

Ως εἰπὼν, ἄλλως μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
Δοὶ δὲ Ατρεῖδαι μενέτην, καὶ δῖος Οδυσσεὺς,
Νέσωρ, Ιδομενεύς τε, γέρων θεῖ ππηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· ἐδέ τι θυμῷ
Τέρπετο, πρὸς πολέμος σόμα δύμεναι αἷμαζευτο,
Μνησάμενος δὲ ἀδινῶς ἀνεγείκατο, φώνησέν τε.

Η ρά νύ μοι ποθὲ καὶ ζὺ, δυσάμμορε, φίλαθ' ἔταιρων, 315
Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
Αἴψα καὶ ὅτραλέως, ὅπότε περιχοίατ' Αχαιοῖ
Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρουν ἄρηα·
Νῦν δὲ ζὺ μὲν κεῖσαι δεδαιγμένος· αὐτὰρ ἐμοὶ κῆρ
Ακμηνον πόσιος καὶ ἐδηλύος, ἔδουν ἔοντων,
Σῆ ποθῆ· τὸ μὲν γάρ τι πακάτερον ἄλλο πάθοιμι,
Οὐδὲ εἰ κεν τῷ πατέρῳ ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
Ος πά τοῦ Φθίηφι τέρεν πατὰ δάκρυον εἶβει,
Χήτε τοιᾶδ' υἱὸς· ὁ δὲ ἀλλοδαπῶς ἐνὶ δήμῳ
Εἶνεκα διγεδανῆς Ελένης Τρωσὶν πολεμίζω· 325
Ηὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱὸς,
Εἴ πως ἔτι ζώει γε Νεοπόλεμος θεοειδῆς.
Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ σήθεστιν ἐώλπει,
Οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι απ' Αργεος ἵπποβότοιο,
Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ, ζεῦ δέ τε Φθίηνδε νεεσθαι,
Ως ἀν μοι τὸν παῖδα θοῦ ζὺ νηὶ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καὶ οἱ δειξειας ἐκαστα,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶας τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ηδὴ γάρ Πηλῆα γένομαι ἡ κατὰ παταν
Τεθνάμεν, ἥπε τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆσθαι,

335
Γῆραι

Γήραι τε συγερῷ, καὶ ἐμὴν πολιδέγμενον αἰεὶ³⁴⁰
Λυγρὴν ἀγέλιην, ὅτ᾽ ἀποφθιμένοι πούθοιτο.

Ως ἕφαζο κλαίων· ἐπὶ δὲ σενάχουῃ γέροντες,
Μνησάμενοι, τὰ ἔκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλειπον.
Μυρομένες δὲ ἄρα τές γε οἷῶν ἐλέησε Κρονίων,
Αἴψα δὲ Αθηναίην ἐπεια περόνηα προσηύδα.

Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς Ἑτα.

Η νῦ τοι ψκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Αχιλλεύς;
Κεῖνος ὅγε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραύαν
Ησαὶ ὁδυρόμενος ἐγαρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἰχονται μετὰ δεῖπνον, οὐδὲ ἄκμηνος καὶ ἄπατα.

Αλλ᾽ οὐθι, οἱ νέκταρο τε καὶ ἀμέροσίην ἐραζεινὴν
Στάξον ἐνὶ σῆθεστ, ἵνα μή μιν λιμὸς ἴκηται.

Ως εἰπών, ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Αθήνην.

Η δέ, ἄρπη εἰκυῖα τανυπέρυγι, λιγυφώνω.
Οὐρανῷ ἐκκαζέπαλο, δὲ αἰθέρος αὐτὰρ Αχαιοί
Αὐτίκα θωρῆστοντο κατὰ σραζόν· η δὲ Αχιλῆς
Νέκταρ ἐνὶ σῆθεστι καὶ ἀμέροσίην ἐραζεινὴν
Στάξ, ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπῆς γέναδε ἴκηται.
Αὐτὴ δὲ πάρος πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ

Ω, χετο· τοὶ δὲ ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάνω.

Ως δέ ὅτε παρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποδεύονται,
Ψυχραὶ υπαὶ ρίπης αἰθρηγενέος Βορέω.

Ως τότε παρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανόνσαι,
Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ασπίδες ὄμφαλοεσσαι,

Θώρηκές τε πραταιγύαλοι, καὶ μείλινα δύρα.

Αἴγλη δὲ ψρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
Χαλκὺς ὑπὸ σεροπῆς, ὑπὸ δὲ κήπτος ὠρνυτο ποσσὸν

Ανδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι πορύσειο διος Αχιλλεύς.

Ταὶ καὶ ὁδοντῶν μὲν καναχὴ πέλε, τὰ δὲ οἱ ὄστε
Ααμπέσθην, ὡσεὶ τε πυρὸς Σέλας· ἐν δὲ οἱ ητορ
Δύνατος ἄχος ἀτλῆσον· οὐδὲ ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων,
Δύστετο δῶρα θεῶν, τὰ οἱ Ηφαιτοσ κάμε τεύχων.

Κυνηΐδας μὲν πρῶτα περὶ πνήμησιν ἔθηκε

Καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρύιας.

370

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Δεύτερον αὖ, Θάρηκα περὶ σήθεστιν ἔδυνεν·

Αμφὶ δὲ ἄρδη ὀμοισιν Βάλειο ξέφος ἀργυρόηλου,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἐπειδὴ Κάκος μέγα τε, σιβαρόν τε
Εἴλειο, τὸ δὲ ἀπάνευθε σέλας γένεται, ηὔτε μηνης.

Ως δὲ ὅταν ἐκ τῶντοι σέλας ναύτησι φανείη

375

Καιομένοιο τυρὸς, τὸ δὲ καίεται ψύχος ὄρεσφι,

Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τὸ δὲ ἐκ τρυφάλειαν αἰέρας,

Πόνιον ἐπὶ ιχθύσενται φίλων ἀπάνευθε φέρεστιν·

Ως ἀπὸ Αχιλλῆος Κάκος αἰθέρος ἵκανε

380

Καλλί, δαιδαλέες· τεροὶ δὲ τρυφάλειαν αἰέρας,

Κρατὶ θέτο Βριαρήν· ηδὲ, αἰσήρως, ἀπέλαμπεν

Ιππερις τρυφάλεια· τεριστείοντο δὲ ἐθειραῖ

Χρύσεαι, ἀς Ηφαίστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.

Πειρήθη δὲ ἔοι αὐτῷ ἐν ἔντεσι δῖος Αχιλλεὺς,

Εἴ οἱ ἐφαρμόστειε, καὶ ἐντρέχοις αὐγλαὰ δῶρα·

385

Τῷ δὲ εὗτε πτερᾷ γίνεται, αἰειρε δὲ ποιμένα λαῶν.

Εκ δὲ ἄρα Ζύριγος πτερῶντος ἐσπάσατο ἔγχος,

Βριθὺ, μέγας, σιβαρόν· τὸ μὲν τὸ δύνατον ἄλλος Αχαιῶν

Πάλλειν, ἄλλα μιν οἵος ἐπίσαλο τῷλαι Αχιλλεὺς,

Πηλιάδα μελίην, τὴν πτερὸν φίλω τάμε Χείρων

390

Πηλίς ἐκ πορυφῆς, φόνον ἐμπεναι ἡρωεστιν.

Ιππες δὲ Αὐτομέδων τε καὶ Αλκιμος ἀμφίεποντες

Ζεύχνυσσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδνα ἔσταντες ἐν δὲ χαλινάς

Γαμφηλῆστες ἐβαλον, κατὰ δὲ ήνια τεῖναν ὀπίσσω

Κολλητὸν πτολεμαῖον· οὐδὲ ἄρη μάσιγα φαεινὴν

395

Χειρὶ λαβῶν ἀραριῖαν, ἐφ' ἵπποιν ἀνόργοτεν

Αὐτομέδων· ὅπιθεν δὲ πορυστόμενος βῆ Αχιλλεὺς,

Τεύχεσι πτεροφαίνων, ὡς ἡλέκτηρος ὑπερίων.

Σμερδαλέον δὲ ἵπποισιν ἐκέκλετο πτερὸς ἐοῖο.

Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400

Αλλως δὴ φράξεσθε Καστέμεν ἥνιοχῆς

Αψί Δαναῶν ἐσ ὄμιλον, ἐπειδὴ ἔώμεν πολέμοιο·

Μηδὲ, ὡς Πάτροκλον, λίπεται αὐτόθι τεθνειῶτα.

Τὸν δὲ ἄρη υπὸ Ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος,

Ξάνθος, (ἄφαρ δὲ ἦμεσε καρῆται, πτεραὶ δὲ χαίτη) 405

Ζεύγλης

Ζεύγλης ἐξεριπτῆσα ταράζυγὸν, ψδας ἵκανεν·
Αὐδήνια δ' ἔθηκε Θεὰ λευκώλενος Ήρη.)

Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε ζαώσομεν, ὅσριμ' Αχιλλεῦ.
Αλλά τοι ἐγγύθεν ἥμαρ ὀλέθριον, ωδὲ τι ἡμεῖς
Αἴτιοι, ἀλλὰ Θεός τε μέγας, καὶ μοῖρα κραταιή.

Οὐδὲ γὰρ ἡμείρην Βραδυῆτί τε νωχελίη τε
Τρῶες απ' ὄμοιν Παλέροκλι τεύχε ἔλουη·
Αλλὰ Θεῶν ὥρισος, ὃν ηὔκομος τεκε Λητώ,
Εκῆλαν ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Εκλορι κῦδος ἔδωκε.

Νῶι δὲ καί κεν ἄμα πνοιῇ Ζεφύρῳ θέοιμεν,
Ην περ ἐλαφροτατην φάσι ἔμμεναι· ἀλλά Σοι αὐτῷ 415
Μόρσιμόν ἐσι, Θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴψι δαμῆναι.

Ως ἄρα φωνήσαντος Εριννύες ἔσχεθον αὐδήν.
Τὸν δὲ μέγ' ὄχθησας προσέφη πόδας ὡκὺς Αχιλλεύς.

Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; ωδέ τί σε χρή. 420
Εὖ νῦ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὁ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
Νόσφι φίλις πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας αἴδην ἐλάσαι πολέμοιο.

Η ρά, καὶ εὐ πρώτοις ἰάχων ἔχε μάνυχας ἵππες.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Διὸς ἐπιτρέψαντο, καὶ ἔρχονται βοσκόσταλες οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ελλησιν, Ήραί τε, καὶ Αθηναῖ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ηφαίστῳ, καὶ Ερμῆσιν τοῖς δὲ Τερεσίν, Αφροδίτῃ, καὶ Απόλλων· ἔτι δὲ καὶ Αρίεμις, καὶ Ληὶώ, Αρης τε, καὶ Σκάμανδρῳ. Αἰνεῖαν δὲ, ἀνίσσηντα Αχιλλεῖ, Κάλει Ποσειδῶν, νεφέλην καλύψας. Αχιλλεὺς δὲ ἄλλες τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον τὸν Περιάλμενον κατέβασται· Εὐλωρ δὲ ἀνίσταται αὐτῷ, φεύγει, Απόλλων οὐσαντὸς αὐτόν· τὰς δὲ ἄλλες Αχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας καλεπείγει.

Α Λ Λ Η.

Υ., Μακάρων ἔρις ὁρίο, φέρει δ' ἐπὶ κάρλος Αχαιοῖς.

Ως οἱ μὲν παρὰ ηγεμονίᾳ κορωνίστι Θωρήστου οὗτοι
Αμφὶ ζέ, Πηλέος υἱὲ, μάχης αἰκόνηιον, Αχαιοί·
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεὸς ἀγροῦνδε καλέστας
Κρατὸς ἀπ' Οὐλύμπιοιο πολυπλήγχος· ή δ' ἄρα πάντη 5
Φοίηστατα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
Οὔτε τις ἐν Πολαμῶν ἀπένην, νόσφ' Σκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταῖς τ' ἀλσεα καλὰ νέμονται,
Καὶ πηγαὶ ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήντα.
Ελθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεῖης αἰθέρσησιν ἐφίζανον, ἃς Διὸς παῖδες 10
Ηφαιδος ποιήσεν ιδύησι πραπίδεσσιν.
Ως οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγερατ· γάδ' Ενοσίχθων
Νηκέστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἀλὸς ἥλθε μετ' αὐτάς.
Ιζε δ' ἄρδ' ἐν μέστοισι, Διὸς δὲ ἐξείρετο Βελήν.

Τίπτ' αὖ, Αργικέρωνε, θεὸς ἀγροῦνδ' ἐκάλεστας;
Η τί περὶ Τρῶων καὶ Αχαιῶν μερμηοίζεις;
Τῶν γὰρ νῦν ἀγχιστα μάχη πόλεμός τε δεδηε. 15
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Εγνως, Εννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν σήθεσι Βελήν,

20

Ων

Ων ἔνεκας ξυνάγειρος· μέλεσί μοι, ὀλλύμενος περ.

Αλλ' ἦτοι μὲν ἐγω μενέω τῆιχοι Οὐλύμποιο

Ημενος, ἐνθ' ὄρέων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Ερχεσθ', ὅφ' ἀντὶ ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Αχαιάς.

Αμφοτέροισι δ' αρόγεθ', ὅπη νόος ἐσὶν ἐκάστη.

Εἰ γὰρ Αχιλλεὺς οὗος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,

Οὐδὲ μίνυνθ' ἔχει τοδώκεα Πηλείωνα.

Καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποιθομέεσκον ὄρῶντες·

Νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν, ἐταίρος, χάεται αἰνῶς,

Δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἔχαλαπάξῃ.

Ος ἔφατο Κρονίδης, τόλεμόν δ' αἰλίασον ἔγειρε.

Βαν δ' ἴμεναι τόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες·

Ηρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν, καὶ Παλλὰς Αθήνη,

Ηδὲ Ποσειδάνων γαιόχος, ηδ' ἐριψύνης

Ερμείας, δις ἐνὶ φρεσὶ τευκαλίμησι κέκασο·

Ηφαιστος δ' ἄμα τοῖσι κίε, σθενεῖ βλεμεαίνων,

Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κυνῆμαι ῥώντο ἀραιαῖ.

Εἰς δὲ Τρῶας Αρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἡμὲν αὐτῷ

Φοῖβος ἀκερσεκομητης, ηδ' Αριεμις ιοχέαιρα,

Ληϊώ τε, Ξάνθος τε, φιλομηειδέσ τ' Αφροδίτη.

Εἴως μέν ρ' απάνευθε θεοὶ θυητῶν ἐσαν ἀνδρῶν,

Τέως Αχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, ψυκέντες Αχιλλεὺς

Εξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἀπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·

Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὲς ὑπῆλυθε γυῖα ἔκασον,

Δειδίστας, δέ δ' ὄρῶντο τοδώκεα Πηλείωνα

Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολογιγῷ ἴσον Αρη.

Αὐτὰρ ἐπεὶ μεδ' ὄμιλον Ολύμποιος ἥλυθον ἀνδρῶν,

Ωρτο δ' Ερις κρατερὴ, λαοστόος· αὖε δ' Αθήνη,

Στᾶσ' ὅτε μὲν ταρά ταφρον ὄρυκτην, τείχεος ἐκλόσ,

Αλλοτ' ἐπ' ακτάων ἐριδάπων μακρὸν αὔτει·

Αὔε δ' Αρης ἐτέρωθεν, ἐρεμηνῇ λαιλαπι ἴσθ,

Οξὺ κατ' ἀκροβάτης τόλεως Τρώεσσι κελεύων,

Αλλοτε ταρὸς Σιμόενῃ θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

Ος ταὶς αμφοτέροις μάκαρες θεοὶ ὄτρύνοντες,

Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἐριδα ρήγνυντο βαρεῖαν.

25

30

35

40

45

50

55

ΔΕΙΝΟΥ

Δεινὸν δ' ἐβρόνησε τῷ οὐρανῷ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Τύφόθεν· αὐτῷ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὅρεων τὸν αἰπεινὰ κάρημα.
Πάντες δ' ἐστείση οὐ πόδες τολυπιδάκες Ιδης,
Καὶ κορυφαὶ, Τρώων τε τόλμις, καὶ νῆες Αχαιῶν.
Εδδεισεν δὲ υπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, Αἴδωνεὺς,

Δείσας δὲ ἐκ θρόνου ἀλτο, καὶ ταχεῖ μήδοις υπερθε
Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοστίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη,
Σμερδαλέ, εὐρώνετα, τὰ τε συγέεται θεοί τερ.

Τόσσος ἄρα κῆρυπος ὥρτο θεῶν ἔριδες ξυνιόντων.

Ητοι μὲν γάρ ἐναντία Ποσειδάωνος ἄνακτος

Ισατ' Απόλλων Φοῖβος, ἔχων ἵα τιερόεντας

Αὐλα δὲ Ενυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη·

Ηρη δὲ ἀνέτη χρυσηλάκαρος, κελαδεινὴ,

Αρτεμις ιοχέαρα, πασιγνήτη Εκάτοιο·

Λητοῖ δὲ ἀντέτη Ζωκος, ἐριθνιος Ερμῆς.

Αὐλα δὲ ἄρετος Ηφαίστου μέγας τοταμὸς, Βαθυδίνης,

Οὐ Ξάνθον καλέεται θεοί, ἀνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Ως οἱ μὲν θεοί ἀντα τεθῶν ἴσταν αὐτῷ Αχιλλεὺς 75

Εκλορος ἄντα μάλιστα λιλαίειο δύναις ὄμιλον

Ποιαμίδεως τῷ γάρ ρα μάλιστα γε θυμὸς ἀνώγει

Αἰμαλος ἄσται Αρης, ταλαύρινον τολεμισήν.

Αἶνείαν δὲ ίθυς λασσόδος ὥρσεν Απόλλων

Αὐλία Πηλείωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἡύ·

Τιεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἰσατο φωνήν·

Τῷ μιν ἐεισάμενος ωροσέφη Διὸς υἱὸς Απόλλων.

Αἶνεία, Τρώων βεληφόρε, τῷ τοι ἀπειλαῖ.

Τας Τρώων βασιλεῦσιν υπέρσχεο οἰνοποτάζων,

Πηλείδεω Αχιλῆος ἐναντίειον τολεμίζειν;

85

Τὸν δὲ αὐτὸν Αἶνείας ἀπαμειβόμενος ωροσέειπε.

Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ ἐκ ἐθέλοντα κελεύεις,

Αὐλία Πηλείωνος υπερθύμοιο μάχεσθαι;

Οὐ μὲν γάρ νῦν τρῶτα ποδώκεος ἀντ' Αχιλῆος

Στηγομαι, ἀλλ' ἦδη με καὶ ἄλλοτε δερὶ φόβησεν,

95

Α α α

Εξ

Εξ Ιδης, ότε Βεστὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησι·

Πέρσε δὲ Λυρηγσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς

Εἰρύσαθ', ὃς μοι ἐπῶρσε μένος, λαιψηρά τε γεννα.

Η καὶ ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Αχιλῆος καὶ Αθήνης,

Η οἱ πρόσθεν ιῆστα τίθει φάος, οὐδὲ ἐκέλευεν

Εγχεῖ χαλκείω Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.

95

Τῷ ωκεανῷ ἐστι Αχιλῆος ἐναντίον ἀνδρα μάχεσθαι·

Αἰεὶ γὰρ πάρα εἴς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.

Καὶ δ' ἄλλως τῷ γε ιθὺ βέλος πέτετ', ωδὴ ἀπολήγει,

Πρὶν χροὸς ἀνδρομέδοιο διελθέμεν· εἰ δὲ θεός περ

100

Ισον τείνειν πολέμῳ τέλος, ωδὴ με μάλα ρέα

Νικήσει, ωδὴ εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.

Τὸν δ' αὗτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς οἰδε, Απόλλων.

Ηρως, ἄλλα γε καὶ Κύ θεοῖς αἰειγενέτησι

Εὐχεο· καὶ δέ ζε φασὶ Διὸς πάρης Αφροδίτης

105

Εκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείνος ἐκ θεῶν ἐσίν·

Η μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ηδὲ ἐξ ἄλιοιο γέρονθος.

Αλλ' ιθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα μηδὲ ζε πάντα

Λευγαλέοις επέεσσιν ἀποτρεπέτω, καὶ ἀρετῇ·

Ως εἰπών, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.

110

Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ.

Οὐδὲ ἔλαθ' Αγχίστο πάντας λευκώλενον Ηρην,

Αντία Πηλείωνος ἵων, ἀνὰ ωλαμὸν ἀνδρῶν.

Η δέ ἄμυδις καλέσασα θεὸς μετὰ μῦθον ἔειπε.

Φράξεθον δὴ Κρῖνη, Ποσειδανὸν καὶ Αθήνη,

115

Εν φρεσὶν ύμειρησιν, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα.

Αἰνειας δέ ἔβη, κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,

Αντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Απόλλων.

Αλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀπόλωπῶμεν ὥπισσω

Αὐτόθεν· ηδὲ τις ἐπειθα καὶ ἡμείων Αχιλῆος

120

Παρεσταίη, δοίη δὲ πράτος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ

Δευέσθω· ἵνα εἰδῇ ὁ μιν φιλέεσσιν ἄριστοι

Αθανάτων· οἱ δέ αὐτὸς ἀνεμώλιοι, οἱ τὸ πάντας περ

Τρῶας ἀμύνεσσιν πολέμου καὶ δηϊστῆται.

Πάντες δέ οὐλύμπιοι καζήλθομεν ἀνθιώντε

125

Τῆσδε

Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθησι
Σῆμερον· ὕσερον αὖτε τὰ πείσεται, ἀστα οἱ αἴστα
Γεινομένων ἐπένησε λίνω, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

Εἰ δὲ Αχιλεὺς καὶ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὄμφης,
Δείστετ ἐπειδ', ὅτε κέν τις ἐναῖψιον θεὸς ἔλθῃ
Ἐν πολέμῳ χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.

Τὴν δὲ ημείσετ ἐπειδὴ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Ηρη, μὴ χαλέπαινε παρεκ νόου· ωδε τί Ζε χρῆ.

Οὐκ ἀν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεὸς ἔριδι ξυνελάσσαι

Ημέας τὰς ἄλλας, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι ημεν.

Αλλ' ημεῖς μὲν ἐπειδὴ καθεζώμεσθα κιόνης

Ἐκ πάτερ εἰς ζυπιὴν, πολέμος δὲ ἀνδρεστὶ μελήσει.

Εἰ δέ καὶ Αρης ἄρχωσι μάχης καὶ Φοῖβος Απόλλων,

Η Αχιλῆς σχωσι, καὶ εἰώστι μάχεσθαι,

Αὐτίκ' ἐπειδὴ καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὁρεῖται

Φυλόπιδος· μάλα δὲ ὅκα διακρινέντας οἵων

Αψιμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεđ ὄμηγυροιν ἄλλων,

Ημετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκη ἴφι δαμέντας.

Ως αὖτα φωνήστας ἡγήσατο Κυανοχαίτης

Τεῖχος εἰς ἀμφίχυτον Ηρακλῆος θείοιο,

Τψηλὸν, τό γάρ οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Αθήνη

Ποίεον, ὅφετα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλέοιο,

Οππότε μιν Ζεύαιο ἀπ' ημένος πεδίονδε.

Εὐθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἐδετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,

Αμφὶ δὲ ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὥμοισιν ἐσάντο.

Οἱ δὲ ἐτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὄφρύσι Καλλικολώνης,

Αμφὶ Ζε, ηγε Φοῖβε, καὶ Αρηα πολίπορθον.

Ως οἱ μέν Ῥ ἐκάτεροθε καθείσατο μητιόωντες

Βελάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο

Ωκνεον ἀμφοτεροι· Ζεὺς δὲ, ημενος Ὅψι, κέλευε.

Τῶν δὲ ἄπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ

Ανδρῶν ἡδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν

Ορνυμένων ἀμυδῖς· δύο δὲ αἱέρες ἐξοχοὶ ἄριστοι

Ἐς μέσον ἀμφοτέρων ζυνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,

Αἰνείας τὸν Αγχιστιάθης, καὶ διος Αχιλλεὺς.

130

135

140

145

150

155

160

Αἰνείας

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νευσάζων κόρυθι βριαρῇ ἀτὰρ ἀσπίδα θύρι
Πρόσθεν ἔχει σέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχο.

Πηλείδης δὲ ἐτέρωθεν ἐναντίον ὥρτο, λέων ὡς
Σίνης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάσιν, 163
Αγρόμενοι, τῶς δῆμος ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
Ερχεται, ἀλλ᾽ ὅτε κέν τις ἀρηΐθόων αἰζηῶν.

Διφρὶ Βάλῃ, ἑάλῃ τε χανῶν, περί τὸ ἀφρὸς ὁδονήσας
Γίγνεται, ἐν δὲ τέ οἱ κραδίῃ σένει ἀλκιμον ἦτορ,
Οὐρῷ δὲ πλευράς τε καὶ ἴσχία ἀμφοτέρωθεν
Μασίεται, ἕε δὲ αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι. 170
Γλαυκίσων δὲ ιθὺς φέρεται μένει, ἡγινα πάντη
Ανδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτων ἐν ὄμιλῳ.
Ως Αχιλῆς ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ

Αὐλίου ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο.

Οἴδ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἥσταν ἐπὶ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερον προσέειπε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς.

Αἰνεία, τί ζὺ τόσον ὄμιλος πολλὸν ἐπελθὼν,
Εστις; ἢ ζε γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
Ελπίμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἵπποδάμοισι. 180

Τιμῆς τῆς Πρίαμος; ἀτὰρ εἴκεν ἐμὲ ἐξεναρίζης,
Οὐ τοι τένεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ Θήσει.
Εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἐμπεδος, ωδὲ ἀεσίφρων.

Η νῦ τί τοι Τρώες τέμενος τάμον ἔξοχον ἀλλων,
Καλὸν φυλαλίης καὶ ἀράρης, ὅφρα νέμηται
Αἴκεν ἐμὲ κτείνης; χαλεπῶς δὲ σὸν ἔολπα τὸ ρέξειν. 185

Ηδη μέν σέ γε, φημὶ, καὶ ἀλλοίει δερὶ φόβησα.

Η εἰ μέμνη, ὅτε περ ζε Βοῶν ἄπο μὲνον ἔοκτα,

Σεῦα κατὶ Ιδαίων ὄρεων ταχέεσσι ποδεσσοις

Καρπαλίμως; τότε δὲ τι μεταλροπαλίζεο φεύγων.
Ἐνθεν δὲ εἰς Λυρηγστὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν

Πέρσα, μεθορμηθεὶς ζὺ Αθήνῃ καὶ Διὶ παλῇ.

Ληιάδας δὲ γυναικας, ἐλεύθερον ἥμαρ ἀπούρως,

Ηγον· αὐτὰρ ζε Ζευς ἐρρύσατο, καὶ θεοὶ ἀλλοι.

Αλλ᾽ εἰ νῦ σὸν ἔργεσθαι σίομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ

163

170

175

180

185

190

195

Βάλλεται.

Βάλλεαι ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς τηνῆντιν οἴναι, μηδὲ ἀνίοις ἵσασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν ταθέειν. ὁρχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Τὸν δ' αὐτὸν Αἰνείας ἀπαμείβειο, φώνησέν τε.

Πηλείδη, μηδὲ μὴ ἐπέεσσι γε, νηπύτιον ὡς,

200

Ἐλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ Κάφα οἰδα καὶ αὐτὸς,

Η μὲν κερομίας, τὸδὲ αἰσυλα μυθήσασθαι.

Ιδμεν δὲ ἀλλήλων γενεὴν, ίδμεν δὲ τοκῆας,

Πρόκλυτ' ἀκέσοντες ἐπεια θνητῶν ἀνθρώπων.

Οψει δὲ ςτὸν ἄρ πω ζὺ εὑρεῖς ἴδεις, ςτὸν ἄρ ἔγω ζύς. 205

Φασί ζε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἐκγονον εἶναι,

Μηῆδος δὲ ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμψ αἵοσύδνης.

Αὐτὰρ ἔγων οἰδέ μεγαλήτορος Αγχίσαο

Εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἐστί Αφροδίτη.

210

Τῶν δὴ νῦν ἔτεροι γε φίλον ταῖδα κλαύσονται

Σήμερον ς γάρ Φημὶ ἐπέεσσι γε νηπύλιοισιν

Ωδε διακρινθεῖε, μάχης ἐξαπονεεσθαι.

Εἰ δὲ ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὅφρ εὖ εἰδῆς

Ημερέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἀνδρες ἵσαστο.

Δάρδανον αὖ τρωτον τέκειο νεφεληγερέτα Ζεύς.

215

Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ ςπω Ιλιος ἴρη

Εν τεδίω πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων.

Αλλ' ἔθ' ὑπωρείας ὥκεον πολυπιδάκις Ιδης.

Δάρδανος αὖ τέκειον Εριχθόνιον βασιλῆα,

220

Ος δὴ αὐτειόταλος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων.

Τῷ τρισχίλιαι ἵπποι ἔλος κάτα βυκολέοντο

Θήλειας, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆστοι.

Τάων καὶ Βορέης ἡράστατο βοσκομενάων,

Ιππω δὲ εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη.

Αἱ δὲ ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαΐδεκα πώλας.

225

Αἱ δὲ ὅτε μὲν ζηιδῶν ἐπὶ ζειδῶρον ἀργραν,

Ακρον ἐπ' ἀνθερίκων παρπόν θέον, ςδε καζέκλων.

Αλλ' ὅτε δὴ ζηιρτῶν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,

Ακρον ἐπὶ ρηχμῖνος ἀλός πολιορκον.

Τρῶα δὲ Εριχθονίος τέκειο Τρώεσσιν ἀνακῆα.

230

Τρωὸς

Τρεώδες δ' αὖ τρεῖς παιδεῖς ἀρμάμονες ἐξεγένουσι,
Ιλός τ', Αστάρακος τε, καὶ ἀντίθεος Γαννυμήδης,
Ος δὴ κάλλισος γένετο θυῆων αὐθρώπων.

Τὸν καὶ ἀνηρεῖψαντο θεὸν Διὸν οἰνοχοεύειν,
Κάλλεος εἰνεκα σῖο, ἵνα ἀβανάτοισι μετείη.

Ιλος δ' αὖ τέκεδ' οὐδὲν ἀρμάμονα Λαομέδοντα·

Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμον τε,

Λάμπον τε, Κλῦσιον Φ', Ιπέλαονά τ', οἶζον Αρης·

Αστάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δὲ ἄρ' Αγχίσην τέκε παιδα·

Αὐτὰρ ἔμι Αγχίσης· Πρίαμος δὲ ἔτεχε Εκλορα δῖον.

Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἴματος εὔχομαι εἶναι.

Ζεὺς δὲ ἀρετὴν ἀνδρεστοιν ὄφελλει τε, μινύθει τε,

Οππως κεν ἐθέλητοι· ὁ γὰρ κάριτος ἀπάντιων·

Αλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, μηπύτιοι ὡς,

Εσαότ' εν μέστῃ υσμίνη δηϊδῆται.

Εσι γὰρ ἀμφοτεροισιν ὄνείδεα μυθήσασθαι

Πολλὰ μάλι· γάδ' ἂν νηῆς ἐκάλοντος ἀχθος ἄροιτο.

Στρεπῆ δὲ γλῶσσος ἐσὶ Βροτῶν, πολέες δὲ ἐνι μῆθαι,

Πανθῆσι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἐνθα καὶ ἐνθα.

Οπποῖόν καὶ εἰπητθα ἔπος, τοῖον καὶ ἐπακέσαις.

Αλλὰ τί ἔριδας καὶ νείκεα νῶιν ἀνάγκη

Νεικεῖν ἀλλήλοισιν, ἐναντίον, ὡςε γυναικας,

Αἴτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο

Νεικεῦσ' ἀλλήλησι, μέσην ἐς ἀγυιὰν ἴσται,

Πόλλ' ἔτεά τε, καὶ ωκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.

Αλκῆς δὲ γάδ' ἐπέεστον ἀπόρεψεις μεμαῶτα,

Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, Θᾶσσον

Γευσόμεντ' ἀλλήλων χαλκῆρεσιν ἐγχείησιν.

Ηρά, καὶ ἐν δεινῷ Σάκει ἥλαστε χάλκεον ἐγχος,

Σμερδαλέω, μέγα δὲ ἀμφὶ Σάκος μήκε δύρδος αἰκαῆ.

Πηλείδης δὲ Σάκος μὲν ἀπὸ οἴο χειρὶ παχεῖη

Εσχετο παρεῖσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἐγχος·

Ρειαόδ' ἐλευσεσθαις μεγαλήτορος Αἰνείαο·

Νήπιος, γάδ' ἐνόησε καὶ φρένα, καὶ καὶ θυμὸν,

Ως καὶ ρῆδι ἐσὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα

235

245

250

255

265

Ανδράσι

Ανδράσι γε Θυηοῖσι δαμίμεναι, ωδὴ ὑποείκειν.

Οὐδὲ τότε Αἰνείαο δαΐφρονος ὅβειμον ἔγχω.

Ρῆγε Σάκος· χρυσὸς γαρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·

Αλλὰ δύω μὲν ελασσε διὰ τῷ ψήφας, αἱ δὲ ἄρα ἔτι τρεῖς

Ησαν· ἐπεὶ τῷ ψήφας ηλασε Κυλλοποδίων, 270

Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δὲ ἐνδοθι καστιέροιο,

Τὴν δὲ μίαν, χρυσέν, τῇ ρᾶ ἐσχειο χάλκεον ἔγχος.

Δεύτερος αὖτε Αχιλλεὺς προτείνει δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλεν Αἰνείαο κατὰσπίδα τάντοσε ἵσην,

Αἴνυγχος ὑπὸ πρώτην, οὐδὲ λεπτόταλος θέει χαλκός.

275

Λεπτοτάτη δὲ ἐπέην ρίνος βοός· οὐδὲ διὰ πρὸ

Πηλιαὶ οὐδὲν μελίην, λάκε δὲ ασπίς ὑπὸ αὐτῆς.

Αἰνείας δὲ ἐάλη, οὐδὲ απὸ ἔθεν ασπίδα ἀνέσχε

Δείσας ἔγχειν δὲ ἄρα ὑπὲρ νώτων ἐνὶ γαῖῃ

Εἶη ιερένη, διὰ δὲ αμφοβέρων ἔλε κύκλους

280

Ασπίδος αμφιβρότης· οὐδὲ ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν,

Εἶη, καὶ δὲ ἄχος οἱ χύτοι μυρίοις ὄφθαλμοῖσι,

Ταρβήτας, οἱ οἱ ἄγκηι πάγη Βέλος· αὐτὰρ Αχιλλεὺς

Εμμεμαῶς ἐπόρεστεν ἐρυστάμενος ζίφος ὁζὺ,

Σμερδαλέα ιάχων, οὐδὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ

285

Αἰνείας, μέγα ἔργον, οὐδὲ δύω ἄνδρε φέροιεν,

Οἷοι νῦν βροτοί εἰστε· οὐδὲ μηδένει τάλλει οὐδὲ.

Ενθά κεν Αἰνείας μὲν ἐπεστύμενον βάλε τῷτρω,

Η κόρυς, οὐδὲ Σάκος, τό οἱ ἡρκεστε λυγρὸν ὄλεθρον.

Τὸν δέ κε Πηλείδης σχεδὸν ἄστοι Θυμὸν ἀπηύρα,

290

Εἰ μὴ ἄρα οὖτε νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Αὐτίκα δὲ ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῆθον ἔειπεν.

Ωτόποι, οὐδὲ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,

Οι τάχα Πηλείωνι δαμεῖς αἰδοσσόδε κάτεισι,

Πειθόμενος μύθοισιν Απόλλωνος ἐκάτοισι,

295

Νήπιος· οὐδὲ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.

Αλλὰ τὴν νῦν ὅτοις ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,

Μάψ, ἔνεκ αἰλοτρίων ἄχεων, κεχαρισμένα δὲ αἰεὶ

Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ ωραῖον εὐρὺν ἔχεσιν;

Αλλὰ ἄγεθ, ημεῖς πέρ μιν ὑπὸ ἐκ θανάτῳ ἀγάγωμεν, 300

Μήπως

Μήπως καὶ Κρονίδης πεχολώσειται, αἴκεν Αχιλλεὺς
Τόνδε καλάκεινη· μόριμον δέοί εῖ αἰλέασθαι,
Οφρα μὴ ἀσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὅληται
Δαρδάνι, ὃν Κρονίδης περὶ πάνιων φίλατο παῖδων,
Οἱ οὐεν ἔξεγένενοῦτο, γυναικῶν τε Θητάων.
Ηδη γὰρ Πριάμος γενεὴν ἥχθηρε Κρονίων.
Νῦν δὲ δῆ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάζει,
Καὶ παῖδες παῖδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

305

Τὸν δὲ ἡμείσετ ἐπειτα Βωῶπις πότνια Ήρη.

Ἐγκοσίγαι, αὐτὸς ζὺ μετὰ φρεσὶ ζῆσι νόησον

310

Αἰνείαν, η κέν μιν ἔρυστεαι, η κεν ἐάστεις

Πηλείδη Αχιλῆς δαμήμεναι, ἐσθλον ἔοντα.

Ητοι μεν γαρ οὐδὲ πολεῖς ὠμόσταμεν ὄρκες

Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἔγω καὶ Παλλαῖς Αθήνη,

Μήποτ ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήστειν καιὸν ἥμαρ,

315

Μηδὲ ὄπόταν Τροίη μαλερά πυρὶ πᾶσα δάηται

Δαιομένη, δαίωσι δὲ ἀρήσιοι οὐεις Αχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπει τόγε ἀκοσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Βῆρος μεν ἀν τε μάχην, καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,

Ιξε δέ, ὁδέ Αἰνείας, ηδέ ὁ κλύτος ἦν Αχιλλεύς.

320

Αὐτίκα τῷ μὲν ἐπεῖται κατ' ὄφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν

Πηλείδη Αχιλῆς· ὁ δὲ μελίην εὔχαλκον

Ασπίδος ἐζέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο.

Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Αχιλῆς ἔθηκεν,

Αἰνείαν δὲ ἐπέσενεν ἀπὸ χθονὸς υψόσ' αείρας.

325

Πολλαῖς δὲ σίχας ἥρων, πολλαῖς δὲ καὶ ἵππων

Αἰνείας υπερῆλτο, θεῶν ἀπὸ χειρὸς ὄργασις.

Ιξε δέ ἐπ' ἐτχαΐην πολυαῖκος πολεμοιο.

Ενθάδε Καύκωνες πόλεμον μεταθρήσουντο.

Τῷ δὲ μάλ' ἐγύθεν ἥλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

330

Καὶ μιν, φωνήσας ἐπει πλερόενται, προσηγύδα.

Αἰνεία, τίς σ' ἀδει θεῶν ἀτέονται κελεύει

Αυτί Αχιλῆς πολεμίζειν, ηδέ μάχεσθαι,

Οι ζευ ἄμα κρείσσων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισι;

Αλλ' ἀναγωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεαι αὐτῷ,

335

Μη

Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Αἰδος εἰσαφίκηαι·
Αὐτῷ ἐπεὶ καὶ Αχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη,
Θαρσήσας δὲ ἡπεῖτα μετὰ πρώτοις μαχεσθαι·
Οὐ μὲν γάρ τις σὸς ἄλλος Αχαιῶν ἔξεναρίζει.

Ως εἰπὼν, λίπειν αὐτόθι·, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα· 340
Αἴψα δὲ ἐπειτ' Αχιλῆς ἀπὸ ὄφθαλμῶν ζεύδαστος ἀχλὺν
Θεσπεσίην· ὁ δὲ ἡπεῖτα μέγ' ἔξιδεν ὄφθαλμοῖσιν.
Οχθήσας δὲ ἄρα εἶπε πρὸς ὅν μεγαλύτορα θυμόν.

Ως πόποι, ηδὲ μέγα θαῦμα τόδε ὄφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· 345
Εγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, ωδὲ τι φῶτα
Λεύσσω, τῷ ἐφένκε, καλακτάμεναι μενεαίνων.
Ηρα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ηεν· ἀτάρ μιν ἔφην μάλιστας εὐχέλασθαι.
Ἐρρέτω· καὶ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
Ἐστελλαι, ὃς καὶ νῦν φύγειν ἀσμενος ἐκ θανάτου. 350
Αλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύστας,
Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.

Η, καὶ ἐπὶ σίχας ἄλιον κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστῳ,
Μηκέτι νῦν Τρώων ἕκας ἔσαλε, δῖοι Αχαιοί·
Αλλ' ἄγε, ἀντρὶ ἀντρὶ ἀνδρὸς ἵτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι. 355
Ἄργαλέον δὲ μοι ἐσὶ, καὶ ἴφθιμω περ ἔοντι,
Τοσσύς δὲ ἀνθρώπων ἔφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
Οὐδέ καὶ Αρης, ὃσπερ θεὸς ἀμερόλος, ωδὲ καὶ Αθήνη,
Τοσσῆσδε ὑσμίνης ἔφέποις σόμα, καὶ πωνέοιτο·
Αλλ' ὅστον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε, ποσίν τε, 360
Καὶ σθένει, καὶ μὲν ἔτι φημὶ μεθησέμεν, ωδὲ ἡβαίον·
Αλλὰ μάλα σιχὸς εἴμι διαμπερές, ωδὲ τινὶ οἴω
Τρώων χαιρῆσειν, ὅσις σχεδὸν ἔγχεος ἐλθη.

Ως φάτε ἐποτρύνων. Τρώεσσι δὲ φαιδίμος Εκλωρ
Κέκλεθ ὅμοκλήσας, φάτο δὲ ἵμεναι ἀντ' Αχιλῆος. 365
Τρῶες ὑπέρβυμοι, μὴ δείδιτε Πηλείωνα·
Καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσοι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
Εγχεῖ δὲ ἀργαλέον· ἐπειὴ πολὺ φέρεροι εἰσιν·
Οὐδέ Αχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
Αλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσηγὴν κολψει. 370

Τῷ δὲ ἔγω ἀνήιος εἴμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔσικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔσικε, μένος δὲ αἰθωνι σιδήρω.

Ως φάτεποτρύνων· οἱ δὲ ἀνήιοι ἔγχει αἰειρον
Τρῶες· τῶν δὲ ἀμυδίς μίχθη μένος, ὥριο δὲ αὐτή.

Καὶ τότε ἄρεταιος εἶπε παρασάς Φοῖβος Απόλλων. 375

Ἐκλορ, μηκέτι πάμπαν Αχιλῆι προμάχιζε,
Αλλὰ καλὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσθοι δεδεξο,
Μήπως σὸν οὐδὲ βάλῃ, ηὲ σχεδὸν ἄστρι τύψῃ.

Ως ἔφαδε· Εκλωρ δὲ αὐτοῖς ἐδύσατο κλαμὸν ἀνδρῶν,
Ταρκήσας, ὅτε ἀκροτείη πα φωνήσαντο. 380

Ἐν δὲ Αχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν ειμένος ἀλκὴν,
Σμερδαλέα ιάχων· πρῶτον δὲ ἐλεν Ιφιτίωνα
Εσθλὸν, Οτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ον νύμφη τεκε Νηῆς Οτρυντῆς πολιπόρθω,
Τμώλω ὑπὸ νιφόεντι, Τδης ἐν πίσιν δήμῳ.
Τόντον δὲ ιθὺς μεμαῶτα βάλλει ἔγχει διος Αχιλλεὺς,
Μέστην κακκεφαλήν· οὐδὲ ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη.
Δάπησεν δὲ πεσών· οὐδὲ ἔπειχετο διος Αχιλλεὺς.

Κεῖσαι, Οτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατον ἀνδρῶν,
Ενθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ τοι ἐστιν ἐπὶ λίμνη
Γυγαίη, οὐδὲ τοι τέμενος παλεώτου ἐσιν,
Τλλω ἐπὶ ιχθυόεντι, καὶ Ερμώ δινήντι.

Ως φάτεπευχόμενος· τὸν δὲ ζόγος ὅτε κάλυψε·
Τὸν μὲν Αχαιῶν ἵπποι ἐπιστώτροις δατέοντο

Πρῶτη ἐν υσμίνῃ· οὐδὲ ἐπὶ αὐτῷ Δημολέοντα,
Εσθλὸν ἀλεξηθῆρε μάχης, Ανήνορος νίστη,
Νύξε καλὰ πρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρῆς.
Οὐδὲ ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διὰ αὐτῆς
Αἰχμὴ ιεμένη ρήξεον, ἔγκεφαλος δὲ

Ενδον ἄπας πεπάλακτο· δάμαστε δέ μιν μεμαῶτα. 400
Ιπποδάμαντα δὲ ἐπεῖτα, καθ' ἵππων αἰσσοντα,
Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον ψτασε δερί·
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἰσθεῖ, καὶ ηρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
Ηρυγεν ἐλκόμενος Ελικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
Κέρων ἐλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς Ενοσίχθων.

405

Ως

Ως ἄρα τόν γέρουγόντα λέπ' ὅσέα Θυμὸς ἀγήνωρ.

Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δερὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον

Πριαμίδην· τόνδ' εἴτε πάτηρ εἰασκε μάχεσθαι,

Οὔνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἐσκε γόνοιο;

Καὶ οἱ φίλαλοις ἐσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.

410

Δὴ τότε νηπίεησι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,

Θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὥλεσε Θυμόν·

Τὸν βάλε μέστον ἄκοντι ποδάρικης δῖος Αχιλλεὺς,

Νῶτα παραίσσοντος, ὅθι ζωσῆρος ὄχης

Χρύσειοι Κύνεχον, καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.

415

Ανήικον δὲ διέσχε παρὸν ὄμφαλὸν ἔγχεος αἰχμῇ.

Γνὺξ δ' ἔριπτοι μάχας· νεφέλη δὲ μιν ἀμφεκάλυψε

Κυανέη, προτί οἱ δὲ ἔλαβον ἔνθερα χερσὶ λιασθείς.

Εκῆρο δ', ὡς ἐνόησε πατίγυνησον Πολύδωρον

Ἐντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον ποτὶ γαίη,

420

Κάρρα οἱ ὄφθαλμῶν κέχυτο ἀχλὺς, ωδὸς δὲ ἀρέτης ἔτλη

Δηρὸν ἐκὰς σρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἤλθ' Αχιλῆς,

Οζὺ δόρυ πραδάων, φλογὶ εἰκελος· αὐτὰρ Αχιλλεὺς

Ως εἰδός, ὡς ἀνέπαλον, καὶ εὐχόμενος ἐπος ηῦδα.

Εγὺς ἀνὴρ ὃς ἔμόν γε μάλιστες ἐσεμάσσετο Θυμὸν, 425

Ος μοι ἔταιρον ἐπεφυε τετιμένον· ωδὸς δὲ ἔτι δὴν

Αλλήλες πολέμοιο ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας.

Η, καὶ ὑπόδρα ἴδων προσεφώνεεν Εκῆρος δῖον.

Ατσον ἵψ', ὡς κεν πᾶστον ὀλέθρε πείρασθ' ἵκησι.

Τὸν δὲ παρβήσας προσέφη πορυθαίολος Εκῆρος. 430

Πηλείδη, μὴ δὴ μέτεεσσί γε, νηπύτιον ὡς,

Ελπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ Κάφα οἶδα καὶ αὐτὸς

Η μὲν περιομίας, ηδὸν αἰσυλα μυθήσασθαι·

Οἶδα δὲ ὅτι Κύμεν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.

Αλλ' ητοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γνώσι κεῖται,

435

Αἴκε Ζε, χειρότερος περ ἐών, ἀπὸ Θυμὸν ἔλωμαι,

Δερὶ Βαλῶν· ἐπεὶ καὶ ἔμον βέλος οὖν πάροιθεν.

Η δέ, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δόρυ, καὶ τό γέ Αθήνη

Πνοιή Αχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,

Ηκα μάλα ψύξασσα· τὸ δὲ ἀψίδες Εκῆρος δῖον,

440

Αὐτῷ

Αὐτῷ δὲ προπάροιθε ποδῶν τέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Εμμεμαὼς ἐπόργησε, καὶ αἷμα μενεάνιν,
 Σμερδαλέα ιάχων· τὸν δὲ ἐξήρπαξεν Απόλλων,
 Ρεῖα μάλ, ὥσε Θεὸς, ἐκάλυψε δὲ ἄρ τὴν πολλῆ.
 Τρὶς μὲν ἔπειτε ἐπόργησε ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς
 Εγχεῖ χαλκείω, τρὶς δὲ τὴν πολλῆν πολλῆ.
 Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέστησθο, δαιμονὶ ἵσθι,
 Δεινάδ' ὁμοκλήσας ἔπειτα πλερόεντα προσηγόρισα.

Εὖς αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· τῇτε τοι ἄγχι
 Ηλθε πακὸν, νῦν αὗτέ σ' ἐρύσαλο Φοῖβος Απολλων,
 Ω, μέλλεις εὔχεσθαι, ίών εἰς δύπον ἀκόνιτων.
 Η θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὑστερον ἀντιβολήσας,
 Εἴπεις τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιθάρροθός εἶς.
 Νῦν δὲ ἄλλας Τρώων ἐπιειστομαί, οὖν κε κιχείω.

Ως εἰπὼν, Δρύοπ' ὅτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
 Ήριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὃ δὲ τὸν μὲν ἔστησε,
 Δημητρὸν δὲ Φιλητορίδην, ηὔν τε, μέγαν τε,
 Καγγίου δερί Βαλὰν ἡρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
 Οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ, ἐξαίνυτο φυμόν.
 Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, με Βίανθο,
 Αμφω ἔφρομηθεὶς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 Τὸν μὲν δερί Βαλὰν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄστρι τύψας·
 Τρῶα δὲ Αλαζορίδην· ὃ μὲν ἀνθίστη ἡλυθε, γάνων,
 Εἴπως εὖ πεφίδοιτο, λαβῶν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
 Μηδὲ κατακλείνειεν, ὅμηλικίην ἐλεήσας,
 Νήπιος, όδε τὸ ηδη, ὃ καὶ πείσεσθαι ἔμελλεν.

Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνήρ οὐν, όδε ἀγανόφρων,
 Αλλὰ μάλιστας· ὃ μὲν ἡπλέον χείρεσι γάνων,
 Ιέμενος λίσσεσθ', ὃ δὲ φασγάνων ὅτα κατ' ηπαρ·
 Εκ δέ οἱ ηπαρ ὅλισθεν, αὐτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῷ
 Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ ζκότος ὅσσε κάλυψε,
 Θυμῷ δευόμενον· ὃ δὲ Μέλιον ὅτα παρασάς
 Δερί κατ' οὓς· εἴθαρ δὲ δι' οὓτος ηλθετέροιο
 Αἰχμὴ χαλκείη· ὃ δέ Αγήνορος υἱὸν Εχεκλον
 Μέσσον κακκεφαλὴν ξίφεις ηλαστε κωπήσεις·

475
Πάν

Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἴματι· τὸν δὲ κατ' ὅστε
Ελλαῖς πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα πραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειδ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
Αγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
Αἰχμὴ χαλκείη· οὐδὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς, 480
Ηρόσθ' ὄρών θάνατον· οὐδὲ, φασγάνω αυχένα θείνας,
Τῇλ' αὐτῇ πήληκι καρῷ βάλε· μυελὸς αὐτε
Σφονδυλίων ἐκπαλθ'. οὐδὲ ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
Αὐταρὸς βῆρ ἴεναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω νιὸν,
Ρίγμον, οὗ ἐκ Θρήκης ἐριβώλακος εἰληλάζθει. 485
Τὸν βάλε μέσσον ἄκονθι, πάγη δὲ ἐν νηδύι χαλκός.
Ηριπε δὲ ἐξ ὄχεων· οὐδὲ Αρηΐθοον θεράποντα,
Αψὶ ππὺς σρέψαντα, μετάφρενον ὄχεϊ δερὶ¹
Νύξ, απὸ δὲ ἄρματος ὥστε κυκήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
Ως δὲ ἀναμαιμάει βαθέϊ ἄγκεα θεσπιδαὶς πῦρ 490
Οὔρεος ἀγαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὑλη,
Πάνη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει.
Ως ὅγε πάντη θῦνε ζὺν ἔγχει, δαίμονι ἴσθι,
Κτεινομένυς ἐφέπων, ρέε δὲ αἴματι γαῖα μέλαινα.
Ως δὲ ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἀρσενας εύρυμετώπυς, 495
Τριβέμεναι κρῆ λευκὸν ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῆ,
Ρίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βωῶν ὑπὸ πόσσον ἐριμύκων.
Ως ὑπὸ Αχιλλῆος μεγαθύμος μώνυχες ἵπποι
Στεῖζον δύμα νέκυας τε καὶ ἀσπιδας· αἴματι δὲ ἄξων
Νέρθεν ἄπας πεπάλακτο, καὶ ἀντυγες, αἱ περὶ δίφρον; 500
Ας ἄρε ἀφ' ἵππειων ὅπλεων ραθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἱ τὸν ἐπιστρώτρων· οὐδὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι.
Πηλείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας αἵπιτς.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ΤΩΝ Τρίαντα εἰς δύο διαιρεθέντων μίρη, τὰς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τὰς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Αχιλλεὺς διώκει, οὐ δώδεκα νεανίας ζωγρεῖ εἰς πομπὴν πελρόντων τὸν δὲ Δικάσιον τὸν Πριάμον καὶ Ασεροπαῖον ἀναιρεῖ. Επειδὴ τὰς πολιαριῶν πλημμύρανθε, καὶ δινεόντα· αὐτὸν Κάζει Ηφαίσθε, ἐμπρήσας τὰς πολιαριῶν καὶ τὸ πεδίον. Μελάτα ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Αχιλλέα δὲ Απόλλων εἴρυει, Αγνῆνοις ὅμοιωσεῖς, καὶ Φεύγων εἰξαπλίζει, ἔως οἱ Γρῖες διαστάζονται εἰς τὴν πόλιν.

ΑΛΛΗ.

Φῖ, μόγος Αἰακίδακο ταρός ηγένας ωδομοῖο.

ΑΛΛ' ὅτε δὴ πόρον τίσον εὔρρειος ωδομοῖο,
Ξάνθε δινήνητος, δὲν ἀθάνατος τέκειο Ζεὺς,
Ενθα διαλιμήξας, τὰς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ηπερ Αχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβεόντο
Ημᾶς τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Εκλωρός.
Τῇ δὲ οἷ γε προχέοντο πεφυχότες ηρεταὶ δὲ Ήρη
Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ημίσεες δὲ
Εἰς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρρον, ἀργυροδίνην.
Εν δὲ ἐπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχες δὲ αἰπάρα φέεθρα,
Οχθαις δὲ ἀμφὶ περὶ μεγάλῃσαχον· οἱ δὲ ἀλαλητῶ¹⁰
Ενυσεν ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλισσόμενοι κατὰ δίνας.
Ως δὲ ὁδὸς ὑπαὶ ρίπης πυρὸς ἀκρίδες ηερέθοιται
Φευγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει αἰκάματον πῦρ
Ορμενον εἰξαίφνης, ταὶ δὲ ποτίσσεται καθ' ὕδωρ.
Ως ὑπὸ Αχιλλῆος Ξάνθε βαθυδινήνθε¹⁵
Πλῆτο ρόσος κελαδῶν ἐπιμίξει ππων τε καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὰρ ὁ διογενῆς δόρυ μὲν λίπεν αὐτῷ ἐπ' ὄχθαις,
Κεκλιμένον μυρίκησιν· ὃ δὲ ἔνθορε, δαιμονιοῖσος,
Φάσγανον οίσον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδεο ἔργα.
Τύπῃ δὲ ἐπιεροφάδην· τῶν δὲ σόνος ὥδοντες αἰεικῆς²⁰

Αογοι

Αορι Θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἴματι, ὕδωρ.

Ως δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἵχθύες ἄλλοι

Φεύγουσι, πιμπλᾶσι μυχάσι λιμένος εύόρμοι,

Δειδίστες μάλα γάρ τε κατεσθίει ὃν κε λάβησιν.

Ως Τρῶες πολαροὶ καὶ δεινοῖο ρέεθρα

Πτωσσον ὑπὸ κρημνές· ὁ δ', ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,

Ζωὺς ἐκ ποταμοῦ δυάδεκα λέξαλο καρπούς,

Ποιηὴν Παλρόκλοιο Μενοιλιάδαο Θανάτῳ.

Τάξις ἔξηγε θύραζε τεθηπότας, ηὔτε νερός·

Δῆσε δ' ὀπίστω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἴμασι,

Τάξις αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ σρεπτοῖσι χιτώσι·

Δῶκε δ' ἐταίροισιν καλάγειν κοίλας ἐπὶ νῆσος.

Αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπόρυσε, κατακλάμεναι μενεαίνων.

Ενθ' οὐεὶ Πριάμοιο Συνήντεο Δαρδανίδαο,

Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Δυκάονι, τὸν ρά ποτ' αὐτὸς

Ηγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς ἐκ ἐθέλοντα,

Εννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν οὖτει χαλκῷ

Τάμνε, νέας ὄρπηκας, ἵν' ἄρματος ἀντυγεις εἰεν.

Τῷδ' ἄρδ' ἀνώτιον κακὸν ἥλυθε δῖος Αχιλλεύς·

Καὶ τότε μέν μιν Λήμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσε,

Νησὶν ἄγων· ἀτὰρ οὐδὲς Ιήσονος ὄνον ἐσώκε.

Κεῖθεν δὲ ζεῦνός μιν ἐλύσασθαι, πολλὰ δ' ἐδωκεν,

Ιμερίος Ηετίων, πέμψειν δ' ἐς δῖαν Αρίστην.

Ενθεν ὑπεκπροφυγὼν, πολωτῶν ἵκειο δῶμα.

Ενδεκα δ' ἡμαλα θυμὸν ἐτέρπετο οἵσι φίλοισιν,

Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὗτις

Χερσὶν Αχιλλῆος θεὸς ἐμβαλεν, ὃς μιν ἐμελλε

Πέμψειν εἰς αἴδαο, καὶ ἐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.

Τόνδ' ᾧς ἐν ἐνόησε ποδάρης δῖος Αχιλλεὺς

Γυμνὸν ἀτέρ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, ωδ' ἔχειν ἔγχο,

Αλλὰ τὰ μέν ρ' ἀπὸ πάντα χαρακὰς βάλε· τεῖρε γάρ ιδρῶς

Φεύγοντι ἐκ ποταμῶν, πάρα ποτε μεγαλήτορα θυμόν.

Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὅν μεγαλήτορα θυμόν.

Ω πόποι, οὐ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὄρῶμαι·

Η μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὐσπερ ἐπεφνον,

Αὗτις

Αὗτις ἀνασήσονται ὑπὸ ζόφες ἡερόενθω.

Οἶον δὴ καὶ ὅδ' ἥλθε φυγῶν ὑπὸ νηλεές ἥμαρ,
Λῆμνον ἐς ἥγαθέν τε περημένος· ωδὲ μιν ἔσχε
Πόνιος ἀλὸς τολιῆς, ὃ τολεῖς αἴκονής ερύκει.

Αλλ' αἴγε δὴ καὶ διρὸς ἀκωκῆς ἥμετέρῳ

60

Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ηδὲ δαιέω,
Η ἄρ' ὄμως καὶ κείθεν ἐλεύσεται, οὐ μιν ἐρύξει
Γῇ φυσίζοος, ητε κατὰ κρατερὸν τερετέρκει.

Ως ὠρμαίνε μένων· οὐ δέ οἱ χεδὸν ἥλθε τεθηπώς,

65

Γένιων ἄψασθαι μεμαώς· τέρει δὲ ἥθελε θυμῷ

Εκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν·

Ητοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχειο δῖος Αχιλλεὺς,

Οὐτάμεναι μεμαώς· οὐδὲ ὑπέρτραμε, καὶ λάβε γένων

Κύψας· ἐγχείη δὲ ἄρ' ὑπὲρ νώτην ἐνὶ γαίῃ

Εἳη, ιεμένη χροὸς ἀμμεναι αἰνδρομέοιο.

70

Αὐτὰρ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἐλῶν ἐλλιστετο γένων,

Τῇ δὲ ἑτέρῃ ἐγχος μὲν ἀκαχμένον, ωδὲ μεθίει·

Καὶ μιν λιστόμενος ἐπεια τερόεντα τροσηύδα.

Γεννήμαί σ', Αχιλλεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·

75

Αὐτὶς τοι εἴμι ἵκεταο, διοτρεφὲς, αἰδοίοιο.

Πάρ μάρ Ζοὶ τρώτω τασάμην Δημήτερος ἀκῆν,

Ημαὶ τῶ, ὅτε μ' εἰλεῖς ἐϋκῆμενη ἐν ἀλωῆ,

Καί μ' ἐπέραστας, ἀνευθεν ἄγων τατρός τε, φίλων τε,

Λῆμνον ἐς ἥγαθέντοιον ἐκατόμενον δέ τοι ἥλφον·

Νῦν δὲ ἐλύμην τρὶς τόσσα τωράν· ηὼς δέ μοι ἐσὶν

80

Ηδὲ δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ιλιον εἰλήλεθα,

Πολλὰ ταθῶν, νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε

Μοῖρ' ὄλαρή μέλλω τακ ἀπέχθεσθαι Διῖ τατρὶ,

Ος με Ζοὶ αὐτὶς ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μῆτηρ

Ρεΐναλο Λαοθόν, θυγάτηρ Αλταο γέρονθω,

85

Αλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπολέμουσιν ἀνάστει,

Πήδασον αἰπήσταν ἔχων ὑπὸ Σαλινόεντι·

Τεδὲ ἔχε θυγάτερα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·

Τησδε δύνα γενόμεσθα, Ζὺ δὲ ἀμφω δειροτομήσεις·

Ητοι τὸν τρώτοισι μετὰ τρυλεεσσι δάμαστας,

90

ΑΥΓΙΘΕΟΝ

Αντίθεον Πολύδωρου, ἐπεὶ Βάλες ὁξεῖ δερι.

Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι πακον ἔστελαι: οὐ γὰρ ὅτι

Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ρ̄ ἐπέλασσε γε δαίμων.

Αλλο δε τοι ἐρέω, Κύ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο Κῆσι,

Μή με κλεῖν', ἐπεὶ ψχ ὁμογάστριος Εὐζώρος ειμι,

Ος τοι ἐταῖρον ἐπεφνεν εὐηέα τε, κρατερον τε.

Ως ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαιδίμος οἰδε,

Λιτσόμενος ἐπεεσσιν ἀμείλικτον δ' ὅπ' αἴνεται.

Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο; μηδ' ἀγόρευε.

Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν μόσιμον ἥμαρ, 100

Τόφρα τί μοι πεφιδεσθαι ἐν φρεσὶ φίλτερον ἦν

Τρώων, κὺ τολλάς ζωάς ἔλον, ηδ' ἐπέρασσα.

Νῦν δ' ωκεῖσθ', οἵς κεν Θάνατον φύγη, οὐ κε θεός γε

Ιλίας προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βαλησι,

Συμπάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιο γε παῖδων. 105

Αλλὰ, φίλος, θάνε κὺ Κύ· τίν ὀλοφύρεαι αὕτως;

Κάτθανε κὺ Πάτροκλος, ὅπερ σέο τολλον ἀμείνων.

Οὐχ ὄρατας οῖς κάγω, παλος τε, μέγας τε;

Παλὸς δ' εἴμι ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείνατο μητηρ.

Αλλ' ἐπί τοι πάμοι θάνατος κὺ μοῖρα κραταιή

Εσσελαι, η ἡώς. η δείλης, η μέσον ἥμαρ.

Οππότε τις κὺ ἐμεῖο ἄρει ἐκ Θυμὸν ἐληται,

Η ὅγε δερι βαλῶν, η ἀπὸ νευρῆφιν οἴστω.

Ως φατο· τῷ δ' αὐτῷ λύτο γένατα κὺ φίλου ἥτος.

Εγχος μέν ρ̄ ἀφέηκεν, ο δ' ἔζειο χεῖρος πετάσσας

Αιμοφόρας· Αχιλεὺς δὲ ἐρυστάμενος ξίφος ὁξύ,

Τύψε καλὰ κληδάχ παρ' αὐχενα· πᾶν δὲ οἱ εἰσω

Δῦ ξίφος ἀμφηκε· ο δ' ἄρα πρητῆς ἐπὶ γαίῃ

Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ρέε, δεῦε δὲ γαῖαν.

Τένδ' Αχιλεὺς πολαμόνδε, λαβὼν πολός, ηκε φέρεσθαι,

Καί οἱ ἐπευχόμενος ἐπεα πλερόεντ' ἀγόρευεν.

Ενήσυθοι νῦν κεῖσο μετ' ιχθύσιν, οῖ σ' ὀτειλῆς

Αἴμ' ἀπολιχμήσοιται ἀκηδεες· οὐδέ ζε μήτηρ.

Ενθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρῳ.

Οἴσει δινήεις εἰσω ἀλὸς εὔρεα κόλπον.

125

Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φοῖχ' ὑπαλύξει
Ιχθὺς, ᾧς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.

Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄσυ κιχείομεν Ιλίς ἵρης,
Τμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὅπιθεν κεραΐζων.
Οὐδ' ὑμῶν ποταμός περ ἐύρροος ἀργυροδίνης
Αρκέσει, ὡς δὴ δηθὰ πολεῖς ιερεύετε ταύρους,
Ζωὰς δ' ἐν δίνησι καθίετε μάνυχας ἵππους.

Αλλὰ κὺ ὡς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες
Τίσετε Πατρόκλου φόνου, κὺ λοιγὸν Αχαιῶν,
Οὓς ἐπὶ νησὶ θοῆσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.

Ως αὖτε ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολώσατο κυρόθι μᾶλλον.

Ορμην δ' αὐτὰς θυμὸν, ὅπως παύσειε πάνοιο

Διὸν Αχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.

Τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,

Αιεροπαίων ἐπάλλο, κατακλάμεναι μενεαίνων,

Τιεῖ Πηλεύγανος· τὸν δ' Αἴγιος εὐρυζεύθρῳ.

Γείνατο, κὺ Περίσσαια, Ακεσταμενοῖο θυγατρῶν

Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ρα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.

Τῷδ' Αχιλεὺς ἐπόργσεν· οὐδὲ αὐτὸς ἐκ ποταμοῦ

Εἶη, ἔχων δύο δύρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε

Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαικήλαμένων αἰδηῶν,

Τὰς Αχιλεὺς ἐδάκτει κατὰ ρόον, ωδ' ἐλέσαιρεν.

Οἱ δὲ ὅτε δὴ σχεδὸν ἥσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ιόντες,

Τὸν πρότερος πορσέειπε ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς.

Τίς, ποθεν εἰς αὐνδρῶν, οὐ μεν ἔτλης αὐτίος ἐλθεῖν;

Δυσήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει αὐτίοισι.

Τὸν δὲ αὖ Πηλεύγονος πορσεφώνεε φαίδιμος υἱός.

Πηλείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;

Εἴμι' ἐκ Παιονίης ἐριβώλε, τηλόθ' ἐόστης,

Παιοναῖς αὐνδραῖς ἄγων δολιχεγχέας· οὐδὲ δέ μοι νῦν

Ηὰς ἐνδεκάτη, ὅτε ἐξ Ιλιον εἰλήλαυθα.

Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Αἴγιος εὐρὺν ρέοντα,

Αἴγιος, οὓς καλλιζον ύδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,

Ος τέκε Πηλεύγανα κλυτὸν ἔγχει· τόνδ' ἐμὲ φασὶ

Γείνασθαι· νῦν αὗτε μαχώμεθα, φαίδιμον Αχιλλεῦ.

160

Ως

Ως φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχειο δῖος Αχιλλεὺς

Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ὅμαρτει δύρασιν ἄμφοιν

Ηρως Αἰεροπαῖος, ἐπεὶ τεριδέζιος ἦε.

Καὶ ᾧ ἔτέρῳ μὲν δερὶ Κάκος Βάλεν, ωδὲ διὰ τρὸ

Ρῆξε Κάκος· χρυσὸς γάρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο.

165

Τῷ δ' ἔτέρῳ μιν τῷχυν ἐπιγράβδην Βάλε χειρὸς

Δεξιτερῆς, ζύτο δ' αἷμα κελαινεφές· η δ' ὑπὲρ αὐτῶν

Γαίη ἐνεσήριζθο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.

Δεύτερος αὖτ' Αχιλλεὺς μελίην ίθυπλίωνα

Αἰεροπαῖον ἐφῆκε, καλακλάμεναι μενεαίνων.

170

Καὶ τῷ μέν ᾧ ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν Βάλεν ὄχθην,

Μεσσοποταγὴς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.

Πηλείδης δ', ἄσρος ὅξυν ἐρυστάμενος ταρὰ μηρῷ,

Αλτ' ἐπὶ οἱ μεμάώς· ὁ δ' ἄρα μελίην Αχιλῆ.

Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῦ ἐρύσσαι χειρὶ ταχεῖη.

175

Τρὶς μὲν μιν τελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,

Τρὶς δὲ μεθῆκε βίη· τὸ δὲ τέτρατον, ἥθελε Θυμῷ

Αἴσαι ἐπιγνάμιψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,

Αλλὰ τρὶν Αχιλλεὺς σχεδὸν ἄσρος Θυμὸν ἀπηύρα.

Γαζέρα γάρ μιν τύψει ταράφαλόν· ἐκ δ' ἄρα τᾶσαι.

Χύνιο χαμαὶ χολάδεες· τὸν δὲ ζύκτος ὄσσε κάλυψεν

Ασθμαίνοντ'. Αχιλλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ σήθεσσιν ὀρέστας,

Τεύχεα τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἐπός ηὔδα.

Κεῖσ' γάτων χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίων.

Παισὶν ἐριζέμεναι, Ποταμοῖο τερρεγεγάωτι.

185

Φῆσθα ζὺ μὲν Ποταμὸς γένος ἐμμεναι εὐρὺ ρέοντος.

Αὐτάρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλω Διὸς εὔχομαι εἶναι.

Τίκτε μ' ἀνὴρ, τωλλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,

Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ηὔει.

Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς Πολαμῶν ἀλιμυρηνῆιων.

190

Κρείσσων δ' αὐτεὶ Διὸς γενεὴ, Ποταμοῖο τέτυκται.

Καὶ γάρ ζὺ ποταμός γε τάρα μέγας, εἰ δύναται τι

Χραισμεῖν· ἀλλ' γά τι εἴτε Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι.

Τῷ, γά τι κρείσσων Αχελώϊος ισοφαρίζει,

Οὐδὲ βαθυρρέιτα μέγα σθένος Ωκεανοῖο,

195

Εξ

Εξ ἐπερ πάντες τῷ αὐτῷ, καὶ πᾶσα θάλασσα,
Καὶ πάσαις κρῆναι, καὶ φύεισατα μακρὰ νάσιν.
Αλλὰ καὶ ὁ δεῖδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
Δεινὴν τε βροῦτην, ὅτ' ἀπ' ἔρανόθεν ζωμαραγήσῃ.

Η ρά, καὶ ἐκ κρημνοῦ ἐρύσσαρο χάλκεον ἔγχον.
Τὸν δὲ κατ' αὐτοῖς λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτος αἰπηύρα,
Κείμενον ἐν φαμάθοισι, δίσιν δέ μιν μέλαν ύδωρ.
Τὸν μὲν ἄρδενές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένουντο,

Δημόνοις ἐρεπλόμενοι ἐπινεφρίδιον κείρουντες.

Αὐτὰρ ὁ βῆρος ἕνας μετὰ Παίονας ἵπποκορυντας,

Οὐρανὸν τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ υσμίνῃ,

Ως εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ υσμίνῃ

Χέρσον ύπο πηλείδαο καὶ ἀριτροῖ φι δαμένῃα.

Ενθάδε θερσίλοχόν τε, Μυδωνά τε, Αισύπουλόν τε,

Μνῆσον τε, Θράσιον τε, καὶ Αἴγιον, ηδὲ Οφελέσην.

Καὶ νῦν καὶ ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὡκὺς Αχιλλεὺς,

Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμὸς Βαθυδίνης,

Ανέρι εἰσάμενος, βαθέντης δὲ ἐκφθέγξατο δίνης.

Ως Αχιλλεὺς, περὶ μὲν κρατεεῖς, περὶ δὲ αἰσυλα ρέζεις
Ανδρῶν αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνεστιν θεοὶ αὐτοῖς.

Εἴ τοι Τρῶας ἐδώκε Κρόνος παῖς πάντας ὀλέστας,

Εξ ἐμέθεν γένεταις πεδίον κάτα, μέρμερα ρέζειν.

Πληῆθει γάρ δὴ μολικύνων ἐράθειναι ρέεθρα,

Οὐδέ τι πηδύναμαι προχέειν ρόον εἰς ἄλα δῖαν,

Στεινόμενος νεκύεστοι. Κύριον κείνεις αἰδηλῶς.

Αλλὰ γέγε δή, καὶ εἴστοντος ἄγη μὲν ἔχει, σόρχαμε λαῶν.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς Αχιλλεύς.

Εσαι ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρέφεις, ὡς Κύρεις κελεύεις.

Τρῶας δέ τοι λήξω ύπερφιάλες ἐναρίζων,

Πρὶν ἔλσαι καὶ ἄγε, καὶ Εὐθορι πειρηθῆναι

Αὐλίσιην, η κέν με δαμαστεται, η κενέγω τόν.

Ως εἰπὼν, Τρώεστιν ἐπέστυλο, δαιμονιοῖς.

Καὶ τότε Απόλλανα προσέφη Ποταμὸς Βαθυδίνης.

Ως πόποι, Αργυρότοξε, Διὸς τέκος, τοι γε βελάς

Ειρύσσαο Κρονίωνος, ὁ τοι μάλα πόλλα ἐπέτελλε

230

Τρωστοῖς

Τρωσὶ παρισάμεναι καὶ ἀμύνειν εἰσόκεν ἔλθη
Δείελος ὁψὲ δύων, Κυαῖστη δὲ ἐρίβαλον ἄρεθραν.

Η, καὶ Αχιλλεὺς μὲν διρήκλυτος ἐνθορε μεσσῶ,
Κρημνῷ ἀπαῖξας· οὐδὲ ἐπέστυνο, οἰδμαῖς θύων.

Πάντα δὲ ὅρινε ρέεθρα κυκώμενος· ὥσε δὲ νεκρὸς 235
Πολλὰς, οἵ τα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσταν, ὃς καὶ οὐ Αχιλλεὺς·

Τες ἐκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς, ηὔτε ταῦρος,
Χέρσονδε· ζωὶς δὲ ἔσταν καλὰ ρέεθρα,

Κρύπτων ἐν δίγησι βαθείησιν, μεγάλησι.

Δεινὸν δὲ ἀμφ' Αχιλῆα κυκώμενον ἵστοι κῦμα,

240

Οθεὶ δὲ ἐν Ζάκεῃ τίπισιν ρόσος, οὐδὲ πόδεσσιν

Εἶχε σηρίζασθαι· οὐδὲ πλεύσην ἔλε χερσὶν

Εὐφυέα, μεγάλην· οὐδὲ ἐκ ρίζῶν ἐριπεῖσα

Κρημνὸν ἀπαντὰ διώσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ρέεθρα

Οζοῖσιν πυκνοῖσι· γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν,

245

Εἰσω πᾶσ' ἐριπώσο· οὐδὲ ἄρ', ἐκ λίμνης ἀνορέστας,

Ηἱζεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,

Δείσας· οὐδὲ τὸ ἔληγε μέγας θεός, ὥρῳ δὲ ἐπ' αὐτὸν

Ακροκελαινιόν, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο

Διὸν Αχιλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι·

250

Πηλειόδης δὲ ἀπόρρεσεν, ὅσον τὸ ἐπὶ διρὸς ἐρωὴ,

Αἰετὴ οἴματ' ἔχων μέλανος, τῇ θηρηῆρῷ,

Ος δὲ ἄμα κάριτσός τε καὶ ὕκινος πετεηνῶν·

Τῷ εἰκὼς ηἱζεν· ἐπὶ σήθεσσι δὲ χαλκὸς

Σμερδαλέον πονάβιζεν· ὑπαίθα δὲ τοῦ λιασθεὶς

255

Φεῦγε, οὐδὲ ὅπισθε ρέων ἐπέζη μεγάλω ὄρυμαγδῶ.

Ως δὲ ὅτε ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρε

Αμφιλά καὶ κήπυς ὑδατος ρόου ἡγεμονεύει,

Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δὲ ἐξ ἔχματα βάλλων.

Τε μέν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφίδες ἀπασαι

260

Οχλεῦνται, τὸ δέ τοι ὕκα κατειβόμενον κελαρύζεται

Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα.

Ως αἰεὶ Αχιλῆα κιχήσαθο κῦμα ρόοιο,

Καὶ λαιψηρὸν εόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.

Οστάκι δὲ ὄρμησειε ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς

265

Στήνας

Στῆναι ἐναντίοιν, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἀπαντεῖς

Αθανάτοις φοβέσσι, τοὶ δρανὸν εὐρὺν ἔχεσι,

Τοσάκι μιν μέγα κῦμα διῆπερος ωταμοῖο

Πλάξ ὡμες καθύπερθεν· ὁ δὲ υψόστε ωσστὶν ἐπήδα,

Θυμῷ ανιάζων· ωταμὸς δὲ ὑπὸ γένατ' ἐδάμνα

Λαέρος, ὑπαιθα ρέων, κονίην δὲ ὑπέρεπτε ωδοῖν.

Πηλείδης δὲ ὥμαξεν, ἵδων εἰς δρανὸν εὐρύν.

Ζεῦ τάτερ, ὡς γάτις με θεῶν ἐλεεινον ὑπέση

Ἐκ ωταμοῖο ζαῶσαι ἐπεῖτα δὲ καὶ τι τάθοιμι.

Αλλος δὲ γάτις μοι τόσον αἴτιος δρανιώνων,

Αλλὰ φίλη μήτηρ, η με ψεύδεσσιν ἐθελγεν;

Η μὲν ἐφαῖ Τρώων ὑπὸ τείχει θωρηκτάων

Λαιψῆροις ὀλέεσθαι Απόλλωνος θελέεσσιν.

Ως μὲν ὄφελ' Εκλωρ κτεῖναι, οὐδὲ ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος;

Τῷ καὶ ἀγαθὸν μὲν ἐπεφν, ἀγαθὸς δὲ κεν ἐξενάριζε.

Νῦν δὲ με λευγαλέω θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι,

Ερχθεντὲν ἐν μεγάλῳ ωταμῷ, ὡς ταῖδα Ζυφορέον,

Οὐ ρά τὴν ἐναυλος ἀποέρσει χειμῶνι περῶντα.

Ως φάτο· τῷ δὲ μάλιστα καὶ Ποσειδάων καὶ Αθήνη

Στήτην ἐγίνεται ιὔντε, δέμας δὲ ἀνδρεσσιν ἐικτην.

Χειρὶ δὲ χειρα λαβόντες ἐπισώσαντεν ἐπέεσσι.

Τοῖς δὲ μύθων ἥρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Πηλείδη, μήτε ἄρις λίγην τρέε, μήτε τι τάρσει.

Τοίω γάρ τοι νῦν θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν,

Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Αθήνη.

Ως γάτις τοι ωταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν εἶσιν.

Αλλὰ δέ μὲν τάχα λωφήσει, ζὺ δὲ εἰσεαι αὐτός.

Αὐτάρ τοι ωκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴκε πιθανός,

Μή περὶ παύειν χειρας ὄμοις πολέμοις,

Πρὶν καὶ Ιλιόφιν πλυνθεὶς τείχεα λαὸν ἐέλσαι.

Τρωϊκὸν, οὐ κε φύγησο· ζὺ δὲ Εκλορε θυμὸν ἀπέρας

Αψ επὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὐχός αρέσθαι.

Τῷ μὲν ἄριστον εἰπόντε μετ' ἀθανάτες ἀπεβήτην.

Αὐταρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ρα θεῶν ὀτρυνεν ἐφετμή,

Ες πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθος ὑδατος ἐκχυμένοιο.

390
πολλὰ

Πολ
Πλά
Πρὸ^ς
Ευρ
Οὐδ
Χώ
Τψ

Σχ
Εκτ
Αλ
Τδ
Ιη
Φιτ
Ος
Φη
Ού
Κε
Ει
Μι
Αλ
Αι
Εσ

Μ
Π
Ισ
Η
Μ
Α
Ξ
Α
Α
Ε

Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαικτικέμενων αἰζηῶν
Πλῶν, καὶ νέκυες τῷ δὲ ψόσε γένατ' ἐπήδα
Πρὸς ρόου αἴσσοντος αὐτὸν θύν· ωδὲ μιν ἔσχε
Ευρὺ ρέων ποταμός· μέγα γάρ σθένος ἐμβαλ· Αθῆνη·
Οὐδὲ Σκάμανδρος ἐληγε τὸ δὲ μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305
Χώτο Πηλείων, κόρυστε δὲ κῦμα ὁροίο
Τύφος ἀειρόμενος· Σιρμόενι δὲ κέκλετ' αὔστας.

Φίλε καστίγνητε, σθένος αὐνέρος ἀμφότεροί περ
Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα αὖτις μέγα Πριάμοιο ἄνακτο
Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ καλὰ μόθον καὶ μενέστιν.
Αλλ' ἐπάμυνε τάχισα, καὶ ἐμπίπληθι ρέεθρα
Τδαλος ἐκ πηγέων, πάντας δὲ ὄρόθυνον ἐναύλας.
Ιη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δὲ ὄρυμα γδὸν ὄρινε
Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα πάντας ἄγριον ἄνδρα,
Ος δὴ νῦν κρατεῖται, μέμονεν δὲ ὅγε ἴστα Θεοῖς.

Φημὶ γάρ ωτε Βίην χραιστησέμεν, ωτε τι εἰδόται,
Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ πάντα μάλα νειόβι λίμνης
Κείσετ' ὑπὲρ ίλυος πεκαλυμμένα· καθδέ μιν αὐτὸν
Εἰλύσω φαμάθοισιν, ἄλις χεράδος περιχεύσας
Μυρίου, ωδὲ οἱ οἵσε ἐπισήσονται Αχαιοί.
Αλλέξαι τέσσην οἱ αὖτιν καθύπερθε καλύψω.
Αὐτῷ οἱ καὶ Κῆμα τελεύξειται, ωδὲ τί μιν χρεὼ
Εῖσαι τυμβοχοῖς, ότε μιν θάπτωσιν Αχαιοί.

Η, καὶ ἐπῶρτ Αχιλῆ, πυκάμενος, ψόσε δύων,
Μορμύρων ἀφρῷ τε, καὶ αἷματι, καὶ νεκύεστοι.
Πορφύρεον δὲ πάρα κῦμα διπέτεος ποταμοῖο
Ισατ' αἰειρόμενον, κατὰ δὲ πρεπεῖ Πηλείωνα.
Ηρη δὲ μεγάλησε, περιδδεῖσασ Αχιλῆ,
Μή μιν αποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδύνης.
Αὐτίκα δὲ Ηφαίστον προσεφώνεεν δὲ φίλον οὐίον.

Ορσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντας Κέθεν γάρ
Ξάνθου δινήεντα μάχη ποιούμεν εἶναι.
Αλλ' ἐπάμυνε τάχισα, πιφαύγκεο δὲ φλόγα πολλήν.
Αὐτῷρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσαο Νότοιο
Εἴσομαι εἰς ἀλόθεν χαλεπήν ὄρσεστα θύελλαν,

Η κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆσι,
Φλέγμα κακὸν φορέεσσα· Καὶ δὲ Ξάνθου ταρπόν ὄχθας
Δένδρεα καὶ, ἐν δὲ αὐτὸν ἵει πυρί· μηδὲ ζει τάμπαν
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποθρηπέτω, καὶ αρειῆ·
Μηδὲ πρὸν ἀπόποιε τεὸν μένος, ἀλλ᾽ ὅποταν δὴ

340

Φθέγξομεν ἐγὼν ιάχθσα, τότε ζειν ἀκάμαλον πῦρ.

Ως ἔφατ· Ηφαίστος δὲ τιτύπελο θετπιδαές πῦρ.

Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καὶ δὲ νεκράς

Πολλάς, οἵ τα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς καὶ Αχιλλεύς·

Πᾶν δὲ ἐξηράνθη πεδίον, ζέτο δὲ ἀγλαὸν ὕδωρ.

345

Ως δὲ ὅτε ὅπωρενός Βορέης νεοαρδέες ἀλωῆν

Αἰψὺ ἀν ξηραίνη, χαίρει δέ, μιν ὅσις ἐθείρες·

Ως ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καδδὸς ἄρα νεκράς

Κῆν, οἱ δὲ εἰς ποταμὸν τρέψε φλόγα παριφανώσαν·

Καίοντο πλεύει τε, καὶ ιτέαι, ηδὲ μυρίκαι,

350

Καίετο δὲ λωήσ τε, ηδὲ θρύον, ηδὲ κύπειρον,

Τὰ περὶ καλὰ ρέεθρα ἄλις πολιμοῖο πεφύκει·

Τείροντες ἐγχέλυντε τε, καὶ ιχθύες, οἵ καλὰ δίνας,

Οἵ καλὰ καλὰ ρέεθρα κυβίσων ἐνθα καὶ ἐνθα,

Πνοῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ηφαίστοι.

355

Καίετο δὲ ίσ Ποταμοῖο, ἔπος τε ἔφατ, ἔκ τε ὄνομαζεν.

Ηφαῖς, γάτις ζοί γε θεῶν δύνατον ἀνιφερίζειν,

Οὐδὲν ἀν ἐγὼ ζοί γέ ἀδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·

Λῆγος ἔριδος· Τρώας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Αχιλλεύς

Ατεος εξελάσειε· τί μοι ἔριδος, καὶ ἀρωγῆς;

360

Φῆ πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δὲ ἔφλυε καλὰ ρέεθρα.

Ως δὲ λέεης ζεῖ ἐνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,

Κνίσση μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος ζιάλαιο,

Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·

Ως τε καλὰ ρέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζεῖ δὲ ὕδωρ·

365

Οὐδὲν ἔθελε προρέειν, ἀλλ᾽ οἰσχεῖο· τείρε δὲ αὐτμή,

Ηφαίστοι βίηφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὡγή Ήρην

Πολλά ἐ λισσόμενος, ἐπεικ πλεύειται προσηγύδα.

Ηρη, τίπλει ζοί οὐδὲν ἐμὸν πόσον ἔχρας κῆδειν

Ἐξ ἀλλων; οὐ μέν τοι ἐγὼ τόσου αἰτίας εἴμι,

370

Οσσον οι ἄλλοι τάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.

Αλλ᾽ ἡτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ Κù κελεύεις·

Παυέσθω δὲ κὺ βτος· ἐγὼ δὲ ἐπὶ κὺ τόδ' ὁμῶμαι,

Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξῆσειν κακὸν ἥμαρ,

Μηδ' ὅπόταν Τροίη μαλερῷ ταρὶ τῶσα δαῆται

375

Καιομένη, καίωσι δὲ Αρήιοι υἱες Αχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ γέ ἀκτε στεφανόντες Ηρη,

Αὐτίκ' ἄρε Ηφαιστον τροστεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν.

Ηφαιστε, Ζεύσ, τέκνον ἀγακλέες· καὶ γὰρ ἔοικεν
Αθάνατον θεὸν ὡδε βροτῶν ἔνεκα συφελίζειν.

380

Ως ἔφαθ· Ηφαιστος δὲ καλέσθεσε θεσπιδαῖς τῷρ.

Αψορρόν δὲ ἄρα κῦμα κατέσυλο καλὰ ρεεθρα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοι δάμη μένος, οἱ μὲν ἐπεῖται

Παυσάσθην· Ηρη γὰρ ἐρύκαπε, χωρένη περ.

Εν δὲ ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις τέσσε θεοβριθυΐα,

385

Αργαλέη, δίχα δέ Ζεὺς ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.

Σὺν δὲ ἐπεσον μεγάλῳ, ὄμαδῷ, βράχε δὲ εὐρεῖα χθών.

Αμφὶ δὲ Ζάλπιγξεν μέγας ψρανός· αἵε δὲ Ζεὺς

Ημενος Οὐλύμπω, ἔγέλασσε δέ οἱ φίλον ἥτορ

Γηθοσύνη, ὅδὲ ὄρατο θεες ἔριδι ξυνιόντας.

390

Ενθ' οἱ γέ καὶ ἔτι δηρὸν αφεσασαν· ἥρχε γὰρ Αρης

Ρινόδόρος, καὶ πρῶτος Αθηναίη ἐπόρχσε,

Χάλκεον ἔγχος ἔχων· καὶ ὄνειδειον φάτο μῆθον.

Τίπι αὖ, ὡς κυνόμυια, θεες ἔριδι ξυνελαύνεις,

Θάρσος ἄητον ἔχεσα; μέγας δέ Ζε θυμὸς ἀνῆκεν.

395

Η γέ μέμνη, ὅτε Τυδείδην Διομήδε ἀνῆκας

Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλέσα,

Ιθὺς ἐμεῦ ωσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας.

Τῷ σ' αὖ νῦν οἴω απολισέμεν ὄστα μὲν ἔοργας.

Ως εἰπών, ψτησε κατ' αἰγίδα θυστανόεσσαν,

400

Σμερδαλέην, ἷν ψδε Διὸς δάμηνης κεραυνὸς,

Τῇ μιν Αρης ψτησε μιαιφόνος ἔγχει μακρῷ.

Η δὲ ἀναχασταμένη, λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ

Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,

Τίν ρ ἀνδρες πρότεροι θέσαν ἐμμεναι ψρον ἀρέρης.

405

Τῷ βάλε θοῦρον αρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
Επὶ τὸ δέ περισχε τέλεθρα τεσσάρα, ἐκόνισσε δὲ χαίτας·
Τεύχεα τὸ ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Αθήνη,
Καὶ οἱ ἐπευχομένη ἐπεια τῆρεντα τροσηύδα.

Νηπύτι, ωδὲ νῦ τώ περ ἐπεφράσω, ὅστον ἀρείων 410
Εὔχομ' ἔγων ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
Οὕτω μὲν τὴς μηῆρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις,
Η τοι χωριμένη κακὰ μῆδεται, ἔνεκ' Αχαιές
Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.

Ως ἄρα φωνήσασα, τάλιν τράπεν ὅστε φαεινώ· 415
Τὸν δὲ ἄγε χειρὸς ἐλεύσα Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα σενάχοντα· μόγις δὲ ἐσαγείρασθε θυμόν.
Τήνδ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ηρη,
Αὐτίκ' Αθηναίην ἐπεια τῆρεντα τροσηύδα.

Ως πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ατρυλώνη, 420
Καὶ δὲ αὖθ' η κυνόμυσια ἄγει βροτολογούν Αρηα
Δηϊς ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.

Ως φάτ· Αθηναίη δὲ μετέστησθε, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Καὶ ρ' ἐπιεισαμένη, πρὸς σύθεα χειρὶ παχείῃ
Ηλασε· τῆς δὲ αὐτῇ λύτο γένναλα καὶ φίλον ητορ. 425
Τῷ μὲν ἄρδ' ἀμφω κεῖνοι ποτὶ χθονὶ πελυκοτείρῃ.
Η δὲ ἄρδ' ἐπευχομένη ἐπεια τῆρεντα τροσηύδας ἀγόρευε.

Τοιῶται νῦν τάνιες, ὅσοι Τρώεσσιν αἴωγοι,
Εἴεν, ὅτι Αργείοισι μαχοίσθε θωρηκῆσιν,
Ωδὲ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Αφροδίτη
Ηλθεν Αρει ἐπίκυρος, ἐμῶ μένει αἰνιόωσα· 430
Τῷ κεν δὴ πάλαι αἴματες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ιλίῳ ἐκπέρσαντες εὔκλιμενον τολούθρον.

Ως φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ηρη.
Αὐτὰρ Απόλλωνα τροσέφη κρείων Ενοσίχθων. 435

Φοῖσθε, τίη δὴ νῶι διέσαμεν; ωδὲ ἔοικεν,
Αρξάνιων ἐτέρων τὸ μὲν αἰσχιον, αἰκὲν ἀμαχητὶ^{τὸ}
Ιομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς πολὶ χαλκοβάλες δῶ.
Αρχε· Κὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ τολείονα οἶδα. 440

Νηπύτι

Νηπύτι, ὡς ἄνοον κραδίην ἔχεις ὅδε νυ τῶν τερ

Μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ιλιον ἀμφὶ,

Μῆνοι νᾶς Θεῶν, ἵτ' ἀγήνορι Λαομέδονι

Παὸς Διὸς ἐλθόντες θῆτεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,

Μισθῷ ἐπὶ ρῆψῃ, ὃ δὲ Κηραίνων ἐπέτελλεν;

445

Ητοι εγὼ Τίρωεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα

Εὔρυ τε, καὶ μαλα καλὸν, ἵν αἴρημας πόλις εἴη.

Φοῖβε, ζὺ δὲ εἰλίποδας ἐλικας βῆς βικολέεσκες

Ιδης ἐν κυνημοῖσι πολυπλύχα, ύληστης.

Αλλ' ὅτε δὴ μισθοῖ τέλος πολυγνήεες οραι

450

Εξέφερον, τότε νῦν βιήσατο μισθὸν ἀπαντα

Λαομέδων ἐκπαγλος, ἀπειλήσας δὲ ἀπέπεμπε.

Σοὶ μὲν οὐκ ἡ πειλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε

Δήσειν, καὶ περάπαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάνων.

Στεῦτο δὲ οὐκ ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν ψατα χαλκῷ. 455

Νῷ δέ τ' ἀψορροι κίομεν, κεκοληστι θυμῷ,

Μισθῷ χώμενοι, τὸν υποσάς καὶ ἐτέλεσσε.

Τῷ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; ὅδε μεδὲ ημέων

Πειρᾶ, ὡς κεν Τρῶες υπερφίαλοι ἀπόλωνται

Προχνυ κακῶς, ζὺ παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι;

460

Τὸν δὲ αὖτε πορσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Απόλλων.

Εννοσίγαι, καὶ ἂν με ζαόφρονα μυθήσαιο

Εμμεναι, εἰ δὴ ζοί γε, βροτῶν ἐνεκα, τολεμίζω,

Δειλῶν, οἱ φύλοισιν ἐοικέτες, ἄλλοτε μέν τε

Ζαφλεγέες τελέθεσιν, ἀρύρης καρπὸν ἔδωντες,

465

Αλλοτε δὲ αὖ φθινύθεσιν ἀκήριοι ἀλλὰ τάχισα

Παυσάμεσθα μάχης, οἱ δὲ αὐτοὶ δηριασθων.

Ως ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετετ· αἰδετο γάρ ρα

Παῖρονασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμησι.

Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν

470

Αρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον.

Φεύγεις δὴ, Εκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην

Πάσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οι εὔχος ἔδωκας;

Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμάλιον αὗτως;

Μή ζευ νῦν ἔτι παλῆρος ἐνὶ μεγάροισιν ἀκέσω

475

Εὔχομένεις.

Εὐχομένις, ὡς τὸ περὶ ἐν αὐτοῖς θεοῖσιν,
Αὐταὶ Ποσειδάνωνος ἐν αὐτίσιον πολεμίζειν.

Ως φάτο τὴν δ' εἴτι προσέφη ἐκάεργος Απόλλων,
Αλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις,
Νείκεσεν ιοχέαιραν ὄνειδείοις ἐπέεσσι. 480

Πῶς δὲ ζὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεῖς, ἀνήις ἐμεῖο
Στήτασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀνίφερεσθαι,
Τοξοφόρῳ περ ἔσθη ἐπεί ζε λέοντα γυναιξὶ;
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἐδώκε παλαίταμεν, τὸν καὶ ἐθέλησθα.
Ητοι βέλτερον ἐσι κατ' ἄρεα θῆρας ἐναίρειν, 485
Αγροβέρας τὸν ἐλάφυτον, ἢ πρείστοιν ἵψι μάχεσθαι.
Εἰ δὲ ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὅφες εὖ εἰδῆς
Οσσον φερέειν εἴμι, ὅτι μοι μένος ἀνίφερίζεις.

Η ῥα, καὶ ἀμφοβέρας ἐπὶ παρπῷ χείρας ἐμαρπτίε
Σκαιῆ, δεξιοῇ δὲ ἄρετον ἀπὸ ὕμων αἰνυῖο τόξα. 490
Αὐτοῖσιν δὲ ἄρετον ἔθεινε περὶ πάλαι μειδίωσα
Εὐθροπαλιζομένην ταχέες δὲ ἐκπιπλον ὀττοῖς·
Δακρυόεσσα δὲ ἐπειτα περ φύγειν, ὥσε πέλεια,
Η ῥα τὸν ὑπὸ ἵρηκος κοίλην εἰσέπιλο πέτρην,
Χηραμόν. ωδὲ ἄρετον τῇ γε ἀλώμεναι αἰτιμον ἦν.
Ως ηδακρυόεσσα φύγειν, λίπε δὲ αὐτόθι τόξα. 495
Ληγῷ δὲ προσέειπε διάκλιθος Αργειφόνης.

Λητοῖ, εγὼ δέ τοι εἴτι μαχήσομαι ἀργαλέον δὲ
Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο.
Αλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' αὐτανάτοισι θεοῖσιν 500
Εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι πρατερῆφι βίηφιν.

Ως ἄρετον Ληγῷ δὲ ζυναίνυιο παρπύλα τόξα,
Πεπτεότε ἄλλυδις ἄλλα μετὰ σροφάλιγγι κονίης.
Η μὲν τόξα λαβεῖσα, πάλιν κίε, θυγατέρος ἦσ.
Η δὲ ἄρετον Ολυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὸν χαλκοβατὲς δῶ, 505
Δακρυόεσσα δὲ περὶ πόλεστον ἐφέζειο γένασι πάρη,
Αμφὶ δὲ ἄρετον ἀμβρόσιος ἐανὸς τρέμετο τὴν δὲ ποτὸν οὐ
Εἶλε πατήρ Κρονίδης, καὶ ἀνήρετο, ἥδυ γελάσσας.

Τίς νύ ζε τοιάδε ἐρεζε, φίλον τέκος, πρανιώνων
Μαψιδίων, ὡσεὶ τι πακὸν ρέζεσσαν ἐνωπῆ; 510

Τὸν

Τὸν δ' αὗτε προσέειπεν ἐϋσέφανος Κελαδεινή.
Σὴ μὲν ἄλοχος συφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ηρη,
Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπλαι.

Ως οἱ μὲν ταῦτα πρὸς ἀληγάτες ἀγόρευον.
Αὐτὰρ Απόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ιλιον ἵριν.

515

Μέμβλετο γαρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληθε,

Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρου ἥματι κείνω.

Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ολυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἔοιτες,

Οἱ μὲν χωμένοι, οἱ δὲ, μέγα κυδιώντες.

Κάδδ, ἵζον παρα πατρὶ κελαινεφεῖ αὐτὰρ Αχιλλεὺς 520

Τρῶας ὄμως αὐτές τ' ὅλεκεν, καὶ μάνυχας ἴππες.

Ως δ' ὅτε καπνὸς ἵων εἰς ψρανον εὔρυν ἰκάνει

Ἄσεος αἴθομένοι, θεῶν δέ εἰ μῆνις ἀνῆκε.

Πᾶσι δ' ἔθηκε πάνου, πολοῖσι δέ κύδε ἐφῆκεν.

Ως Αχιλλεὺς Τρώεσσι πάνον καὶ κήδε ἔθηκεν.

525

Εἰσήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θεία ἐπὶ πύργῳ,

Εἰ δ' ἐνόηστο Αχιλῆα πελώριον αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ

Τρῶες ἀφαρ κλονέοντο πεφυζότες, ωδε τις ἀλκὴ

Γίνεται. ὁ δ' οἰμώζας ἀπὸ πύργῳ βαῖνε χαμᾶζε,

Οτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλεῖταις πυλαράς.

530

Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλαις ἔχεται, εἰσόκε λαοὶ

Ἐλθωσι προτὶ ἀσυ πεφυζότες οὐ γαρ Αχιλλεὺς

Εγίνεται κλονέων νῦν οιω λοιγήι ἔσεσθαι.

Αὐτὰρ ἐπει καὶ ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλένητες,

Αὐτις ἐπὶ ἀψι θέμεναι ζανίδαις πυκινῶς ἀραριάς.

535

Δείδια γαρ μὴ πλος αἵηρ ἐς τεῖχος ἀληθαι.

Ως ἔφαθε οἱ δὲ ἀνεσάν τε πύλαις, καὶ ἀπῶσαν ὄχηται.

Αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦχαι φάος αὐτὰρ Απόλλων

Ανίσιος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

Οἱ δὲ ιθὺς πάλιοις καὶ τεῖχος ὑψηλοῖο,

540

Δίψη παρχαλέοι, πεκονιμένοι, ἐκ πεδίου

Φεῦγον οὐ δέ ζεδανὸν ἔφεπτο ἔγχει. λύσσας δέ οἱ κῆρ

Αἰεν ἔχει κρατερή, μενέσιν δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

Ενθά κεν ψύπιπλον Τροίην ἔλον οἵτες Αχαιῶν,

Εἰ μὴ Απόλλων Φοῖβος Αγήνορα δῖον ἀνῆκε

545

Φῶτ,

Φῶτ', Αἰγήνορος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.
 Εν μέν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρὰ δὲ οἱ αὐτὸς
 Εση, ὅπως θανάτοιο βαρεῖας χεῖρας ἀλάκοι,
 Φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ηέρι πολλῇ.
 Αὐτὰρ ὅγ', ως ἐνόησεν Αχιλῆα πολιόπορθον,
 Εση· πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πέρφυρε μένουτι.
 Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμὸν.

550

Ω, μοι ἔγαν, εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατερῷ Αχιλῆῳ
 Φεύγω, τὴπερ οἱ ἄλλοι ἀτυχόμενοι φοβεούται,
 Αἰρήσει με καὶ ὡς, καὶ ἀνάλκιδα δειρόλομήσει.
 Εἰ δ' ἀν ἔγω τέττας μὲν ὑποκλονεεσθαι εἴσσω
 Πηλεΐδῃ Αχιλῆῃ, ποσὸν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
 Φεύγω πρὸς πεδίον Ιλήιον, σφρό ἄν ἵκωμαι
 Ιδης τε κυημάς, κατά τε ρωπήια δύω,
 Εσπέριος δ' ἀν ἔπειτα λοεστάμενος ποταμοῖο
 Ιδρῷ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ιλίου ἀπονοείμην.

555

Αλλὰ τίν μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ,
 Καὶ με μελαιζάς μάρψῃ ταχεεσσι πόδεσσι.
 Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσαι θάνατον καὶ κηρας ἀλύξαι.
 Λίην γαρ οὐδαέρος περὶ πάνινων ἐστιν ἀνθρώπων.
 Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλεως κατεναυτίον ἔλθω.
 Καὶ γάρ θη τέττα τρωὸς χρὼς ὅξει χαλκῷ,
 Εν δὲ ἵα ψυχῇ· θυηὶ δέ εἰ φάστιν θρωποῖ
 Ερμεναιτι αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

565

Ως εἰπὼν, Αχιλῆα ἀλεῖς μένεν· ἐν δὲ οἱ ητορ
 Αλκιμον ὥρματο πολιεμίζειν, ηδὲ μάχεσθαι.
 Ήύτε πάρδαλις εῖτι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 Ανδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, ωδὲ τι θυμῷ
 Ταρβεῖ, ωδὲ φοβεῖται, ἐπει τεν υλαγυμὸν ἀκέση.
 Εἰπερ γαρ φθάμενός μιν η ὑτάση, ηὲ βάλησιν,
 Αλλὰ τε καὶ περὶ δερὶ πεπαρμένη ωκ ἀπολήγεις
 Αλκῆς, πρὶν γέ ηὲ ξυμβλήμεναι, ηὲ δαμῆναι.
 Ως Αἰγήνορος υἱὸς ἀγαυῆ, δῖος Αγήνωρ,
 Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ Αχιλῆῳ.

575

580

ΑΛΛ

Αλλ
 Εγχε
 Η
 Ημα
 Νηπ
 Εν γ
 Οἱ κ
 Ιλιον
 Ωδ'
 Η
 Και
 Αμε
 Σμε
 Βλη
 Πη
 Δει
 Αλ
 Ησ
 Αύ
 Αύ
 Εσ
 Εο
 Στ
 Τ
 Ω
 Τ
 Α
 Σ
 Μ
 Σ
 Ε

Αλλ' ὁ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάνιοσε ἵσην,
Εγχείν δὲ αὐτοῦ τιτύσκειο, καὶ μέγ' αὔτει.

Η δή περ μάλ' ἕολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαιδιμὸν Αχιλλεῖ,
Ημαῖς τῷδε πόλιν πέρσειν Τρωῶν ἀγερώχων.
Νηπύτι, ηττὸς εἴτε πολλὰ τετεύξειαι ἄλγε ἐπ' αὐτῇ. 585
Ἐν γάρ τοι πολέεσ τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,
Οἵ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,
Ιλιον εἰρύομεσθα. Καὶ δέ ἐνθάδε πότμον ἐφεψεις,
Ωδέν ἔκπαλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιζήσ.

Ηρα, καὶ ὁξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
Καί ρέεται κινήμην ὑπὸ γνάλος, καὶ δέ αφάμαρῃεν.
Αμφὶ δέ μιν κυημὶς νεολεύκῃς κασσιτέροιο
Σμερδαλέον κονάβησε πόλιν δέ ἀπὸ χαλκὸς ὥργε
Βλημένη, καὶ δέ περηστε, θεῖς δέ πρύκακε δῶρα.

Πηλείδης δέ ὠρμῆστατο Αγήνορος ἀντιθέοιο
Δεύτερος δέ τε εαστεν Απόλλων πῦνδος ἀρέσθαι,
Αλλά μιν ἐξήρπαξε, καλυψε δέ ἄροτρον πολλῆ,
Ησύχιον δέ ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι·
Αὐταρ δέ Πηλείωνα δόλῳ ἀπόέργασθε λαζ.
Αὐτῷ γάρ δέ Εκάεργος Αγήνορι πάντα εοικώς, 600
Εἶη πρόσθε ποδῶν, δέ δέ πετεστυο ποσσὶ διώκειν.
Εις δέ τὸν πεδίον διώκετο πυροφόροιο,
Στρέψας πάρ ποταμὸν βαθυδινήντα σκάμανδρον,
Τυθὸν ὑπεκπροθέοντα δόλῳ δέ ἄροτρον πολλῶν,
Ως αἰεὶ ἔλποιο κινήσεσθαι ποσιν οἴστι· 605

Τόφρος ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἥλθον ὄμιλοι
Ασπάσιοι προτὶ ἄσυ πολιτις δέ ἔμπλητο ἀλένηων.
Οὐδέ ἄρα τοι γέ εἴτε πολιος καὶ τείχεος ἐκλός
Μεῖναι εἴτε ἄλλήλους, καὶ γνώμεναι, ὃς τε πεφεύγοι,
Οις τὸν ἔθανον ἐν πολέμῳ ἀλλάσπασίως ἐσέχυντο 610
Ἐπόλιν, ὄντιγα τῶν γε πόδες καὶ γῆνα ζάωσαν.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ΤΩΝ Τεύνων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλην, μόνῳ Εὐλορῷ υποκέπας
Αχιλλέα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει ἵπειδε δὲ ἀνθίσαται. Αἴτιας
αὐτὸν πησάσους καὶ ἀναιρεῖται. Εξάψας δὲ αὐτὸν τῇ ἄρματῷ Αχιλ-
λεὺς, διὰ τὰ πεδία ἐπὶ τὸν ταύτην πόλην οὐδὲ κατὰ τὴν πόλην ὁδο-
ροταφ ταῦτα ὄρεώντες ἐγκλεισμένοι.

Α Λ Λ Η.

Χῖ δ' ἄρα, τρὶς ἀπερὶ τεῖχος ἄγων κῆλαν Εκλορόν Αχιλλεύς.

Ω Σ οἱ μὲν κατὰ ἄσυ πεφυζότες, ηὔτε νεκροί,
Ιδρῶ απεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Αχαιοί
Τείχεος ἀστον ἴσταν, ζάκε ωμοῖσι κλίναντες.
Εκλορα δ' αὐτῷ μεῖναι ὅλῃ Μοῖρῷ ἐπέδησεν,
Ιλίας προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.
Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηγόρευε Φοῖβος Απόλλων.

Τίπλε με, Πηλέος οὐέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θνητὸς ἔων θεὸν ἀμερόζον; οὐδέ νύ πώ με
Ἐγνως, ὡς θεός είμι, ζὺ δ' ασπερχέες μνεαίνεις.
Η νύ τοι γάτι μέλει Τρώων πόνος, θές ἐφόβησας,
Οἵ δή τοι εἰς ἄσυ σλεν, ζὺ δέ δεῦρο λιασθης;
Οὐ γάρ με κήλανεις, ἐπεὶ γάτοι μόρσιμός είμι.

Τὸν δέ μέγ' ὄχθησας προσέφη πόδας ὀκὺς Αχιλλεύς.
Εξλαψάς μ', Εκάεργε, θεῶν ὄλοντατε πάντων,
Ενθάδε μῦν τρέψας απὸ τείχεος· η κέ έτι πολλοὶ
Γαιῶν ὄδαξ εἶλον, πρὶν Ιλιον εἰσαφικέσθαι.
Νῦν δέ ἐμέ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τέτος δέ ἐσάωσας
Ρηϊδίως, ἐπεὶ γάτι τίσιν γέ ἐδδεισας ὀπίσσω.
Η σ' αὖ τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.

20

Ως

Σευ
Ος
Ως
Τὸν
Παρ
Ος
Φαί
Ον
Λαζ
Κα
Ως
Ως
Τψ
Λιο
Εις
Τὸν

Οι
Πη
Σχ
Οι
Κε
Οι
Κε
Οι
Τη
Αχ
Πη
Ει
Αλ
Ει

Ως εἰπὼν, πρῷσι ἄσυ μέγα φρονέων ἐξεβήκει,
Σευάμενος, ὡσθ' ἵππος αἰεθλοφόρος, Κύν ὁχεσφίν;

Ος ρά τε ρεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο.

Ος Αχιλεὺς λαιψῆρὰ πόδας καὶ γύνατ' ἐνώμα.

Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὄφθαλμοῖσι,

Παριφαίνονθ', ὥστ' ἀσέρο, ἐπεστύμενον πεδίοιο,

Ος ρά τ' ὅπωρης εἴσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαῖ

Φαινοῦται πολλοῖσι μετ' ἀγρασι νυκτὸς ἀμολγῶ.

Οὐ τε κύν' Ωρίωνος ἐπίκλησιν καλέεστι.

Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἔστι, κακὸν δέ τε ζῆμα τέτυκται,

Καί τε φέρει πολλὸν πυρέττον δειλοῖσι βροτοῖσιν.

Ος τῇ χαλκὸς ἐλαμπε περὶ σῆθεσσι θέονθα.

Ομωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσὶν,

Τύφος ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἵμωξας ἐγεγώνει,

Λισσόμενος φίλον νίσσν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων

Εἰσήκει, ἀμοτον μεμαῶς Αχιλῆι μάχεσθαι.

Τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὄρεγνυς.

Εκῆρος, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, αὐνέρα τῆτον

Οἶος, ἄνευδ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης,

Πηλείωνι δαμείσ· ἐπειὴ πολὺ φέρερός ἔστι.

Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιο,

Οστον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται

Κείμενον· η̄ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.

Ος μ' οὐδὲν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνν ἔθηκε,

Κτείνων, καὶ περνᾶς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάνω.

Καὶ γὰρ νῦν δύο παιδεῖ, Λυκάονα καὶ Πολυδώρον,

Οὐ δύναμαι ἰδεῖν, Τρώῶν εἰς ἄσυ ἀλένθων,

Τέσ μοι Λαοθόν τέκεῖο, κρείγσα γυναικῶν.

Αλλ' εἰ μὲν ζώεται μετὰ σραῖῶν, ητ' ἀν ἐπειῆς

Χαλκὴ τε χρυσὴ τ' ἀπολυσόμεθ'. ἔστι γὰρ ἔνδον·

Πολλὰ γὰρ ὠπασε παιδί· γέρων ὄνομα πλῆθος Αλῆς.

Εἰ δ' ἦδη τέθναστι, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν,

Αλγος ἐμᾶς θυμῷ καὶ μητέροι, τοῖ τεκόμεσθα.

Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος

Εστελαι, ην μὴ καὶ Κύν θάντης, Αχιλῆι δαμασθείσ.

Αλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὅφρα Σωτῆς

Τρῶας καὶ Τρῶας, μηδὲ μέγα κῦδος ὄρεζης

Πηλείδη, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς·

Πρὸς δέ, με τὸν δύσηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,

Δύσμορον, ὃν ῥα παῖδηρ Κρονίδης ἐπὶ γήρασις ψῶ

60

Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλα ἐπιδόντα,

Τίας τ' ὀλλυμένης, ἐλκυσθείσας τε θύγαρας,

Καὶ θαλάμις κεραΐζομένης, καὶ νηπια τέκνα

Βαλλόμενα προτὶ γαίη, ἐν αἰνῇ δηϊοῦτι,

Ελκομένας τε νυκτὸς ὄλοης ὑπὸ χερσὶν Αχαιῶν.

65

Αὐτὸν δ' ἀν πύμαζον με κύνες πρώτησι θύρησιν

Ωμησαὶ ἐρύθσιν, ἐπεὶ κέ τις ὁζεῖ χαλκῷ

Τύψας ἡὲ βαλὰν ρεθέων ἐκ θυμὸν ἐληπταί,

Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρὺς,

Οἱ καὶ ἐμὸν αἴμα πιόνηες, ἀλύστουνες περὶ θυμῷ,

70

Κείσοντ' ἐν προθύροισι· νέῳ δέ τε πάντ' ἐπεοικεν

Αρηὶ κλαμένῳ, δεδαιγμένῳ ὁζεῖ χαλκῷ,

Κεῖσθαι· πάντα δέ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τι φανείη.

Αλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον,

Αἰδὼ τ' αἰσχύνωσι κύνες κλαμένοιο γέροντος,

75

Τύτο δὴ οἰκιζον πέλεται δειλοῖσι βροῦσιν.

Η δ' ὁ γέρων, πολιάς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἐλκέο χερσὶ,

Τίλλων ἐκ πεφαλῆς ψῶδε· Εκτορὶ θυμὸν ἐπειθε.

Μήτηρ δ' αὐτὸς ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέεσσα,

Κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε;

80

Καὶ μιν δακρυχέεστ' ἐπει περσέντα προσηγόρευ.

Εκτορ, τέκνου ἐμὸν, τάδε τ' αἴδεο, καὶ μὲν ἐλέησον

Αὐτὴν, εἰπόσε τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπεσχον,

Τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνου· ἀμυνε δέ δήϊον ἀνδρα

Τείχεος ἐπὶ ἵω· μηδὲ πρόμοις ἴσαστο τύτω,

85

Σχέτλιος· εἰπερ γάρ ζε κατακλάνῃ, καὶ τ' ἔγωγε

Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτῇ,

Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἀνευθε δέ ζε μέγα καὶ

Αργείων παρὰ τηνακάνεις ταχέες κατέδονται.

Ως τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον νιὸν,

90

Πολλά

Πολλά ἐ λιστομένω· γέν' Εκῆρι θυμὸν ἔπειθον·

Αλλ' ὅγε μίμν' Αχιλῆα τελώριον ἀστον ἴοντα.

Ως δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὄρεσερος ἀνδρα μένησι,

Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνὸς,

Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἐλισσόμενος τερὶ χειῇ.

95

Ως Εκήρῳ, ἀσθεσον ἔχων μένος, ὥκ υπεχώρει,

Πύργῳ ἐπὶ πρόχοιῃ φαεινὴν ἀσπιδ' ἔρεισας·

Οχθῆσας δ' ἄρα εἴπει πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.

Ω., μοι ἐγὼν, εἰ μέν κε τύλας κὺ τείχεα δύω,

Πελυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθίσει,

100

Ος μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ τῷσι τίσλιν ἡγήσασθαι,

Νύχῳ ὑπὸ τήνδ' ὄλοην, ὅτε τ' ὠρεζο δῖος Αχιλλεύς.

Αλλ' ἐγὼ γένιον πιθόμην· ητ' ἀν πολὺ κέρδιον ἦν.

Νῦν δὲ ἐπει ὠλεστα λαὸν ἀτασθαλίησιν ἐμῆσιν,

Αἰδεομαι Τρωας, κὺ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλας,

105

Μήποτε τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,

Εκήρῳ ἦφι βίηφι πιθήσας ὠλεσε λαόν.

Ως ερεκσιν ἐμοὶ δὲ τότ' ἀν πολὺ κέρδιον εἴη,

Ανῆην ἦ Αχιλῆα καλακτείναντα νέεσθαι,

Ηέ κεν αὐτῷ ὄλεσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος.

110

Εἰ δέ κεν ἀσπιδα μὲν καλαθείομαι ὄμφαλόεσσαν,

Καὶ κόρυθα βριαρχὴν, δόρυ δὲ πρὸς τείχος ἔρεισας,

Αὐτὸς ἵων Αχιλῆος ἀμύμονος αὐλίος ἐλθω,

Καί οἱ υπόσχωμαι Ελένην, κὺ κήῆματ' ἄμ' αὐτῇ

115

Πάντα μάλ', ὄσσα τ' Αλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νησὶν

Ηάγειο Τροίην·, ἦ τ' ἐπλεζο νείκεος ἀρχὴ,

Δωσέμεν Ατρεΐδησιν ὅγειν, ἄμα τ' ἀμφὶς Αχαιοῖς

Αλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὄσσα πολὺς ἥδε κεκευθε·

Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γεράσιον ὄρκον ἐλωμαι,

Μήτι καλακρύψειν, ἀλλ' ἀνδιχα παντα δάσσασθαι,

120

Κτῆσιν ὄσην πολιεθρον ἐπήραλον ἐνήσες ἔεργει.

Αλλὰ τίν μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἵων· ὁ δέ μ' ὥκ ἐλεήσει,

Οὐδέ τί μ' αἰδεσεται, κτενέει δέ με, γυμνόν ἐόντα,

Αὐτως, ὥσε γυναικα, ἐπει κ' ἀπὸ τεύχει δύω.

125

Ov

Οὐ μέν τως νῦν ἐσὶν ἀπὸ δρυὸς ἡδὸν ἀπὸ τετρηγού
Τῷ ὀαρίζεμεναι, ἄτε ταρθένος ηθεός τε,
Παρθένος ηθεός τ' ὀαρίζειον ἀλλήλοισιν.
Βέληρον αὐτὸν ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅτι τάχιστα
Εἰδομεν, ὁ πτολέων κεν Ολύμπιος εὐχος ὁρέζῃ.

Ως ὥρμαινε μὲνων· ὁ δέ οἱ Σχεδὸν ηλθεν Αχιλλεὺς,

Ισος Ενυαλίω πορυθάϊκη, πτολεμισῆ,

Σείων Πηλιαΐδα μελίην καλὰ δεξιὸν ὄμον,

Δεινην· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εικελος αὔγη·

Η τυρὸς αἰθομένοιο, η πελίς ἀνιόντ@.

Ἐκθορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος, ωδὸν ἄρ' ἔτ' ἔτλη

Αῦθι μένειν, ὅπιστα δὲ τύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείσ.

Πηλείδης δ' ἐπόργσε, τοσὶν πραπνοῖσι τεποιθώς·

Ηύτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρόταλος τετεηνῶν,

Ρηϊδίας οἴμησε μετὰ τρήρωνα τέλειαν·

Η δέ θ' ὑπαίθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγκύθεν ὁξὺ λεληκὼς

Ταρφέ' ἐπαίσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει·

Ως ἄρ' οὐρ' ἐμμεμαὼς ιθὺς τέτετο· τρέσε δ' Εκθωρ

Τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γένατ' ἐνώματα.

Οἱ δὲ ταρά Σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ηνεμόεντα

Τείχεος αἰεν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξίην ἐστεύοντο.

Κρενὰ δ' ἵκανον καλλιέρρων, ἐνθα δὲ πηγαὶ

Δοιαὶ ἀναίσσοσι· Σκαμάνδρῳ δινήεντ@.

Η μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ρέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς

Γίνεται εὖ αὐτῆς, ὡσεὶ τυρὸς αἰθομένοιο·

Η δ' ἐτέρη θέρει τροφέει, εἰκυῖα χαλάζη,

Η χιόνι ψυχρῆ, η εὖ ὕδατος πρυσάλλω.

Ενθάδ' ἐπ' αὐτῶν ταλυνοὶ εὐρέεις ἐγκύς ἔασι·

Καλοὶ, λαῖνοι, οὐθὲ εἴματα Σιγαλόεντα

Πλύνεσκον Τρώων ἀλοχοῖ, καλαί τε θύγατρες,

Τοπρὶν ἐπ' ειρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῖτις Αχαιῶν.

Τῇ ρᾳ ταραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὅπισθε διώκων·

Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἐφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων

Καρπαλίμως· ἐπεὶ ωχὶ ιερῆϊον, ωδὲ βοεῖην

Αριսτην, ἄ, τε τοσσὸν ἀεθλια γίνεται ἀνδρῶν,

130

135

140

145

150

155

160

ΑΛΛΑ

Αλλὰ τερὶ ψυχῆς Θέον Εκτορος ἵπποδάμοιο.

Ως δ' ὅτ' αἰεθλοφόροι τερὶ τερματα μώνυχες ἵπποι
Ρίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται αἴθλον,
Η τρίπος, ἡ γυνὴ, ἀνδρὸς καλαζεθνεῖται.

Ως τὰ τρίς Πριάμοιο τόλιν περιδινηθήτην
Καρπαλίμοισι τόδεσσι· θεοὶ δέ τε τάντες ὄραντο.
Τοῖς δέ μύθων ἥρχε ταῦτην ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ως τόποι, ἡ φίλον ἄνδρα διωκόμενον τερὶ τεῖχοι
Οφθαλμοῖσιν ὄρῶμαι· ἐμὸν δ' ὄλοφίρεται ἦτορ
Εκτορος, ὃς μοι τολλὰ Βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκηνεν,
Ιδης ἐν κορυφῇ τολυπλύχος, ἄλλοτε δ' αὗτε
Ἐν τόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὗτέ ἐ δῖος Αχιλλεὺς
Ἄσυ τέρει Πριάμοιο τοσὶν ταχέεσσι διώκει.

Αλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάσθε,
Ηέ μιν ἐκ Θανάτου ζωσομεν, ἡέ μιν ἡδη
Πηλείδη Αχιλῆς δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἐόντα.

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη.
Ως τάτερ ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οὖν ἔειπες;
Ανδρα θυηὴν ἐόντα, τάλαι πεπομένον αἴσῃ,
Αψέθελεις θανάτου δυσηχέος ἐζαναλῦσας;
Ἐρδος· ἀτὰρ εἴτοι τάντες ἐπανέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Θάρσει, Τριπογένεια, φίλον τέκος· καὶ νῦν τι θυμῷ
Πρόσφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.
Ἐρξον, σῆη δή τοι νόος ἐπλέιο, μηδέ τ' ἐρώει.

Ως εἰπὼν, ὥτρυνε τάρος μεμαυτὰν Αθήνην.
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιον καρέναν αἴζασσα.
Εκτορα δ' αἰπερχες κλονέων ἔφετ' ὀκὺς Αχιλλεύς.
Ως δ' ὅτε νεκρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
Ορσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας,
Τὸν δέ, εἴπερ τε λάθησι καλαπῆξας ὑπὸ θάμνω,
Αλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἐμπεδον, ὄφρα κεν εὔρῃ.
Ως Εκτωρ καὶ ληθε ποδώκεα Πηλείωνα.
Οσσάκι δ' ὄρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
Ανίον αἴζασσα, εὐδητες ἐπὶ πυργούς,

Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι·

Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστέψασκε ταραχᾶς

Πρὸς τεδίου γένος δὲ τοτὶ τῷόλιος σέτετετ' αἰεῖ·

Ως δὲ ἐν ὄνειρῳ καὶ δύναλαι φεύγοντα διώκειν,

Οὐτὸς δέ τὸν δύναλαι ὑποφεύγειν, οὔτε δὲ διώκειν.

200

Ως δὲ τὸν καὶ δύνατο μάρψαι τοσὶν, οὔτε δὲ ἀλύξαι.

Πῶς δὲ κεν Εὐλόρη κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,

Εἰ μή οἱ τύμαλον τε καὶ ὕσταλον ἤντετετ' Απόλλων

Εγγύθεν, ὃς οἱ ἐπῶρτε μένος λαυψηρά τε γεννα;

Λαοῖσιν δὲ ἀνένευε καρῷας δῖος Αχιλλεὺς,

205

Οὐδὲ εἰσ ἔμεναι ἐπὶ Εὐλόρη τικρὰ βέλεμνα,

Μήτις κῦδος ἄροιτο Βαλῶν, οὐδὲ δεύτερος ἔλθοι.

Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρανὺς αφίκοντο,

Καὶ τότε δὴ χρύσεια ταῖηρ ἐτίταινε τάλαντα,

Εν δὲ ἐτίθειε δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,

210

Τὴν μὲν, Αχιλλῆς, τὴν δὲ, Εκτορος ἵπποδάμαιο.

Ελκε δὲ μέστα λαβῶν· ρέπε δὲ Εκτορος αἵσιμον ἥμαρ,

Σιχετος δὲ εἰς αἴδαο, λίπεν δέ εἰ Φοῖος Απόλλων.

Πηλείωνα δὲ ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Αθηνῆ,

Αγχε δὲ ισαμένη ἐπεια τιερόεντα προσηύδα.

215

Νῦν δὲ νῦν γένεται, Διὶ φίλε, φαίδιμον Αχιλλεῦ,

Οἰστεθαι μέγα κῦδος Αχαιοῖσι τροφὴ νῆας,

Εὐλόρα δηϊώσαντε, μάχης ἀτόν τερ εόντα.

Οὐ οἱ νῦν ἔτι γένεται τεφυγμένον ἀμμε γενέσθαι,

Οὐδὲ εἴκεν μάλα τολλὰ τάθοι ἐκάεργος Απόλλων,

220

Προπροκυλινδόμενος τατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

Αλλὰ ζὺ μὲν νῦν σῆθι καὶ ἀμπνευτόν τονδε δὲ ἐγώ τοι

Οἰχομένη τεπιθήσω ἐναιδίειον μαχέσασθαι.

Ως φάτε Αθηναίη· οὐδὲ ἐπειθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.

Στῆ δὲ ἄρετεπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.

225

Η δὲ ἄρα τὸν μὲν ἐλειπε, πιχήσατο δὲ Εὐλόρα δῖον,

Δηϊφόβε φεικοῦτα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.

Αγχε δὲ ισαμένη ἐπεια τιερόεντα προσηύδα.

Ηθεῖ, η μάλα δή ζε βιάζεται ὡκὺς Αχιλλεὺς,

Αἷς τερει Πριάμοιο τοσὶν ταχέεσσι διώκων.

230

Αλλ'

Αλλ' ἄγε δὴ σέωμεν, κὐ ἀλεξάμεσθα μένοντες.

Τὴν δ' αὖτε ωροσέειπε μέγας κορυθαίολος Εὐλώρ.

Δηῆφος, η μέν μοι τὸ ωάρος ωδὸν φίλταῖος ησθα

Γνωῶν, θεῖς Εκάβη ηδὲ Πριάμος τέκε ωαῖδας.

Νῦν δ' ἔτι κὐ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,

Οις ἔτλης, ἐμεῦ εἴνεκ, ἐπεὶ ίδες ὄφθαλμοῖσι,

Τεύχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἔνιοσθε μένυσι.

Τὸν δ' αὖτε ωροσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη.

Ηθεῖ, η μὲν ωδὴν ταῦτη κὐ πότνια μήτηρ

Λίσσουνθ, ἐξείης γνύμενοι, ἀμφὶ δ' ἔταιροι,

Αὔθι μένειν· (τοῖον γὰρ ὑπόδρομεσσιν ἀπανθεῖ)

Αλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.

Νῦν δ' ίθὺς μεμαῶτε μαχάμεθα, μηδ' ἔτι δέρων

Εἶνα φειδωλὴ, ἵνα εἰδομεν, εἴκεν Αχιλλεὺς

Νῷοι καλαπτείνας, ἐναρα βροτόντα φέρηται

Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, η κεν ζῷο δυρὶ δαμείη.

Ως φαμένη, κὐ κερδοσύνῃ ἥγήσατ' Αθήνη.

Οἱ δ' ὅτε ἡ Σχεδὸν ησαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,

Τὸν ωρότερος ωροσέειπε μέγας κορυθαίολος Εὐλώρ.

Οὐ σ' ἔτι, Πηλέος οὐέ, φοβήσομαι, ὡς τὸ ωάρος ωερ.

Τρὶς ωερὶ ἄσυ μέγα Πριάμος δίον, ωδέ ποτ' ἔτλην

Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνήκε

Στήμεναι ἀνήια ζεῖο· ἔλοιρί κεν, η κεν ἀλοίην.

Αλλ' ἄγε δεῦρο θεάς ἐπιδάμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι

Μάρτυροι ἐσσοῦται κὐ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων.

Οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαγλον ἀεικιῶ, αἴκεν ἐμοὶ Ζεὺς

Δάη καμμονίην, ζὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι.

Αλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ ζε ζυλήσω κλυτὰ τεύχε· Αχιλλεῦ,

Νεκρὸν Αχαιοῖσιν δώσω τάλιν· ὡς δὲ ζὺ ρέζειν.

Τὸν δ' ἄρ υπόδρας ιδῶν ωροσέφη ποδας ἀκὺς Αχιλλεύς.

Εκτορ, μή μοι, ἄλαξε, ζυνημοσύνας ἀγόρευε.

Ως εκ εἵι λέψοι κὐ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,

Οὐδὲ λύκοι τε κὐ ἄρνες ὄμφρονα θυμὸν ἔχεστιν,

Αλλακ κακὰ φρονέστι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν.

Ως εκ εἵ οὐ σὲ φιλήμενας, γέτε τι νῷ.

235

240

245

255

265

Ορκια ἔσσονται, τῷν γ' ἡ ἔτερόν γε πεσόνται
Αἴματος ἀσταί Αρηα, ταλαύρινον πολεμισήν.

Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν Σε μάλα χρὴ
Αἰχμητὴν τὸ ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμισήν.

Οὐ τοι ἐτέσθη ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ Σε Παλλὰς Αθήνη²⁷⁰
Εγχει ἐμῶ δαμάσαι νῦν δὲ ἀθρόα πάντη ἀποίσεις
Κῆδε ἐμῶν ἑτάρων, ἃς ἔκτανες ἔγχει θύων.

Ηρα, καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄνθιστὸν ηλεύσθι φαίδημος Εκλωρ·
Εζέο γαρ προϊδὼν, τὸ δὲ ὑπέρπλατο χάλκεον ἔγχος,²⁷⁵
Ἐν γαῖῃ δὲ ἐπάγη· ἀνὰ δὲ ἥρπασε Παλλὰς Αθήνη,
Αψ δὲ Αχιλῆς δίδε, λάθε δὲ Εκλωρα, ποιμένα λαῶν.
Εκλωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα.

Ημερόες, ωδὲ ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Αχιλλεῦ,
Ἐκ Διὸς ἡεῖσις τὸν ἐμὸν μόρον, ἤτοι ἔφης γε.²⁸⁰
Αλλά τις ἀδιεπῆς καὶ ἐπικλοπος ἐπλεο μίθων,
Οφρά σ' ὑποδδείστας μένεος ἀλκῆς τε λαθωμαῖ.
Οὐ μέν μοι φεύγουσι μελαφρένων ἐν δόσοι πῆγεις,
Αλλ' ἴθις μεμαῶτι διὰ σηθεσφιν ἐλαστον,
Ἐν τοι ἐδώκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἀλευαί²⁸⁵
Χάλκεον· ὡς δὴ μιν Σῷος ἐν χροῖ πᾶν κομίσαο.
Καί κεν ἐλαφρότερος πάλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
Σεϊο καταφθιμένοιο· Σὺ γαρ Σφις πῆμα μέγισον.

Ηρα, καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον Σάκος, ωδὲ ἀφάμαρτε.²⁹⁰
Τῇλε δὲ ἀπεπλάγχθη Σάκεος δόρυ· χώσαο δὲ Εκλωρ,
Οτῇς ράοι Βέλος ὧκὺ ἐτώπιον ἐκφυγε χειρός.
Στῇ δὲ καληφήσας, ωδὲ ἀλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·
Δηΐφοβον δὲ ἐκάλει λευκάσπιδα, μακοὸν ἀύσας,
Η, τέε μιν δόρυ μακρόν· οὐδὲ γέτι οἱ ἐγγύθεν ἦνε.²⁹⁵
Εκλωρ δὲ ἐγνω ἦσιν ἐν φρεσὶ, φάνησέν τε.

Ω πόποι, η μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδε ἐκάλεσσαν·
Δηΐφοβον γαρ ἐγωγέ ἐφάμην πρωα παρεῖναι.
Αλλ' ο μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δὲ ἐξαπάτησεν Αθήνη.
Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός· ωδέ τὸ ἀνευθεν,³⁰⁰
Οὐδὲ

Οὐδ' ἀλέη· ηγάρ ρα πάλαι τό γε φίλιερον ἦεν
Ζηνί τε, καὶ Διὸς νιεῖ, Εκηβόλω, οἵ με πάρος γε
Πρόφρονες εἰρύαλαι· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
Μὴ μὰν ἀσπευδεῖ γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
Αλλὰ μέγα ρέξας τι καὶ ἐσγομένοισι πιθεσθαι.

305

Ως ἄρα φωνήσας, εἰρύστατο φάσγανον ὅξυν,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέταρτο μέγα τε, σιβαρον τε·
Οἴμησεν δὲ ἀλεῖς, ὡς αἰέλος ὑψιπετήεις,
Οσ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Αρπάξων η ἄρν' ἀμαλῆν, η τιλῶνα λαγών·

310

Ως Εκλωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὅξυν.
Ωρμήθη δ' Αχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Αγρί· πρόσθεν δὲ Κάκος σέρνοιο κάλυψε
Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπέγενε φαεινῆ,
Τετραφάλω, καλαὶ δὲ περιστείοιο ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ηφαίστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Οῖος δ' ἀσήρ εἶσι μετ' ἀσρασι νυκτὸς ἀμολγῷ
Εσπερος, ὃς κάλλισος ἐν πρανῷ ἴσαλαι ἀσήρ·
Ως αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ην ἄρ' Αχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Εκλορὶ δίω,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπῃ εἴζειε μάλιστα.

315

Τῷ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη,
Καλὰ, τὰ Παλρόκλοιο βίην ἐνάριξε καλακτάς·
Φαίνετο δὲ καὶ κληῆδες ἀπ' ὄμρων αὐχέν' ἔχεστι
Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὥκισος ὄλεθρο.

325

Τῇ δὲ ἐπὶ οἱ μεμαὼς ἔλαστ' ἔγχει δῖος Αχιλλεύς·
Αὐτικρὺ δὲ ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἥλυθ' ἀκωκῆ·
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Οφρά τι μιν περιθείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
Ηριπε δὲ ἐν κονιήσ· ο δὲ ἐπεύξατο δῖος Αχιλλεύς.

330

Εκλορ, ἀτάρ πα το εἴφησθα, Παλροκλῆ ἔξεναριζῶν,
Σῶς ἐσσεσθ', ἐμὲ δὲ ωδὲν ὅπιζεο νόσφιν ἐόντα·
Νήπιε, τοῖο δὲ ἀνευθεν ἀσσηῆρ μέγ' ἀμεινῶν
Νησὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
Ος τοι γέννατ' ἔλυσα· ζε μὲν κύνες ηδὲ οἰωνοὶ

335

Ελκήσθος ἀπῆκας, τὸν δὲ κηρεῖται Αχαιοῖ.

Τὸν δὲ ὄλιγοδρανέων προσέφη κορυθαιόλος Εὐλώρ.

Λίσσομι' ὑπὲρ ψυχῆς, καὶ γένων, ζῶν τε τοκήων,

Μή με ἔα παρὰ νησὶ κύνας καταδάψαι Αχαιῶν.

Αλλὰ ζὺ μὲν χαλκόν τε ἄλις, χρυσόν τε δέδεξο, 345

Δῶρα, τὰ τοι δώρατι παῖδης καὶ πότνια μήτηρ.

Σῶμα δὲ οἰκαδὸν δέμεναι πάλιν, ὅφει παρός με

Τρῶες καὶ Τρώων αλοχοὶ λελάχως θανοῦτα.

Τὸν δὲ ἄρ τοπόδρομον προσέει πόδας ὥκυς Αχιλλεὺς.

Μή με, κύνον, γένων γενάζεο, μηδὲ τοκήων. 345

Αἴ γάρ τως αὐτὸν με μενος καὶ θυμὸς αἰνείη

Ωμός απόταμνόμενον κρέας ἔδμεναι, οὐαὶ μὲν εοργας.

Ως ἡκ ἔσθ', ὃς ζῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι.

Οὐδὲ εἶκεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσιπήριτ' ἀποινα

Στήσωστε ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα. 350

Οὐδὲ εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι αἰνάγοι.

Δαρδανίδης Πρίαμος· γόδ' ὡς ζε γε πότνια μήτηρ

Ενθεμένη λεχεεστι γονόσειαι, οὐ τέκεν αὐτῇ,

Αλλὰ κύνες τε καὶ οιωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.

Τὸν δὲ καταθνόσκων προσέφη κορυθαιόλος Εὐλώρ. 355

Η σ' εὖ γινώσκων προτίστομαι, γόδ' ἄρ τοπόδρομοι

Πείσειν· η ἁρὸς ζοὶ γε Ζεύδηρεος ἐνδοθεὶ θυμός.

Φράξεο νῦν, μη τοι τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι

Ηματι τῷ, ὅτε κέν ζε Πάρις καὶ Φοῖβος Απόλλων,

Εσθλὸν ἔστι, ὀλέσωσιν εἰνὶ Σκαμῆτι πάντησιν. 360

Ως ἄρα μν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε.

Ψυχὴ δὲ ἐκ ρεθέων πλαμένη αἰδόστε βεβήκει,

Ον πότμου γούώσα, λιπέστη αἰδροτῆτα καὶ ηὔην.

Τὸν κα τεθνεῶτα προσηγόριστος Αχιλλεὺς.

Τέθναθι· κῆρα δὲ ἐγώ τότε δέξομαι, ὅππότε κέν δὴ 365

Ζεὺς εθέλῃ τελέσαι, ηδὲ αἰθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Η ἦσα, καὶ ἐκ νεκροῦ ἐρύσασθο χάλκεον ἔγχο.

Καὶ τό γα ἀνεψθεν ἔθηχ, οὐδὲ απ' ὕμων τεύχε ἐσύλα

Αίματόεντ· ἄλλοι δὲ περιδραμον υἱες Αχαιῶν,

Οἱ καὶ Θηγόσαι ποιηταὶ εἶδος ἀγητὸν

370

Εὐλώρος.

Εκλορος· όδ' αρα οἱ τις ἀνθητί γε παρέειν.

Ωδε δέ τις εἰπεσκεν ἴδων ἐις πλησίου ἄλλον.

Ω πόποι, η μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι
Εκλωρ, η ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.

Ως αρα τις εἰπεσκε, καὶ ἡτήσασκε παραχαίσ.

375

Τὸν δὲ ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς,

Στὰς ἐν Αχαιοῖσιν ἐπεια πλεύσεντ' ἀγόρευεν.

Ω φίλοι, Αργείων ήγήτορες, ηδὲ μέδουντες,
Ἐπειδὴ τόνδε ἀνδρας θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
Οις κακὰ πόλιν ἐρδεσκεν, ὃσ' καὶ Σύμπανθες οἱ ἄλλοι. 380

Εἰ δὲ ἀγετ', ἀμφὶ πόλιν Σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,

Οφρά κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν ἔχεσιν,

Η καλαλείψεσι πόλιν ἀκρην, τῷδε πεσόντος,

Ηὲ μένειν μεμάστι, καὶ Εκλορος ωκεῖτ' ἐόντος.

Αλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο Θυμός;

385

Κεῖται πάσῳ νήεσσι νέκυς ἀκλαυτος, ἀθαπτος,

Πάτρουλος· τῷ δὲ ωκεῖται πειλήσομαι, ὅφει ἀν ἔγωγε

Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γένεται ὁράρη.

Εἰ δὲ θανόντων περι παταλήθουντ' εἰν αἴδαιο,

Αὐτὰρ ἐγὼ κάκειθι φίλοι μεμνήσομεν ἔταιροι.

390

Νῦν δὲ ἄγ', αἰδίδοντες Παιμόνα, κέροι Αχαιῶν,

Νησὶν ἐπὶ γλαφυρήσι νεώμεθα, τόνδε δὲ ἀγωμεν.

Ηράμεθα μέγα κυδος· ἐπέφνομεν Εκλορα δῖον,

Ω, Τρῶες πατὴ ἄσυ, θεῶ ᾧς, εὐχετέωντο.

Η ρά, καὶ Εκλορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα.

395

Αμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτροντε τένοντε

Εσ Σφυρὸν ἐκ πλέρης, Βοέες δὲ ἐξηῆπτεν ἵμαντας,

Εκ δίφροιο δὲ ἐδησε κάρη δὲ ἐλκεσθαι ἀσσεν.

Εσ δίφρον δὲ ἀναβάτας, ἀνὰ τε κλυτὰ τεύχε αείρας,

Μάσιξέν δὲ ἐλάσαν τῷ δὲ ωκεῖται πετεσθην.

400

Τῷ δὲ ἦν ἐλκομένοιο κονίσταλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται

Κυάνεαι πίλαντο, κάρη δὲ ἀπαν ἐκ κονίησι

Κεῖτο, πάρος χαρίεν τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι

Δῶκεν αεικίσσασθαι εἶν τοι πλεύσεντας γαίη.

Ως τῷ μὲν κεκόνιο κάρη ἀπαν· η δέ νυ μήτηρ

405

Τίλλε

Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρῆν ἔρριψε καλύπτρην
Τηλόσε· κάκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐτιδύστα.

Ωμωξεν δ' ἐλεεινὰ παῖδες φίλοι, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κακοῦ· τὸ εἰχούσιον καὶ οἰμωγὴ καλὰ ἄσυ.

Τῷ δὲ μάλιστρῷ ἦν ἐναλιγκιον, ὡς εἰ ἄπασα

410.

Ιλιος ὄφρυσεστα πυρὶ σμύχοιο κατὰ ἄκρης.

Λαοὶ μὲν δια γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλοωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιῶν.

Πάντας δὲ ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρου,
Ἐξονομακλήδην ἀνομάζων ἄνδρα ἔκαστον.

415

Σχέσθε, φίλοι, καὶ μὲν οἴοντες αἴστατε, κηδόμενοι περ,
Ἐξελθόντα πόληος, ικέσθ' ἐπὶ νῆστος Αχαιῶν.

Λίστομαὶ ἀνέρα τετονταί πάτασθαλον, ὄφριμοεργὸν,
Ην πως ἡλικίην αἰδεσσεῖται, ηδὲ ἐλεήσῃ

Γῆρας· καὶ γέ νυ τῷδε πατήρ τοιόσδε τέτυκται

420

Πηλεὺς, οἵ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι.

Τρωσί· μάλιστρῷ ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε ἐθηκε.

Τόσσος γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάσιας.

Τῶν πάντων όποιον δύρομαι, ἀχνύμενός περ,

Ως ἐνὸς, όποιος δέξιν κατοίσεται αἴδος εἰσω,

425

Εκῆρος· ως ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσι.

Τῷ κε πορεστάμεθα κλαίοντες τε, μιρομενώ τε,

Μῆτηρ δέ, η μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ηδὲ ἐγὼ αὐτός.

Ως ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ σεναχούσιο πολιται.

Τρωῆσιν δέ· Εκάβη αδινών ἐξῆρχε γόοιο.

430

Τέκνουν, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθεῖσα,

Σεῦ ἀπολεθνεῖστος· όποιος νύκτας τε καὶ ἥμαρ

Εὔχωλη κατὰ ἄσυ πελέσκεο, πᾶσί τοι ὄνειρα

Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πολίν, οἱ Ζε, θεὸν ως,

Δειδέχατο· η γὰρ κε ζῷοι μάλα μέγα κῦδος ἐησθα,

435

Ζωὸς ἐών· νῦν αὖθις καὶ μοῖρα κιχάνει.

Ως ἔφατο κλαίστρον· ἀλοχος δέ ψπω τι πέπυσο

Εκῆρος· όποιος τις ἔτιπτυμος ἀγγελος ελθὼν

Ηγειλός, ὅτι τοιούτοις μίμιν πυλάων.

Αλλ' ηγέτης ισὸν ύφαινε, μυχῷ δόμει ύψηλοιο,

440

Διπλακα,

Δίπι
Κέντ
Αμφ
Εκτό^η
Νηπ
Χερ
Κων
Τῆ
Η

Αϊδ
Στ
Πή
Αϊ
Δε
Μ
Κ
Η
Α

Π
Α
Ε
Ε
Η

Δίπλακα, μαρμαρένη, ἐν δὲ θρόνα ποιίλ' ἔπασσε·

Κέκλειο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις καὶ δῶμα

Αμφὶ ποιήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιο

Εὐλογίᾳ θερμὰ λοεῖρα μάχης ἐκνοσήσαντι·

Νηπίη, ωδὴ ἐνόσεν, ὡς μιν μάλα τῆλε λοετρῶν

445

Χερσὸν Αχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Αθήνη.

Κωκύζ δ' ἥκεσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πόλεων,

Τῆς δὲ ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δὲ οἱ ἐκπεσεις κερκίς·

Η δὲ αὐτὶς δύμασιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα.

Δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον, ἴδωμ', ἄτιν' ἔργα τέτυκαν·

Αἰδοίης ἐκυρῆς ὃπὸς ἐκλυουν, ἐν δέ μοι αὐτῇ

Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ σόμα, νέρθε δὲ γενα

Πήγυνται· ἐγγὺς δὴ τις κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.

Αἱ γὰρ ἀπὸ ψαλος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλιστας

Δείδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Εὐλορα δῖος Αχιλλεὺς

Μένον απόμηξας πόλιος, πεδίονδε δίηται·

Καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,

Η μιν ἔχεσκε· ἐπεὶ ψποτὲ ἐνὶ πληθύῃ μέν τοις ἀνδρῶν,

Αλλὰ πολὺ προθεεσκε, τὸ δὲ μένος ψδενὶ εἴκων.

Ως φαμένη, μεγάροιο διέσυλο, μαινάδι ἵση,

Παλλομένη πραδίην· ἀμαὶ δὲ ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόλεων τε καὶ ἀνδρῶν ἴζεν ὄμιλον,

Εση παπήναστ' ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δὲ ἐνόσεν

Ελκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποις

Ελκου ἀκηδέσως κοίλας ἐπὶ νῆας Αχαιῶν.

Τὴν δὲ κατὸφθαλμῶν ἐρεβεννὴν υἱὸν ἐκάλυψεν·

Ηριπε δὲ ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ πυχὴν ἐκάπισσε.

Τῆλε δὲ ἀπὸ πρατὸς χέες δεσμαλαῖς Κιγαλόενται,

Αμπικα, κεκρυφαλόν τ', ηδὲ πλεκτὴν ἀναδεσμην,

Κρήδεμον θ', ὃ ράοις δῶκε χρυσέν Αφροδίτη,

Ημαῖ τῷ, ὅτε μιν πορθαίολος ηγάγεθε· Εὐλωρ

Ἐκ δόμει Ηετίωνος, ἐπεὶ πόλει μυρία ἔδνα·

Αμφὶ δέ μιν γαλόω τε καὶ ειναῖερες ἄλις ἔσαν,

Αἱ ἐ μετὰ Κρίσιν εἴχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.

Η δὲ ἐπεὶ ψν ἄμπυντο, καὶ ἐσ φεύνα Θυμὸς ἀγέρθη,

475
Αιεληδην

Αμελήδην γούωσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν.

Εκλορ, ἐγώ δύσηνος· οὐδὲ μέτα γενόμενος αἴση
Αμφοτεροι, ζὺ μὲν ἐν Τροίῃ, Πριάμος καὶ δῶμα,
Αὐταρ ἐγὼ Θήβησιν, Τυποπλάκῳ υλήσοση,

Ἐν δόμῳ Ηετίωνος, οὐ μόνος ἐτρεφε τύθον ἔεισαν,
Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὥφελλε τεκέσθαι.

Νῦν δὲ ζὺ μὲν Αἴδαο δόμας, ὑπὸ κεύθεσι γαῖης,
Ερχεαι, αὐταρ ἐμὲ συγερῷ ἐνὶ πάνθει λείπεις
Χῆρην ἐν μεγάροισι· τάις δὲ τοιούτοις αὔτως,
Οὐ τέκομεν, ζὺ τέ, ἐγώ τε, δυστάρμορος φέτε ζὺ τέτω,
Εσσεαι, Εκλορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνεις φέτε ζὺ τέτω.

Ηυπερ γάρ τόλεμον γε φύγη τολύδακρυν Αχαιῶν,
Αἰεί τοι τέτω γε τάνος καὶ κῆδε ὀπίσσω

Εσσοντ· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσοντις ἀργόρας.

Ημαρ δὲ ὄρφανοις ταναφήλικα ταῖδα τιθησι·

Πάντα δὲ υπεμνημικε, δεδάκρυνται δὲ ταρειαί.

Δευόμενος δέ τοι ἄνεισι τάις ἐς ταῦρος ἐταίρους,

Αλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·

Τῶν δὲ ἐλεησάντων κοτύλην τις τυθὸν ἐπέσχε,

Χείλεα μέν τοι ἐδίην, ύπερώην δὲ ωκεῖς.

Τὸν δὲ καὶ αὐτιθυλῆς ἐκ δαιμόνος ἐξυφέλιξε,

Χερσὶν τεπληγῶς, καὶ ὄνειδειοῖσιν ἐνίσσων,

Ερῷ φέτως· φέτος γε ταῦρος μεταδαίνυται ἡμῖν.

Δακρυόεις δέ τοι ἄνεισι τάις ἐς μητέρα χήρην,

Αισυάναξ, ὃς τρίν μὲν ἐν ἐπὶ γένασι ταῦρος

Μυελὸν οἴον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν τίσιν δημόνι.

Αὐταρ δέ τοι ὑπνος ἔλοι, ταύσταιτό τε νηπιαχεύων,

Εὔδεσκ' ἐν λέκηροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,

Εὔνη ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.

Νῦν δὲ ἀν ταλλὰ ταθησι, φίλε απὸ ταῦρος ἀμαρτίων,
Αισυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέσων.

Οἶος γάρ ζφιν ἔρυσο ταύλας καὶ τείχεα μακρά.

Νῦν δέ ζε μὲν ταρά τηνοῖσι νόσφι τοκήων

Αιόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,

Γυμνον· αὐταρ τοι είματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,

Λεπτά

480

490

495

500

510

Λεπτά τε καὶ χαρίεια, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.

Αλλ ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,

Οὐδὲν οὐδὲν ὅφελος, ἐπεὶ καὶ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,

Αλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων πλέος εἶναι.

Ως ἔφατο κλαίει· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναικεῖς.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Α χιλλεὺς τῶν νειομισθέντων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Παθρόκλω,
πυρὸν νῆσας καὶ Κράξας ἐπ' αὐτῷ μυοκαίδενα Τρωϊκοὺς νεκρούς,
καὶ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ιερεῖα· ἐπειτα καὶ αὐγῶντα ἐπιλά-
θον ποιεῖ, ἐν φυκῷ, ἵπποις μὲν διομήδης, δεόμηδη δὲ Οδυσσεὺς, ἄλ-
λοι δὲ ἄλλως· καὶ θτῶς ὁ ἀγῶν διαλύεται.

Α Λ Λ Η.

Ψῖ, Δαναοῖσιν ἀγῶνα δίδους ἐτέλεστεν Αχιλλεύς.

Ω Σ οἱ μὲν σενάχοντο κατὰ πολίν· αὐτὰρ Αγαθοὶ^α
Ἐπειδὴ νῆστε καὶ Ελλήσποντον ἴκοντο,
Οἱ μὲν ἄρετες εἰσκίδναντο ἐνī ἐπὶ νῆστας^β.

Μυρμιδόνας δὲ καὶ εἴα ἀποσκίδνασθαι Αχιλλεύς,
Αλλ ὅγε οἵ τε ἑταῖροισι φιλοπολέμοισι μετηύδα.

Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
Μὴ δήπω ὑπ' ὄχεσφι λυσάμεθα μάνυχας ἵππες,
Αλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἀρματινοῖσιν ιόντες,
Πάτροικον πλαίσιον· ὃ γάρ γέρας ἐστὶ Θανόντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ διόστοι τεταρπάμεσθαι γόοισι,
Ιππεῖς λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.

Ως ἔφατο· οἱ δὲ ὥμωξαν ἀολλέες· ἥρχε δὲ Αχιλλεύς.
Οἱ δέ τρὶς περὶ νεκρὸν εὔτριχας ἥλασαν ἵππες

Μυρόμενοι, μετὰ δὲ ζῳ Θέτις γός ίμερον ὥρσε.

Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν

Δάκρυσι·

Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μῆτωρα φέροι.

Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινὴ ἔξηρχε γόριο,

Χειρας ἐπ' ἄνδροφόντας θέμενος σήθεσσιν ἐταίρα.

Χαῖρε μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι·

Πάντα γὰρ ἥδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπεσην,

Εκλορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὡρὰ δάσασθαι·

Δάδεικα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειρολομήσειν

Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κλαμένοιο χολωθείς.

Η ρχ, καὶ Εκλορα διον αἰεικέα μήδειο ἔργα,

Πρῷνεα πάρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας

Ἐν κονίησ· οἱ δὲ ἐντεῖ αὐφωπλίζουσι ἔκαστος

Χάλκεα, μαζιμάριονται· λύσον δὲ ψηφέας ἵππας.

Καῦδης οὖν πάρα τῇ ποδάκεος Αἰακίδαο

Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαῖνυ.

Πολλοὶ μὲν βόες ἄργοι ὄρεχθεον ἀμφὶ Κιδηρῷ.

Σφαξέμενοι, πολλοὶ δὲ οἵες καὶ μηκαδεῖς αἴγες·

Πολλοὶ δὲ ἄργιοδοντες νέες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,

Εὔόμενοι τανύσιο διὰ φλογὸς Ηφαίσιο.

Πάντη δὲ ἀμφὶ νέκυν κοιληρύσου ἔρρεεν αἷμα.

Αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδάκεα Πηλείωνα

Εἰς Αγαμέμνονα διον ἄγον βασιλῆς Αχαιῶν,

Σπεδῆ παρπεπίθοιτες, ἐταίρα χωόμενον κῆρο.

Οἱ δὲ ὅτε δὴ κλισίην Αγαμέμνονος οὖσαν ιόντες,

Αὐτίκα κηρύκευσι λιγυφθόγοισι κέλευσεν,

Αμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθοιεν

Πηλείδην λείσασθαι ἀπὸ βρότου αἰμαλόντα.

Αὐτὰρ ὅγειρε περιποιεῖτο σερεῶς, ἐπὶ δὲ ὄρκον δομοστεν.

Οὐ μὰ Ζῆν, ὅσις τε θεῶν ὑπάλιος καὶ ἄριστος,

Οὐ θέμις εἰς λοετρὰ καρήτας ἀσσον ἱκέσθαι,

Πρίν γε ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, ζῆμά τε χεῦσαι,

Κείρασθαι τε κόμην· ἐπεὶ καὶ μὲν ἔτι δεύτερον ὥδε

Ιζετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.

Αλλ' ἤτοι μὲν νῦν συγερῆ πειθώμεθα δαιτί·

Ηῶθεν δὲ ὅτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Αγάμεμνον,

Τλην τὸν ἀξέμεναι, πάρα τε σχεῖν, ὡς ἐπιεικὲς

20

25

30

35

40

45

50

Νεκρὸν

Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφου ηρόεντα·

Οφρὶς ἦτοι τὰτον μὲν ἐπιφλέγη ἀκάματον πῦρ

Θᾶσσον ἀπ' ὄφθαλμῶν, λαὸς δὲ ἐπὶ ἔργα τράπωντα.

Ως ἔφατ', οἰ δὲ ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ηδὲ ἐπίθοντο·

Ἐστυμένως δὲ ἄρα δόρπον ἐφοπλίσταντες ἔκαστοι

55

Δαινυντ· ωδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔνιο,

Οἱ μὲν κακιείοντες ἔβαν κλισίνδε ἔκαστος·

Πηλείδης δὲ ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσθοιο θαλάστης

Κεῖτο βαρυσενάχων, πολέστιν μετὰ Μυρμιδόνεσσ.ν,

60

Εν καθαρῷ, οὗτοι κύματα ἐπ' ησονος κλυζεσκον·

Εὗτε τὸν ὑπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμεῖ,

Νηδύμος, ἀμφιχυθεῖς μάλα γάρ κάμε φαιδίμα γυῖα,

Εκτορὲς ἐπαΐσσων προσῆλι Ιλιον ηγεμόεσσαν.

Ηλθε δὲ ἐπὶ ψυχὴν Πατροκλῆν δειλοῖο,

65

Πάντ' αὐτῷ, μέγεθός τε, καὶ ὅμματα καλέ εἰκυῖα,

Καὶ φωνήν καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔσο.

Στῇ δὲ ἄρε πέρι πεφαλῆς, καὶ μιν προσῆλι μῆθον ἔειπεν.

Εὔδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἐπλευ, Αχιλλεῦ;

Οὐ μέν μει ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος.

70

Οάπτε με ὅτι τάχισα, πύλας Αἰδαο περίσσω.

Τῆλέ με εἰργυστι ψυχαὶ, εἰδὼλα παμόντων,

Οὐδέ μέ πως μίσγεσθαι ὑπὲρ πόλιος ἐῶσιν.

Αλλ' αὐτῶς ἀλάλημαι ἀνεύρυπνος Αἰδος δῶ.

Καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὄλοφύρομαι· γάρ ἐτ' αὐτὶς

75

Νίτσομαι ἐξ αἰδαο, ἐπήν με προσῆλι λελάχητε.

Οὐ μὲν γάρ ζωί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων

Βελάς ἔζόμενοι βελεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ

Αμφέχανε συγερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενον περ.

Καὶ δέ οἱ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Αχιλλεῦ,

80

Τείχει ὑπὸ Τρωῶν ευηγενέων ἀπολέσθαι.

Αλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἴκε πίθηαι,

Μὴ ἐμὰ ζῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι δέ, Αχιλλεῦ,

Αλλ' ὅμες ᾧς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,

Εὗτε με τυθὸν ἔοντα Μενοίτιος ἐξ Οπόεντος

85

Ηγαγεν υμέτερόνδ', ἀνδροκλασίης υπὸ λυγρῆς,
Ηματι τῷ, ὅτε ταῦθα καζέκτανον Αμφιδάμαντος,
Νήπιος, ὡκ ἔθελων, ἀμφ' αἰραγάλοισι χολωθείς.
Ενθά με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἵπποτα Πηλεὺς,
Ἐτρεφέ τὸν ἐνδυκέως, καὶ Κούν θεράποντ' ὄνόμηνεν.
Ως δὲ καὶ ὁσέα νῶιν ὅμη Σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
Χρύσεος ἀμφιφορεὺς, τὸν τοι τῷρε πότνια μῆτηρ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὥκυς Αχιλλεύς.
Τίπλε μοι, ηθείη κεφαλὴ, δεῦρ' εἰλήλεθας,
Καί μοι ταῦτα ἔκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Πάντα μάλιστα εἰλέω, καὶ πείσομαι, ὡς Κύνελεύεις.
Αλλά μοι ἀσσον σῆθι: μίνυνθά περ ἀμφιβαλόνη
Αλλήλες, ὀλοοῖς τεταρπάμεσθα γόσιο.

Ως ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
Οὐδ' ἐλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ηὔτε καπνὸς,
Ωιχετο τετριγυῖα· ταφὼν δ' ἀνόρεσεν Αχιλλεύς,
Χερσὶ τε ζυμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν.

Ω πόποι, οὐρά τις ἐσὶ καὶ ἐν Αἴδαο δόμοισι
Ψυχὴ καὶ εἰδῶλον, ἀτὰρ φρένες ὡκ ἐνι πάμπαν.
Πάνυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
Ψυχὴ ἐφεισῆκει γούωσα τε, μυρομένη τε,
Καί μοι ἔκαστ' ἐπέτελλεν. ἔικῆδε θέσκελον αὐτῷ.

Ως φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν υφ' ἴμερον ὠρσε γόσιο.
Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ροδοδάκιυλος Ήώς
Αμφὶ νέκυν ἐλεεινόν· ἀτὰρ κρείων Αγαμέμνων
Οὐρῆας τὸν ὕπερε καὶ ἀνέρας, αἰξέμεν ὕλην,
Πάνιθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δὲ ἀνήρ ἐσθλὸς ὄρώρει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ιδομενῆ.

Οἱ δὲ ἵσταν ύλοτόμυς πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Σειράς τὸν εὐπλέκιης πρὸ δὲ ἄριστης κίον αὐτῶν.
Πολλὰ δὲ ἄναντα, κάταντα, πάραντα τε, δόχμια τὸν ηλθον.
Αλλ' ὅτε δὴ κυημένος προσέβαν πολυπίδακος Ιδης,
Αὐτίκ' ἄρα δῆντος ύψικόμυς τανακηΐ χαλιῶ
Τάμνον επειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κιτπέεσται
Πίπλον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσομεν Αχαιοῖ,

120
Εκδεον

Ἐκδεον ἡμίόνων· ταὶ δὲ χθόνας ποσοὶ διλεῦντο,
Ἐλδόμεναι πεδίοι, διὰ ρωπῆς πυκνά.

Παντες δ' ὑλούροι φίλρες φέρουν· (ὡς γὰρ αὐτῷ
Μηρίσης, Θεράπων ἀγαπήνορος Ιδομενῆς)

Καῦδ' αἵρ' ἐπ' ἀκτῆς Βάλλου ἐπισχερώ, ἐνθ' αἵρ' Αχιλλεὺς
Φρέστσαλο Πατρόκλῳ μέγας ἥριον, ἦδε οἱ αὐτῷ. 126

Αὐτῷρ' ἐπεὶ πάνη παρακάβεαλον ἀσπεῖον ὑλην,

Εἴατ' αἵρ' αὐθὶ μένοιτες αὐλλέες· αὐτῷρ' Αχιλλεὺς

Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπιλέμοισι κέλευτε,

Χαλκὸν ζώνυμοθα, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἔκαστον 130

Ιππάς· οἱ δ' ὕρυսι, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον·

Αν δ' ἔσαν ἐν δίφροισι παρακείαται, ἥνιοχοί τε·

Πρόσθε μὲν ἴππης, μέλας δὲ νέφος εἰπεῖο πεζῶν,

Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρουν Πάτροκλον ἐταῖχοι·

Θριξὶ δὲ πάνη νέκυν καταίεινον, ἀς ἐπέβαλλον

Κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε διος Αχιλλεὺς

Αχυρίμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπτ' αἴδοστε.

Οἱ δ' ὅτε χώρου ἵκανον, ὅθι Κρίσις πέφραδ' Αχιλλεὺς,
Κάτθεσαν· αἰψίδα δέ οἱ μενοεικέα νήσον ὑλην.

Ενθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρικης διος Αχιλλεύς· 140

Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθην ἀπεκείρατο χαίτην,

Τὴν δὲ Σπερχειῶ ποδαριῶ τρέφε τηλεθώσαν·

Οχθήσας δ' αἴψα εἶπεν, ιδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόνον.

Σπερχεῖ, ἄλλως Κού γε πατήρ ηρήσαλο Πηλεὺς,

Κεῖτε με νοσήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Σοὶ τε κόμην κερέειν, ρέζειν δ' ιερὴν ἐκαλόμενην·

Πενήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ιερεύτειν

Ἐς πηγαῖς, ὅθι τοι τέμενος Βαμός τε θυμεῖς.

Ως ηρᾶθ' ὁ γέρων, Κύ δέ οἱ νόον ψκέτελεσσας.

Νῦν δ' ἐπεὶ καὶ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 150

Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.

Ως εἰπών, ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο

Θηκεν· τοῖσι δὲ πατιν ὑφ' ἔμερον ἄρσε γόνοι·

Καὶ νῦ καὶ ὁδυρομένοισιν ἔδυ φαῖς ηελίσιο,

Εἰ μὴ Αχιλλεὺς αἰψί Αγαμέμνονι εἴπε παρασάς. 155

Ατρεΐδη,

Ατρείδη, Τοὶ γάρ τε μάλιστα γε λαὸς Αχαιῶν
Πείσονται μύθοισι, γόσιο μὲν ἐστι καὶ ἄσται.

Νῦν δὲ ἀπό τυρκαῖης Κιέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Οπλεσθαί τάδε δ' ἀμφὶ τωνησόμενον, οἵσι μάλιστα.

Κήδεός ἐστι νέκυς· ταρά δ' οἱ ταγὸι ἀμμι μενόντων. 160

Αὐταρέστει τὸ γένος τούτου ἄνωχτον Αγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν Κιέδασεν καὶ τῆς εἰσαγόσει,

Κηδεμόνες δὲ ταρά αὐθὶ μένον, καὶ τηὔσον ύλην·

Ποίησαν δὲ τυρῆν ἐκαλόμποδον ἐνθα καὶ ἐνθα·

Εν δὲ τυρῆν ὑπάτη νεκρὸν Θέσαν, ἀκνύμενοι κῆροι. 165

Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἐλικας βέλες

Πρόσθε τυρῆς ἔδερόν τε, καὶ ἀμφεπον· ἐκ δέ ἀρα πάντων

Δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Αχιλλεὺς

Εἰς πόδας ἐκ πατέρης, περὶ δὲ δραῖα Κάμαλα τῆς.

Εν δὲ τίθει μέλιπος καὶ ἀλείφαλος ἀμφιφορῆας, 170

Πρὸς λέχεα κλίνων· τίσυρας δέ ἐριαύχενες ἵππες

Εστυμένες ἐνέβαλλε τυρῆν, μεγάλα σοναχίζων.

Εννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆς κύνες ἥστει,

Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε τυρῆν δύο δειροῦμητας·

Δώδεκα δὲ Τρώων μεγάθυμων υἱέας ἐσθλός,

Χαλκῶν δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·

Εν δὲ τυρὸς μένος ἦκε Κιέδηρον. ὅφρα νεροῖσι.

Ωμωξέν τ' αὐτὸν ἐπεῖτα, φίλον δὲ ὄνομην ἔταιρον.

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἴναι Αἰδαος δόμοισι·

Πάντα γάρ τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέσην. 180

Δώδεκα μὲν Τρώων μεγάθυμων υἱέας ἐσθλός,

Τριστά δέ τοι τραπεζῆς κύνες ἥστει.

Δώσω Πριαμίδην τυρὸς δαστήρεμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

Οὐ φάτε ἀπειλήσας· τὸν δέ ψευδεῖς ἀμφεπένοιο·

Αλλὰ κύνες μὲν ἀλαζήσει Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη

Ημαλα καὶ νύκτας· ἁδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαῖον,

Αμβροσίω, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφοι ἐλκυσάζων.

Τῷ δέ ἐπι κυνόεν νέφος ἥγασε Φοῖβος Απόλλων

Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χῶρον ἀπαντα,

Οστον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ τῷριν μένος ἡλίσιο

190

Σκηλη

Συήλη ἀμφὶ τερψὶ χρόα ἵνεσιν, ηδὲ μέλεσσιν.

Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλος ἐκαίει τεθνειῶτ^Ω.

Ενθ' αὖτ' ἂλλ' ἐνόησε ποδάρικης δῖος Αχιλλεύς·

Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἥρατ' αὐτοῖσι,

Βορέη καὶ Ζεφύρω, καὶ ὑπέσχελο ιερὰ καλά·

195

Πολλὰ δὲ καὶ Κρένδων χρυσέω δέπαι, λιάνευεν

Ελθέμεν, ὅφει τάχιστα πυρὶ φλεγθοίσιο νεκρὸν,

Τλη τ' ἐστεύσιτο καήμεναι· ὡκέα δ' Ιρις

Αράων ἀίσσα μετάγγελος ηλθ' Ανέμοισιν.

Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύρου δυστάξεις ἀθρόοις ἔνδυ

200

Εἰλαπίνην δαινυνθο· θέεσσα δὲ Ιρις ἐπέση

Βηλῷ ἐπὶ λιθέω τοὶ δ' ὡς ᾧδον ὄφθαλμοῖσι,

Πάντες ἀνηίζαν, καλέον τέ μιν εἴς ἐκας^Ω.

Η δ' αὖθ' ἔζεσθαι μὲν ἀνήναλο, εἴπε δὲ μῦθον.

Οὐχ ἔδος· εἴμι γαῖας αὐθίς ἐπ' ὡκεανοῖο ρέεθρα,

205

Αἴθιοπῶν ἐς γαῖαν, ὅθι ρέζεστ' ἐκαλόμβας

Αθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαιίσομαι ἵρων.

Αλλ' Αχιλλεὺς Βορέην ηδὲ Ζεφύρου κελαδεινὸν

Ελθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπέσχελαι ιερὰ καλά,

Οφει πυρὴν ὄρσῃε καήμεναι, η ἐνι κεῖται

210

Πατροκλος, τὸν πάντες ἀνασενάχυσιν Αχαιού.

Η μὲν ἄρ' ὡς εἰπώστ' ἀπεβήσειο τοὺς δὲ ὄρέουλο

Ηχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα πλούνεοντε πάροιθεν·

Αἰψία δὲ πόνους ἴκανον ἀήμεναι· ὥρῳ δὲ κῦμα

Πνοῇ ύπὸ λιγυρῇ· Τροίηνδ' ἐρίσωλον ἴκεσθην,

215

Γν δὲ πυρὴ πεστην, μέγα δὲ ἵσχε θεσπιδαίς πυρ.

Παννύχιοι δ' ἄρα τοὶ γε πυρῆς ἀμυδοὶς φλόγῃ ἔβαλλον,

Φυσῶντες λιγέως· ο δὲ πάνυχος ὡκὺς Αχιλλεὺς

Χρυσέν ἐκ πρῆηρος, ἔχων δέπαις ἀφικύπτελλον,

Οἶνον ἀφυτσόμενος χαμαδίς χέε, δεῦ δὲ γαῖαν,

220

Ψυχὴν πικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.

Ως δὲ παλῆρ τοις παιδὸς ὀδύρεται ὄσεα καίων

Νυμφίν, ὅσε Θανῶν δειλεῖς ἀκάχησε τοκῆας·

Ως Αχιλλεὺς ἐτάριο ὀδύρετο ὄσεα καίων,

Ερπύων παρὰ πυρακτην, ἀδινὰ σοναχίζων.

225

Ημος

Ημος δ' Εωσφόρος εῖσι, φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Οὐ τε μέτα κροκόπεπλος ὑπείρ ἄλα κιδναται Ήως,
Τῆμος πυρκαιῆ ἐμαραθίνειο, παύσατο δὲ φλόξ.

Οἱ δ' Ανεμοι πάλιν αὐτις ἔβαινοι οἰκόνδε νεεσθαι,
Θερήκιου καὶ τὸ σύνον· ὁ δὲ ἔσενεν, οἴδματι θύων.

Πηλείδης δ' απὸ πυρκαιῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς,
Κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὑπνος ὅργοσεν.

Οἱ δὲ αὖτε Αἴρειναι πολλέες ἡγερέθουσι,
Τῶν μην ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δύπος ἔγειρεν.
Εὔζεο δὲ ὄρθωθεις, καὶ Ζεφεας πρὸς μῆθον ἔειπεν.

Αἴρεισθη τε, καὶ ἄλλοι αἵρισθες Παναχαιῶν,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαιῆν σβέσατο αἴθοπι οἶνῳ
Πασσαν, ὀπόστον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτῷ δὲ πειλατεῖος
Οσέα Παΐρούλοιο Μενοιλιάδαο λέγωμεν,
Εὗ διαγινωσκοῦες· (ἀριφραδέα δὲ τέτυκται.)

Εν μέτσῃ γάρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δὲ ἄλλοι ἀνευθεν
Ἐτχαλῆι καίσαντ' ἐπιμίξις ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.)

Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέην φιάλη καὶ δίπλακι δημῶ
Θείομεν, εισόκεν αὐτοῖς ἔγω αἰδὴν κεύθωμας.

Τυμβον δὲ μάλα πολλὸν ἔγω πονεεσθαι ἄνωσι,

Αλλ' ἐπιεικέα τοῖον ἐπειλατεῖο δὲ καὶ τὸν Αχαιού

Εύρυν Φ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἷς καν ἐμέο

Δεύτερος ἐν νήεσσι πολυκληῆσι λίπησθε.

Ως ἔφατ'. οἱ δὲ ἐπίθονοι ποδώκει Πηλείων·

Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαιῆν σβέσαν αἴθοπι οἶνῳ,

Οσσον ἐπὶ φλόξ ἥλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·

Κλαίοντες δὲ ἐτάροιο ἐνήερος οσέα λευκὰ

Αλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν.

Ερ κλισίησι δὲ θείης, ἔανω λιτὶ κάλυψαν.

Ταργιώσαντο δὲ Λῆμα, θεμεῖλιά τε προβάλοντο

Αμφὶ πυρῆν· εἴθαρ δὲ χυῆν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.

Χεύανθες δὲ τὸ Λῆμα, πάλιν κίον. Αὐτῷ Αχιλλεὺς

Αὐτὲ λαὸν ἐρυκε, καὶ οἴζανεν εὔονδιν ἀγῶνα.

Νηῶν δὲ ἔκφερδε οἰεθλα, λέσητας τε, τρίποδας τε,

Ιππεις Φ', ημιαντες τε, βοῶν τ' ιδρυμα κάρηνα,

260

Ηδε

Ηδὲ γυναικας ἐύζωνες, τολιόν τε Κίδηρον·

Ιππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδάκεσιν ἀγλά̄ αἰεθλα
Θῆκε, γυναικας ἀγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαι,
Καὶ τρίποδ' ὠτώειλα δυωκαιεικοσίμελον,

Τῷ πρώτῳ ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Εξέτε', ἀδμήτην, Βρέφος ἡμίονον καέγαν·

265

Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἀπυζον κατέθηκε λέβητα,
Καλον, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἐφ' αὐτως·

Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·

Πέμπτῳ δ' αιμφίθελον φιάλην ἀπύρων ἔθηκε·

270

Στῇ δ' ὄρθος, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν.

Αἴρειδη τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Αχαιοί,

Ιππῆς τάδ' αἰεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.

Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ αἰεθλεύομεν Αχαιοί,

Ητ' ἀν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβῶν πλισίην δε φεροίμην.

275

Ισε γάρ, στον ἐμοὶ ἀρετὴν περιβάλλειον ἵπποι.

Αθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτές

Πατέρι ἐμῷ Πηλῆῃ, οἱ δ' αὗτ' ἐμοὶ ἐγκυάλειεν.

Αλλ' οἵτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μάνυχες ἵπποι·

Τοίς γάρ σθένος ἐσθλον ἀπώλεσαν ἥνιόχοιο

Ηπίς, ὃς ζεῦν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἐλαῖον

Χαιτάων κατέχενε, λοέσσας ὑδατι λευκῶ.

Τὸν τῷ γέ ἑσαότες πενθείειον, ἔδει δέ ζευ

Χαιταὶ ἐρημέδαιαι, τῷ δέ ἑσαλον ἀχνυμένω κῆρ.

Αλλοι δὲ σελλεσθε κατὰ σρατὸν, ὅσις Αχαιῶν

Ιπποισίν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι πολληλοῖσιν.

280

Ως φάτο Πηλείδης· ταχέες δέ ιππῆς ἐγερθεν.

Οὕτοι πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,

Αδμήτης φίλος νιᾶς, ὃς ιπποσύνη εκένειο.

Τῷ δέ ἐπι Τυδείδης ὁὕτοι πρᾶτερος Διομήδης,

285

Ιππεῖς δὲ Τρωάς ὑπαγε ζυγὸν, ὃς ποτ' ἀπιύρα

Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Απόλλων.

Τῷ δέ ἄρ' ἐπ' Ατρείδης ὁὕτοι ξανθὸς Μενέλαος,

Διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἡγαλεν ὠκέας ιππεῖς,

Αἴθην τὴν Αγαμέμνονέν, τὸν ἐον τε Πόδαργον.

295

Τηγ

Τὴν Αγαμέμνονι δῶκ' Αγχιστιάδης Εχέπωλος
Δᾶρ', ἵνα μή οἱ ἔποιδ' ὑπὸ Ιλιον ἡμερόσταν,
Αλλ' αὐτῷ τέρποιτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ναῦεν δ' ὅγ' ἐν εὔρυχάρῳ Σικουῶνι.
Τὴν ὅγ' ὑπὸ Ζυγὸν ἤγε μέγα δόμις ἴσχανόσταν.
Αιγίλοχος δὲ τέταρτος ἐύτριχας ὀπλίσας ἵππος,
Νέσορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
Τῇ Νηληϊάδαο, Πυληγενέες δέ οἱ ἵπποι
Ωκύτοδες φέρον ἄρμα· παῖηρ δέ οἱ ἄγχι παρασάς
Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοεοντι καὶ αὐτῷ.

300

305

Αιγίλοχ', ἥτοι μέν ζε νέον περ ἐοντ' ἐφίλησαν
Ζεύς τε, Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
Παντοίας· τῷ κέν ζε διδασκέμεν ὅτι μάλα χρέω.
Οἰσθα γὰρ εὖ περ τέρματ' ἐλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
Βάρδισοι θείειν, τῷ τ' οἴω λοίγι· ἐσεσθαι·
Ταν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρεροι, όδε μὲν αὐτοὶ
Πλείονα ἵστασιν ζέθεν αυτῷ μητίσσασθαι.
Αλλ' ἄγε δὴ ζὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
Παντοίην, ἵνα μή ζε παρεκπροφύγοιν αἰεθλα.
Μῆτι τοι δρυλόμος μέγ' ἀμεινῶν, ἡὲ βίηφι·
Μῆτι δ' αὗτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοις πεντώ
Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομενην ἀνέμοισι·
Μῆτι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνίοχοιο.
Αλλ' ὃς μέν δ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἴσι πεποιθὼς,
Αφροδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἐνθα καὶ ἐνθα,
Ιπποι δὴ πλανώνται ἀνὰ δρόμον, όδε πατίσχει.
Ος δέ κε κέρδεα εἰδῆ, ἐλαύνων ἥσπονας ἵππας,
Αἰεὶ τέρμ' ὄροων, σρέφει ἐγγύθεν, όδε ἐ λήθει,
Οωπας τὸ πρώτον τανύση βοέοισιν ἴμασιν.
Αλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν προύχοντα δοκεύει.
Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, όδε ζε λήσει.
Εσηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὅργυι, υπὲρ αἵης,
Η δρυὸς, ἡ πεύκης, τὸ μὲν καταπύθεται ὅμβρῳ.
Λᾶς δὲ τῷ ἐκάτερθεν ἐρημέδαται δύο λευκῶ,
Ἐν ξυνοχῆσιν ὁδῷ· λεῖος δ' ἵπποσόδρομος ἀμφίς.

315

320

325

330

Η τευ Ζηρα βροτοῖο τάλαι καλαθεθνεῖτος,
Η τό γε νύστα τέτυκλο ἐπὶ προέρων ἀνθρώπων,
Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρικης δῖος Αχιλλεύς.
Τῷ ζὺ μάλ' ἐγχριμψας, ἐλάσαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππος.

Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὔπλέκῃώ ἐνί δίφρῳ, 335

Ηκ' ἐπ' ἀριστρὰ τοιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὄμοκλήσας, εἰξαί τέ οἱ ηνία χερσίν.

Εν νύστῃ δέ τοι ἵππος ἀριστρὸς ἐγχριμφθήτω,
Ως ἀν τοι τολήμνη γε δοάστελαι ἄκρον ἱκέσθαι
Κύκλω ποιητοῖο· λίθῳ δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340

Μήπως ἵππος τε τρώσῃς, κατὰ δ' ἄρματα ἀξῆς.
Χάρομα δὲ τοις ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ ζοι αὐτῷ
Εσσελαι· ἀλλὰ, φίλος, φρονεων πεφυλαγμένος εἶναι.

Εἰ γάρ κ' ἐν νύστῃ γε παρεξελάσῃσθαι διώκων,
Οὐκ ἔσθ', ὃς κέ σ' ἐλῆσι μετάλμενος, ωδὴ παρέλθῃ. 345
Οὐδ' εἴ κεν μείόπισθεν Αρείονα δῖον ἐλαύνοι,
Αδρής ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ Θεόφιν γένος ἦν,
Η τὰς Λαομέδοντος, οἱ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.

Ως εἰπὼν Νέσωρ Νηλήιος ἀψ ἐνὶ χώρῃ
Εζετ', ἐπεὶ ω παιδὶ ἐκάτε πείρατ' ἕειπε. 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὔτριχας ὠπλίσαςτ' ἵππος.
Αν δ' ἔξαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κληρος ἐβάλοιο.

Πάλλ' Αχιλλεὺς, εκ δὲ κλῆρος Θόρε Νειροιδαο
Ανηλόχος· μελά τόνδ' ἐλαχεὶρείων Εὔμηλος.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ατρείδης δερικλυτὸς Μενέλαο· 355

Τῷ δ' ἐπι Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕσαλος αῦτε
Τυδείδης, ὃχ' ἀριστος ἐών, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππος.

Στὰν δὲ μεταδοιχεί· Ζήμην δὲ τέρματ' Αχιλλεὺς,
Τηλόθεν ἐν λείω πεδίῳ· ταρὰ δὲ ζυκοπὸν εἰσεν
Αντίθεον Φοίνικα, ὅπανα ταρρὸς ἐοῖο, 360

Ως μεμνέω θρόμυ, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.

Οἱ δ' ἄμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάσιγας ἀειραν,
Πέπληγόν δ' ἴμασιν, ὄμοκλησάν τ' ἐπέεσσιν
Εστυμένως· οἱ δ' ὥντα διέπρησσον πεδίοιο,
Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ σέρνοισι κονίη 365

Ισατ' αἰειρομένη, ὥσε νέφος, ηὲ θύελλα.

Χαῖται δ' ἐρρώσθιο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.

Αρματα δ' ἄλλοιε μὲν χθονὶ πίλνατο πελυσοτείρη,

Αλλοῖε δ' αἴξασκε μετήρα τοὶ δ' ἐλαζῆρες

Εσασαν ἐν δίφροισι πάτασσε δὲ Θυμὸς ἑκάς

Νίκης ἱερέων κέκλονθ δὲ οῖσιν ἔκαστο.

370

Ιπποις οἱ δ' ἐπέτοιο κονίουτες πεδίοιο.

Αλλ' δτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὥκεες ἵπποι

Αψέφ' ἀλὸς πολιῆς, τότε δὴ αρετὴ γε ἑκάς

Φαίνετ', ἀφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος ὥκα δ' ἐπειδα

Αἱ Φηοπιάδαι ποδῶκες ἔκφερον ἵπποι.

Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομῆδεος ἄρσενες ἵπποι

Τρωϊοῖς καὶ τι πολλὸν ἀνευδ' ἔταν, ἀλλὰ μάλιστας

Αἰεὶ γὰρ δίφρες ἐπιβησομένοισιν ἔκῆην.

Πνοῖ δὲ Εὔμηλοιο μετάφρενον, εὐρέε τ' ὅμω,

380

Θέρμετ' ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.

Καὶ νῦν ηὲ παρέλαστο, ηὲ ἀμφήριον ἔθηκεν,

Εἰ μὴ Τυδεός υἱὸς ποιέσσατο Φοῖος Απόλλων,

Ος ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάσιγα φαεινήν.

Τοῖο δ' απὸ ὄφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωρένοιο,

385

Οὕνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἴστας,

Οι δέ οἱ ἐβλάφθησαν, ἀνεύ κέντροιο θέοντες.

Οὐδὲ ἄρις Αθηναίην ἐλεφηράμενος λάθι Απόλλων

Τυδείδην, μάλα δὲ ὥκα μετέστησο ποιμένα λαῶν.

Δῶκε δέ οἱ μάσιγα, μένος δὲ ἵπποισιν ἐνῆκεν.

390

Η δέ μετ' Αδμήτα υἱὸν κοτέστ' ἐεεβήκει,

Ιππειον δέ οἱ ηὲ θεὰ Ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι

Αμφὶς ὁδῷ δραμέτην, ρύμὸς δὲ ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.

Αὐτὸς δὲ ἐκ δίφροι παρὰ τροχὸν ἐζεκυλισθη,

Αἰκάνας τε περιδρύθη, σόμα τε, ρῦνάς τε,

395

Θρυλλίχθη δέ μετωπον ἐπὸφρύσι· τῷ δέ οἱ ὅσσε

Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλεζὴ δέ οἱ ἐσχετο φωνῇ.

Τυδείδης δέ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵπποις,

Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος ἐν γὰρ Αθήνῃ

Ιπποις ἡκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἐθηκε.

400

Τῷ

Τῷ δ' ἦρ' ἐπ' Ατρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαῳ.

Αυτίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο.

Εμβητον, κὺ Ζφῶι τιτάνετον ὅτι τάχισα·

Ητοι μὲν κείνοισιν ἔριζεμεν γὰτι κελεύω

Τυδείδεω ἵπποισι δαιῤῥονος, οἵσιν Αθήνη

405

Νῦν ὥρεξε τάχος, κὺ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·

Ιππὸς δ' Ατρείδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,

Καρπαλίμως, μὴ Ζφῶιν ἐλεγχείην καλαχεύῃ

Αἴθη, Θῆλυς ἐστα. τίνη λείπεσθε, φέρισοι;

Ωδε γὰρ ἔζερέω, κὺ μὴν τετελεσμένουν ἔσαι·

410

Οὐ Ζφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέσορι τοιμένι λαῶν

Εσσεῖαι, αὐτίκα δ' ὑμμε καλακένει ὄξεϊ χαλκῷ,

Αἴκ' ἀποκηδήσαντε φέρωμεθα χεῖρον ἀεθλον·

Αλλ' ἐφομαρτεῖτον, κὺ Ζπεύδελον ὅτι τάχισα·

Ταῦτα δ' ἔγων αὐτὸς τεχνήσομαι, ηδὲ νοήσω,

415

Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· γάδε με λήσει.

Ος ἔφατ'. οἱ δὲ, ἀναιλος ὑποδείταντες ὁμοκλήν,

Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὄλιγον χρόνον· αἰψὶ δ' ἐπειδα

Στεινος ὁδῷ κοίλης ἴδεν Αὐλίλοχος μενεχάρμης·

Ρωχμὸς ἦν γαίης, ἡ χειμέριον ἀλέν ὕδωρ

420

Ἐξερρήξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χωρὸν ἀπαντᾷ·

Τῇ δὲ εἶχεν Μενέλαος, αἰματροχαὶς ἀλεείνων.

Αυτίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μάνυχας ἵππος

Εκῆλος ὁδῷ, ὄλιγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.

Ατρείδης δ' ἔδεισε, κὺ Αὐλίλοχῳ ἐγεγώνει.

425

Αυτίλοχ', ἀφραδεως ἵππαλει· αλλ' ἀνεχ' ἵππος·

Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὔρυτέρη παρελάσσεις·

Μῆπως ἀμφοτέρως δηλήσεαι, ἀρματὶ κύρσας.

Ος ἔφατ'. Αὐλίλοχος δ' ἔτι κὺ πολὺ μᾶλλον ἐλαυνε,

Κέντρῳ ἐπιστώρχων, ὡς ἐκ αἰονίι εοικώς.

430

Οσσα δὲ δίσκης ἔρα καλωμαδίοιο πέλονται,

Οντ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνήρ πειρώμενος ἡβῆς,

Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἰ δ' ἡρώησαν ὅτιστω

Ατρείδεω· αὐτὸς γὰρ ἐκῶν μεθέηκεν ἐλαύνειν,

Μῆτως Συγκύρσειαν ὁδῷ ἐν μάνυχες ἵπποι,

435

Δίφρες

Δίφρες τ' ἀνδρέψειαν εὕτλεκέας, καὶ δὲ δ' αὐτοῖς
Ἐν κονίησι πεσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

Τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.

Ανήιδοχ, ςτις Κεῖο βροτῶν ὄλοώτερος ἄλλος.
Εἳρ, ἐπεὶ καὶ στὸ ἔτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι Αχαιοί. 440
Αλλ' καὶ μὰν καὶ ὡς ἄτερ ὄρκος οἰστη ἀεθλον.

Ως εἰσὼν, ἰπποισιν ἐκέλετο, φώνησέν τε.

Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδὲ ἔσαλον ἀχνυμένω κῆρ.

Φθήσονται τάτοισι πόδεσι καὶ γέννα παμόνται,

Ηὔμιν· ἅμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητοι. 445

Ως ἔφαδ· οἱ δὲ, ἀνακῆρος ὑποδδείσαντες ὄμοκλήν,

Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δέ Κρισιν ἄγχι γένοντο.

Αργεῖοι δὲ ἐν ἀγῶνι καθῆμενοι εἰσορόωντο.

Ιπποις, τοὶ δὲ πέτοντο κονίουτες πεδίοιο.

Πρῶτος δὲ Ιδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσταδ· ἵπποις. 450

Ηὗο γὰρ ἐκῆρος ἀγῶνος ὑπέρβαλος ἐν περιωπῇ.

Τοῖο δὲ ἀνευθεν ἐόντος, ὄμοκλητῆρος ἀκέστας

Εγνω· φράσταρο δὲ ἵππον ἀριπρεπέα προῦχοντα,

Ος τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μέτωπῳ

Λευκὸν Κῆρυς ἐτέτυκτο περίτροχον, ηὔτε μήνη.

Στῆ δὲ ὄρθος, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν. 455

Ω φίλοι, Αρείων ἥγητορες, ηδὲ μέδοντες,

Οἶος ἐίὼν ἵπποις αὐγάζομαι, ηὲ καὶ ὑμεῖς;

Αλλοι μοι δοκεύσται παροίτεροι ἐμμενοι ἵπποι,

Αλλοι δὲ ἥνιοχος ἴνδαλλεται· αἰ δὲ περὶ αὐτῶν

Εβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἰ κεῖτε γε φέρεται ησαν.

Ητοι γὰρ τὰς πρώτας ἴδον περὶ τέρματα βαλέστας,

Νῦν ψπῶ δύναμαι ἴδεειν, πάντη δέ μοι ὅστε

Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπλαίνειον εἰσορόωνται.

Ηέ τὸν ἥνιοχον φύγον ἥνια, καὶ δὲ δυνάσθη. 460

Εὖ Κρεθέειν περὶ τέρματα, καὶ όποι ἐπύχησεν ἐλέξας·

Ενθά μιν ἐκπεσεῖν οἴω, Κύν θ' ἄρματα ἀξαί.

Αἰ δὲ ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μενος ἐλλαβε θυμόν.

Αλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμμεις ἀναξαδόν· καὶ γὰρ ἔγωγε

Εὖ διαγνώσκω· δοκεει δέ μοι ἐμμενοι αὐτῷ. 470

Αἰτιλὸς

Αἰτωλὸς γενεὴν, μετὰ δ' Αργείοισιν ἀνάσσει
Τυδεός ἵπποδάμενος νιὸς, κραζερὸς Διομήδης.

Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένισπεν Οἴληνος ταχὺς Αἴας.
Ιδομενεῦ, τι πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν

Ιπποι αἵροσίποδες πολέος πεδίοιο δίενθαι.

Οὔτε νεωταχός ἐστι μετ' Αργείοισι τοσῦτον,

Οὔτε τοι ὁξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρηται ὅσσε.

Αλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· όδε τί ζε χρὴ

Λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ κὐ ἀμείνονες ἄλλοι.

Ιπποι δ' αὗτε ἔστι παροίτεροι, αἱ τὸ πάρος περ,

Εύμήλε, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκε.

Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα.

Αἴαν, νείκει ἄριστε, κακοφραδεῖς, ὅλλα τε πάντα

Δεύεαι Αργείων, ὅτι τοι νοος ἐσὶν ἀπηνής.

Δεῦρο νυν ἡ τρίποδος περιδώμεθον, ἡὲ λέβητος.

Ισορα δ' Ατρεΐδην Αλαμέμυνονα θείομεν ἀμφω,

Οππότεροι πρόσθι ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.

Ως ἔφατ'. ὥρνυθο δ' αὐτίκ' Οἴληνος ταχὺς Αἴας,

Χωρμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπεεσσοι·

Καὶ νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοθέροισιν,

Εἰ μὴ Αχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίσαλο, κὐ φάτο μῦθον.

Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείψεσθον ἐπεεσσοι,

Αἴαν τ', Ιδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ όδε ἔοικε·

Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσάτον, ὃ τις τοιαῦτά γε ρέζοι·

Αλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράσθε

Ιππες· σὶ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης

Ενθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἔκαστοι.

Ιππες Αργείων, οἱ δεύτεροι, οἱ τε παροίτεν.

Ως φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἥλθε διώκων,

Μάσι δ' αἰὲν ἐλαυνει παλωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι

Τύφος ἀειρέσθην ρίμφα πρήσσοντες κέλευθον·

Αἰεὶ δ' ἡνίοχον πονίης ράθαμιγνες ἔβαλλον·

Αρμαλα δὲ χρυσῷ πεπικασμένα πασσιτέρω τέ,

Ιπποις ἀκυρόδεσσιν ἐπέτρεχον· όδε τε πολλὴ

Γίνετ' ἐπισσώτρων ἀρμαλιροχῇ παλώσισθεν

475.

480

485

490

495

500

505

Εγ.

Εν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντες πετεσθην.

Στῇ δὲ μέσῳ ἐν αἴῶνι, πολὺς δὲ ἀνεκῆκιεν ιδρὼς
Ιωαννον, ἐκ τε λόφων καὶ ἀπὸ σέρνοιο χαμοῖζε.

Αὐτὸς δὲ ἐκ δίφροιο χαμαὶ θέρες παμφανώντ^Θ,
Κλίνε δὲ ἄρα μάσιμα ποσὶ ζυγόν· ωδὲ μάτησεν

510

Ιφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβε ἀεθλον.

Δῶκε δὲ ἄγχι εἰτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναικα,
Καὶ τρίσοδος ὡτώντα φέρειν· οὐδὲ ἔλυεν ύψος ἵππων.

Τῷ δὲ ἄρδε^ε Αιγαίος Νηλήιος ἥλασεν ἵππων,
Κέρδεσιν, ότι τάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον.

515

Αλλὰ καὶ ὡς Μενέλαος ἔχει εγγύθεν ὠκέας ἵππων.

Οσσον δὲ τροχῷ ἵππος ἀφίσαται, οἷς ρά τον ἄνακτα
Ελκησιν πεδίοι τιτανόμενος Κύνος ὄχεσφιν,

Τῷ μέν τε ψαύγειν ἐπιστώτρες τρίχεις ἄκραι

Οὐραῖαι, οὐδὲ τον ἄγχι μάλα τρέχει, ωδὲ τον πολλὴν
Χωρη μεσσηγὺς, πολέος πεδίοιο θέουν^Θ.

Τόσον δὲ Μενέλαος ἀμύμονος Αιγαίοιο

Λείπεται· ἀτάρ τὰ πρώτα καὶ ἐσ δίσκυρα λέλειπτο.

Αλλά μιν αἴψα κίχανεν· σφέλλειο γαρ μένος ηὔ

Ιππος τῆς Αγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης.

525

Εἰ δέ καὶ ἔτι προσέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,

Τῷ κέν μιν παρέλαστος, ωδὲ ἀμφήρισον ἔθηκεν.

Αὐτὰρ Μηρίσης, Θεράπων ἐνὶ Ιδομεν^Θ,

Λείπεται ἄγακλης Μενελάος διρρὸς ἐρωήν.

Βάρδισοι μὲν γάρ οἱ ἔστιν καλλίτριχες ἵπποι,

530

Ηκισσος δὲ ηὗν αὐτὸς ἐλαύνεμεν ἄρμα ἐν ἄγωνι.

Τίος δὲ Αδμήτοιο πανύσαλος ἥλυθεν ἄλλων,

Ελκων ἄρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόστοθεν ἵππων.

Τὸν δὲ ιδῶν ὠκλειρε ποδάριες δῖος Αχιλλεύς.

Στὰς δὲ ἄρδε^ε εἰς Αργείοις ἐπεα πλεόνεται ἀγόρευε.

535

Λοισθος αὖτος ὠρισος ἐλαύνει μωνυχας ἵππων.

Αλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν αέθλιον, ὡς ἐπιεικὲς,

Δεύτερος· ἀτάρ τὰ πρώτα φερέσθω Τυδέος οἰός.

Ως ἕφαδ· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευε.

Καὶ νῦ νοι οἱ πάρεν ἵππον, (ἐπήνησαν γαρ Αχαιοί),

540

ει

Εἰ μὴ ἄρ' Αὐτίλοχος μεγαθύμος Νέσορος υἱὸς
Πηλείδην Αχιλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀνασάει·

Ω Αχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσσογε
Τότο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρησθαις ἀεθλον,
Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάσεν ἄρματα καὶ ταχές ἵππω, 545
Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι, τό κεν ὅτι πανύσαλος ἦλθε διώκων.
Εἰ δέ μιν οἰκλείεταις, καί τοι φίλον ἐπλετο Θυμῷ,
Εσί τοι ἐν κλισή χρυσὸς πολὺς, ἐσι δὲ χαλκὸς,
Καὶ πρόσθατ', εἰσὶ δέ τοι δμωαῖ, καὶ μώνυχες ἵπποι.
Τῶν οἱ ἐκείτ' ἀνελῶν δόμεναι, καὶ μεῖζον ἀεθλον,
Ηὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Αχαιοί.
Τὴν δ' ἐγὼ καὶ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
Ανδρῶν ὃς κε δέλησιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι.

Ως φάτο· μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς, 555
Χαίρων Αντίλοχῳ, ὅτι οἱ φίλοι οἵτε έταιροι·
Καὶ μιν ἀμειβόμενος ἐπεια πειρενήτα προσηίδα.

Αντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
Εὔμήλω ἐπιδῆναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω·
Δώσω οἱ Θωρηκα, τὸν Αισεροπαῖον ἀπηύρων.
Χάλκεον, ὃ πέρι χεῦμα φαεινός καστιτεροιο
Αμφιδεδίνηται πολέος δέ οἱ ἀξιος ἐσάει.

Η ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλω ἐκέλευσεν ἐταίρω
Οἰτέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ὥχειο, καί οἱ ἔνεικεν.
Εὔμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Τοῖσι δέ ικανοῖ Μενέλαος ἀνίσατο, Θυμὸν ἀχεύαν.
Αὐτίλοχῳ ἀμόλον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κηρύξ
Χερσὶ Κηῆπηρον ἐθηκε, Κιωπῆσαι τὸν ἐκέλευσεν
Αργείνες· ὁ δ' ἐπειδὴ μετηύδα ἴσθεος φάσι.

Αντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποιον ἐρεξας; 570
Η σχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάψας δέ μοι ἵππος,
Τὰς Κύρας πρόσθε βαλῶν, οἵ τοι πολὺ χείρουνες ἤσαν.
Αλλ' ἄγετ', Αργείων ἡγήτορες, ηδὲ μέδοντες,
Ες μέσον ἀμφότεροις δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ:
Μήποτε τις εἴπησιν Αχαιῶν χαλκοχιλῶνα,

575
Αντίλοχον

Αὐλίοχον φεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαῳ
 Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ τολὺ χείρονες ἥσαν
 Ιπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βιῃ τε.
 Εἰ δ' ἄγ', ἔγων αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' ὕτινα φημὶ⁵⁸⁰
 Αἴλον επιπλήξειν Δαναῶν ἰθεῖα γάρ ἔσαι.
 Αὐλίοχ', αἱ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ἡ δέρμις ἐσὶ,
 Στας ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἴμασθλην
 Χερσὶν ἔχων ράδινην, ἡ περ τὸ προσθεν ἐλαυνεῖ,
 Ιππων ἀψάμενος, γαίηοχον Ευνοσίγαιον
 Ομνύθι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἄρμα πεδῆσαι.⁵⁸⁵
 Τὸν δ' αὐτὸν Αὐλίοχος πεπνυμένος ἀνήιον ηὔδα.
 Αντχεο νῦν τολλὸν γάρ ἔγωγε νεώτερος είμι
 Σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, Κὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
 Οἵσθ', οἴαι νέαν αὐδρὸς ὑπερβασίαι τελέθεσι·
 Κρασπυότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπῆ δὲ τε μῆτις.⁵⁹⁰
 Τῷ τοι ἐπιτλήτῳ κραδίῃ ἵππου δέ τοι αὐτὸς
 Δώσω, τὴν ἀρόμην εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο
 Μεῖζον ἀπαιτήσειας, ἀφαρ κέ τοι αὐτίκα δεναι
 Βελοίμην, ἡ ζοί γε, διοτρεφὲς, ἡματία πάντα
 Εκ θυμῷ πεσεῖν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.⁵⁹⁵
 Η ρά, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμος Νέσορος μίὸς,
 Εν χείρεσσι τίθει Μενέλαος· τοῦδε θυμός
 Ιάνθη, ὥστε τε περὶ σαχύεσσιν ἔέρση
 Ληίς ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσεσσιν ἀργραῖ·
 Σος ἄρα ζοί Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ιάνθη.⁶⁰⁰
 Καὶ μιν φωνήσας ἐπεια πλερόεντα προσηύδα.
 Αὐλίοχε, νῦν μέν τοι ἔγων ὑποείζομαι αὐτὸς
 Χωρίενος· ἐπεὶ ψήτι παρηρός, ψδ' αεσίφρων,
 Ησθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 Βέληρον αὐτὸν ἀλέασθαι ἀμείνονας ἡ περοπεύειν.⁶⁰⁵
 Οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνήρ παρέπεισεν Αχαιῶν·
 Αλλὰ Κὺ γάρ δὴ πόλλα ἔπαθες, καὶ πόλλα ἐμόηγας,
 Σός τε παῖηρ ἀγαθὸς, καὶ ἀδελφεὸς, εἴνεκ' ἐμεῖο·
 Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ηδὲ καὶ ἴππων
 Δώσω, ἐμήν περ ἐνσαγ· ἵνα γνώσῃς καὶ αὖς,⁶¹⁰
 Ω

Ως ἐμὸς ὅποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνῆς.

Η ῥα, καὶ Αντιλοχοῖο Νοήμου δῶκεν ἔταιρῷ
Ιππον ἄγειν· ὁ δὲ ἐπειδὴ λέεηθ' ἔλε ταμφανόντα.

Μημόνης δὲ ἀνάξιος δύο χρυσοῖ τάλαντα
Τέτραλος, ὡς ἔλαστεν· πέμπτον δὲ ὑπελείπετεν ἀεθλον, 615
Αμφιθεῖος Φιάλη, τὴν Νέσορι δῶκεν Αχιλλεὺς,
Αργείων ἀν' ἄγωνα φέρων· καὶ εἴπε ταφασάς.

Τῇ νῦν, κατὰ Κοι τότο, γέρον, κειμήλιον ἔσω,
Παῖροκλοιο τάφῳ μνῆμ' ἔμμεναι· ότι γὰρ ἐτί αὐτὸν
Οψεὶ ἐν Αργείοισι δίδωμι δέ τοι τόδε ἀεθλον 620
Αὔτως· ότι γὰρ πάντα γε μαχήσεαι, καὶ δὲ παλαίσεις,
Οὐδέ τ' ἀκονῆισθν ἐνδύσεαι, ότι δὲ πόδεστοι
Θεύσεαι· ἵδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.

Ως εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ ἐδεξαθέο χαίρων,
Καὶ μιν φωνήσας ἐπει τηρόσενηα προσηγόριστα. 625

Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, τέκνος, κατὰ μοῖραν εἴπετες.

Οὐ γὰρ ἐτί ἐμπέδα γυῖα, φίλος, πόδες, καὶ δέ τε χεῖρες
Ωμῶν αἱμοφόρεωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.

Εἴθ' ὡς ἡβώμιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδος εἴη,
Ως ὅπότε κρείοντ' Αμαρυγκέα θάπτον Επειοί 630

Βεπρασίω, παιδες δὲ ἐθεσαν βασιλῆος ἀεθλα.

Ενθ' ὅτις μοι ὅμοιος ἀνὴρ γένεται, ὅτις δὲ Επειῶν,
Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, ὅτις Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

Πὺξ μὲν ἐνίκηστα Κλυτομήδεα, Ηνοπος υἱόν.
Αγκαῖον δὲ πάλη Πλευρῶνιον, ὃς μοι ἀνέση. 635

Ιφικλον δὲ πόδεστοι παρέδραμον, εσθλὸν ἐόντα.

Δερὶ δὲ ὑπειρέθαλον Φυλῆα τε, καὶ Πολύδωρον.

Οἰοιστὸν μὲν ἵπποισι παρέθλασταν Ακλορίωνε,

Πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγαστάμενοι περὶ νίκης,
Οὔνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρέ αὐτόφι λείπετεν ἀεθλα. 640

Οἱ δὲ ἄρετεν δίδυμοι· ὃ μὲν ἐμπεδον ἡνίσχευεν,
Εμπεδον ἡνιόχευεν, ὃ δὲ ἄρα μάσιγι κέλευεν.

Ως πωτ' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοωντων

Ἐργων τοιότων· ἐμὲ δὲ χρὴ γῆρας λυγρῶ

Πειθεσθαι, τότε δὲ αὗτε μετέπρεπον ηρωεσσιν. 645

Αλλ' ἵθι, καὶ ζὸν ἐταῖρον αἰεθλοῖσι κήρεῖζε.

Τῦτο δὲ γὰρ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἡ τοι,

Ως μεν αὖτις μέμνησαι ἐνηέος· ωδὲ ζε λήθω,

Τιμῆς ἡσέ μὲν εἴκετετμησθαι μετ' Αχαιοῖς.

Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδε ἀλλὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.

650

Ως φάτο· Πηλειδῆς δὲ πολυν καθ' ὄμιλον Αχαιῶν

Ωιχετ', ἐπεὶ πάντι αὐτον ἐπέκλιε Νηλείδαο.

Αὐταρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θήκεν αἰεθλα·

Ημίονον ταλαιργον ἄγων καίεδηστ' ἐν ἄγωνι,

Εξεῖ, ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίση δαμάσασθαι·

655

Τῷ δὲ ἄρα νικηθεντι τίθει δέπτας ἀμφικύπελλον·

Στῇ δὲ ὄρθος, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν.

Ατρειδάτ τε, καὶ ἄλλοι εὔκυνήμιδες Αχαιοί,

Ανδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίσω.

Πὺξ μάλιστας παντοπήντης θητεύειν· ὡδὲ καὶ Απόλλων 660

Δαη καρμιονίην, γνώστι δὲ πάντες Αχαιοί,

Ημίονον ταλαιργὸν ἄγων κλιστίην δεεσθω·

Αὐταρ ὁ νικηθεῖς δέπτας οἰστεται ἀμφικύπελλον.

Ως ἔφατ· ὥρνυτο δὲ αὐτίκ' ἀνὴρ ἡνὸς τε, μέγας τε,

Ειδὼς πυγμαχίης, νιός Πανοπῆος Επειός·

665

Αψαλο δὲ ημίονες ταλαιργον, φώνησέν τε.

Αστον ἵτω, ὅσις δέπτας οἰστεται ἀμφικύπελλον,

Ημίονον δὲ γηραιον τιν' αἰξέμεν ἄλλον Αχαιῶν,

Πυγμῆ νικήσαντ· ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἀριστῷ.

Η καὶ ἄλις, ὅτι μάχης ἐπιδεύομαι; ωδὲ ἄρα πως ἦν 670

Ἐν πάντεστος ἔργοισι δαῆμονα φῶτα γενέσθαι.

Ωδε γαρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσαι,

Αὐτικρὺ χρόσα τε ρῆξω, ζύν τ' ὅσε' ἀράξω.

Κηδεμόνες δέ οι ἐνθάδ' ἀστλέες αὐθι μενόντων,

Οἱ κέ μιν εξοίστεσιν, ἐμῆς ύπὸ χερσὶ δαμένται.

675

Ως ἔφατ· οἱ δὲ ἄρα πάντες αἰκὴν ἐγένοντο ζωαρη.

Εὐρύαλος δέ οι οῖος ανίσαλο, ισόθεος φῶς,

Μηκισέως νιός, Ταλαιονίδαο ανακτῷ,

Οι ποτε Θήβας ἡλθε δεδεπότος Οιδιπόδαο.

Ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.

680

Τὸν

Τὸν μὲν Τυδείδης διρικλύ̄ος ἀμφεπονέ̄το,
Θαρσύνων ἐπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βόλετο νίκην.

Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάβειλεν, αὐτῷρ̄ ἐπεῖθε
Δῶκεν ἴμάντιας ἐύτμήτες βόδος ἀγαύλοιο.

Τὰ δὲ, ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα.

Αῆτα δ' ἀνασχομένω χερσὶ σιβαρῆσιν ἀμφῳ,

Σύν ρ' ἐπεσον, σὺν δέ Ζφι βαρεῖαι χεῖρες ἐμιχθεν.

Δεινὸς δέ χρόμαδος γενύων γενετ', ἔρρεε δ' ὕδρως

Πάνηθεν ἐκ μελέων ἐπὶ δ' ὠρυθό θεῖος Επειός,

Κόψε δὲ παπήναντια παρῆιον, ύδρ' ἄρ' ἐτὶ δὴν

Εἰσήκει· αὐτῷ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.

Ως δ' ὅτ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλειαι ἵχθυς

Θιν' ἐπὶ φυκίδενι, μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν.

Ως πληγεὶς ἀνέπαλτ· αὐτῷρ̄ μεγάθυμος Επειός

Χερσὶ λαβὼν ὠρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσαιν ἑταῖροι,

Οἱ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,

Αἴμα παχὺ πλύνοια, πάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·

Κάδδ' ἀλλοφρονέοντια μετὰ Ζφίσιν εἶσαν ἄγοντες·

Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόρισταν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλείδης δ' αἴψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἀεθλα, 700

Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,

Τῷ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυριζήτην,

Τὸν δὲ δυωδεκάτοιον ἐνὶ Ζφίσι τοῖν Αχαιοῖ.

Ανδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·

Πολλὰ δ' ἐπίσαλο ἔργα· τίον δέ ἐ τεσσαράτοιον.

Στῆ δ' ὄρθος, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν.

Ορνυσθ', οἱ καὶ τέττα ἀεθλοπειρήσεσθε.

Ως ἔφατ· ὠρῇο δ' ἐπεῖτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

Αν δ' Οδυσσεὺς πολύμητις ἀνίσατο, πέρδεα εἰδῶς·

Ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,

Αγκάς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ σιβαρῆσιν.

Ως δ' ὅτ' ἀμειβούτες, τός τε κλυτὸς ἥραρε τέκτων,

Δώμαλος ὑψηλοῖο, Βίας ἀνέμων ἀλεείνων.

Τετρίγει δ' ὄρα νῶτα Θρασειάων ἀπὸ χειρῶν

Ελκόμενα σερέως, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ὕδρως.

685

690

695

705

710

715

Πυκναὶ δὲ Κυρώδιγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὕμεσοι.

Αἴματι φοινικόσσαι αὐτέρωμον· οἱ δὲ μάλα αἰεὶ

Νίκης ιευθην, τρίποδος πέρι ποιητοῦ.

Οὗτ' Οδυσσεὺς δύνατο Φοῖλαι, καὶ δει τε πλεύσσαι,

Οὗτ' Αἴας δύνατο, κρατερη δὲ ἔχειν ἱς Οδυσσῆ.

Άλλ' ὅτε δὴ ρὸν αὐτίαζον ἐγκυνήμιδες Αχαιοί.

Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

Διογενὲς Λαερτιάδη, πλευρήχαν Οδυσσεῦ,

Η μὲν αὐτέρι, ηδὲ ἔγώ σε τὰ δὲ αὖ Διὶ πάντα μελήσει.

Ως εἰπῶν, αὐτέριε δόλες δὲ καὶ λήθετ Οδυσσεύς.

Κόψι ὅπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα.

Καῦδος ἔβαλ ἐξοπίσω ἐπὶ δὲ σύθεσσιν Οδυσσεὺς.

Κάππεσε λαὸς δὲ αὖ θηεῦντο τε, θάμβησάν τε.

Δεύτερος αὖτε αὐτέριε πλεύτλας διος Οδυσσεὺς,

Κίνησεν δὲ ἄρα τυθὸν ἀπὸ χθονὸς, καὶ δέ τοι μετέφερε.

Εν δὲ γόνῳ γνάμψεν ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω

Πλησίοις ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίη.

Καί νῦ κε τὸ τρίτον αὐτις αὐτίαζαντ ἐπάλαιον,

Εἰ μὴ Αχιλλεὺς αὐτὸς αὐτίαζο, καὶ κατέρουκε.

Μηκέτερειδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι.

Νίκη δὲ ἀμφοτέροισιν, αἴθλια δὲ ἵστανται.

Ερχεσθ, ὅφειται καὶ ἄλλοι αἴθλεύσαντι Αχαιοί.

Ως ἔφαδε· οἱ δὲ ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ηδὲ ἐπίθεντο.

Καὶ ρὸν αἴπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.

Πηλειδης δὲ αἰψὺ ἄλλα τίθει ταχυζῆτος αἴθλα,

Αργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἐξ δὲ ἄρα μέτρα

Χάνδανεν, αὐτάρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπὶ αἰαν

Πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εῦ ησκησαν,

Φοίνικες δὲ ἄγον αὐδρες ἐπειδεῖς πάντον,

Στῆσαν δὲ ἐν λιμένεσσι, Θόσαντο δὲ δῶραν ἔδωκαν.

Τιὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὕποντος ἔδωκε

Παλρόκλω ήρωι Ιησονίδης Εὔνη.

Καὶ τὸν Αχιλλεὺς θῆκεν αἴθλιον τοῦ ἑτάροις,

Οσις ἐλαφρότατος ποστὶ πραιτωνοῖσι πέλοισι.

Δευτέρῳ αὖ βενθηκε μέγαν καὶ πίστα δημῶ.

750

Ημιλά-

Ημιλάλανηον δὲ χρυσῷ λοισθῆι ἔθηκε.

Στῇ δ' ὄρθος, κὺ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν.

Ορνυσθ', οἱ κὺ τέττας ἀέθλας παιρήσεσθε.

Ως ἔφατ· ὥρνυθο δ' αὐτίκ' Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,

Αν δ' Οδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέσορος γιός

755

Αιγίλοχος· ὁ γὰρ αὗτε νέκς πωσὶ τάντας ἐνίκα.

Στὰν δὲ μελαισοῖχε· Κήμηνε δὲ τέρματ' Αχιλλεύς.

Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέταρτο δρόμος· ὥκα δ' ἔπειτα

Εκφερ' Οἰλιαδῆς· ἐπὶ δ' ὥρνυθο δῖος Οδυσσεὺς

Αγχιμάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικός ἐϋζώνοιο

760

Στήθεος ἦσι κανῶν, ὃντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ,

Πηνίον ἐξελκυστα περὶ μίτον, ἀγχόθι δ' ἵσχει

Στήθεος· ὡς Οδυσσεὺς θέεν ἐγύθεν· αὐτῷ δὲ πισθεν

Ιχνια τύπῃ πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.

Κάδδ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέας αὐτμένα δῖος Οδυσσεὺς,

Αἰεὶ ρίμφα θέων ἵαχον δ' ἐπὶ τάντες Αχαιοί·

Νίκης ἴερενω, μάλα δὲ ζπεύδοντι κέλευσον.

Αλλ' ὅτε δὴ πάμαλον τέλεον δρόμου, αὐτίκ' Οδυσσεὺς

Εὔχετ' Αθηναίη γλαυκώπιδι δὲν κατὰ θυμόν.

Κλῦθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίερροθος ἐλθε πόδοιν.

770

Ως ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Αθήνη.

Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, κὺ χειρας ὑπερβεν.

Αλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον ἐπαΐζεσθαις ἀέθλου,

Ενθ' Αἴας μὲν ὅλισθε θέων· βλάψεν γὰρ Αθήνη,

Τῇ δὲ Βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκλαμένων ἐριμύκων,

775

Οὓς ἐπὶ Παλρόκλῳ πέφνεν πόδας ὡκὺς Αχιλλεύς.

Εν δ' ὄνθος βοές πληγοὶ σόμα τε, ρίνας τε.

Κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Οδυσσεὺς,

Ως ἡλθε φθάμενος· ὁ δὲ βεν ἐλε φαίδημος Αἴας.

Στῇ δὲ κέρας μέλα χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,

780

Οὐθον ἀποπλύων, μετα δ' Αργείοισιν ἔειπεν.

Ω πόποι, η μ' ἐβλαψε θεὰ πόδας, η τοπάρος περ,

Μήτηρ ὡς, Οδυσσῆι παῖδεσσι, ηδ' ἐπαρήγει.

Ως ἔφατ· οἱ δ' ἄρα τάντες ἐπ' αὐτῷ ηδὺ γέλασσαν.

Αιγίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθῆιον ἐκφερ' ἀέθλου,

785

Μειδίων,

Μειδίον, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν.

Εἰδόσιν υμὲν ἔρεω πάσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
Αθάναιοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους.

Αἴσας μὲν γὰρ ἔμει ὄλιγον προγενέσερος ἐσιν.

Οὗτος δὲ προφέρης γενεῆς, προτέρων τὸν ἀνθρώπων, 790

Ομογένουντα δέ μιν φάστε ἔμμεναις ἀργαλέου δὲ

Ποσσὶν ἐριδήσασθαι Αχαιοῖς, εἰ μὴ Αχιλλεῖ.

Ως φάτο· κύδην δὲ ποδάκες Πηλείωνα.

Τὸν δὲ Αχιλλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν.

Αντίλοχος, καὶ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἴνος,

Αλλά τοι ημίλαλαντον ἔγω κρυστανεῖθήσω.

Ως εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθεις δὲ ἐδεξαλο χαίρων.

Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιους ἔγχοις

Θηκές εἰς αγῶνα φέρων, κατὰ δὲ ασπίδα, καὶ τρυφάλειαν,

Τεύχεα Σαρπηδονίος, αἱ μιν Πάτροκλος απηύρα. 800

Στῆ δὲ ὄρθος, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν.

Ανδρεῖς δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,

Τεύχεα ἐσταμενώ, τακτείχροα χαλκὸν ἐλόντε,
Αλλήλων προπάροιθεν διάλει πειρηθῆναι.

Οπότερος κέ φθησιν ὄρεξάμενος χρόα καλὸν,

Ψαύσῃ δὲ ἐνδίνων, διά τε ἐνθεα, καὶ μέλαν αἷμα,

Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀριστόλον,

Καλὸν, Θρηϊκιον, τὸ μὲν Αιγεροπαῖον απηύρων.

Τεύχεα δὲ αμφότεροις ξυνήια ταῦτα φερεσθων.

Καὶ ζωιν δαιτὶ ἀγαθὴν παραθήσομαι εἰς οἰλισίησιν. 810

Ως ἔφατ· ὥριο δὲ ἐπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

Αν δὲ ἄρα Τυδείδης ὥριο πραγέρος Διομήδης.

Οἱ δὲ ἐπεὶ οὐκέτερθεν διάλει πειρηθῆσαι,

Εἰς μέσον αμφοτέρων ζυνίτην μεμικῶτε μάχεσθαι,

Δεινὸν δερκομένων. Ζάμβος δὲ ἔχε πάντας Αχαιές. 815

Αλλ' ὅτε δὴ Σχεδὸν θάνατον ἐπειτα αλλήλοισιν ιόντες,

Τρὶς μὲν ἐπήιξαν, τρὶς δὲ Σχεδὸν ὠρμηθησαν.

Ενθα Αἴσας μὲν ἐπειτα κατασπίδα πάντοτε ιστη

Νῦν, εὖδε χρόι οὐκανεν· ἔρυτο γὰρ ἐνδοθεὶς θώρηξ.

Τυδείδης δὲ ἄρα ἐπειτα υπὲρ ζάκεος μεγάλοιο,

820

Αἰεν

Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινῷ δυρὸς ἀκωκῆ.

Καὶ τότε δὴ ρὸς Αἴανθι περιδδείσαντος Αχαιοῖς
Παυσαμένυς ἔκέλευσαν αἴθλια ἵστον αὐνέλεσθαι.

Αὐτὰρ Τυδείδης δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ εὑδμήτῳ τελαμῶνι.

825

Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν Κόλον αὐτοχόωνον,
Ον πρὸν μὲν ρίπτασκε μέγα Θένος Ηετίων.
Αλλ᾽ οὗτοι τὸν ἐπεφνε ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς,
Τὸν δὲ ἄγνετόν ἐν πήσοτι ζύντας πεάτεσσι.
Στῇ δὲ σφρόσῃ, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν.

830

Ορυսθέ, οἱ καὶ τάττα ἀεθλα πειρήσεσθε.
Εἴ οι καὶ μάλα πολλὸν απόπροθι πάνοντες ἀγροὶ,
Εξει μιν καὶ πάντες περιπλομένυς ἐνιαυθάς
Χρεωμένος· καὶ μὲν γάρ οἱ ατεμβόμενός γε Κιδήρως
Ποιμὴν, καὶ δὲ αρσηῆρ, εἰσὶ ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.

835

Ως ἔφατ· ὡρτο δὲ ἐπειτα πενεπόλεμος Πολυποίτης,
Αν δὲ Λεοντῆος πρατερὸν μένος ἀντιθέοι,
Αν δὲ Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Επειός.
Εξείης δὲ ισανήος Κόλον δὲ ἐλε δῖος Επειός,
Ηκε δὲ δινήσας γέλασταν δὲ πάντες Αχαιοί.
Δεύτερος αὖτ' αφέγκε Λεοντεὺς, ὁ δος Αρηώ.
Τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χειρὸς ἀπὸ σιεαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε ζήμαλα πάνηα.
Αλλ᾽ ὅτε δὴ Κόλον εἶλε πενεπόλεμος Πολυποίτης,
Οσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βενόλος ἀνήρ,
Ηδὲ θέ, ἐλισσομένη πάντεται διὰ βενῶν αἰλαίας,
Τόσσον πάνηος ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ ἐβόησαν.
Ανταίης δὲ ἔταροι Πολυποίταο πρατεροῦ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρᾶς ἔφερον βασιλῆος ἀεθλον.

840

Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆς τίθει ιόεντα σίδηρον,
Κάδδ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δὲ ἡμιπέλεκκα.
Ισὸν δὲ ἐσησεν νηὸς κυανοπρώδοιο
Τηλῆς ἐπὶ φαμάθε· ἐκ δὲ τρηρωνα πελειαν
Λεπτῆ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ησ αἵρετον
Τοξεύειν· ὃς μέν κε βάλῃ τρηρωνα πελειαν,

845

850

855

Πάνηας

Πάντας ἀειράμενος τελέκεας, κλισίηνδε φερέσθω.
Ος δέ κε μηρίνθοι τύχη, ὄρυθος ἀκαρτών,
(Ησσων γάρ δὴ κεῖνος) ὅδ' οἰσται ημιπέλεκκα.

Ως ἔφατ'. ὥριο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτο,

Αν δ' ἄρα Μηριόνης, Θεράπων ἐνὶ Ιδομενῆς. 860
Κλήρος δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρει ταῦλον ἐλόνης.

Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἵὸν
Ηκεν επικρατέως, ωδὴ ηπείλησεν ἄνακτι

Αρνῶν πρωτογόνων ρέζειν κλειτὴν ἐκαλόμενη.

Ορνίθος μὲν ἀμαζῃ, μέγηρε γάρ οἱ τόγι Απόλλων, 865
Αυτὰρ ὁ μήρινθον βάλε πάρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις.

Αντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἴξος.

Η μὲν ἔπειτ' ηὗξε πρὸς κρανὸν, ή δὲ παρείθη
Μήρινθος ποτὶ γαῖαν· αὐτὰρ κελάδησαν Αχαιοί·

Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἔξείρυσε χειρὸς. 870
Τόξον· αὐτὰρ δὴ οἴξὸν ἔχει πάλαι, ὡς θύμεν.

Αὐτίκα δὲ ηπείλησεν ἐκηβόλῳ Απόλλωνι

Αρνῶν πρωτογόνων ρέζειν κλειτὴν ἐκαλόμενη.

Τψὶ δὲ ὑπαὶ νεφέων εἰδε τρήρωνα πέλειαν,
Τὴν δὲ ὄγη δινεύθσαν ὑπὸ πιέρυγος βάλε μέστην. 875

Αντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἀψὲπι γαῖη

Πρόσθεν Μηριόνω πάγη ποδός· αὐτὰρ ή ὄρνις

Ιεῷ ἐφεζομένη ηῆδος κυανοπρώρῳ

Αὐχέν' απεκρέμασεν, Κύν δὲ πιερὰ πυκνὰ λίασθεν.

Ωκὺς δὲ ἐκ μελέων θυμὸς πιάτο, τῇλε δὲ αὐτῷ 880
Κάππεσε· λαοὶ δὲ αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.

Αν δὲ ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἀειρε,

Τεῦκρος δὲ ημιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ ηῆας.

Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,

Κάδδε λέεητ' ἀπυρον, Βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεια, 885

Θηῆκε ἐς ἀγῶνα πέρων· καί δὲ ηῆμονες ἀνδρες ἀνέσαν·

Αν μὲν ἄρετος Ατρείδης εὔρυκρείων Αγαμέμνων,

Αν δὲ ἄρα Μηριόνης, Θεράπων ἐνὶ Ιδομενῆς.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρικης δῖος Αχιλλεύς.

Ατρείδη, ιδμεν γάρ ὄσον προσέβηκας ἀπάντων,

890

Ηδ'

Ηδ' ὅσσον δυνάμει τε κὐ γῆμασιν ἐπλευ ἄρις Θ.

Αλλὰ ζὺ μὲν τόδ' αἰθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας

Ερχευ, αἴταρ δόρι Μηριόνη ἥρωις πόρωμεν,

Εἰ ζύ γε ζῷ θυμῷ ἐθέλοις κέλομαι γαρ ἔγωγε.

Ως ἔφατ'. ύδ' ἀπίθητεν ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων. 835

Δῶκε δέ Μηριόνη δόρι χάλκεον· αὐταρ ὅγ' ἥρως

Ταλθυείω κήρυκι δίδε περικαλλές αἰθλον.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ΖΕΥΣ, χιδόμεν^Θ Εκλορ^Θ, Θέτιν πρὸς Αχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀπέν
δῷ τῇ ἥρως τὸ σῶμα. Ιφιν ἢ πρὸς Πρίαμον, ὅπως λύτρα κομί-
σας Αχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τῇ παιδὸς ἀπολάσσοι. Ο δὲ, προπεμφθεὶς ὑπὸ^Θ
Ερμοῦ, κοιμίσαται τὸς Ελληνικὴς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Αχι-
λλα, καὶ ικετεύσας αὐτὸν, ἀπολαμβάνει τὸν νιόν^Θ καὶ ἀγακομίστας εἰς τὴν
πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δέπτον ἄγει.

Α Λ Λ Η.

Ω, Πρίαμος νέκυν υῖα λαβὼν, γέρα δῶκεν Αχιλλεῖ.

ΔΥΤΟ δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἔκαστοι
Εσκίδναντ' οἴναι τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
Τπνυ τε γλυκερῆς ταρπήμεναι· αὐταρ Αχιλλεὺς
Κλαῖε, φίλης ἑτάρως μεμνημένος, ύδε μιν ὑπν^Θ
Η, οει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐσρέφετ' ἐνθα κὐ ἐνθα,
Παλρόκλε ποθέων ἀδροῦτά τε κὐ μένος ηῦ. 5
Ηδ' ὅπόσα τολύπευσε ζὺν αὐτῷ, κὐ πάθεν ἄλγεα,
Ανδρῶν τε πολέμεις, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
Τῶν μιμησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶζεν,
Αλλοτ' ἐπὶ πλευρᾶς καλακείμενος, ἀλλοτε δ' αὖτε 10

K k k

Τπλιος,

Τπήιος, ἄλλοτε δὲ πρηγῆς· τότε δὲ ὁρθὸς ἀναστὰς,
Δινεύεσκεν ἀλύων παρὰ θῖν' ἀλός· ωδέ μιν ἡώς
Φαινομένη λήθεσκεν ὑπείρ ἄλα τὸ ητονας τε·
Αλλ' ὅγε, ἐπεὶ ζεύξειν υφ' ἄρματιν ὠκέας ἵππεις,
Εκῆρχε δὲ ἔλκεσθαι δησάσκειο δίφρυς ὅπισθεν.
Τρὶς δὲ πρήστας περὶ Ζῆμα Μενοιτιάδαο θανόντα,
Αὔτις ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο· τόνδε δὲ ἔασκεν
Ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηγέα· τοῦ δὲ Απόλλων
Πᾶσαν ἀεικείην ἀπεχεὶς χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων
Καὶ τεθνεότα περὶ περὶ δὲ αἰγίδι πάντα κάλυπτε
Χρυσείη, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἐλκυσάζων.

Ως ὁ μὲν Εκῆρχε διον αείκιζεν μενεαίνων·
Τὸν δὲ ἐλεαίρεσκον μάκαρες Θεοὶ εἰσορόωντες,
Κλέψαι δὲ ὡτρύνεσκον εὔσκοπον Αργειφόντην.
Ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, ωδέ ποδ' Ηρη,
Οὐδὲ Ποσειδῶν, ωδὲ Γλαυκώπιδι καρη·
Αλλ' ἔχον, ὡς Κριν πρῶτου ἀπήχθεο Ιλιος ἴση,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς, Αλεξανδρὸς ἐνεκ' ἄτης·
Ος νείκεστρε θεάς, ὅτε οἱ μεσταυλον ἰκοντο,
Τὴν δὲ γῆντο, ηἱ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
Αλλ' ὅτε δή τοι ἐκ τοῦ δυωδεκάτη γέ ετ' ἡώς,
Καὶ τότε ἄρ' αθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Απόλλων.

Σχέτλιοι ἐσέ, Θεοὶ, δηλήμονες· ς νῦ ποδ' υμῖν
Εκῆρχε μηρῖ ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
Τὸν νῦν εκ ετλῆς, νέκυν περ ἐθῆται. Σαῶσαι,
Η, τὸν ἀλόχῳ ἰδεῖν, καὶ μητέρη, καὶ τέκει ὡ,
Καὶ παλέρι Πριάμῳ, λαοῖσι τε τοῖ κέ μιν ὥκα
Ἐν παρὶ κῆπαιεν, καὶ ἐπὶ κήρεα κήρισειαν·
Αλλ' οὐδῶν Αχιλῆς, Θεοὶ, βέλεσθ' ἐπαρήγειν,
Ω, γέτε ἀρ φρενες εἰσὶν ἐναίσιμοι, ωτε νόημα
Γναμπτὸν ἐνὶ σήθεστι· λέων δὲ ὡς, ἄγρια οἴδεν,
Ος ἐπεὶ ἀρ μεγάλῃ τε βίη καὶ ἀγήνορει θυμῷ
Εἴζας, εἰσ ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαιτα λαΐζησιν.
Ως Αχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, ωδέ οἱ αἰδὼς
Γίνεται, ητ ἀνδρας μέγας Κίνεται, ηδ' ὄνινησι.

Μέλλει

Μέλλει γάρ τως τὶς καὶ φίληρον ἄλλον σλέσσαι,
Ηὲ κασίγνητον ὅμογάδριον, ηὲ καὶ οὐδὲν.

Αλλ' ἦτοι κλαύστας καὶ σύμρομενος μεθέηκε·

Τλητὸν γάρ μοῖραι θυμὸν θέσταν ἀνθρώποισιν.

Αὐτὰρ ὅγ' Εκῆρα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηγόρα,

Ιππων ἔξαπτων, τερὶς Κῆρυς ἐτάροιο φίλοιο

Ελκει· καὶ μήν οἱ τὸ γε κάλλιον, ωδὲ τ' ἀμεινον;

Μὴ, ἀγαθῷ περ ἔοντι, νεμεσηθῶμέν οἱ ημεῖς·

Κωφὴν γαρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.

Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ηρη.

Ἐιῇ καὶ τῦτο τεν ἐπος, Αρβρότοξε,

Εἰ δὴ ὅμην Αχιλῆς καὶ Εκῆρος θησετε τιμήν.

Εκῆρωρ μὲν θυητὸς τε, γυναικά τε θήσατο μαζόν.

Αὐτὰρ Αχιλλεὺς ἐις θεᾶς γόνος, ην ἐγὼ αὐτὴ

Θρέψα τε, καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιν

Πῆλει, δις τερὶς κηῆρι φίλος γένεται ἀθανάτοισι·

Πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοὶ, γάρμα· ἐν δὲ Κύ τοῖς·

Δαίνυ, ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἐταρ, αἰὲν ἀπιε.

Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.

Ηρη, μὴ δὴ πάρπαν ἀποκύδμωνε θεοῖσιν.

Οὐ μὲν γάρ τιμή γε μί εἴστεται· ἀλλὰ καὶ Εκῆρωρ

Φίλατος εἴσκε θεοῖσι βροτῶν, οἱ ἐν Ιλίῳ εἰσίν.

Ως γάρ ἐμοίγε· ἐπεὶ ότι φίλων ημάρτηνε δώρων.

Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιλὸς εἴσης,

Λοισῆς τε, κνίστης τε· τὸ γάρ λαχομεν γέρας ημεῖς.

Αλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἐάσσομεν (ωδὲ πη ἐι)

Λάθρη Αχιλλῆς) θρασὺν Εκῆρα· οὐ γάρ οἱ αἰεὶ

Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὅμῶς νυκτας τε καὶ ημαρ·

Αλλ' εἴτις καλέσειε θεῶν θέτιν ἀστον ἐμεῖο,

Οφρα τί οἱ εἴπω πανινὸν ἔπος, ὡς καὶ Αχιλλεὺς

Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχη, ἀπό δὲ Εκῆρα λύσῃ.

Ως ἔφατ· ὥριο δὲ Ιοις αελλόπος ἀγελένσα·

Μεστηγὺς δὲ Σάμω τε καὶ Ιμέρε παπαλόεσσης

Ενθροε μείλανι πόνω, ἐπεισονάχησε δὲ λίμνη.

Η δέ, μολυβδαίνη ἴκελη, εἰς Κυστὸν ὥργτεν,

50

55

60

65

70

75

80

Ητε κατ' ἀγραίλοιο βόσκ κέρας ἐμβεβαυῖα,
Ερχεται ὡμησῆσιν ἐπ' ἵχθύσι κῆρα φέροσα.
Εῦρε δ' ἐνὶ Κπῆι γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
Εἴαδ' ὅμηγερέες ἄλιαι θεάσι· η δ' ἐνὶ μέστης
Κλαῖε μόρον καὶ ταῖδος ἀμύμονος, ὃς οἱ ἔμελλε
Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλαις, τηλόθι πάτρης.
Αγχὺ δ' ισάμενη προσέφη πόδας ὠκέα Ιχισ.

Ορσο, Θέτις, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδῶς.
Τὴν δ' ἡμείσετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.

Τίπλε με κεῖνος ἄγωνε μέγας θεός; αἰδεομαι δὲ
Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε ἄκριτα θυμῷ.
Εἴμι μέν· τόδ' ἄλιου ἐπος ἔστελαι, οὐ, τῇ κεν εἴποι.

Ως ἄρα φωνήσατα, κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
Κυάνεον, τῷ δ' ἔτι μελάνηερον ἐπλῆγο ἔσθρῳ.
Βῆ δ' ἵεναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ιχισ
Ηγεῖτ· ἀμφὶ δ' ἄρα Κφι λιάζειο κῆρια θαλάσσης.
Ακήνη δ' εἰσαναβάται, εἰς ὑρανὸν αἰχθήτην.
Εὔρον δ' εὑρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἀπανθεις
Εἴαδ' ὅμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες.
Η δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζειο, εἰζε δ' Αθήνη.
Ηρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπτας ἐν χερὶ θῆκε,
Καί ρ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὥρεζε παῖδα.
Τοῖς δὲ μύθων ἦρχε πατηρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ηλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
Πένθος ἄλαξον ἔχεσα μελά φρεσίν· οὐδα καὶ αὐτός.
Αλλὰ καὶ ὡς ἐρέω τῷ σ' εἶνεκα δεῦρο καλεσσα.
Ευνῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὅρωρεν
Εκλορος ἀμφὶ νέκυι, καὶ Αχιλλῆς πολιπόρθω.
Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον εὔσκοπον Αργειφόντην,
Αὐτῷ ἐγὼ τόδε κῦδος Αχιλλῆς πολιπόρθω,
Αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
Αἴψα μάλιστας σραζὸν ἐλθὲ, καὶ οὐέει Κώ επίτειλον.
Σκύζεθαι οἱ εἰπὲ θεάς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Αθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μακνομένησιν
Εκτορ' ἔχει παρὰ νηῦσὶ κορωνίσιν, τόδι ἀπέλυσεν.

Αἴκεν πως ἐμέ τε δείση, ἀπὸ δ' Ἐκλορα λύση.

Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ιριν ἐφῆσω,

Λύσασθαι φίλον σιὸν, ίόντ' ἐπὶ νῆας Αχαιῶν,

Δῶρα δ' Αχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἴηνη.

Ως ἔφατ' ςδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.

Βῆ δὲ πατέρα Οὐλύμπου καρρήνων αἰξαστα.

Ιζεν δ' εἰς κλισίνην ς υἱεος, ἐν δ' ἄρα τὸν γε

Εῦρ' αδινὰ σενάχουλα· φίλοι δ' αμφ' αὐτὸν ἐταῖροι

Εσσυμένως ἐπένονθο, καὶ ἐνίσυνθο ἀριστον.

Τοῖσι δ' εἰς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἕρευθο.

Η δὲ μάλιστα ἄγχ' αὐτοῖς καθέζετο πότνια μήτηρ,

Χειρί τέ μιν καλέρεζεν, ἐπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὄνομαζε.

Τέκνουν ἐμὸν, τέο μέχρις ὁδυρόμενος καὶ ἀχεύσων,

Σὴν ἔδειποι κραδίην, μεμνημένος ςδέ τις ζίτε,

Οὔτ' εὔνης; ἀγαθον δέ γυναικί περ ἐν φιλότητι

Μίσγεσθ. ς γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλά τοι ἥδη

Αγχι παρέσηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Αλλ' ἐμέθεν ξύνες ὡκα· Διὸς δέ τοι ἀγυελός είμι·

Σκύζεσθαι ζοι φησὶ θεάς, ἐε δ' ἔξοχα πάντων

Αθανάτων πεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μανιομένησιν

Εκλορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ςδ' ἀπέλυστας·

Αλλ' ἀγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δεξαι ἀποινα.

Τὴν δ' απαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς Αχιλλεύς.

Τῇδ' εἴη, δις ἀποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἀχοιτο,

Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ολύμπιος αὐτὸς ἀγώγει.

Ως οἰγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς

Πολλὰ πρὸς ἀλλήλας ἐπεικ πλερόσεντ' ἀγόρευον.

Ιριν δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ιλιον ἵρην.

Βάσκοντι, Ιρι ταχεῖα, λιπᾶστ' ἔδος Οὐλύμπου,

Αγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι, Ιλιον εἴσω,

Λύσασθαι φίλον σιὸν, ίόντ' ἐπὶ νῆας Αχαιῶν·

Δῶρα δ' Αχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἴηνη,

Οἶον, μηδὲ τις ἀλλος ἀμα Τρώων ἵτω ἀνήρ.

Κήρυξ τίς οι ἐποιο γεραιτερος, ὃς καὶ ιθύνοι

Ημιόνες καὶ ἀμαξαν ἐπτροχον, ηδὲ καὶ αὐτις

150

Νεκρὸν

Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄσυ, τὸν ἔκτανε δῖος Αχιλλεὺς.

Μηδὲ τί οἱ Θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβεω.

Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Αργειφόνην,

Ος Ζεύς εἶνας κεν ἄγων Αχιλῆς πελάσσῃ.

Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Αχιλῆς,¹⁵⁵

Οὐτ' αὐτὸς κλενεῖ, ἀπό τ' ἄλλας πάντας ἐρύξει.

Οὔτε γὰρ ἐσ' ἄφων, ότ' ἀσκοπος, ότ' ἀλιτήμων.

Αλλὰ μάλ' ἐνδικέως ἵκετεν πεφιδήσεις ἀνδρός.

Ως ἔφατ· ὥριο δὲ Ιερις αἰελλόπος ἀγελέετα.

Ιχεν δὲ ἐσ Πριάμοιο κίχεν δὲ ἐνοπήν τε γούν τε.

Παιδες μὲν πατέροις ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς,

Δάκρυσιν εἴματ· ἔφυρον· ὁ δὲ ἐν μέσσοις γεραιος

Εὐζυπας ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλῇ

Κόπρος ἦν κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῦ γέροντος,

Τὴν δὲ πυλινδόμενος κατεμηταλο χερσὶν ἔηστι.

Θυγατέρες δὲ ἀνὰ δώματα, οἰδεις νυν, ὡδύροντο,

Τῶν μιμησκόμενατ, οἱ δὲ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

Χερσὶν ὑπ' Αργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.

Στῇ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγελος, ηδὲ προσηνδα,

Τυτθὸν φθεγξαμένη, τὸν δὲ τρόμος ἐλλατε χυῖα.

Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβει.

Οὐ μὲν γάρ τοι εγὼ κακὸν ὀστομένη τοδινάνω,

Αλλ' ἀγαθά φρονέστατα Διὸς δέ τοι ἀγελός είμι,

Ος Ζεύς, ἀνευθεν ἐών, μέγα κῆδεται, ηδ' ἐλεαίσει.

Λύσασθαι σ' ἐκέλευσεν Ολύμπιος Εκλόρα δῖον,

Δῶρα δ' Αχιλλῆς φερέμεν, τά κε θυμὸν ἴγνη,

Οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἀμα Τρώων ἔτω ἀνήρ.

Κήρυξ τίς τοι ἐποιτο γεραιτερος, ὃς καὶ ιθύνοι

Ημιονες καὶ ἀμαξαν ἐπτροχον, ηδὲ καὶ αὖτις

Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄσυ, τὸν ἔκτανε δῖος Αχιλλεὺς.

Μηδὲ τί τοι Θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβεω.

Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἄμ' ἔψειται Αργειφόνης,

Ος σ' ἄζει, εἴως κεν ἄγων Αχιλῆς πελάσσῃ.

Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Αχιλῆς,¹⁸⁵

Οὐτ' αὐτὸς κλενεῖ, ἀπό τ' ἄλλας πάντας ἐρύξει.

Οὔτε

Οὔτε γάρ ἔσ' ἄφρων, ότ' ἀσκοπος, ότ' ἀλιτήμων
Αλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ίκέτεω τεφιδήσεις ἀνδρός.

Η μὲν ἄρ' ὡς εἰπεῖσθαι πόδας ὥκεα Ιρις·

Αὐτὰρ ὅγ' οὐας ἀμαξαν ἐντροχον ἡμιονείην

Οπλίσαι τηνάγει, τείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·

Αὐτὸς δ' ἐσ Θάλαμον καλεῖσθετο πηγώντα,

Κέδρινον, ύψόροφον, ὃς γλήνεα τολλὰ κεχάνδει,

Ες δ' ἄλοχον Εκάβην ἐκαλέστατο, φώνησέν τε.

Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ολύμπιος ἄγελος ἦλθε

Αύτασθαι φίλον οὐὸν, ιόντ' ἐπὶ νῆας Αχαιῶν,

Δῶρα δ' Αχιλλῆς φερέμεν, τά κε θυμὸν ἴρην.

Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπε, τί τοι φρεσὶν εἰδέσται εἶναι;

Αἰνῶς γάρ μ' αὐτὸν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνάγει

Κεῖται εἴναι, ἐπὶ νῆας ἐστω σραζὸν εὐρὺν Αχαιῶν.

Ως φάτο κακούστεν δὲ γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ.

Ω, μοι, τῷ δῆ τοι φρένες οἰχοντ', οἵ το τάρος τερ

Εκλε' ἐπ' ἀνθρώπας ξείνεις, ηδὲ οῖσιν ἀνάστεις;

Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Αχαιῶν ἐλθέμεν οἴσθαι,

Ανδρὸς ἐσ ἀφθαλμὸς, ὃς τοι τολεάεις τε καὶ ἐσθλός

Τιέας ἐξενάριξε; Κιδήρειον νῦ τοι θτοῦ.

Ει γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψειαι ὀφθαλμοῖσιν

Ομηρῆς καὶ ἀπισος ἀνηρ ὄδε, όσ' ἐλεήσει,

Οὐδέ τι σ' αἰδεστεται· νῦν δὲ πλαιώμεν ἀνευθεν

Ημενοι ἐν μεγάρῳ τῷ δ' ὡς τοθι. Μοῖρα κρατᾷη

Γεινομένω ἐπέιησε λίνω, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ,

Αργύποδας κύνας ἀσαι, ἐῶν ἀπάνευθε τοκήων,

Αιδρὶ ταρὰ κρατερῷ, τῷ ἐγὼ μέσον ηπάρ ἐχοιμι

Ἐσθέμεναι τροσφῦτα· τότ' ἀντηια ἐργα γένοιτο

Παιδὸς ἐμῷ· ἐπεὶ δὲ οὐ κακιζόμενόν γε κατέκτα,

Αλλὰ τρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων

Εξαότι, ότε φόβοις μεμνημένουν, καὶ ἀλεωρῆς.

Τὴν δὲ αὖτε τροσέειπε γέρων Πρίαμος Θεοειδῆς.

Μή μ' ἐθέλοντ' οὐας κατερύκανε, μηδὲ μοι αὐτῇ

Ορνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς τέλευτος ὀδε με τείσεις.

Εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,

190

195

200

205

210

215

220

Ο ΜΗΡΟΥ

Η οἵ μάντεες εἰσι, Θυοσκόοι, η ἵερης,
Ψεῦδος καὶ φαιμέν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἀκεστὸς θεῶς, καὶ ἐσέδρακον ἄνηγν,
Εἴμι, καὶ ωχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται· εἰ δέ μοι αἴτα
Τεθνάμεναι παρὰ νησὶν Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Βέλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακλείνειν Αχιλλεὺς,
Αγκὰς ἐλόντες οὐδὲν, ἐπὴν γός ἐξ ἔρον εἴην.

225

Η, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα καλά ἀνέωγεν·
Εὐθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλας,
Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαινας, τόσσας δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσσας δὲ ἐπὶ τοῖς χιτῶνας.
Χρυσῷ δὲ σῆστας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα.
Ἐκ δὲ δύο αἴθωνας τρίποδας, τίσυρας δὲ λέβητας,
Ἐκ δὲ δέπτας περικαλλέες, οἱ οἰ Θρῆκες πόρον ἀνδρες
Ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κλέρας· καὶ νῦν τὸ περ
Φείσατε· ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων· περὶ δὲ ἥθελε Θυμῷ
Λύσασθαι φίλουν οὐδέν· οὐ δέ Τρῶας μὲν ἀπαντας
Αἰθάστης ἀπέεργεν, ἐπεστρατεύοντιν ἐνίσσων·

235

Ἐφέρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες· καὶ νῦν καὶ ὑμῖν
Οἴκοι ἔνει γόος, ὅτι μὲν ἥλθετε κηδησούτες;
Ηγένεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε ἔδωκε,
Παιδὸν ὀλέσται τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὑμμες·
Ρηῖτεροι γάρ μᾶλλον Αχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
Κείνε τεθνειώτος, ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραΐζομένην τε,
Οφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίνην δόμον Αἴδος εἰσώ.

245

Η, καὶ Σηκηπανίω διεπ' ἀνέρας· οἱ δὲ ἴσαν ἔξω,
Σπερχομένοιο γέροντος· ὁ δὲ οὐασιν οῖσιν ὅμοικλα
Νεικείων, Ελενόν τε, Πάριν τὸν Αγάθωνά τε δῖον,
Πάμμουά τον, Ανίφουόν τε, Βοὴν ἀγαθὸν τε Πολίτην,
Δηϊφοβόν τε, καὶ Ιππόθοον, καὶ δῖον Αγαυόν.
Εγγέα τοῖς ὁ γεραιός ὄμοκλήσας ἐκέλευε.

250

Σπεύσατε μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἴθ' ἄμα παντες
Εκλορος ὡφέλετε· αὐτὶ θοῆς ἐπὶ νησὶ πεφάσθαι.

Ω, μοι ἔγω παναπόδημος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἄριστος

255

Τροίη

Τροίη ἐν εὐρείῃ, τῶν δὲ γυναικῶν λελεῖθαι·

Μῆσορά τὸν ἀντίθεον, καὶ Τρωϊλον ἵππιοχάριην,

Εκλοράς δέ, ὃς Θεός ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, ωδὴ ἐώκει

Ανδρός γε θυμῆς τάξις ἐμμέναι, ἀλλὰ θεοῖς. 259

Ταῦτα μὲν ἀπώλεσ' Αρης, τὰ δὲ ἐλέγχεα τάντα λέλειπαι,

Ψεῦσαι τούτους, ὁρχησταί τε, χοροιτυπίησιν ἄριστοι,

Αριών ηδὲ ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

Οὐκ ἀν δῆ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσατε τάχισα,

Ταῦτα τε τάντα ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὅδοιο;

Ως ἐφαδέ· οἱ δὲ ἄρα ταχίστας ὑποδδείσαντες ὁμοκλῆν, 265

Εκ μὲν ἄμαξαν ἀειράντες ἐν τροχον ἡμιονείην,

Καλὴν, αρωτοπαγῆ, πειζούσθαι δὲ δῆσταν ἐπ' αὐτῆς,

Καῦδ' ἀπὸ τασταλόφιν ζυγὸν ἥρεον ἡμιόνειον,

Πύξινον, ὀμφαλόεν τούτον, εὖ οἰηκεσσιν ἀρηρός.

Εκ δὲ ἐφερον ζυγόδεσμον ἄμα ζυγῷ ἐνεπατηχού. 270

Καὶ τὸ μὲν εὗ καλέθηκαν εὐξέσω ἐπὶ ρυμῷ,

Πέρη ἐπὶ πρώτη, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕσορι Βάλλον.

Τρις δὲ ἐκάτερθεν ἐδῆσταν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἐπειτα

Εξείης κατέδησταν, ὑπὸ γλωχῆνα δὲ ἐγγαμψαν.

Εκ θαλάμου δὲ φέροντες εὐξέσω ἐπὶ ἀπήνης, 275

Νήεον Εκλορέης κεφαλῆς ἀπερείσι ἄποινα.

Ζεῦξαν δὲ ἡμιόνες κρατερώνυμοις, ἐνιεργυάτες,

Τρές δέ ποτε Πριάμῳ Μυτοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Ιππεις δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγὸν, ὡς δὲ γεραιός

Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέσω ἐπὶ φάτνῃ.

Τὰ μὲν ζευγνύσθην ἐν δέρμασιν ὑψηλοῖσι

Κήρυξ καὶ Πριάμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε ἔχοντες.

Αγχίμολον δέ Ζεὺς ἥλθε Εκάβη τετιηότι θυμῷ,

Οἶνον ἔχος· ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,

Χρυσέω ἐν δέπαι, ὄφρα λειψανηκούτην. 285

Στῇ δὲ ἵππων προπάροιθεν, ἐπος τούτοις ἐφατέ, ἐπὶ τούτοις ὄνόμαζε.

Τῇ, Κρεῖσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὔχεο οἴκαδέ ικέσθαι

Αψὲ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν ἐπεὶ ἄροι Ζεὺς γε θυμὸς

Οτρύνει ἐπὶ υἷας, ἐμεῖο μὲν όπις ἐθελέστης.

Αλλ' εὔχεται Ζεὺς ἐπειτα κελαιγνεφέτε Κρονίωνι

290

Ιδαιώ, ὅσε Τροίην κατὰ τῶσαν ὄρᾶται·
Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅσέ οἱ αὐτῷ
Φίλαλος οἰωνῶν, καὶ εὗ κράτος ἐσὶ μέγισον,
Δεξίον· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὄφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ τίσυνος ἐπὶ νῆας ἵης Δαναῶν ταχυπώλων.
Εἰ δέ τοι καὶ δώσει ἔον ἄγγελον εύρυοπα Ζεὺς,
Οὐκ ἀν ἔγωλέ σ' ἐπειλαχέποτρύνεστα κελοίμην
Νῆας ἐπ' Αργείων ιέναι, μάλα τερ μεμαῶτα.

295

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος ωροσέφη Πρίαμος Θεοειδῆς.

Ω γύναι, καὶ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω·
Εσθλὸν γαρ Διῖ χειρας ἀνασχέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.

300

Η ρά, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὥτρυν ὁ γεραιός
Χερσὸν ὕδωρ ἐπιχεῦαι αἰκήραλον· ηδὲ ταρέση
Χέρνισον ἀμφίπολος, τρόχοον θ' ἄμα, χερσὸν ἔχεσα.
Νιψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξαλο ησ αὐλόχοιο.
Εὔχετ' ἐπειλαγάσι μέσω ἔρκει, λεῖσθε δὲ οἴνου,
Οὐρανὸν εἰσανιδῶν· καὶ φωνήσας ἐπος ηῦδα.

305

Λεῦ τατέρ, Ιδηθεν μεδέων, κύδισε, μέγισε,
Δόσ μ' ἐει Αχιλλῆς φίλον ἐλθεῖν, ηδ' ἐλεεινόν·
Πέριψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅσε Κοι αὐτῷ
Φίλαλος οἰωνῶν, καὶ εὗ κράτος ἐσὶ μέγισον,
Δεξίον· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὄφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ τίσυνος ἐπὶ νῆας ἵω Δαναῶν ταχυπώλων.

310

Ως ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεύς.

Αὐτίκα δ' αἰεὶον ἦκε, τελειότατον τελειηνῶν,
Μόρφουν, Θηρηῆρ, οὐ καὶ Περκνὸν καλέεστιν.

315

Οσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμου τέτυκται
Ανέρος ἀφνειοῖο ἔυκληῖς, ἀραιρυῖα·
Τόσος' ἄρα τῷ ἐκάτερθεν ἔσαν τῷερά· εἴσαλο δε Κοι

Δεξιός αἰζας ὑπὲρ ἄσεος· οἱ δὲ ιδόντες
Γήθησαν, καὶ τῶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ιάνθη.

320

Σπερχόμενός δ' ὁ γέρων ξεῖσθε ἐπειθήσειο δίφρε·
Εκ δ' ἐλασε ωροθύροισι καὶ αἰθέσης ἐριδεπτε·
Πρόσθε μὲν ἡμίσουι ἔλκου τετράκυκλον ἀπήνην·

Τὰς Ιδαῖος ἐλαυνε δαιφρῶν· αὐτὰρ ὄπισθεν
325

Ιπποι,

Ιπποι, τὰς ὁ γέρων ἐφέπων μάσιγι κέλευε
Καρπαλίμως κατὰ ἄξι φίλοι δ' ἀμα τάνηες ἔπουνο,
Πολλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡσεὶ θάνατόνδε κιντα.

Οι δ' ἐπεὶ ὅν τόλιος κατέβαν, πεδίον δ' αφίκοντο,
Οι μὲν ἄρ' ἄψορροι τοτὶ Ιλιον ἀπονέσυτο, 330
Παιδες καὶ γαμβροί τὸ δ' καὶ λάθον εὐρύοπα Ζῆν',
Ἐς πεδίον προφανέντε· ίδὼν δ' ἐλέησε γέροντα·
Αἴψα δ' ἄρ' Ερμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηῦδα.

Ερμεία, Καὶ γάρ τε μάλιστα γε φίλτατόν ἐσιν
Ανδρὶ ἑταῖρίσσαι, καί τ' ἔκλυες ὡς καὶ ἐθέλησθα, 335
Βάσκ οὐθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Αχαιῶν
Ως ἄγαγ', ως μητ' ἄρ τις ίδη, μητ' ἄρ τε νοήσῃ,
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωναδ' οἰκεσθαι.

Ως ἔφατ· καὶ δ' απίθησε διακήλορος Αργειφόντης.
Αὐτίκ' ἐπειδ' ὑπὸ ποσσὸν ἐδήσαλο καλὰ πεδίλα, 340
Αμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ημὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ηδ' επ' ἀπειρονα γαῖαν, ἀμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
Εἴλειο δὲ ράβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα δέλγει,
Ων ἐθέλει, τὰς δ' αὖτε καὶ ὑπνώσιας ἐγείρει.
Τὴν μετὰ χερσὸν ἔχων πέτειο κρατὺς Αργειφόντης. 345
Αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ελλήσποντον οἴκανε.
Βῆ δ' ιεναι, κάρῳ αἰσυπτῆρι εἰσικώς,

Πρῶτον ὑπηνήτη, τῷπερ χαριεσάτη ἥβη.

Οι δ' ἐπεὶ οὖν μέγα Σῆμα πάρεξ Ιλοιο ἐλασσαν,
Στῆσαν ἄρ' ημιόνυξ τε καὶ ἵππος, ὄφρα πίσιεν 350
Ἐν πολιμῷ δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἥλυθε γαῖαν.
Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ίδὼν ἐφράσσαλο κήρυξ
Ερμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησεν τε.

Φράξεο, Δαρδανίδη· Φραδέος νόος ἔργα τέτυκται·
Ανδρὸς δρόω, τάχα δ' ἀμμει διαρράισεσθαι οἵω· 355
Αλλ' αγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· η μιν ἐπειτα
Γένων αἴψαμενοι λιτανεύσομεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.

Ως φάτο· Ζὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δειδίε δ' αἰνῶς.
Ορθαὶ δὲ τρίχες ἔσαν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
Στῇ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' Ερισνιος ἐγκύθειν ἐλθὼν, 360

Χεῖρας

Χεῖρα γέροντος ἐλῶν, ἔξειρειο καὶ προσέειπε.

Πῆ, τάτερ, ὡδὸς ἵππος τε καὶ ἡμόνυμος θύμυνες
Νύκτα δί-αμβροσίην, ὅτε δὲ εὔδυοι βροτοὶ ἄλλοι;

Οὐδὲ ζύγος ἕδδεισας μένει τωνείοντας Αχαιες,

Οἱ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρτοι εὐγῦνος ἔασιν;

Τῶν εἰτις ζεῖσθαι, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν

Τοσσαδὸνείσατο ἄγοντα, τίς ἀν δὴ τοι νόος εἴη;

Οὐτὸς αὐτὸς νέος ἐστὶ, γέρων δέ τοι ἔτος ὀπηδεῖ,

Ανδρὸς ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.

Αλλ᾽ εἴγω γένεν ζεῖσθαι, ρέξω πακόν, ἀλλά κεν ἄλλου

Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλων δέ ζειστρὶ εἴσκω.

Τὸν δὲ ημείνετον ἐπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδῆς.

Οὐτω τῷ τάδε γένεται, φίλου τέκος, ὡς ἀγορεύεις·

Αλλ᾽ εἴτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,

Ος μοι τοιένδη οὐκέν σδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,

Αἴσιον, σίσις δὴ ζεῖσθαι δέμας καὶ εἰδος αὐγῆς,

Πέπνυσαι τε νόον, πακάρων δὲ εἴστις τοκήων.

Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε διάκλιορος Αργειφόνης.

Ναὶ δὴ ταῦτα γε τάντα, γέρων, κατὰ μοῖραν εἴποις·

Αλλ᾽ αὐγέ μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

Ηέ τη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ

Ανδρας· εἰς ἀλλοδαπὺς, ἵνα περ τάδε τοι ζώα μίμην;

Η δῆτας παλαιλείπετε Ιλιον ἴρην

Δειδίότες; τοῖος γάρ ἀνὴρ ὥριζος ὄλωλε

Σὸς παῖς· εἰ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετο Αχαιῶν.

Τὸν δὲ ημείνετον ἐπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδῆς.

Τίς δὲ ζεῖσθαι, φέρεισε, τέων δὲ εἴστις τοκήων,

Ος μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότρια παιδὸς ἐνισπεῖς;

Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε διάκλιορος Αργειφόνης.

Πειρᾶς ἐμεῖο, γέρων, καὶ εἴρεαι Εκλορα δῖον.

Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχη ἐνὶ κυδιανείρη

Οφθαλμοῖσιν ὅπωπα, καὶ εὗτ' ἐπὶ νησοῖν ἐλάσσας

Αργείνες κιείνεσκε, δαιτῶν ὅξει χαλκῷ.

Ημεῖς δὲ ἐσαότες θαυμάζομεν· γάρ Αχιλλεὺς

Εἴτια μάρνασθαι, κεχολωμένος Ατρείων.

365

370

375

385

390

395

Τ

Ταῦ γάρ ἐγών Θεράπων, μία δὲ πηγαμετιῆς εὐεργήσεως.
Μυρμιδόνων δὲ τοιούτων εἰμι· παῖς δέ μοι ἐστὶ Πολύκλωρ·
Αφνειός μὲν ὅδε ἐστὶ, γέρων δὲ δῆ, ἀς οὐ περ ὁδε·
Εξ δέ οἱ τοῖς ἔασιν, ἐχὼ δέ τοι ἔειδομός εἰμι.

Τῶν μεταπαλλόμενος, κληρῷ λαχανὸν εὐθαῦδε ἔπεισθαι· 400
Νῦν δὲ ἡλθον πεδίσινδε απὸ ηγῶν ἡώθεν γάρ
Θήσονται περὶ αὖτις μάχην ἐλίκωπες Αχαιοί·
Ασχαλόωσι γάρ οἴγε καθίμενοι, καὶ δὲ δύνανται
Ισχειν ἐστυμένες πολέμες Βασιλῆς Αχαιῶν.

Τὸν δὲ ἡμείσετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος Θεοειδῆς! 405
Εἰ μὲν δὴ Θεράπων Πηλοῦάδεω Αχιλλῆς·
Εἰς, ἄγε δή μοι παῖσαν αἰληθείην κατάλεξον,
Η ἔτι πάρα νήσοσιν ἐμὸς παῖς, ηὲ μιν ἥδη
Η, σι κυστὶν μελεῖσι ταρῶν προύθηκεν Αχιλλεύς;

Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε διάκυρος Αργειφόντης.
Ο γέρον, ωπα τόνδε κύνες φάγον, ωδὲ οἰωνοί· 410
Αλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Αχιλλῆς παρὰ νηὶ
Αὕτως ἐν κλισίησι δυωδεκάτη δέ οι ηῶς
Κειμένῳ, ωδὲ τί οἱ χρώσις Κύπελλαι, ωδέ μιν εὐλαβή
Εσθεσ', αἴ ρά τε φωτας αρηϊφάτες κατέδεσον. 415

Η μέν μιν περὶ Κύμαι ἐν ἑτάροιο φίλοια
Ελκει ἀκηδεσώς, ηῶς ὅτε διὰ φανείη·
Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θειστὸν κεν αὐτὸς ἔπειλθών,
Οἶον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δὲ αἴματα νένιπται,
Οὐδέ ποθι μιαρός· Κύν δὲ ἐλκεα πάντα μέμυκεν, 420
Οσορ ἐτύπη πολέες γάρ ἐπ' αὐτῷ χαλκοὺς ἐλασσαν·
Ως τοι κήδουνται μάκαρες θεοὶ νῖος ἐνθεοί,
Καὶ νέκυος περὶ ἔοντος ἐπειν Κρε φίλος περὶ κῆροι.

Ως φάτο· γηθησεν δὲ ὁ γέρων, καὶ ἀμείβειο μύθῳ.
Ο τέκος, οὐδὲ ἀγαθὸν καὶ ἐνοιστικά δῶρα διδύνει· 425
Αθανάτοις ἐπειν ὕποτε ἐμὸς παῖς, εἴποτε ἐην γε,
Λήθετ' ἐνὶ μετάροισι θεῶν, οἱ Ολυμπιον ἔχεσι·
Τῷ οἱ ἀπειμητανῆσι καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.
Αλλ' αἴτιος δή τόδε δέξαι εἵμεν πάρα καλὸν ἀλεισον,
Αὐτόν τε ρῦσαι, πέμψου δέ με, Κύν γε θεοῖσιν, 430

Οφρα

Οφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεων ἀφίκωμαι.

Τὸν δ' αὐτε τροσέειπε διάκλορος Αργειφόνης.

Πειρᾶ ἔμεῖο, γεραίε, νεωλέρχ, ωδε με τείτεις.

Ος με κέλη ζέο δῶρα παρέξ Αχιλῆα δέχεσθαι.

Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα καὶ αἰδεομαι περὶ κῆρι
Συλεύειν, μή μοι τι κακὸν μετόπισθε γένηται.

Σοὶ δ' ἀν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυδὸν Αργος ικούμην,
Ενδυκέως ἐν νηὶ θοῇ, η πεζὸς ὁμαρίέων.

Οὐκ ἀν τίς τοι πομπὸν ὄνοστράμενος μαχέσαιτο.

Η, καὶ ἐπαίξας Εριένιος ἄρμα καὶ ἵππας,

Καρπαλίμως μάσιγα καὶ ἡνία λάζελο χερσίν.

Ἐν δὲ ἐπνευστὶ ἵπποις καὶ ἡμιόνοις μένος ηὔ.

Αλλ' ὅτε δὴ πύργας τε νεῶν καὶ τάφρου ἴκοντο,

Οἱ δε νέον περὶ δόρπα φυλακῆρες πονέοντο.

Τοιοτὸ δέ εφ' ὑπνον ἔχειν διάκλορος Αργειφόνης

Πᾶσιν· ἀφαρ δὲ ὥιξε πύλας, καὶ ἀπώσεν ὥχηας,

Ἐς δὲ ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρα ἐπ' ἀπήνης.

Αλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεων ἀφίκοντο

Τύψην, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτοι,

Δὔρο ἐλάτης κέρσανθες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν

Λαχνήνεντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσανθες.

Αμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτοι

Σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δὲ ἔχε μῦνος ἐπιβλήτης

Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Αχαιοῖς,

Τρεῖς δὲ ἀναιγεσκον μεγάλην κληῆδα θυράων,

Τῶν ἄλλων· Αχιλεὺς δὲ ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἰσθο.

Δὴ ρα τόθ' Ερμείας ἐριένιος ὥξε γέροντι,

Ἐς δὲ ἄγαγε κλυδὸν δῶρα ποδώκει Πηλείωνι,

Ἐξ ἵππων δὲ ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, φώνησέν τε.

Ω γέρον, ητοι ἐγὼ θεὸς ἀμβροσίος εἰλήλθα

Ερμείας· Κοὶ γάρ με παῖδη ἄμα πομπὸν ὄπασσεν·

Αλλ' ητοι μὲν ἐγὼ παῖδιν εἰσομαι, ωδὲ Αχιλῆο.

Οφθαλμὺς εἰσειμι· νεμεσητὸν δέ κεν εἴη

Αθάνατον θεὸν ωδε βροῦς ἀγαπαζέμεν ἄνην.

Τύνη δὲ εἰσελθὼν λάβε γύνακα Πηλείωνος,

435

440

445

450

455

460

465

Καί

Καὶ μιν ὑπὲρ πάτηρος καὶ μητέρος ἡγκόμοιο
Λίστεο, καὶ τέκεος ἵνα οἱ Ζυν θυμὸν ὅρίνης.

Ως ἄρα φωνῆσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ολυμπὸν.
Ερμείας· Πρίαμος δὲ ἐξ ἵππων ἀλλο χαμᾶζε,

Ιδαιὸν δὲ κατ' αὐθή λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἔρύκων

470

Ιππεις ημίονες τε· γέρων δὲ ιθὺς κίεν οἰκε,

Τῇ δὲ Αχιλλεὺς ἴζεσκε, Διὶ φίλος· ἐν δὲ μιν αὐτὴν
Εὔρεταιρος δὲ ἀπάνευθε καθείσατο· τῷ δὲ δύο οἴω

Ηρώς Αὐτομέδων τε, καὶ Αλκιμός, ὥστος Αρηθόη,

Ποίπυνον παρεόντε· νέον δὲ ἀπέληγεν ἐδωδῆς

475

Ἐσθων καὶ τίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.

Τέσδε ἐλαῦθεν εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, αὐγχεῖ δὲ ἄρα σὰς,

Χερσὶν Αχιλλῆς λάβε γνάλα, καὶ κύσε χεῖρας
Δεινὰς, ἀνδροφόνες, αἵ οἱ πολέας κήλανον υῖας.

Ως δὲ ὅταν ἀνδρὸς ἀτη πυκνὴ λάβῃ, ὃς δὲ ἐν τάξῃ

480

Φῶτα καλακηίνας, ἀλλων ἐξίκειο δῆμου,

Ανδρὸς ἐσ αὐφνεῖται, θάμβος δὲ ἔχει εἰσορόωντας.

Ως Αχιλλεὺς θάμβησεν ίδων Πρίαμον θεοειδέα.

Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐσ αλλήλων δὲ ἰδουντο.

Τὸν καὶ λιστόμενος Πρίαμος πρὸς μῆθον ἔειπε.

485

Μνῆσαι πάτηρος Ζεῦ, θεοῖς ἐπιείκελ' Αχιλλεῦ,

Τηλίκε, ὥσπερ ἐγών, ὀλοῦ ἐπὶ γῆραος ζόδῳ.

Καὶ μέν περικεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἐόντες

Τείρεστος, ζόδε τις ἐστὶν αρηὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.

Αλλ' οὗτοι κεῖνός γε Ζεύς Κάροντος αἰκάσων,

490

Χαίρει τὸν ἐν θυμῷ, ἐπὶ τὸν ἐλπεται τημαῖα πάντα

Οψεσθαι φίλον υἱὸν απὸ Τροίηθεν ικνηλα.

Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτος, ἐπεὶ τέκον υῖας αρίστης

Τροίην εὑρείη, τῶν δὲ γέτινα φημὶ λελεῖφθαι.

Πενήκοντά μοι ηγαν, ὅτε ηλυθον υῖες Αχαιῶν.

495

Εννεακαΐδεκα μέν μοι ἵης ἐκ νηδύος ηγαν,

Ταὶς δὲ ἄλλης μοι ἐτικηλον ἐνὶ μεγάροισι γυναικες.

Τῶν μὲν πολλῶν θύρος Αρης ὑπὸ γένατος ἐλυσεν.

Ος δέ μοι οῖος ἔην, εἰρυστο δέ αὖτον καὶ αὐτῆς,

Τὸν Ζὺ προών κηείνας, ἀμυνομενον περὶ πάτηης,

500

Εκθορα.

Εκλορα· τὴν νῦν εἶνεχ' ἵκανων νῆσος Αχαιῶν,
Λισσόμενος παρὰ Σείο, φέρω δὲ αἴτεροίσι ἀποινώ.
Αλλ' αἰδεῖο Θεὺς, Αχιλλεῦ, αὐτὸν τὸν ἐλέησον,
Μυησάμενος ζεύς πατρός· ἔγω δὲ ἐλεεινότερός περ,
Ἐτλην δέ, οἵ γε πάντες τις ἐπιχθόνιος Βροτὸς ἄλλοι,
Ανδρὸς πατεροφόνοιο ποτὶ δόμοια χειρὶ ὀρέγεσθαι. 505

Ως φάτο· τῷ δὲ ἀρά πατρός οὐφέτης γένοιο·
Αψάμενος δὲ ἄρα χειρός, αἴπασαλο ἥπα γέροντα.

Τὼ δὲ μυησάμενω, οἱ μὲν Εκλορος ἀνδροφόνοιο,
Κλαῖ ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Αχιλῆος ἐλυτθείσι· 510
Αὐτὰρ Αχιλλεὺς κλαῖεν ἐν πατέρῳ, ἄλλοτε δὲ αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ σοναχῇ κατὰ δώματα ὄρώρει.
Αὐτὰρ ἐπειράτης γόοιο τελαρπέλο δῖος Αχιλλεὺς,
Καί οἱ ἀπὸ πρωπίδων ἥλθεν οὐφέτης, ηδὲ αἴπο γυνίων,
Αὐτίκιν ἀπὸ θρόνεων ὥρη, γέροντα δὲ χειρός αντίση,
Οἰκλείρων πολιόν τε πάρη, πολιόν τε γένειον.
Καί μὲν φωνήσας ἐπειράτης γέροντα προσηγόρευε.

Α δεῖλ', ηδὲ πολλὰ κακά ἀνσχεος ζεύς κατὰ θυμόν·
Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆσος Αχαιῶν ἐλθέμεν οἴοι,
Ανδρὸς εἰς ὄφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλός 520
Τίεας ἔξενάριζα; Κιδήρειον νῦν τοι ἥτορ.
Αλλ' αὔγε δὴ κατά πᾶρα ἔζευς ἐπὶ θρόνον· ἀλγεα δὲ ἔμπης
Ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐστομεν, αχνύμενος περ.
Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεσθαι πρυεροῖο γόοιο.

Ως γάρ ἐπεκλωσαντὸς θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
Ζώειν ἀχνύμενούς αὐτοὶ δέ τοις ἀκηδεες εἰστι.

Δοιοὶ γάρ τε πιθοὶ κατακείσθαι ἐν Διοῖς γέδει
Δώρων, οἵσα δίδωσι, κακῶν ἐτερος δέ, ἔάων.

Ω; μὲν καμμίζεις δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
Αλλοτε μὲν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δὲ ἐσθλῷ. 530

Ω, δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβῆσθον ἔθηκε.
Καί εἰ κακὴ βέβωσις ἐπὶ χρόνον διὰν ἐλαύνει.

Φοιτᾷ δὲ γέτε θεοῖσι τετιμένος, γέτε βροτοῖσιν.
Ως μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα

Ἐκ γενετῆς πάντας γάρ ἐπί αὐθράπτες εἰκέναισο

535
Ολέω

Ολέω τε, ωλύτω τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,

Καὶ οἱ Θυηλῶ εόντες θεάν τοίησαν ἀκοῖν.

Αλλ' ἐπὶ καὶ τῷ Θῆκε θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ γάται

Παιδῶν ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,

Αλλ' ἔνα ταῖδα τέκεν ταναώριον. ωδέ νυ τὸν γε

Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτερς

Ημαὶ ἐνὶ Τροίῃ, ζέ τε κήδων, ηδὲ ζὰ τέκνα.

Καὶ ζε, γέρον, τοπρὶ μὲν ἀκύομεν ὄλβιον εἶναι,

Οστον Λέσβος ἄνω Μαιάκρος ἔδος ἐντὸς ἔεργει,

Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ελλήσποντος ἀπείρων, 540

Τῶν ζε, γέρον, ωλύτω τε καὶ ιιάσι φασὶ πεκασθαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι τῷμα τόδ' ἡγαγον ωρανίωνες,

Αἰεὶ τοι περὶ αὖτις μάχαι τὸνδροκλασίαι τε.

Αντηο, μηδὲ ἀλίασον ὁδύρεο ζὸν κατὰ Συμόν.

Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχημενος νιος ἐηΘω, 550

Οὐδέ μιν ἀντησεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθαι.

Τὸν δὲ ἡμείσετ' ἐπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδῆς.

Μή με πω ἐσ θρόνου ίζε, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν Εκῆω

Κεῖται ἐνὶ κλισησιν ἀκηδῆς· ἀλλὰ ταχισα

Λῦσον, οὐ σφθαλμοῖσιν ίδω· ζὺ δὲ δέξαι αἴποινα 555

Πολλὰ, τά τοι φέρομεν· ζὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἐλθοις

Σὴν ἐσ τῷριδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασσας

Αὐτόν τε ζωειν, καὶ ὥραν φάος ἡλίοιο.

Τὸν δὲ ἄρετὸδρα ίδων προσέφη πόδας ὡκὺς Αχιλλεύς.

Μηκέτι νῦν μὲν ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560

Εκῆρα τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι σύγγελος ἡλθε,

Μήτηρ, η μὲν ἐτεκεν, θυγάτηρ ἀλίσιο γέροντος.

Καὶ δέ ζε γιγάσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, ωδέ με λήθεις,

Οτῇ θεῶν σέ τις ηγε θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν.

Οὐ γάρ κεν τλαινη βροτὸς ἐλθέμεν, ωδὲ μάλιστας ἡβῶν, 565

Ἐς σραζόν· ωδὲ γάρ αὖ φυλάκες λάθοι, ωδὲ καὶ ὄχηας

Ρεῖα μετοχλίστεις θυράων ἴμετεράων.

Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἀλγεσι θυμὸν ὥρινης,

Μή ζε, γέρον, ωδὲ αὐτὸν ἐνὶ κλισησιν ἔασσω,

Καὶ ἵκετην περ ἐόντα, Διὸς δὲ ἀλίτωμαι ἐφετμάς.

Ως ἔφατον ἕδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθειο μύθῳ.
 Πηλειόδης δ' οἴκοιο, λέων ὡς, ἀλλοὶ θύραζε.
 Οὐκ οἶος ἄμα τῷ γε δυώ Θεράποντος ἐποῦτο,
 Ήρως Αὐτομέδων τε καὶ Αλκιμος, ὃς δα μάλιστα
 Τῇ Αχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλὸν γε θανόντα: 575
 Οἱ τέθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύου ἵππων ἡμίονες τε,
 Εἰς δ' ἄγαργον κήρυκα καλήτορα τοῦ γέροντος.
 Καῦδ' ἐπὶ δίφρος εἶσαν· ἐῦξεν δ' ἀπ' ἀπήνης
 Ηρεον Εκτορέντης κεφαλῆς ἀπερεῖσι ἀποινα.
 Καῦδ' ἐλιπον δύο φάροι, ἐύνητόν τε χιτῶνα, 580
 Οφρα νέκυν πυκάστας δών οἰκόνδε φέρεσθαι.
 Δρυᾶς δὲ ἐκκαλέστας λύσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
 Νόσφιν αἰειοάστας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδαι υἱὸν.
 Μὴ οὐ μὲν ἀχνύμενη προδίη χολον ἢκ ἐρύσαιο,
 Παιᾶδας ἴδων, Αχιλῆς δὲ ὄρινθείη φίλον ἥτορ, 585
 Καί ἐν κατακλείνειε, Διὸς δὲ ἀλίτηλαι ἐφετμάς.
 Τόνδ' ἐπεὶ ἐν δρυᾷ λύσαν καὶ χρῖσαν ἐλαῖω,
 Αμφὶ δὲ μιν φάρος καλὸν Βάλον, ἥδε χιτῶνα,
 Αὐτὸς τόνγ' Αχιλεὺς λεχέων ἐπέβηκεν αἰερός,
 Σὺν δὲ ἐταρεὶς ἡειρῶν ἐῦξεντην ἐπ' ἀπήνην. 590
 Ωμωξέν τ' ἄρ' ἐπειτα, φίλον δὲ ὄνόμηνεν ἐταῖρον.
 Μή μοι, Πάτροκλε, ζυκδμανέμεν, αἴκε πύθηαι,
 Εἰν Αἰδός περ ἐών, ὅτι Εκλορα διον ἐλυσα
 Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ δὲ μοι αἰεικέα δῶκεν ἀποινα.
 Σοὶ δὲ αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅστ' ἐπεοικεν. 595
 Η δα, καὶ ἐς κλισίην τάλιν ἦτε διος Αχιλλεύς.
 Εξετο δὲ ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἐνθεν ἀνέση,
 Τοίχῳ τῷ ἐτέρῳ, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον.
 Τίς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκελευεῖς,
 Κεῖται δὲ ἐν λεχέεσσο', ἄμα δὲ ηοῖ φαινομένηφι 600
 Οψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπω.
 Καὶ γάρ τ' ηύκομος Νιόβη ἐμνήσατο ζίτη,
 Τῆπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὅλοιο,
 Εξ μὲν θυγατέρες, ἐξ δὲ υἱέες ηὔωντες.
 Τὸς μὲν Απόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο, 605

Χωόμενος Νεόεη, τας δ' Αρτεμις ιοχέαιρα,

Ούνεκ' ἄρα Λήγοις ισάσκειο καλλιπαρήνω.

Φῆ δοιώ τεκέειν, ή δ' αὐτὴ γείνασθο πολλής.

Τὰ δ' ἄρα, καὶ δοιώ περ ἔοντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσον.

Οἱ μὲν ἄρετενημαρ κέατ' ἐν φόνῳ, ωδε τις ἦν

610

Κατθάψαι· λακές δὲ λίθους ποιήσε Κρονίων·

Τὰς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαι θεοὶ χρυσίωνες.

Η δ' ἄρα Σίτη μυήσατ', ἐπεὶ καίμε δακρυζέεστα.

Νῦν δέ πε τὸν ἐν πέτρησιν, ἐν ψεστιν οἰσπόλοισιν,

Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἐμμεναι εὐνάς

615

Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Αχελώιον ἐρρώσαντο,

Ενθα, λίθος περ ἔχσα, θεῶν ἐκ κηδεα πέσσει.

Αλλ' ἂγε δὴ καὶ νῦν μεδώμεθα, διε γεραιὲ,

Σίτη, ἐπειδὴ κεν αὗτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,

Ιλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυος δέ τοι ἔισαι.

620

Η, καὶ ἀναιξας σὺν ἀργυροφον ὠκὺς Αχιλλεὺς

Σφάξ· ἔταροι δ' ἐδερόν τε καὶ ἀμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,

Μίσυλλόν τ' ἄρετενημένως, πειράν τ' ὄσελοισιν,

Οπῆσάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντο τε πάντα.

Αὐτομέδων δ' ἄρα Σίτον ἐλῶν ἐπένειμε τραπέζη

625

Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτείρη πρέα νεῖμεν Αχιλλεὺς.

Οἱ δ' ἐπ' ὄνειδι ἐτοῖμα προκείμενα χειρας ἵαλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδηλύος ἐξ ἕρον ἔντο,

Ητοι Δαρδανίδης Πρίαμος θάύμαζεν Αχιλῆα.

Οστος ἔην, οῖος τε θεοῖσι γάρ ἄντα ἐώκει.

630

Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θάύμαζεν Αχιλλεὺς,

Εἰσορόων ὄψιν τὸν ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκέων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐις ἀλλήλας ὄροντας,

Τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδῆς.

Λέξον νῦν με τάχισα, διοτρεφές, ὅφρα κεν ἥδη

635

Τπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.

Οὐ γάρ πω μύσαν ὅστε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,

Ἐξ ἡς ζῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάις ὄλεσε θυμόν·

Αλλ' αἰεὶ σενάχω καὶ κηδεα μυρία πέσσω,

Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.

640

Νῦν

Νῦν δὴ καὶ Κίτι τασάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον
Λαυκανίης καθέηκα· τάρος γε μὲν ὅτι τε πάσμην.

Ηρό· Αχιλλεὺς δ' ἐτάροισιν, ίδε δμωῆσι κέλευσε,
Δέμνι ὑπ' αἰθέσῃ θέμεναι, καὶ ρήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, σορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαινας τ' ἐνθέμεναι ψλας καθύπερθεν ἔσασθαι. 645
Αἱ δ' ἵσταν ἐπ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχεσται.
Αἴψα δ' ἄρ' ἐσόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέγσαι.
Τὸν δ' ἐπικεδόμεων τροσέφη τόδας ὡκὺς Αχιλλεύς.

Εκῆλος μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μήτις Αχαιῶν 650
Ενθαδ' ἐπέλθησιν βεληφόρος, οἵ τε μοι αἰτεῖ
Βελάς βελεύστι ταρήμενοι, ηθέμησις εἶσι·
Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Αὐτίκ' ἀν ἐξείποι Αγαμέμονοι τοιμένι λαῶν,
Καί κεν ἀνάβλητις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655
Αλλ' αὔγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ αὐτρεκέως κατάλεξον,
Ποστῆμαρ μέμονας κλερεῖζεμεν Εκλαρα δίου,
Οφρα τέως αὐτός τε μενω, καὶ λαὸν ἐρύκω.

Τὸν δ' ἥμειβετ' ἐπεῖδα γέρων Πρίαμος θέοειδῆς.
Εἰ μὲν δὴ μὲν ἐθέλεις τελέσαι τάφον Εκλορι δίω,
Ωδέ κε μοι ρέων, Αχιλλεῦ, κεχαρομένα θεῖης.
Οἰσθα γαρ, ὡς κατὰ ἄσυ εέλμεθα, τηλόθι δ' ὑλη
Αξέμεν εξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
Ευνημαρ μέν καὶ αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάσιμεν,
Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαίνυσθο τε λαός· 660
Ειδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ τοιησαίμεν,
Τῇ δέ θυαδεκάτῃ τολεμίζομεν, εἰπερ ἀναγκη.

Τὸν δ' αὗτε τροσέειτε τοδάρκης δίος Αχιλλεύς.
Εῖσαι τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς Κύ κελεύεις·
Σχήτω γαρ τόσσον τόλεμον χρόνον, ὅσσον ἀνωγας. 670

Ως ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
Ελλασε δεξιτερὴν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν τροδόμῳ δόμῳ αὐτόθι κοιμήσαντο
Κηρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες.
Αὐτὰρ Αχιλλεὺς εῦδε μιχῶ κλισίης εὕπηκτος. 675

Τῷ δ' ἄρ τε Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρῃ.

Αλλοι μέν ρα θεάτε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυζαί
Εῦδον πανύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὑπνω·

Αλλ' όχι Ερμείην ἐριώνιον ὑπνος ἔμαρπτεν,
Ορμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον Θασιλῆα
Νηῶν ἐκπέμψει, λαθὼν ἱερὺς παυλαράς.

Στῇ δ' ἄρ ύπερ πεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.

Ω γέρον, εὐνύ τί ζοί γε μέλει κακόν· οἶνον ἔθ' εὔδεις
Αιδράστιν ἐν δηϊοῖσιν, ἐπεὶ σ' εἴασσεν Αχιλλεύς·
Καὶ νῦν μὲν φίλουν υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·

Σεϊδεῖ καὶ ζωὴ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἀποινά
Παιδεῖς τοὶς μετόπισθε λελειμμένοι, αἵκ' Αγαμέμνων
Γνοίη σ' Ατρεΐδης, γυνώσι δὲ πάντες Αχαιοί.

Ως ἔφατ· ἔδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίση.
Τοῖσιδ' ἄρ Ερμείας ζεῦς ἵππες ἡμίονες τε·
Ρίμφα δ' ἄρ αὐτὸς ἐλαυνε καὶ τὰ σραζὸν, ςδέ τις ἔγνω.

Αλλ' ὅτε δὴ πάρον ζεύς ἐγέρειος ποταμοῖο
Ξάνθε δινήνιος, δὲν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ερμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ολυμπὸν,
Ηῶς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πάσαν ἐπ' αἰαν·
Οι δ' εἰς ἄσυ ἐλῶν οἰμωγῇ τε σοναχῇ τε
Ιππες· ἡμίονοι δὲ κέκυν φέρον, ςδέ τις ἄλλο
Ἐγνω προσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
Αλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἵκελη χρυσῇ Αφροδίτῃ.
Πέργαμον εἰσαναβάσα, φίλον παῖδερ' εἰσενόησεν
Εσαίτ' ἐν δίφρῳ κήρυκά τε ἀσυβούτην·
Τὸν δ' ἄρ εφ' ἡμίονων ἴδε κείμειον ἐν λεχέεσσι·
Κάκυστέν τ' ἄρ επειτα, γέγωνέ τε πᾶν καὶ ἄσυ.

Οψεσθε, Τρῶες, καὶ Τρωάδες, Εκλορίοντες,
Εἰποτε καὶ ζώοι μάχης ἐκνοσήσαντι·
Χαίρετ· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τὸ θῆν, παντὶ τε δῆμῳ.

Ως ἔφατ· ςδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πολέει λίπετ' ἀνήρ,
Οὐδὲ γυνή· παντας γαρ ἀστχέον ἵκελο πάνθεον·
Αγχῷ δὲ ξύμβλητο παυλάων νεκρὸν ἄγουστι.
Πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πάσινα μήτηρ
Τιλλέσθην

Τιλλέσθην ἐφ' ἀμαξῖν εὔτροχον αἰξασκι,
Απῆόμεναι κεφαλῆς κλαίαν δ' ἀμφίσαθ' ὄμιλο. 715
Καὶ νῦ κε δὴ πρόπτων ἥμαρ ἐς τῆλιον καταδύνα
Εκτορα δακρυχέοντες ὁδύροντο πρὸ πυλάων,
Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖς μετηύδα.

Εἴζατέ μοι, χρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ασεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγοιμι δόμουνδε.

Ως ἔφαθ· οἱ δὲ διεσησαν, καὶ εἶχαν ἀπήνη.
Οἱ δὲ ἔπει τεισάγαγον κλύτα δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
Τρηῆοις ἐν λεχεεσσι δέστην, παρὰ δὲ εἰσαγ ἀοιδὺς,
Θρήνων εὔχαρχος, οἵτε σονόεσσαν ἀοιδὴν
Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναικες.
Τῆσιν δὲ Αυδρομάχῃ λευκώλενος ἥρχε γόοιο,
Εκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσιν ἔχεσσα.

Ανερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὕλεο, καδδέ με χήρην
Λείπεις ἐν μεγάσσοισι πάσι δὲ ἔτι νήπιος αὐτως,
Ον τέκομεν Κύ τ', ἐγώ τε, δυσάρμοραι, καὶ δὲ μιν οἴω
Ηβην ἴξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
Πέρσεται· ἡ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅσε μιν αὐτὴν
Ρύσκευ, ἔχεις δὲ ἀλόχος κεδνᾶς, καὶ νήπια τέκνα. 725
Αἱ δὴ τοι τάχα νησσὶν ὀχήσουνται γλαφυρῆσι,
Καὶ δὴ ἐγώ μετὰ τῆσι· Κύ δὲ αὖ τέκος, ἡ ἐμοὶ αὐτῇ
Εψεαι, εὐθα κεν ἔργα αεικέα ἔργαδοιο,
Αεθλεύων πρὸ ανακίος ἀμειλίχῃ· ἡ τις Αχαιῶν
Ρίψει, χειρὸς ἐλὼν, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
Χωμόμενος· ὡς δῆπτε ἀδελφεὸν ἔκτισεν Εκτορ,
Η πατέρ, ἡ καὶ νιόν· ἔπει μάλα πολλοὶ Αχαιῶν
Εκτορος ἐν παλάμησιν ὁδάξ ἐλον ἀσπελον θόδας.
Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τεὸς ἐν δαῖ λυγρῇ.
Τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὁδύρουνται κατὰ ἄσυ. 730
Αρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
Εκτορ, ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελειψεῖται ἀλγεα λυγρά.
Οὐ γὰρ μοι θυμόσκων λεχέων ἐκ χειρας ὅρεξας.
Οὐδὲ τι μοι εἴπεις πυκνὸν ἔπος, τέ τε κεν αἰεί
Μεμνήμην νύκιας τε καὶ ἥματα δακρυχέεσσα. 735
Ως

Ως ἔφατο κλαίστο· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναικες.
Τῆσιν δ' αὖθ' Εκάβη ἀδινθέ εὑρχε γόοιο.

Εκῆρο, ἐμῷ θυμῷ τάνταν πολὺ φίλτατε παιδῶν,
Η μέν μοι, ζώσ τερ ἐών, φίλος ησθα θεοῖσιν,
Οἱ δ' ἄρα ζεῦ πήδουντο καὶ ἐν θανάτοιο τερ αἴση·
Αλλες μὲν γάρ παιδας εμὲς πόδας ὡκὺς Αχιλλεὺς
Πέρναστο, ὅντιν' ἔλεσκε, πέρην ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,
Ες Σάμου, ἐς τ' Ιμέρον, καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
Σεῦ δ' ἐπεὶ εὔελεσθο ψυχὴν τανάκηε χαλκῷ,
Πολλά ζερυσάρεσκεν εὖ περὶ ζῆμ' ἑτάροιο,
Παζρόκλε, τὸν ἐπεφνες, ἀνέσησεν δέ μιν ωδὸν ᾧς.
Νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
Κεῖσαι, τῷ ἵκελος, ὅντ' αργυρότοξος Απολλων
Οἰς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομενος κατέπεφνεν.

Ως ἔφατο κλαίσα, γόον δ' ἀλίασον ὅρινε.
Τῆσι δ' ἐπειδ' Ελένη τριτάτη εὑρχε γόοιο.

Εκῆρο, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάνταν,
Η μέν μοι πόσις ἐσὶν Αλέξανδρος θεοειδῆς,
Ος μ' ἄγαγε Τροίηνδ'. ὡς περὶν ὥφελλον ὀλέσθαι.
Ηδη γάρ νῦν μοι τόδε εικοσὸν ἔτος ἐσὶν,
Εὗ γε κεῖθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυνθα πάτρης·
Αλλ' ςπω ζεῦ ἄκρσα κακὸν ἔπος ωδὸν ἀσύφηλον.
Αλλ' εἴτις με, καὶ ἄλλος, ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοις
Δαέρων, ηγαλόων, ηεναθέρων εὔπεπλων,
Η ἐκυρὴ, (ἐκυρὸς δὲ, πατήρ ᾧς, ηπιος αἰεί,) 770
Αλλὰ ζὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
Σῆτ' αγανοφροσύνῃ καὶ ζοῖς αγανοῖς ἐπέεσσι.
Τῷ ζέ δ' ἄμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ.
Οὐ γάρ τις μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὑρείη
Ηπιος, ςδὲ φίλος πάντες δέ με πεφρίκασιν.

Ως ἔφατο κλαίστο· ἐπὶ δὲ ἔσενε δῆμος ἀπειρων.
Λαοῖσιν δὲ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἐειπεν.

Λέξετε νῦν, Τρωες, ξύλα ἀσυδε, μηδὲ τι θυμῷ
Δείσητ' Αργείων πυκνὸν λόχον· ηγάρ Αχιλλεὺς
Πέμπων μ' ωδὸν ἐπέτελε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,

Μη

Μὴ τῷν τημανέειν, τῷν δωδεκάτη μόλη ἡώς.

Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ υφ' ἀμάξησιν Βετας ἡμέσυς τέ
Ζεύγνυσαν· αἴψα δὲ ἐπεῖτα τῷ δέσος ἡγερέθουτο.

Εντῆμαρ μὲν τοῖ γέ ἀγίνεον ἀσπετον ὑλῆν·

Αλλ' ὅτε δὴ δεκατῇ ἔφανη φαεσίμβροτος ἡώς,
Καὶ τότε ἄρε ἐξέφερον Θρασὺν Εὐλορα δάκρυχέοντες.
Ἐν δὲ τῷν ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δὲ ἔβαλον τῷν.

Ημος δὲ ἡριγένεια φάνη ρόδοδάκιλος ἡώς.
Τῆμος ἄρε ἀμφὶ τῷν κλυτῷ Εὐλορος ἡγερέθο λαός.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ρήγερθεν, ὁμηγερέες τὸν ἡγενοῦτο,
Πρῶτον μὲν κατὰ τῷν κάτιην Ζέσαν αἰθοπι οἶνω.

Πᾶσαν, ὅπόσον ἐπέσχε τῷν μένος· αὐτὰρ ἐπεῖτα
Οσέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι, ἔταροι τε,

Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ τῷν.

Καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
Πορφυρεοις τῷν πλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν.

Αἴψα δέ ἄρε ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὑπερθε
Πυκνοῖσιν λάεστι καλεσόρεσαν μεγάλοισι.

Ρίμφα δὲ ζῆμ' ἔχεαν, τῷν δὲ ζυποὶ εἴατο τῷν,
Μὴ τῷν ἐφορμηθεῖεν εὔκνήμεδες Άχαιοι.

Χεύαντες δὲ τὸ ζῆμα, τῷν δὲ ζυποὶ εἴατο τῷν,
Εὖ ζυναγειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖται,
Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διόγρεφέος βασιλῆ.

Ως οὕτοις ἀμφίεπον τάφον Εὐλορος ἵπποδάμοιο.

Τ Ε Λ Ο Σ.

